

Kněžíím,
přemilým synům
Panny Marie

Prohlašujeme, že poselství obsažená v této knize se nemají chápat jako slova řečená Pannou Marií bezprostředně (při zjevení), nýbrž jako její slova přijatá Donem Stefanem Gobbim formou tzv. vnitřní řeči (viz dále v úvodu). Jejich uveřejnění je v souladu se směrnicemi papeže Pavla VI. z 14. 10. 1966.

Kniha je vytištěna nekomerčně a je distribuována zdarma. Nikdo tedy není oprávněn požadovat za ni nějaký obnos. Je však možné dobrovolně přispět na náklady tisku a distribuce.

CENTRO INTERNAZIONALE
MOVIMENTO SACERDOTALE MARIANO
Via Mercalli, 23
20122 MILANO (Italia)

Rozesílá
NÁRODNÍ STŘEDISKO MKH
Černochova 7
772 00 Olomouc

Copyright © 1986 – Žádná část této knihy se nesmí publikovat bez písemné autorizace Centra v Miláně. Jakékoliv porušení této normy bude stíháno podle zákona.

Kněží, přemilým synům Panny Marie

OD 7. 7. 1973 DO 31. 12. 1997

České deváté vydání

Pro vnitřní potřebu Mariánského kněžského hnutí
Olomouc 2006

Sv. otec Jan Pavel II. v rozhovoru s Donem Gobbim po koncelebrované mši sv. u příležitosti 25. výročí kněžského svěcení P. Gobbioho 20. 12. 1989.

„... Dostala jsem pro církev papeže, kterého jsem si připravila a vychovala.

Zasvětil se mému Neposkvrněnému Srdci a slavnostně mi svěřil církev, jejíž jsem Matkou a Královnou.

V osobě a díle Svatého otce Jana Pavla II. nechávám zazářit své veliké světlo, které bude tím silnější, čím více bude všechno zahalovat temnota.“

1. ledna 1979
Donu Stefanu Gobbimu

Titul originálu této knihy je

AI SACERDOTI FIGLI PREDILETTI DELLA MADONNA

Nejnovější (23.) vydání je uvedeno předmluvou,
kterou dne 2. 2. 1999 napsal P. Giovanni D'Ercole
z vatikánského Státního sekretariátu.

Imprimatur udělil dne 16. února 1999
+ František, arcibiskup-metropolita, Pescara-Penne

POZNÁMKA K 19. ITALSKÉMU VYDÁNÍ V R. 1994

18. vydání této knihy, které vyšlo v březnu m. r., je už rozebráno, ale stále přicházejí ze všech stran nové objednávky. Tato skutečnost nás nutí k zamyšlení.

Poznamenal jsem již v poznámce k předešlému vydání, že kniha odpovídá hluboce vycítěným požadavkům duší a skutečným potřebám dnešního církevního života. Je tu však ještě něco více.

Z čtyř posledních poselství, která rozvíjejí myšlenku společnou celé knize, vyplývá, že jsou v nich popisována „ZNAMENÍ DOBY“, kterou prožíváme, a způsob jejich autentické interpretace ve světle Ducha Svatého.

– Především je jasně načrtnuta hluboká krize víry, Pannou Marií oznámená již ve Fatimě. Dnes se více rozšířila a prohloubila. Neustálé šíření bludů ve všech částech katolické církve nás přivádí k přesvědčení, že žijeme v době velkého odpadu, o kterém píše sv. Pavel ve 2. listě k Thesalonickým v 2. kap., 3. verši. Odtud to stále znepokojené, až bolestné volání poselství, abychom šli po cestě pravé víry, následující Marii, Panu věrnou, které se svěřujeme zvláštním způsobem, zasvěcením jejímu Neposkvrněnému Srdci.

– Dále se široce popisuje situace vnitřního rozpolcení církve, zapříčiněného odporem vůči papeži a odmítáním jeho učitelského úřadu. Bolestná roztržka, vyvolaná schizmatem Mons. Lefebvra, je jen známkou hlubšího rozdělení, i když ještě není otevřené a proklamované. Proto ty neustálé výzvy poselství k statečné, pokorné a pevné jednotě s papežem, který dostal od Ježíše Krista úkol pást jeho stádo, řídit je v lásce, být základem celé církve a udržovat ji v bezpečnosti víry a pravdy; je to následování Marie, která je Matkou jednoty.

– Kromě toho je velmi silně zdůrazněno, že teoretický i praktický ateismus vybudoval dnes na světové úrovni novou ateistickou a materialistickou civilizaci a přivedl ji k všeobecnému ospravedlňování hříchu, nepovažovaného už za morální zlo, ale hromadnými sdělovacími prostředky vychvalovaného jako hodnota a dobro. Tak se šíří návyk žít ve hříchu, už se z něho nezpovídá a zredukovat křesťanské závazky na společenskou a sociální oblast a zapomínat přitom na osobní povinnost každého žít v milosti Boží a jít cestou svatosti. Proto ty neustálé výzvy poselství vyzývající k obrácení, ke kajícímu úsilí a boji proti hříchu, výzvy kráčet cestou modlitby, pokání, každodenního cvičení se v božských ctnostech víry, naděje a lásky a všech mravních ctnostech, zvláště pokory, čistoty a poslušnosti, a tak následovat Marii, která je pro všechny příkladem a vzorem svatosti.

– Konečně je tam stále jasné odvolávání na apokalyptický ráz časů, které prožíváme, a popravdě toto je aspekt poselství, který mnohé přivádí z míry a pohoršuje. Ale proč se tomu máme divit? Neukazují snad mnohá znamení, že prožíváme právě tyto časy?

Předkládám k úvaze několik významných slov, která řekl papež Pavel VI. v roce 1977, rok před svou smrtí, a která jsou napsána v knize Jeana Guittona „Paolo VI se-greto“ (str. 152 a 153): „V této chvíli panuje ve světě a v církvi velký zmatek, a to, co je sporné, je víra. Stává se mi teď, že si opakuji nejasnou větu z evangelia sv. Lukáše: „Až přijde Syn člověka, nalezne na zemi víru?“ Stává se, že vycházejí knihy, ve kterých je víra v některých důležitých bodech na ústupu, že episkopáty mlčí, že se tyto knihy neshledávají jako podivné. To je – podle mého – podivné.

Někdy si znovu pročítám evangelium o konci časů a konstatuji, že v této chvíli se vynořují některá znamení tohoto konce. Jsme už blízko konce? To nikdy nebudeme vě-dět.

Je nutné, abychom byli stále připraveni, ale všechno může trvat ještě hodně dlou-ho. Co mě naplňuje úžasem, když pozoruji katolický svět, je, že uvnitř katolicismu se zdá mnohdy převládat myšlenka typicky nekatolická, a může se stát, že tato nekatolic-ká myšlenka uvnitř katolicismu se zítra stane velmi silnou. Nikdy však nebude repre-zentovat myšlenku církve. Je třeba, aby existovalo MALÉ STÁDO, ať už bude jakkoliv malé.“ Tolik Pavel VI.

Proč se tedy pohoršovat, jestliže se dnes Panna Maria, Matka církve velmi silně za-sazuje, aby se zformovalo MALÉ STÁDO, které zůstane věrné Kristu a církvi?

Je mým přáním, aby každý, kdo vezme do rukou tuto knihu, našel v ní pomoc k účasti v tomto malém věrném stádu, které si dnes P. Maria formuje a chrání v bez-pečném útočišti svého Neposkvrněného Srdce.

Duchovní vedoucí MKH

1. ledna 1994

Na svátek Matky Boží, Panny Marie

NOTA BENE:

Doporučuje se meditativní četba celého úvodu. Je to nutné k přesné a vyrovna-né interpretaci poselství, které obsahuje tato kniha.

ÚVOD

MARIÁNSKÉ KNĚŽSKÉ HNUTÍ (MKH)

První část

VZNIK – ROZŠÍŘENÍ – SPIRITUALITA

VZNIK

Don Stefano Gobbi se účastní 8. 5. 1972 pouti do Fatimy a v kapličky Zjevení se modlí za některé kněze, kteří nejen zradili své povolání, ale snaží se organizovat ve sdruženích, která se postavila proti autoritě církve. Vnitřní síla ho nutí, aby měl důvěru v lásku P. Marie. Matka Boží ho použije jako skromného a chudého nástroje a shromáždí všechny kněze, kteří přijmou její výzvu a zasvětit se jejímu Neposkvrněnému Srdci, aby se pevně sjednotili s papežem a s církví s ním spojenou a aby přiváděli věřící do bezpečného útočiště jejího mateřského Srdce.

Tak se může vytvořit mocný šik, rozšířený do všech částí světa a shromážděný ne lidskými propagačními prostředky, ale nadpřirozenou silou, která pramení z mlčení, modlitby, utrpení a ze stálé věrnosti vlastním povinnostem. Don Stefano prosil Matku Boží o malé znamení a ona mu je dala před koncem toho měsíce ve svatyni Zvěstování v Nazaretě.

Mariánské kněžské hnutí vychází z této jednoduché vnitřní inspirace, kterou don Stefano dostal při modlitbě ve Fatimě.

Ale co se pak mělo dělat konkrétně?

V říjnu téhož roku se don Gobbi pokusil o nesmělý začátek přátelským setkáním v modlitbě tří kněží ve farnosti Gera Lario (Como). Několik katolických novin a časopisů přineslo zprávu o tomto Hnutí.

V březnu 1973 bylo zapsaných asi 40 kněží. V září téhož roku se konalo první národní shromáždění u sv. Viktorina blízko Říma. Zúčastnilo se ho 25 kněží z 80, kteří byli už tehdy zapsáni. Od r. 1974 se začala konat první Večeřadla modlitby a bratrské lásky mezi kněžími a laiky. Postupně se rozšiřovala v Evropě a po všech částech světa. Do konce roku 1990 don Stefano Gobbi vícekrát navštívil všech pět kontinentů, aby předsedal oblastním Večeřadlům. Vykonal 600 letů letadlem, početné cesty vlakem a autem a předsedal 1446 Večeřadlům, z nichž bylo 693 v Evropě, 485 v Americe, 97 v Africe, 91 v Asii a 80 v Oceánii.

To je důkaz, jak se Hnutí v těchto letech všude podivuhodně rozšířilo.

ROZŠÍŘENÍ

Kněžskému mariánskému hnutí se podařilo rozšířit se způsobem tichým a mimořádným.

Téměř ve všech národech Evropy, Ameriky a Asie, Afriky a Oceánie se již ustavila národní centra, pověřená přijímat přihlášky a sledovat vytváření Večeřadel.

Jsou také pověřena jmenovat oblastní a diecézní vedoucí a mají se starat, aby všechno pokračovalo věrně podle ducha hnutí.

Poněvadž Národním centrům byla ponechána poměrně velká samospráva, není snadné učinit si přesný obraz o počtu členů.

To není tak důležité, protože se zde jedná o ducha, o duchovní postoj, a ten uniká vnějším kontrolám. Spíše se uskutečňuje mírou, jakou se snaží každý kněz – člen prožívat každého dne své zasvěcení Marii.

Podle došlých písemných přihlášek patří k MKH asi 400 biskupů a přes 100.000 kněží jak diecézních, tak z různých řádů a kongregací. O laicích, protože pro ně neexistuje vlastní zápis, se nedá říci přesný počet, dokonce ani přibližný, i když se jistě jedná řádově o milióny.

Je také milé konstatovat, že existuje velký zástup kněží, kteří s Hnutím sympatizují. Ještě se nezapsali, ale projevují svou solidaritu různým způsobem a při různých příležitostech. Jestliže žijí v duchu Hnutí, i když nejsou vedeni v seznamech Hnutí, činí již to, co je v něm podstatné.

Ačkoliv je jich mnoho, kteří patří k Hnutí, může se stát, že ani spolubratři – sousedé nevědí o své příslušnosti k Hnutí. Stává se to zvláště v zemích, kde MKH teprve začíná, ale i jinde. Důvodem je slabá organizace, které Hnutí používá a která zůstane pro Hnutí charakteristickou. Dále je tu určitá zdrženlivost, která nedává jen tak lehce seznamy a adresy komukoliv, kdo o ně požádá. Vždyť se jedná o duchovní rozhodnutí, o závazky především vnitřní.

Jsme však svědky této podivuhodné skutečnosti: Panna Maria se stará prostřednictvím Večeřadel modlitby a bratrské lásky, aby se její kněží poznávali, aby si pomáhali, aby se měli bratrsky rádi a aby se stali mezi kněžstvem sjednocující silou.

Protože věříme v potěšující skutečnost společenství svatých, pocítujeme, že jsou stále činní a nám blízcí víc než kdy předtím oni kněží, kteří nás už předešli do věčnosti. Jsou mezi nimi i kardinálové: první z nich, který se zapsal, byl Giacomo Lercaro, tehdy boloňský arcibiskup.

Také mnozí biskupové. Mezi mnohými vzpomeňme Mons. Joso Venancio Pereira, bývalého biskupa z Leirie u Fatimy. Ten se přihlásil v roce 1973 a zemřel v roce 1985. Na pět tisíc je kněží, kteří svá poslední léta obohatili intenzivním apoštolátem nebo trpělivě snášenou nemocí a tak přijali a prožívali pozvání Matky Boží v Mariánském kněžském hnutí.

Z nich je dobře vzpomenout Božího služebníka P. Gabriela Allegru, známého biblistu a překladatele Pisma svatého do čínštiny. Jeho poslední prací byl čínský překlad knihy „La Madonna ai Sacerdoti suoi figli prediletti“.

Mariánské kněžské hnutí ve svém rychlém a všude pronikajícím rozšíření narazilo na méně těžkostí, než jsme se mohli obávat. Protože jeho charakteristickou vlastností je věrnost církvi a poslušnost představeným, věci pokračovaly s mnohem větší snadností tam, kde se představení – především na úrovni biskupů – projeví-li benevolentně a povzbudivě. Více trpělivosti v umění čekat bylo třeba tam, kde se autorita ukázala bezradnou nebo lhostejnou.

Především ve vedení „jejího“ Hnutí se dá poznat bdělá a osvěčující přítomnost Matky Boží: povzbuzuje v těžkostech a nadšení drží ve správných mezích; učí odvážně používat svobody dítek Božích a zároveň nám brání zaujmout postavení odporu nebo vzpoury proti představeným, což by bylo v rozporu s druhým hlavním bodem MKH, totiž s láskou k papeži a k hierarchii s ním spojené.

SPIRITUALITA

CO JE MKH?

MKH je malé símě zasazené Matkou Boží do zahrady církve. Velmi rychle vyrostlo ve velký strom, který rozprostřel své větve do všech částí světa.

MKH je dílo lásky, kterému Mariino Neposkrvněné Srdce dalo dnes povstat v církvi, aby pomáhala všem svým dětem prožívat strastiplné doby očisty s důvěrou a dětskou nadějí.

V této době vážných nebezpečí přichází Matka Boží a Matka církve bez ustání a bez váhání, aby pomáhala především kněžím, synům své velké mateřské lásky.

K tomuto dílu se přirozeně používá nástrojů: zvláště si vybrala dona Stefana Gobbiho. Proč? Na jedné straně této knihy se podává toto vysvětlení: „Vývolila jsem si tebe, protože jsi nejméně vhodným nástrojem; tak nikdo nebude moci říkat, že je to tvé dílo. MKH musí zůstat zcela mým dílem. Skrze tvou slabost ukážu svou sílu, skrze tvou nicotnost zjevím svou moc.“ (16. 7. 1973)

MKH není tedy nějakým – i když chvályhodným – spolkem se stanovami a vedoucími funkcionáři, který by založil nějaký kněz nebo nějaká horlivá duše, nýbrž je to „jeden duch“, jak to šťastně vytyčil Sv. otec Jan Pavel II. Je to něco nehmatatelného, ale přesto silného a živého, jako jsou Boží dary. Jeho hlavním cílem je žít zasvěcení Neposkrvněnému Srdci Panny Marie.

Svěřit se Marii znamená pro kněze brát svědomitěji své zasvěcení, které učinili Bohu v den svatého křtu a kněžského svěcení.

MKH se stává skutečností ne v číslech, ve zvučných jménech, v účinné organizaci, ale v míře, nakolik se naslouchá Panně Marii a spolupracuje na díle Ducha Svatého k chvále Nejsvětější Trojice.

K duchu Hnutí náleží ten, kdo se – ať zapsaný či nezapsaný – zasvětil Mariinu Neposkvrněnému Srdci, snaží se žít poctivě, pracuje v poslušnosti a k prospěchu církve a kdo pomáhá i věřícím žít v důvěře k Matce Boží.

Hnutí přijímá všechny kněze, diecézní i řeholní, bez rozdílu věku a postavení. Zapisují se do něho kněží mírní i hořící horlivostí, *stejně jako ti, kteří zahořkli negativními zkušenostmi v osobním životě nebo v apoštolátě.*

Srdce Matky Boží je otevřeno všem jejím synům. Její ruce shromažďují a sjednocují kněze bez třídění a protekcí.

Maria nedává při volbě nikomu přednost, ale rozhodně se obrací ke všem: „Co ti sděluji, můj synu, není určeno jen tobě samému, ale všem mým synům – kněžím, které zvlášť miluji.“ (29. 8. 1973)

Volba se uskutečňuje ze strany těch, kteří horlivě přijímají její mateřskou výzvu.

Kdo chce přistoupit k Hnutí a být informován o jeho činnosti, ať zašle písemně svou přihlášku národnímu či oblastnímu centru, nebo – jestliže tato ještě neexistují – nechť zašle svou žádost do Itálie na adresu:

Movimento Sacerdotale Mariano, Via Mercalli, 23, I – 20122 Milano (Italia).

Přihláška by však byla k ničemu, jestliže by scházela vnitřní účast a ještě více: stálá vůle žít (a pomáhat druhým žít) zasvěcení Panně Marii.

Je dobré připomenout, že Matka Boží, když mluví o svých milovaných synech, neobrací se jen k těm, kteří jsou zapsaní v MKH, ale ke všem biskupům a kněžím, kteří se jí zasvětili a snaží se podle tohoto zasvěcení také žít!

Závazek úplného zasvěcení Mariinu Neposkvrněnému Srdci dává kněžím hluboký pocit důvěry a radosti. Věřit v konkrétních situacích, že Panna Maria je stále nablízku s touhou nám pomoci, jak by to udělala každá maminka – a ještě lépe než ona, vyvolává pocit jistoty i uprostřed osobních bolestí a nejistot dnů, které prožíváme.

Tím přicházíme k jádru evangelního poselství – k víře v Boží Prozřetelnost, která nás vede k přijímání všech životních situací s dětskou důvěrou maličkých, kteří se zcela odevzdávají Otcově lásce.

Tak se minulost svěruje nekonečnému milosrdenství Ježíšova Srdce; budoucnost se očekává jako dar Prozřetelnosti, který nám bude dán rukama Prostřednice všech milostí; a přítomnost se prožívá v radostné horlivosti, jak to dělají děti, které si hrají a „pracují“ před očima Matky.

CHARAKTERISTICKÉ ZÁVAZKY MKH SPIRITUALITY

Tři závazky charakterizují spiritualitu MKH: zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, jednota s papežem a církví s ním sjednocenou, vedení věřících k životu oddanosti Panně Marii.

Stránky, které objasňují spiritualitu Hnutí, jsou vyňaty z 21., 23. a 24. oběžníku dona Stefana Gobbiho.

(1) Zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Prožíváme těžké, nejisté a bolestné doby. Dnes vládne ve světě Rudý drak a podařilo se mu vytvořit bezbožeckou civilizaci. Člověk vyrostl technickým a vědeckým pokrokem do obrovských rozměrů, postavil na místo Boha sebe a vytvořil novou, zesvětštelou civilizaci.

Toto radikální odmítání Boha je však opravdovým trestem pro dnešní společnost.

Je-li Bůh Spasitelem a Ježíš Kristus jediným Vykupitelem člověka, může se dnešní lidstvo zachránit jen s podmínkou, že se vrátí k Pánu. Jinak se vrhá do nebezpečí, že se vlastníma rukama zničí.

Ale jak se může zachránit, když tvrdošíjně pokračuje v odmítání Boha, který jediný by je mohl zachránit?

Zde nastupuje Maria na základě svého mateřství. Maria je Matkou Ježíšovou a on ji ustanovil za opravdovou Matku všech lidí.

Maria je tedy Matkou i dnešních lidí, tohoto vzpurného a od Boha vzdáleného lidstva.

Její mateřským úkolem je lidstvo zachránit. Maria, aby je mohla zachránit, chce se stát cestou návratu lidstva k Pánu. Jedná nejrůznějšími způsoby a dává si velice záležet na tomto návratu.

A hle, toto je význam jejich mimořádných projevů, kterých je dnes tak mnoho: chce, abychom pochopili, že nebeská Matka je přítomná a jedná uprostřed svých synů.

Chce jednat osobně, ale ne přímo. Může jednat prostřednictvím svých synů, kteří se zasvětili jejímu Neposkvrněnému Srdci, kteří se jí zcela svěřili, takže v nich může žít a působit ona sama.

Chce jednat především prostřednictvím kněží, protože to jsou její přemilí synové.

Je příznačné pro spiritualitu Mariánského kněžského hnutí nevyjadřovat slovy nauku zasvěcení, ta je ostatně v církvi už známa, ale spíše navrhopvat, jak získávat

zkušenosti v každodenním životě. Proto naznačuje plán, který přivádí k dokonalému svěření se Marii a který se rozvíjí postupně ve čtyřech etapách:

- zvykat si žít s Marií,
- nechat se od ní vnitřně přetvářet,
- vstoupit s ní do jednoty srdcí,
- nakonec žít jako ona.

Cílem, ke kterému přivádí cesta zasvěcení, jež se požaduje jako první závazek v Mariánském kněžském hnutí, je: nechat Marii, aby v nás žila a působila.

„Chci milovat vašim srdcem, dívat se vašimi očima, těšit a povzbuzovat vašimi ústy, pomáhat vašimi rukama, chodit vašimi nohama, sledovat vaše zakrvácené stopy a trpět vašim ukřižovaným tělem.“ (1. 7. 1981)

Nyní chápeme, proč Panna Maria žádá zasvěcení svému Neposkvrněnému Srdci od toho, kdo chce náležet k jejímu šiku.

Ona sama chce žít a působit ve svých zasvěcených synech, aby se stali výrazem její bolesti a její mateřské lásky a aby pracovali neúnavně, až přivedou všechny lidi k Bohu.

Tak bude moci dnešní lidstvo dojít záchranu skrze Mariinu mateřskou lásku, která umožní proniknutí Ježíšovy milosrdné lásky ke všem.

Zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie je určeno jediné k posvěcení světa, to jest k plnému návratu světa k dokonalé slávě Pána.

Pak také pochopíme, proč papež Jan Pavel II. vidí v úkonu zasvěcení nebo oddání se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie nejúčinnější prostředek, jak dosáhnout daru Božího milosrdenství pro církev a pro celé lidstvo (Dives in misericordia 15).

A tak si lze vysvětlit hluboký význam gesta jeho osobního zasvěcení – některými lidmi často kritizovaného – které však papež stále opakuje s horlivostí a vnitřní radostí.

Pak porozumíme tomu, co opakovaně činí ve všech částech světa, když během svých častých apoštolských cest navštěvuje nejslavnější svatyně, aby v nich zasvětil Neposkvrněnému Srdci místní církve oněch krajin, ve kterých se právě nachází.

Hlubokým důvodem toho je, že papež vidí v zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie nejúčinnější prostředek, jak pro současný svět dosáhnout vzácného daru milosrdné lásky Ježíšovy:

„... ó, jak hluboce pociťujeme potřebu zasvěcení pro lidstvo a svět: pro současný svět! ... ó, jak nás bolí proto všechno to, co v církvi i v nás samých se staví proti svatosti a zasvěcení! ... Ať jsou požehnány všechny duše, které poslouchají volání věčné Lásky! Ať jsou požehnáni všichni ti, kteří den po dni s nevyčerpatelnou velkodušností přijímají tvou výzvu, Matko, aby konali, co chce tvůj Ježíš, a vydávají světu tiché svědectví života inspirovaného evangeliem!“ (Zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, které vykonal Jan Pavel II. ve Fatimě dne 13. května 1982)

(2) Jednota s papežem a s církví s ním sjednocenou

Církev je božská i lidská a ve své lidské stránce je křehká a hříšná a má tolik za potřebí konat pokání.

Církev je světlem světa, „Lumen gentium“ (světlo národů), avšak zla světa, ve kterém žije, se stávají nemocemi, které postihují lidskou stránku církve. To dokazují už téměř dva tisíce let jejich dějin.

Dnes žije církev ve světě, který si vytvořil novou světskou civilizaci. Duch dnešního světa – neboli sekularismus – vstoupil do jejího nitra a zapříčinil tak stav velkého utrpení a krize, ve které se církev nachází. Je to pověstný „satanův dým“, o kterém mluvil papež Pavel VI. blahé paměti.

Sekularismus se na intelektuální úrovni stává „racionalismem“ a na úrovni života se stává „naturalismem“.

Z racionalismu vyplývá tendence všechna Boží tajemství a poklad zjevené pravdy vysvětlovat lidským způsobem, a tak se často popírají základní dogmata víry a šíří se nejtěžší bludy skrytým a dvojsmyslným způsobem.

Těmto bludům se často vyučuje i na katolických školách a z Písma svatého a dokonce z evangelia Ježíšova zůstává málo nebo nic.

„Sestavili jste si své evangelium svými slovy.“ (25. září 1976)

Racionalismus je dnes příčinou, že je zvykem klást velký důraz na vlastní osobní působení, na efekt a vlastní program v apoštolské činnosti a zapomíná se, že prvotní hodnotou je Boží milost a že duši veškerého apoštolátu má být vnitřní život ve spojení s Kristem, to jest život modlitby.

Odtud začíná postupná ztráta vědomí hříchu jako zla a zanedbávání svátosti smíření, které se dnes rozšířilo v celé církvi.

Proti těmto bludům, které ohrožují neporušenost víry způsobem zákeřným a nebezpečným, se jasně vyslovil kardinál Josef Ratzinger, prefekt kongregace pro nauku víry, ve svém slavném interview publikovaném v knize „Rapporto sulla fede“ – Zpráva o víře. (Psáno r. 1991, pozn. nakl.)

Také učitelský úřad papeže se často vyslovuje rázně a naléhavě. A tak se naskýtá samozřejmá otázka: Jak je to možné, že se církvi dosud nepodařilo dostat se z této hluboké krize víry?

To, že se církev stále ještě nachází v krizi, je důsledkem její vnitřní nejednoty. Pro tuto nejednotu neposlouchají a nenásledují všichni to, co papež prohlašuje z moci svého učitelského úřadu.

Maria dostala pro církev velkého papeže, zasvěceného jejímu Neposkvrněnému Srdci, kterého ona sama vede po všech cestách světa, aby šířil světlo Kristovo a světlo jeho evangelia o spáse a aby posiloval ve víře všechny pastýře i stádece jim svěřené. Okolo papeže je však často velké prázdno: jeho učitelský úřad nepodporuje celá církev a jeho slovo padá často na poušť.

A přece se obnova církve uskutečňuje jedine její vnitřní jednotou. Cesta, po které je třeba jít, je proto cesta jednoty všech biskupů, kněží i věřících s papežem.

Tím je vysvětlen hluboký důvod druhého závazku Mariánského kněžského hnutí. Maria žádá, abychom dnes byli všem příkladem této jednoty. Příkladem lásky k papeži, příkladem v modlitbě a utrpení pro něj, v naslouchání a šíření jeho učitelského úřadu a zvláště v poslušnosti k němu vždy a ve všem.

Maria chce, aby se mezi kněze vrátilo pokorné a statečné cvičení v ctnosti poslušnosti.

Přirozeně poslušnost k papeži je výchozím bodem ke spojení s biskupem; zahrnuje i spojení v poslušnosti s pastýřem vlastní diecéze a s vlastními představiteli.

(3) Privádět věřící k velké důvěře v Pannu Marii

Už na začátku jsme slyšeli, že řeholníci a věřící jsou voláni, aby byli součástí tohoto Hnutí.

A skutečně, třetí závazek kněze v MKH spočívá právě v tom, aby přivedl k zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie věřící, kteří jsou svěřeni do jeho péče.

„... Avšak kněží teď mají začít jednat. Jejich prostřednictvím se chci vrátit mezi své věřící, protože chci z nich vytvořit okolo svých kněží nepřemožitelný šik ...“ (1. listopadu 1973)

To je vysvětlení, proč se MKH, které vzniklo především pro kněze, tak široce otevírá světu laiků a tak dává vzniknout Mariánskému hnutí. (Pozn. překl.: V německé jazykové oblasti se toto Mariánské hnutí u řeholníků – nekněží a laiků nazývá „Helferkreis der Marianischen Priesterbewegung“ a je vedeno ze zemských sekretariátů MKH v Tengen 2 – Blumenfeld, ve Vídni, v Salzburku a na poutním místě Maria Bildstein v Benken, Švýcarsko.)

MARIÁNSKÉ HNUTÍ

Je určeno pro všechny řeholníky – nekněze a pro věřící, kteří se zavazují žít život zasvěcený Neposkvrněnému Srdci P. Marie v pokojném společenství se svými kněžími a svými biskupy. Nejsou vázáni žádným právním poutem a mohou přitom svobodně pracovat v církevních sdruženích, ke kterým náleží. Jako údy Mariánského hnutí se zavazují k životu cele zasvěcenému Panně Marii, aby jim pomáhala být věrnými svému křestnímu zasvěcení, být svědky společenství a jednoty skrze neustálou snahu o obrácení modlitbou a pokáním.

(1) Žít svůj křest

V zásvětném úkonu pro členy Mariánského hnutí se na konci této knihy (str. 755–758) uvádí: „Tímto úkonem zasvěcení chceme s tebou a skrze tebe plnit všechny závazky, které jsme přijali svým křestním zasvěcením.“

Tato slova zdůrazňují, jak věřícímu, který se zasvěcuje Neposkvrněnému Srdci, Panna Maria pomáhá dnes žít závazky, které vzal na sebe přijetím svatého křtu. Je přirozené, že křesťan žijící v této době ve zcela „zesvětštelém“ světě naráží na mnoho obtíží, chce-li opravdu žít své křestní zasvěcení.

Křest působí úplnou přeměnu: uděluje milost a božský život, připodobňuje Ježíši Kristu, jehož se stáváme bratry a sestrami a který chce znovu žít v našem životě.

Křesťan je dnes všemi sdělovacími prostředky snadno ovlivňován, ba přímo manipulován světem, ve kterém žije, takže často, aniž by to pozoroval, přejímá a sdílí jeho hodnoty, které odporují těm, které hlásal Kristus.

Kolik je dnes pokřtěných, kteří v každodenním životě zrazují své křestní zasvěcení!

Panna Maria žádá jako zvláštní závazek Mariánského hnutí, aby se věřící zasvětili jejímu Neposkvrněnému Srdci. Pak je jako Matka jemně přivádí k tomu, aby žili svůj křest v plné věrnosti Ježíšovi a jeho církvi.

(2) Být svědky spojení a jednoty

V úkonu zasvěcení pro věřící se také říká: „Slibujeme ti také, že budeme spojeni se Svatým otcem, s hierarchií a svými kněžími, aby se tak postavila hráz pokračujícímu odboji proti učitelskému úřadu církve, neboť tento odboj ohrožuje základy církve.“

Je to význačný závazek, který vede a uschopňuje každého věřícího náležejícího k Mariánskému hnutí, aby byl v církvi vždy prvkem spojení, smíření a jednoty. V tomto období své očisty prožívá církev chvíle velkého utrpení.

Mariánské kněžské hnutí chce mít především plnou účast na všech utrpeních církve, chce s ní pít kalich mnohých hořkostí. Proto nikdy není povoláno k tomu, aby kritizovalo, aby soudilo, a tím méně, aby odsuzovalo. Proto nejen nesdílí, ale přímo odmítá metody, kterých používají dnes mnozí tím, že veřejně i v tisku kritizují svatou Matku církev způsobem surovým a zlým.

Na rány otevřené a krvácející se přece nikdy nemá nalévat ocet. Jedinou pomoc, kterou chce Hnutí dnes poskytnout církvi, je pomoc lásky synovské a milosrdné.

„Naučím vás velké lásce k církvi. Dnes prožívá církev chvíle velkého utrpení, protože ji její synové stále méně milují. Nejvíce ji chtějí obnovovat a očišťovat je-
nom kritizováním a prudkými útoky na její zřízení. Bez lásky se nic neobnoví a ne-

očistí.“ (9. listopadu 1975) Zvláštním závazkem Mariánského hnutí je vést věřící, aby dnes osvědčovali k církvi lásku. Lásku, která se projevuje názorně ve věrně a vášnivě pohotovosti rozdělit se o její bolest a nést s ní její těžký kříž.

Především lásku, která za všech okolností působí jako prvek soudržnosti a jednoty, což jediné přispívá k uzdravení církve z tolika hlubokých a bolestných ran.

(3) Závazek obrácení

V úkonu zasvěcení pro laiky se také zdůrazňuje: „Zavazujeme se uskutečňovat v sobě ono vnitřní obrácení, které tolik požaduje evangelium.“

Panna Maria žádá po věřících, kteří náleží k Hnutí, jako denní úkol obrácení cestou modlitby a pokání.

A proto jako pečlivá a starostlivá matka nám pomáhá utíkat před hříchem, žít v milosti Boží. Vyzývá k časté zpovědi, k intenzivnímu eucharistickému životu, ke stálému zachovávání Božího zákona, a to se zvláštním závazkem ctnosti čistoty, zvláště u mladých a snoubenců, a manžele vyzývá k zachovávání manželské čistoty podle Kristova učení, nedávno znovu zdůrazněné učitelským úřadem církve.

To je dnes zvlášť nutné, aby se čelilo nestoudné nečistotě, má-li se přispět, aby byl svět čistší a krásnější.

„Věřící ať jsou příkladem přísného způsobu života, ať odmítají stále více provokující a nestoudnější módu, ať potírají všemi způsoby rozšiřování nemravného tlaku a divadel (na jevištích, v televizi a v rozhlasu), ať bojují proti záplavě bahna, které všechno zaplavuje.

Ať všem dávají příklad svou čistotou, střídmostí a skromností.

Ať prchají před všemi místy, kde by byl znesvěcen posvátný charakter jejich osoby. Ať vytvářejí kolem svých kněží svou velkou bílou armádu.“ (1. 11. 1973)

Nyní jsou již desítky miliónů laiků ve všech částech světa, kteří se stali členy Mariánského hnutí, a právě oni dávají často kněžím dobrý příklad, poskytují jim konkrétní pomoc a vzácné povzbuzení.

VEČEŘADLA

Dá se říci, že MKH působí ve všech oblastech církevního života, ve kterých jsou angažováni jeho členové: od řeholních domů k farnostem, od teologie k pastorači, od spirituality k misijnímu apoštolátu.

Čím více žije kněz v duchu Hnutí, s tím větším nadšením se angažuje a osvojuje si dobré iniciativy církve. Často proto Hnutí rozvíjí ve vnitřním životě církve také

vlastní typickou aktivitu, která spočívá v tom, že shromažďuje kněze a věřící na setkáních v modlitbě a bratrství, která nazývá „Večeřadla“.

(1) Krajská, diecézní a rodinná Večeřadla

Krajská a diecézní Večeřadla se rozvíjejí vždycky ve spojení s místním biskupem, který se jich účastní osobně, nebo aspoň zašle svůj souhlas a požehnání.

Tato Večeřadla nabízejí záviděníhodnou příležitost získat konkrétní zkušenosti ve společné modlitbě a prožívaném bratrství. Pro všechny jsou velkou pomocí k překonání pochybností a těžkostí, aby šli s odvahou kupředu po nesnadné cestě zasvěcení.

Z kněží, kteří na sebe vzali úlohu shromáždit spolubratry, byli zvoleni kněží odpovědní za Hnutí na úrovni národní a na úrovni krajské i diecézní.

Od odpovědných kněží všech národů přicházejí velmi povzbudivé zprávy, ve kterých se ujišťuje, že Večeřadla se stále více rozvíjejí.

Rodinná Večeřadla jsou zvláště v naší době prozřetelnostní vzhledem k hlubokému rozpadu rodinného života.

V nich se sdružují jedna nebo více rodin v témže domě: recituje se růženec, rozjímá se o životě zasvěcení, získává se zkušenost bratrského společenství tím, že si vzájemně sdělují problémy a těžkosti a společně vždy obnovují úkon zasvěcení, oddání se Neposkvrněnému Srdci P. Marie.

Potvrzuje se, že rodinná Večeřadla pomáhají křesťanským rodinám žít dnes opravdu jako společenství víry, modlitby a lásky.

(2) Struktura Večeřadel

Struktura Večeřadel je docela jednoduchá. Podobně jako byli shromáždění učedníci s Marií ve Večeřadle v Jeruzalémě, scházíme se:

- modlit se spolu s Marií,
- žít a prohloubit své zasvěcení Marii,
- být pospolu v bratrském společenství.

Modlit se spolu s Marií

Večeřadla by měla být především setkáním v modlitbě. Proto je modlitba svatého růžence společnou charakteristikou všech Večeřadel. Růžencem zveme Matku Boží, aby se modlila s námi, a přitom aby ona sama odhalila našim duším tajemství Ježíšova života.

„Váš růženec, který se ve Večeřadlech modlíte na naléhavou výzvu své nebeské Matky, je jakoby nesmírný řetěz lásky a záchrany, kterým můžete ovinout osoby a situace, a dokonce ovlivnit všechny události vaší doby. Pokračujte dále v modlitbě svatého růžence, rozmnožujte vaše Večeřadla modlitby.“ (7. října 1979)

Žít a prohloubit své zasvěcení Marii

Ve Večeřadlech si máme navzájem pomáhat prožívat zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Mariinu. Cesta, po které máme jít, znamená zvyknout si vidět, cítit, modlit se a žít tak jako Panna Maria.

Tomu má sloužit doba rozjímání, která se koná ve Večeřadle.

Tento časový úsek se věnuje všeobecně společnému rozjímání knihy Hnutí (tj. „Panna Maria kněžím ...“). Neodpovídá však duchu Večeřadla strávit ho posloucháním učených konferencí nebo kulturních aktualit. Jinak je nebezpečí, že se vzdálíme z té atmosféry prostoty a rodinné důvěrnosti, která činí naše setkání tak plodnými.

Být pospolu v bratrském společenství

Nakonec jsou všichni účastníci Večeřadel zváni k tomu, aby zakoušeli opravdové bratrství. Není to snad jedna z nejkrásnějších zkušeností, kterou lze pociťovat v každém Večeřadle?

Čím více je modlitba a čím více prostoru se ponechá činnosti Panny Marie, tím více je cítit, jak roste naše vzájemná láska.

„Proč vás chci mít sjednocené ve Večeřadle se mnou? Protože vám chci pomoci, abyste se měli rádi a prožívali opravdové bratrství ve společenství s Matkou. Dnes je nutné, aby se moji kněží poznávali, aby si pomáhali, aby se měli opravdu rádi, aby byli jako bratři okolo své Matky. Je dnes příliš mnoho osamocení, příliš mnoho opuštěnosti mezi mými kněžími. Nechci je vidět osamoceny: ať si pomáhají, ať se mají rádi, ať se všichni cítí a opravdu jsou bratry.“ (17. ledna 1974)

V nebezpečí samoty, kterou dnes kněží zvláště pociťují a která je pro ně nebezpečná, nabízí Matka Boží prostředek: Večeřadlo, kde se s ní sjednocujeme, abychom se mohli poznávat, vzájemně se milovat a pomáhat si jako bratři.

POMOC CÍRKVI

Na konci tohoto prvního dílu úvodu, ve kterém jsme se snažili vysvětlit především původ, rozšíření a spiritualitu Mariánského kněžského hnutí, je přirozené položit si tuto otázku: Jaký význam má dnes toto Hnutí v církvi? Jaká je jeho úloha v církevním životě mezi tak četnými sdruženími, která pracují na všech úrovních?

Na tuto otázku musím dát podle mého názoru, tuto jednoduchou odpověď: MKH je pomoc, kterou nebeská Matka dnes nabízí církvi, aby si uvědomila její mateřskou přítomnost, aby pocítila útěchu ve svých těžkých utrpeních a aby vnímala, že ji stále obklopuje láska a modlitba tolika jejích synů.

Mariánským kněžským hnutím chce Matka Boží církvi nabídnout účinnou pomoc k překonání bolestné krize očisty, kterou v těchto dobách prožívá.

Následkem této krize je možno pozorovat, jak kdysi kvetoucí řeholní řády a kongregace prodělávají dnes zvlášť těžké chvíle.

Svým dílem chce Matka Boží pomáhat všem překonat nynější chvíle utrpení, a proto volá – napřed kněze, pak řeholníky a věřící – k zasvěcení svému Neposkvrněnému Srdci a k opravdu velké věrnosti papeži a církvi.

Proto nemá Hnutí žádnou právní strukturu, aby je tím snadněji mohli přijmout všichni.

To je slabinou Hnutí, protože nemá-li právní formu, nemá možnost žádat o úřední schválení, které by mohlo usnadnit jeho cestu.

To je však současně silou Hnutí. Neukládá totiž žádné asociační závazky a tím usnadňuje členství kněžím i řeholníkům.

Jestliže přirovnáme církev k velkému stromu, řekl bych, že účelem MKH není přidat novou větev k těm mnohým, které už má, ale vlévat do nich tajemnou sílu, která vychází z Mariina Neposkvrněného Srdce a rozlévá se do všech větví církve. Každé pomáhá rozvíjet se podle vlastní funkce a ve své vlastní podobě. Tak všem předává větší elán a krásu.

Jestliže bychom chtěli poznat nejnápadnější vlastnost MKH, pak musím, podle mého názoru, dosvědčit, že je to jeho podstatná chudoba.

Hnutí je tak chudobné, že nemá ani svou oficiální existenci. A protože neexistuje, je přirozené, že nemůže být nijak katalogizováno.

Častokrát si říkáme mezi sebou s úsměvem: Je nás už přes šedesát tisíc kněží a desítky miliónů věřících, kteří patříme k MKH, ale nikde neexistuje důkaz, že žijeme.

Hnutí je tak chudobné, že nemůže mít ani vlastní prostředky a nemůže přijímat ani odkazy a majetek. Žije z almužen, které mu posílá Boží Prozřetelnost, aby uhradilo obrovské výdaje na tisk knih a na jejich rozšíření. V tom si tedy i každé národní ústředí vede samostatně pro život Hnutí na základě prostředků, které posílá Prozřetelnost k jeho dispozici.

Hnutí je chudé na lidskou podporu i na podporu těch, kteří by mohli poskytnout radost a povzbuzení uprostřed nevyhnutelných nesnází, se kterými se setkává. Takovou podporou by mohlo být zvláštní doporučení představených, pochvaly a povzbuzení církevních autorit a různá jiná osvědčení o jeho zásluhách.

Bezpečnou oporou, kterou nám chce dát Matka Boží, je její Neposkvrněné Srdce. Jediným doporučujícím listem je ten, který je napsán životem kněze, který se jí zasvětil, aby s její pomocí dospěl ke svatosti.

Tuto radikální chudobu MKH musí každý z nás milovat, chválit a žít. Je to přece chudoba Mariina, která se zrcadlí v jejím díle.

Je to chudoba Královny nebe, která se skrývá pod šatem prosté ženy v domácnosti.

Je to chudoba naší Neposkvrněné Matky plné milosti, která se zjevuje ve svém tak jednoduchém a normálním způsobu života v dokonalé službě svému snoubenci Josefovi a svému božskému Synu Ježíšovi.

Mariina chudoba se tedy má stále odrážet v tomto jejím díle, protože i MKH má existovat, šířit se a působit jen jako dokonalá služba lásky k církvi.

A proto Hnutí nemá mít ani svou vlastní existenci: může žít jenom v životě církve a ve službě církvi.

Tímto způsobem opravdu může církev dostat pomoc, aby nesla svůj velký kříž v těchto krvavých chvílích své očisty. Ono světlo, které jí Neposkvrněné Srdce dává prostřednictvím tolika jejích přemilých synů, ji podpírá, aby došla k svému největšímu lesku.

„Tak prostřednictvím vás, kteří jste odpověděli, se mé světlo v církvi šíří a církev opět nabude zdatnosti a důvěry, síly a nového elánu pro evangelizaci a záchranu všech národů země.“ (14. listopadu 1980)

Druhá část

TEOLOGICKÁ KRITÉRIA PRO POCHOPENÍ KNIHY

Někteří jsou toho názoru, že Mariánské kněžské hnutí je totéž co kniha „La Madonna ai Sacerdoti...“ („Panna Maria kněžím...“), jako by Hnutí a kniha byly jedna a táž věc.

To je omyl. Ve skutečnosti MKH je něco jiného než kniha. Hnutí je dílo Panny Marie a v podstatě spočívá v tom, že volá kněze k zasvěcení jejímu Neposkvrněnému Srdci, k pevné jednotě s papežem a církví a k orientování věřících k obnově mariánské úctě.

Jak je patrné, vyjádření těchto tří bodů, které charakterizují Hnutí, je velmi prosté a uskutečňuje-li je někdo, patří k Hnutí, i kdyby třeba tuto knihu nečetl.

V tomto smyslu je tedy rozdíl mezi knihou a Hnutím.

Když však někdo začíná vážně uskutečňovat tyto závazky, pociťuje přirozeně potřebu se ptát: Jak je mám uskutečňovat? Kdo mne ujistí, že je žiji? Jakou cestou se mám dát?

Na tyto otázky odpovídá kniha, protože vytyčuje cestu, kterou se má člověk dát, aby konkrétně žil své zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Mariinu.

Může se tedy MKH obejít bez knihy? Teoreticky ano, ale v praxi absolutně ne.

Opravdu, jako je Hnutí dílem Matky Boží, tak je to ona sama, která si touto knihou zvolila nepostradatelný nástroj pro jeho rozšíření a pravé pochopení jeho ducha.

„Také kniha je pouze prostředkem k rozšíření mého Hnutí. Je to prostředek důležitý, který jsem si vybrala, protože je nepatrný. Bude sloužit k tomu, aby mnohým dal poznat toto mé dílo lásky mezi mými kněžskými.“ (24. 6. 1974)

Zdá se mi teď užitečné trochu se zastavit a objasnit původ a literární formu knihy, její přednosti a její hranice. Především abych uvedl několik kritérií zdravé teologie, které jsou nutné k jejímu přesnému pochopení.

V tomto zkoumání nám přinesl značnou pomoc 16. a 18. okružní list dona Stefana Gobbiho a také předcházející úvod.

PŮVOD A FORMA KNIHY

Už v červenci 1973 si začal don Stefano zaznamenávat některé jasné a silné myšlenky, které se mu rodily v duši.

Z poslušnosti ke svému duchovnímu vůdci se rozhodl posbírat je do jednoho několikastránkového sešitu a tak se podařilo připravit první vydání, které bylo předloženo na schůzce kněží Hnutí koncem září téhož roku.

Přijetí bylo spíše negativní. Proč to odmítnutí, přestože obsah byl pokládán za dokonale shodný s tím, co bylo během modliteb a rozhovorů intuitivně přijato za cestu MKH? Z týchž důvodů, pro které i dnes u mnohých naráží na obtíže s přijetím.

- Především proto, že neměla církevního schválení. Nebylo o ně žádáno, protože šlo o malou publikaci vydanou jako rukopis a mimo obchodní sféru a protože spisy toho druhu jsou od církevního schválení dispensovány od „motu proprio“ papeže Pavla VI. z 10. 10. 1966.

- Pak pro literární formu, ve které se kniha představila. Podávala vlastně duchovní směr Hnutí jako vytyčený samou Matkou Boží prostřednictvím mystického jevu zvaného „vnitřní řeč“. Toto stanovisko je kněžím zpravidla nepříjemné.

- Zvláště však proto, že dnes koluje tolik poselství, o nichž je dovoleno se domnívat, že část z nich je původu patologického a druhá část pochybné autentičnosti. A tak byla obava, že kdyby se kniha uveřejnila v této formě, byla by vystavena na své cestě nepřekonatelným překážkám a vážným těžkostem, především ze strany církevní autority.

Tato rozpačitost byla postupně překonána stále širším přijetím knihy ze strany kněží, řeholníků a věřících i četnými překlady do hlavních světových jazyků.

Zjišťovalo se zpočátku s jistým překvapením a pak s hlubokou radostí, že to byl prostředek velmi chudý a malý, ale opravdu vybraný Matkou Boží pro rozšíření Hnutí do všech částí světa.

Kniha je opravdu nástrojem lidsky hodně omezeným, kterého chtěla nebeská Matka použít, aby přitáhla kněze a věřící jim svěřené. Kněze a věřící, které jednou připoutala ke svému mateřskému Srdci, ona sama uvede do důvěrných hlubin Ježíšova Srdce, aby žili v srdci církve, jeho tajemného Těla.

Vezmeme-li tuto knihu do rukou s úctou a budeme-li rozjímat v prostotě srdce, zpozorujeme, že nasloucháme slovu živému, sladkému jako med a ostrému jako meč.

Je tu předkládána spiritualita vybudovaná na Zjevení a na životě církve – s pomocí zářících sloupů jako sv. Jan Evangelista, sv. František z Assisi, sv. František Saleský, sv. Ludvík Grignon z Montfortu, sv. Jan Bosco, sv. Terezie z Lisieux a sv. Maxmilián Kolbe.

Její účinnost se nedá ověřit jinak než uvedením do praxe: podle ovoce se pozná hodnota stromu.

Kniha není rozdělena na přesně vymezené a navzájem na sebe navazující kapitoly, protože i Mariánské kněžské hnutí se dá jasněji chápat ve svých požadavcích a bohatství jen tak, jak to Matka Boží dává poznat postupně prostřednictvím spisů dona Stefana Gobbioho.

Ona sama plánuje, rozšiřuje a upevňuje MKH ve všech částech světa způsobem stejně rozvázným jako velkolepým.

PŘEDNOSTI A HRANICE KNIHY

Přednosti a hranice knihy vyplývají z toho, že je to jednoduchý, ale vzácný nástroj MKH.

(1) Je to vzácný prostředek pro jeho rozšíření

MKH je dnes rozšířeno už všude a stalo se to vždy prostřednictvím knih.

Spontánně byla přeložena do nejdůležitějších jazyků, a tak zprostředkovala kněžím možnost poznat naléhavou výzvu Matky Boží, aby se zasvětili jejímu Neposkvrněnému Srdci.

Kněží ze všech světadílů, přitahováni jejím mateřským pozváním, odpověděli tím, že se přihlásili do Hnutí, že se zcela oddali Marii, začali se shromažďovat ve Večeřadlech a tak se dílu Matky Boží podařilo rozšířit se všude a dostat se do nejvzdálenějších částí světa.

Když Don Stefano přichází na neznámá místa, aby se zúčastnil Večeřadel, bývá mile překvapen, že se tam Hnutí už rozšířilo a že prostředkem takového rozšíření byla vždy kniha.

Kniha tedy plní podivuhodným způsobem úkol všude seznamovat s Mariánským kněžským hnutím.

(2) Je to vzácný prostředek k pochopení ducha Hnutí

Meditace obsahu knihy působí často opravdové přeměny v duších. Pomáhá žít v duchu zasvěcení a nejednou v ní kněží najdou odpověď na své zvláštní potřeby. Povzbuzuje je k překonání obtížných situací, postupně je přivádí k tomu, aby všechno dělali s Marií, skrze Marii a v Marii.

Tisíce dopisů kněží s přihláškami do různých národních center jsou dokladem této skutečnosti.

Cituji zde úryvky ze tří dopisů, které jsem obdržel.

Od jednoho italského kněze: „Mám vaši knihu. Dal mi ji můj biskup, nyní už zemřelý. Čítával ji pravidelně, měl ji stále v rukou, a když jeho oči začaly ztrácet sílu, byl jsem to já, kdo mu musel předčítat vždy několik stran. Měl z toho radost, pociťoval velký užitek pro svou duši, čerpal z toho radost a sílu.“

Jeden brazilský misionář: „Mám obavu, že se zastavím, a mám k tomu mnoho důvodů. Spočívají v oněch malých pokušeních, která jsou – jednou to, podruhé ono – mým každodenním chlebem. Když pak rozjímám z Knihy, obnovuji zase úkon své oddanosti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a takřka současně se znovu rodí důvěra. Jak rád bych žil ve vědomí, že patřím Marii!“

Z jedné středoamerické země: „Už 14 let jsem knězem převedeným do laického stavu. Zavalen těžkou krizí víry a mravů, vůbec jsem se nemodlil. Jsem profesorem na jedné velké univerzitě. Dostala se mi do rukou vaše kniha, mnoho měsíců jsem se však do ní ani nepodíval, byl jsem totiž toho mínění, že je to běžné pojednání o mariánské úctě. Konečně jsem pocítil touhu aspoň jednou se do knihy podívat. Už při čtení první strany se ve mně probudilo přání číst dál, naplnila mě nová horlivost a nová láska k Ježíšovi a k jeho církvi. Vzpomněl jsem si na to, co jsem se naučil v semináři: skrze Marii k Ježíši. Celý měsíc listopad jsem se připravoval a 8. prosince jsem vykonal zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.“

Nepopíratelným kladem této knihy je tedy to, jak se jí daří přispívat k rozšíření a pochopení ducha Mariánského kněžského hnutí.

(3) Hranice knihy

Hranice knihy jsou evidentní a určuje je skutečnost, že kniha je nástrojem nepopíratelně chudobným a malým.

Tato její chudoba a nepatrnost se projevuje různými způsoby.

Především **formou**: představuje se totiž formou vnitřní řeči. V tom je pro mnohé kámen úrazu a odmítají ji.

Ale pro koho? Všeobecně pro ty, kteří mají sklon odmítat jakoukoliv formu nadpřirozeného zásahu. Přijímají jen to, co projde jejich vlastním rozumovým úsudkem.

Mohou být mezi nimi i lidé dobří, vysoce vzdělaní, ale jsou příliš „velcí“, a proto se pohorší nad extrémní malostí tohoto prostředku.

I **obsahem** se projevuje jeho malost.

Kniha opravdu není ani teologickou, ani mariologickou učebnicí, ani si nečiní nárok být úplnou příručkou mariánské úcty.

Ani systematicky nerozvíjí biblické a teologické důvody ve prospěch duchovní zkušenosti zasvěcení se Marii. Přitom mají značnou váhu a hodnotu, jak dokázala kniha sv. Ludvíka Grigniona z Montfortu „O pravé pobožnosti“.

Podává řeči nanejvýš prostou to, co dnes nebeská Matka žádá od svých milých synů kněží. Jedná se o stránky vybrané z deníku, jehož obsah však souhlasí se zjevenou pravdou a s učením církve. Má atmosféru rozhovoru mezi Matkou a syny ve stylu, který se může při prvním čtení knihy zdát příliš sladký, aspoň v některých případech, a příliš drsný v jiných. Některé náměty se vrací s údernou naléhavostí, zatím co jiná témata jsou téměř opomíjena.

Nestojíme před dílem psaným u stolu, které rozvíjí předem stanovenou osnovu. Aby zklamání nevedlo k odmítnutí knihy, je třeba mít na zřeteli, že se zde nutně předpokládá, co má každý kněz vědět, a to pro svůj vnitřní život, pro svůj apoštolát,

pro svůj život ve spojení s celou církví a světem, má čerpat ze Zjevení, z Magisteria, z pramenů zdravé filosofie, teologie, literatury, asketiky a mystiky.

Teologický základ MKH tvoří vskutku celá mariánská nauka obsažená v Písmě svatém, vysvětlovaná Otcí a vykládaná živým Magisteriem církve. Kniha nechce být příručkou mariánské úcty, neboť v církvi už existují instituce zaměřené k to-muto cíli.

Nic není vzdálenějšího pravdě než představa, kterou někteří mají, že v kněžích – členech Mariánského kněžského hnutí – najdou kněze alergické na zdravou teo-logickou nauku nebo kněze sentimentální či lehkověrné.

Naopak, dá se klidně dokázat, že mezi těmi, kteří poslali svou přihlášku do Hnu-tí, jsou kněží, kteří požívají obzvláštní pověsti v oboru kultury, jiní zaujmají mís-ta velmi odpovědná, jiní zase mají skromnější místa, každý se svými přednostmi i chybami, ale všichni patří mezi osoby vnitřně vyrovnané.

Jeden irský kněz upozornil, že v knize je krátce shrnuta nauka sv. Ludvíka z Montfortu o zasvěcení, cesta duchovního dětství sv. Terezie od Ježíška a aktuali-zace poselství z Fatimy. Každý si to může ověřit.

I mně se zdá, že obsahuje opravdu takovou syntézu, protože abychom mohli žít své zasvěcení Marii, je třeba se jí nabídnout do „otroctví lásky“, a to se uskutečňuje konkrétně, když žijeme jako děti oddané jejímu Neposkvrněnému Srdci: dáme se od ní s krajní učenlivostí v každém okamžiku žít, oblékat a vést.

Může teď vyvstat otázka nanejvýš zajímavá: proč chtěla Matka Boží zvolit ná-stroj tak malý a tak omezený?

„Synu, tys nepochopil, že já jsem si zvolila pošetilost, abych zahanbila chytrost, a slabost, abych porazila sílu.“ (27. září 1973)

Zde je celé tajemství.

Je to však tajemství evangelia. Ježíš nezavrhl chytré a moudré, ale děkoval nebes-kému otci, že tajemství svého království skryl před nimi, a zjevil je maličkým.

Každý člen Mariánského kněžského hnutí má jistě povinnost číst a meditovat obsah této knihy, malého, ale vzácného nástroje, chce-li životem realizovat úkon svého zasvěcení Marii Neposkvrněnému Srdci a tak přispět k realizaci jejího ma-teřského plánu spásy a milosrdenství.

TEOLOGICKÁ KRITÉRIA PRO POROZUMĚNÍ KNIHY

Vnitřní řeč

- 1) Věřím, že mohu tvrdit s uváženou jistotou, že v této knize jsou obsažena tzv. „vnitřní sdělení“ („vnitřní řeč“). Každému přitom ponecháme svobodu, aby se držel svého názoru.

Mystická teologie je bohužel málo známá: některé jevy se podceňují až k apriornímu výsměchu, nebo se přeceňují a staví se jaksi na úroveň Zjevení.

Zapomíná se, že milost nás činí syny Božími a že Maria je naše opravdová Matka. Nemyslí se dostatečně na to, že modlitba není monologem, ale dialogem, ve kterém se musí ponechat co největší prostor nebeským partnerům.

Víme, že Bůh má nekonečné možnosti, jak se sdělovat svým dětem, a že může zvolit pro každého nejvhodnější formu mimo ty oficiální, které všichni znají.

- 2) Co je vnitřní řeč? Především je třeba přesně vyjádřit, že to není zvláštní ani senzační fakt, ale že je to mystický fenomén (jev) existující v životě církve a popsáný v příručkách teologie duchovního života.

Není to styk s Ježíšem, Matkou Boží nebo svatými prostřednictvím smyslů, jak se to děje v pravých zjeveních. Při vnitřní řeči se nevidí očima, neslyší ušima, ničeho se nedotýká.

Ani to není ono dobré vnuknutí, ono světlo, které Duch Svátý „obyčejným“ způsobem vlévá do mysli a do srdce toho, kdo se modlí a žije z víry.

Jde-li o pravý fenomén, je vnitřní řeč i dar, kterým Bůh – nakolik chce – dává poznání a pomoc k činu a halí se přitom do lidského způsobu myšlení a slov – podle stylu a formy psaní toho, kdo přijímá poselství.

Osoba, člověk se stává nástrojem sdělení, i když zachovává svou svobodu, která se projevuje v aktu souhlasu k působení Ducha Svatého.

Zatímco přijímá slovo Páně, jeho rozum zůstává jako nečinný. To znamená, že nehledá ani myšlenku, ani způsob, jak ji vyjádřit, jak to musí dělat např. ten, kdo píše dopis nebo se připravuje na důležitou přednášku.

- 3) Sv. Jan od Kříže nazývá vnitřní řeči nebo nadpřirozenými formálními slovy ta zřetelná slova, která duch přijímá ne od sebe, ale od jiné osoby, někdy ve stavu usebranosti, někdy jinak. (Výstup na horu Karmel, kap. 26, č. 2)

Tanqueray definuje vnitřní řeč nebo nadpřirozená slova jako projev Boží myšlenky, která je chápána vnitřními nebo vnějšími smysly. (Příručka asketické a mystické mytologie, kap. 3, č. 1494)

Dá se tedy vnitřní řeč definovat takto: „Jsou to zcela zřetelná slova vnímaná osobou tak, jako by vycházela z jejího srdce, a která – spojena dohromady – tvoří poselství.“

Volání nebe je skoro vždycky nenadálé. Je to Pán nebo Matka Boží nebo andělé a svatí, kteří určují okamžik a obsah poselství.

- 4) Jsou dosti přesná pravidla k rozlišování autentických vnitřních řečí od nepravých, které jsou plodem záměrného podvodu, chorobné autosugesce nebo dokonce zásahu satana. Příslušná literatura není ani bohatá, ani na výši doby. Po-

moc nabízejí spisy velkých mystiků (sv. Jan z Kříže, sv. Terezie z Avily, sv. Ignác, sv. Kateřina Janovská i Sienská) a studie a spisy teologie duchovního života od Tanqueree, Royo Marina, A. Poulina, Garigou a Lagrange atd.

Naopak méně snadné je zhodnotit závažnost lidského prvku, ve kterém se zahaluje ono nevyslovitelné Boží slovo, aby nás přivedlo k porozumění všeho toho, co poselství v sobě obsahuje podstatného a všeobecného, jedním slovem božského.

Často slyšíme, že poselství – jako ta, která jsou obsažena v této knize – se často opakují a jsou rozvláčná. Srovnávají se se stylem evangelia a zjevení církvi již uznaných a zapomíná se, že se jedná o projevy Božího slova zcela odlišné, nejen co do autority, ale i co do způsobu.

Respektujeme každou osobu a její svobodu: proč by se měla dělat výjimka jen u Boha, jako by musel prosit o naše dovolení a přizpůsobit se našemu gustu ve výběru místa, času, způsobu a prostředků pro komunikaci se svými dětmi?

Musíme růst v duchu moudrosti, abychom se mohli těšit s Ježíšem, když volá: „Děkuji ti, Otče, že jsi svá tajemství skryl před učenými a chytrými a zjevil jsi je dětem“, a abychom zajásali s duší nebeské Matky, když zpívá: „Hladové sytí dobrými věcmi, bohaté posílá pryč s prázdnou.“

Vnitřní řeč v této knize

Ve specifickém případě knihy „La Madonna ai Sacerdoti...“ („Kněžím, premiálním synům Panny Marie“) je dobré držet se těchto teologických kritérií, která nám mohou pomoci k hlubšímu porozumění knihy:

- 1) Co přichází od Boha, přináší vždycky hluboký pocit pokoje a probouzí vůči němu větší pokoru a důvěru; pomáhá odpoutat se od zlého a uskutečňovat dobro způsobem prostým a vytrvalým. Respektuje svobodu naši i našich bližních. Kdo píše a jedná ve jménu Božím, sílí nás svou vnitřní rovnováhou, lidskostí a silou ducha – i v rámci vlastních lidských hranic a chyb. Kdyby některé místo v této knize přinášelo zmatek, bylo by lépe odložit četbu knihy na vhodnější dobu, než propadat úzkosti.
- 2) Bůh může a chce být ve spojení se svými na zemi žijícími dětmi v každém okamžiku dějin. Pro nás křesťany existuje možnost rozeznat, zda slovo, které k nám přichází, je opravdu slovo Boží, jestliže jeho obsah srovnáme se Zjevením, které je věrně opatrováno a neomylně předkládáno učitelským úřadem církve. V našem případě celkové poselství i každá jeho část se musí číst a prožívat v souvislosti s křesťanským učením.

Cílem těchto sdělení je přivést kněze snáze a jistěji ke svatosti života tím, že se jim připomíná:

- a) Mateřství Panny Marie s jeho právy a povinnostmi, které z něj vyplývají pro ni i pro mne, dotýká se i mne osobně.
- b) Matka Boží, která je nejpokornější a nejčistší z tvorů, není samoúčelným tvorem, ale je Matkou, která plodí a vychovává adoptivní děti; dokončuje tím dílo vykonané jejím Synem Ježíšem.

Cílem je tedy oslava Nejsvětější Trojice, ke které je vyzýván každý kněz, který se snaží realizovat své povolání.

- c) Protože kněz je člověk zasvěcený Bohu pro dobro lidí, cítí se zavázán sdělit svým věřícím radost, bohatství i povinnosti ze zasvěcení Matce Boží, které vykonal a životem uskutečňuje především on sám.
- d) Protože Marie je Matka církve, dějinná souvislost mezi její činností a naší odpovědí je poslušnost, jednota bez jakékoliv trhliny s těmi, kteří mají v církvi službu autority, to je papež, vlastní biskupové a legitimní představení.

- 3) Aby byl někdo přijat za člena MKH, nehleď se sice na věk, na jeho lidské schopnosti, na jeho vážnost a ještě méně na jeho dřívější pozitivní či negativní osobní zkušenosti, ale rozhodně by vůbec ničemu z Hnutí neporozuměl ten, kdo by chtěl do něj vstoupit se sektářským duchem.

V církvi je podstata, která zůstává neměnná, a jsou v ní vnější formy, do kterých se zahaluje SLOVO a ŽIVOT – a ty se mění s časem jako oděv.

Nevyléčitelní nostalgiciť opěvovatelé minulosti zaměňují to starobylé, co však pořád platí, se zastaralým, co se může nahradit.

Právě tak se zdá, že nenasytní vyhledávači nových zkušeností vědí toho trochu víc než Věčný Otec a cítí se povinni horlivě nabízet své podněty Duchu Svatému, jako by záchrana každé duše nepřicházela po jediné koleji modlitby a pokání.

- 4) Protože komponenty a výrazy křesťanského učení a života jsou různé a složité, není úmyslem této knihy některé z nich podceňovat, nebo dokonce zavrhnout. Jestliže některý výraz – např. o současné teologii – se bude zdát silným, je třeba pochopit, že nebyl pronesen o teologii jako takové, ale proti málo moudrému způsobu, jak je některými takzvanými teology prezentována a jak je – ještě hůře – jinými přijímána.

Jiný příklad: O některých tématech (jako např. o sociálních a pastoračních) se tu výslovně nepojednává, jednak proto, že tato kniha není encyklopedií, a proto nemůže dát odpověď na každou otázku; jednak proto, že ten, kdo se doopravdy oddá Matce Boží, nediskutuje jen od zeleného stolu, nýbrž konkrétní otázky so-

ciální a pastorační žije a řeší. Mělo by stačit vzpomenout zde dona Boska, dona Orioniho a dnešního papeže.

- 5) U fenoménu vnitřní řeči v této knize obsažené Don Stefano ve zcela normálním stavu – ani v transu, ani v extázi – píše postupně za sebou a bez jakékoliv duševní námahy, bez přemýšlení a bez korigování to, co vnitřně přijímá, a vyjadřuje to – aniž by na to dával pozor – podle bohatství či chudoby svého vlastního stylu a temperamentu, i když jde o vyjádření pravd, které sám dosud neznal nebo je za takové nepovažoval.

Ze spisů Dona Stefana Gobbiho byly vybrány především ty strany, které lépe osvětlují naprosté oddání se Marii, v ovzduší evangelního duchovního dětství.

Při posouzení jejich platnosti jsme se opírali o klasická a tradiční kritéria:

- souhlas se zjevenou pravdou,
- trvalý postoj pokory a poslušnosti,
- několik znamení pokorně vyžádaných od Boha,
- vyrovnaná pohotovost subjektu (Dona Gobbiho) a pokoj, který Boží sdělení předchází a následuje.

Jako pozitivní znamení však bylo především uznáno mimořádné dobro, které MHK už způsobilo v duších desítek tisíc kněží, z nichž se mnozí nacházeli v kritickém stavu, stejně jako dobro vykonané u nesčetných věřících.

Z podivuhodných plodů se dá poznat, že příčinu lze hledat jen v duchovním světle, které z Ducha Svatého na přímlovu Mariina Neposkrvněného Srdce sestupuje do myslí a srdcí těch, kteří berou tuto knihu do rukou.

- 6) V této době pozoruhodných změn v církvi a ve světě se stává stále častěji, že se lidem údajně dostává charismatických darů (jako zjevení, vnitřní řeči, daru uzdravování atd.). MKH k tomu zaujímá toto stanovisko:
- Nespojuje se ani neztotožňuje s žádným sdružením, ani osobou, ani událostí, které mají nadpřirozený ráz. Uznává, že nemá práva ani schvalovat (tyto jevy), ani je odsuzovat, protože tato úloha patří jen církvi. Ponechává každému knězi svobodu, aby se zachoval na základě vlastní odpovědnosti tak, jak mu to radí moudrost, vždycky však v dokonalé poslušnosti vůči církevní autoritě.
 - Jedná-li se však o „zjevení“, která obsahují názory odporující učitelskému úřadu, nebo o osoby, které se pohybují zřejmě mimo hranice normálního lidského chování a křesťanské rovnováhy, musí své členy upozornit, aby zachovali úplnou věrnost církvi.
 - Jedná-li se o osoby nebo události, které církev schválila, MKH svrchovaně respektuje volbu a přání každého, i když se nemůže nepřihlízet k tomu, co se událo ve Fatimě. Je to událost všeobecné důležitosti, která není ještě dobře pochopena a ještě méně dosvědčena všeobecným přijetím, i když ji církev úředně

uznala. Stačí připomenout papeže Pavla VI. a Jana Pavla II., kteří putovali na Cova da Iria.

UŽITEČNÉ RADY PRO ČTENÁŘE KNIHY

- 1) Samozřejmě musí členové MKH přijmout na prvním místě celý zděděný poklad Zjevení ve světle oficiálního učitelského úřadu.

Naopak jsou svobodní, chtějí-li přijmout nebo neuznat důležitost či zamítnout, spisy a události, které se všeobecně nazývají jako „soukromá zjevení“.

Jelikož se málo znají nauka i dějiny mystiky, je snadné upadnout buď do fanatismu skeptického, který z předpojatosti předem všechno popírá nebo zesměšňuje – nebo do fanatismu naivního, který přijímá všechno bez jakéhokoli rozlišování.

Je třeba vyhnout se tedy dvěma krajnostem:

- Dětinské důvěřivosti, která nezkoumá ani osobu, ani událost, aby si mohla ověřit důvěryhodnost na lidské úrovni dříve ještě než na úrovni nadpřirozené. Boží nástroje, přes jejich malost a chudobu, mají vždycky známku důstojnosti a čistoty a neschází jim, jako pravým apoštolům, známky Ducha Svatého, který je doprovází.
- Nafoukané povrchnosti, která odmítá nebo přímo napadá, co by ve skutečnosti mohlo být dílem Božím. Zapomíná se v konkrétním, co se respektuje abstraktně: Neomezená svoboda Boha a celého ráje s námi, poutníky na zemi, komunikovat, sdílet se.

- 2) Při četbě tohoto deníku, který se stal již pro mnohé kněze knihou denního rozjímání, je dobré brát jednotlivé výrazy kriticky, tzn. v dobrém smyslu, který se získává z celku.

Vezmeme např. radu Matky Boží vzdát se novin a televize. V některých případech ji lze vzít doslova. Pro mnohé kněze to spíše znamená nemrhat vzácným časem při sledování frivolních a tendenčních programů a nepozorovat světové události jen z čistě materialistického pohledu velké části dnešních sdělovacích prostředků.

Dalším příkladem jsou často opakované – na první pohled snad matoucí – věty, ve kterých se tvrdí, že triumf Mariina Neposkvrněného Srdce se kryje se slavným příchodem Kristova království.

Tyto věty se interpretují přirozeně ve světle Písma svatého (Zjevení, kap. 20,17) a autentického učitelského úřadu církve. V této věci si povšimněme častých pokazů papeže Jana Pavla II., který uvádí ve své první encyklice „Redemptor hominis“ i v jiných důležitých dokumentech o druhém adventu církve, která očekává druhý příchod Ježíšův.

- 3) Jiná rada spočívá ve výzvě, abychom přijali charakteristický rys této knihy a přijali ji jako „malý nástroj“. Tak to chce Matka Boží ve smyslu Prozřetelnosti, která – jak učí sv. Pavel – vybírá to, co je v očích světa slabé a ubohé, aby zahanbila pozemskou vědu a ďáblovu moc.

- 4) Protože „zakouřený vzduch“, který dýcháme (narážka na výrok Pavla VI. – pozn. překl.), a satanova lstivost nám mohou provést pěkné kousky, neměli bychom se pozastavovat nad – někdy měkkými – projevy stylu.

Kněží, kteří si zvykli na výchovnou činnost Mariinu, dosvědčují, jak ona jedná něžně, ale také pevně.

Věčný otec jí nesvědčil pro nic za nic svého jednorozesného Syna, aby ho v lidské přirozenosti porodila a vychovala pro Kalvárii.

Matka Boží s námi jedná jemným, něžným způsobem, protože nás miluje jako maminka, a chce nás položit na kříž – aniž bychom při tom odporovali – a přetvořit nás na podobu ukřižovaného Ježíše. To je všechno jiné než sentimentalismus!

- 5) Také četné poukazy na zlé časy, které prožíváme, a na bolestnou budoucnost, která nás čeká, mají být interpretovány ve své správné perspektivě, kterou nám udává Písmo svaté.

Kolikrát a kolika způsoby pohrozil Pán, že potrestá svůj lid, právě proto, aby jej popohnal na cestě k obrácení a k návratu k němu. Vzpomeňme si např. na kázání proroka Jonáše poslaného Bohem, aby oznámil zničení města Ninive.

Mnozí jsou na rozpacích právě nad prorockým charakterem některých poselství. Ptají se: Je to pravda, co se zde píše? Stane se to, co se předpovídá? A kdyby se to neuskutečnilo, jakou věrohodnost mohou mít ještě slova poselství?

Z pozorné četby knihy se získá nejvhodnější odpověď na všechny tyto otázky. Zde je:

„Nezastavujte se u předpovědí, které vám dávám, abyste pochopili dobu, v níž žijete. Jako Matka vám mluvím o nebezpečích, kterými procházíte, o hrozbách, které nad vámi visí, co zlého by vás mohlo potkat, jen proto, že se mu můžete ještě vyhnout, že nebezpečím můžete uniknout, plán Boží spravedlnosti může být vždycky změněn silou jeho milosrdné lásky. I když vám předpovídám tresty, nezapomeňte, že všechno v každém okamžiku může být změněno silou vaší modlitby a vašeho smírného pokání. Neříkejte tedy: Co jsi nám předpověděla, se nestalo – ale děkujte se mnou nebeskému Otci, že jako odpověď na modlitbu a zasvěcení, pro vaše utrpení, pro nesmírné utrpení tolika mých synů, odložil ještě období božské spravedlnosti, aby mohl nechat rozkvést období velkého milosrdenství.“ (21. ledna 1984)

- 6) Je třeba mít solidní evangelní zralost, která zabrání apriornímu pohrdání knihou, jako je tato, nebo jejímu znehodnocení či jejímu přecenění.

Jinými slovy řečeno, tato zralost působí správný cit úcty před zkušeností z poselství i úcty ke vnitřní svobodě, se kterou je třeba tuto zkušenost přijmout.

Přesvědčení, že žádné slovo a žádné poselství není slovo Boží, a vědomí, že do fenoménu jako vnitřní řeč se může vloudit značná míra subjektivního a lidského, nemůže někoho učinit ze zásady nedůvěřivým, podezřivým.

Je třeba zkoušet a hodnotit – a jak říkával sv. Pavel – podržet to, co se tam dobrého najde a co se z toho dá vydobýt.

Přiblížení se k takovým knihám jako tato musí tedy doprovázet od začátku náležitá úcta.

Úcta se však přidruží sama sebou k smyslu pro svobodu, který se rodí ze schopnosti dát správné místo i „poselstvím“, která chtějí takové knihy zprostředkovat.

Opakovaně bylo řečeno: slova Matky Boží, která zde poznáváme, nejsou ani novým evangeliem, ani novou vírou.

Vedou však a učí – podle své příznačné ozvěny a perspektivy – opět nalézt evangelium a víru.

Proto i kniha jako tato může být přijata podle své míry pravdy a tak může přivést k PRAVDĚ, kterou je Kristus. Bude nejlepším způsobem, jak prožívat svůj vztah k Matce Pána i Matce naší jako „maliččí“ z evangelia.

- 7) Tato výzva k prosté a bezbranné víře – vzhledem k Matce Ježíše Krista a církve – vytyčuje jasnou směrnicí, podle které je možno orientovat styl života a křesťanské personality.

Bude muset najít své místo v mariologickém učení církve, které bylo např. vyjádřeno na II. vatikánském koncilu (Lumen gentium, kap. 8).

Žádný výrok, ani ty obsažené v této knize, nemůže nahradit veřejné, oficiální prohlášení víry církve nebo se postavit paralelně vedle něho, neboť v tomto prohlášení se ukazuje celá podoba Panny Marie a jejího poslání.

Uvnitř církve je třeba učit a žít také styl duchovního dětství ve vztahu k Marii, tedy i v každodenním životě i v apoštolském poslání.

Maria je v církvi a přivádí ke Kristu v církvi: k oné církvi, která se znovu projevila na II. vatikánském sněmu a která si určila pastorační cíle, jež si kněz má vzít za své.

Je to ve znamení totální učenlivosti ve víře, že Maria vede k prožití tajemství církve: A přijímáme-li ji tedy (a vedeme-li i druhé k přijetí), pak přijímáme i její dimenzi služby – apoštolské služby.

Kněz, zvláště kněz z duchovní správy, nebude moci v této knize najít celý obsah svého kněžství a své služby: bude tam moci najít perspektivu, hledisko, jedno-

tící centrum a oživující princip svého kněžství, a především své křesťanské personality.

A to nebude na škodu ani jeho pozornosti k pastorační službě církve, ani jeho pravému zájmu o zdravou teologii.

8) Nakonec poslední rada tomu, kdo se dá do četby této knihy.

Ať se dívá více na podstatu než na formu. Ať si nebere knihu do rukou s před-
sudky, ale s pokorou a prostotou srdce.

Ať ji čte bez domýšlivosti a bez chtivosti.

Ať se vrací k rozjímání v klidu a s láskou.

A pak přikročí k ověřování v každodenním životě osobní zkušeností, co si Mat-
ka Boží přeje a co slibuje.

Desítky tisíc kněží, kteří tak učinili v těchto letech, toho nelitovali. Spíše prosí
Matku Boží, aby i jiní, další šli touto cestou.

Don Stefano Gobbi

V Miláně 2. února 1991

Představení Dítěte Ježíše v chrámě

Všem mým synům kněžím

„Co sděluji tobě, můj synu, není jen pro tebe, ale pro všechny kněze, mé syny, které velice miluji.

Především je to určeno kněžím Mariánského kněžského hnutí, které miluji nejněžnější láskou.

Chci je vychovávat a vést za ruku, a tak je připravovat na jejich velké poslání.

Proto, co jsem ti řekla, uspořádej do brožury...

Ty se nestarej o nic, co se týká tisku; tvůj zpovědník se o to postará.

A tato brožura ať se co nejdříve rozšíří mezi kněze. Bude to prostředek, kterým je shromáždím ze všech stran a kterým si vytvořím své nepřemožitelné vojsko.

Synu, stále zůstávej v mém Srdci a důvěřuj mi!“

29. srpna 1973

Donu Stefanu Gobbimu

1973

NYNÍ SE
HNUTÍ ZRODILO

7. července 1973
Svátek Neposkrvněného Srdce P. Marie

Stále budu u tebe

„Obnov své zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci: jsi můj, jsi můj majetek.

V každém okamžiku musíš být tím, čím já tě chci mít. V každé chvíli musíš dělat, co budu od tebe žádat.

Neboj se! Já budu stále u tebe. Nyní se chystám připravit tě na velké věci, ale pomalu – jako to dělá maminka se svým dítětem ...“

8. července 1973

Hnutí se nyní zrodilo

„Nedívej se do novin ani na televizi! Zůstávej stále v mém Srdci v modlitbě!

Nic jiného tě nesmí zajímat a nic jiného ti nesmí ležet na srdci, jen žít se mnou a pro mne.

Mariánské kněžské hnutí se nyní zrodilo, ale je tak křehké a malé, ke svému vzrůstu potřebuje mnoho modliteb. Musíš žít jenom pro ně: v ničem jiném nenajdeš radost ani útěchu.“

9. července 1973

Rýsuje se tvé poslání

„Dnes jsem s tebou opravdu spokojena: stále jsi byl v mém Srdci. Vidíš, jak ti pak všechno světské připadá vzdálené a matné. Jak tě všechno unavuje a nudí, všechno, co nejsem já, tvoje Matka, která tě chce mít celého u sebe v každém okamžiku.

Uč se ponechávat se mi jako můj majetek, abych vše, co ty děláš, činila já tvým prostřednictvím. Dnes je tak velice zapotřebí, aby jednala Matka: já chci jednat skrze tebe ...

Budeš muset ještě trpět, ale odvalu! Já budu stále s tebou a ty budeš okoušet více než kdokoli jiný sladkosti mého mateřského Srdce.“

Ravenna, 13. července 1973
Výročí třetího zjevení ve Fatimě

Příčina mého pláče

„(...) Ano, skutečně jsi mne potěšil. Proměnil jsi mé slzy v úsměv, můj zármutek v radost. Usmála jsem se na tebe a požehnala jsem ti.

Příčinou tohoto mého pláče, pláče Matky, jsou mé děti, které ve velikém počtu žijí v zapomenutí na Boha, oddány tělesným rozkoším, a řítí se nezadržitelně do záhuby. Pro mnohé z nich tekly mé slzy zbytečně a nadarmo.

Příčinou mého pláče jsou především kněží, nejmilejší synové, zřítelnice mého oka, tito moji posvěcení synové.

Vidíš, jak mne už nemilují, jak mne už nechtějí? Vidíš, jak už neposlouchají slova mého Syna? Jak často zrazují? Jak mnozí ignorují Ježíše přítomného v Eucharistii a nechávají ho ve svatostánku samotného? Jak často ho urážejí svatokrádežemi a lehkomyšlnými nedbalostmi?

Obětoval jsi Mariánské kněžské hnutí a já je přijímám do svého Srdce a žehnám mu.

Všichni budou mými kněžími, mně zasvěcenými, kteří budou dělat vše, co jim přikážu.

Blízko je chvíle, kdy uslyší můj hlas, kdy se sama postavím v čelo tohoto svého vojska, připraveného k boji.

Teď se musí s velkou pokorou vzdělávat podle mých příkazů, aby všichni byli jedno v lásce s papežem a s církví, aby žili a hlásali jediné evangelium. Dnes je to tak nutné!

Miluji je a každému zvlášť žehnám!“

16. července 1973

Slavnost Panny Marie Karmelské

Já budu vaší vůdkyní

„Ptáš se mě, proč jsem si tě vyvolila, abys šířil mé Hnutí, když se cítíš tak nezpůsobilý a neschopný.

Správně vidíš svou nicotu a své slabosti a ptáš se mne: „Proč si nevezmeš způsobilejšího a schopnějšího, než jsem já? Jak mi můžeš důvěřovat, když dobře znáš všechny mé minulé nevěrnosti?“

Synu můj, vyvolila jsem si tě, protože jsi ten nejneschopnější nástroj. Tak nikdo nebude moci říkat, že je to tvoje dílo.

Mariánské kněžské hnutí má být výhradně mým dílem. Tvou slabostí ukáží svou sílu, tvou nicotou svou moc.

Já sama budu vůdkyní tohoto vojska. Teď si je vytvářím v tichosti a skrytě, jako jsem si ve svém lůně po devět měsíců utvářela Ježíše a jako jsem si ho po tolik let den co den v tichosti a skrytě vychovávala.

Tak je to nyní s Mariánským kněžským hnutím. Vytvářím je v tichosti a skrytě jako malého Ježíše. Je to doba jeho dětství a jeho skrytého života. Nyní je tak zapotřebí ticha, velké pokory, velké důvěry a intenzivní modlitby.

Já sama si vybírám kněze do Hnutí a sama je vychovávám podle plánu svého Neposkvrněného Srdce. Budou přicházet ze všech stran: z diecézního kléru, z řeholních společenství a z různých institutů. Budou tvořit vojsko „mých kněží“, které já sama budu živit a vychovávat, a tak je budu připravovat na nastávající boje Božího království.

Žádný z vás nebude vůdcem. Já sama budu vaší vůdkyní. Vy všichni máte být bratry. Musíte se milovat, musíte si rozumět a pomáhat si navzájem.

Na jediné věci záleží: abyste se nechali mnou vychovávat. Proto se musí každý obětovat a zasvětit mému Neposkvrněnému Srdci, zcela se mi svěřit, jako se mi zcela svěřil Ježíš. Já se pak o všechno postarám.

Povedu vás k veliké lásce k papeži a církvi s ním spojené. Budu vás připravovat na hrdinné svědectví pro evangelium, které někteří vydají i prolitím krve.

A až přijde čas, Hnutí vyjde na denní světlo, aby otevřeně bojovalo proti vojsku, které si mezi kněžími vytváří můj odvěký nepřítel ďábel. (...)“

21. července 1973

Nech mě jednat

„(...) Proč se znepokojuješ? Proč si děláš starosti? Být mně zasvěcen znamená nechat se mnou vést. To znamená spoléhat se na mne, jako se dítě nechává vést maminkou.

Teď si musíš zvykat myslet a jednat jiným způsobem. Přemýšlet o tom, co je dobré pro tebe, to není tvoje věc. Nedělej plány, nebuduj zítřek, protože – pohled: já všechno zmařím a ty budeš zklamán.

Proč se mi nechceš svěřit? Nechej mne, abych já vytvářela – okamžik za okamžikem – tvou budoucnost. Stačí, když řekneš jako dítě: „Maminko, spoléhám na tebe, nechávám se tebou vést. Řekni mi: co mám dělat?“

Nechej mne také, abych já jednala tvým prostřednictvím. Jak velice je proto nutné, abys sobě odumřel!

Proto je třeba, aby sis zvykl trpět, být nepochopený, přehlížený a také trochu zdeptaný. Jak tě to bolí, že?

Když pak budeš mluvit kněžím o Hnutí, o zasvěcení, jak se mi mají zcela svěřit a mně důvěřovat, budou se potom moci na tebe dívat a ty budeš pro ně vzorem.

Synu, netrap se příliš! Miluji tě, velice tě miluji!“

Spotorno, 24. července 1973

Jen a vždy Matka

„Jsi spokojen s domem, který jsem ti připravila? O tak krásném se ti ani nezdálo: pod skálou, tvůj pokoj takřka v její rozsedlině, dole moře a vedle kaplička, kde je Ježíš. Syn vedle mého nejdražšího Syna!

O to ses nepostaral ty, ale já jsem ti to už dávno připravila.

Když jsi pro mne pracoval, když jsi snášel vedro a námahu a říkal jsi: „Jak jsem šťasten, že jsem celý večer pracoval pro Pannu Marii!“ Tehdy jsem myslela na tebe, připravila jsem dny tvého zotavení a přivedla jsem tě na místo, které je mi tak drahé.

Je zde N., který mne tolik miluje, jsou zde děti, které mám zvláště ráda; a ty jsi pro mne jenom jedno z nich.

Uč se vidět ve mně vždy a v každém okamžiku tu, kterou opravdu jsem pro všechny: Matku, jen a vždy Matku!“

28. července 1973

Bďte a modlete se

„Mám syny – kněze, kteří zradili evangelium, aby se stali stoupenci velkého ďabelského bludu marxismu ...

Zvláště kvůli nim přijde brzy trest komunismu a všechny o všechno oloupí. Přijdou chvíle velkého soužení.

A budou to tito moji ubozí synové, kteří zahájí veliký odpad.

Vy všichni, kněží mně věrní, bďte a modlete se!“

29. července 1973

Srdce mých kněží

„Zůstávej stále v mém Srdci a v každém okamžiku najdeš pokoj. Nestarej se o to, co máš dělat!

Kdo se mi zasvětil, náleží zcela mně. V žádném okamžiku dne nemůže sebou volně disponovat.

Když zůstáváš se mnou, já sama ti v každém okamžiku řeknu, co se mi líbí, abys dělal, a pak bude tvé počínání vždy podle mé vůle.

Já sama tě vezmu za ruku a všechno budeme dělat společně. Já jsem pro tebe jako matka, která učí své dítě prvním krůčkům.

Od té doby, co jsem tě definitivně vyrvala svému nepříteli, děláš teď první kroky na cestě lásky. Jak je třeba, abych byla u tebe!

Jsem pro tebe plně matkou. Také se o tebe velice starám, a stejně jsem dobrou a starostlivou matkou všech kněží svého Hnutí.

Oni musí vědět, že k tomu, aby náleželi k Hnutí, není třeba nic vnějšího, žádný právní akt. Je však nezbytné úplné vnitřní zasvěcení sebe samých, totální obět jejich kněžství mému Neposkvrněnému Srdci.

Řekni jim, že žádám jen to jediné, že jen toto chci od nich. Řekni jim, že to je první opravdu důležitá věc, co je třeba udělat, aby náleželi k mému kněžskému Hnutí.

Musí se mi svěřit jako děti, musí mi dát všechno a zbavit se náklonnosti ke všemu, i k tomu, co je krásné, čestné, ctnostné, co ale nejsem já sama. (...)

Ukážu jim, jak se mají všeho zřít a žít jen pro mého Ježíše. Jak ho mají bránit proti každému útoku, bez výhrady ho milovat životem podle evangelia, které musí žít do posledního písmene.

Dám jim pocítit velkou lásku k církvi a k papeži, kterého tak velice miluji a kterého bude zástup mých kněží těšit, hájit a chránit.

Připravím je na veliké věci a v rozhodujících bojích je učiním nepřemožitelnými.

Musí se mi zcela svěřit. Dostanou jistá znamení mé mateřské lásky k nim.“

1. srpna 1973

Svátek sv. Alfonsa z Liguori

Bude to nová církev

„Ježíši, dej mi své Srdce, protože chci milovat Pannu Marii, jako jsi ji miloval ty. Můj synu, této modlitbě jsem tě naučila já sama. Nikdo mne skutečně nemiloval tak jako můj Syn Ježíš.

Jakou něžností mne zahrnoval! Byl stále ve mně, spolu jsme rostli v soukromém i veřejném životě. Byli jsme zcela jedno při jeho utrpení a smrti na kříži onoho bolestného Velkého pátku.

Pohled na bolest Matky, která byla při jeho hrozné agonii, mu ukrátil život. Spíše než fyzická utrpení nemohlo jeho synovské Srdce vydržet tato nevýslovná muka.

„Maminko!“ byl jeho poslední vzdech, hlasitý výkřik na kříži, s nímž vydechl.

Nyní je Ježíš velmi zarmoucen, ba rozhněván, když vidí, jak je mnoho kněží, kteří mě odstranili ze své duše, zapomněli na mne ve svém životě a způsobili, že tolik věřících už na mne nemyslí.

Jejich vinou nyní velice ochladla úcta ke mně, která byla v církvi stále tak živá. Na některých místech téměř uhasla.

Říkají, že já – Matka – zatemňuji slávu a čest, která náleží jen mému Synu.

Moji ubozí synové, jak jsou nerozumní! Jak se jich ďábel dovedl zmocnit! K tak velké slepotě dospěli proto, že neposlouchali ani Ježíše, ani mne.

Nechali se vést jen sami sebou, svým rozumem a svou pýchou, a tak se propůjčili satanovu úskoku, jemuž se nakonec podařilo zatemnit mne v církvi a odstranit mne z duší.

Bude třeba, abych se ještě vydala na cestu a vyhledala mezi kněžími ty věrné, kteří mi naslouchají a milují mě.

Jejich prostřednictvím znovu ještě jasněji zazářím v církvi po veliké očistě ... Matka má od Ježíše moc přivést zpět domů zbloudilé syny.

Potřebuje však pokorné a odvážné kněze: ochotné snést posměch a nechat se pro mne zdeptat.

S těmito pokornými, posmívanými a pošlapanými kněžími vytvořím zástup, který mi umožní přivést k Ježíši nesmírný počet dětí, očištěných velikými útrapami. (...)“

9. srpna 1973

Tvůj životní cíl

„Jak jsem ráda, že jsi zde s N.! Musíte se mít rádi jako dva bratři.

Vy moji dva synové ode mne zvlášť milovaní, dávám vás jednoho druhému jako dar. Musíte se mít rádi, musíte se spolu radovat a trpět pro mé plány ...

Vyvolila jsem si tě pro Hnutí svých kněží. Pro ně musíš žít, modlit se, pracovat, trpět, stát se svatým. Hle, úžasný cíl, který stanovím tvému životu, synu! (...)

Jak velice vás miluji! S jakou něžnou láskou na vás hledím! Jak vám ze srdce žehnám!“

21. srpna 1973

Sv. Pia X.

V mém Srdci v modlitbě

„Proč nezapisuješ všechno, co ode mne slyšíš ve mém srdci? Říkáš mi, že jsou to věci příliš důvěrné a příliš krásné. Ale jednou se musí poznat, jak velice jsem tě milovala a jak veliké věci jsem v tobě vykonala.

A toto jen proto, že jsi svou nicotu zcela obětoval mému Srdci ...

Zvykej si být pošlapaný, přehlížený, nepochopený a nepovšimnutý. Je to tak nutné pro tebe.

A když cítíš uvnitř v sobě odpor, takže si sám říkáš: „Proč? Není to spravedlivé! Musím vyžadovat svá spravedlivá práva!“ – ihned odpověz: „Odejdi, satane! Nemám pít kalich, který mi připravil Otec? (...)“

Já sama přijdu na pomoc tvé veliké slabosti. Ty však zůstávej stále v mém Srdci na modlitbách. Nechej mne stále více v sobě působit.“

24. srpna 1973

K velikému cíli svatosti

„Synu, tvůj život je velmi drahý a ty z něho nesmíš promarnit ani okamžik.

Proto se uč zůstávat ve mně, v mém Srdci, jednat stále se mnou: myslet mým duchem, vidět věci mýma očima, dotýkat se jich mýma rukama a milovat je mým Srdcem.

V některých chvílích toto zvlášť pociťuješ, a to když jsi se mnou v modlitbě. Tehdy se cítíš skutečně jako dítě v Srdci Matky a tvá duše okouší tak chvíle rajske blaženosti, které vyhrazuji výlučně nejmilejším synům.

Mimo modlitbu ti připadá všechno ostatní únavné a nudné. Toto je zas jiný dar, který dávám.

I když se nemodlíš, musíš žít stále v postoji modlitby, a to je tehdy, když žiješ trvale (habituálně) ve mně. Potom i když mluvíš nebo se bavíš nebo jedeš na cesty, stále jsi ve mně, protože všechno děláš se mnou ...

Takové chci mít všechny kněze MKH. Musí být *mými* kněžími! Opakuji ti to: *mými*!

Od té doby, co se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci, nemohou už patřit sobě. Jejich život, jejich duše, jejich intelligence, jejich srdce, jejich dobré i zlé, co vykonali, i chyby, které mají, všechno je mé, všechno mi náleží.

Mé Neposkvrněné Srdce je výnní nejčistšího ohně: všechno spaluje, všechno stravuje, všechno přetváří.

Protože tito kněží jsou moji, musí se učit nechat se ode mne vést prostě a oddaně.

Mou radostí je vést je jako Matka k velikému cíli svatosti. Chci, aby byli horliví, aby milovali mého Syna Ježíše a aby byli vždy věrní evangeliu.

Musí být povolní v mých rukou pro veliký plán Božího milosrdenství. Jejich prostřednictvím zachráním nesmírný počet duší.

Budou mojí radostí a nádhernou korunou mého Neposkvrněného a bolestného Srdce, které chce být stále prostředkem spásy pro církev a pro lidstvo.“

28. srpna 1973

Sv. Augustina

Na svět se snesla noc

„Nyní se na svět snesla noc, můj synu. Toto je hodina temnoty, hodina satanova. Je to chvíle jeho největšího triumfu.

Jak se mi líbila tvá modlitba a tvé utrpení na smír za velkou urážku, za nejohrovnější rouhání proti mému Synu! ...

Ani během svého veřejného života, ani během procesu a svého hrozného odsouzení nebyl můj Syn Ježíš tak velice pošpiněn.

Ani před veleradou se nenašli žalobci, jak čistý a bezvadný byl celý jeho život.

Nyní se odvažují hanobit jeho čistotu, šíří se tak hrozná a ďábelská rouhání, že celé nebe zůstalo jakoby otřesené a zaražené.

Jak to mohlo dojít tak daleko? Jak hrozná a nyní už nezadržitelná bouře začíná běsnit nad ubohým lidstvem!

Papež trpí a modlí se. Je na kříži, který ho stravuje a usmrcuje. Tentokrát také promluvil, ale jeho hlas zaniká na poušti. Moje církev se stala něčím horším než pouští.

Vy, kněží, které shromažďuji do svého Hnutí, abyste zarazili tento satanův postup, musíte tvořit s papežem nejmocnější bariéru. Musíte šířit jeho slova, musíte ho hájit, protože on bude muset držet kříž uprostřed největší bouře dějin.

Vaší povinností je hájit pošlapanou čest mého Syna svým životem, svým slovem a svou krví.

Vaší povinností je soudit a odsuzovat svět, protože víc než jindy je v moci zlého ducha. (...)“

19. září 1973

Panny Marie Lasalettské

Matku je třeba milovat a zakoušet

„Zůstávej v mém Srdci a nestarej se o to, co máš dnes mluvit. Já sama budu mluvit tvým prostřednictvím k těmto svým synům. Řeknu jim, co si mé Srdce přeje, a pomohu jim dostat se z veliké vyprahlosti a malátnosti.

(...) Řeknu jim tvým prostřednictvím, že k tomu, aby mne ctili, musí se více modlit a méně mluvit.

Chci srdce a duši svých synů. Chci je naplnit láskou ke mně. (...)

Mluv jim o mém kněžském Hnutí: Jsou zde mezi přítomnými kněžími někteří dobří kněží, které jsem sem za tímto účelem úmyslně povolala.

Jsou to krásné kněžské duše, které jsem už dávno připravila, aby vstoupily do mého Hnutí. Ony čekají na toto zavolání, jako vyprahlá země čeká na kapky rosy.

Ony přijmou mé pozvání a vstoupí do mého Hnutí. (...)“

23. září 1973

Sv. Viktorina

To jsou moji kněží

„Právě končíš tyto dny modlitbu a spojení se mnou. Jak mnoho milostí jsem ti dala a jak hluboko jsem tě uvedla do nitra svého Neposkvrněného Srdce! Synu, kolik jsi okusil mé mateřské lásky!

To však není jen pro tebe. Je to i pro tvé bratry v mém Hnutí, kteří přijdou zitra na první setkání. Budu k nim mluvit skrze tebe a řeknu jim, jak velice je miluji.

Zasvěcení se mně je prostředkem, který jim umožní stále více vstupovat do nitra mého Neposkvrněného Srdce. A já jim dám pocítit takovou sladkost, jakou může jen maminka dát zakusit svým dětem.

Ti, kteří přijdou, byli už dávno ode mne povoláni, zvláště milováni a vychováni. Budou se hned cítit doma a bude se jim zdát, že se vždy znali a měli se rádi.

Nyní se začíná ukazovat tajemný plán, který jsem už dávno skrytě připravovala, abych uskutečnila svůj velký záměr: Hnutí mých kněží, mé vojsko, připravené pro rozhodující bitvu a určené pro vítězství.

Co musí nyní dělat tito moji synové, které jsem vychovala a povolala a kteří se poprvé scházejí?

Musí se připravovat a musí být ochotni:

– *Poslouchat mé příkazy*, protože je brzy zavolám a všichni mi budou muset odpovédět, připraveni, abych je mohla poslat rázně hájit mého Syna, mne, evangelium a církev.

Budou solí ve světě zcela zkaženém. Budou světlem hořícím v temnotě, která všechno zahálí.

– *Bojovat*, protože můj nepřítel poštvé proti nim své vojsko. Budou terčem posměchu, budou tupeni, pronásledováni, a někteří dokonce usmrceni.

Já však budu stále s nimi a budu je chránit a bránit. Budu je těšit a setru každou jejich slzu, jak to dovede jen Matka.

– *Bránit papeže*, který bude muset zcela sám nést kříž církve. Přejde chvíle, kdy bude jako Ježíš na cestě na Kalvárii téměř ode všech opuštěn.

Všichni tito moji synové budou pak jeho útěchou a obranou a se mnou vybojují největší bitvu církve.

Moji nejmilejší synové, prozatím se modlete, mějte se rádi, buďte jako děti: nechejte se vychovávat a vést jen ode mne. (...)“

24. září 1973

Budu všechno dělat pro tebe

„Na konci těchto exercicií, které jsi konal se mnou, ať je tvým předsevzetím toto:

Zůstávat stále v každém okamžiku v mém Neposkvrněném Srdci v modlitbě, abys tak byl mou radostí, mou útěchou v tak velké bolesti pro hříchy, jichž každým dnem ve světě přibývá.

Ničeho se neboj, s ničím si nedělej starosti! Já budu všechno dělat pro tebe a s tebou, protože tě miluji tak velikou láskou, že si to ani nedovedeš představit.

Obětuj mi nejkrásnější plod – Mariánské kněžské hnutí! Přijímám je, žehnám mu a pečlivě je opatruji.

Nedělej si starosti se zítřejším prvním setkáním! Já se o všechno postarám. Kněží, které si zde přeji mít (...), jsou už na cestě a setkání bude pro všechny něčím podivuhodným a každému dám velikou, velikou radost. Moji kněží dostanou zvláštní milost, která celý jejich život přetvoří.“

27. září 1973

Sv. Vincence z Pauly

Pošetilost zahanbí moudrost

„Synu, ty jsi nepochopil, že jsem si vybrala pošetilost, abych zahanbila moudrost, že jsem volila slabost, abych přemohla sílu.

Je to má vůle, že se knížka rozšiřuje tak, jak je. Bude to prostředek, kterým povolám tolik kněží do svého Hnutí a vytvořím si své nepřemožitelné vojsko...

Tvá malá víra, tvá nedůvěra ve mne, synu, mě bolí. Čeho se bojíš? Z čeho máš strach? Modli se a svěř se mi! Nechej všechno opravdu jen a jen na mně.“

13. října 1973

Výročí posledního zjevení ve Fatimě

Můj způsob jednání je zcela jiný než váš

„Nedělej si starost s rozšířením Mariánského kněžského hnutí! Nechej to na mně! Spolehni se na mne! Na tento úmysl mi obětuj svou modlitbu a své utrpení!

Nedívej se na výsledek! Můj způsob jednání a hodnocení je zcela jiný než váš.

Nemusí vás být mnoho, ale musíte být svatí!

Jestliže se mi všichni opravdu zcela svěříte, povedu vás všechny k veliké svatosti.“

16. října 1973

Chci je zachránit

„Nyní máš chvíli klidu a já tě zvu, abys vstoupil do nitra mého Neposkvrněného Srdce, abys viděl, jakou propast lásky a bolesti v sobě skrývá.

Mé srdce je srdce matky, opravdové a živé srdce. Srdce pravé Matky, které žije pro všechny své děti.

Lidé vykoupení mým Synem jsou všichni také mými dětmi, jsou jimi v nejpravdivějším slova smyslu.

I ti, kdo jsou daleko, i hříšníci, i ateisté, i ti, kteří Boha odmítají, kteří proti němu bojují a nenávidí jej, jsou mými dětmi.

A já jsem pro ně Matkou. Pro mnohé z nich jsem jedinou Matkou, kterou mají, jedinou osobou, která se o ně stará, která je opravdu miluje.

A proto je mé Srdce stále stravováno bolestí a ještě větší láskou k těmto mým dětem.

Chci jim pomoci, chci je zachránit, protože jsem Matka. Proto kvůli nim trpím, trpím pro jejich hříchy, trpím, protože jsou daleko od Boha, trpím, protože páchají zlo, trpím pro všechno zlé, co si způsobují.

Ale jak jim pomoci? Jak je zachránit?

Potřebuji mnoho modliteb a mnoho utrpení! Jen modlitbou a utrpením ostatních mých dobrých a velkodušných dětí budu moci zachránit tyto své děti.

Hle, Hnutí mých kněží! Já jsem je chtěla, aby se napravila nesmírná škoda, kterou způsobil ateismus v tolika duších, aby byl v tolika zkažených srdcích obnoven Boží obraz, milosrdná tvář mého Syna Ježíše!

Moji kněží jsou moji restaurátoři: obnoví Boží tvář v tolika duších, a tak mnohé mé děti přivedou ze smrti do života.

Tak budou pravými těšiteli mého bolestného Srdce.

Mé Srdce však je Neposkvrněné, to je Srdce Matky, které nikdy nebylo zatemněno žádným stínem, žádným hříchem. Je čisté jako pramen, jasné jako světlo.

A nyní je jakoby zatopeno vším tím bahnem, které zatopilo srdce a duši tolika mých dětí. Opravdu démon zkázy, duch nečistoty svedl všechny národy země. Žádný z nich se už nemůže zachránit.

Tento závoj smrti se rozprostřel nad světem a duše jsou pošpiněny dřív, než se otevrou k vědomí života.

Kněží mého Hnutí musí obnovit čistotu v duších a rázně bojovat proti duchu nečistoty ve všech jeho projevech. Musí bojovat proti dnešním názorům, které to všechno připouštějí a ospravedlňují, proti současné morálce, která všechno dovoľuje.

Především moji kněží budou muset být čistí, velmi čistí! Já sama je přikryji svým neposkvrněným pláštěm a udělám z nich nové lidi, kněze bezúhonné a neposkvrněné.

Těm, kteří klesli, dám novou čistotu. Povolám je ke druhé, ještě krásnější nevinosti bolesti a lásky.

Chci, aby to bylo Hnutí mých kněží, které vrátí světu vůni čistoty. Protože jen za tou vůní se můj Syn Ježíš vrátí, aby se opět stal Králem srdcí a duší.

Hleďte, nejmilejší kněží, co to znamená, být mně zasvěceni: znamená to žít pro mne, cítit jako já, milovat a trpět se mnou pro veliké chvíle, které vás čekají.“

20. října 1973

Světlo evangelia

„Vidíš, jak tě všechno unavuje a ponechává tvé srdce prázdným, neděláš-li všechno se mnou.

A ty se ptáš: „Proč je tomu u mne tak divně? Což to nejsou tytéž věci, které mě dříve tak zajímaly a zcela mě upoutaly? Co se to teď se mnou stalo?“

V tobě nastala veliká a rozhodující skutečnost tvého zasvěcení se mně! Já jsem vzala toto zasvěcení vážně a ono má v sobě sílu skutečně změnit a přetvořit celý tvůj život.

Aktem zasvěcení jsi vložil do mých rukou celý svůj život. Ten nyní náleží mně, je můj! Já jsem jej přijala jako své vlastnictví a nyní jej pomalu přetvářím podle své vůle.

Jemně tě vedu k oné dokonalosti, která se líbí mému Srdci, a ponenáhlu tě přetvořím ve zcela věrný obraz mého Syna Ježíše.

Dám ti, abys viděl věci novým způsobem. Budeš vidět mýma očima. Od nyníška tě už nic světského nebude moci zajímat. Spíše to v tobě zanechá jakousi hlubokou bolest. O těchto věcech budeš říkat: „Jak jsou marné, jak jsou zbytečné!“

A přece, jak mnoho tvých spolubratří se nechá jimi vést a ovládat! Oni se dívají očima světa, oni žijí pro svět. A tak promarní dar svého života pro nic a za nic.

Dám ti také, abys novým způsobem cítil. Budeš cítit jako mé Srdce. Tak se mimořádně zvýší tvá schopnost milovat a trpět, synu, protože budeš cítit, jako cítí Srdce tvé Matky.

Jak velikou bolest budeš cítit kvůli těm, kteří dnes maří dílo vykoupení mého Syna! To jsou ti, kteří odmítají Boha, kteří jej zapírají a proti němu bojují. Jak velký soucit budeš mít s těmi, kdo bloudí bez vlastní viny a jsou nevědomými oběťmi těchto bludů!

Jakou nesmírnou úzkost budeš mít kvůli tolika svým bratrům kněžím, kteří opustili Ježíše a mne, nejsou už věrni evangeliu: stávají se propagátory mnohých bludů, cítí a soudí tak, jak cítí a soudí svět. Už nyní odpadli ve svém srdci, ale mohou být ještě zachráněni. Ještě je mohu zachránit já.

Dám ti také nový způsob myšlení. Budeš myslet jako Ježíšovo Srdce a mé mateřské Srdce, a tak budeš všechno vidět v Bohu a jako Bůh, v Duchu moudrosti. Dám ti moudrost srdce.

Hle, kněží mého Hnutí musejí být všichni takoví. Protože se mi zasvětili, musejí cítit, vidět a myslet jako já, se mnou, protože chci vzít do svého vlastnictví celý jejich život, chci jej přetvořit, chci je učinit obrazem svého Syna Ježíše, prvorozeného z tolika ostatních mých synů.

Kež se nechají ode mne přetvářet jako děti, s takovou důvěrou a s takovou oddaností! Potom jejich prostřednictvím opět zazáří světlo evangelia na tomto světě zahaleném temnotou. (...)“

30. října 1973

Přátelé a obhájci papeže

„Synu, dnes večer ti chci sdělit, jak něžnou lásku cítí mé mateřské Srdce k zastupci mého Syna, k papeži.

V těchto chvílích tak bolestných pro církev prožívá papež zcela sám hodiny své agonie a opuštěnosti jako můj Syn Ježíš v Getsemanské zahradě.

Jsou to pro něho chvíle velké úzkosti. Jeho srdce je sklíčeno smrtelným zármutkem a kříž nevýslovného utrpení poznamenává hodiny jeho denní práce.

Jsem u něho jako matka, abych jej těšila a podpírala.

Všechno utrpení a všechna vzpoura světa zanechává v papežově srdci hlubokou ránu, jako se nakupily všechny hříchy světa na Srdce mého Syna v hodinách jeho hrozného smrtelného zápasu.

Srdci papeže způsobuje utrpení tento svět, tak vzdálený od Boha; přemnoží Boha popírají; tato vlna odboje a špíny se stále více vzмáhá a chtěla by všechno zatopit.

Srdce papeže trpí osamělostí a opuštěností, v níž je ponecháván. Nejhlubší a největší bolestí mého Syna v hodinách jeho agonie byla Jidášova zrada a to, že ho opustili jeho nejdražší přátelé, když je jako člověk nejvíc potřeboval.

Teď trpí papež zradou a opuštěností od mnohých. Dokonce někteří jeho nejbližší spolupracovníci ho často neposlouchají a kladou mu překážky. Mnozí kněží, které on tak velice miluje, proti němu bojují. Tolik mých synů, satanových to obětí, se mu posmívá a odsuzuje ho.

Jak mnozí z těch, kteří si také říkají křesťané a katolíci, ho denně kritizují, protestují proti němu a soudí ho. To je pro mou církev skutečně hodina moci temnot.

Ty, synu mně zasvěcený, chceš být radostí a útěchou mého bolestného Srdce: staň se horlivým hlasatelem této hluboké bolesti, mého mateřského nářku!

Potěš srdce papeže svou dětinnou láskou, svou modlitbou! Vezmi na sebe část jeho utrpení a pomáhej mu nést jeho kříž, který je nyní příliš těžký.

Takové chci mít v církvi kněze mého Hnutí: mají být přáteli, těšiteli a obhájci papeže.

– *Přáteli*, aby jej zahrnovali v jeho samotě velikou láskou a mnohými modlitbami.

Stále budou s ním i ve chvíli velké opuštěnosti. Ponesou s ním jeho kříž, i když bude muset jako můj Syn vystupovat cestou na Kalvárii. Chci, aby byli vedle papeže na kříži a se mnou, s Matkou, také jeho nejdražší přátelé, totiž kněží mého Hnutí.

– *Těšiteli*, aby mu ulehčovali jeho opuštěnost a jeho utrpení a nebáli se mít jako on podíl na témže údělu, který dnes čeká na ty, které jsem připravila na největší oběť pro záchranu světa.

– *Obhájci*, aby mu byli vždy věrni a bojovali proti všem, kteří jej napadají a pomlouvají.

Ve Fatimě jsem předpověděla pro Svatého otce tyto chvíle, ale také jsem mu slíbila svou zvláštní pomoc a svou ochranu. Budu ho chránit a budu mu pomáhat vaším prostřednictvím, moji kněží!

Vy jste mým vojskem ochotným bojovat za církev a papeže. Tak budete věrni evangeliu a vašim prostřednictvím dosáhnu svého velkého vítězství.“

31. října 1973

Z rukou mého nepřítele

„(...) Prostřednictvím svého Hnutí vytrhnu z rukou mého nepřítele mnoho svých synů, kněží!

Mnozí z nich žijí v temnotě a v největší bezútěšnosti, protože zradili Ježíše a evangelium.

Já však jim dám spatřit své světlo a uslyšet svůj hlas a budou zase mými předraženými syny. Sama obvážu jejich rány, vyléčím je, učiním je odolnými před každým dalším pádem.

Já jsem Matka, chci je zachránit, protože jsou mými syny.

Ať se proto nikdo nedomnívá, že je ztracen! Proto ať nikdo nezoufá! Mé Neposkvrněné Srdce připravuje tento veliký návrat mých předražených synů.“

Můj věrný šik

„Chci, aby se každý kněz mého Hnutí, který se mi zasvětil, modlil, trpěl a snažil se přinést mne zpět k mým věřícím.

Dnes víc než kdy jindy ten, kdo mne nalezne, nalezne život a dojde spásy od Pána.

Můj nepřítel se bojí jenom tohoto. Vynaloží všechno úsilí, aby mne ještě více vzdálil od srdcí mých věrných, aby mne ještě více zatemnil v církvi. Začal proti mně největší bitvu, rozhodující boj, ve kterém bude jeden z nás dvou navždy poražen.

Teď se podle mnoha věcí zdá, že vítězem je on, můj nepřítel. Ale blízko je doba mého nejslavnějšího návratu a mého úplného vítězství.

V rozhodném boji chci mít své syny kněze u sebe: Já je povedu a oni pochozí mé příkazy, budou poslušní vůči mým přáním a vnímaví vůči mým požadavkům. (...)

Já sama se v nich zjevím a jejich prostřednictvím zasáhnu svého nepřítele do srdce a svou patou mu rozdrtím hlavu.

Avšak tito kněží musejí teď začít jednat. Jejich prostřednictvím se chci vrátit do středu svých věřících, protože si chci z nich okolo svých kněží utvořit nepřemožitelné vojsko.

Od věřících, kteří se připojili k mému Hnutí, žádám:

– *Aby se zasvětili zvláštním způsobem mému Neposkvřněnému Srdci bez ohledu na vnější nebo právní závazky, ale aby se mi darovali zcela, abych mohla svobodně disponovat celým jejich bytím a celý jejich život řídit podle svých záměrů.*

Musejí se nechat ode mne vést jako děti. Musejí se znovu začít více modlit, více milovat Ježíše, více se mu klanět v jeho eucharistickém tajemství, aby se stal sluncem, které osvětluje celý jejich život.

Jakou radost a jak veliký dar lásky udělí Ježíš v Eucharistii těmto mně zasvěceným věřícím!

Ať se denně modlí růženec, aby se uspil můj slavný příchod!

– *Aby byli věrni papeži a církvi s ním spojené, v dokonalé poslušnosti jeho příkazům, předcházením a plněním jeho přání, šířením jeho učení, jeho obhajobou proti každému útoku, ochotni bojovat až do prolití krve za to, aby byli stále s ním spojeni a věrni evangeliu.*

Brzy přijde čas, kdy jenom ten, kdo bude s papežem, zůstane věrný víře mého Syna a uchrání se před velkým odpadem, který se všude rozšíří.

– *Aby zachovávali Boží přikázání a činili to, čemu učil můj Syn Ježíš, aby byli jeho pravými učedníky, následovníky. Tak budou příkladem všem.*

Budou příkladem zvláště svým přísným způsobem života, odmítáním stále vyžívavější a nestoudnější módy, bojem všemi možnými způsoby proti šíření ne-

mravného tisku, proti nemravným představením a proti neustálé záplavě moře bahna, které hrozí všechno zatopit.

Ať jsou dobrým příkladem svou čistotou, střídmostí a skromností.

Ať se vyhýbají všem místům, kde je znesvěcován posvátný charakter jejich osoby. Ať utvoří kolem kněží můj věrný šik, mé velké „*bílé vojsko*“. Jejich prostřednictvím opět zazáří mé světlo uprostřed tak veliké hniloby smrti.

Tyto svoje věrné děti povolám a vychovám pro tuto velikou úlohu: připravit tento svět na velikou očistu, která jej čeká, aby mohl konečně povstat nový svět, zcela obnovený světlem a láskou mého Syna, který bude vládnout nade vším.“

14. listopadu 1973

Ďábel se jich bojí a nenávidí je

„(...) Jsem pro tebe Matkou, dobrou a pečlivou Matkou, ostražitou však a hroznou proti zlému nepříteli, který ti chce škodit.

Pošlu své anděly, aby tě chránili a bránili před každým nebezpečím a každou nástrahou Zhoubce (...)

Ať všichni kněží mého Hnutí vědí, jak se jich ďábel bojí, jak je nenávidí a jak mnoho budou trpět pro jeho nástrahy.

Nyní začíná zlý nepřítel něco věřit (...) A bude zuřit stále více. Já však budu se svými kněžími, abych je chránila a bránila.

Ani vlas z jejich hlavy jim nebude zkriven, protože jsou to moji přemilí synové, a já je nyní formuji a vychovávám. Připravuji je, aby v hodinu rozhodující bitvy byli stateční a nepřemožitelní.

Miluji je, jednoho každého ve svém Srdci opatruji, chráním je a žehnám jim.“

27. listopadu 1973

*Zjevení Panny Marie sv. Kateřině Labouré
(„zázračná medailka“)*

Jen pro mého Syna Ježíše

„Chci, aby se mi všichni kněží mého Hnutí svěřili jako děti.

Nesměj už myslet na sebe, já sama se chci o ně starat. Vyslyším všechny jejich prosby a splním jejich nejintimnější přání.

Už nesmějí žít pro sebe ani pro svou kněžskou činnost, která je tak velice stravu- je, unavuje a vyčerpává a přitom je ponechává prázdnými a ode mne vzdálenými.

Naopak musí žít jen pro mého Syna Ježíše tím, že budou do písmene plnit evangelium. Proto musejí žít jen pro mne a se mnou. Já sama je budu moci vychovávat ke stále větší jednotě mysli i srdce s mým Synem Ježíšem. Takřka je povedu za ruku a láskyplným vlivem mého mateřského nabádání budou pracovat jen pro něho.

Potom se budou zabývat týmiž věcmi, avšak docela jiným způsobem! Protože tytéž věci budou dělat se mnou. Zjevím se v nich a jejich prostřednictvím budu moci uskutečnit svůj velký plán spásy.

Potřebuji však, aby se tito kněží stále stávali mými: v mlčení, v modlitbě, v pokoře a ve vyrovnanosti. Je to krásné, když mluví o mně, ale mému Srdci je daleko milejší, když pro mne žijí.

Chci opět žít v nich, abych se jako Matka vrátila do středu svých dětí. Ať jsou vůči mně povolní a pokorní, ať jsou dobří ke všem, zvláště k těm, kteří jsou více vzdáleni, ke ztraceným a zoufalým.

Chci jim darovat své Srdce. Ať se proto učí stále žít v mém mateřském Srdci. Ať si s ničím nedělají starosti: o ostatní, o všechno ostatní se budu starat já sama, aby se splnil můj velký plán lásky.“

1. prosince 1973

První sobota v měsíci

Duch vzpoury proti Bohu

„Začni tento nový liturgický rok s mnohými modlitbami.

V mém Srdci najdeš bezpečné útočiště ve velkých zmatcích dnešního života.

Zmatky, úzkosti a strasti budou každým dnem růst, protože lidstvo vykoupené mým Synem se od Boha stále více vzdaluje a přestupuje jeho zákon.

Démon chlípnosti všechno pošpinil: mé ubohé děti, jak jste nemocné a zraněné!

Duch vzpoury proti Bohu svedl lidstvo. *Ateismus* vnikl do tolika duší a uhasil všechno světlo víry a lásky.

To je ten Rudý drak, o kterém mluví Písmo svaté. Čtete je, děti, neboť toto jsou doby jeho vyplnění. Kolik mých dětí je nyní obětí tohoto satanského bludu!

I mezi mými kněžími je kolik takových, kteří už vůbec nevěří! A přesto zůstávají ještě v mé církvi, opravdoví vlci v rouše beránčím, a kazí nesmírný počet duší.

Nyní nic nemůže zadržet ruku Boží spravedlnosti, která brzy udeří proti satanovi a jeho přívržencům pro lásku, modlitby a utrpení vyvolených.

Připravuji se velké chvíle a nevýslovné strasti. Kdyby to lidé věděli, snad by se dali na pokání.

Kdo však naslouchal mým poselstvím? Kdo poznal smysl mých slz a mého mateřského povzbuzování? Skoro nikdo! Několik neznámých duší – pro jejich zásluhu je trest ještě odkládán.

Avšak tento rok neskončí dříve, než se splní jedno velké znamení. (Pozn. vydavatele: Tím znamením – jak uvádí poznámka k německému překladu – jsou sami kněží, kteří se zasvětili Neposkvrněnému Srdci P. Marie, a tím se dali zcela k dispozici Matce Boží. MKH se ještě 1973/74 nečekaně rychle rozšířilo.)

Modlete se, modlete se, modlete se, vy duše ode mne vyvolené a ode mne tak matersky připravené.

Především vy, moji kněží: zanechejte marných a zbytečných věcí! Toto jsou mi-mořádné chvíle! Je nutno, abyste žili jen se mnou, ve mně a pro mne.

Buďte bdělí, buďte připraveni: Brzy vás budu potřebovat, protože nadešly časy mého triumfu.“

Dingo, 19. prosince 1973

Triumf mého Neposkvrněného Srdce

„Dnes ráno, synu, jsi přišel se svou matkou do mé svatyně před obraz plačící Madony. (...)

Už jako dítě jsem si tě vyvolila a stále jsem tě vedla za ruku. Už nikdy jsem tě neopustila, ani když můj nepřítel proti tobě zuřil a vyrval mi tě a když si byl tehdy jist, že zvítězil navždy.

Proto jsi tehdy musel mnoho trpět. Musel jsi často tápat ve tmě a opuštěnosti. Byl jsi takřka zoufalý, jako bych neslyšela tvůj pláč a tvá volání o pomoc.

Všechno to však bylo v jednom z mých velkých plánů. Zdá se ti, že už něco poznáváš, a tvé srdce se zaplavuje radostí. Ale to nejkrásnější a nejdůležitější, synu, teprve přijde.

Vyvolila jsem si tě a připravila pro triumf svého Neposkvrněného Srdce ve světě a toto jsou léta, ve kterých svůj plán uskutečním.

Sami Boží andělé budou žasnout. Svatí v nebi se budou radovat. Velikou radost a útěchu budou mít všichni dobří na zemi. Slitování a spásy dojde veliký počet mých zbloudilých dětí. Satan a jeho mnozí přívrženci budou přísně a definitivně odsouzeni.

V témže okamžiku, kdy bude satan trůnit jako pán světa a bude se domnívat, že má své vítězství jisté, já mu vyrvu kořist z rukou. Najednou bude stát s prázdnýma rukama a vítězství nakonec připadne mému Synu a mně; to bude *triumf mého Neposkvrněného Srdce* ve světě.“

„Kdyby věděli všichni kněží mého Hnutí, s jakou pečlivostí jsem si je vyvolila a vychovala, abych je připravila na tento veliký úkol!

Každá věc – i ta nejbezvýznamnější – má v jejich životě přesný a hluboký smysl. Ať se proto každý učí se mnou v podivuhodné knize vlastního života.

Dám jim dar moudrosti srdce a oni s mou pomocí pochopí, proč se stala každá věc v jejich životě.

Proč jsou často nepochopeni, proč trpí, k čemu je jejich opuštěnost, a poznají také smysl svých pádů. Ach, kolik chvil temna a agonie museli zakusit v životě tito moji přemilí synové!

Ale byly to pro ně nutné a plodné chvíle: aby mně více náleželi jako vlastnictví, abych je odpoutala od jejich způsobu vidění a cítění, od jejich lehkovážných sklonů

k věcem, k dobrým výsledkům, k majetku, k úspěchu. Aby se naučili jen pro mne žít a plnit moje přání.

Chtěla jsem, aby měli dojem, že jsou považováni za bezvýznamné, že nejsou k ničemu. Dala jsem jim velký dar pokory srdce, duchovního dětství, aby mohli cítit, že náleží jenom mně, a aby tak ztratili oporu a důvěru ve všechno ostatní, co nejsem já sama.

Ale právě s těmito svými ubohými, posmívanými a pošlapanými syny skutečným svůj velký plán.

Ať se mi proto každý zcela a v každém okamžiku svěří! Budu k nim mluvit a řeknu jim svá přání.

Nemějte strach z obtíží a nepochopení, s nimiž se setkáte na své cestě. Já budu stále s vámi a vy přes to přese všechno budete mít vždycky radost.

Abyste zvítězili v blízké se bitvě, chci vám dát jednu zbraň: *modlitbu*.

Na všechno ostatní zapomeňte a zvykněte si používat jen této zbraně. Rozhodná doba je tu a není už čas na žádné marné a zbytečné věci. Není čas na neužitečné diskuse, není už čas na povídání a plánování. *Toto je doba modlitby!*

Kněží mého Hnutí, nabídněte se mi, abych se mohla ve vás a s vámi stále modlit a přimlouvat se u svého Syna za spásu světa.

Potřebuji vás a vaši modlitbu, abych uskutečnila veliký plán triumfu svého Neposkrvněného Srdce.“

26. prosince 1973

Svátek sv. Štěpána

Něžnost maminky

„(...) Jak velice tě miluji, synu, a zvláště velikou láskou tě obklopuji! Musíš se učit poznávat to z tolika malých věcí, z tolika okolností, kterých si člověk ani nevšimne.

Jako dnes: Ten nádherný jasný den, který jsem ti darovala! Tak jasná modř oblohy, jiskřivá běloba sluncem laskaného sněhu!

Nebeská barva mého pláště, pod kterým tě stále chráním; bělostná barva mého nejčistšího šatu, kterým tě chci odít!

Tyto prosté věci jsou pro tebe jako laskání maminky ... Svěř se mi stále víc! Nevidíš, že nyní já jsem tvým životem?

Teď se modli za své bratry: za kněze mého Hnutí. Za cokoliv budeš dnes pro ně žádat, dám ti to.

Modli se! Využij této doby odpočinku, abys hlouběji vstoupil do mého Srdce. Každý okamžik svého denního díla proměň v rozhovor se mnou: chci slyšet tvůj hlas, synu!

Všechno proměňuj v modlitbu!“

Moje církev bude obnovena

„Synu, musíš být těžitelem mého Neposkvrněného Srdce. Proto musíš žít v každém okamžiku bez ohledu na sebe, musíš být indiferentní ke svým osobním problémům.

Jestliže mě miluješ, jsi-li celý můj, jsi-li mým těžitelem, jak ještě můžeš mít osobní problémy? Jak ještě můžeš něco chtít nebo si něco přát?

Darovala jsem ti dimenze svého Srdce a moje věci musí být tvými. Má přání musí být tvými přáními, mé starosti, má utrpení musí být též tvými! Jen tehdy budeš šťasten, zůstaneš-li stále a v každém okamžiku v mém Neposkvrněném Srdci.

Kolik trnů působí zármutek mému Srdci: denně přibývá duši, které se vzdalují od mého Syna, a to i mezi věřícími. Ty, které ještě včera byly dušemi dobrými a velkodušnými, jsou strhovány všeobecným zmatkem a stávají se dušemi bázlivými, nejistými, jakoby ochromenými.

Nejbolestnější trny mi zabodávají synové, které zvlášť miluji a dávám jim přednost – kněží!

Kromě těch, kteří denně zrazují jako Jidáš mého Ježíše a jeho církev, kolik je nyní kolísajících, pochybujících a nevěrných! Slouží mši svatou, udělují svátosti – a už nevěří ...

Jejich svatokrádeže dosáhly hranice, jež nemůže být překročena, aniž by nebyla potupena sama Boží spravedlnost.

Kdyby tito moji synové věděli, jak hrozné zkoušky na ně čekají, ach, snad by se polepšili ... Naopak slepě se ženou vstříc svému velikému trestu a v rozhodném okamžiku budou nepřipraveni.

Synu, teď chápeš, co nyní sama působím mezi věrnými dušemi svých kněží!

Zavolám je a oni mi odpovědí. Přikryji je svým neposkvrněným pláštěm a budou nepřemožitelní. Ježíš na ně vyleje Ducha, který naplnil mou duši, a budou přetvoření.

Já jim daruji svého Syna Ježíše, jak to dovede jen matka, a oni budou naslouchat jenom jemu, jedině jeho budou milovat a věrně jej budou hlásat podle evangelia. A oni zcela obnoví mou církev.

Co mám dělat – ptáš se mě – aby se kněžské Hnutí rozšířilo po celém světě?

Zůstávej jen ve mně v každém okamžiku v modlitbě a já sama, synu, všechno udělám, protože toto je má hodina.

Žádám od tebe jenom, abys věřil, modlil se, trpěl a nechal se ode mne vést za ruku, a brzy uvidíš moje divy! Už na konci tohoto roku se můžeš mnohému naučit.

S mou pomocí se naučíš číst pravá znamení doby, této doby tak strastiplné, ale mnou tak požehnané!“

Opíjejí se do němoty

„Začni tento nový rok se mnou v modlitbě! Jak mnoho je těch, kteří v této chvíli oslavují začátek nového roku zábavami, ponejvíc prázdnými a urážejícími velikou důstojnost tvorů, milovaných a vykoupených mým Synem!

Tyto mé ubohé děti se opíjejí do němoty, a jak jsou nešťastné!

Bdi a modli se za ně! S novým rokem se blíží rozhodující okamžiky: čekají vás velké události. Proto začni nový rok na kolenou a modli se se mnou, synu!

S novým rokem dosáhne mé Hnutí nečekaného rozvoje. Bude to stačit tvé malé důvěře, abys mi mohl více věřit a důvěřovat? (...)“

1974

VEČEŘADLA
ŽIVOTA SE MNOU

5. ledna 1974

První sobota měsíce a roku

Mé srdce bude tvým útočištěm

„Dnes tě chci vést za ruku jako matka: chci tě vést stále hlouběji do nitra svého Neposkvrněného Srdce.

Mé Srdce má být pro tebe útočištěm: v něm musíš žít a z něho hledět na všechny události tohoto světa.

Budeš-li každý okamžik žít v tomto útočišti, bude tě stále hrát moje láska a láska mého Syna Ježíše.

Každý den bude tento svět stále více propadat ledovému egoismu, smyslnosti, nenávisti, násilí a neštěstí.

Před velikou tmou padne na svět noc ateismu, která všechno zahálí.

Mé Neposkvrněné Srdce bude zvláště potom tvým útočištěm a tvým světlem.

Neboj se mrazu ani tmy, protože budeš v Srdci Matky a odtud budeš ukazovat cestu nesmírnému počtu mých ubohých zbloudilých dětí.

Avšak mé Srdce je také útočištěm, které tě bude chránit přede všemi nadcházejícími událostmi. Budeš klidný, nepropadneš zmatku ani strachu. Všechno budeš vidět jakoby z dálky, aniž bys připustil, aby se tě to v nejmenším dotklo.

„Jak to?“ – ptáš se mě. Budeš žít v čase, a přece jako mimo čas: Synu, mé Neposkvrněné Srdce je jako kus ráje, kam chci ukrýt své nejmilejší syny, aby byli chráněni před velkými věcmi, které na vás čekají: abych je potěšila, připravila a vedla k velikému a blízkému okamžiku mého triumfu.

Zůstávej proto stále v tomto útočišti!“

17. ledna 1974

Večeřadla života se mnou

„*Jestliže jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, já jsem uprostřed nich,*“ řekl můj Syn Ježíš.

Jestliže dva nebo více kněží mého Hnutí se shromáždí kvůli mně, také já jsem uprostřed nich. Já se sama s nimi a v nich zjevují, zvláště když se tito kněží spojí v modlitbě.

Proto je třeba, aby se kněží mého Hnutí začali scházet a shromažďovat. Není třeba, aby se jich shromažďovalo mnoho. Stačí i dva nebo tři. Tato setkání mají vytvářet pravá a skutečná večeřadla (coenacula).

Když se nyní mé Kněžské hnutí všude šíří, musejí se množit tato večeřadla – coenacula.

Není třeba žádné organizace: všechno ať je jednoduché, spontánní, tiché, bratrské! Kde se dva nebo více kněží mého Hnutí setká kvůli mně, *tam je coenaculum*. Ve večeřadle byli apoštolové s Ježíšovou Matkou Marií. V těchto večeřadlech chci

mít spojeny kněze svého Hnutí se mnou, Matkou Ježíšovou, a zcela zvlášť Matkou pro ně.

Proč je chci mít spojeny se mnou ve večeřadlech?

– *Aby zůstávali se mnou*, abych je sama mohla živit a vychovávat, abych je nechala růst v dokonalém zasvěcení mně. Aby byli opravdu pouze mými kněžími a abych se mohla v nich a skrze ně zjevovat.

– *Aby se především se mnou modlili*. Když se moji kněží modlí – spojeni se mnou a mezi sebou – jak velice je účinná jejich modlitba!

Já sama v nich plním svou mateřskou úlohu přímluvy u Boha za všechny své děti.

Spojeni mezi sebou a se mnou při slavení mše sv., při recitaci Božích chval a při modlitbě svatého růžence: to je moje modlitba!

Růženec je zbraň, kterou dávám těmto svým synům, aby mohli zvítězit v nastávajících velkých bitvách, které je čekají.

– *Aby se milovali* a žili v pravém bratrství, spojeni s Matkou.

Dnes je třeba, aby se moji kněží znali, aby si pomáhali, aby se opravdu milovali a byli jako bratři spojeni s Matkou.

Moji kněží dnes trpí přílišnou osamoceností a přílišnou opuštěností! ... Nechci, aby byli sami. Ať si pomáhají, ať se milují, ať se cítí opravdu všichni jako bratři a ať jimi jsou!

– *Aby očekávali rozhodné chvíle*, které se stále více blíží. Blízko je doba, kdy někteří z mých ubohých synů kněží, oklamáni a svedeni satanem, otevřeně vystoupí proti mému Synu, proti mně, proti církvi a evangeliu.

Potom šik mých kněží, mnou připravených a vedených, bude muset veřejně vystoupit, aby s odvahou a přede všemi hlásali Božství mého Syna, všechny mé výsady, nutnost hierarchické církve spojené s papežem a pod jeho vedením a všechny pravdy obsažené v evangeliu.

Mnozí kněží, které ta bouře znervózní a takřka zdrtí, budou následovat vašeho příkladu a vrátí se na cestu spásy. Zatím se připravujte se mnou a čekejte!

Ať jsou vaše setkání pravými večeřadly života se mnou, večeřadly modlitby, bratrství a očekávání ...“

23. ledna 1974

Znamení, která dám každému

„Nestarej se o to, co je třeba pro rozšíření mého Hnutí. Já se sama o všechno postarám.

Chci, aby moji kněží žili stále a jedině v největší důvěře ve mne. Všechno, i to, co se týká jejich života a životních prostředků, musejí očekávat ode mne.

Moji kněží budou muset být chudí a napodobovat tak mého Syna Ježíše: nikdy jim však nebude chybět, co je nutné k životu, a to k životu důstojnému.

Jsem Matka a postarám se také o to všechno. Bude-li třeba, učiním věci veliké, mimořádné, dokonce i zázraky.

Ať se však moji kněží nestarají a nedělají si obavy, co se týká jídla a oděvu. Jako děti mají přenechat starost své Matce.

Ať jenom stále dbají o spásu tolika mých dětí, které se každým dnem víc a více řítí do záhuby a padají do rukou satanových. Což necítí mou velikou mateřskou bolest, která stále roste?

Ať žijí stále se mnou, aby těšili Srdce mého Ježíše. V těchto chvílích se musí Ježíšovi dostat útěchy. Ať moji kněží jsou těšiteli jeho Nejsvětějšího Srdce!

Ať se ve svém životě stále dívají jen na mne. Ať zůstávají se mnou, ať mě milují, ať se modlí skrze mne. Kněží mého Hnutí se poznají podle toho, jak se dají mnou ovládat.

Toto bude znamením, které dám každému, aby byl život každého doopravdy přetvořen.“

Řím, 28. ledna 1974

Svátek sv. Tomáše Akvinského

Co všechno dovede Matka udělat

„Jak jsem spokojena, synu, se setkáním dvanácti kněží mého Hnutí, které se zde uskutečnilo! Je to malé semínko, ze kterého bude brzy strom, a odtud, z mého nejmilejšího města, rozprostře své větve nad celou církví v celém světě.

Nepozoroval jsi, jak jsem tvým prostřednictvím sama mluvila k srdci svých kněží? Dostali mimořádnou milost, která přetvoří jejich život. Nyní budou apoštoly mého Hnutí. (...) Ano, nechej se stále ode mne vést! Nyní uvidíš, co všechno dovede Matka udělat pro své syny.“

10. února 1974

Důvěřuj jenom ve mne

„Synu, musíš být pozornější, abys zůstával stále v mém Neposkvrněném Srdci. A nenech se zaujmout ani zmalomyslnět věcmi, zvláště když nejsou závislé na tvé vůli.

Máš naspěch: Chtěl bys, aby se mé Hnutí rychleji šířilo, aby při novém vydání knížky nebyly takové obtíže.

Jak mnoho lidského je ve tvém přání! Musím tě jako Matka očistit, chceš-li, abych tě dovedla k té dokonalosti, která se líbí mému Srdci.

Důvěřuj jenom ve mne a ne v lidské prostředky! Jenom mně se svěř! Jedno můžeš stále dělat, a to jediné chci od tebe v každém okamžiku, protože to tak velice poslouží mému Hnutí – totiž tvou modlitbu, tvé utrpení a tvou důvěru ve mne.

Toto od tebe žádám: Zanech každé jiné starosti! *Toto není jedno z mnoha hnutí, ale je to moje Hnutí, synu! Nechej tedy jednat mne!*

Tak budou muset jednat všichni moji kněží! Ukážu to tím, že zmařím každý lidský prostředek, na který budou spoléhat. Musejí se spoléhat jenom na mne. Vím, že toto přijde lidské přirozenosti velmi zatěžko. Já však chci, aby kněží mého Hnutí byli *jenom moji*!

Když se teď nenaučí hledat jenom mne, naslouchat jen mně, spoléhat jenom na mne, jak mne budou moci najít ve chvíli veliké bouře, kdy bude všechno ponořeno do hluboké tmy? Ať se učí už od nynějška vidět ve mně Světlo každého svého počínání!“

11. února 1974

Panny Marie Lurdské

Ať prožívají s důvěrou přítomný okamžik

„Jak jsem přítomna u tebe, synu, v každém okamžiku tvého denního díla ... Už nejси sám: stále máš u sebe Matku, která tě vede za ruku, která tě tiskne na své Neposkrvněné Srdce.

Všechno, co se ti přihodí, je ode mne předem stanoveno pro tvé dobro: uč se stále více ve mne důvěřovat!

I chvíle temnoty, utrpení a nepochopení jsou ode mne předem určeny, abys mohl růst a zesílit na cestě dokonalého zasvěcení.

Uč se mne vidět i v temnotě! Uč se, synu, cítit mne i v opuštěnosti! Uč se konat všechno se mnou a ve mně! Dej se mi celý v každém okamžiku a úplně!

Tvá minulost neexistuje: nyní tě vidím jen ve svém Srdci, jsi můj. Dávej mi rád a velkomyslně přítomný okamžik: jen ten má pro mne cenu, protože může posloužit pro mé plány.

Ach, kdyby všichni kněží mého Hnutí věděli, jak velice je potřebuji! Kéž by mi obětovali každý okamžik svého života s dokonalou oddaností, abych s ním mohla disponovat podle své vůle!

Protože se mi zasvětili, náležejí mně: jsou moji. Jsou-li moji, nemohou už náležet sobě, nemohou už vlastnit nic, co nejsem já sama.

A proč potom ještě myslí na minulost? Proč dělají plány do budoucnosti? (...)“

18. února 1974

Je čas, abych je shromáždila

„Synu, nechej se ode mne vést a uvidíš, jak se kolem tebe dějí podivuhodné věci: jednu prožíváš dnes. (...) N. je vzorem pro všechny kněze mého Hnutí. Jakou lásku má ke mně a k mému Synu Ježíši! Jak žije pro duše! Kolik jich zachraňuje!

Zde je malé místo; malé věci, kterých si většina lidí nevšímá. A přece jsem dnes přítomna zde a nikde jinde.

I dnes se ráda zjevuji svým dětem na místech, která se tak velice podobají těm, kde jsem žila se svým Synem Ježíšem: Betlém a Nazaret. Ano, i dnes si volím chudobu a jednoduchost, věci malé a obyčejné, abych se zjevila.

Vím, že toto může dělat mnohým těžkosti, a přece je to nutné pro toho, kdo se chce se mnou setkat. Je třeba být maličkým, cítit se jenom tím, čím jsou přede mnou všichni: *jen dětmi*.

Dítě se nikdy nedívá na sebe; zato se tak rádo dívá na maminku. A je to matka, která se dívá na své maličké. A ona, když se tak na ně dívá, může říkat: „Ach, jak jsi krásné, jak jsi milé, jak jsi hodné!“

(...) Dnes na tomto místě začíná opravdu něco pro tebe. Je to jako malé semínko, ale ono se rozšíří, rozroste a bude z něho velký strom. Dnes je zde pro tebe jedno setkání: nalezl jsi bratra. Ale jak dlouho jsem je připravovala! Ano, už dlouho jsem zpracovávala tohoto kněze: utrpením, nepochopením a osamělostí; ach, jak jsem ho učila oné vnitřní pokoře a onomu duchu dětství, který se tak líbí mému Neposkrvněnému Srdci!

Nyní naň hledím se zalíbením. Je pouhým dítětem v mém náručí a já ho mohu nosit a používat, jak chci. Takový je on a takoví jsou všichni moji kněží.

Už dávno jsem je zavolala a oni už dávno odpověděli. Já jsem je živila, vychovála a vedla. Nyní se poddajně dají vést.

Je čas, abych tyto své syny shromáždila ze všech stran. S nimi musím vytvořit nepřemožitelné vojsko.

Scházejí se, poznávají se a zdá se jim, jako by se odedávna znali: cítí se opravdu jako bratři. Dávám vás jednoho druhému jako dar.

Mějte se rádi, přemilí synové, semkněte se, vyhledávejte se a pomáhajte si! Ach, jakou radost má Matka, když vás vidí všechny pohromadě jako dobré bratry ve svém domě ...“

23. února 1974

Začne to s mými kněžími

„Ptáš se mě, zda jsem spokojena? Ach synu, ty nevíš, jakou mi působíš radost! Radostí matky je, když je se svými dětmi. Mým rájem je být u každého z vás. Kněží jsou synové, které zvláště miluji, protože – svým povoláním – jsou voláni, aby se stali Ježíšem.

Mým úkolem je vytvořit v nich obraz mého Syna. Nikdy je neopouštím, nikdy je nenechávám o samotě.

Ať neztrácejí mysl pro své chyby a pády, vždyť i oni jsou tak velice křehcí. Já jsem Matka: mou největší radostí je odpouštět, protože potom mohu darovat větší lásku.

Ať se moji synové neobávají zcela se mi dát! Nyní prožívají chvíle velikého zmatku; mnozí z nich ztrácejí víru v mého Syna a důvěru ve mne. Na všech stranách se množí špatné příklady a mnozí z nich tak velice malomyslní ... Toto je vhodná chvíle, aby mne vzývali, aby po mně toužili. Jen na to čekám, abych se jim zjevila.

Mé Srdce nejvíc dojmá, když je slyším plakat jako děti. Je možné, aby to matkou nehnulo, když vidí své dítě plakat?

Hleď: až se všechno zhroutí, zůstane pouze síla jejich pláče, který mě donutí, abych zasáhla zázračným a hrozným způsobem. A můj triumf začne s mými přemilými syny, s mými kněžími.

(...) Budeš si muset zvykat vidět stále větší věci. Mé Neposkvrněné Srdce je nevyčerpatelné řečiště milosrdenství a odpuštění a nemůže už zadržet plnost tohoto ohně. Bůh začne brzy vylévat do celého světa proudy odpuštění a milosrdenství na své a moje ubohé děti.“

11. března 1974

Velící v lásce

„Dnes jsi, synu, dostal jako znamení potvrzení, jak velice tě miluji. Dopustila jsem, aby všechno až do posledního bylo opakem toho, co jsem ti předpověděla. Pak se skoro zázračně stalo to, co jsem ti slíbila.

To proto, že chci, abys rostl v důvěře ke mně. Musíš se nechat vést touto důvěrou bez jakéhokoli odporu, spíše jí musíš být takřka nesen a veden v každé chvíli svého denního díla. Pozvedej se stále výš, dokud nebudeš trvale žít v mém Neposkvrněném Srdci.

Neustálé přebývání ve mně bude pak pro tvou duši jako vzduch, který ti umožňuje dýchat a žít. Každý kněz, který se zasvětil mému Neposkvrněnému Srdci a účastní se mého Hnutí, je povolán tak žít.

Někdy se mé Srdce rmoutí, když vidím, že synové mně zasvěcení nejsou *zcela moji*. Nedávají mi všechno: proč si ještě něco ponechávají? Nic, nic už nesmějí mít; musí být jen dětmi, mými nejmenšími dětmi!

Protože je volám, aby byli velící v lásce, ve svatosti, v hrdinství, musejí se stát nejmenšími. (...)

Až budou dokonalí v duchovním dětství, až jejich jedinou starostí bude nechat se vést důvěrou ve mne, pak budou připraveni pro můj veliký plán.

Moji synové, nechejte se ode mne přetvořit a zpracovat! Aniž byste to vy sami nebo druzí pozorovali, dokonale vás přetvořím, dám vám veliké dary lásky, povolám vás ke stále hlubšímu spojení s Bohem a se mnou.

Proto vás prosím, abyste se mi svěřili: nedáte-li se mi dokonale, svážete mi ruce, takže nebudu moci působit podle své vůle. (...)“

23. března 1974

Dávám ti radost z kříže

„Synu, nechej se v každém okamžiku mnou vést a najdeš pokoj. (...) Také v bolesti a opuštěnosti a když ti odporují, i když se ti zdá, že se cítíš neschopen konat dobro.

Chtěl bys a nemůžeš, protože to nezáleží na tobě. Chtěl bys a nemůžeš, protože stojíš před překážkami, které sám nemůžeš zdolat. Chtěl bys a nemůžeš, protože všechny ty lidské prostředky, na které jsi tolik spoléhal, jeden po druhém selhávají.

Kolikrát bys rád pracoval také pro mne a pro mé Hnutí, ale nemůžeš ... Ach, tato nemohoucnost působit, ta zkušenost vlastní slabosti, trpělivost, ve které se musíš cvičit, to čekání – kolik tě to někdy stojí, jak tím trpíš – ale jak tě to očisťuje!

I v utrpení budeš cítit radost: dokonce budeš moci pro moji radost obětovat každou svou bolest, i tu nejmenší. A já to přijmu jako dar, který dítě dává matce, a proměním ti to hned v radost.

Avšak radost, kterou ti já dávám, je hluboká, nikoliv povrchní. Je klidná, nikdy nepřináší zmatek; synu, pro tebe je *radost z kříže*: radostí zůstat stále v mém Bolestném Srdci a zakoušet v něm nevýslovnou hořkost své Matky.

K této radosti chci vést všechny kněze mého Hnutí. Musejí poznat, že já úplně přetvářím a přeměňuji jejich život tím, že doslovně přijímám dar, který mi dají svým zaslíbením.

Povedu je, tyto své děti, k velké dokonalosti v lásce, v utrpení a v radosti z kříže.

Blíží se chvíle, kdy budu moci pracovat na záchraně světa prostřednictvím utrpení mých synů kněží (...). Od nich chci důvěru, modlitbu, prostotu a mlčení ...!“

27. března 1974

Vlož je do mého mateřského Srdce

„Shromažďuj tyto mé syny! Toto je chvíle, kdy se mají poznat, scházet se a mít se rádi.

Ty jsi ve mně, a když mluvíš při těchto setkáních, já jsem skutečně přítomna mezi vámi. I když mě nevidíte, já jsem nejen duchovně, ale i *skutečně přítomna*. Dám vám jistá znamení této své přítomnosti.

Každý ji bude cítit. Jeho život bude milým způsobem přetvořen a jeho duše se bude sladce dotýkat má mateřská něžnost. Proto, synu, nehledej nic jiného, nestarej se o nic jiného než o to, abys stále zůstal v mém Neposkvrněném Srdci.

Jak velkou radost a útěchu působíš Matce, synu! Přiveď mi všechny mé premié syny: shromáždí je jako mé vojsko; vlož je všechny do mého mateřského Srdce!“

1. dubna 1974

Ať mi obětují svá utrpení

„Cesta, po které tě vedu, synu, je obtížná, ale je to cesta, kterou jsem ti odedávna připravila.

Jak mnohými těžkostmi a bolestmi je posetá! Ale nesmíš ztrácet odvahu: proč máš strach? Čeho se bojíš? Nechej se ode mne vést a zůstávej stále v mém Srdci!

Dáváš mi všechny obtíže, se kterými se setkáš, všechny své bolesti a všechnu svou opuštěnost, kterou zakoušíš! Nic tak neteší mé Neposkvrněné a Bolestné Srdce jako utrpení, které mi obětují moji synové kněží.

I Ježíš chtěl obětovat Otcí všechno své utrpení mým prostřednictvím a se mnou. Tím, že jsem svého Syna dobrovolně obětovala Otcí, stala jsem se pravou Spoluvykupitelkou.

Ať mi tito moji synové obětují všechna svá utrpení, každé své nepochopení a všechny své těžkosti! To je největší dar, který mi mohou dát, protože mi tak dovolují v čase – v tomto vašem čase – plnit můj úkol Matky a Spoluvykupitelky. Zachráním mnoho duší Ježíšem vykoupených a nyní tak vzdálených, protože moji synové budou se mnou za ně platit.

Ano, chci od nich jen modlitby a utrpení: tak opravdu potěší mé Srdce a odpoví na velký plán Milosrdenství, který jejich prostřednictvím uskutečňuji.“

18. dubna 1974

Dám jim této vody

„Nechápeš, že jako vyprahlá země toužebně čeká na kapku rosy, tak moje církev už tak dlouho čeká na toto mé dílo, které já sama uskutečňuji mezi svými kněžími?

Právě kněží mé církve jsou dnes nejvíce připraveni a nejvíce touží jej přijmout. Zmatky a tolik odpadů v těchto posledních letech téměř vysušily duši těchto mých synů. Tolik nyní potřebuji čistou, křišťálovou vodu, aby uhasila jejich velkou žízeň.

Já sama jim dám této vody.

Proto se dávej stále více k dispozici mým rukám. Nechej se mnou zcela vést, neboť mám velké plány. Nyní se musíš pro mé Hnutí zbavit každého jiného závazku. (...)

Synu, všude shromažďuj mé přemilé syny! Tolik se potřebují poznat, scházet se, mít se rádi jako bratři. Jeden druhému pomáhat a dodávat si vzájemně odvahy, aby šli stále prostě a oddaně po obtížné a bolestné cestě této doby.

Já budu s tebou, neboj se! Jako maminka se ti budu o všechno starat: o dům, o oděv, o pokrm, jak to jen matka umí.

Povedu tě k tomu, aby ses zřekl každé lidské opory. Povedu tě k naprosté oddanosti, aby ses konečně naučil konat to, co se mi nejvíce líbí a co stále od tebe žádám: Svěř se jenom mně, nechej se stále ode mne vést, všechno očekávej a žádej všechno ode mne!

Jakou radost zakouší mé mateřské Srdce, když mě o něco žádáš! Pros mě za všechno pro své bratry kněze, mé přemilé syny, a všechno dostaneš, protože mé Neposkvrněné Srdce už v nich začalo svůj veliký triumf!“

Lurdy, 30. dubna 1974

Moji přemilí synové

„Slyšel jsi, jak něžně miluje mé mateřské Srdce všechny mé děti? Zvláště se zjevují maličkým a nevinným.

Kdybys věděl, jak velice mé Srdce miluje a má nejraději *čistotu*! Tato ctnost otvírá duše zvláštnímu působení mé lásky, která jim dovoluje mne vidět a cítit mou přítomnost.

Nyní je čas, abych k sobě přitáhla všechny ty privilegované duše, aby byly chráněny a zachovány neporušené pro mne a pro mého Syna Ježíše.

Děti, které obzvláště miluji, jsou všichni tito trpící a nemocní, které vidíš všude. Připomínají ti cenu utrpení a jeho nutnost.

Ale více než všichni jsou mými přemilými syny kněží! Tím, že je můj nepřítel zasáhl, zasáhl mě skutečně do Srdce.

Bůh to dopustil pro své veliké záměry, které vy ještě neznáte: avšak toto mé zranění a Bolestné Srdce připravuje největší návrat kněží, mých synů, kteří zbloudili a ztratili jistotu.

Proto žehnám zvlášť vám, kněžím mého Hnutí. Vy jste hojivým balzámem na tuto mou ránu, vy jste útěchou v mé veliké bolesti. Vy jste nástroje, které jsem si osobně vyvolila pro svůj veliký triumf.“

20. května 1974

Modlitba mých kněží

„Každým dnem tě chci mít stále blíže mému Srdci: daleko od lidských osudů a událostí, které tak velice rozvracejí svět a zneklidňují mou církev, abys zůstal jen se mnou.

Chci, abys byl se mnou v *modlitbě*. Tyto chvíle jsou tak důležité a vážné, že vyžadují od mých kněží mnoho, mnoho modlitby. Modlitba mých kněží je nutná pro spásu světa.

Mši svatou ať moji kněží slouží zbožně a ať ji prožívají. Liturgie hodin jim má připomínat, aby mi zasvětili každý okamžik svého dne.

Růženec má být chvílí rozhovoru se mnou: ano, mají se mnou mluvit a naslouchat mi, neboť já k nim mluvím něžně jako maminka k dětem. Ale také všechno, co dělají během dne, se může stát modlitbou. A to se stane, když nechají volat v sobě Ducha Svateho, který i dnes prosí nevýslovnými vzdechy a úpěnlivě oroduje u Boha jako Otce.

Hleďte Otce, volejte Otce, musíte toužit po Otci pro sebe i pro všechny mé děti.

Utrpení vaší denní práce vás povede k ustavičné modlitbě.

Blíží se tak těžké chvíle, že si to ani neumíte představit. Chci vás proto připravit, abyste mohli být v příhodnou chvíli všichni pohotově.

Proto vás volám k *modlitbě*.“

Dílo, které začínám

„Pro mé Hnutí se nechej vést jediné mnou! Ponenáhlu se ti dostane světla. Bude ti zaručeno tvým zpovědníkem a duchovním vůdcem.

Dnes nevidíš, synu, co chce mé Neposkrvněné Srdce činit prostřednictvím tvým a mého Hnutí.

Z mnoha důvodů chci toto:

Především musíš zůstat stále pokorný a prostý; musíš se pokládat za mé nejmenší dítě ...

Pak si musíš zvyknout nechat se stále mnou vést za ruku. *V každém okamžiku budeš všechno očekávat ode mne.*

To je způsob, kterým podle mé vůle má být opravdu prožíváno zasvěcení mně učiněné.

Nespoléhej na jiná charismata ani na jiná ujištění. Nehleď na jiná díla ani na jiné plány. Toto dílo v církvi konám já tvým prostřednictvím.

Pro toto dílo budeš mít ode mne všechno. Kráčeť prostě a v dokonalé oddanosti: ať se tvé srdce nikdy neznepokojuje!

Žádný zásah zvenci nikdy nebude moci uškodit tomuto mému dílu, které s velkou péčí začínám pro záchranu své církve.

Pokládej se proto za úplné *nic*. Za opravdu neschopného, protože takovým jsi, synu! Avšak v té míře, v jaké mi budeš obětovat celou svou nicotu, budu já moci jednat a pracovat podle svých záměrů.

Nyní se také trochu připravuj na utrpení: chci, abys mi stále více náležel, a brzy tě očistím, abych ti pak dala tak velikou lásku, jakou si ani nedovedeš představit, synu ...“

8. června 1974

Chci, aby Ježíš ve vás znovu žil

„Synu, musíš stále pozorněji naslouchat mému hlasu a s velkou poddajností se nechat mnou vést. Je také dobře, aby sis zvykl napsat všechno, co ti dávám slyšet v tvém srdci.

Vím, že tě to stojí mnoho, a přece mi tím děláš radost, protože jsi stále poslušnější svého zpovědníka a duchovního vůdce. Já mu dám dar poznat, co se bude muset zveřejnit, protože to bude sloužit k dobru tolika mých dětí. On také pozná, co bude muset zůstat skryté. Ty v dokonalé prostotě zapisuj všechno ...

Budu tě učit, aby sis zvykl být na mně závislý v každém okamžiku. Ale tak jednoduše a přirozeně, jak to dělá dítě v náručí své matky.

V každém okamžiku ti řeknu, co od tebe chci. Spíše já sama budu všechno dělat v tobě a s tebou. Budeš stále jednat podle mého něžného mateřského vnuknutí.

A tak budeš stále více růst v životě se mnou. Můj život bude tvým životem. Pro tebe bude bolestné a nesnesitelné žít beze mne jen jediný okamžik.

Synu, vidíš, jak jsem s radostí přijala dar, který jsi mi dal svým zasvěcením, a jak tě беру za slovo?

Ty jsi opravdu nepatrný, nemáš velké kvality, lekáš se pro nic za nic a máš strach takřka z vlastního stínu. Ale já jsem hleděla opravdu jen na vroucnost a lásku tvého daru úplně odevzdanosti.

Tichou nicotou, kterou jsi mi zcela obětoval, moje mateřské Srdce promění a pozvedne k velikosti.

Moji přemilí kněží, dejte mi celou svou nicotu! Dejte mi zcela sami sebe!

Ach, nehleďte už na sebe! Já chci i vaše ubohosti i vaše chyby i vaše pády.

Darujte mi všechno s velikou láskou a já všechno proměním ve výhni hořící nejčistší láskou mého Neposkvrněného Srdce. Já sama vás proměním, abyste byli zcela podobni mému Synu Ježíšovi.

Ježíš to je, kterého chci oživit v kněžích mně zasvěcených, v kněžích mého Hnutí. Je to v mých kněžích žijící Ježíš, který ještě jednou zachrání mou církev ve chvíli, kdy se bude zdát, že se potápí.

Synové, kdybyste znali plány, které mám s vámi, vy byste jásali radostí. Proto vám říkám: Dejte mi zcela sami sebe, celé své kněžství bez obav! Odevzdejte se mně ...“

21. června 1974

Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Ve výhni Ježíšova Srdce

„Než opustíš toto místo, kde jsem tě chtěla mít, aby ses zotavil a modlil a abych ti dala milosti, které pochopíš teprve později, chci ti ještě jednou ukázat všechnu svou přízeň a zvláštní lásku mého mateřského Srdce.

Zde jsi byl tak úzce spojen s tím, kterého mám zvlášť velmi ráda a kterého ti dávám jako staršího bratra pro své Hnutí.

Jak velice tě má rád tento můj přemilý syn! Je to jeden z největších darů, které ti dávám. To ale pochopíš později ... Bude povolán, aby se stravoval na kříži opravdového mučednictví: mučednictví lásky a bolesti, a tím se stane živým obrazem mého ukřižovaného Syna.

Ať se neznepokojuje pro obtíže svého okolí: Bůh je dopouští pro jeho posvěcení. Ať stále říká své velkodušné a plné „ano“! Tolik toho potřebuji a tak se mi to líbí.

Nechám ho stále žít ve svém mateřském Srdci, v němž zakusí tolik, tolik sladkosti!

Moji synové, jestliže vás Matka tak úzce navzájem spojila, je to proto, že má s vámi velké plány.

Ponořím vás do planoucí výhně Srdce svého Syna: oba vás uzavírám do svého mateřského Srdce a žehnám vám.“

24. června 1974

Narození sv. Jana Křtitele

Nemám zapotřebí lidských prostředků

„... S Hnutím to jde kupředu, když mi obětuješ svou modlitbu a své utrpení.

Nemám zapotřebí lidských prostředků. Také knížka je pouze prostředkem k rozšíření mého Hnutí. Je to prostředek důležitý, který jsem si vyvolila, protože je malý. Poslouží k tomu, aby se mnozí seznámili s tímto mým dílem lásky mezi mými kněžími.

Aby však někdo k němu (k Hnutí) náležel, to záleží pouze na tom, zda odpoví na zvláštní milost, kterou já poskytuji každému. A tu můžeš, synu, získat modlitbou, svou láskou, svým utrpením a dokonce svou bezmocností.

Zůstávej stále se mnou!“

10. července 1974

Přijímám tvůj věnec lásky

„... Nyní jsem ti ukázala dimenze svého mateřského Srdce. Každý okamžik tvého života je ode mne připraven, abych se mohla tvým prostřednictvím stále více zjevovat.

Konečně jsi našel své místo: mé Srdce. Odpočiň si, synu, na tomto Srdci. Modli se, potěšuj a pak nechej mne samu udělat pro tebe všechno.

Mé Srdce je ovinuto trnovou korunou. Ach, synu, jak jsou tyto trny v těchto posledních dobách ostré a bolestné! Stále mne bodají.

Ty nyní ode mne žádáš tuto trnovou korunu. Jak může Matka podat svému dítěti korunu své veliké bolesti? Přesto přijímám tvé přání, dar tvé lásky.

Hle, dám ti podíl na svých utrpeních, velikých utrpeních. Proto ti dám poněmhu stále větší schopnost trpět a stále více tě budu připodobňovat svému ukřižovanému Synu.

Přijímám:

– *Věnec lásky* od Hnutí svých kněží. Oni tvoří okolo mého Neposkvrněného Srdce jakoby trojí věnec, který opravdu mírní všechny jeho rány.

– *Věnec z lilií* pro jejich čistotu. Víím, že mnozí tito moji synové museli podstoupit prudké útoky mého nepřítele a často klesali a mnozí svou čistotu ztratili.

Ať tito moji synové neztrácejí odvahu! Já sama je přikryji svou čistotou a vrátím jim jejich nevinnost. Má čistota bude jejich čistotou a ovocem mé zvláštní lásky bude to, že je učiním neposkvrněnými, jako jsem já.

– *Věnec z růží*. Což není růže nejkrásnějším symbolem lásky? Proto mne mezi všemi květinami nazýváte „růží tajemnou“ – Rosa mystica. Ano, tito moji synové kněží musejí mít jedinou velikou lásku – Ježíše a duše.

Nesměji milovat jiné věci. Musejí žít a nechat se stravovat jen touto velikou láskou. Proto je sama očistím velkým utrpením, ode všeho je odpoutám a povedu je za ruku po cestě své zvláštní mateřské lásky.

– *Věnec z alpských fialek* (cyklamen): jsou to malé vonící květiny, které rostou pouze v lesním chladu. Třeba je hledat ve vysokých polohách.

Jsou obrazem lásky, kterou mají mít moji synové ke mně. Musejí být opravdu zcela mými, mými dětmi, které všechno a vždy očekávají ode mne.

Nebudou však zcela mými dětmi, nevystoupí-li na vrchol duchovního dětství: dar, který dávám svým synům kněžím, kteří se zasvěcují mému Neposkvrněnému Srdci.

Tak se dostane mému Neposkvrněnému a Bolestnému Srdci opravdu útěchy a mnohé trny mě budou méně bolet pro velikou radost, kterou mi působíte.

O ostatní se postarám sama, protože toto je moje hodina a na tuto hodinu jsem vás všechny připravila ...“

24. července 1974

Triumf můj a mých synů

„Kráčej prostě! Já tě vedu za ruku, ty mě stále následuj! Nechej se mnou vést, nechej se mnou žít a chovat: jako dítě v náručí!

Protože satan dnes svedl největší část lidstva pýchou a duchem vzpoury proti Bohu, je nyní možné jen v pokoře setkat se s Pánem a vidět ho, jen v pokoře, tím, že se člověk stane maličkým.

Příboj popírání Boha, ateismu, který opravdu hrozí světu velkou část lidstva, způsobil satan svým odbojem vůči Bohu, svou pýchou.

Tento duch pýchy a vzpoury nakazil také část mé církve. I ti, kteří by měli být světlem pro druhé, oklamáni a svedeni satanem, jsou jenom stíny, které se potácejí ve tmě pochybnosti, nejistoty a nedostatku víry.

Nyní pochybuji o všem. Ubozí moji synové, čím více budete hledat světlo sami a vlastními silami, tím více budete zapadat do tmy.

Je třeba se vrátit k prostotě, k pokoře a důvěře maličkých, aby bylo možno dnes vidět Boha. Proto si dnes sama připravuji tento zástup: své kněze, které budu činit stále menšími, aby je mohlo naplnit Boží světlo a láska.

Pokorní, maličcí, ti, kteří se zřekli všeho, kteří jsou plni důvěry, ti všichni se nechají mnou vést. Jejich slabý hlas bude mít jednoho dne sílu řvoucího uragánu, spojí se s vítězným voláním andělů a celým světem bude znít mocný hlas: „Kdo jako Bůh? Kdo jako Bůh?“

Bude to definitivní porážka pyšných a triumf můj a mých malých synů.“

Povedu tě za ruku

„Synu, pokračuj ve svém životě prosté a dětinné oddanosti! Žij stále v bezmezné důvěře v mé mateřské působení!

Nedej se ovládnout věcmi: nedělej si starosti! Opakuji ti: žádný vnější zásah nebude moci uškodit tomuto mému dílu.

Říkám ti, jaké chci mít toto dílo, a sama tě povedu za ruku, abych uskutečnila tento svůj plán. Ty, kteří ti budou mít pomáhat, sama pomalu ode všeho odpoutám – i od toho, co považují za dobré a užitečné pro mé Hnutí – a povedu je po cestě dokonalé oddanosti mé vůli.

K tomuto odpoutání je sama osobně povolám: od nich očekávám naprostou poslušnost.

Synu, kdybys věděl, jak vychovávám své kněze, jak vychovávám tebe! Stále více důvěřuj ve mne a nechej se mnou vést: uvidíš, jak Matka bude umět na tvém místě všechno dobře udělat.“

Fatima, 15. srpna 1974
Nanebevzetí Panny Marie

Jsem v nebi, abych byla více Matkou

„Dnes je můj svátek. Celé nebe jásá a Nejsvětější Trojice se raduje ve svém nejčistším světle, které se ve mně zrcadlí.

Jsem v nebi také s tělem, abych byla více Matkou: Matkou všech.

Dnes tě chci mít u sebe ve Fatimě: nebyl jsi tu od té doby, co se tvým prostřednictvím zrodilo mé Hnutí.

Přiveď mi všechny tyto moje kněze, abys z nich uvil věnec lásky a položil jej kolem mého Neposkrvněného Srdce (...)

Kráčej také bez jakékoli pomoci a v této opuštěnosti. Neboj se! Sama tě vedu za ruku a tisknu tě na své Srdce. Nyní tě tak mohu použít podle své vůle a teď více než jindy jsi nástrojem mnou vyvoleným pro rozšíření mého Hnutí.“

22. srpna 1974
Panny Marie Královny

Moje království

„... Brzy uvidíš v plném lesku veliký plán, který má s tebou Matka. Ty budeš stále mým dítětem, které neumí nic jiného říkat a dělat než zůstat se mnou, mluvit se mnou a nechat mne všechno dělat.

V tobě se zjevím. Budeš muset také trpět, protože mnozí – v dobré víře – budou klást překážky mému mateřskému působení. Nakonec však pochopí a stanou se mými nejposlušnějšími syny.

Dnes mne církev a celé nebe oslavuje jako Královnu. Tuto korunu slávy mi dal můj Syn Ježíš.

Synu, kdybys věděl, jak veliké slávy a útěchy se mi dostává, když svrchovaně kraluji ve tvém srdci! Srdce všech mých kněží má být královstvím, kde smím kralovat. Tak bude mé mateřské Srdce brzy triumfovat ve všech mých synech.“

28. srpna 1974

Modli se za Svatého otce

„Prožij tyto dny v neustálé modlitbě! Svá duchovní cvičení dělej se mnou ...

Až budeš sestupovat z této hory, sama tě povedu sem a tam, abys shromáždil kněze mého Hnutí.

Modli se také za Svatého otce: blíží se pro něho těžké a bolestné chvíle a já mu chci dát útěchu vaší dětinné lásky a vaší modlitby.“

16. září 1974

Tu nikdo neprojde

„Chci tě věst k odpoutání ode všeho a k největší oddanosti: tato svá slova ti dnes opakuji, synu, abys v přítomné těžkosti neztratil odvahu.

Tolik je možností, ale jediná cesta pro mé přemilé kněze: cesta mého Neposkvrněného a Bolestného Srdce.

Zde je chci mít všechny jako děti: proto se musí učit mlčet, bez rozruchu a samého organizování a samé činnosti. Musí být jako děti, které se modlí a které milují: děti, které trpí se mnou, pro mne a ve mně pro spásu všech mých dětí.

Ach, toto je pro mou církev hodina největších zmatků! Papež mluví a bezpečně, spolehlivě ukazuje víru. Je však opuštěný a téměř nikdo ho neposlouchá.

I dnes mluví falešní proroci, kteří hlásají evangelium a přitom je zrazují. A těm lidé naslouchají a následují je. Ti vnášejí zmatek a chaos mezi nejvěrnější děti mé církve.

Vraťte se, kněží mně zasvěcení, a vybudujte s *papežem* silnou obrannou linii: ne-nechávejte ho samotného; s ním vybudujte krajní linii, nejzazší zákop pro obranu mého Syna a mé církve.

Já jsem s vámi a tu nikdo neprojde: a odtud začínám svou bitvu za své největší vítězství.“

23. října 1974

Modlitba a poslušnost vůči mému hlasu

„... Už jsem ti tolikrát řekla, co máš dělat, a teď ti to opakuji: Modli se a zůstávej v modlitbě stále v mém Srdci! Sama budu myslet na své Hnutí.

Nepřipouštěj si žádnou starost! (...) Sama volám a shromažďuji kněze odevšad a tito moji kněží, přemilí synové, ode mne živení a vychováni, mi všichni odpovídají.

Vidíš, jak teď docházejí přihlášky ze všech krajin světa?

Řekni N., že toho, co bude muset dělat pro mé Hnutí, bude stále víc. Ať si proto zvyká sám dělat stále méně a nechat působit mne samotnou. Ať se modlí a já budu jeho světlem (...)

K jeho rozšíření (pozn. vyd.: k rozšíření Hnutí) ať slouží jenom knížka: nehleďte na její ubohost, protože to tak chci.

Nechci žádnou propagandu, ale jen modlitbu a poslušnost vůči mému hlasu. Mám naspěch: nastala rozhodná doba a mé vojsko je už připraveno na mé rozkazy.

Všem vám ze srdce žehnám.“

29. října 1974

Bl. Michaela Ruy

Jak velice potřebujete Matku!

„Jsem stále u tebe: nechej se ode mne vést a nehleď na věci ani na osoby!

Jak jsem ti častěji řekla, poměry mezi lidmi se stále zhoršují. Lidé zapomněli na Boha. Mnozí ho zatvrzele popírají. Kolik jich ho nyní prakticky ignoruje!

Ubohé, ubohé toto pokolení, které postihl hrozný úděl, že je tak zohyzděno a zkaženo zlým duchem, který se pozvedl proti Bohu, aby stále opakoval svou výzvu: „*Non serviam* – nebudu sloužit, neuznám Boha!“

Synové, jak velice potřebujete Matku! Jen ona vám může porozumět a pomoci. Jen ona vás může uzdravit, jen ona – protože Bůh to tak chce – vás může vytrhnout z rukou satanových a *zachránit vás*. Obrátte se opět ke mně a já budu vaší záchranou.

Abych uskutečnila svůj plán záchrany pro celé ubohé lidstvo, shromažďuji ze všech stran světa *své kněze* ... Ať jsou poslušní mého hlasu a ať všichni vyhoví láskyplnému pozvání mého mateřského Srdce.

Já, která jsem zvítězila nade všemi bludy a herezemi na celém světě, zvítězím také se zástupem svých přemilých synů nad největším bludem, jaký dějiny znají: *nad bludem ateismu*, který nyní uloupil mému Synu téměř celé lidstvo.

Napiš to, nejmilejší synu: V těchto letech skutečným svým největším triumf.

Lidstvo obnovené tak velkým utrpením a velikou očistou se celé zasvětilo Boží službě a slávě skrze triumf mého Neposkvrněného Srdce.“

19. listopadu 1974

Oltář, na kterém se budou obětovat

„(...) A přece, můj synu, jak na tobě pracuji a jak tě přetvářím! Nepozoruješ teď, jak v tobě plně žiji a působím? (...)

Uvaž, jak jsi dříve toužil po úspěchu. Teď se ti zdá břemenem i sám život. Jaké jsi dělal plány a předsevzetí do budoucnosti! Nyní se ti zdá, že tě z budoucnosti nic nezajímá. Jak jsi hledal sebe, i když sis to neuvědomoval! ...

Teď se opravdu něco mění: já to jsem, která žiji a působím v tobě. Ve tvém srdci se ozývá tlukot mého Srdce. Ty myslíš mými myšlenkami. Tvá slova opakují můj hlas. Tvé ruce napodobují má gesta: Jsi jako ve mně znovuzrozený.

Ano, tak je to s jedním, tak je to se všemi kněžími mého Hnutí. Všichni jsou dětmi, které živím, líbám, laskám a chovám.

Abych je mohla všechny opatrně položit s velkou láskou na dřevo jejich kříže, musím je na tento nevýslovný a bolestný okamžik připravit: budou muset být obětováni jako můj Syn Ježíš na kříži za spásu světa.

Ať proto důvěřuji ve mne jako děti! Srdce jejich Matky bude oltářem, na kterém se budou obětovat jako žertvy Bohu milé pro jeho vítězství.“

30. listopadu 1974

Poslední den liturgického roku

Znamení, která dává Bůh

„Ať se vaše srdce neznepokojuje, přemilí synové! Proč pochybujete? Proč hledíte s nejistotou na přítomnost a do budoucnosti, hledající znamení, které jsem vám předpověděla?

Je jen jedno znamení, které Bůh dává dnešnímu světu a církvi: to jsem *já sama*.

Jenom já jsem byla předpověděna jako veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem jako kobercem pod svými nohama a dvanácti hvězdami jako zářící korunou kolem její hlavy.

Je předpověděno mé vítězství nad Rudým drakem, nad tím triumfujícím a dnes zdánlivě vítězícím ateismem. Toto vítězství bude dosaženo triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě a tohoto vítězství dosáhnou s kněžími svého Hnutí.

Nehleďte teď jiná znamení na nebi: toto bude jediné znamení! (...)“

Dongo, 7. prosince 1974

První sobota v měsíci

Maličkým budou odhaleny ...

„Synu, přišel jsi k mému obrazu, který jsi už od dětství uctíval se zvláštní láskou a který už byl znamením mé neobyčejné lásky.

Sloužil jsi mši svatou, abys potěšil mé Neposkvrněné a Bolestné Srdce a za všechny kněze Mariánského kněžského hnutí.

Neboj se, já sama shromažďuji tyto své syny ze všech stran světa do svého šiku: všichni mi odpovídají.

Jestliže někdy narazíš na nějakou překážku, na těžkosti nebo nepochopení, všechno obětuj mému Srdci.

Už jsem ti to řekla a opakuji ti to, že žádný vnější zásah nebude moci tomuto mému dílu uškodit. Ono je znamením, které dnes dávám církvi.

Ve chvílích jejího největšího zmatku a v předvečer události, které otřesou vírou tolika mých dětí, hle, znamení, které vám dám: *sebe samu!*

Já, Matka církve, osobně zasahuji a začínám své dílo záchrany. Začínám je takto: prostě, skrytě a tak skromně, že to většina lidí ani nepozoruje. Ale to byl vždy způsob jednání vaší Matky.

Proto, abyste poznali toto mé působení, musíte mít oči dítěte, ducha dítěte a srdce dítěte. Musíte se opět stát prostými, pokornými, usebranými, chudými a čistými: musíte se opět stát opravdu *těmi maličkými*, kterým budou odhaleny Boží plány, tajemství Božího království.

Takové bude vnitřní nebe vašich duší, kterému se dostane světla, a vaše srdce budou skutečně proměněna, protože já sama jim vtisknu svůj obraz.

Vaše srdce budou mým královstvím a mým prostřednictvím, kněží mého Hnutí, dám dnešní církvi znamení, které bude stále jasnější a které budou všichni pozorovat, znamení mé přítomnosti, mé pomoci a mého působení, které je určeno k dosažení vítězství a triumfu mého Neposkvrněného Srdce.“

24. prosince 1974

Vánoční vigilie

Chvilé úzkosti

„Proživej tyto hodiny vigilie se mnou, synu! Na všechno ostatní zapomeň a ne-zabývej se dnes jinými věcmi! (...)

Znovu se mnou proživej ty chvíle úzkosti a bolestiplné starosti, když byl můj snoubenec odmítán při každé prosbě o přístřeší pro *onu noc*.

Bolest a starost ne kvůli nám dvěma, nýbrž kvůli mému Synu Ježíšovi, který se měl narodit. Každé odmítnutí, kterého se nám dostalo, bylo odmítnutí *Jeho*.

Vícekrát onoho dne jako by klepal na dveře mého Srdce: nadešla chvíle jeho narození a já, Panna, měla jsem ho jako Matka darovat celému lidstvu.

Ale lidstvo nemělo místa, aby jej přijalo. Každé dveře, které se zavíraly, otvíraly novou ránu v mém Srdci, které se stále více otvíralo, aby zrodilo mého Syna Ježíše v lásce a bolesti – v takové bolesti!

Tak ho přijala jen chudoba jeskyně a teplo vola a osla, který nás během dne nesi.

Synu, proživej se mnou tyto hodiny vigilie, abys mohl pochopit, že je to jenom *tvá ubohost*, která ti naklonila velikou lásku mého Syna Ježíše, jenž ti dal milost být knězem, kterého si oblíbilo mé Neposkvrněné Srdce.

Je to jen *tvá chudoba*, která tě činí stále dítětem. *Tvá úplná chudoba*: co do majetku, náklonností, myšlenek a citů. Být chudý vlastně znamená vlastnit toto nic. Toto nic přitahuje Boží zalíbení a jen toto nic je schopné je přijímat.

Moji milovaní kněží, všichni máte být tak chudí. Proto od vás žádám, abyste byli jako děti.

Potom vás budu moci stále vést za ruku a vy se necháte poslušně vést. Budete naslouchat jen mému hlasu, protože nebudete poslouchat jiné hlasy, ani nebudete mít bohatství jiných myšlenek.

A hlas a myšlenky, které vám budu sdělovat, budou hlasem a myšlenkami mého Syna. Jak vám bude potom jasné celé evangelium! Evangelium mého Syna bude jediným vaším světlem a vy necháte zazářit plnému světlu evangelia v církvi zahalené temnotou.

Nebudete mít bohatství jiných náklonností. Jedinou vaší láskou bude *moje láska*, láska vaší Matky. A já vás jako vaše Matka naučím milovat plnou láskou mého Syna Ježíše. Povedu vás tak daleko, že už nebudete moci žít bez něho: lásku k němu učíním vaším životem a on bude moci opravdu znovu žít ve vás.

Moji přemilí synové: proto potřebuji vaši chudobu, vaši pokoru a vaši poslušnost.

Nebojte se, jestliže vás svět nebude chápat a nepřijme vás. Srdce Matky bude stále vaším domem a vaším útočištěm.“

26. prosince 1974

Svátek sv. Štěpána

Síla Ducha

„(...) Svatý Štěpán byl skutečně dítětem. Jakou čistotou zářila jeho duše! Jakou čistotou jeho neochvějná víra v mého Syna! Jako silou celá jeho osoba!

Všechny překonával svým pohledem, čistotou víry a silou své lásky. Po Ježíšovi byl mým prvním dítětem, které jsem tolikrát tiskla na své Srdce. (...) Věděla jsem, že má jako první zemřít po mém Synu Ježíšovi. A s jakou něžností jsem jej povzbuzovala, aby byl statečný, stále statečnější!

A když klesl mrtev, přinesli ho ke mně a já jsem jej ještě přitiskla na své Srdce... Ach, téměř táž scéna jako Kalvárie!

(...) I ty jsi povolán, abys byl *věncem*: věncem kolem mého Neposkvrněného a Bolestného Srdce. (Pozn.: Stefanos = věnec)

I tobě – jako jemu – dávám plnost lásky mého Syna, aby nikdo nemohl odporovat milosti. Duch Svatý tě požene jako peříčko na vlně své plnosti.

Každý kněz mého Hnutí bude takovým *věncem lásky* pro mne. Věncem lilií, růží a alpských fialek – všechny tyto moje malé děti! Ale nikdo nebude moci odporovat síle Ducha, kterou jim vyprosím.

Také oni – z velké části – budou povoláni k nejvyššímu svědectví. Avšak jejich krev omyje a očistí tento svět, aby tak povstal nový, obnovený v lásce a opět zasvěcený Božímu vítězství. (...)“

Začíná klíčit

„Synu, se mnou ukončí tento rok a se mnou začni nový rok, v mém Neposkvrněném Srdci, v modlitbě.

– *V modlitbě díky* za všechno, co jsem vykonala v tomto roce pro své Hnutí tím, že jsem přijala všechno to nejvzácnější, co jsi mi za ně obětoval, tvou modlitbu, tvé utrpení a tvou plnou důvěru už ke všem mým přemilým synům v celém světě. Semeno bylo zaseto a začíná klíčit.

V příštím roce bude zrát a rozkveté v tak podivuhodné jaro, že bude radostí a velikou útěchou pro všechny mé syny.

– *V modlitbě smíru* za tolik tvých bratrů, kteří očekávají nový rok v zábavách a často urážejí Srdce mého Syna a mé mateřské Srdce.

S novým rokem začnou rozhodující události: ve chvíli, kdy je velká část lidstva nečeká.

Mé vojsko je už připraveno už k boji a brzy bude celá církev svědkem tohoto zápasu mezi mnou a mým odvěkým nepřítelem satanem, který svedl velkou část lidstva a který zkazil a zavedl na scestí tolik dětí mé církve. (...)“

1975

ŽIJTE V RADOSTI

Věrní hlasu mému a papežovu

„(...) Jak se mi líbila mše svatá, kterou jsi sloužil ke cti mého Neposkvrněného Srdce, Bolestného Srdce, dnes ráno v mé proslulé svatyni!

Přišel jsi jako na pouť s modlitbou, s růžencem a s písněmi k mé cti.

Už jsem ti projevila svou radost a ty to víš. Zvláště ve chvíli, kdy jsem tě zadržela a tvým prostřednictvím jsem požehnala všem kněžím svého Hnutí, především těm, kteří jsou zeměpisně nejdále: těm, kteří mluví německy, francouzsky a anglicky, kteří jsou ve vzdálené Americe, v afrických a asijských misiích.

V této chvíli pocítili všichni moji kněží v každé části světa zvláštním způsobem moji blízkost u sebe. Ti moji synové, kteří se o této první sobotě v měsíci a roce duchovně spojili, aby uctili mé Neposkvrněné Srdce.

Moji přemilí synové, jakou radost a jakou útěchu působíte mému mateřskému Srdci! Vy konečně svým velkodušným „Ano“ odpovídáte na to, co jsem žádala ve Fatimě pro spásu světa.

Jen vaše „ano“ – kněží zasvěcení mému Srdci – jsem očekávala, abych začala jednat. Nyní s vámi začnu své dílo.

Především se toto mé Hnutí rozšíří všude. Ze všech stran světa shromáždím své přemilé kněze, kteří takřka hnáni neodolatelnou mocí Ducha Svatého odpovědí a spojí se ve vojsko mých kněží, povolanych, aby byli věrní pouze evangeliu a církvi.

Až přijde chvíle hrozného střetnutí s kněžími, nositeli bludů, kteří se postaví proti papeži a proti mé církvi a strhnou do záhuby nesmírný počet mých ubohých dětí, vy budete mými věrnými kněžími.

V temnotě, kterou zlý duch všude rozšíří, uprostřed mnohých bludů rozšířených duchem pýchy, které se budou vzmáhat a téměř všichni se jich budou držet, v době, kdy se bude o všem v církvi pochybovat a kdy budou někteří samotné evangelium mého Syna hlásat jako legendu, vy, mně zasvěcení kněží, budete mými *věrnými syny*.

Věrnými evangeliu, věrnými církvi.

A síly k tomu, abyste zůstali věrnými, se vám dostane tím, že se naučíte důvěřovat pouze ve mne a budete ochotnými a poslušnými mého hlasu.

Tak nebudete poslouchat hlas toho či onoho teologa, učení toho či onoho – i když dojde širokého souhlasu – ale budete poslouchat jen můj hlas, synové!

Budete věrní mému hlasu a hlasu papeže. Budete vojskem mnou připraveným, které bude hájit jeho osobu, které bude šířit jeho opomíjené učení a bude ho těšit v jeho opuštěnosti a samotě.

Budete také pronásledováni. Přijde doba, kdy budete jediným hořícím světlem, a tak budete moci věrností evangeliu a utrpením ukazovat cestu ke spáse nesmírnému počtu lidí. A toto vaše světlo s mou pomocí nikdy zcela neuhasne.

Moji přemilí, snažte se ve mně vidět Matku blízkou každému z vás. Dny letí a blíží se velká chvíle. To je hodina, kdy vás shromažďuji ze všech částí světa, abych vás všechny ukryla do svého Neposkvrněného Srdce. (...)“

28. ledna 1975

Čas, který máme k dispozici

„Připrav se, synu, abys ještě shromáždil tyto mé syny. Drž se cesty, kterou jsem ti už ukázala.

Mám naspěch a chci, aby kněží mého Hnutí byli pohromadě, než vypukne velká bouře:

– *Abys se společně modlili* jako ve večeradle. Já, Matka, vás shromažďuji k modlitbě. Vratte se, moji přemilí kněží, k modlitbě!

Já *potřebuji* vaši modlitbu.

Modlete se se mnou a mým prostřednictvím modlitbu tak prostou, ale tak velice účinnou, kterou jsem od vás žádala: *svatý růženec*.

Modlete se dobře: pokorně, prostě, oddaně, s důvěrou! Nestarejte se o jiné věci! Nyní se už nesmíte znepokojovat jinými zneklidňujícími problémy...

Duše se masově vzdálily od Boha a běží po cestách zkázy, která se stává každým dnem surovější a nelidštější. Nyní už nestačí vaše činnost, kterou podnikáte sami, abyste je mohli zadržet. Jsou jen na krok vzdáleni od své věčné záhuby. Jenom já je budu moci zachránit v poslední chvíli svou mateřskou a zázračnou mocí.

Za tím účelem *potřebuji* vaši modlitbu.

Moji kněží musí být v každém okamžiku v tomto kněžském postoji: v mém Srdci v modlitbě za spásu světa.

Diskuse, přílišný neklid, řešení problémů a zájmy, které jsou dnes v módě, ale rozptylují a maří vaše síly, to všechno je rušivé působení ze strany mého nepřítele, kterému se dnes daří svádět všechno a všechny.

Moji přemilí synové, vy nikdy nebudete od něho svedeni, protože jste zasvěceni mému Neposkvrněnému Srdci. Proto vždy budete jen *mými kněžími*, kteří se bez ustání se mnou modlí, aby byl částečně zastaven veliký odpad a aby byly aspoň zmírněny veliké hroící tresty.

– *Abyste se měli rádi jako bratři* shromáždění kolem Matky. Jakou bolest zakouší mé mateřské Srdce, když vidím, že už ani mezi kněžími dnes není lásky a že mi už nepomáhají! Egoismus udusil všechnen elán bratrské lásky a v duši tolika mých synů je jen led a tma.

Moji přemilí synové, milujte se navzájem! Navštěvujte se, scházejte se a pomáhejte si, abyste byli kněžími věrnými papeži, evangeliu a církvi.

Nezneklidňujte se, když nyní zdánlivě všechno ve víře ztroskotává. Chcete-li zůstat v pravdě, ani jediné slovo mého Syna neodmítejte a každé přijměte vážně.

Žijte podle evangelia, abyste postavili své světlo proti velké temnotě, které v mé církvi stále přibývá.

– *Abyste zůstávali se mnou*, při těchto setkáních všichni pocítíte mou zvláštní přítomnost. A protože čas kvapí, já sama dám každému mimořádným způsobem o sobě vědět. (...)

Starejte se, aby těchto setkání přibývalo: čas, který máte k dispozici, je krátký! Je třeba všechno udělat dobře, aby duch mých přemilých synů byl připraven, aniž by se však báli.“

15. února 1975

Zjevení Svaté Panny chudých v Banneaux

Radost, že vás mohu vychovávat

„Můj přemilý synu, proč se znepokojuješ? Proč někdy ztrácíš klid?

To, co se ti přihodilo v těchto dnech, jsem způsobila já sama, aby ses mohl skutečně ode všech odpoutat. I od těch osob, které já a můj Syn Ježíš zvláště milujeme.

Ty jsi tak malicherný, že se (aniž to pozoruješ) o ně opíráš a jsi na nich závislý. A tvá náklonnost je tím silnější, čím jsou mně tyto duše blíže.

Ty potřebuješ jen jejich modlitbu a utrpení. A to já od nich žádám pro tebe a pro mé Hnutí. Ty se jim odvděčuj svou modlitbou a svou velkou bratrskou láskou. To stačí. Ostatní není ode mne. Ostatní je pro tebe marné a zbytečné. Je to opravdu ztráta času ...

Moji přemilí synové, nechte se opravdu ode všeho odpoutat! Hledte, nejsou to vaše chyby, vaše pády a vaše veliká omezenost, co vám brání, abyste mi zcela náleželi a byli užiteční pro můj velký plán. Ó ne! I toto je pro vás velkým darem, aby vám to pomáhalo cítit se a zůstávat maličkými. To vám udává jakoby míru vaší malíckosti.

Jen vaše náklonnosti vám překážejí a brání, abyste mi zcela náleželi. Synové, kolik je to ještě pout, která vás vážou k vám samým, k osobám, i dobrým a svatým, k vaší činnosti, k vašim myšlenkám a citům. A já zpřetrhám jedno pouto po druhém, abyste náleželi jenom mně. (...)

Potom budu moci ve vás působit a plnit svou mateřskou úlohu, která spočívá v tom, abych z každého z vás vytvořila živý obraz svého Syna Ježíše. Svěřte se mi bez obav! Každou bolest, kterou budete pocítovat pro nové odloučení, odměním novým darem lásky. Kdykoliv se odloučíte od některého tvora, víc pocítíte blízkost Matky u sebe ...

Udělejte mi radost, moji miláčkové, že vás mohu vychovávat!“

Nemyslet na zítřek

„(...) Žij každý okamžik ve mně, aniž bys myslel na zítřek, aniž by ses staral o to, co budeš mít dělat. Povedu tě za ruku v každém okamžiku. (...)“

Ještě krátký čas máte kráčet ve světle. Brzy se všechno zřítí do tmy. Potom já sama budu vašim světlem a povedu vás, abyste dělali to, co si přeje mé Neposkvrněné Srdce.

Přemilí synové, proto od vás musím žádat to, co bude vaší lidskou přirozeností stát nejvíce: Přeji si od vás, abyste žili a nemysleli na zítřek a nestarali se o budoucnost.

Netažte se mne: Co budeme dělat? Jak si budeme muset počínat? Je už blízko velká očista? Co se stane s námi?

Žijte v dokonalé lásce a v dokonalé přítomnosti, kterou já pro vás připravuji, moje malé děti, okamžik za okamžikem.

Proto se uče nedívat se na věci, ale jen na mne! Nehledte na to, co vás čeká, na tak bolestné události naší doby. Nedívejte se na to, co mnozí dnes činí proti mému Synu a proti mně, ani na to, co se chystají udělat proti vám.

Blíží se hodina temnot, hodina, kdy budete muset pít kalich, který můj Syn připravil pro každého z vás. Ale nehledte ani na tuto hodinu, aby se vás nezmocnil strach a zmatek.

Dívejte se jen na mé Neposkvrněné Srdce! Sem se uchylte a zde se zahřívejte, zde čerpejte sílu! Zde se hleďte cítit v bezpečí! (...)“

28. března 1975

*Velký pátek***Cesta kříže**

„Hle, proč jsem tě dnes chtěla mít na tomto místě, daleko od veškeré starosti a činnosti, abys zůstal sám s mým Synem Ježíšem. (...)“

Cesta, po které chci vést své přemilé syny kněze, zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci a mému Hnutí, je *cesta kříže*.

Chci je mít všechny na kříži se svým Synem v modlitbě a utrpení. To je cesta, po které šel Ježíš, aby vykoupil a zachránil všechny lidi.

To je cesta, po které musí jít kněží, kteří jsou povoláni, aby tvořili mé vojsko, aby lidé, vykoupení mým Synem, ale kteří mu byli vyrváni satanem, mohli být ještě dnes zachráněni zvláštní mocí tohoto mého mateřského Srdce.

Cesta kříže, moji synáčkové, je jediná cesta, kterou jsem vám ukázala, protože je to cesta, po níž šla první za Synem Ježíšem vaše Matka.

Jděte po ní beze strachu, vždyť vás povedu za ruku a povzbudím svou mateřskou láskou.

Jděte po ní se mnou, v mém mateřském Srdci: vedle svého kříže budete takto pociťovat přítomnost Matky, která vás bude těšit a bude vám pomáhat.

Musíte jít touto cestou, protože jenom tak budete moci být ve všem podobní mému Synu Ježíšovi. Mou úlohou je učinit vás ve všem Jemu podobnými.

Když jsem vás ode všeho odpoutala, abyste byli ochotni činit Otcovu vůli, když jsem z vás učinila pouhé děti, abych vás udělala kněžími podle Ježíšova Srdce, přišla hodina, kdy jste voláni, abyste s ním vystoupili na Kalvárii.

Toto je hodina Kalvárie pro mou církev, pro Svatého otce, pro všechny kněze, kteří chtějí být věrnými mému Synu a evangeliu. Ale je to také, přemilí synové, vaše nejkrásnější hodina, na kterou jsem každého z vás už dlouho připravovala. Říkejte se mnou: „*Ano, Otče, staň se tvá vůle!*“

I když je toto hodina temnot, vy jste se mnou povoláni, abyste byli odrazem světla Otcovy vůle a jeho plánu. Budete povoláni vydávat svědectví o otcovství a lásce milosrdného Boha. (...)“

25. dubna 1975

Sv. Marka, evangelisty

Nedělejte mi bolest svými pochybnostmi

„Můj přemilý synu, nyní jsi téměř dokončil dílo, které jsem ti uložila.

Uchyl se nyní do mého Neposkvrněného Srdce! Zde tě chci posílit a ochránit ve chvíli hrozné zkoušky.

Moji přemilí synové, kněží zasvěcení mému Srdci, naslouchejte ještě hlasu své Matky, která vás láskyplně napomíná, abyste se mohli připravit na veliké události, které hrozí světu.

Buďte opravdu jenom mými! Dejte se mi bez výhrady! (...)

Nemyslete už na svou minulost!

Mezi vámi jsou takoví, kteří stále myslí na svou minulost, kteří stále cítí bolest tak mnohých ran, které jsem zahojila. Tak jsou jakoby spoutáni, takže se mi dokonale neoddávají.

Jsou spoutáni touto myšlenkou: Je to možné, abych já po všech svých slabostech a nevěnostech byl skutečně vyvolen a zvlášť nebeskou Matkou milován?

Moji synové, mé Srdce přetéká něžnou láskou k vám právě proto, že jste maličcí a slabí, protože jste tolikrát klesli a protože se cítíte tak velice křehkými.

Moji synáčkové, sami byste nikdy nemohli vydržet to, co vás čeká. Proto vás chci ukrýt do svého Neposkvrněného Srdce. Já sama budu vaší bezpečnou ochranou.

Mezi vámi jsou někteří, kteří jsou pronásledováni pokušením pochybností a kritizování. To po všem tom, co jsem pro vás udělala! ... Nezarmucujte mé Srdce svými pochybnostmi a svou nedůvěrou! Ještě jste se nenaučili nechat se ode mne vést? Přemáhejte toto pokušení modlitbou!

Od svých kněží chci jen modlitbu a důvěru ve mne. Každý okamžik, který neprožili se mnou a v dokonalé oddanosti, je pro mne jakoby ztracený a já jsem o něj připravena. A to velmi bolí mé mateřské Srdce.

Přišla chvíle, kdy se někteří z mých synů kněží chystají vystoupit proti mému Synu a proti mně samé, proti papeži a proti církvi veřejně.

Potom je už nebudu moci uznávat za své syny. Sama sestoupím z nebe a postavím se v čelo vojska svých přemilých synů a zmařím jejich pikle.

Po velikém převratě a po očistě země zazpívá mé Neposkvrněné Srdce svou vítěznou píseň v největším Božím triumfu.

Moji přemilí kněží, pro tento okamžik jsem každého z vás zavolala ze všech končin světa a připravila vás.

Není už čas k pochybování a nejistotě: Toto je čas bitvy!

Každý z vás ať se nechá ode mne ukrýt do mého Neposkvrněného Srdce!“

7. června 1975

Neposkvrněného Srdce P. Marie

Odpovězte na moji nejnaléhavější výzvu

„Piš zase to, co jsem řekla tvému dětskému srdci, které si mé Neposkvrněné Srdce vyvolilo.

Buď stále učenlivější a poslušnější svého duchovního vůdce! Plně mu důvěřuj! Já mu dám potřebné světlo, aby pochopil, co od něho žádám pro své záměry.

Neboj se, můj přemilý synu! Proč se znepokojuješ a proč někdy ztrácíš svůj klid?

Ty jsi v mém Srdci! Okoušej všechnen jeho klid, všechnu jeho něžnou lásku, kterou má k tobě.

Synu, žij tak, abych mohla na tebe vylévat všechnu něžnou lásku svého Neposkvrněného a Bolestného Srdce. (...)

Kdokoliv se na tebe dívá, tebe poslouchá a přijde do tvé blízkosti, musí cítit, jak do jeho duše vniká něco z této mé nadpřirozené vůně a z něžné lásky, kterou mé mateřské Srdce chová ke všem svým synům.

Proto chci, abys byl skutečně ode všech odpoután. Nehledej jiné hlasy ani jiné opory! Neslyšíš, že já sama k tobě mluvím a vedu tě? Mé Neposkvrněné Srdce bude tvou jedinou útěchou a od tohoto Srdce se ti dostane veškeré pomoci.

Ostatní přenechej mně! Toto je moje dílo a nikdo na ně nesáhne, protože jsem na ně žárlivá samou žárlivostí Boží. Já si přeji toto dílo pro veliký Boží triumf a pro definitivní satanovu porážku.

Neznepokojuj se, jestliže slyšíš, že tu a tam vznikají hnutí založená dušemi, kterým se já zjevuji. Všechno náleží k mému velikému plánu. Proto všechno musí zůstat na svém místě.

Tvé místo je v Mariánském kněžském hnutí. Prostřednictvím mých kněží se nesmírný počet laiků opět zasvětil mému Srdci a zcela se mi svěří. Prostě, bez organizací. Ať se mi všichni dají, jako se dává dítě cele své vlastní matce!

Moji synové, bitva již začala a vás žádám, abyste jen odpověděli na moji nejnaléhavější výzvu.

Buďte mými kněžími! Buďte jen kněžími modlitby! Neztrácejte čas jinými věcmi, protože čas, který vám zbývá, je pro vás příliš drahý.

Modlete se stále a dobře svatý růženec! Žijte a šířte evangelium mého Syna Ježíše! Modlete se, podporujte a braňte papeže, Kristova zástupce!

Buďte chudí, malí, pokorní! Buďte jenom malými dětmi, které tvoří věnec lásky kolem mého Neposkvrněného a Bolestného Srdce!

Dnes vám žehnám, každému zvlášť, objímám vás a ukrývám vás do tohoto mého Srdce.

Nikdy, ani v jediném okamžiku nesmíte mít pocit, že jste sami a beze mne. Synové zasvěcení mému Srdci, jsem vaše Matka, která vám dnes dává dar své trvalé přítomnosti u každého z vás.“

9. července 1975

Váš nejtěžší kříž

„Kolikrát ti to opakuji: zůstávej v mém Srdci a ničeho se neboj! Nikdy si nedělej žádné starosti, ani o mé Hnutí! Od tebe chci jen modlitbu, utrpení a nejúplnější oddanost ke mně.

V těchto dnech jsem ti nechtěla poslat žádnou zkoušku. Jsi tak maličký a tak celý můj, že tě Matka nemůže nechat samotného ani na okamžik...

Chtěla jsem ti dát okusit pouze malou kapku hořkosti, veliké hořkosti, která zaplňuje mé Srdce kvůli tolika mým ubohým synům, které satan nyní dostal plně do své moci...

Moji ubozí synové, jak veliký zármutek mi působí!

Kněží mého Syna, kteří v mého Syna už nevěří a stále ho zrazují! Kněží povolání za služebníky milosti – a nyní žijí stále v hříchu: jejich život je nepřetržitý řetěz svatočrádeží! Kněží poslaní hlásat evangelium spásy se nyní stali šířiteli bludu! Kněží pro záchranu mnohých duší – a jak mnoho, jak mnoho duší přivádějí na cestu zkázy!

Je to hodina, kdy ohavná spoušť skutečně vniká do svatého Božího chrámu.

Už nejsou solí země, jsou jenom sůl bez chuti, sůl zkažená a odporná, dobrá jen k tomu, aby byla roztroušena po zemi a všichni aby po ní šlapali. Už nejsou světlo na svícnu, ale jenom tma, která činí noc ještě temnější.

Všichni tito moji ubozí synové kněží jsou nemocní, protože upadli do satanovy moci.

Jak nemá, přemilý synu, být mé Srdce ponořeno do bezmezného moře bolesti?

Co máte dělat, kněží mého Hnutí, vy přemilí synové mého Bolestného Srdce, pro spásu těchto kněží, kteří jsou tak nemocní a všichni tak potřebují mou mateřskou pomoc?

Pomáhejte jim a nikdy je nesuďte! Stále je milujte! Neodsuzujte je! To vám ne náleží. Prokazujte jim lásku svým utrpením, svým svědectvím a svým dobrým příkladem.

Budte jim vzorem tím, že také navenek hájíte svou důstojnost. Nikdy neodkládejte církevní oděv, poslušni v tom vůle, kterou vícekrát dal najevo papež, náměstek mého Syna.

Modlete se za ně! Je třeba veliké síly modlitby, aby bylo vyprošeno od Ježíšova Srdce obrácení a polepšení těchto mých ubohých synů. Vy jste ode mne vyvoleni pro vítězství mého Neposkvrněného Srdce ve světě. Ale toto vítězství začne záchrannou tak mnohých mých ubohých synů kněží, kteří zbloudili. Utvořte nepřetržitý řetěz modlitby a lásky, abyste prosili za jejich záchranu a aby se mé Neposkvrněné Srdce stalo především pro ně nejbezpečnějším útočištěm.

Trpte! S papežem, s biskupy a s věrnými kněžími.

Kříž, který Ježíš dnes od vás žádá nést, znamená žít vedle kněžských bratří, kteří už nevěří, kteří už nežijí evangeliem, ale zrazují je, kteří jsou *nevěrnými služebníky*, a přesto zůstávají v církvi, aby byli služebníky této nevěrnosti. (...) Toto pohoršení se bude nutně ještě zvětšovat a zhoršovat. Budete povoláni trpět ještě víc, protože ještě před osvobozující očistou stane se tento skutečný odpad od evangelia v církvi jednoho dne všeobecným, ještě před osvobozující očistou.

Proto už nehleďte na čas; nepočítejte ani doby mého vítězství.

Žijte v oddanosti a důvěře jako mé malé děti v mém Neposkvrněném Srdci!“

24. července 1975

Buď klidný na tomto místě svého odpočinku

„Můj nejmilejší synu, vstup do mého Neposkvrněného Srdce! Zde je místo tvého odpočinku.

Proživej tyto dny stále se mnou, v mé společnosti. Ještě tento rok jsem tě chtěla mít zde uprostřed těchto mých malých dětí, z lidského hlediska poněkud křehkých a ubohých, a proto tím dražších mému Srdci.

Buď jen stále mým dítětem, které všechno potřebuje a rádo prostě ode mne všechno přijímá...

Tento můj způsob, jak s tebou hovořím, bude možná u velkých vzbuzovat podiv, avšak pro mé děti je tak přirozený a prostý.

Slunce, moře a příroda – všechno je dar od tvého nebeského Otce pro tebe. Všechno bylo posvěceno přítomností a radostí mého Syna Ježíše.

Jak potěšila ve chvílích zármutku Srdce mého Syna tato příroda, ležící takřka u jeho nohou. Slunce se svým světlem, milá galilejská krajina se svými květy, se svými zpěvy a se svými žhavými zlatožlutými klasy o žních, a to překrásné zrcadlo velikého jezera! Všechno jako by se proměnilo v hlas veliké modlitby mého Syna Ježíše, jeho žhavé touhy po samotě a jeho živelné tužby žít ve společenství s Otcem.

Jak mnozí v těchto pobřežních krajích žijí v zapomenutí na Boha, ponoření do nového pohanství! Urážejí ho a neděkují za tento veliký dar.

Na těchže místech však žijí také mnohé z mých dětí, které ho milují a těší.

Synu, tvá přítomnost zde má být *smírem*. Proto musí být přítomností lásky a modlitby, životem se mnou.

Tak také dnes přítomnost kněží mého Hnutí, zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci, obětují Otci jako *znamení smíru*.

Proto čím dále a čím více se bude množit hřích, tím více poroste jejich láska k Bohu. Čím více se bude všechno propadat do bahna, tím jasněji bude zářit jejich čistota. Čím více se bude šířit odpad, tím hrdinější bude jejich svědectví víry až k prolítí krve.

Tak budou znamením smíru svou láskou, svou věrností a svou čistotou.

A kvůli těmto mým malým synům zasvěceným mému Srdci zlo nezíská převa-
hu. Naopak, bude nakonec poraženo.

Proto byli všichni mnou vyvoleni a připraveni pro tuto velikou očistu země.

Z tohoto místa všem žehnám a na všechny vylévám hojně milosti, na tvého du-
chovního vůdce, kterého jsem ti postavila po bok a kterého činím stále učenlivěj-
ším nástrojem ve svých rukou pro své plány, na všechny tyto moje malé děti, kte-
ré jsou s tebou.

Modli se, odpočívej, pracuj, miluj: i tyto dny patří do mého velikého plánu, kte-
rý mám s tebou. Vejdí tedy klidný do tohoto svého odpočinku.“

29. července 1975

Ecce ancilla Domini – Jsem služebnice Páně

„Hleď, synu, na dobro, které pro tebe chce tvá Matka.

Zvykl sis teď dělat všechno se mnou: cítíš, jak tě v každé chvíli vedu dělat to, co
si od tebe přeji. Je to Srdce Maminky, které tě nese; zde cítíš, že ti už nic nedělá sta-
rost.

Moji přemilí kněží: chci, abyste mi byli všichni tak oddáni. Nemyslete už na se-
be, s ničím si nedělejte starosti, všichni se dejte mnou vést! Potřebuji jen vaši důvě-
ru, vaši plnou oddanost.

Satan se bojí jen jediného: šiku kněží zasvěcených mému Neposkvrněnému Srd-
ci a plně mně oddaných. Ví, že jsem spolu s ním zvedla rukavici výzvy, kterou se od-
vážil hodit mému Synu. Teď cítí, že se jeho porážka blíží.

Na jeho nové gesto pýchy a vzpoury, které nyní svedlo celé lidstvo, budu stále
znovu opakovat ústy svých malých dětí: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane po-
dle tvého slova!“

A brzy dojde k definitivní porážce satana a jeho mnoha přívrženců vítězstvím
mých synáčků v mém Neposkvrněném Srdci. Neptejte se mne, kdy se to stane, ne-
boť toto vítězství jsem už začala.“

Kněží mi odpovídají

„Buď klidný a důvěřuj mi, i pokud jde o rozšíření mého Hnutí.

Nedělej si starosti, ani když už několik měsíců jsou nevyřízeny mnohé žádosti o knížky a vy, aniž byste co zanedbali, jim nemůžete odpovědět.

Dejme tomu, že by se při perfektní organizaci mohly bezprostředně vyexpedovat všechny knížky, na které dojde objednávka. A ty myslíš, že by to mohlo stačit pro rozšíření mého Hnutí? Ne, synu, protože knížky došlé na místo určení mohly by být tím, kdo je dostává, uloženy do skříně, aniž by byly čteny. Nebo i kdyby byly přečteny, mohly by nechat čtenáře zcela lhostejným.

Jen moje mateřské působení je nutné pro rozšíření mého Hnutí. Jen moje působení připravuje duše k přijetí tohoto mého daru, pro každého chystá okamžik, ve kterém mu má být dán. Dává zvláštní milost, s kterou mohou být pochopena moje slova a mohou v duších vytvořit onu podivuhodnou skutečnost, kterou slova vyjadřují.

Proto vás naléhavě prosím, abyste mé působení provázeli *svou modlitbou*. Tu od vás žádám stále, protože nutná je modlitba a ne technická dokonalost.

Řekni N., že se dívám se zalíbením, když pracuje pro mé Hnutí, a že vím, že je už zaměstnán tolika jinými věcmi.

Aby však potěšil moje Bolestné Srdce a aby mohl žít v hlubinách mého Srdce, žádám od jeho velkodušného srdce *více modlitby*, chvíle mlčení a života se mnou...

Od tebe, můj nejdražší synu, žádám modlitbu, utrpení a mlčení...

Mlčení především o našich důvěrnostech. Nemluv o tom, co činím u tebe, abys nebrzdil mé působení a nezdržoval plán mého Neposkvrněného Srdce. Všechno říkej pouze svému zpovědníkovi a duchovnímu vůdci!

Hleď, já sama jsem tě uvedla do veliké důvěrnosti se mnou. Ale tvoji bratři jsou teprve na cestě. Proto to nemohou ještě chápat.

Modlitbu a utrpení očekávám od tebe stále!

Nyní se zvěst o mém Hnutí dostala do všech částí světa a kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci mi všichni odpovídají.

Je však třeba, aby všichni tito moji synové, mnou vedeni, kráčeli vpřed a nikdy se nezastavovali! Žádný z nich nesmí být průměrný. Všechny je chci vést ve svém Neposkvrněném Srdci k velkému cíli svatosti.

Kdybys věděl, jak je satan pokouší a jak jim klade překážky, jak je trápí a jak se je snaží připravit o odvahu!

Zůstávej stále v mém Neposkvrněném Srdci a na kříži za ně: tvá modlitba a tvé utrpení jim pomůže růst ve svatosti.

Na kříži a v mém Neposkvrněném Srdci: budeš nyní pomáhat stále – se mnou – těmto svým bratřím a mým přemilým synům.“

Satan zuří

„... Cítíš, jak jsem ti stále nablízku. Mnohdy mé mateřské působení takřka pohlcuje tvou vlastní činnost a ty žiješ trvale usebrán v mém Neposkvrněném Srdci.

Jsi zde, na tomto místě, kde je můj Ježíš a kde jsem přítomna také já...

Proč jsem tě chtěla mít zde nahoře?

Abych ti pomohla vystoupit na tvůj kříž, mé malé dítě. Dám ti veliké dary lásky a bolesti. Jen tak budeš moci pomáhat svým bratřím kněžím růst ve svatosti a stát se takovými kněžími, jak si to přeje Ježíšovo Srdce.

Tys je všechny zasvětil mému Neposkvrněnému Srdci, opravdu! Nyní jsou moji, náležejí mně. A mým úkolem je udělat z nich kněze podle Ježíšova přání.

Kdybys věděl, jak jsou ještě plni lidských slabostí! Jak lpí na sobě samých, na svých libůstkách, na cti, na pozemských věcech a na vlastním mínění! Ještě o mně pochybují, synu, pochybují o tobě a o poslání, které jsem ti já sama svěřila.

Satan je trápí, pořádně je tříbí, svádí je pýchou, a jak se snaží zbavit je odvahy! Zuřivě hryže mou patu, vztekla zuří proti mým synům. Ví, že brzy budou věrnými kněžími a že mu s nimi jednou provždy rozdrtí hlavu.

Chtěla jsem tě mít zde nahoře, protože zde začíná tvoje Kalvárie (...)

23. srpna 1975

Sv. Růženy z Limy

Budeš je přivádět ke mně

„Vrať se v klidu do mého Neposkvrněného Srdce. Jak mnoho jsi trpěl v těchto dnech: tma, temno, pochybnost! V jistém smyslu měl jsi též pocit, jako bys byl opuštěn.

V těchto chvílích se ti zdá, jako bys bloudil. Voláš mě a zdá se ti, že jsem daleko a že všechno je klam. Zatím, synu, nikdy ti nejsem tak blízko, jako nyní v těchto okamžicích. Tisknu tě ke svému Neposkvrněnému Srdci a dívám se na tebe s něžnou láskou.

Já toto tvé utrpení potřebuji! Chci od tebe jen modlitbu a utrpení. Pak ti dám nové světlo a novou radost. Budeš se radovat a zesílíš. Tak budeš ještě ochotnější, abych tě mohla znovu připoutat na tvůj kříž.

Jenom tehdy, když budeš povýšen na svůj kříž, budeš moci pomáhat všem kněžím mého Hnutí, aby byli takovými, jak si to od nich přeje mé Neposkvrněné Srdce.

Jak dlouhou cestu musí tito moji synové ještě vykonat! A ty jim podáš ruku, abys je vedl ke mně. (...)

12. září 1975

Jména Panny Marie

a výročí Mariina vítězství u Vídně r. 1683

Malí v očích druhých, velcí v očích mých

„Vývolila jsem si tě právě pro tvou maličkost, pro tvou ubohost, Ježíš se dívá se zalíbením a se zvláštní láskou na malé, na ty, kteří mají čisté srdce, na prosté.

Buď stále takový!

Nikdy nehleď na sebe, protože jako dar ti dám to, že tě nechám s tvými chybami.

Můj Ježíš tě nemiluje kvůli tomu, co umíš udělat, ale kvůli tobě samému: miluje tě takového, jaký jsi. Ne tvé zásluhy, ale jen jeho láska je ta, která ho mocně táhne k tobě.

Také já, Matka, tě miluji takového, jaký jsi, i s tvými chybami, jestliže se stále snažíš je napravit. A jestliže ti udávají správnou míru tvé malosti, poslouží mi, abych tě učinila více svým.

Kněží mého Hnutí, nebojte se, jestliže někdy cítíte, že jste ještě tak daleko od ideálu, který vám předkládám. Mně stačí vaše pokora, vaše důvěra a vaše dobrá vůle.

Vytvářím zástup kněží, kteří snad nikdy nebudou dokonalí, ale jistě budou *zcela moji*. Dokonalost, kterou v nich vybuduji, bude vnitřní a skrytá. Budou malí v očích druhých, velcí v očích mých. Budou i mnohými pohrdáni a pronásledováni, ale v duši budou mít stále mou radost.

Chci, abys mi dnes obětoval tyto květy k mým jmeninám.

Žehnám ti, žehnám vám všem s vděčností a uznáním.“

15. září 1975

Sedmibolestné Panny Marie

Se mnou se obětovat a trpět

„Můj nejdražší synu, na prosby a z vůle svého umírajícího Syna stala jsem se tvou pravou Matkou.

Jsem Matkou všech.

Pro zvláštní milost mého tělesného nanebevzetí nepřestává toto mé Neposkvřené Srdce bít z lásky k vám.

Proto nikdy nepřestalo být plné zármutku a bolesti nad tolika mými dětmi, které stále páchají zlo, které kráčejí cestou záhuby, a tak maří účinky veškerého utrpení mého Syna Ježíše i utrpení mého.

Zajisté jsem v nebi: jsem dokonale šťastna po boku svého Syna, ve světle Nejsvětější Trojice, ve věčné radosti andělů a svatých. Avšak můj úkol jako Matky mě váže ještě k vám a pokračuje po vašem boku na této zemi.

Jestliže jsem vaší Matkou, každá vaše bolest je i mou bolestí. A tak v mém Srdci opravdu nalézá živou odezvu všechna hořkost, všechna bída a celá veliká bolest světa.

Jsem-li vaší Matkou, musím také trpět pro své syny. Pro všechny, zvláště pro ty, kteří jsou nejdále, pro nejpotřebnější, zvláště pro mé ubohé hříšné děti.

Jsem-li Matkou, musím trpět pro hříšníky. Pro všechny, protože toužím, aby se všichni vrátili k Srdci mého Syna Ježíše a k mému mateřskému Srdci.

Jsem šťastna v nebi a plná bolesti na zemi po vašem boku, moje ubohé trpící děti.

Kněží mého Hnutí, přemilí synové mého Bolestného Srdce, chcete přijmout mé láskyplné pozvání se mnou trpět?

Často jsem přímo překvapena, když vidím, s jakou úzkostí – někdy dokonce s takovou lidskou zvědavostí – hledíte do budoucnosti. Často vás napadne se ptát: „Kdy tedy nastane ta očista?“

Jsou i takoví, kteří se domnívají, že mohou mým jménem oznamovat doby a jisté lhůty a zapomínají, že hodina a chvíle jsou tajemstvím, které je skryto v milosrdeném a otcovském Božím Srdci.

Matka nemůže klást časové hranice svého působení, když mateřsky napomíná a milosrdně čeká.

Proto vám říkám: Nehledte do budoucnosti, přemilí synové! Tak se vás nezmocní ani úzkost, ani malomyslnost. Žijte jen přítomný okamžik v naprosté oddanosti mému Neposkrvněnému Srdci. Přítomný okamžik, který pro vás připravuje láska nebeského Otce, moji synáčkové...

Před všudepřítomným Otcem platí jen přítomný okamžik. Nikoliv minulost ani budoucnost, neboť toto není váš čas. (...)

Podílejte se na mé bolesti, moji přemilí synové! V hodině, kdy byl celý svět navždy vykoupěn a očištěn, přijal Otec božské utrpení Syna a mé lidské utrpení Matky.

Vaše utrpení také slouží k očistě země.

Jestliže přijde trest, bude to pouze na poslední a veliké volání po utrpení za obnovu světa a za spásu tolika mých ubohých duší.

Nic však tolik nepomáhá k vítězství mého Neposkrvněného Srdce jako srdce kněžské, které trpí. Ve vás, synové, je Ježíš, který pokračuje ve svém očištném poslání. Je to jen jeho krev, která může smýt všechno zlo, všechnu nenávist a všechn hřích světa.

Proto nyní, když nadešla chvíle očisty, budete povoláni, abyste stále více trpěli. Pro vás, synové, je toto hodina kříže. Ale budete trpět se mnou, svou Matkou, která vás zrodila pod křížem.

Stále se mnou v přítomném okamžiku, který vám dává Otec, abyste se obětovali a trpěli v Srdci své bolestné Matky.“

7. října 1975

Růžencové Panny Marie

Vítězství P. Marie u Lepanta r. 1571

Co znamená být Matkou

„Můj synu, přišel jsi sem jen proto, že já jsem si to přála a že jsi viděl moje divy. Viděl jsi, koho já vždy zahrnuji zvláštní láskou: malé, chudé, trpící a hříšníky.

Kdekoli je utrpení, tam je také moje zvláštní láska.

Kdybys věděl, co to znamená být Matkou ...!

Kdybyste to mohli pochopit, ničeho byste se už nebáli: je to mé mateřství, které vás zachraňuje.

Otcova spravedlnost rozhodla zaplatit vaše vykoupení utrpením a smrtí Syna. Láska Srdce Synova rozhodla, aby vás jeho Matka vedla ke spáse.

Proto vám, moji přemilí kněží, říká: *Nebojte se! Je to Matka, která pro vás všechno zařizuje. Nestarejte se!* Přenechejte tedy každou starost mému Srdci. (...)

Buďte připraveni spatřit mé největší divy! Dnes si připomínáte jedno moje vítězství. Brzy však všichni budete svědky mého největšího triumfu.

Nyní je mé vojsko připraveno a čas je tu. Toto je hodina pustit se do boje se zbraní modlitby růžence a vaší modlitby.

Synové, brzy bude oslavováno nové datum. Celá církev znovu rozkvete pod nejčistším pláštěm vaší Matky.“

18. října 1975

Sv. Lukáše – evangelisty

Radujte se

„Synu, vyvolila jsem si tě z tohoto prostého důvodu: jsi nejubožejší, nejmenší a nejomezenější. Z lidského hlediska jsi naprostý ubožák.

Vyvolila jsem si tě, protože v tvém životě se mému nepříteli už podařilo oslavit vítězství. Dala jsem ti v životě zakusit jakoby předem to, co učiním ve chvíli svého největšího triumfu.

Můj nepřítel se bude jednoho dne domnívat, že už slaví plné vítězství: nad světem, nad církví a nad dušemi.

Teprve tehdy zasáhnu já – hrozně a vítězně – aby jeho porážka byla tím větší, čím větší byla jeho jistota, že už navždy zvítězil.

Co se nyní připravuje, je něco tak velikého, že se nikdy nic takového nestalo od stvoření světa. Proto to bylo všechno předpověděno v Písmu svatém.

Tam už byl předpověděn hrozný zápas mezi mnou, „ženou oděnou sluncem“, a „Rudým drakem“, satanem, jemuž se nyní daří svádět mnohé bludem bezbožského marxismu. Tam už je předpověděna bitva andělů a mých synů s přívrženci Draka, vedenými odbojnými anděly. Především bylo jasně předpověděno mé úplné vítězství.

Vy, moji synové, jste byli povoláni prožívat tyto události.

Je tu chvíle, kdy to musíte vědět, abyste se vědomě připravili na boj. Je tu čas, abych vám začala odhalovat část svého plánu.

Především musí můj nepřítel mít dojem, že má teď všechno ve svých rukou. Proto mu bude dovoleno dostat se dovnitř církve a podaří se mu zatemnit Boží svatyni. Nejvíce obětí uchvátí mezi služebníky svatyně.

Toto je skutečně doba velkých pádů pro mé přemilé syny, pro mé kněze.

Některým bude satan činit úklady pýchou, jiným žádostí těla, jiným pochybnostmi, jiným nevěrou, jiným malomyslností a osamělostí.

Mnoho bude pochybovat o mém Synu a o mně a bude se domnívat, že toto je konec mé církve!

Kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, přemilí synové, které shromažďuji pro tento veliký boj: první zbrání, kterou musíte používat, je *důvěra ve mne a vaše naprostá oddanost*.

Premáhejte pokušení strachu, malomyslnosti a smutku. Nedůvěra ochromuje vaši činnost a to velmi pomáhá mému nepříteli.

Buďte veselí a plni radosti!

To není konec mé církve. Připravuje se začátek její plné a podivuhodné obnovy.

Náměstek mého Syna s mou pomocí to už tuší a přes smutek přítomné chvíle vás vybízí k *radosti*!

K radosti? ptáte se mne s úžasem.

Ano, moji synové, k radosti v mém Neposkvrněném Srdci, které vás všechny v sobě ukrývá. Mé mateřské Srdce bude pro vás místem vašeho pokoje, zatímco venku bude zuřit veliká bouře.

I kdybyste zůstali na cestě zranění, i kdybyste často klesli, i kdybyste zapochybovali a v jistých chvílích zradili, neztrácejte mysl, protože *já vás miluji*!

Čím více bude můj nepřítel chtít proti vám zuřit, tím větší bude moje láska k vám.

Jsem Matka a miluji vás ještě více, synové, protože jste mi byli vyrváni.

A mou radostí, kněží, miláckové mého Neposkvrněného Srdce, je učinit z vás všech tak očištěné a posílené syny, že se je už nikomu nepodaří vyrvat lásce mého Syna Ježíše.

Učiním z vás žijící podoby svého Syna Ježíše.

Proto buďte spokojeni, plni důvěry a mně zcela oddaní. Stále se se mnou modlete!

Zbrání, které použiji k boji a vítězství v této bitvě, bude vaše modlitba a vaše utrpení.

Tedy také vy na kříži se mnou a s mým Synem Ježíšem, vedle jeho a vaší Matky (...).“

Vaše mlčení

„Jak často ti opakuji: budeš trpět a budeš nepochopen; nikdy však nebudeš mít překážky. Toto je *moje* dílo! Nikdo na ně nesáhne!

Moji andělé už boj začali: na mé příkazy shromažďují tyto mé syny ze všech částí světa. Mé Srdce ví, jakými prostředky musí být dosaženi. Mou největší radostí je, když mi odpovídají svým „ano“.

Mnozí se cítí tak malými a nehodnými. Uznávají tolik svých minulých nevěrností a slabostí a jsou jako bezradní, když mají udělat tento krok.

Jejich „ano“, které mi říkají, naplňuje mé Srdce jásotem a radostí!

Spočítej nyní, kolik je těchto „ano“! Spočítej, kolik radostí se dostává mému Neposkvrněnému Srdci!

Synové, žádám od vás jen vaši dokonalou oběť. Oběť vás samých, s vašimi nedostatky, s vašimi slabostmi, s vašimi neschopnostmi.

To potřebuji pro svůj plán.

Jestliže jsem nežádala žádnou právní strukturu pro své Hnutí, je to proto, že je mým výslovným přáním, aby se šířilo v tichosti a skrytě.

Druhá zbraň, které máte používat kromě důvěry a oddanosti ke mně, je vaše modlitba a vaše mlčení.

Mlčení vnitřní: Nechte v sobě mluvit Matku!

Ona bude vašemu dětskému srdci láskyplně opakovat celé Ježíšovo evangelium. Ona vám vrátí radost z jeho slova.

Mlčení vnější: Nechte Matku mluvit za vás!

Tak ráda to budu dělat, jestliže mě necháte ve vás volně působit!

Abych mohla mluvit, potřebuji vaše mlčení. Někteří z vás to dovedou těžko pochopit. A přece toto mlčení je tak potřebné pro vaše vlastní slovo.

Někteří z vás se domnívají, že i pro mé Hnutí je třeba něco udělat, psát, působit. A přece vaše mlčení je tak potřebné pro rozšíření mého Hnutí podle plánu, který už jasně naznačilo mé Neposkvrněné Srdce.

Mluvte stále svým životem! Váš život ať je vaším slovem! Pak to budu já sama, která budu mluvit ve vás a za vás. Pak srdce toho, kdo vás poslouchá, porozumí vašim slovům a přijme je.

Dnes, kdy slovo je zbraní, které používá můj nepřítel, aby svedl celé lidstvo, žádám vás, abyste proti tomu postavili své mlčení. Tak to bude také Duch, který bude mluvit ve vás, a vaším prostřednictvím obnoví Duch celý svět.“

Nebudete naslouchat jiným hlasům, ani jiným slovům.

Budete hladovět a žíznit jen po jeho slově, a tak budete přetvořeni ve škole Slova Božího.

Všechny volám

„Viděl jsi, jak ti sama přivádím kněze mnou povolane, aby se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci? Synu, tvým úkolem je, abys je shromažďoval a všechny mi svěřoval.

Tito moji synové dnes tak potřebují, aby se jim dostalo útěchy a povzbuzení! Proto jsem vždy přítomna při těchto setkáních: duše těchto synů se budou z toho radovat a všichni budou potěšeni.

Přišel čas, kdy se budu v církvi zjevněji projevovat stále většími znameními.

Mé slzy prolité na mnoha místech, abych všechny zavolala k sobě zpět k Bolestnému Srdci Matky.

Slzy Matky dovedou pohnout i nejtvrdší srdce. Nyní mé slzy – i krvavé – nechávají tolik mých synů zcela lhostejnými.

Moje poselství, která budou tím častější, čím více se budou Boží sluhové zdráhat hlásat Pravdu.

Kolik mých dětí dnes skutečně trpí duchovním hladem po Božím slově pro nebalost a nesvědomitost tolika kněží!

Nejdůležitější pravdy pro váš život se už dnes nehlásají: o nebi, které vás čeká; o kříži mého Syna, kterým vám získává spásu; o hříchu, který zraňuje Ježíšovo a moje Srdce; o pekle, kam se denně řítí nescetné duše; o naléhavé potřebě modlitby a pokání.

Čím více se šíří hřích jako mor a přináší duším smrt, tím méně se o něm mluví. Dnes ho popírají i někteří kněží.

Mou úlohou Matky je dávat duším mých dětí pokrm: jestliže zmlká hlas služebníků, stále více se musí otvírat Srdce Matky.

Po těchto mých zákrocích nadešel čas, *abych se sama osobně ukázala a působila v církvi, jejíž jsem Matkou*.

Chci působit prostřednictvím vás, kněží zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci. To je také část mého plánu.

Zlý duch, můj nepřítel od začátku, svádí nyní velký počet kněží, působí mezi nimi a seřazuje je do šiku proti mému Synu, proti mně a proti církvi.

Já osobně zasahuji a volám kněze, kteří budou chtít být věrnými, aby se soustředili do mého vojska. *Všechny je volám*, aby se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci a uchýlili se ke mně.

Boj se bude odehrávat především mezi mnou a starým hadem, jemuž nakonec rozdrtím hlavu. Proto od vás žádám jen ty věci, které se podle vašeho lidského hlediska zdají malé a bezvýznamné.

Zatímco každým dnem přibývá propagandy a křiku Božích nepřátel, kterým se daří zmocnit se všeho, já od vás žádám, abyste odpovídali pouze svou *důvěrou* a úplnou *oddaností, modlitbou, utrpením a svým mlčením*.

A přece se všechno, co obětujete mému Srdci, stane v mých rukou hroznou zbraní v boji za vítězství v této bitvě.

Proti pyšnému vojsku zpupných, kteří se bouří proti Bohu, postavím vojsko svých malých, pokorných, opovrhovaných a pronásledovaných synů. A s vaší pomocí bude nakonec patřit vítězství pokorné „služebnici Páně“.

9. listopadu 1975

Posvěcení lateránské baziliky

Žijte své zasvěcení

„(...) Vyvolila jsem tě, abys všem pomohl pochopit – zvláště svým bratřím kněžím – bohatství a divy mého Srdce.

Ve Fatimě jsem ukázala toto své Neposkvrněné Srdce jako prostředek spásy pro celé lidstvo. Ukázala jsem cestu návratu k Bohu. Lidé – mě neposlouchali!

Nyní vám chci nabídnout své Neposkvrněné Srdce jako jediné útočiště v tak ve-lice bolestných okamžicích, které vás čekají.

Vaše útrapy se budou každým dnem zvětšovat. Krize se nyní v mé církvi prohloubí až v otevřenou vzpouru, zvláště ze strany mnohých mých synů, kteří mají podíl na kněžství mého Syna Ježíše. Tma už houstne, promění se v hlubokou noc světa.

Marxistický ateismus všechno nakazí. Jako jedovatá mlha pronikne do každého prostředí a zadusí víru tolika mých dětí.

Bude převracet pravdy obsažené v evangeliu. Bude popírat božskou přirozenost mého Syna a božský původ církve. Především bude ohrožovat její hierarchické zřízení a bude se pokoušet zničit skálu, na které je budova církve postavena.

Toto je chvíle, kdy chci vylít na všechny své syny milosrdenství svého Srdce, abych je zachránila svou mateřskou láskou, která má vždy porozumění, vždy pomáhá a odpouští.

Chci jednat vašim prostřednictvím, moji přemilí kněží.

Abych to mohla dělat, musíte se mi dát plně k dispozici. Tím více budu moci ve vás působit, čím více se necháte ovládat mou láskyplnou mateřskou činností.

To činíte svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci: to je jediné, co musíte udělat, abyste náleželi k mému kněžskému Hnutí. Čiňte a často obnovujte *toto své zasvěcení* a především je *žijte!*

Jak velikou radost působíte mému Bolestnému Srdci, když při svých setkáních, při společné koncelebraci všichni společně obnovujete zasvěcení mému Srdci!

Jestliže své zasvěcení žijete, váš život bude skutečně proměněn: naučím vás svému způsobu vidění, citění, modlitby a lásky.

Dám vám svého Ducha a učiním vás stále menšími, prostšími a pokornějšími. Naučím vás důvěřovat jen a jediné Bohu. Čím více bude přibývat pochybností a popírání, tím více budete v Něm nalézat jistotu a budete o tom vydávat svědectví.

Dám vám velikou lásku k církvi. Dnes prožívá církev chvíle velikého utrpení, protože ji její děti stále méně milují. Tak mnozí ji chtějí obnovovat a očišťovat jen kritizováním a prudkými útoky na její zřízení. Bez lásky se nic neobnoví a neočistí.

Naučím vás milovat papeže dětinnou a hlubokou láskou. Matka vás naučí nést s ním jeho kříž a podílet se na jeho utrpení.

Kde jsou dnes kněží, kteří stojí při tomto prvním knězi, při tomto prvním synu, kterého Matka zahrnuje zvláštní láskou?

Vy, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, stůjte nejbližší papežovu srdci! Modlete se za něho, trpte s ním, buďte stále s ním! Poslouchejte ho, dělejte to, co vám říká, a šířte jeho učení, jemuž lidé nenaslouchají.

V hodinách hluboké noci bude toto jediným hořícím světlem. Tímto světlem budete osvěcováni a pod mým vedením je budete šířit v celém světě, který je zahalen temnotou.

Bude to také *vaše věrnost*, která jako zbraň způsobí, že bitvu vybojujete a zvítězíte. Proto vás, synové, vybízím, abyste se zcela ukryli do mého Neposkvrněného Srdce!“

25. listopadu 1975

Tyto hodiny budou zkráceny

„Synu, můj plán se nyní začíná plnit.

Rozhodující události začaly a vy budete stále více voláni k utrpení. Já potřebuji *všechno vaše utrpení*. Je to nejcennější zbraň pro tuto moji bitvu. Proto vás žádám, abyste se připravili na utrpení, abyste se připravili vystoupit s Ježíšem a se mnou na Kalvárii, abyste se obětovali Otci jako oběti mnou vyvolené a mateřsky už dávno připravené.

Všechny jsem vás skutečně jako vaše Matka shromáždila do svého Neposkvrněného Srdce. Zde je vaše útočiště, oltář, na kterém budete obětováni za spásu světa.

Synové, ať se vaše srdce nechvěje: Dávejte se mi v každém okamžiku. Pro mou církev nadešla hodina zpusťování a opuštěnosti. Bude opuštěna především mnohými svými služebníky a mnohými svými dětmi.

Bude posmívána, zrazována, vydána do rukou nepřítele, který ji chce zničit. Budou to někteří z jejích vlastních služebníků, kteří ji vydají do rukou jejích katů.

Připravujte se se mnou prožívat tyto chvíle: všechno je už Otcem připraveno. Toto je kalich, který budete muset vypít až do dna.

Také vám se budou posmívat, budou vás zrazovat a pronásledovat zároveň s náměstkem mého Syna, papežem. Mnozí budou muset obětovat vlastní život a prolít svou krev. Ostatní zůstanou, aby se stravovali jako oběť, prožívající doby velkých utrpení, která se připravují pro velikou očistu země. Tak budete mým světlem ve velké temnotě.

Avšak, přemilí synové, tato nejtěžší zkouška bude trvat krátce. Mým zvláštním zákrokem budou ony hodiny ukráceny. (...)“

8. prosince 1975

Neposkvrněného Početí Panny Marie

Já zvítězím

„Já jsem Neposkvrněné Početí!

Synové, přišla jsem z nebe a v Lurdech jsem vám připomenula tuto pravdu, kterou církev krátce předtím úředně definovala.

Zvláštní milostí jsem uchráněna každého hříchu, i hříchu dědičného, jímž je každý z vás postižen v okamžiku početí.

Byla jsem uchráněna hříchu, protože Nejsvětější Trojice chtěla, aby v tomto pokorném tvorbu zazářil její skvělý plán neporušený.

Byla jsem uchráněna od hříchu a naplněna milostí, protože jsem byla vyvolena stát se Matkou Slova a určena, abych vám dala svého Syna Ježíše. A můj Syn Ježíš dal mě každému z vás za pravou Matku.

Proto je mou mateřskou úlohou vůči vám odít vás svou vlastní neposkvrněností. Především vás chci uzdravit od zla, které vás tak zohyzduje, totiž od hříchu.

Moji nejmilejší synové, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, já jsem byla od počátku předpověděna jako nepřítelkyně, odpůrkyně a přemožitelka sata-na, otce a prvního původce každého hříchu.

Mým posláním je bojovat se satanem, přemoci ho a rozdrtit mu svou patou hlavu.

Zvítězila jsem na začátku, když mě Nejsvětější Trojice předpověděla jako znamení jistého vítězství ve chvíli, kdy celé lidstvo padlo do otroctví hříchu.

„Nepřátelství položím mezi tebe a ženu, mezi tvé a její potomstvo. Ona ti rozdrtí hlavu, zatímco ty budeš činiti úklady její patě.“

Zvítězila jsem, když s mým „*ano*“ Slovo se stalo tělem v mém nejčistším lůně a když se můj Syn Ježíš obětoval na Kalvárii na oltáři kříže.

V něm, který vás všechny vykoupil, se uskutečnilo mé dokonalé vítězství.

V tomto svém boji jsem pokračovala po dlouhá léta pozemské cesty církve. Za svá největší vítězství děkuje církev mému zvláštnímu mateřskému úsilí.

Když mě však v minulém století chtěl můj nepřítel vyzvat k boji a začít bitvu, která by *bludem ateismu* svedla a oklamala celé lidstvo, ukázala jsem se z nebe na zemi jako Neposkvrněná, abych vás potěšila a povzbudila, protože mým úkolem je především bojovat proti satanovi a zvítězit nad ním.

A v tomto století, kdy se ateismus zorganizoval jako moc usilující o dobytí celého světa a o úplné zničení církve, znovu jsem se ukázala z nebe, abych vám řekla, ať se nebojíte, protože v této hrozná bitvě zvítězím já! Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí!

Vy, moji ubozí synové, jste nejvíce postiženi bojem, který se odehrává především mezi mnou a mým nepřítelem, starým hadem, satanem, svědkem a původcem všeho zla.

Proto ještě dříve než jsem vám ohlásila bitvu, jako Matka jsem vás pozvala, abyste hledali bezpečné útočiště. Uchylte se ke mně! Svěřte se plně mému Srdci!

Mé Neposkvrněné Srdce: chápete nyní, synové, proč je největším darem, který vám nabízí nebeský Otec.

Mé Neposkvrněné Srdce: je vaším nejbezpečnějším útočištěm a prostředkem spásy, který v těchto chvílích dává Bůh církvi a lidstvu.

Zvláštním základem tohoto mého *Srdce* je dílo, které konám ve své církvi, abych volala všechny kněze, své přemilé, uchýlit se ke mně!

Vidíte nyní, jak se satan dostal dovnitř církve? Jak klame, kazí a strhuje tolik mých ubohých synů kněží?

Toto je tedy hodina, kdy také já osobně zasahuji.

Volala jsem vás k důvěře, k naprosté oddanosti a abyste se všichni zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci. Vám jsem ukázala svůj plán, vám jsem řekla, jaké zbraň jsem vyvolila pro tuto bitvu.

Nyní vás, synové, ujišťuji, že *jedině já zvítězím!* (...)“

24. prosince 1975

Svatá noc

Nebojte se!

„Toto je Svata noc a ty ji prožívej v mém Srdci, můj nejmilejší synu!

Chci ti dát účast na celé své lásce, na své mateřské touze ve chvíli, kdy jsem byla uchválena světlem nebe a kdy se narodil můj Syn Ježíš do tohoto světa. Narodil se panenským podivuhodným způsobem ze mne, své Matky.

Byla hluboká noc. Ještě temnější noc zahalovala lidstvo zotročené hříchem, které už nemělo naději na záchranu. Noc zahalovala též vyvolený národ, který se už nersrovnával s duchem svého vyvolení a nebyl ochoten přijmout Mesiáše.

V této tak hluboké noci vzešlo světlo, narodilo se malé Děťátko. Ve chvíli, kdy to nikdo nečekal a kdy ho nechtělo přijmout žádné místo...

Neočekáván, nepřijat a lidmi odmítnut: a přece toto je chvíle, kdy pro lidstvo začíná spása. Můj Ježíš přichází spasit všechny lidi od jejich hříchů. Tak vychází světlo ve veliké tmě a toto mé Dítě přichází spasit svět.

Přichází v chudobě a bolesti tohoto odmítnutí a jeho první hlásek je jen pláč: cítí krutou zimu, zahaluje ho všechen mráz světa.

Mé Neposkvrněné Srdce zachytilo první slzy Božského Dítěte. Smísily se se slzami mého Srdce a já jsem je osušila svými mateřskými polibky.

V této Svaté noci, kdy vám znovu dávám svého Syna, opakují: *Nebojte se!* Ježíš je vaším Spasitelem!

Dnes ještě více než kdy jindy je svět ponořen do tmy. Led nenávisti, pýchy a nevěry obklopuje srdce lidí. Také má církev je rozvrácena hlubokou krizí. Mnozí kněží dokonce pochybují o mém malém Dítěti.

Celá církví, přivítej s radostí příchod svého Ježíše: on žije v tobě, protože chce spasit všechny tyto moje ubohé děti.

Kněží, zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, *nebojte se!* Dnes vám oznamuji velkou novinu, která je radostí pro všechny: můj Syn je vašim Spasitelem. Všichni jste jím byli vykoupeni. Jím můžete být nyní všichni spaseni.

Nebojte se! Jako vám mé Neposkvrněné Srdce darovalo Spasitele, tak vám v těchto dnech mé Neposkvrněné Srdce dává radost z jeho spásy. Brzy se bude celý svět, temnotou zahalený a vyrvaný mému Synu, konečně radovat z plodů této svaté noci.

Triumf mého Neposkvrněného Srdce nastane s novým narozením Ježíšovým v srdcích a duších mých zbloudilých dětí!

Mějte jen důvěru a ať se vás nezmocní úzkost ani malomyslnost! Budoucnost, která vás čeká, bude novým svítáním světla pro celý svět, který pak už bude očištěn.

Vedle chudých jeslí svého Dítěte cítím v této noci přítomnost lásky svých přemilých synů, kněží mně zasvěcených, a se svým Synem Ježíšem, kterého tisknu na Srdce, všem vám děkuji a žehnám vás!“

31. prosince 1975

Poslední noc v roce

Můj dar církvi

„Prožijte poslední hodiny tohoto roku v mém Neposkvrněném Srdci v modlitbě.

Končí rok, který byl rokem milosti a milosrdenství, tento svatý rok 1975.

Mnohé mé děti přijaly pozvání Kristova zástupce a přišly z celého světa, aby získaly velké odpustky. Jiné mé děti prožily tento rok v naprosté lhostejnosti, ponořené jen do svých pozemských plánů.

Přemnozí jiní nepřijali toto pozvání, a dokonce vědomě uzavřeli svou duši před velkým milosrdenstvím mého Syna Ježíše.

Je to důkazem pravdivosti toho, o čem jsem ti už častěji ve tvém srdci říkala.

Satan stále zjevněji provádí své pikle v mé církvi. Nyní se připojil k tolika kněží, mým synům, tím, že je oklamal falešnou vidinou, kterou marxismus všem předkládá: výlučný zájem o chudé; křesťanství zaměřené jen na výstavbu spravedlivější lidské společnosti; církev, která by chtěla být věrnější evangeliu, a proto odtržená od svého hierarchického zřízení.

Toto skutečné rozdělení v mé církvi, tento skutečný odpad tolika mých synů kněží se vystupňuje a povede dokonce k násilné a otevřené vzpourě.

Proto jsem, můj nejmilejší synu, své dílo v tomto roce přivedla k plnosti. Jak jsem ti minulého roku předpověděla, mé Hnutí se rozšířilo všude a rozkvetlo jako podivuhodné jaro pro celou církev. Mé dílo se rozšířilo po celém světě. Nyní je vojsko mých kněží připraveno.

Budu ještě pokračovat v této své mateřské činnosti, která bude každým dnem stále zřejmější a účinnější pro vítězství mého Neposkvrněného Srdce.

Prožij proto poslední hodiny tohoto roku v modlitbě. Spoj svou modlitbu s modlitbou všech mých milovaných synů. V každé části světa uslyší v těchto hodinách mé pozvání, aby se spojili se mnou v modlitbě a přitiskli se všichni k mému Neposkvrněnému Srdci.

Co vás očekává, moje nejmilejší děti, je nyní jen vaše úplná oběť za spásu světa a očistu země.

Čas, který vám ještě Otec vyhrazuje, je příliš vzácný. Nepromarněte jej! Prožijte každý okamžik se mnou, v mém Srdci.

Nehleďte do budoucnosti! Žijte jen přítomností, kterou vám Matka připravuje.

Zlo, kterého stále přibývá a které se zdá, že všechno zaplavuje, ať vás nezneklidňuje a nebere vám odvahu! Brzy posbírám sama všechno dobro, které je ve všech částech světa, uložím je do svého Srdce, abych je obětovala Boží spravedlnosti.

Moji přemilí synové, začněte se mnou nový rok.

Vy jste můj plán, láskyplný záměr vaší Matky, můj dar církvi, aby byla potěšena v utrpení a ve zdánlivé smrti, která ji čeká před její podivuhodnou obnovou, spojenou s triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

1976

MUSÍTE BÝT MALÝMI

Znamení odporu

„Moji synové, nezneklidňujte se, jestliže vás někteří nechápou. Budete dokonce otevřeně kritizováni a pronásledováni. Mé Srdce to dopouští, abyste si přivykli hledat oporu ne u tvorů, ale jen u mne. Milovaní synové, spoléhejte se na mé Neposkrvnělé Srdce!

Nechte se nést, jako se Ježíš nechal jako Dítě přinést na mých rukou do Otceva domu. Byl přinesen do chrámu, aby byl obětován Pánu na tomto mém mateřském Srdci.

Ve chvíli, kdy jsem ho kladla do rukou kněze, starý prorok Simeon pravil, že matka byla vyvolena od Boha pro tuto oběť: „On je určen ... jako znamení, kterému se bude odporovat, a tvou vlastní duši, ó Matko, pronikne meč.“

Také vy, synáčkové zasvěcení mému Neposkrvnělému Srdci, jste povoláni, abyste dnes byli *takovými znameními odporu*:

– *Svým životem*, který bude jediné žitým evangeliem. Dnes se stále méně věří v evangelium mého Syna Ježíše a také v církvi se někteří snaží vykládat je lidským a symbolickým způsobem.

Vy budete uskutečňovat evangelium do písmene: budete chudí, prostí, čistí, malí a zcela oddaní Otci.

– *Svým slovem*, které bude opakovat stále silněji a jasněji Pravdu, kterou vám můj Syn Ježíš přišel zjevit. Vidíte, jak mnozí vaši bratři kněží zrazují Pravdu ve snaze přizpůsobit ji mentalitě světa, vedeni klamnou iluzí, že jim lidé budou více naslouchat a ochotněji je následovat? Žádný klam není nebezpečnější než tento.

Evangelium, které žijete, hlásejte vždy věrně a jasně. Vaše řeč ať je „ano, ano, ne, ne“. Ostatní je od zlého ducha. Proto se nechte vést a ochotně řídit církví!

Hleďte, jak nyní papež důrazně a vytrvale hlásá tuto Pravdu a jak jeho slovo stále více padá na jalovou půdu!

Mé mateřské Srdce je znovu probodeno mečem, když vidím, jak Svatý otec, tento můj první přemilý syn, je stále více opuštěný i od svých bratří kněží.

Buďte vy, kněží zasvěcení mému Neposkrvnělému Srdci, hlasem, který šíří v celém světě to, co také dnes s rozhodností hlásá zástupce mého Syna pro spásu mých ubohých zbloudilých dětí!

– *Svým svěděstvím*, které bude muset být světlem a příkladem pro celou církev. Otec rozhodl, aby vaše svědectví bylo stále bolestnější, opakuji vám, synové, že cesta, po které vás vedu, je cesta kříže.

Nebojte se, jestliže se proti vám bude vzmáhat neporozumění, kritizování a pronásledování. Je nutné, aby se to stalo vám, protože jako můj Syn Ježíš vy jste dnes povoláni, abyste byli znaméním odporu.

Stále více vás budou lidé následovat, stále více vás však také budou odmítat a pronásledovat.

Když napadají vaši osobu nebo mé Hnutí, odpovídejte *modlitbou, mlčením a od-pouštěním!*

Brzy budete voláni k otevřené bitvě, až bude napadán můj Syn Ježíš, já sama, církev a evangelium.

Teprve tehdy – mnou vedeni za ruku – budete muset vystoupit na veřejnost, abyste vydali své veřejné svědectví. Nyní zatím žijte prostě a všechny své starosti svěťte mému mateřskému Srdci!“

11. února 1976

Panny Marie Lurdské

Vůně vaší čistoty

„Moji přemilí synové, s radostí dnes přijímám vůni vaší čistoty a ukládám ji do svého Neposkvrněného Srdce, abych ji obětovala Bohu na znamení smíru.

Jaké bahno zaplavuje toto ubohé lidstvo, které jsem pozvala, aby se vysvobodilo z hříchu: „Pojďte se napít této mé vody! Pojďte se umýt u pramene!“

Vidíte, jak se denně mnoho mých dětí poskvřuje tímto bahnem, které se stále více šíří a přináší smrt nesmírnému počtu duší? Jak se mohou zachránit před touto záplavou bahna také tak mnozí kněží, moji ubozí synové?

Já jsem Neposkvrněná: já jsem čistota. Uchylte se do mého Neposkvrněného Srdce!

I když okolí, ve kterém žijete, bude stále více tonout v této nečistotě, vy budete cítit jenom mou nebeskou vůni.

Sestoupila jsem z nebe, synové zasvěcení mému Srdci, abych vás udělala svým nebem zde na zemi. Ve vás se odráží mé Světlo. Tak bude vaším prostřednictvím tolik duší znovu přitahováno mou čistotou a bude šířit vůni této ctnosti.

Papež vám dal signál k mravní obrodě.

Poslouchejte ho! Braňte ho! Těšte ho!

Urážka způsobená v těchto dnech jeho osobě a urážky, kterými je stále zahrno-ván, tolik zarmucují mé Srdce.

Záplava bahna dosáhla až k jeho nohám. Vy však utvořte ochranný val u nohou andělského pastýře, sladkého Krista na zemi!

Mým zvláštním zákrokem a vaším prostřednictvím budou tyto satanské vlny odboje a bahna, běsnící proti papeži, u jeho nohou zastaveny. A všem se ukáže ne-porušená velikost jeho bezúhonné osoby.“

Dokonalí těšitelé

„Moji synové, buďte dokonalými těšiteli mého Syna Ježíše. V těchto dobách víc než jindy se opakuje jeho božský nářek: „Hledal jsem těšitele, ale nenašel jsem je.“ Proč se táže můj Syn, zda je někdo, kdo může jeho Srdce potěšit?

Ježíš je Bůh, ale je také člověk. Je dokonalý člověk. Jeho Srdce bije božskou i lidskou láskou: v něm je všechna plnost lásky. Jeho Srdce nejvíce milovalo a nejvíce trpělo, bylo citlivé vůči nejběžnějším projevům lásky a stejně také cítilo potupy a urážky.

Teď je Srdce mého Syna jakoby zaplaveno mořem lidského nevděku. A přece, jak velice vás stále miluje! Dále bije láskou k vám a dostává se mu jen urážek a hříchů.

Odhalil vám tajemství Otce a přivedl vás k němu. Lidé se nyní vzbouřili a odmítli samého Boha.

Šířící se ateismus je trn, který dnes stále krvavě rozdirá Srdce mého Syna Ježíše.

A vy, kněží, jste mými přemilými syny, protože jste nejbolestnější a nejmilejším plodem zvláštní lásky mého Syna Ježíše.

Podle Božího plánu jste povoláni být jeho služebníky, jeho apoštoly, jeho těšiteli.

Proč ještě dnes mnozí z vás zrazují?

Proč ještě dnes mnozí z vás utíkají a opouštějí Ježíše a církev?

Proč ještě dnes mnozí z vás spí? Spánkem je často i práce, kterou se necháváte zaujmout a ovládnout!

Spánkem je také způsob, jak se snažíte přizpůsobovat světu, získávat si sympatie, uznání a pochopení tohoto světa. Spánkem je všechno lidstvo, jež vás zatěžuje.

Kde jsou moji synové, kteří ještě dnes chtějí bdít? V modlitbě: „Bděte a modlete se, abyste neupadli v pokušení!“ V utrpení této nové hodiny agonie mé církve: „Duch je ochotný, ale tělo je slabé!“

Volám vás, moji přemilí synové! Shromažďuji vás ze všech částí světa, jako kvočna svolává svá kuřátka. Shromažďuji vás všechny do svého Neposkvrněného Srdce.

Může zůstat Matka lhostejná k veliké opuštěnosti a k veliké bolesti svého Syna?

Teď chápete, že mou úlohou je především těšit ho.

Proto chci, abyste byli všichni zasvěceni mému Srdci: abych vás všechny učinila dokonalými těšiteli mého Syna Ježíše.“

Matka Ježíšova a vaše

„Moji synové, mně zasvěcení kněží, hle, *vy mě potřebujete*, abyste se stali dokonalými těšiteli mého Syna Ježíše.

V okamžiku, kdy zastíněna světlem Ducha jsem řekla své „ano“ vůli Páně, druhá Osoba Nejsvětější Trojice sestoupila do mého nejčistšího lůna v očekávání mé mateřské spolupráce, aby měla ode mne svou lidskou přirozenost, a tak se mohla stát též člověkem v Božské Osobě mého Syna Ježíše.

Vidíte, jak se Bůh zcela svěřil tomuto lidskému tvorů? Důvod třeba hledat v tajemství Boží lásky.

Hluboké vědomí, které jsem měla o své malíčnosti a o své ubohosti, jakož i moje dokonalá ochota vyplnit vůli Páně pohnula Boha, aby se ke mně sklonil.

Bůh mohl volit mnohé jiné cesty, aby k vám přišel: chtěl zvolit mou; proto se teď tato cesta stala nutnou pro vás, abyste přišli k Bohu.

Synové, první věc, kterou od vás žádám, je vaše bezpodmínečné „ano“. A to říkáte svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci.

Potom vás žádám, abyste se mi svěřili s naprostou důvěrou a s největší oddaností.

Vaše „ano“ a vaše úplná pohotovost umožní vaší Matce jednat.

Jako jsem s velikou láskou darovala Slovu lidskou přirozenost, tak vytvořím ve vás, synové, obraz, který by stále více odpovídal záměru, který má Otec s každým z vás. Moji přemilí synové, záměr, který má s vámi Otec, je, abyste byli kněžími podle Ježíšova Srdce.

Jsem Matka Boží, protože jsem byla vyvolena, abych přinesla Boha lidem. Jsem vaše Matka, protože mým úkolem je přivádět k Bohu lidi, kteří byli vykoupeni mým Synem a které mi všechny On svěřil.

Proto jsem pravou Matkou Ježíšovou a pravou Matkou vaší.

V tento den, kdy celé nebe jásá, když patří na tajemství Vtělení Slova, radujte se také vy, když hledíte na tajemství lásky vaší Matky.

Není všem dáno pochopit toto tajemství lásky! Je to dopřáno pouze těm, kteří mají čisté srdce, prostým, malíčkým a chudým. (...)“

3. dubna 1976
První sobota měsíce

Vaše světlo bude zářit

„Moji přemilí synové, s radostí přijímám dnes hold, který prokazujete mému Neposkvrněnému Srdci.

Ať se vaše srdce nikdy nezneklidňuje!

Temnota se stále více snaží na svět obklopený ledem popírání Boha, nenávisti, egoismu, vzpoury proti Bohu a bezbožnosti.

Míra nepravosti je téměř dovršena a Boží spravedlnost vyžaduje, aby byla usmířena.

Potřebuji vás, moji synové přemilí, abych z vás vytvořila milé oběti a podala je Boží spravedlnosti.

Proto budete voláni ke stále většímu utrpení. Blíží se pro vás hodiny agonie a utrpení.

Synové, vidíte, co se děje i v církvi? Stále více se šíří bludy a zachvacují též dobré. Nevěrnost se stále více šíří mezi Božími služebníky a dušemi zasvěcenými Bohu. U samé hierarchie je narušeno pouto lásky a jednoty.

Zvláště zástupce mého Syna Ježíše je stále více opuštěný. Pomlouvají ho, dokonce tak vulgárním a rouhavým způsobem! Kritizují ho, bouří se proti němu a moji synové ho stále více opouštějí.

Vy musíte sdílet jeho úděl: toto je pro něho i pro vás hodina Getseman.

Prožijte ji se mnou, v mém Neposkvrněném Srdci!

Vy jste věncem lásky, který jsem utvořila, abych jej dala k útěše kolem Srdce svého Syna Ježíše a jeho zástupce na zemi. Proto od vás žádám stále modlitbu, utrpení a mlčení.

Avšak vaše světlo bude stále více zářit, čím více temnota bude všechno zahalovat.

A vaším světlem bude má přítomnost v této nejtvrďší zkoušce. (...)“

13. dubna 1976

Úterý svatého týdne

Hleďte na mého ukřižovaného Syna

„Přemilí synové, hleďte na mého ukřižovaného Syna!

Hleďte na jeho krví zbrocený obličej! Na jeho trním korunovanou hlavu. Na jeho ruce a nohy proražené hřeby. Na jeho tělo celé zbičované, celé jako jedna rána! Na jeho kopím probodené Srdce!

Moji nejmilejší, dívejte se na mého ukřižovaného Syna a *budete věrnými kněžími!*

Mnozí z vás stále a stále hloubali o jeho slovech. Chtěli je proniknout a pochopit pouze svou lidskou inteligencí, a tak nepozorovaně upadli do nejtěžších bludů.

Slovo mého Syna se nesmí číst pouhým lidským rozumem. On děkoval Otci, že skryl tajemství svého království před moudrými a chytrými tohoto světa a zjevil je malíčkým.

Jeho slovo je nutno číst a chápat především s velkou vnitřní pokorou a plnou ochotou duše.

Proto můj Syn svěřil jeho autentický výklad pouze učitelskému úřadu církve. To proto, aby vás naučil tomuto těžkému, a přece tak nutnému postoji pokory a vnitřní ochoty.

Budete-li spojeni s učitelským úřadem církve, budete-li pokorní a budete-li dbát jejich pokynů, zůstanete vždy v pravdě Ježíšova slova.

Dnes se v církvi stále více šíří blud a zdá se, že už neexistuje bezpečná hráz, která by jej zastavila. Šíří jej především tolik teologů, šíří jej moji ubozí synové kněží!

Jak můžete mít dnes v církvi jistotu, že se uchráníte před bludem? Dívejte se na mého ukřižovaného Syna a budete věrní.

Na mého Syna, který – ač je Bůh – učinil se poslušným až k smrti na kříži.

Podívejte se na jeho trny. Dívejte se na jeho krev. Hleďte na jeho rány! Jsou to květy, které vypučely z jeho bolestné poslušnosti.

Moji přemilí synové, nyní, když temnota všechno zahaluje, jste voláni vydávat svědectví o světle naprosté poslušnosti církvi, papeži a biskupům s ním spojeným.

A čím více budete vydávat svědectví o této naprosté poslušnosti, tím více budete kritizováni, posmíváni a pronásledováni.

Vaše svědectví musí být stále více spojeno s bolestí a poznamenáno křížem, abyste mohli pomáhat mnoha mým ubohým synům vytrvat také dnes v pravdě a věrnosti.“

16. dubna 1976

Velký pátek

Hleďte, existuje-li větší bolest

„Přemilí synové, hleďte na mou bolest, hleďte, existuje-li větší bolest než má!

Můj Syn Ježíš, opuštěný ode všech, zbičovaný, trním korunovaný, namáhavě stoupá na Kalvárii s těžkým křížem na svých ubohých ramenou.

Sotva jde, vrávorá – ani trochu soucitu, jen samá nenávisť, nepřátelství a lhostejnost kolem něho!

Otec mu dává v tomto okamžiku útěchu jeho Matky. Moji synové přemilí, myslíte na útěchu i bolest onoho setkání.

Ten pohled mého Syna v onom okamžiku! ... V mém Srdci se otevřela rána, která se už nikdy nezacelila.

Hleďte na bolest vaší Matky, když vidí svého Syna, ukřižovaného, umírajícího a usmrčeného.

Bolest nad tím, jak umíral! Bolest nad vámi! ...

Nyní můj Syn trpí dále ve svém mystickém těle, kterým je církev.

Tohoto dne myslím znovu na zločin spáchaný Jidášem, který zradil Ježíše. Stejnou bolest cítím znovu při zradě, které se každého dne dopouštějí mnozí kněží, moji synové.

Kněží, synové tak milovaní, proč ještě zrazujete? Proč ještě setrváváte ve své zradě? Proč toho nelitujete? Proč se nevracíte zpět?

A Petr, který třikrát zapírá mého Syna ze strachu ...

Jak mnozí mezi vámi ze strachu, že by nebyli pochopeni, oceněni a váženi, stále zapírají pravdu evangelia: „Neznám toho člověka!“

A apoštolové, kteří utíkají a nechávají Ježíše samotného po celý tento dlouhý pátek! ...

Jak mnozí z vás utíkají a opouštějí moji církev! Někteří opouštějí církev, aby následovali svět. Jiní zůstávají v církvi, ale aby se líbili světu, opouštějí ji svou duší a svým srdcem.

Mnozí z vás nemilují církev. Zástupce mého Syna je opuštěný a jeho osamocnost je stále větší.

Biskupové spojení s papežem cítí v duši osten oné opuštěnosti: jejich kněží je stále více kritizují, odporují jim a opouštějí je.

Zůstává Jan. A zůstává s Matkou.

Kněží mého Hnutí: zůstaňte aspoň vy s církví a zůstaňte se mnou, se svou Matkou.

Hleďte na mou bolest a trpte se mnou! V této hodině Kalvárie pro celou církev budete tak znamením mé přítomnosti. (...)“

3. května 1976

Budete schopni milovat

„Přemilí synové, ať se nikdy nezneklidňuje vaše srdce pro útoky proti mému Hnutí. Bude jich stále přibývat!

Toto je jediné mé dílo a odpovídá zvláštnímu záměru mého Neposkvrněného Srdce.

Obtíže, nepochopení a strasti dopouštím já, aby mé dílo bylo více očištěno.

Přeji si, aby bylo očištěno od všeho lidského, aby mohlo zářit pouze mým nejčistším světlem.

Tímto svým nejčistším světlem chci obklopit všechny své přemilé syny, kněze zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci.

Proto od vás žádám úplné odpoutání ode všech, abych vám mohla dát pravou čistotu srdce. Každá lidská náklonnost k sobě samým, ke tvorům a ke světu kalí vaši vnitřní čistotu.

Jistěže nemohu od vás žádat, abyste nebyli a nežili ve světě. Podle vůle mého Syna musíte žít ve světě, nesmíte však být z tohoto světa. Máte žít ve světě, abyste náleželi jen mému Synu Ježíši. Musíte patřit pouze mému Synu Ježíši, abyste k němu přivedli celý svět, a tak přivedli duše ke spáse.

Jen takovou máte mít lásku ke světu, kterou chce můj Syn a kterou vám také dnes doporučuje církev.

Mnozí moji synové jsou dnes obětí tolika bludů a vzdalují se od mého Syna i ode mne, protože nesprávně chápou, jakým způsobem mají být ve světě.

Mnozí kněží, moji ubozí synové, došli tak daleko, že jsou pouze ze světa a stali se jeho zajatci.

Můj Syn Ježíš spasil tento svět především tím, že chtěl zůstat věrný Otcově vůli, a proto se ode všech odloučil, aby byl povýšen od země a ukřižován.

Mnohé duše přivedete zpět k mému Synu, když jako on i vy budete povýšeni od země. Proto se musíte naučit být povýšeni už ve své duši, vnitřním odloučením ode všech.

Tak budete mít pravou čistotu srdce. A budete skutečně schopni milovat. Až do krajnosti!

Stále vás povede vaše Matka, která ví, kam a jak vás má vést, aby se také na každém z vás uskutečnil plán Otcovy vůle.“

13. května 1976

Výročí prvního zjevení ve Fatimě

Zasvěťte se mému Neposkvrněnému Srdci

„Moji přemilí synové, dnes si připomínáte můj příchod na zem v chudém údolí Iria ve Fatimě. Přišla jsem z nebe požádat vás o zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Kněží mého Hnutí, vašim prostřednictvím se nyní uskutečňuje to, o co jsem tehdy žádala. Vy se zasvěcujete mému Neposkvrněnému Srdci a vedete duše vám svěřené k tomuto zasvěcení, které jsem si přála.

Od onoho dne uplynul tak dlouhý čas: dnes je tomu 59 let.

Došlo také ke druhé světové válce, kterou jsem předpověděla jako trest, který Bůh dopustil na lidstvo, jež se bohužel nepolepšilo.

Nyní prožíváte chvíle, kdy se Rudý drak, to je ateistický marxismus, rozšířil po celém světě a stále více hubí duše.

Skutečně se mu podaří smést a strhnout z nebe třetinu hvězd.

Tyto hvězdy na obloze církve jsou pastýři. To jste vy, kněží, moji ubozí synové!

Což to neřekl i zástupce mého Syna, že jsou to nejlepší přátelé, i spolubratři u téhož stolu, kněží a řeholníci, kteří dnes zrazují a staví se proti církvi?

Toto je tedy chvíle, kdy se musíte utéci k velikému záchrannému prostředku, který vám nabízí Otec, abyste odolali svodům zlého ducha a čelili velkému odpadu, stále více se šířícímu mezi mými ubohými syny.

Zasvěťte se mému Neposkvrněnému Srdci!

Tomu, kdo se mi zasvěť, já zase slibuji spásu: ochranu před bludem v tomto světě a věčnou spásu.

Tě dosáhnete mým zvláštním mateřským zásahem. Tak zabráním, abyste nepadli za obětí satanovým svodům. Já sama vás ochráním a obhájím, já vás potěším a posílím.

Je to hodina, kdy každý kněz, který chce zůstat věrný, musí přijmout moji výzvu.

Ať se každý zasvětil mému Neposkvrněnému Srdci a vašim prostřednictvím, kněží, vykonají toto zasvěcení mnohé moje děti.

Je to jako sérum, které vám dávám jako dobrá Matka, abych vás uchránila epidemie ateismu, který zohyzďuje tolik mých dětí a vede je k duchovní smrti.

Toto je doba, kterou jsem předpověděla. Je to hodina očisty. (...)“

28. května 1976

Následujte mě na cestě mého Syna

„Přemilí synové, naslouchejte hlasu své matky, která vás sladce zve, abyste ji následovali.

Následujte mě na cestě modlitby.

Tolik mých dětí je v nebezpečí věčné záhuby v těchto rozhodných okamžicích, protože se za ně nikdo nemodlí a neobětuje.

Modlete se za ně vy! Pomáhejte mi zachránit své bratry!

Toto je hodina bludu, který se všude dostane a svádí zvláště tolik mých synů kněží.

Nedivte se, jestliže uvidíte hroutit se ty, kteří se ještě včera zdáli nejvěrnějšími a nejjistějšími!

Uvidíte padat i ty, kteří se prohlašovali za učitele druhých.

Nedivte se, jestliže v tomto boji padnou ti, kteří nechtěli nebo se nedovedli chopit zbraně, kterou jsem vám sama dala: totiž modlitbu svatého růžence, modlitbu prostou, pokornou, modlitbu mou.

Je to modlitba prostá a pokorná, a proto je nejúčinnější k přemožení satana, který vás svádí především pýchou a domýšlivostí.

Je to modlitba moje, protože se ji modlíte se mnou a mým prostřednictvím. Byla vám stále doporučována církví i mým prvním nejmilejším synem, Ježíšovým zástupcem, takovými slovy, že mé mateřské srdce bylo dojata.

Následujte mě na cestě utrpení.

Nyní nadešla chvíle vaší oběti, jste voláni, abyste stále více trpěli.

Dejte mi všechnu svou bolest! Dnes je to nepochopení, útoky a pomluvy ze strany vašich bratrů. Zítřka to bude pronásledování, vězení a odsouzení ze strany ateistů a Božích nepřátel, kteří budou ve vás vidět překážky, které je třeba odstranit.

Kráčejte se mnou a následujte mě na cestě mého Syna Ježíše. Na cestě kalvarské. Na křížové cestě!

V těchto chvílích víc než jindy musíte žít do všech důsledků to, co je povoláním každého křesťana: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě!“

Následujte mě, přemilí synové: dnes je nutné, abyste následovali svou Matku, chcete-li jít beze strachu cestou mého Syna Ježíše.“

Říkejte se mnou své „ano“

Ještě jednu věc od vás žádám, synové přemilí: váš život. Toto je doba, kdy budu muset od některých z vás, moji synové, žádat dar vašeho života.

Blíží se hodina mučednictví a Matka vás láskyplně vede k okamžiku vaší oběti.
Nehledte už na tento svět: dívejte se na mne, na tvář své nebeské Matky!

Ze mne září světlo nebes, které vás čeká, a v hodině zkoušky se vám dostane pomoci a povzbuzení.

Nedívejte se na tvory, kteří svedeni a zkaženi satanem se vrhnou na vás s nenávistí a násilím.

A přece, moji přemilí synové, vy jste byli vždy plni lásky, všem jste činili dobře, všem jste se snažili pomáhat.

A teď vás obkličuje led nenávisti a nevděku.

Nebojte se! Toto je hodina satana a moci temnot.

Nemějte strach: uchylte se do mého Neposkvrněného Srdce!

V tomto mateřském Srdci se zahřejete a potěšíte. Zde je pramen vaší radosti a tajemství vaší důvěry.

V tomto Srdci jste malými dětmi, které vedu k vnitřní mírnosti, abyste na pozvání mého Syna, který vás spojuje se svou obětí, mohli odpovědět „ano“.

Říkejte se mnou, moji přemilí synové, toto své „ano“ Otcově vůli. Potom brzy uvidíte, jak nastává jitra nového světa, omytého a očištěného vaší smírnou obětí.“

Lurdy, 3. července 1976

První sobota v měsíci

Vaše svědectví naléhavě nutné

„Buďte v mých rukou stále povolnější, přemilí synové!

Váš život bude opravdu náležet jen mně, jestliže mi v každé chvíli budete obětovat svou vnitřní povolnost.

Kolik kněží dnes neposlouchá, bouří se a nezachovává už žádnou kázeň! Vaše vnitřní povolnost vás vede k naprosté disciplíně, co se týká církevních norem a směrnic.

Dnes jsi trpěl při pohledu na tolik profanací na tomto mně zasvěceném místě, na tolik bolesti způsobených mému mateřskému Srdci.

Děti, které přicházejí ke mně v tak neslušném oděvu a odvažují se přiblížit až k mému uctívanému obrazu ...

Podílej se na mé bolesti a podávej smír za tato skutečná zneuctění, denně páchaná na tomto mně zasvěceném místě!

Bohužel větší vinu mají kněží. Vidíš, jak se sami strojí vším možným způsobem, někdy tak podivně, že jsou pohoršením i samotným věřícím.

A přece platné církevní předpisy zavazují mé syny, aby nosili církevní oděv. Kdo však ještě zachovává tento předpis? Málokterí, a ti jsou k tomu ještě považováni za zpátečníky a staromódní.

Ten oděv je jen malý příklad, ale příznačný, pro smutnou skutečnost, jak se dnes mezi kněžími šíří nekázeň, neposlušnost a neochota zachovávat jakýkoliv předpis. A kněží jsou přece stále syny mé zvláštní mateřské lásky.

Buďte aspoň vy, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, příkladem svou vnitřní povolností a svou poslušností vůči církevní kázni.

To je zvlášť naléhavé a nutné svědectví, které dnes vy musíte vydávat.

Jen tak budete moci kolem sebe šířit příklad a vůni mého Syna Ježíše. Budete svoleni pro návrat mnohých kněží k povinnosti dávat dobrý příklad, který patří mezi nejdůležitější požadavky vaší služby.“

16. července 1976

Panny Marie Karmelské

V duchu dětinné oddanosti

„Synu, kterého zvlášť mateřsky miluji, nenech se rozptylovat věcmi a lidskými událostmi: zůstávej stále v mém Srdci v modlitbě.

Všechno pro tebe připravuji jako tvá pravá Matka: osoby, se kterými se máš setkat, okolnosti, ve kterých se ocitáš, i to, co máš dělat. Proto se uč prožívat s důvěrou přítomný okamžik, který ti dává Otec a který Matka pro tebe připravuje.

Synové zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci: vy všichni musíte žít v duchu dětinné oddanosti, naprosté důvěry v působení vaší Matky.

Kněz, který se zasvětil mému Srdci, přitahuje k sobě tuto mou zvláštní lásku, která se stává vroucnější a zřejmější a kterou duše může stále jasněji vnímat.

Já sama mohu s vámi plněji vykonávat svou mateřskou úlohu. S vámi tak mohu jednat, protože svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci dáváte se skutečně do mých rukou jako děti.

Takto k vám mluvím a vy můžete naslouchat mému hlasu. Já vás vedu a vy se poddajně necháváte mnou vést.

Já vás odívám svými ctnostmi, živím vás svým pokrmem. Jste ve svém nitru stále více přitahováni vůni této mé mateřské činnosti, která vás činí malými, chudými, pokornými, prostými a čistými.

Především vás sladce přitahuji k Božské Osobě svého Syna Ježíše, přítomného ve svátosti Eucharistie tak jako v nebi. Ode mne se učíte mít zalíbení v modlitbě: v modlitbě klanění, v modlitbě díky a v modlitbě smíru.

Čím více obklopuje mého Syna Ježíše, přítomného mezi vámi v Eucharistii, led opuštěnosti a mlčení, tím více sama sbírám hlasy svých přemilých synů, aby spojeny s mým hlasem vytvořily spolu i zde na zemi harmonii lásky, abych ji podala jako dar Srdci mého Syna pro jeho útěchu.

Toto je vojsko, které připravuji. To je šik mých kněží, které nyní shromažďuji ze všech částí světa. Skrytý šik malých dětí, zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci. Činím je stále více podobnými sobě, aby je Ježíš mohl obětovat Otcí jako znamení zadostiučinění a smíru.

Proto vám opakuji: nehleďte na všechno zlo, které se stále šíří a všude se rozmáhá. Nehleďte ani na tak veliké zlo, které se satanovi daří rozsévat v církvi.

Hleďte pouze na mne a na veliké dobro, které v tichosti vaše Matka činí tím, že přitahuje ke svému Srdci stále větší počet synů kněží. (...)“

26. července 1976
Sv. Jáchyma a Anny

Můj čas

„Můj čas, přemilí synové, se neměří na dny. Můj čas se počítá podle úderů mého mateřského Srdce. Každý úder tohoto Srdce ohlašuje nový den spásy a milosrdenství pro vás, mé ubohé děti.

Proto vás vybízím, abyste žili jedině v důvěře.

Váš čas se musí měřit důvěrou v milosrdnou lásku Otce a v působení vaší nebeské Matky.

V této důvěře žili moji rodiče Anna a Jáchym, které církev dnes připomíná a vám je podává jako vzor.

V této důvěře žili všichni svatí, všichni Boží přátelé. Pouze této důvěře používal Všemohoucí vždycky, aby uskutečnil v každé době svůj záměr.

Často jej uskutečnil také proti očekávání všech ve chvíli, kdy by to nikdo nevěřil. Tak tomu bylo ve velikém plánu, který Bůh uskutečnil prostřednictvím těchto svých dvou pokorných a chudých tvorů, které povolal, aby připravil narození vaší nebeské Matky.

Vaše nebeská Matka byla povolána, aby doufala vzdor tomu, jak se věci jeví, a spolehla se v naprosté důvěře jedině na Boží slovo. Tak se stala Matkou Slova a darovala vám svého Syna Ježíše.

Nyní jsem vám oznámila triumf svého Neposkvrněného Srdce a nutnou bolestnou očistu, která mu má předcházet.

Také jsem vám řekla, že toto je čas očisty a že toto jsou léta mého triumfu. Nepátrejte však po termínu tím, že byste zkoumali budoucnost a počítali léta, měsíce a dny. Tak byste byli zachvázeni úzkostí a neklidem a mařili byste jen svůj čas, který je tak drahocenný.

Moji přemilí synové, můj čas se neměří tak, ale jedině *vaší důvěrou ve mne*, která vás připravuji, abyste byli nástroji, které jsem já vyvolila a vychovala, abych uskutečnila v tomto čase triumf svého Neposkvrněného Srdce.“

Vaše obtíže

„Následujte mě, přemilí synové, s celou svou důvěrou a nenechte se zneklidňovat obtížemi, se kterými se setkáváte na své cestě.

Tyto těžkosti dopouští Bůh, aby vám pomáhaly růst v životě vašeho dokonalého zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Osvobozuji vás od vašeho způsobu vidění a cítění, od vašich choutek a sklonů a pomalu vás učí vidět a cítit jen ve shodě se Srdcem mého Syna Ježíše.

Po každé těžkosti vidím ve vás růst Ježíšův život. A to moc těší mé mateřské Srdce.

Synové, nepozorujete, jak se pod mým osobním vlivem váš život skutečně mění?
Vnitřní duševní těžkosti vás bolí víc.

Náležíte mně a ještě cítíte, jak vás přitahuje svět. Jste oděni mou vlastní čistotou, a stále pociťujete bolest tělesného pokušení. Někteří z vás sténají a chtěli by být toho zbaveni.

A přece, moji přemilí synové, jak velice vám pomáhá tato vnitřní obtíž, kterou zakoušíte, stále více se odpoutávat od sebe samých!

Nikdy nehleďte na sebe! Čím méně se budete zdát krásní sobě samým, tím krásnější budete v mých očích a v očích mého Syna Ježíše.

Je to můj plášť, který vás přikrývá. Je to má vlastní čistota, která vás ozařuje.

Pak jsou to obtíže vnější. Pocházejí z okolí, ve kterém žijete: okolí nepochopení a kritiky. Někdy dopouštím dokonce pohrdání a pomluvu. Té zvlášť používá můj nepřítel jako oblíbeného prostředku, aby vás udeřil a připravil o odvahu.

Jak máte odpovídat? Jako Ježíš: mlčením, modlitbou a životem v důvěrném spojení s Otcem.

V Otcově světle všechno, co není pravdivé, co není dobré, každý klam a každá pomluva se rozplyne sama jako mlha ve slunci.

Protože vy jste v mém Neposkvrněném Srdci, nic se vám nemůže stát.

Kdo vám bude chtít udělat něco zlého schválně, nebude mít úspěch a nezasáhne vás. Kdo bude jednat v dobré víře, dostane se mu světla dříve, ještě než se k vám zlo dostane. Vy pak půjdete klidně i v bouři přítomné chvíle.

Potom jsou ještě těžkosti pocházející z vaší doby. Přemilí synové, jak dobře jste byli mnou vychováni a připraveni pro tuto dobu!

Také tyto těžkosti dopouštím, aby vás činily stále více poddajnými nástroji v mých rukou pro můj plán, který v tomto čase uskutečňuji.

Ateismus, který se šíří ve světě, krize, která se stále více vzmáhá v církvi, blud, který se všude šíří – to jsou vlny veliké bouře.

Vy jste povoláni být v této bouři mým Pokojem.

Proto jděte radostně, jděte klidně, jděte s důvěrou (...).“

Pouze s papežem

„Dnes se dostává ze všech stran světa od kněží mně zasvěcených, od vás, synů mé zvláštní mateřské lásky, hold mému Srdci milý.

Nechte se mnou věst a nebudete cítit tíži svých denních těžkostí.

Chci vás mít ve svém náručí, zcela oddané mému Neposkvrněnému Srdci, protože tak můžete kráčet k cíli, který jsem vám každému vytkla.

Už jsem ukázala, jaký je tento cíl: udělat z vás kněze podle Ježíšova Srdce.

Musíte být dnes opravdu Ježíšem pro lidi vaší doby.

Ježíšem, který mluví; budete mluvit jedině pravdu. Pravdu obsaženou v evangeliu a zaručenou učitelským úřadem církve.

Dnes, kdy na všechno padá tma a kdy se stále více šíří v církvi blud, vy musíte všem ukazovat cestu k pramenu, z něhož Ježíš nechává vyvěrat svá slova pravdy, totiž k evangeliu svěřenému hierarchické církvi, to je papeži a biskupům s ním spojenými. Ne jednotlivým kněžím ani jednotlivým biskupům, ale jedině kněžím a biskupům spojeným s papežem.

Dnes tak zraňuje a zarmucuje mé Srdce, Srdce Matky církve, též pohoršení biskupů, kteří neposlouchají zástupce mého Syna a strhují velký počet mých ubohých dětí na cestu bludu.

Proto vy musíte dnes svým slovem důrazně hlásat všem, že Ježíš ustanovil jen Petra jako základ své církve a neomylného strážce pravdy.

Kdo dnes není s papežem, nebude už moci zůstat v pravdě.

Svody zlého ducha se staly tak zákeřnými a nebezpečnými, že mohou oklamat každého.

Mohou padnout i dobří.

Mohou padnout i učitelé a vědci.

Mohou padnout i kněží a také biskupové.

Nikdy nepadnou ti, *kdo jsou stále s papežem.*

Proto z vás chci utvořit šik uspořádaný a pozorný, poslušný a povolný, který vyplní i přání tohoto mého prvního přemilého syna, zástupce mého Ježíše.

Musíte být Ježíšem, který je činný. Musíte především Ježíše znovu žít ve svém životě a být živým evangeliem.

Proto vás činím stále chudšími, stále pokornějšími, stále čistšími a stále menšími.

Nebojte se mně plně svěřit! Jsem Matka jeho i vaše a nemohu pro vás učinit nic jiného než vám pomoci, abyste se narodili a rostli jako druzí malí Ježíšové pro spásu všech mých dětí.

Až bude tento šik připraven, tehdy to bude ten okamžik, kdy rozdrtím hlavu svému nepříteli a kdy se bude obnovený svět radovat z vítězství mého Srdce.“

Žijte se mnou v nebi

„Moji přemilí synové, žijte tam, kde jsem já: v nebi, kam jsem byla vzata s duší i tělem, abych měla plný podíl na slávě svého Syna Ježíše.

Na této zemi jsem byla stále s ním spojena, jak to vyžadoval můj mateřský úkol. Nyní jsem spojena se Synem v nebi ve slávě. On chtěl mít vedle sebe svou Matku, když jí dal oslavené tělo, jako má on.

To je důvod této mimořádné výsady.

Jako jsem svým „ano“ umožnila Božímu Slovu vzít na sebe v mém panenském lůně jeho lidskou přirozenost, tak jsem svým „ano“ ponechala působení svého Syna Ježíše, který vzal vaši Matku do slávy nebe s duší i tělem.

Mé tělo je proměněné a oslavené, synové přemilí, ale je to skutečné tělo. Matka a Syn jsou nyní navždy spolu v nebi.

Jsem však také vaši pravou Matkou. Tak vás mohu milovat nejen duší, ale i oslaveným tělem.

Miluji vás tímto svým mateřským Srdcem, které nikdy nepřestalo bít z lásky k vám.

Přemilí synové, žijte i vy tam, kde jsem já. *Žijte v nebi se mnou.*

Je pravda, vy jste ještě na této zemi bolesti a často pocítujete celou její tíži a strast.

Ale proč už nežijete tam, kde je vaše Matka, i když žijete ve vyhnanství na zemi? Žijte v nebi se mnou a nenechte se zlákat světem, nenechte se spoutat touto zemí!

Dnes tu existuje tendence, která je tak nesprávná a nebezpečná. Lidé hledí pouze na tuto zemi. Mají jakoby strach, že pohled na nebe je odvádí od povinností denního života. Žijte se mnou v nebi, a pak budete také dobře žít na této zemi!

Uskutečňujte zde na zemi vůli nebeského Otce a vybudujte kolem sebe pravé štěstí.

Čím víc hledíte na Otce a žijete se mnou, tím více budete na zemi pracovat pro své dobro i pro dobro všech.

Nebe, to pravé, nikdy nebude možno najít na zemi.

Jak vás klame a svádí můj nepřítel, který se na vás sápe, aby vám bránil dostat se sem k mému Synu a ke mně!

Nebe je jedině ve světle Nejsvětější Trojice s mým Synem a se mnou.

Tímto světlem jsou osvětlováni a z něho se radují andělé a svatí.

Tímto světlem září celé nebe.

Ve svém životě tedy hledejte nebe, milujte je, hleďte na nebe, které vás čeká, moji přemilí synové.

A zde na zemi žijte v ráji mého Neposkvrněného Srdce!

Pak budete klidni a v hloubi svého srdce šťastni.

Budete stále menší a oddanější, chudší a čistší.

Čím více se učiníte malými, chudými a čistými, tím lépe budete moci vstoupit do ráje mého Neposkvrněného Srdce, kde je nyní čas určován tlukotem Srdce, které se nikdy nezastaví.“

22. srpna 1976

Panny Marie Královny

Vaše Královna a Vůdkyně

„Jsem vaše Královna.

Otcova všemohoucnost, Synova moudrost a láska Ducha Svatého ve světle Nejvyšší Trojice mě navždy potvrdily v této mé úloze mateřské královské hodnosti.

Toto je má korunovace ve slávě.

Je to moje královská univerzální hodnost: Matka Syna, Královna se Synem.

Jsem vaše Vůdkyně.

Volám vás, moji přemilí synové, abych vás všechny spojila ve svůj šik. Já sama jsem jeho Královnou a Vůdkyní.

Proto nikdo nesmí být mezi vámi hlavou: vy jste všichni bratři, spojení v lásce, která může stále více růst.

Jestliže někdo chce být největší, ať se stane opravdu nejmenším.

Pouze toho, kdo více miluje, kdo více slouží, kdo mně více naslouchá, kdo se stává stále menším, až zmizí v mém Neposkvrněném Srdci, toho já sama budu činit stále větším.

Jsem vaše Vůdkyně.

Vy, moji nejmilejší, musíte proto naslouchat mému hlasu, musíte být chápatí při mém poučování, především musíte být ochotni a poslušní mých příkazů.

Chci z vás udělat syny, kteří chtějí a dovedou vždy poslouchat. Poslušnost a povolnost: to je uniforma, do které vás chci obléknout.

Své příkazy vám dám ústy toho, koho můj Syn ustanovil, aby řídil jeho církve: papeže a s ním spojené hierarchie.

Jak je dnes mé mateřské Srdce zraňováno a zarmucováno, když vidím, jak kněží, a dokonce biskupové už neposlouchají příkazů zástupce mého Syna Ježíše!

Každé království v sobě rozdělené je určeno k porážce a záhubě.

Tito moji ubozí synové, kteří neposlouchají a kteří se bouří, jsou už obětí nejrafinovanější a nejzákladnější pýchy a jdou vstříc smrti.

Jak se dnes daří satanovi, mému nepříteli od začátku, oklamat vás a svádět!

Namluví vám, že jste strážci tradice a obhájci víry, a zatím vás jako první připraví o víru a nenápadně vás strhne do bludu. Namluví vám, že papež zrazuje pravdu, a tak satan boří základ, o který se opírá církev a který uchovává pravdu po staletí neporušenou.

Dokonce vám namluví, že já sama neschvaluji jednání Svatého otce. Tak se mým jménem šíří ostré kritiky jeho osoby a jeho díla.

Kněží, synové mé zvláštní mateřské lásky: buďte opatrní, buďte bdělí, buďte moudří, protože temnota všechno zahluje.

Jak může Matka veřejně kritizovat papežova rozhodnutí, když pouze on má zvláštní milost vykonávat tak vznešené služby?!

Já jsem mlčela, když mluvil můj Syn. Mlčela jsem, když mluvili apoštolové. Nyní láskyplně mlčím, když mluví papež, aby se jeho slovo stále více šířilo, aby mu všichni naslouchali, aby jej duše přijímaly.

Proto jsem nablízku tohoto prvního přemilého syna, zástupce mého Syna Ježíše.

Svým mlčením mu pomáhám mluvit.

Svým mlčením dodávám síly jeho slovu.

Vraťte se, vraťte se, moji synové kněží, k lásce, k poslušnosti, ke společenství s papežem!

Jen tak budete moci náležet k mému vojsku, jehož jsem Královnou a Vůdkyní. Jen tak budete moci poslouchat mé příkazy, které vám budu dávat ústy samého papeže. Jen tak budete moci se mnou bojovat za jisté vítězství, jinak jdete vstříc porážce. (...)

Obléknu vás svou vnitřní ochotou a budete vždy poslušní. Tak vás učiním vhodnými nástroji pro tuto svou bitvu a nakonec zvítězíte, uvidíte mé královské vítězství.“

8. září 1976

Narození Panny Marie

Musíte být maličká

„Synové, hleďte na svou Matku, když byla dítětem. Protože jsem byla maličká, zalíbila jsem se Nejvyššímu.

Zvláštní výsadou jsem byla uchráněna od každé skvrny hříchu už od prvního okamžiku svého početí a to mi dalo správně poznat mou nepatrnost.

Maličká, protože jsem Božím tvorem a vyvolena za Matku Slova.

Maličká, protože jsem všechno dostala od Boha.

Maličká, protože jsem byla zastíněna Boží mocí, která mě zahrnula svou velikostí.

Mým bohatstvím je proto jedině bohatství maličkových a chudých: pokora, oddanost a naděje.

Dnes vás církev vybízí, abyste hleděli na svou nebeskou Matku ve chvíli jejího narození.

Hleďte, moji přemilí, na svou Matku, když byla dítětem, a naučíte se být maličkými!

Musíte být maličkými, protože jste mými dětmi, a proto musíte žít mým vlastním životem.

Musíte být maličkými, abyste se stali povolnými nástroji pro můj plán a abyste se zalíbili mému Synu Ježíši.

Jak velice vás Ježíš miluje, moji přemilí synové! Právě proto vás miluje, že chcete být maličkými, chudými, prostými a pokornými.

Musíte být maličkými, abyste mohli čelit satanovi, kterému se daří svádět pyšnou a vypínavost.

Nechápete, že se mu nikdy nepodaří vás svést a oklamat, zůstanete-li pokornými?

Musíte být stále menšími, protože vaše Matka vás chce všechny mít pro sebe: chce vás živit, chce vás šatit, chce vás nosit na svých rukou.

Musíte být maličkými, protože tak budete vždy říkat „*ano*“ Otcově vůli.

Říkejte se mnou své „*ano*“! Tak se bude vámi opakovat „*ano*“ mé dokonalé poslušnosti vůči Boží vůli.

A konečně musíte být malými, abyste tvořili onu pokornou patu, kterou se bude satan pokoušet kousnout, kterou však já jemu rozdrtím hlavu.

Proto musíte být stále menšími, chcete-li připravit největší vítězství mého Neposkrvněného Srdce.“

25. září 1976

Proto k vám mluvím

„Jste-li maličci, stále budete naslouchat mému hlasu.

Moji přemilí synové, nedejte se svést tolika hlasy, které dnes slyšíte! Můj nepřítel vás klame ideami a mate slovy.

Jste jakoby ponořeni do moře slov, které se stále zvětšuje a všechno zaplavuje. Opakuje se událost popsaná v Písmě sv. o babylonské věži. Vy dnes znovu prožíváte drama zmatení jazyků.

Matou vás vaše vlastní slova. Vaše vlastní hlasy vám brání, abyste si rozuměli.

Dnes je třeba více než jindy naslouchat mému hlasu.

Proto k vám mluvím.

Mluvíím k vám, abych vám pomohla dostat se ze zmatku způsobeného vašimi vlastními slovy. A tak vás jako Matka přívětivě učím slyšet pouze slovo Otcovo. To-to Slovo se stalo tělem a životem v mém nejčistším lůně. Mé Srdce se otevřelo, aby je přijalo a jako vzácný poklad střežilo.

Mluvíím k vám, protože právě dnes je třeba naslouchat jeho slovu. Je třeba je přimnout a žárlivě je uchovávat.

Je to jediné slovo mého Syna, které vás chci naučit poslouchat. Dnes je jeho hlas jakoby zastřený: je to Slovo Otce, je to můj Syn Ježíš, kterého už neposlouchají.

Jeho slovo, tak jasně obsažené v evangeliu, jako by zanikalo mezi tolika jinými lidskými hlasy. Vy jste složili své evangelium svými slovy. Vy, moji přemilí synové, musíte naslouchat a hlásat pouze Slovo mého Syna tak, jak stojí v evangeliu.

Mluví k vám církev. Ale k tomu, co ona říká, každý chce říci své slovo, a tak se šíří nejistota a zmatek. Církev je více než kdy jindy rozervána tímto skutečným zmatením jazyků.

Mluvím k vám, abych vám řekla, které slovo musíte v církvi slyšet: slovo papeže a biskupů s ním spojených.

Tma je stále větší a já k vám mluvím, abych byla vaším světlem. Blud se šíří a já k vám mluvím, moji přemilí synové, protože jste povoláni, abyste zůstali v Pravdě.

Vy, služebníci Slova a hlasatelé Pravdy.

Zítřek se jeví plný úzkosti a já k vám mluvím, abych vás vybízela k důvěře a k dokonalé oddanosti mému mateřskému Srdci.

Ohlušující hluk hlasů stále více všechno mate.

Mluvím k vám, abych od vás stále více žádala mlčení, utrpení a modlitbu.

Mluvím k vám, abych od vás žádala dnes věci pro mne nejvzácnější: každého dne sbírám vaše modlitby a utrpení a ukládám je do kalichu svého Neposkvrněného Srdce a obětuji je Boží spravedlnosti, která žádá smír.

Tak ještě dnes může být všechno zachráněno. *Proto k vám mluvím.*

Přemilí synové, nezavírejte svá srdce před těmito mými slovy!

Otec ve svém plánu učinil mnoho toho, co vás čeká, závislým na tom, zda se mým slovům dopřeje sluchu, nebo zda budou odmítnuta.

Očista může být ještě oddálena a ukrácena. Ještě můžete být uchráněni mnohé bolesti.

Synové, naslouchejte mi v prostotě. Jste-li maličci, pak mě budete slyšet a naslouchat mi. Děti rozumějí tak dobře hlasu Matky!

Blažení, kdo mi ještě naslouchají! Těm se dnes dostane světla Pravdy a od Pána obdrží dar spásy.“

8. listopadu 1976

Hleď na svou Matku

„Synu, hleď na svou nebeskou Matku! Vidíš, jak je krásná!

Ta krása je mistrovským dílem Otce. Ona je kolébkou Syna. Je uměleckým dílem Ducha Svatého. Je kvetoucí uzamčenou zahradou, kde vždy nalézala svou rozkoš Nejsvětější Trojice.

Hleď jen na svou Matku! Tak tě přikryje moje krása. Chci tě odít svým nebeským pláštěm; chci tě zakrýt svou čistotou; chci tě obklopit svým vlastním světlem.

Cítíš, že jsi maličký, a je to pravda. Cítíš, že jsi ubohý, a vidíš, že jsi plný chyb. Zdá se ti, že nemáš nic, co bys mi mohl dát.

Ach, tvoje láska mi stačí! Nic jiného od tebe nechci...

Ty to teď nemůžeš pochopit: ale v nebi budeš v sobě vidět slávu své Matky a vrchol lásky, na který tě Ježíš s ní přivedl.

Zdá se ti, jako by se Ježíš skrýval a stavěl před sebe do popředí svou Matku. To však proto, abych ho milovala v tobě.

Tobě se zdá, že máš stále před sebou Matku. Já vidím, že je to sám Ježíš, který tě vede ke mně, abys dal tak jeho Srdci radost, kterou mu druží dát nemohou.

Nemluv! Stále více zachovávej vůči všem mlčení! Nikdy neztrácej mysli pro své chyby. Synu, tak velice tě miluji: hledím na tvé srdce a ne na tvůj charakter. A jestliže z prudkosti pochybíš, jak velikou mi způsobíš radost, jestliže se hned pokoríš a poprosíš za odpuštění. Obětuj mi své rány! Řekni mi vždy „ano“ a už o sobě nepřemýšlej! Já se budu o všechno starat...“

20. listopadu 1976

Čas očisty

„Naslouchejte mému hlasu a nechte se mnou vést, přemilí synové! Tak roste ve vás můj život a vy šíříte kolem sebe mé světlo.

Dnes je stále potřebnější a naléhavější šířit ve světě láskyplnou výzvu vaší Matky.

Tento svět se stále více vzdaluje od Boha a už nenaslouchá slovu mého Syna Ježíše. Tak zapadá do tmy popírání Boha, do klamného mámení, že lze něco udělat bez něho.

Dokonce se vám takřka podařilo vybudovat čistě lidskou kulturu, která se tvrdostí uzavírá jakémukoliv Božímu vlivu.

Bůh se ve své nekonečné velebnosti může jen usmívat tomuto lidstvu, které se spojilo proti němu.

Tak se stále více šíří led egoismu a pýchy. Nenávist nabývá vrchu nad láskou a denně má nesčetné oběti... Oběti známé i neznámé, násilnosti na bezbranných a nevinných, které bez ustání volají po hrozném pomstě u Božího trůnu.

A hřích stále vniká do všeho.

Kde je dnes nějaké místo bez hříchu? I domy zasvěcené bohopoctě jsou znesvěcovány hříchy, jež se tam páchají. I osoby zasvěcené Bohu, sami kněží a řeholníci, ztrácejí dokonce vědomí hříchu. Někteří z nich se ve svých myšlenkách, slovech a ve svém životě nechávají svatokrádežně vést satanem.

Dnes se satanovi daří svádět vás více než kdy jindy.

Svádí vás pýchou, a tak vás učí dokonce ospravedlňovat a omlouvat mravní zlořád. A po pádech se mu daří udusit ve vás výčitky svědomí, které jsou skutečným darem Ducha Svatého, jenž vás vybízí k obrácení. Kolik je nyní mých ubohých dětí, které se už léta nezpovídají!

Ztrouchnivěli ve hříchu a jsou stravováni nečistotou, bezmeznou touhou po penězích a pýchou.

Satan se nyní utábořil i mezi služebníky svatyně a způsobil ohavnou spoušť ve svatém Božím chrámě.

Proto je nutné, aby k vám Matka mluvila a vedla vás za ruku. Její úlohou je především vést vás do boje proti pekelnému Draku.

Proto vám říkám: nyní je doba očisty, doba, kdy Boží spravedlnost bude trestat tento odbojný a zvrácený svět, aby byl zachráněn.

Očista už začala v církvi, která je prolezlá bludem, zatemněná satanem, pokrytá hříchem, zrazená a zneuctěná od některých svých pastýřů.

Satan vás tříbí jako pšenici: kolik plev bude brzy odváto větrem pronásledování!

Od nynějška bude má přítomnost mezi vámi častější a zřetelnější. (...)“

4. prosince 1976

První sobota měsíce

Proč se bojíte?

„Moji přemilí synové, buďte stále povolnější a nechte se mnou vést s veškerou důvěrou!

Ve tmě této hodiny zkoušky pro církev jste vy mnou povoláni, abyste kráčeli ve světle.

Světlo vychází od mého Neposkvrněného Srdce a dosahuje až k vám, aby vás obklopovalo a osvětlovalo vaši cestu.

Buďte pevní a nikdy už nepochybujte! Vaše cesta je bezpečná, protože vám ji ukázala vaše nebeská Matka.

Jak zarmucuje moje mateřské Srdce pochybnost a nedůvěra, která stále více zachvacuje duše tolika mých synů kněží! Proč pochybujete? Z čeho máte strach?

Ježíš vás vykoupil z moci zlého ducha v téže hodině, kdy zlý duch slavil triumf: „Toto je hodina satana a moci temnot.“

Můj Syn vám daroval věčný život – v téže hodině, kdy umíral na kříži.

Ve chvíli, kdy umíral, osvobodil vás všechny od smrti.

Moje církev, jíž jsem Matkou, opět prožívá Kristův život a je dnes povolána, aby znovu šla jeho cestou.

Čeho se tedy bojíte?

Světa, který se celý vrhl s nenávistí proti vám? Nebo satana, kterému se podařilo dostat se dovnitř církve a kosit své oběti i z řad jejích pastýřů? Nebo bludu, který ji ohrožuje? Či hříchu, který ji stále více zatemňuje, nebo nevěry, která se šíří?

Moji přemilí synové, teď je pro mou církev zase hodina satana a moci temnot. Též církev bude obětována na kříži jako Kristus a povolána zemřít za spásu a obnovu světa.

Protože to je pro vás hodina očisty, je to především pro vás *hodina utrpení*.

Toho se snad bojíte?

A co když pro tuto hodinu Otec od věčnosti každého z vás zvláště povolal? A co když vás pro tuto hodinu odedávna vyvolila a vychovala vaše nebeská Matka? ...

Žijte tedy s klidnou myslí a beze strachu – i v neklidu a nebezpečí vaší doby.

Proto vám opakuji: nehleďte stále do budoucnosti a nepátrejte po tom, co přijde! Žijte jen přítomný okamžik s celou svou důvěrou a oddaností v mém Srdci!“

24. prosince 1976

Svatá noc

Ježíš od vás žádá pouze dar vaší lásky

„Premilý synu mého Neposkvrněného Srdce, tyto hodiny vigilie proživej se mnou v modlitbě, mlčení a naslouchání své nebeské Matce!

Dnes je narození mého Syna Ježíše jako tehdy. Dnes, moji premilí synové, se musíte připravit na jeho příchod jako tehdy.

Se svým spravedlivým, čistým, pokorným a statečným snoubencem Josefem, kterého Otec vyvolil za vzácného pomocníka zvláště v těchto chvílích, šla jsem poslední kus velmi únavné cesty.

Cítila jsem únavu z cesty, krutou zimu a nejistotu při příchodu, protože jsem nevěděla, co nás čeká.

A přece jsem žila jakoby daleko od světa a od věcí. Byla jsem zcela zamyšlená, jakoby v trvalé extázi se svým Dítětem Ježíšem, kterého jsem vám teď měla darovat.

Držela mě jen důvěra v Otce. Utěšovalo mě radostné očekávání Syna; Duch svatý mě zcela naplňoval láskou.

Jako Matka jsem myslela na dům – a Otec nám chystal chatrč. Snila jsem o kolébce pro své Dítě – a byly připraveny jenom jesle. Oné noci se celé nebe skrylo v jeskyni.

A když nás přepadla únava a neustálé odmítání přístřeší jaksi oslabilo naši lidskou odolnost, byla jeskyně připravena pro Světlo.

A v záři nebe, které se otvíralo, aby přijalo velkou modlitbu Matky, se mé panenkové lůno otevřelo pro božský dar Syna.

Spolu se mnou dejte, moji premilí synové, první polibek jeho Srdci! Poslouchejte se mnou jeho první úder! Jako první se podívejte do jeho očí!

Naslouchejte jeho prvnímu pláči bolesti, radosti a lásky!

Zaviňte s láskou jeho maličké údy: tolik potřebuje teplo! Všechny led světa ho obklopuje. Těší ho jedině teplo lásky.

Od té doby církev každého roku obnovuje toto tajemství. Od té doby se můj Syn stále znovu provždy rodí v srdcích.

Také dnes ho svět odmítá a velká část před ním zavírá dveře. Velcí ho ignorují, stejně jako tomu bylo tehdy.

Ale srdce maličkých se otevírá. Očekávání prostých se splňuje. Život čistých dostává nové světlo.

Moji premilí synové, v této Svaté noci vám chci svěřit své Dítě.

Ukládám je do kolébky vašeho srdce. Ať se vaše láska rozhoří velkým plamenem! Jím musím zapálit lásku celého světa!“

Pravá chudoba ducha

„V modlitbě a ve vnitřní usebranosti proživej poslední hodiny tohoto roku, ve kterém tě Neposkvrněné Srdce nebeské Matky zahrnuje mimořádnými milostmi a dary.

Sama jsem tě chtěla mít v tomto domě, do něhož jsem tě přivedla a který jsem pro tebe dávno připravila. Jsi zde v mlčení a modlitbě.

Nasloucháš mně, mluvíš ke mně a se mnou vzýváš Otce. Máš vedle sebe tohoto svého bratra, který tě tak velice miluje a který tě má tak rád v mém Srdci.

Tvá nebeská Matka se dívá jinýma očima než ty, než vy. Její pohled je plný světla a lásky. Kdo v očích lidí není považován za nic a nemá žádnou cenu, v mých očích je veliký.

Tento neznámý a ztracený dům, kterého si nikdo nevšimne, je místem mé přítomnosti. A právě zde a ne jinde chci, abys se mnou strávil tyto sváteční dny.

Nauč se na všechno dívat očima své Matky. Dívej se vždy se zalíbením a se zcela zvláštní láskou na ty, kterých si svět nevšímá a kterými pohrdá.

Ať jsou tvému srdci nejdražší ti, které lidé nepovažují za nic a neváží si jich: chudí, maličcí, pokorní, trpící a neznámí.

Také mezi tvými kněžskými bratry ti mají být nejbližšími ti, kteří jsou opomíjeni a považováni za nic.

Ach, kdybys věděl, jak vzácnými poklady jsou pro mé mateřské Srdce všichni ti to moji přemilí synové, kterých si nikdo nevšímá!

Daruj mi je v této poslední noci roku: obětuj mi každého zvlášť. Jak velice těší jejich láska mé Neposkvrněné Srdce! Jak jejich skrytá krása mírní bolest, kterou mému Srdci způsobuje ten, kdo se pokládá za velikého, váženého a ve svém životě hledá jen lidskou chválu!

Těm, které volám, dávám jako dar pravou chudobu ducha. Chudoba přitahuje mé Srdce. Chudoba je vlna, na které lze poslouchat a chápat můj hlas.

Buď stále tak chudý, abys viděl každý nový den mýma očima a daroval mi ty, kteří mě tak dlouho v chudobě čekají.“

1977

VE VŠECH
ČÁSTECH SVĚTA

Kráčejte v mém světě

„Začnete nový rok se mnou, moji přemilí synové, v tento den, kdy vás církev vybízí, abyste hleděli na mé božské mateřství.

Jako se mi můj Syn Ježíš zcela svěřil, aby u Matky hledal ochranu a pomoc, tak také vy se nechte bezpečně vést svou nebeskou Matkou!

Jaký bude tento rok? Jaké události vás čekají?

Přemilí synové, co vás čeká, to vás nemusí zneklidňovat, jestliže si zvyknete prožívat každý okamžik v mém mateřském Srdci.

Lidstvo se každým dnem více vzdaluje od Boha a lidé ve stále větším počtu nadále nedbají jeho zákona.

Proto s novým rokem bude tma stále houstnout a budou vás stíhat větší pohromy a strasti.

Také v mé církvi se krize ještě zvětší, protože stále méně se bude dbát mých důrazných výzev k modlitbě, obrácení a pokání.

Bohužel, mnozí kněží budou mezi těmi, kteří nebudou naslouchat mému hlasu.

Tak budou mít pastýři méně světla a stádo se rozprchne po cestách nejistoty a rozdělení, bludu a odpadu.

Vraťte se, pastýři církve, a buďte zase takovými, jakými vás chce mít můj Syn Ježíš!

Buďte zase horlivými, zapálenými jen pro spásu duší! Buďte zase přísnými strážci pravdy evangelia!

Vraťte se a následujte zase Ježíše na Kalvárii a nenechávejte se svádět ani rozptylovat světem, kterému často přizpůsobujete svůj život.

Moji synové přemilí, čím více bude tato tma zahalovat svět a církev, tím jasnější světlo bude vycházet z mého Neposkvrněného Srdce, aby vám ukazovalo cestu.

Kráčejte v tomto světě! Pak budete stále osvěcováni.

Ve vás, kteří mě následujete, slaví mé Neposkvrněné Srdce už dnes svůj triumf!

Vítězství Srdce Matky se uskutečňuje v duši a v životě jejích věrných synů.

V nich vítězí dobro v téže době, kdy se všude šíří zlo. Zatímco se hřích snaží všechno proniknout, v nich vítězí milost a Boží láska. Jestliže se bludu daří stále více svádět mysl lidí, oni vydávají svědectví pravdě.

Jestliže rozdělení roztrhává církev, oni ji milují a žijí pro její jednotu. Jestliže zastupce mého Syna bude stále více osamocen a opuštěn, oni se s tím větší láskou semknou kolem něho, aby ho stále více těšili a chránili.

Ano, v tomto čase, kdy můj nepřítel všude vítězí, mé Neposkvrněné Srdce slaví svůj triumf v životě mých přemilých synů.

Nebojte se proto, jestliže začínáte rok, který bude ještě těžší a bolestnější.

Čím více budete vidět, jak tma všechno zahaluje, tím jasněji bude mezi vámi zářit světlo mé přítomnosti. Proto vás vybízím, abyste začali nový rok se mnou s důvěrou a beze strachu. Můj Syn Ježíš bude stále s vámi a s ním bude s vámi jeho a vaše nebeská Matka!“

13. ledna 1977

Naučím tě milovat

„Můj nejdražší synu, miluji tě. Tak velice tě miluji! Ty to rád slyšíš, když ti to opakuji. Mé mateřské srdce ti to říká se stále větší radostí.

Nyní tě v každém okamžiku a v každém činu musí vést jen láska.

Láska k Otci, Synu a Duchu Svatému. Láska k této Nejsvětější Trojici, která bydlí ve tvé duši a pobádá tvé srdce k ještě větší lásce i ke tvé nebeské Matce.

Mé Neposkvrněné Srdce je místem, kde tě tvá Matka bude vychovávat ke stále větší a čistší lásce k Bohu.

Žádný tvor nikdy nemohl Pána milovat tak, jak to dovedla tvá nebeská Matka.

Duch Otce a Syna vzbuzuje v tobě velikou žízeň po dokonalé lásce, a tak je tvá duše přirozeně vedena, aby vyhledávala Srdce Matky.

Naučím tě milovat stále více Boha a tvého bližního. Dám tvému srdci svou vlastní schopnost lásky. Pomohu ti potlačit každý jiný sklon a naučím tě prostému, stálému a čistému úkonu lásky.

Tak uskutečníš své poslání (...)

Mou jedinou radostí je vést tě k lásce, aby mé Srdce mohlo v tvém srdci milovat Nejsvětější Trojici.“

Řím, 15. ledna 1977

Budeš celá obnovená

„Má církev, moji přemilí synové, více než kdy jindy se stala terčem stále prudších útoků ze strany mého nepřítele.

Zástupce mého Syna Ježíše předem vycítil tento okamžik rozhodujícího boje a slavnostně mě prohlásil za Matku církve.

Jako jsem pravou Matkou Ježíšovou, tak jsem pravou Matkou Církve, která je jeho mystickým tělem. A jako Matka se dnes dívám na tuto svou dceru se stále větší starostí a bolestí.

Mé Srdce znovu proniká meč, když vidím, jak je církev mým nepřítelem stále více utiskována.

Satan se skutečně dostal do jejího nitra a denně uchvacuje své oběti dokonce mezi jejími pastýři. Podařilo se mu zatemnit světlo tmou bludu, který chce všechno zachvátit.

Zástupce mého Syna je někdy jakoby izolován od svých synů, které má přece vést, a kříž tohoto jeho utrpení se den ze dne zvětšuje. Mezi těmi, kdo jsou ko-

lem něho, mnohdy někdo nejedná z lásky k němu, ale spíše je veden duchem pýchy a touhy po moci.

Satan chce zasáhnout i hierarchii, pokud jde o pouta lásky a její jednoty. Jak mnoho je dnes pastýřů, kteří se vzájemně nemají rádi a nepomáhají si!?

Mnozí se vzájemně kritizují a často si kladou překážky ve snaze dostat se rychle výše. Přitom mnohdy šlapou po přirozených požadavcích spravedlnosti.

Kolik jich v lásce k pravdě zachovává jednotu myšlení a jednání, i když se jedná o důležité problémy týkající se života církve a duší?

A tak kněží, tito synové mé zvláštní mateřské lásky, mohou být v důsledku toho ponecháni sami sobě.

Stále přibývá těch, kdo svedeni všeobecným zmatkem jsou obětí bludu a vzdalují se od mého Syna Ježíše a od pravdy jeho evangelia.

Jejich světlo hasne a věřící kráčejí ve tmě. Kolik z nich nyní žije trvale v hříchu a nepřijímá mé naléhavé výzvy k obrácení? Dokonce se snaží ospravedlňovat se a přizpůsobovat mentalitě světa, který dnes obhájí i všechny největší morální zločiny!

Kolik mých synů – kněží se už nemodlí? Jsou pohlcováni činností a nemají ani chvíli času na modlitbu. Ty moje ubohá církvi! Jako Matka přicházím a nalézám tě tak nemocnou, Dcero! Skoro by se mohlo zdát, že jsi blízka smrti...

Jak veliký je tvůj zármutek a tvá opuštěnost! Můj nepřítel tě ze dne na den více bije v pastýřích, kteří tě zrazují, v kněžích, kteří se stávají nevěrnými služebníky.

Tato tvoje těžká nemoc, zdánlivé vítězství mého nepřítele nad tebou, však není smrtelná. Je pro větší oslavu Boží!

Já sama jako Matka jsem u tebe v této agonii tvé nejbolestnější očisty. Beru tě do svého mateřského náručí a tisknu tě ke svému Neposkvrněnému Srdci.

Jako Matka nalévám balzám do tvých ran a čekám na hodinu tvého dokonalého uzdravení. Já sama – až přijde hodina – tě uzdravím!

Budeš krásnější – budeš celá obnovená a dokonale očištěná ve chvíli, kdy ve tvém novém životě zazáří na celém světě triumf Srdce Ježíšova a mého Neposkvrněného Srdce!“

2. února 1977

Obětování Ježíška v chrámě

Nesu vás na svých rukou

„Hle, tajemství lásky mého Božího mateřství! Jako Matka kladu do rukou kněze své Dítě a v něm se klaním svému Bohu, který vstupuje do slávy svého domu.

Zachováno je všechno, co předpisuje Zákon: obětování, oběť a výkupné. Dítě je vloženo do rukou kněze: pro něho je to jen jedno z mnoha dětí.

Kdo však má srdce jako dítě, tomu se odhaluje Otcovo tajemství. Duch Svátý sestupuje na chudého starce v zástupu lidí. Stařec rozpíná ruce, aby s láskou přitiskl k sobě slíbeného Mesiáše, očekávaného Spasitele Izraele.

Můj snoubenec a já se díváme na sebe v údivu.

Poprvé bylo tajemství vyjeveno a zpráva byla dána lidským hlasem.

Není zjeveno učitelům ani kněžím.

Je řečeno starci a ženě – lidem, kteří jsou pokorní a chudí duchem. Tak se přede mnou plní Boží záměr: toto dítě bude ustanoveno jako znamení odporu, pro spásu i záhubu mnohých! A mně, Matce, pronikne duši meč.

Až jako dospělý začne své poslání, bude se opakovat totéž.

Je vyhnán ze synagogy a musí utíkat; jeho slovo velcí odmítají: totiž učitelé Zákona, znalci Písma a kněží.

Toto oficiální odmítnutí probodává mé mateřské Srdce jako meč.

Ježíše však přijímají chudí, nemocní a hříšníci. Jeho hlas vstupuje do srdce prostých. A moje mateřská bolest je mírněna odpovědí, kterou dovedou mému Synu dávat nejmenší.

Maličci jsou pro něho darem Otce. Maličci jsou jeho díkem, který vrací Otcí, maličci, kteří jediní chápou tajemství nebeského království.

Moji přemilí synové, buďte dnes mými malými dětmi. Moje církev se musí otevřít působení Ducha Svatého.

Tato budova je postavena na sloupech, které odolávají staletím a proti nimž nemůže peklo nabýt převahy: sbor apoštolů na Petrovi, který má pokračování v biskupech spojených s papežem až do konce světa.

Dnes se však zdá, že tato stavba je zahalena velikou tmou. Duch Svatý ji musí nechat zazářit zcela novým světlem. Proto shromažďuji ze všech částí světa šik svých nejmilejších synů, aby je Duch Svatý přetvořil a připravil, aby dnes vyplnili veliký záměr Otce.

Tento záměr je také svěřen mému bolestnému a láskyplnému Neposkvřněnému Srdci. Proto vás žádám, abyste se zasnili mému Srdci. Prosím vás, abyste se stali dětmi, abych vás tak mohla nosit na svých rukou. Jako jsem to učinila se svým Dítětem Ježíšem, i s vámi přicházím do svatého Božího chrámu a obětuji vás jako celopal Otcí na usmíření jeho Božské spravedlnosti.

Neznekldiňujte se, jestliže i dnes mě velcí odmítají. Mé slovo však stále více přijímají maličci. Jen s těmito svými dětmi dosáhnu svého vítězství lásky.“

11. února 1977

Panny Marie Lurdské

Čistí duchem, srdcem a tělem

„Nejmilejší synové, hleďte na svou nebeskou Matku, která se zjevuje na Zemi v chudé jeskyni massabielské.

Musíte se víc dívat na svou Neposkvřněnou Matku. Musíte víc věřit v toto mé zjevení.

Přicházím z nebe, abych vám ukázala cestu, po které máte jít: cestu modlitby a pokání. Přicházím z nebe, moji nemocní synové, abych vám dala lék, který potřebujete k uzdravení: jděte se umýt k prameni!

Umyjte se u pramene živé vody, který tryská z probodeného Srdce mého Syna Ježíše a kterou vám církev i dnes dává ve svých svátostech, zvláště ve svátosti smíření.

Umyvejte se často v tomto prameni, protože potřebujete, abyste se očistili od hříchu a uzdravili z ran, které ve vás zanechává zlo.

Umyvejte se u tohoto pramene, abyste byli stále čistší. Přemilí synové, vaše Neposkrvněná Matka vás příkrývá svým nebeským pláštěm a pomáhá vám žít ctnost čistoty. Chci, abyste byli čistí na duchu, v srdci i na těle.

Musíte být čisti především na duchu.

Svou mysl musíte hledat jen vůli Boží. Celou svou rozumovou schopnost věnujte přijímání jeho světla. Nekazte ji lpěním na svém způsobu myšlení, na způsobu, jakým dnes myslí většina lidí. Nezatemňujte pravdu bludem!

Můj nepřítel vás více než kdy jindy svádí pýchou, aby kazil tuto vaši čistotu myslí: jediné ona vám umožňuje přijímat pokorně Boží slovo a podle něho žít.

Pak se pokouší zkazit čistotu vašeho myšlení zkažeností, která se šíří, a nemravností všude propagovanou a vynášenou.

Zavírejte před tímto zlem své tělesné oči a vaše duše se otevře k přijímání mého nejčistšího světla.

Jen ten, kdo má čistou mysl, může si udržet neporušenou a pevnou víru. Po cestách tohoto zkaženého světa chodte tak, abyste šířili jen mé nebeské světlo. Mnohým pak, které denně svádí blud, dávejte dobrý příklad, jak zůstat pevní v pravdě víry.

Chci, abyste měli čisté srdce, abyste byli schopni milovat. Vaše láska musí být nadpřirozená a božská. Každá nezřízená náklonnost k sobě samému a ke tvorům kalí vnitřní čistotu.

Musíte milovat mého Syna Ježíše a duše z lásky k němu. Je možné milovat bližního a nemilovat Boha? Dnes toto tak nesprávné pojetí existuje a je hodně rozšířené i mezi mými syny: snaží se milovat bližního a obejít se bez Boha.

Vždycky můžete prokazovat dobro a pomáhat svému bližnímu. Aby však vaše láska byla nadpřirozená a dokonalá, musí vycházet od Boha.

Milujte Nejsvětější Trojici srdcem mého Syna Ježíše a mezi sebou se milujte navzájem tak, jak On vás miloval. Tak bude vaše láska stále čistší a budete schopni chtít pravé dobro pro vaše bratry.

Jen ten, kdo má čisté srdce, může být schopen velké lásky a žít ctností lásky.

Ještě dnes existují lidé čistého srdce, kteří mohou vidět Boha a v jeho světle chápat a milovat lidi.

Chci, abyste byli čisti tělem. Obětovali jste Bohu svou čistotu. Tuto ctnost musíte pěstovat zvláště uvědoměle. Dnes je vám to obtížné pro bludy, které se stále více šíří a usilují o znevážení hodnot vašeho pravého zasvěcení.

Kolik mých nejmilejších synů opustilo svůj kněžský život, protože Svatý otec požadoval, aby se i dnes zachovával celibát!

Kolik jiných však zůstává a už jej nezachovávají, protože jej považují za překonaný nebo za přechodný, nebo dokonce za vnitřně neodůvodněný, a proto už nezávazný...

A tak mnozí moji synové kněží dnes žijí trvale v nečistotě!

Vraťte se, moji přemilí synové, a žijte opět panictví mého Syna Ježíše a rány jeho umučení: vaše kněžské tělo musí být ukřižované tělo. Ukřižované pro svět a jeho svody.

Buďte opět čistí tělem, protože jednoho dne vstane duchovní a očištěné, aby se radovalo z Božího světla a života.

Vaše tělo není určeno pro hrob, kam bude uloženo, aby zpráchnivělo, ale pro nebe, kam po vzkříšení dojde, aby mohlo žít věčně.

Především svou čistotou můžete dnes vydávat svědectví o naději v nebe, které vás čeká.

Vaše Neposkvrněná Matka vás dnes všechny volá, abyste byli čistí na duchu, v srdci a tělem, a tak žili ctnostmi víry, lásky a naděje.

Tak bude ve vás také Ježíš, který miluje a zachraňuje své i vaše bratry.“

Mexiko, 18. února 1977

V každé části světa

„Jste-li čistí, moji přemilí synové, můžete vidět mé Světlo. Ve tmě, která je den ze dne hustší, vychází z mého Neposkvrněného Srdce paprsek Světla, který proniká až k vám. Dívejte se na toto mé Světlo: je to Světlo, které vám dává vaše Matka.

Jak ho zvláště dnes potřebujete!

Už nikdo vám nenaslouchá. Málo je těch, kteří vám ještě rozumějí a pomáhají. Mnozí se stali obětí ateismu a nenávidí vás a pohrdají vámi. I mezi věřícími vás mnozí kritizují a nepřijímají vás. A vy zůstáváte stále více osamoceni.

Kdo vám může porozumět a pomoci? Kdo vás může potěšit? Vaše nebeská Matka.

Pro vás také opouštím nebe. Pro vás se vydávám na cestu ulicemi světa. Za vás prosím a žádám o pomoc tolik velkomyslných duší.

A když se spojujete mezi sebou, já sama se spojuji s vaší modlitbou jako ve večeradle: vaše duše se otvírají světlu Ducha Svatého a pomoci Matky.

Tak se to děje ve všech částech světa. Také dnes jsi to zakusil na tomto novém kontinentě, kam jsem tě přivedla, abys shromáždil mé přemilé syny. Viděl jsi, jakou mělo jejich srdce radost? (...)“

Vaše mučednictví srdce

„Také v církvi se rozmáhá zmatek a šíří se nyní ve všech částech světa. První jsou jím postiženi kněží. Den ze dne roste počet těch, kteří se nechávají svést bludem, který vede k nevěrnosti.

Ve jménu pokroku se stali někteří kněží pouhými služebníky světa a žijí světácky.

Modlitbu nahradili nezřízenou činností, umrtvování neustálým vyhledáváním pohodlí a rozkoší, svatost stále většími ústupky hříchu, zvláště hříchu nečistoty, které se stále více dopouštějí a ospravedlňují jej.

Stali se chodícími mrtvolami, obílenými hroby, dávajícími si ještě jméno kněží, které však můj Syn za takové neuznává.

A to jsou někdy těmi nejváženějšími, kteří si dovedou proklestit cestu a jsou posíláni na odpovědná místa.

Ti, kteří ještě zůstávají věrni, bývají nejvíce pronásledováni, nejvíce přehlíženi a někdy vědomě zatlačováni na okraj.

Tak se šíří tma a satan usiluje všechno zamořit svým kouřem: odpad se rozmáhá den ze dne.

Jak veliká je to bolest pro vás, přemilí synové, pro kněze zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci!

Vaše bolest se bude muset zvětšovat, čím více se bude šířit velký odpad.

Toto je vaše mučednictví srdce, na které vás všechny připravuji. Na mém mateřském Srdci ať každý podá Otcí svou vnitřní oběť.

Snásejte tuto hodinu temnoty až do dna! Prožívejte mučednictví církve, celé církve, zahalené nocí. Zůstávejte věrni a plni důvěry nyní, kdy nevěra se stále šíří a je vychvalována.

Říkejte „ano“ Otcí a své nebeské Matce, která vás láskyplně připravuje, abyste žili bez strachu. (...)“

21. března 1977

Anděl útěchy

„Neztrácejte nikdy odvahy!

Jako Ježíš v hodinu Getseman, i vy jste pokoušeni strachem. Obětujte to Otcí a buďte stále plni důvěry!

U každého z vás je v každém okamžiku vaše nebeská Matka. Je při vás, aby vám pomáhala trpět a těšila vás ve vaší velké nebeské opuštěnosti.

Tuto hodinu zkoušky prožívá s vámi celá církev.

Prožívá ji dnes Svatý otec, náměstek mého Syna Ježíše, který nikdy nebyl ode všech tak napadán, a dokonce od svých vlastních opuštěn.

Já, Matka, jsem pro papeže andělem útěchy.

Jsem jím vaším prostřednictvím. Podávám mu kalich svého Neposkvrněného Srdce a v něm je všechna láska jeho kněží, mých přemilých synů.

Tak jste vy mým prostřednictvím jeho útěchou před velikou zkouškou, která vás všechny čeká a na kterou vás už dávno připravuji.“

8. dubna 1977

Velký pátek

Se mnou pod křížem

„Přemilí synové, dnes vás vedu s sebou na Kalvárii. Pod kříž mého Syna, kde jsem se stala vaší Matkou.

Zde vás chci učít lásce.

Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dává život za ty, které miluje. Hleďte na mého Syna Ježíše, který umírá za vás na kříži! Umírá, protože dává život. Dává svůj život z lásky.

Mé mateřské Srdce cítí, že umírá, a je probodeno celou jeho strašnou agonii.

Moje mateřská láska se spojuje s jeho láskou k vám. Synové, učte se od nás stále tak milovat!

Zde vás chci učít trpět.

Můj Syn Ježíš se stal Mužem bolesti. Už nemá podobu člověka. Je rozdrčen těžkým utrpením, krutým způsobem je roztlučen, potupen, ponížen. Trpí bez nářku: je tichý jako beránek, je přibit na kříž.

To je cesta, na kterou vás dnes volám: cesta na Kalvárii, a vy jí musíte jít ochotně a tiše.

Nepokoušejte se uniknout zkoušce! Nedožebravejte se lidských útěch! Vždycky najdete Srdce Matky, které vám pomůže říkat „ano“ vůli Otcově.

Zde vás chci učít mlčet.

Hlas mého Syna v těchto posledních chvílích umlká. Nyní mluví svým životem. Toto je nejvyšší svědectví, které vydává Boží vůli.

Tak se rodí ze života ještě poslední slovo odpuštění všem a dokonalé odevzdanosti Otci. Učte se dnes především mlčet! Mlčet uvnitř ve svém nitru, abyste naslouchali jen jeho Božímu Slovu.

Zachovávejte mlčení kolem sebe! Neodpovídejte na kritiky, na pomluvy těch, kteří vás nepřijímají.

Neodpovídejte na posunky a urážky těch, kteří vás pronásledují! Nikoho nesuďte!

Ve chvílích, které vás čekají, budete stále více voláni k mlčení. Budete mluvit svým životem. A z vašeho života se zrodí také pro vás na kříži slovo lásky pro všechny a slovo dokonalé oddanosti Otcově vůli.“

Nenechávejte se svádět

„Moji nejmilejší synové, nenechávejte se svádět světem, ve kterém žijete!

Svádí vás slovem.

Dnes více než jindy se slovo stává nástrojem opravdového dábelského svádění. Lidé mluví, aby klamali. Mluví, aby šířili blud. Mluví, aby zakrývali pravdu.

Tak prohlašují za hodnoty a vymoženosti lidského ducha věci, které jsou ve skutečnosti přestupky přirozeného zákona a zákona Božího.

Propagují se bludy jako nové způsoby k pochopení pravdy.

Také při výkladu Božího slova se šíří nejtěžší bludy. Když mluví papež, nikdo mu už nenaslouchá. Lidé jdou stále stejnou cestou a stále více propadají temnotě, kterou blud všude šíří.

Dnes vás můj nepřítel svádí především v oblasti ducha.

Odpovídejte svou pokorou, svou ochotou a poslušností. Hleďte jen na mého Syna Ježíše, který je Pravda!

Svádí vás obrazy.

Nikdy nebyla nemravnost a nestydatost tak rozšířena a vychvalována jako za vašich dnů.

Ve jménu tohoto falešného způsobu chápání svobody se ospravedlňuje každé mravní poblouznění.

Začíná se už dětmi, kazí se nevinnost tolika duší. Mnohé se zkazí, aniž to pozorují.

Vy odpovídejte tím, že hledíte jen na mne. Tak budete vidět zlo ve svém okolí, aniž byste si ho povšimli. Na své cestě budete hledět na mého Syna Ježíše, který je jediná vaše cesta.

Svádí vás skutky.

Nikdy nebyly skutky světa tak špatné jako v těchto dnech. Svět odmítl Boha a chodí ve tmě tohoto odmítnutí. Lidé už nejsou schopni milovat, nejsou už schopni kráčet ve světle.

Kde jsou ti, kteří ještě dovedou žít jako pravé Boží děti?

Jak velice vás svádí svět, ve kterém žijete – zvláště dnes!

Proto vás prosím, abyste následovali jen mého Syna Ježíše, který je vašim Životem. On vystoupil do nebe, aby vám pomáhal žít zde na zemi, ale přitom hledět na nebe. Vystoupil na nebe, aby vám pomáhal být na světě, ale nebýt ze světa.

Nikdy se nenecháte svést tímto světem, jestliže vedeni mnou za ruku budete následovat v každém okamžiku Ježíše, svou Pravdu, Cestu a Život.“

Můj plán

„Toto je moje hodina. Nikdo nebude moci zmařit můj plán, který jsem už dávno připravila pro záchranu církve.

Strategickými body tohoto plánu jste vy, kněží, synové mé zvláštní mateřské lásky.

Můj plán se může uskutečnit jen vaším prostřednictvím.

Znáť jej podrobně však vám nepřisluší. Stačí, že jej znám já, protože jsem vaší vůdkyní. Vy všichni musíte povolně naslouchat mým příkazům a nechat se mnou vést. Netažte se mě, kam vás vedu!

Každého postavím na jeho správné místo. Každý ať se snaží jen dělat dobře svůj úkol. O jiné ať se nestará, ani ať se neznepokojuje.

Mým úkolem je všechno uspořádat podle plánu, který mé Neposkvrněné Srdce už dávno připravilo ve světle Boží moudrosti.

Někteří z vás budou povoláni k *činnosti*.

Jim bude dáno světlo a síla, aby odrazili útoky těch, kteří se budou pokoušet vymýtit pravdu obsaženou v evangeliu mého Syna Ježíše. Vaše ústa budou dvojsečným mečem, aby strhla masku bludu a hájila pravdu.

V jedné ruce budete mít růženec a v druhé kříž mého Syna, k němuž budete přivádět duše v stále větším počtu, čím prudší a rozhodnější bude bitva.

Budete opatřeni ohněm nejčistšího světla Ducha Svatého, abyste zahnali všechny temnoty bludu. Vaším prostřednictvím nakonec zvítězí pravda.

Jiní budou povoláni, aby stáli v *obranné linii*.

Budou se muset hodně modlit a trpět. Od mnohých z nich budu muset žádat tak velké utrpení, že vyvrcholí obětí vlastního života.

Dám jim posilu své trvalé a mimořádné přítomnosti. Mé Neposkvrněné Srdce bude oltářem, na kterém budou obětováni pro spásu světa.

Moji synové kněží, volám vás nyní ze všech částí světa. Každému z vás je určeno jeho místo. (...)“

18. května 1977

Moje bitva

„Nechte se mnou vést, moji přemilí synové! Moje bitva už nyní začala.

Začnu útočit na srdce svého nepřítele a budu zasahovat zvláště tam, kde se nyní cítí vítězem.

Podarilo se mu svést vás pýchou. Dovedl všechno velmi chytře připravit. Do svého plánu nasadil všechny sektory vědy a lidské techniky a všechno zorganizoval ke vzpouře proti Bohu. V jeho rukou je nyní velká část lidstva. Podvodným způsobem dovedl pro sebe získat vědce, umělce, filosofy, učence a ty, kteří mají moc. Jím svedeni postavili se dnes do služeb jeho, aby jednali bez Boha a proti Bohu.

Ale zde je jeho slabá stránka.

Napadnu ho tím, že použiji síly maličkých, chudých, pokorných a slabých.

Já, „nepatrná služebnice Páně“, postavím se v čelo velikého zástupu pokorných a zaútočím na nedobytnou pevnost pyšných.

Ode všech těchto svých synů žádám jen to, aby se zaslvětili mému Neposkvrněnému Srdci, aby se mi ponechali jako mé vlastnictví. Tak budu v nich jednat já sama.

A mé vítězství – jejich prostřednictvím – už začalo.

Zdá se, že se satanovi podařilo dobýt všeho také v mé církvi.

Cítí se jistým, protože se mu povedlo vás oklamat a svést:

– bludem, který se všude šíří a který hlásá dokonce tolik mých kněží, mých ubohých synů;

– nevěrou, která se skrývá pod pláštěm kultury, přizpůsobování a pokusu aktuálnější a přijatelnější evangelizace. Tak evangelium, které dnes někteří hlásají, už není evangeliem Syna Ježíše;

– hříchem, kterého se stále více dopouštějí a jej ospravedlňují; často jsou to právě životy kněží a řeholních osob, které se staly skutečnými stokami nečistoty.

Nad touto církví, která se už zdánlivě potápí, chce vládnout satan jako jistý vítěz. Já ho zasáhnu do srdce a jeho vítězství postavím do služby triumfu svého Neposkvrněného Srdce.

Temnoty, kterou všude rozšířil, použiji, abych vyvolila duše svých nejmenších synů, a těm dám své vlastní světlo.

Tak budou všichni nuceni touto temnotou hledat spásu ve světle, které vychází z mého Neposkvrněného Srdce. A celý triumf mého nepřítele bude sloužit jen k tomu, aby pomohl mnoha duším uchýlit se do mého mateřského Srdce.

Povolám své kněze, aby vydali svědectví o své věrnosti až k hrdinství. Svým příkladem pomohou duším tolika mých zbloudilých dětí vrátit se na cestu věrnosti.

Své přemilé syny povedu k velké svatosti, aby jejich prostřednictvím byl také podán smír za všechny hříchy světa. A tak mnoho ztracených dětí bude moci být ještě spaseno.

Proto má dnes satan ze mne takový strach.

Ale já jsem se nyní hnula s šikem svých maličkých synů. Nic mě nebude moci zadržet, dokud nedosáhnu svého naprostého vítězství. A tak v téže chvíli, kdy se bude zdát všechno ztracené, Boží Prozřetelnost uskuteční triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

8. července 1977

Nástrahy mého nepřítele

„Nechte se mnou, přemilí synové, stále vést s bezmeznou důvěrou v mé Neposkvrněné Srdce.

Abyste byli poslušni mých rozkazů a tvořili mé nepřemožitelné vojsko, musíte odpírat nástrahám mého nepřítele, který nikdy nezužil proti vám tak jako v této době.

Chce vás svést k nedůvěře a malomyslnosti. Svým podvodným a záludným počínáním vám působí utrpení.

Vnuká vám dokonce pochybnost, že nejste opravdu vyvoleni a ode mne zvlášť milovaní, náramně vás přesvědčuje o vaší velké ubohosti a dává vám pocítit míru vaší lidské křehkosti.

Aby ochromil vašeho ducha a učinil vás neškodnými, doráží na vás pokušeními všeho druhu.

Moji přemilí synové, dávejte pozor! To jsou nástrahy mého nepřítele!

Je to jeho tajná zbraň, které proti vám používá. Je to jeho jedovaté uštknutí, jímž se snaží uškodit této mé malé patě.

Vaše Matka vám chce dnes odhalit jeho úklady a varovat vás před nimi.

Vy jste mé lilie, a proto vás sužuje nečistými obrazy, představami a pokušeními.

Budte klidni a plni důvěry! Více než jindy zazáří v těchto chvílích před Bohem a před vaší nebeskou Matkou, tak plnou světla a neporušenou, celá vaše čistota. Rodí se z onoho daru, který obnovujete svou vůli v největší bolesti celé své bytosti.

Z každé léčky, kterou vám satan nastraží, vycházíte čistší, krásnější a skvělejší. A utrpení, které pocítujete, používám jako hrozné zbraně, abych svému nepříteli vyrvala tolik kněží, vašich bratří, kteří už léta jsou v jeho moci jako zajatci a otroci.

Vy jste mé růže, vy máte vydávat vůni lásky jedině k mému Synu Ježíši a ke mně. Proto vám činí úklady tím, že vaše srdce vábí ke tvorům a snaží se vás nepozorovaně k nim připoutat. I v tom je jeho počínání vždy úskočné. Často k vám přivádí dobré, dokonce ctnostné osoby, ano i obdařené mimořádnými dary, které však vám mohou být překážkou vašeho úkonu lásky k mému Synu Ježíši, kterou bych chtěla učinit stále čistší, stálejší a dokonalejší.

Stačí nejmenší náklonnost ke kterémukoliv tvorů, aby váš úkon lásky nebyl už takový, jak si to přeje mé Neposkvrněné Srdce. A vaše duše se tak zatemňují stíny, které vám brání přijímat a chápat všechno světlo, které vám dávám a které vy potřebujete, abyste mohli tvořit můj věnec lásky.

Ach, moji přemilí synové! Pojďte ke mně všichni, protože jste tak malí, nejistí a neschopní! Pojďte, protože jste mými dětmi, protože mě všichni potřebujete, abyste šli po cestě dokonalé lásky.

Vy jste mé alpské fialky pro svou vnitřní maličkost, pro své duchovní dětství.

Satan na vás lící nástrahy tím, že vás vede k tomu, abyste se cítili dospělými a jistými, abyste svou jistotu zakládali na sobě samých, na svých ideách a na svých činech. A protože vlastností maličkých je důvěra a oddanost, pokouší vás stále pochybnostmi a nedůvěrou v tuto mou činnost ve vás a s vámi.

Snaží se vás přesvědčit, že vy sami musíte jednat, že vy musíte organizovat a pracovat, že všechno záleží jenom na vás.

A vy se pak snažíte stále více a nenecháváte působit mne...

Já vás pak už nemohu vést, protože tak už nejste schopni přijmout poučení.

Ještěliže pak přestáváte být maličkí, můj plán nemůže být uskutečněn.

Moji přemilí synové, proto jsem vám chtěla odhalit nástrahy, kterými se můj nepřítel bude stále více snažit vás oklamat a svádět.

Odpovídejte stále jedině hrdinnou důvěrou ve mne! Jen tu od vás potřebuji, moje malé děti, abych rozdrtila hlavu svému nepříteli, zatímco on se bude snažit uštknout mou patu tím, že bude činit nástrahy vám, moji přemilí synové!“

Poustevna Montegiove, 14. července 1977

Spojení v lásce

„Moji přemilí synové, zde na této hoře jste se mnou v modlitbě. Je to nepřetržitě večeradlo, jako to bylo v Jeruzalémě po návratu mého Syna Ježíše k Otcí.

I zde jsem stále mezi vámi. Jsem s vámi spojena v modlitbě, abych vám pomáhala modlit se dobře, abych vás povzbuzovala k prosbě bez ustání za všechny mé ubohé zbloudilé děti, které však ještě nejsou ztraceny. Ještě je zachráním vašim prostřednictvím. Proto nutně potřebuji vaši modlitbu.

Jsem zde, abych vám pomáhala, abyste chtěli jeden pro druhého stále více dobrého. Je to Matka, která ve vás rozněcuje touhu vzájemně se poznat, která vás povzbuzuje ke vzájemné lásce, která vás vybízí k jednotě. Je to Matka, která den co den vytváří mezi vámi větší jednotu.

Jsem zde, abych vás naučila žít se mnou. Protože jste se svým zasvěcením sami svěřili mně, mohu nyní opravdu žít a zjevovat se ve vás, zvláště když jako kněží mluvíte k mým dětem.

Je to Duch Svatý, který vám všechno vnuká. Je to ale Matka, která dává slovo a formu tomu, co vám Duch Svatý vnuká, že máte říkat, aby to mohlo vniknout do srdce a do duše vašich posluchačů podle toho, jak jsou schopni přijímat, a podle jejich duchovní potřeby.

Nyní jste zde se mnou a já se na vás dívám se stále větší mateřskou láskou. Mám s vámi opravdu veliké plány!

Svěřuji vám tolik kněží, svých synů. Pomáhejte mi svou modlitbou, svou velkoudušnou apoštolskou činností a svým utrpením, které se bude stále zvětšovat, k tomu, aby v tomto životě rostli.

Shromažďujte se ve večeradlech života se mnou! Oni na vás čekají, jako vyprahlá země čeká toužebně na kapku rosy.

Jděte kupředu spojení v lásce, vedeni za ruku svou nebeskou Matkou, jejíž blízkost budete silněji pociťovat, až budete sestupovat z této hory. Dnes vás ukrývám do Neposkrvněného Srdce. Každému zvláště vám žehnám!“

Vaše ochota

„(...) Zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci jste mi svěřili své kněžství. Tím jste si je zabezpečili.

Tím jste však splnili pouze první věc, i když je velmi důležitá. Nyní však já sama jako Matka jsem povinna každého z vás učinit takovým, jak si to přeje můj Syn Ježíš.

Druhá věc, kterou musíte učinit, je nechat se mnou vychovávat způsobem, který je u každého jiný.

Mým úkolem jako Matky je vychovávat vás zcela zvláštním a osobním způsobem. Též cesty, po kterých vás vedu, jsou rozdílné, ale všechny vás vedou ke stejnému cíli, který každému z vás ustanovil můj Syn Ježíš.

Nevšímejte si toho, jak vás vychovávám. Netažte se mě, kam vás vedu, a nesnažte se nejdříve poznat cestu, kterou jsem vám vytyčila. Vaším úkolem je podporovat mé působení svou poddajností.

Vnitřní poddajnost vás učí vždycky říkat „ano“ a hledat ve své činnosti jen uskutečnění mé vůle. Teď poznáte vůli své nebeské Matky:

- chci, abyste byli pokorní, mlčenliví, usebraní a zapálení láskou k Ježíši a duším; jen tak se stanete velkými v mých očích;

- chci, abyste byli plni důvěry a oddanosti, bez lidských starostí. Také starost chtějí něco „dělat“ pro mé Hnutí se může stát lidskou starostí. Jen tak bude moci váš duch vidět veliké dílo, které činím pro vás a vaším prostřednictvím;

- chci, abyste byli umrtveni, co se týká vašich smyslů, vytrvalí v modlitbě a soustředění kolem Ježíše v Eucharistii jako hořící lampy lásky. Jen tak budete pocíťovat mou blízkost;

- chci, abyste byli stále čistší: tak mě budete moci konečně vidět. Budete mě vidět očima duše, budete-li zavírat tělesné oči před marností tohoto světa.

Váš život bude mnou přetvořen, když vás vedu láskyplně a pevně ke svatosti. Jen tehdy, jestliže podporujete mé působení, můžete se po úkonu svého zasvěcení mně uvarovat nebezpečí, že byste se zastavili nebo polevili v horlivosti.

Vnější povinnost vás učí být dnes příkladem poslušnosti žité a vydávající svědectví.

Buďte poslušni své Matky, která k vám mluví a která vás učí svým slovem poslouchat papeže a církev s ním spojenou.

Denně je mé mateřské Srdce znovu zraňováno činy (i veřejnými činy) skutečně neposlušnosti a vzpoury proti papeži. Vaše poslušnost musí být jako moje: pokorná, uvědomělá a dokonalá. Tak podporujete mé působení, zatímco mé Hnutí začíná druhou fázi.

Protože mi ve všech částech světa odpovídáte tím, že se necháváte ukrýt do mého Neposkvrněného Srdce, musím vás co nejdříve učinit obrazy ukřižovaného Ježíše.

Odpověděli jste mi „ano“. Nyní vás žádám, abyste na mé působení odpověděli svou vnitřní i vnější povolností. Jen tak můžete odolat nástrahám mého nepřítel, které na vás líčí, a být ve shodě s mým velikým plánem lásky.“

29. července 1977

Vstupte do této mé zahrady

„Nechte se vést, přemilí synové, do nitra mého Neposkvrněného Srdce. Vstupte do této mé zahrady. V ní září nejčistší světlo Božské Trojice.

Otec zde nalézá svůj plán neporušený a dokonale uskutečněný. Proto je zde shrnuto a obsaženo celé stvoření, aby se mnou zpívalo věčnou chválu svému Stvořiteli a Pánu. Je to místo, kde je nebeský Otec od svých tvorů nejvíce oslavován.

Syn zde nalézá místo svého trvalého přebývání. Mé Srdce bylo domovem, kde si Slovo vytvořilo svůj lidský život. Bylo útočištěm, kam se Ježíš uchýlil, aby našel pomoc a ochranu.

Sem uvedl také své první učedníky, aby zesílili a aby všichni nabyli téže podoby. V této zahradě pomalu vyrostli podle jeho božského plánu. Stali se pokornějšími, čistšími, velkorysejšími a silnějšími. Zde byli dobře vychováni, dokud každý z nich nedosáhl té podobnosti s Ježíšem, jak chtěl sám Ježíš.

Mé Srdce bylo také oltářem, na kterém se Syn obětoval. Kalichem, který zachytil jeho Krev a který se otevřel při sténání jeho ran, který se rozevřel pro dar jeho umírajícího Srdce.

Chtěl, aby se tato zahrada stala také vaší zahradou. Proto vám dal svou Matku.

Duch Svatý je jediným Zahradníkem v této uzamčené zahradě.

On mě zastínil světlem své lásky. Naplnil mě všemi svými dary, ozdobil mě svou vznešeností a učinil mě svou snoubenkou.

V mém Neposkvrněném Srdci se udál Boží div.

Má zahrada je jedinečně jeho vlastnictvím. Je to Duch Svatý, který dává vláhu a světlo. On dává vyrůst nejkrásnějším květům, on jim dává barvu a vůni. On tam uvádí, koho chce.

Nikdo tam nemůže vstoupit, jestliže on sám neotevře. Nikdo nemůže kráčet vpřed, jestliže ho on nenese dále dopředu.

Moji přemilí synové, kéž byste znali dar, který jste dostali svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci!

Je to Duch Svatý, který vám dovolil vstoupit do této mé zahrady. Prostřednictvím vaší Matky vás pak pěstuje, zdobí vás svými dary a obohacuje všemi ctnostmi.

Tak rostete ve svatosti, jste jím uváděni do důvěrnosti mého Neposkvrněného Srdce, kde nejmocněji září celá sláva Nejsvětější Trojice.

Zůstaňte tedy navždy v této mé zahradě!“

4. srpna 1977
Sv. faráře z Arsua

Milujte se stále

„Zůstávejte stále v mém Neposkvrněném Srdci! Stále! Potom já sama všechno ve vás v každém okamžiku učiním!

Nikdy nehleďte na sebe! Svou maličkost přijímejte s pokorou a tichostí.

Říkejte Pánu: „Jsem tvé malé dítě. Znáám svou chudobu a děkuji ti!“

A milujte! Jste-li opravdu nejmenší, můžete více milovat.

Milujte stále! Ježíš a já chceme od vás jen lásku! Nic jiného vám nepatří, ale tlukot vašeho srdce je váš.

Srdce mých přemilých synů, bijte jen láskou k mému Synu Ježíši, ke mně a k duším! Pak budete i zde na zemi mou dokonalou radostí.“

6. srpna 1977
První sobota v měsíci

Mé vlastnictví

„Zůstáváte-li v zahradě mého Neposkvrněného Srdce, stáváte se mým vlastnictvím.

Nikdo vás potom nebude moci už nikdy ode mne odloučit, protože já sama vás chráním. Musíte se stále cítit v bezpečí!

Nesmíte se už bát ani satana, ani světa, ani své křehké přirozenosti.

Budete ovšem cítit svádění a pokoušení, které Pán dopouští jako zkoušku, aby vám ukázal míru vaší slabosti.

Já vás však chráním před zlým duchem, který nemůže škodit těm, kteří jsou mým vlastnictvím.

Pak vás láskyplně obdělám, až z vás udělám – z každého – též takovou zahradu, kde – podobně jako v mé – by se mohla zrcadlit božská záře Trojice.

Vychovávám vás s mateřskou péčí. Svou vlastní rukou vytrhávám z vás všechno, co by se mohlo jakkoliv Pánu nelíbit.

Duch Svatý, který mě naplňuje, je jako oheň, který ve vás všechno spaluje, aby nezůstal ani stín, který by mohl zatemnit onu krásu, ke které vás chce vést vaše nebeská Matka. Chci vás učinit nejčistším zrcadlem Boha.

Potom ve vás posiluji ony ctnosti, které jsou jako kořeny, na nichž záleží, abyste mohli růst: totiž víru, naději a lásku.

Kolem nich jako ozdobu vám dávám všechny ostatní ctnosti, které učinily vaši Matku krásnou před Bohem.

A v té míře, v jaké se stále více otvíráme Božímu světlu, vylévám na vás balzám své vůně: pokoru, důvěru a oddanost.

Tak rostete jako květiny pěstované v mé zahradě, protože dostáváte krásu a vůni vaší Matky.

Potom doprovázena anděly a svatými nebe a modlitbou duší v očistci přichází každého dne k Božímu trůnu, abych Bohu podávala stále větší kytice těchto květů své zahrady.

Až se stanete takovými, potom se celá církev stane mou zahradou, v níž se bude se zalíbením zhlížet Boží Trojice.

Otec se bude radovat, když v ní uvidí dokonale uskutečněný plán svého stvoření. Syn bude přebývat s námi, neboť mezi vás nyní přišlo Otcovo království. Duch Svatý sám bude životem světa, který bude opět zasvěcen Boží slávě.

Toto bude triumf mého Neposkvrněného Srdce.“

24. srpna 1977

Sv. Bartoloměje, apoštola

Rozhodující rána

„Moji přemilí synové, dívejte se na svět, ve kterém žijete, mýma očima.

Hleďte, jak se všeho zmocnil můj nepřítel. Více než jindy se stal svět v této době jeho královstvím, kde jako vládce vykonává svou moc.

A duše, oběti jeho svádění, hynou denně ve stále větším počtu.

Chci je zachránit mimořádným zásahem své mateřské lásky. Proto potřebuji vás, potřebuji vaši lásku.

Milujte mým vlastním Srdcem všechny tyto ubohé děti, které nyní satan a hřích přivedli na pokraj smrti. Milujte především ty, kteří jsou nejvíce vzdáleni, i ty, kteří popírají Boha, kteří vás odmítají a bojují proti vám, i ty, kteří jsou obětmi neřestí, nenávisti a násilí.

Stali se povolnými nástroji v ruce satana, který jich používá, jak chce. Často jedná jen pod jeho zhoubným vlivem.

Ale i oni byli vykoupeni Ježíšem. I oni jsou mými dětmi. Jsou nejvíce nemocní, a proto mne nejvíce potřebují.

Právě vy je milujte ve mně a se mnou. Ať je vaše láska čistá a bez výhrad, ať je mou vlastní láskou.

I když se vám zdá, že s vámi nesouhlasí, ve skutečnosti tomu tak není. Vaše láska je už silou, která je vytrhuje z moci satanovy.

Je světlem, které proráží temnoty, v nichž oni žijí. Je to nejcennější pomoc, kterou jim můžete poskytnout, abyste je přivedli ke spáse.

Vy náležíte mně a já vás použiji, abych přivedla domů všechny děti, které mi můj nepřítel vyrval, aby je připojil ke svému panství.

Chci, aby se všechny tyto mé ztracené děti vašim prostřednictvím vrátily do ohrady mé zahrady. Tak dojdou spásky.

Mám naspěch, přemilí synové, protože přišel čas. Mám naspěch, protože bitva už začala a její plán směřuje k plnému uskutečnění.

Moje rozhodující rána, která přinese vítězství, to jste vy, přemilí synové: potřebuji všechnu vaši lásku, abych vyrvala z rukou svého nepřítele všechny tyto děti, kterých se zmocnil.

Teprve až všichni vstoupí do zahrady mého Neposkvrněného Srdce, pochopí lidé, že můj triumf bude jedině triumfem lásky ve světě.“

8. září 1977

Narození Panny Marie

Ukazují vám cestu

„Zůstávejte stále v mém Neposkvrněném Srdci, moji přemilí synové! Musím vás co nejdříve učinit takovými, jak si to přeje Ježíš. Mám naspěch a žádám od vás stále větší věci.

Nechte se mnou vést! Nikdy se nebojte! Všichni mi odpovídejte „ano“. Už léta vás den ze dne sleduji. Už léta vám ukazuji cestu.

Jděte touto cestou se mnou. Vedu vás po ní, protože ve chvíli velké tmy na ní najdete světlo. Nenechávejte se strhnout marnou zvědavostí a nehledejte jiné důkazy!

Tato cesta, kterou jsem vám naznačila, bude pro vás jediným důkazem. Jděte stále po ní a neochabujte. Žijte tak, jak jsem řekla.

Mluvila jsem, abyste mi naslouchali.

Nasloucháte mi tehdy, když uskutečňujete v praxi všechno, co jsem vám řekla. Uchovávejte to v srdci, přestože se někdo snaží našeptávat vám pochybnost a nejistotu.

Uvádějte to do praxe, chcete-li si ověřit pro sebe i pro druhé pravdivost mých slov. (...)“

Nijmegen (Holandsko), 1. října 1977

Sv. Terezie od Ježíška

Není všem dáno

„Není všem dáno pochopit můj plán, nýbrž jen těm, které já volám. Moji přemilí synové, odkdy vás vychovávám, sleduji a vedu, abych vás připravila odpovědět na toto volání? Už od mateřského klína jsem vás přijala do svého Neposkvrněného Srdce a sama jsem všechno v životě pro vás zařídila.

Celý váš život je uměleckým dílem mé lásky. Nyní se má co nejrychleji tento plán uskutečnit k dobru všech.

Málo je zde povoláných: ale Matka chce dát vašim prostřednictvím všem svým dětem možnost spásy.

Hleďte, jak mnozí z nich jdou cestou záhuby! Kdo jim pomůže? Kdo je zadrží?

Hleďte, jak mnozí – ještě mladí – už sklízejí skutky smrti, a to dříve, než je mohli zasévat. Svět, ve kterém žijí, je otrávil a usmrtil.

Jak mnohé velkomyslné duše jsou dnes zachváceny touto temnotou, která se rozšířila v celé církvi!

Znovu prožíváš mou bolest, když se setkáváš s bratry kněžími, kteří už nevěří. A svou službu vykonávají dále. Jsou to učitelé bludu, jsou to slepci, kteří vedou druhé do slepoty.

Sdílej mou bolest právě na tomto místě, odkud se pokrokářství a odpad rozšířily v této zemi a do mnoha částí světa.

Odtud právě vyšlo dílo mého nepřítele: a právě také zde – na znamení smíru – jsem chtěla shromáždit se mnou v modlitbě kněze mého Hnutí.

Není všem dáno pochopit můj velký plán. Toto je však hodina, kdy mi musí odpovédět všichni povolání.

Brzy už nebudete mít čas, protože počet stanovený nebeským Otcem bude nyní dovršen.“

Fatima, 13. října 1977
60. výročí posledního zjevení

Sluneční zázrak

„Přemilí synové, pokračujte s důvěrou!

Dnes si s radostí připomínáme znamení, které jsem před 60 roky dala v této zemi, kterou jsem si zvolila pro své zjevení. Vy tomu říkáte „sluneční zázrak“.

Ano, synové, také slunce poslouchá tak jako celé tvorstvo zákonů stanovených Stvořitelem. Někdy však může být jeho počínání jiné, když to chce Bůh.

Také slunce jako vše stvořené poslouchá Božích rozkazů.

Tímto zázrakem jsem vám chtěla ukázat, že mé vítězství bude záležet v tom, že přivedu lidi k ochotné poslušnosti vůle našeho Boha.

Avšak slunce je zdrojem světla. Země vyhání klíčky a otvírá se jeho teplu. Vy žijete na této zemi ze světla, které vám dává. Vaše práce začíná s jeho východem. S jeho západem přestáváte pracovat.

Chtěla jsem vám tím ukázat, že mé vítězství bude spočívat především v tom: dát světlu opět zazářit nad světem a nad církví. Světu se znovu dostane světla, protože se zcela oddá klanění a oslavě Boží.

V církvi po zapuzení temnoty bludu, nevěry a hříchu, který ji nyní zahaluje, toto světlo opět zazáří v životě církve, že sama církev bude největším světlem pro všechny národy země.

Avšak největším vítězstvím mého Neposkvrněného mateřského Srdce bude nechat zazářit Ježíše v duších všech mých dětí.

Někteří mezi přítomnými na tomto místě si dnes myslí: „Jaký by to byl velký div, kdyby se sluneční zázrak opakoval!“

Ale já jej opakuji pro každého z vás každý den. Když vás vedu na cestu svého Syna, když vám pomáhám uzdravit se z hříchu, když vás vedu k modlitbě a když vás

vychovávám ke svatosti, je to Světlo tohoto Slunce, které nechávám stále více zazářit ve vašich duších a ve vašem životě: totiž *slunce mého Syna Ježíše*.

Proto sluneční zázrak, který se stal zde, byl jenom znamením. Přítomní pozorovali svými očima mimořádný jev, který mnohé přivedl k víře v působení vaší Matky, jejímž úkolem je rozsvěcovat v srdci všech lidí světlo Ježíšovo, světlo pravého Slunce světa.“

29. října 1977

Bl. Michala Ruy

Pochybnosti a rozpaky

„Nenechte se překvapit, přemilí synové, protože můj nepřítel dělá všechno, aby překazil toto moje dílo.

Jeho oblíbenou zbraní je vyvolávat pochybnosti a rozpaky nad tím, co já činím v církvi. Tyto pochybnosti se snaží opírat o důvody, které zdánlivě vypadají solidní a správné. Vede vás tak ke kritickému postoji vůči tomu, co vám říkám, ještě dříve, než moje slova slyšíte a pochopíte.

Někdy slyšíte o svých vysoce vzdělaných spolubratřích, leckdy také o odbornících a učitelích teologie, kteří odmítají to, co vám říkám, protože každé mé slovo cedí, filtrují svým duchem, oplývajícím kulturním bohatstvím. Tak nalézají nepřeeknatelné obtíže právě v těch větech, které prostým a maličkým připadají tak jasné.

Mé slovo může pochopit a přijmout jen ten, kdo má mysl pokornou a připravenou, kdo má prosté srdce, kdo má jasné a čisté oči. Když mluví matka ke svým dětem, děti ji poslouchají, protože ji milují; dělají to, co jim říká, a tak rostou v poznání a životě.

Nemohou být jejími dětmi ti, kdo ji kritizují ještě dříve, než ji slyší, kteří odmítají to, co říká, dříve než to uplatní v praxi. Takoví, i když ve vědě postupují, nemohou růst v moudrosti a v životě. (...)“

5. listopadu 1977

První sobota v měsíci

Všechno se už uskutečňuje

„Všechno se už plní podle Božího plánu. Vaše Matka vás chce ukrýt do svého Neposkvrněného Srdce, aby vás učinila schopnými pro dokonalé uskutečnění Božího plánu.

V něm se skvěje triumf milosrdenství *Otce*, který chce všechny své zbloudilé děti přivést na cestu návratu k sobě a který na ně tak čeká!

Jím se uskutečňuje veliká hodina milosrdné lásky *Syna*, který chce, aby jeho Krví byl očištěn celý tento svět, který on na kříži vykoupil.

Jím přichází doba *Ducha Svatého*, který vám bude stále více dáván od *Otce* i od *Syna* ve vrchovaté míře, aby vedl celou církev ke svým novým Letnicím.

Všechno se už začíná plnit, aby církev mohla vyjít z veliké očištné bolesti krásnější a skvělejší v obnoveném světě.

Všechno, co se vám přihodí, musíte vidět v tomto světle. Každá chvíle, kterou prožíváte, se musí zařadit na své místo v kontextu tohoto podivuhodného plánu.

Nezdržujte se pohledem na stále větší tmu, na hřích, který je dnes povyšován na normu lidského jednání. Nehledte na utrpení, které dnes dosahuje až k samému vrcholu. Nehledte na trest, který si toto lidstvo připravuje svými vlastníma rukama. (...)“

8. prosince 1977

Neposkrvněného Početí Panny Marie

Neposkrvněná je při vás

„Jsem vaše Neposkrvněná Matka.

Všichni ze všech částí světa pozvedněte dnes oči ke mně a hleďte na mne ve slávě, do které mě zvláštním privilegiem postavila Nejsvětější Trojice.

Nikdy jsem nepoznala hřích.

Můj Syn Ježíš chtěl tak nechat ve mně zazářit první a nejkrásnější ovoce mého vykoupění. Jako jeho Krev vám dává možnost obmýt se od každé skvrny hříchu, tak mně dala výsadu, že jsem nikdy nebyla hříchem poskrvněna už od prvního okamžiku svého početí.

Chtěl mě mít „celou krásnou“, aby ve mně našel bránu hodnou, jíž by se dostal až k vám. Moji přemilí synové, nechte se stále více přitahovat svou nebeskou Matkou, chcete-li, abych vám pomohla zbavit se hříchu, který je vašim skutečným zlem a kazí obraz mého Syna Ježíše, který jediný má zářit v každém z vás.

Právě v tento den se k vám přibližuji a říkám vám: „Nebojte se! Nestrachujte se ničeho, protože máte vedle sebe svou Neposkrvněnou Matku!“

Ukázala jsem vám cíl, ke kterému vás toužím dovést.

Naznačila jsem vám cestu.

Já jsem vás povolala ze všech částí světa a ukryla vás do svého Neposkrvněného Srdce.

Také jsem vám předpověděla, co se má stát.

Nyní v tento den vás vybízím, abyste se mi úplně svěřili beze strachu a bez úzkosti.

Jestliže jsem vám řekla, že se vám v největší tmě dostane Světla od mého Neposkrvněného Srdce, tím jsem vás chtěla upozornit, že já sama vám v rozhodných okamžicích všechno ukážu.

Řeknu vám, koho budete muset následovat, abyste zůstali věrni Náměstku mého Syna Ježíše a mé církvi.

Upevním vás v tom, co budete hlásat, abyste zůstali v pravdě. Ukážu vám, koho se máte bát a po kterých cestách budete moci jít, abyste unikli nebezpečím, za-

tím co já sama všechno předem zařídím pro toho, koho povedu na Kalvárii, aby byl obětován.

Já, Neposkvrněná, jsem při vás: V těchto chvílích vaši očisty dám o sobě vědět mimořádným způsobem, protože musíme svést velikou bitvu proti satanovi, proti hříchu a proti celému velikému vojsku zla. (...)“

24. prosince 1977

Svatá noc

Také vy rodíte mého Syna

„Moji přemilí synové, sklánějte se se mnou nad těmito jeslemi, kde se můj Syn sotva narozený ještě chvěje zimou a pláče!

Klaňme se mu společně, protože je to pravý Syn Boží!

Já vás zvláště miluji, protože jste jeho kněží. Dostali jste moc, která vás činí tak velice podobnými vaší nebeské Matce.

Když sloužíte mši svatou, *také vy rodíte mého Syna*. Ježíš se skutečně stává přítomný v hostii proměněné slovem kněží.

Kdyby nebylo vás, synové moji přemilí, můj Syn by se nemohl učinit přítomným ve svátosti Eucharistie.

Ježíš je v Eucharistii skutečně přítomný se svým Tělem, se svou Krví, se svou Duší a se svým Božstvím.

Vy, kněží, obnovujete skutečnost tohoto jeho narození v čase.

Jako tehdy i dnes se děje tento jeho příchod jako tajemství. Tehdy ho přijala jeskyně, nyní oltářní kámen. Něžný vzhled Dítěte zahaloval jeho Božství. Nyní ho zahaluje bělostná způsob chleba.

Avšak jako tehdy v malém Dítěti, tak i nyní v posvěcené hostii je skutečně přítomen Syn Boží.

V této Svaté noci je mé mateřské Srdce znovu zraňováno, když vidím, jak i mezi kněžími se šíří pochybnosti o božské přítomnosti mého Syna Ježíše v tajemství Eucharistie.

A tak se šíří lhotejnost k Nejsvětější Svátosti, ochabuje adorace a modlitba, den ze dne se množí svatokrádeže těch, kteří přistupují ve stavu těžkého hříchu.

Bohužel i mezi kněžími přibývá těch, kteří slouží mši svatou a už nevěří. Někteří z nich popírají skutečnou přítomnost mého Syna Ježíše, jiní ji chtějí omezovat jen na dobu sloužení mše svaté, jiní ji snižují na přítomnost pouze duchovní a symbolickou.

Tyto bludy se stále šíří bez ohledu na to, že učitelský úřad církve, především papež, znovu jasně potvrdil nauku víry.

Bohužel přijde doba, kdy se tento blud ještě více rozšíří. V církvi téměř vymizí libá vůně adorace a Nejsvětější Oběti. Tak dosáhne vrcholu ono ohavné zpusťování, které už vniklo do svatého Božího chrámu.

Právě proto chci v této Svaté noci shromáždit ve svém Neposkvrněném Srdci všechny své přemilé syny, roztroušené po všech částech světa.

Vybízím vás, abyste se se mnou skláněli nad oltářem, kde také vy rodíte Ježíše v eucharistickém tajemství. Klaňte se mu se mnou, se mnou ho zahrnujte láskou, se mnou ho těšte, se mnou mu děkujte, se mnou mu nahrazujte urážky, chlad a velikou lhostejnost, kterou je obklopen. Se mnou ho braňte svým životem, ochotni dát za něho svou krev.

A tak v této hluboké noci Ježíš vaším prostřednictvím opět osvítil tento svět, který chce ještě svou milosrdnou láskou zachránit.“

31. prosince 1977

Poslední den roku

Konec jednoho období

„Můj nejmilejší synu, prožij se mnou poslední hodiny tohoto roku, kdy se mému Hnutí dostalo opravdu mimořádných milostí.

Uplynulo 60 let od té doby, co jsem se zjevila v chudé dolině Iria ve Fatimě, abych přinesla lidem své důležité poselství.

Toto poselství se stává stále důležitějším a aktuálnějším zvláště dnes.

Aktuální proto, že se lidstvo ocitá v těchto chvílích více než jindy na pokraji svého vlastního zničení. A *naléhavé* proto, že to, co stanovila Boží spravedlnost, je na cestě postupného a rychlého uskutečnění.

Přemilí synové, všichni přijměte úpěnlivou výzvu své Matky: vraťte se na cestu, která vede modlitbou a obrácením zpět k Bohu!

Dnes vám také nabízím prostředek, který vám dává Otec, aby vám pomohl k němu se vrátit, totiž mé Neposkvrněné Srdce. Zasvěťte se všichni tomuto Srdci a svěřte se do rukou své nebeské Matky!

Během tohoto roku, který právě končí, mohla jsem zadržet trest modlitbami a utrpením tak mnohých svých synů. Vaše „ano“ mi umožnilo dodat síly mému úsilí mateřské přímluvy za vás.

Ježíš také chtěl svěřit své a vaší Matce poslední možnost, aby vás svou přímluvou přivedla ke spáse a zmírnila velikou bolest, která vás čeká. (...)“

1978

VAŠE

VEŘEJNÉ POSLÁNÍ

1. ledna 1978

Panny Marie Matky Boží

Začne to s církví

„Dnes hledí celá církev s velikou nadějí na svou nebeskou Matku.

Papež, Ježíšův Náměstek, tato oběť, která se stále více stravuje na kříži za spásu světa, mě prosí s něžnou synovskou láskou a s bezmeznou důvěrou za mír pro celé lidstvo. Ustavičnou modlitbou se obrací na mne a prosí za mír především pro církev, za jejíž Matku mě on sám slavně prohlásil.

Vzývají mě všechny mé děti, roztroušené po všech částech světa: nevinné děti, mládež, která trpí dnes více než jindy touto nejistotou a temnotou: chudí, hříšníci, nemocní, staří, exulanti a bloudící.

Se zvláštní vroucností mě vzýváte vy, moji přemilí synové, kněží, zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Dnes vám chci říci, že přijímám vaše modlitby a kladu je na oltář Boží spravedlnosti.

V tomto roce ještě více zesílí mé úsilí mateřského zprostředkování mezi vámi a mým Synem Ježíšem. (...)“

6. ledna 1978

První pátek měsíce a roku

Můžeš nás milovat také takto

„Můj nejmilejší synu, vrať se s radostí do Ježíšova Srdce!

Kdybys věděl, jak tě on miluje, jak se na tebe dívá se zvláštní láskou! Víš proč? Protože jsi stále tak malý, tak chudý, tak plný chyb...

Všechno vhod do horoucí výhně jeho Srdce a všechno bude spáleno v jeho milosrdné lásce: tvé hříchy, tvé slabosti, tvé chyby.

Nakonec ti nezůstane nic tvého: to dobré, co děláš, bude jediné naším dílem. Ty nám budeš obětovat dar, který je pro nás nejvzácnější a který vždy od tebe žádáme: tvou lásku.

Můžeš nás milovat také takto: ve své maličkosti, v chudobě a ve své opravdu veliké ubohosti.

Neztrácej mysl, když vidíš, že něco slíbíš, a nedodržíš to...

Obětoval jsi mi však bolest a lítost nad svou chybou a mé mateřské Srdce nad tím jása radostí.

Snaž se však zachovávat to, co od tebe žádám, a dodržovat to, co mi slibuješ!

mlčení se všemi, modlitbu, utrpení a největší důvěru ve mne!

Tyto intimní bolesti, tato tvá skrytá pokořování tě činí podobným mému ukřižovanému Synu.

Nech se stále více jemu připodobňovat svou nebeskou Matkou, která tě chce pevně přibít na kříž, který pro tebe připravil můj Syn Ježíš...“

Řím, 21. ledna 1978
Sv. Anežky Římské

Synové, pomáhejte mi!

„Přemilí synové, každým dnem váš počet roste. Moje úsilí pro obnovu církve a spásu světa je intenzivnější a zjevnější.

V těchto chvílích více než jindy se vaše nebeská Matka chvěje jakoby plná úzkosti. Blížím se k srdci přemilých synů a žádám každého s mateřskou naléhavostí, abyste mi pomáhali.

Synové, pomáhejte mi!

Matka teď potřebuje vaši pomoc!

Neslyšíte, jak vás ze všech stran volám, shromažďuji a úpěnlivě prosím? Snažně vás prosím znameními, která jsou stále častější a větší. Jsou to mé slzy, má zjevení a má poselství.

Teď už nemohu zdržet tento ubohý svět, aby se nezřítíl na dno propasti. Toto je jeho největší trest, neboť jestliže klesne až na dno, svět se sám zničí. Skutečně bude zničen a stráven ohněm bezuzdného egoismu a nenávisti, která bude štvát jedny proti druhým. Bratr zabije bratra, jeden národ zničí druhý ve válce s neslychaným násilím vedené, která si vyžádá nespočetné oběti. Krev poteče na všech stranách.

Pomáhejte mi, přemilí synové, zdržet tento svět před pádem do propasti! Pomozte mi zachránit ještě tolik mých ztracených dětí!

Sváma malýma rukama posilujte milosrdné ruce své nebeské Matky. Proto vás žádám, abyste všichni odpověděli na mou výzvu plnou úzkosti.

Každý nový kněz, který přichází do mého Neposkrvněného Srdce, dává novou sílu vaší Matce, aby vás všechny přivedla ke spáse. Proto vaší jedinou starostí musí být pouze to, abyste vždy odpověděli „ano“ na to, co od vás žádám.

Budu od vás žádat stále větší věci, čím potřebnější bude pro vás můj mimořádný zásah.“

2. února 1978
Obětování Ježíška v chrámě

V chrámě budete obětováni

„Nosím vás na svých rukou, přemilí synové, a vy se musíte pouze nechat ode mne vést. Proto vás žádám, abyste se stali dětmi. Vy jste mými nejmenšími dětmi.

Musíte být maličkými jako Ježíš, kterého jsem čtyřicátého dne po narození jako Matka nesla na svých rukou do chrámu. Jeho oči hledí do mých očí a cítí se klidný a v bezpečí. Nic jiného nevidí a spí ukolébán na mém Srdci, zatím co já mám stále větší radost, když dopřávám Dítěti pokoj, odpočinek a lásku.

Přemilí synové, tak se vy nechte ode mne nést! Tak se stáváte mou dokonalou radostí. Jen tak se můžete cítit v bezpečí.

Pak v tom ledu, který stále více všechno zmrazuje, zakoušíte teplo mé mateřské lásky. V nejistotě, která nyní všechny zachvacuje, cítíte ochranu, kterou vám poskytuje mé náruči. V temnotě, která se stává stále hlubší, hle, svítí vám mé Světlo!

Dívejte se i vy do mých očí! Bůh vám dal světlo prostřednictvím vaší Matky.

Nesu vás na rukou do Božího chrámu, vy služebníci Páně a strážcové jeho chrámu. Nyní je to chrám znesvěcený a zdá se, že se už hroutí.

Sloupy pravdy se zdají rozpukané a jak mnoho pastýřů se stalo obětí bludů nejtěžších!

Všechno je poskvrněno hříchem, který by chtěl zhanobit i oltář. Přibývá svato-krádeží a číše Boží spravedlnosti je nyní vrchovatá.

V chrámě budete obětováni. Krev ještě může smýt každou skvrnu. Krví bude očištěna má církev.

Proto je Matka při vás.

Nechte se ode mne vést s naprostou oddaností. Nedívejte se kolem a nehleďte jině útočiště nebo jinou ochranu. V mém Neposkvrněném Srdci se všechno pro každého z vás začíná naplňovat.“

10. února 1978

Jen tehdy se porozumí

„Tak milý mi byl tvůj příchod, tvá pouť lásky a modlitby do mé svatyně, kde jsi začal schůzky mých přemilých synů na Sicílii! Přišel jsi potěšit bolestné Srdce své Neposkvrněné Matky.

Přijala jsem tvůj láskyplný dar a ovinula jsem jej kolem svého Srdce jako zářící věnec, který mi tvoříš s kněžími, které shromažďuješ v každé části světa. Díky za radost, kterou mi působíš!

Dostal jsi také znamení: hle, jeho smysl. Nyní všude bude zhášet světlo. Ti, které jsem povolala, se uchylují do mého Neposkvrněného Srdce. Zde bude místo, kde budete moci ještě vidět. Zde je útočiště, kde budete moci být shromážděni. Zde je cesta, která vás povede k Bohu.

Temnota zahálí církev a ještě více zhoustne, až tvá nebeská Matka přijme duši svého prvního přemilého syna, papeže Pavla VI., který dokonává na kříži svou poslední obět.

Dokud bude žít, budu moci pro jeho bolestné mučednictví ještě zadržet rámě Boží spravedlnosti. Po jeho smrti však půjde všechno rychle.

Církev bude bludem přímo zaplavena, bludem, který bude přijímán a šířen, a tak dosáhne vrcholu odpad, který se už nyní rozlévá jako skvrna oleje.

Budou zasaženi pastýři i stádo jim svěřené. Pán na okamžik dopustí, aby církev byla jakoby od něho opuštěna.

Temnota bude houstnout nad světem, který dospěje k vrcholu své zvrácenosti. Čím více se bude kazit, tím více bude zatvrzele pokračovat na cestě vzpoury proti Bohu, modlářství, rouhání a bezbožnosti.

Tak si uvalí sám na sebe to, co stanovila Boží spravedlnost pro jeho úplné očistění temnotou, ohněm a krví.

Bude to doba mučedníků, kteří ve velkém počtu prolíjí svou krev, a těch, kteří zůstanou. Ti budou závidět těm, které budou vidět pronásledované a usmrčené.

Teprve tehdy se porozumí tomu, co jsem pro vás udělala...

11. února 1978

Panny Marie Lurdské

Nyní se musíte připravit

„Ze všech stran světa, synové přemilí, vás dnes shromažďuji ve svém Neposkvrněném Srdci.

S pokorou jste přijali výzvu, abyste mi svěřili svůj život, a nyní já sama budu v každém okamžiku vaší ochranou.

Zasvětili jste mi také svoje kněžství. Já si беру za úkol činit je každým dnem shodnějším s plánem lásky eucharistického Srdce Ježíšova.

Dali jste mi srdce. Já dám na místo vašich srdcí, plných hříchů, své Neposkvrněné Srdce, a tak na vás přitáhnu Boží moc, která v každém vytvoří mého Syna Ježíše až do jeho plnosti.

Proto odpovězte na to, co vaše Neposkvrněná Matka dnes od vás žádá.

Chci od vás povolnost, modlitbu a utrpení.

Buďte především stále povolnější. Pouze tak vás mohu živit, šatit, vést a vychovávat.

V těchto chvílích činím největší divy skrytě a mlčky. Konám své největší divy v srdci a v duši svých přemilých synů.

Vedu vás k veliké svatosti, aniž byste to vy nebo jiní pozorovali.

Dávám vám svého vlastního ducha, a tak Duch Otce a Syna bude neodolatelně puzen, aby sestoupil na vás, jako sestoupil na mne, a on vás plně přetvoří. Stanete se velkými v lásce, ve ctnosti, v obětování a v hrdinství.

Tak budete připraveni pro můj plán.

Více se modlete, synové přemilí!

Nikdy neopomínejte bohoslužbu hodin, svou denní meditaci a časté návštěvy Ježíše přítomného v Eucharistii.

Oběť mše svaté prožívejte vnitřně ve svém životě a ve chvíli své celebrace.

Je to především u oltáře, kde se každý z vás připodobňuje ukřižovanému Ježíši.

Nikdy nevynechávejte modlitbu svatého růžence, kterou já zvláště miluji; z nebe jsem přišla vás o ni požádat. Naučila jsem vás modlit se ji dobře, když jsem mezi svými prsty posouvala zrnka růžence, zatím co jsem se připojovala k modlitbě své malé dcery, které jsem se zjevila v massabielské jeskyni.

Když se modlíte růženec, zvete mne, abych se modlila s vámi, a já se skutečně pokaždé připojuji k vaší modlitbě. Tak jste dětmi, které se modlí společně s nebes-

kou Matkou. A právě proto se stává růženec nejmocnější zbraní, které máte používat v hrozné bitvě, k níž jste voláni, abyste bojovali proti satanovi a jeho vojsku zla.

Obětujte mi také svá utrpení:

– vnitřní utrpení, která vás tak pokořují, protože pocházejí ze zkušeností vašich hranic, vašich chyb a četných náklonností. Čím menší a skrytější jsou utrpení, která mi obětujete, tím větší je radost, kterou zakouší mé Neposkrvnělé Srdce;

– vnější utrpení, které vám často způsobuje můj nepřítel, když se vztekne a zuřivě sápe zvláště na vás, protože předvídá, že já vás použiji k jeho definitivní porážce.

Některé sužuje pokušeními všeho druhu, jiné pochybností a nedůvěrou, jiné suchopárností a únavou, jiné kritikou a posměchem, jiné dokonce nejtěžšími pomluvami.

Odpovídejte jediným způsobem: tím, že mi obětujete bolest, kterou zakoušíte, a mějte důvěru, důvěru ve svou nebeskou Matku!

Jestliže jsem vždycky byla při vás, v těchto chvílích jsem při vás zvláštním způsobem s celou něžností své mateřské lásky.

Nebojte se! Opakuji vám: náležíte mně a satan se vás nedotkne. Jste v mé zahradě a nikdo vás nebude moci odtrhnout od mého Neposkrvnělého Srdce. (...)“

3. března 1978

První sobota v měsíci

Dostane se vám útěchy

„Přemilí synové, hleďte na svou Matku! Vstupte do úkrytu, který pro vás připravila její láska. Odpočívejte v mém Neposkrvnělém Srdci!

Jak veliká je námaha, kterou budete muset vzít na sebe! Jdete po cestě, která se den ze dne stává drsnější a obtížnější.

Často jste pokoušeni zastavit se pro únavu, vyprahlost a překážky, s nimiž se setkáváte. Nikdy se nezastavujte! Nechte se stále vést za ruku svou nebeskou Matkou!

Jdete dnes obtížnou cestou očisty.

Je ještě dlouhá? Kdy skončí? Budeme muset mnoho trpět? Čeká to každého? A kdo dojde cíle?

Tyto otázky si často kladete.

Ano, synové, čeká vás ještě nejbolestnější kus cesty a chce to také ještě čas, aby se všechno splnilo.

Abyste se neunavili, uchylujte se do mého Neposkrvnělého Srdce! Je to zahrada, kterou Nejsvětější Trojice učinila pro sebe a pro vás. Pro sebe, protože se v ní odráží její nejčistší Světlo a v ní je Bůh nejvíce oslavován. Pro vás, protože potřebujete tuto rozkošnou zahradu především ve chvílích, které prožíváte.

Potřebujete ji:

– *pro svůj odpočinek*: vstupte do tohoto odpočinku, přemilí synové. Já sama pak obvážu vaše rány, opravím vaše obnošené šaty, připravím vám pokrm, který vás občerství, a pomohu vám, abyste zesílili;

– *pro svou útěchu*: vy jste nejmenší děti, které shromažďují ze všech částí světa a které odpovídají s takovou velkomyslností na moji výzvu trpět a nést kříž. Nebudte smutni, jestliže se vaše bolest bude muset ještě zvětšit. V mém náručí, na mém Neposkvrněném Srdci se vám dostane útěchy. A já sama vám dopřeji to, co druhí nebudou moci ani pochopit ani okusit;

– *pro svou oběť*: denně porostete podle mého mateřského záměru, zatím co vás zahrnují svými něžnostmi a zdobím vás svými vlastními ctnostmi.

Moje práce je tichá a skrytá, avšak vnitřně vás přetváří a přitahuje vám Boží zalíbení.

Až budete připraveni, potom vás vezmu a odnesu vás, abych ozdobila Boží zahradu s anděly a svatými. Jak mnohé z vás jsem už donesla sem nahoru do nebe! Tvoří nejkrásnější korunu slávy kolem mého Neposkvrněného Srdce. (...)“

19. března 1978

Květná neděle – svátek sv. Josefa

Hodina temnoty

„Moji přemilí synové, zůstávejte v mém Neposkvrněném Srdci a prožívejte se mnou chvíle svého bolestného utrpení, které nyní začalo. Prožívejte ho také vy jako můj Syn Ježíš.

Vstupujete do doby, kterou Otec stanovil, aby se splnil jeho záměr.

Dnes, na začátku tohoto svatého týdne, řekněte také vy Otcově vůli své „ano“. Řekněte je s Ježíšem, jeho Synem a vašim bratrem, který se opět každého dne za vás obětuje.

Toto je hodina satana a jeho veliké moci.

Hodina temnot!

Temnota se rozšířila v každé části světa a lidé, zatím co se mylně domnívají, že dosáhli vrcholu, krácejí v největší tmě. Tak je všechno zahaleno stínem smrti, který vás zabíjí, stínem hříchu, který vás vrhá do vězení, a stínem nenávisti, která vás ničí.

Temnota pronikla také do církve. Stále více se šíří a denně uchvacuje oběti mezi samotnými přemilými syny.

Jak mnozí z nich, svedeni satanem, ztratili světlo, aby mohli jít správnou cestou: cestou pravdy, věrnosti, života milosti, lásky, cestou modlitby, dobrého příkladu a svatosti.

Jak mnozí z těchto mých ubohých synů ještě dnes opouštějí církve nebo ji kritizují a proti ní brojí nebo ji přímo zrazují a vydávají do rukou jejího nepřítele!

„Jidáš, políbením zrazuješ Syna člověka?“

Také vy dnes políbením zrazujete církev, dceru vaší nebeské Matky!
Ještě k ní náležíte a žijete pro ni, vykonáváte její služby, a často jste dokonce jejími pastýři!

Denně obnovujete eucharistickou oběť, udělujete svátosti a hlásáte její zvěst spásy...

A přece někteří z vás ji prodávají jejím nepříteli a zasahují ji do srdce tím, že kazí pravdu bludem, ospravedlňují hřích a žijí duchem světa, který se tak dostává vašim prostřednictvím do jejího nitra, a tak ohrožuje její vlastní život.

Ano, vy sami, moji přemilí synové, ještě dnes políbením zrazujete mou církev a vydáváte ji do rukou jejích nepřátel.

Tak i ona bude brzy od vás zavržena k tomu, kdo udělá všechno, aby byla zničena. Bude znovu odsuzována a pronásledována. Ještě bude muset prolévat krev.

Kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, přemilí synové, které shromažďuji ze všech stran světa, abych z vás utvořila svůj šik, jestliže je toto hodina temnoty, *musí to být také vaše hodina!*

Hodina vašeho světla, které bude muset stále více zářit!

Hodina mého velikého světla, které vám dávám mimořádným způsobem, abyste mohli všichni kráčet vstříc mému Synu Ježíši, Králi pokoje a lásky, který už nyní přichází.“

24. března 1978

Velký pátek

Kolik krve!

„Přemilí synové, dnešní den prožívejte se mnou na Kalvárii!

Zůstaňte se mnou pod křížem!

Jak velice trpí můj Syn Ježíš! Je proboden hřeby, visí na kříži, celý je pokryt ranami a krví. Jeho tělo se otřásá záchvěvy hrozné agonie, zatímco lidé kolem ho stále více urážejí a posmívají se mu.

A přece si nestěžuje ani jediným slovem: modlí se, trpí, naslouchá, mlčí a obětuje se. Svým životem, který dává, říká své dokonalé „ano“ vůli Otcově.

Moje mateřské Srdce je povoláno, aby s ním opakovalo toto „ano“, které už řeklo v okamžiku, v němž Slovo sestoupilo do mého nejčistšího lůna.

Tak se můj Syn stává obětí a knězem, oltářem a obětním darem pro tuto oběť nové a věčné úmluvy. Líbejte se mnou jeho krvácející rány!

Kolik krve viděly mé oči tohoto dne?! Jeho vlasy jsou jí zcela nasáklé, obličej je jí zalitý, ruce a nohy jsou proraženy a celé tělo je poznamenáno hlubokými ranami.

Teď stéká jeho krev ze dřeva kříže a smáčí zem. Je to krev mého Syna, který smývá všechnen hřích světa. Je to krev pravého Božího Beránka, který je obětován za vaši spásu.

Dnes může ještě jeho krev očistit tento svět.

Jeho a vaše krev, moji přemilí synové! Vždyť vašim prostřednictvím Ježíš skutečně znovu žije! S vámi obnovuje svou oběť věčné smlouvy. Ve vás se stále denně obětuje jako oběť a kněz, jako oltář a obětní dar.

Jeho a vaší krví bude očištěna církev. Jeho a vaší krví bude obnoven celý svět.

Nebojte se, jestliže vás chci dnes všechny mít s sebou na Kalvárii. Vy jste v mém mateřském Srdci a zde se musíte také vy učit modlit se, trpět, mlčet a obětovat se.

Tak vás připravuji na vaši kněžskou oběť.

Říkejte své „ano“ k vůli Otcově.

Říkejte je se mnou, se svou nebeskou Matkou, která vás tak dlouho vychovává tímž způsobem, jako jsem vychovávala svého Syna Ježíše. (...)“

10. dubna 1978

Velikonoční doba

Budete svědky

„Vaše nebeská matka je v nebi. Byla vzata do slávy také se svým tělem, nyní proměněným. Má nyní podíl na tom, co vám připravil můj Syn, jedinečným způsobem, který nebyl dán jinému tvorů.

Ježíš připravil u Otce pro každého z vás místo. Putujte denně po této zemi s pohledem upřeným na Ježíše, který nyní sedí po Otcově pravici.

Láska Syna a Otce vám byla oběma darována, abyste mohli zde na zemi uskutečnit plán, který pro vás stanovil Bůh už ve své věčné moudrosti.

Místo, které vám Ježíš v nebi připravil, odpovídá úkolu, který má každý z vás splnit na této zemi pod mocným vlivem Ducha Svatého.

A to, co Duch Svatý činí ve vás, synové zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, *je můj vlastní plán.*

Proto Ježíš, zatímco vám připravuje místo v nebi u Otce, zcela vás svěřil na této zemi působení své a vaší Matky.

Boží plán uskutečňujete jen tehdy, jestliže odpovídáte na mé mateřské působení, které vás láskyplně přetváří.

Opravdu vás chci všechny vést, abyste ve svém životě napodobili obraz své nebeské Matky.

Proto vás činím malými, stále menšími, dokud nepřivedu každého k naprostému zapření vlastního já. Cením si veškeré vaší ubohosti, protože ta jediná neodolatelně přitahuje na vás všechnu milosrdnou lásku mého Neposkvrněného Srdce.

Vedu vás k poddajnosti, k důvěře a dětinné oddanosti tím, že ve vás a kolem vás bořím všechno, nač byste se mohli spoléhat.

Živím a šatím vás, laskám a vedu pevně k dokonalému uskutečnění svého mateřského plánu.

Až ve vás uvidím svůj reprodukováný obraz, budu moci každému z vás dát svého ducha a naplnit vás plností své lásky. Obléknu vás do svého Neposkvrněného šatu a ozdobím všemi svými ctnostmi.

Potom všechno, co je moje, bude také vaše a já budu moci konečně žít ve vás.

Budu to já sama, žijící ve svých nejmenších synech, která skutečným dílo, které mi svěčila Nejsvětější Trojice, aby ve světě mohla zářit její nejvyšší sláva.

A vy budete svědky, jak Neposkvrněné Srdce Matky, které je milosrdenství samo, bude v těchto letech umět dovést ke spáse všechny své ubohé zbloudilé děti.“

Florida (USA), 13. května 1978
Výročí prvního zjevení ve Fatimě

Přišla moje hodina

„Hleď na mé divy ve všech částech světa! Moji přemilí synové odpovídají se stále větší velkomyslností a já je shromažďuji ve svůj šik uspořádaný od nynějška k bitvě.

Také v tomto velkém národě se denně setkáváš s kněžími ve večeradlech modlitby a bratrství.

Vy jste přijali mou výzvu a shromažďujete se.

Mým úkolem je sjednocovat vás, vychovávat vás a připravovat.

Nadešla hodina velké bitvy.

Na mé příkazy musíte nyní vydávat svědectví slovem i příkladem o své věrnosti Ježíši, evangeliu, církvi.

Brzy všichni uvidí, jak církev znovu rozkvétá a obnovuje se působením vaší nebeské Matky.

Buďte dále poddajní, pokorní, plni důvěry!

Přišla moje hodina!

Dám svého ducha všem svým malým dětem, abych já sama mohla vašim prostřednictvím dnes žít a působit.

Tak celý svět uvidí plán lásky, který uskutečňuje Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky pro příchod království mého Syna Ježíše.“

Nagasaki (Japonsko), 3. června 1978
Neposkvrněného Srdce P. Marie

Celá církev v mém útočišti

„Dnes jsem tě přivedla sem, do tohoto velkého národa nového kontinentu, abys zde prožil svátek mého Neposkvrněného Srdce.

Jsi ve městě skropleném krví prvních japonských mučedníků a jsi též na místě, kde hrozná zbraň usmrtila v jediném okamžiku tisíce a tisíce mých ubohých dětí.

Vedle tebe je kostel, nad kterým vybuchla atomová bomba.

Můj malý synku, toto místo a tento den je pro tebe znamením; tvým prostřednictvím chci je dnes odtud dát také všem svým přemilým synům.

To, co se stalo na tomto místě, mohlo by se brzy stát v každé části světa, jestliže mé děti nepřijmou mou výzvu, aby se vrátily k Bohu.

Hledte na mé Neposkvrněné Srdce! Chvěje se a je plné úzkosti nad osudem, který vás nyní čeká, nepřijmete-li naléhavou výzvu své Matky.

Vraťte se, mé děti, nikdy jste nebyly tak ohrožené a potřebné pomoci! Vraťte se k svému Bohu, který na vás čeká s milosrdenstvím a láskou Otce.

Zachovávejte jeho zákon: nenechávejte se svádět ke hříchu! Neurážejte už mého Syna Ježíše, který je už příliš urážen!

Čas, který vám nyní zbývá, je krátký: přišla moje hodina a já sama zasahuji, abych vás zachránila.

Vstupte do mého Neposkvrněného Srdce! Je to útočiště, které vám dává Matka. V něm naleznete to, co jsem vám připravila, abyste přestáli hrozné hodiny očisty, které se nyní chystáte prožívat.

Do mého útočiště musí nyní vstoupit celá církev s papežem a biskupy, kněžími a všemi věřícími! Proto tě přivádím do všech částí světa. Přišel čas, kdy malý zbytek, který zůstane věrný a se kterým Ježíš uskuteční své království, musí celý vstoupit do mého Neposkvrněného Srdce.

Kdo nevstoupí do tohoto útočiště, bude stržen velkou bouří, která se právě rozpoutala.

Potěšte mé Neposkvrněné Srdce!

V těchto chvílích je mé Srdce víc než jindy celé probodáno trnovou korunou: jsou to hříchy, nevděk, svatokrádeže, odpad a zrady, především ze strany mých přemilých synů a zasvěcených duší.

Do některých jejich domů nemohu často ani vstoupit, protože přede mnou zavírají dveře a nechťejí mě.

Některé z nich se změnilly z Boží zahrady v bažinu, kde satan všechno přikrývá a špiní bahnem.

Přemilí synové, potěšte mě v mé veliké bolesti! Tak mi odstraňujete trny, naléváte balzám do mých ran a kolem mého bolestného Srdce tvoříte nejkrásnější věnec lásky.

Vášim prostřednictvím chce nebeská Matka ještě dnes zachránit všechny své ztracené děti!

Proto to, co zde prožíváš, je znamení, které vám dávám. Z toho můžeš poznat, jak vaše Matka připravuje ze smrti a oběti některých nový život.“

Tento obrovský národ!

„Hleď na tento obrovský národ, z něhož byla úředně takřka vymazána idea Boha.

Stovky miliónů mých ubohých dětí jsou už od svého dětství vychovávány tak, aby se obešly bez Boha. A často jsou to děti dobré, velkodušné, zbavené však pravého světla, které jediné může dát radost a naději jejich životu.

Cítíš všechno to veliké utrpení, které naplňuje tuto obrovskou zemi...

Ujišťuji tě, že se opravdu uskutečnilo to, co jsem předpověděla ve Fatimě: Rusko rozšířilo své bludy po celém světě. Pán použil bezbožeckých národů, aby potrestal křesťanské národy, které se vzdálily od cesty ukázané mým Synem Ježíšem.

Nuže, když teď prožíváte to, co jsem vám předpověděla, co máte dělat, moji ubozí synové, abyste to napravili?

Především se vraťte k modlitbě! Modlete se víc! Modlete se s větší důvěrou, modlete se s pokorou a s naprostou oddaností.

Zvláště se denně modlete svatý růženec!

Svou modlitbou bráníte bludu, aby se nešířil ve větším rozsahu. Zamezujete působení zlého ducha. Přecházíte do protiútoků a stále víc omezujete pole jeho činnosti.

Nakonec můžete dosáhnout modlitbou vítězství: bude to jediné Bůh, který zvíťazí vašim prostřednictvím.

Obětujte celopal svého utrpení. Hodiny, které prožíváte, jsou opravdu těžké a bolestné. Co vás čeká, je takové utrpení, jaké svět nikdy nepoznal.

Touto obětí však můžete zachránit ty, kteří se vás snaží zničit, a můžete činit dobře těm, kteří jsou pro vás metlou.

Tak nakonec budou moci být zachráněny i tyto veliké národy, které se zjevně postavily proti Bohu a staly se skutečnou metlou pro celé lidstvo.“

Řím, 13. července 1978

Výročí třetího zjevení ve Fatimě

Vaše veřejné poslání

„Moji přemilí synové, jste zde se mnou pohromadě ve večeřadle modlitby a lásky.

Svolala jsem vás z tolika částí světa a vy jste přišli. Teď děláte svoje duchovní cvičení, abych vás během těchto dní mohla formovat a připravovat na to, co vás čeká.

Všechno to, co jsem vám už dávno předpověděla, začíná se nyní uskutečňovat. Proto se musí co nejrychleji splnit plán, který mám s každým z vás.

Vy jste zasvěceni Neposkvrněnému Srdci vaší Matky. Tím máte účast na mém vlastním plánu, který spočívá v porážce satana, původce hříchu a všeho zla, které se rozšířilo ve světě.

Pojďte se mnou a budete pak ve světě sami neposkvrněným světlem, které přemůže temnotu zla a hříchu.

Právě proto jsem vás povolala všechny, abyste vstoupili do nitra mého Srdce, abych ve vás způsobila opravdovou přeměnu.

Jste také ve městě, kde žije, trpí a obětuje se papež, Ježíšův Náměstek, můj první přemilý syn.

Chtěla jsem vás mít u něho, abyste mu nyní pomáhali v posledním a nejbolestnějším úseku jeho cesty.

Ve vás a vašim prostřednictvím jsem přítomna já sama pod křížem, na kterém Svatý otec prožívá hodiny své agonie.

Právě proto Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky stále zaměřovalo vaši modlitbu a lásku ve večeradle k jeho bezúhonné osobě.

Před vámi je stále můj Syn Ježíš, který se na vás dívá se zvláštní láskou. Je to Ježíš přítomný pod bělostnou způsobou chleba v Eucharistii.

Vaše večeradlo bylo pravým eucharistickým večeradlem: k Ježíši v Eucharistii směřovala vaše modlitba, vaše láska a váš život.

Jste povoláni, abyste se stále více stávali apoštoly a novými mučedníky Ježíše přítomného v Eucharistii.

Proto stále více musí růst váš smír, vaše adorace a váš zbožný život.

Eucharistické Srdce Ježíšovo učiní pro každého z vás veliké věci. Buďte poddajní! To je to, co se mi nejvíce líbí a co vás více stojí. Buďte poddajní! To je to, co se vám často nedaří a vaše nebeská Matka se rmoutí, když tak velmi dobré vůli odpovídá v praxi jen malá poddajnost.

Vyvolila jsem si vás pro plán, který pochopíte později.

Jako pro apoštoly večeradlo předcházelo plnosti jejich poslání až k mučednictví, tak tomu bude i u vás.

Teď nadešla doba vašeho veřejného poslání. Shromážďujte mé přemilé syny. Rosťte spolu se mnou na cestě, kterou jsem vám ukázala.

Je to hodina vašeho svědectví!

V Neposkvrněném Srdci vaší Matky jděte nyní do všech částí světa, abyste splnili poslání, které každému z vás svěřil můj Syn Ježíš.“

Częstochowa (Polsko), 28. července 1978

Známění pro všechny

„Přivedla jsem tě do tohoto národa, který se vícekrát zasvětil mému Neposkvrněnému Srdci. Oficiálně jsem byla prohlášena za jeho Královnu. Z této svatyně nad ním bdím, chráním jej, utěšuji, posiluji a hájím.

Stal se mým vlastnictvím, protože se mi svěřil zasvěcením každého mému Neposkvrněnému Srdci. Jeho synové jsou si toho vědomi. Vždyť je často obnovují a žijí podle něho.

Hleď, jak je zde církev živá a kvetoucí, ač je už tolik let a tolikero způsoby pronásledována. Semináře nemají dost místa, aby přijaly chlapce, kteří touží stát se kněžími. Kostely jsou přeplněné věřícími. Kněží nosí církevní oděv. Středem veškeré modlitby je Ježíš v Eucharistii, který je ctěn, milován a vystavován k veřejné adoraci.

Co se děje v tomto národě, je znamením pro celou církev. Kdyby byla přijata výzva, kterou jsem se obrátila na všechny ve Fatimě, aby se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci, v každé jiné části světa by to bylo jako zde. Já bych dosáhla pro svět mír a pro církev její největší posvěcení.

Svět se však ponořil do pouště nenávisti a násilí. A církev prožívá období velkého zpuštění.

Ale to je moje hodina, moji přemilí synové!

Vášim prostřednictvím, moji kněží, volám všechny, aby se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci! Umožněte tak své Matce zasáhnout, aby přivedla církev k jejímu největšímu rozkvětu a připravila svět na příchod království svého Syna Ježíše!“

5. srpna 1978

První sobota v měsíci, P. Marie Sněžné

V srdci církve

„Moji přemilí synové, dívejte se mýma očima a budete vidět, jak se církev vnitřně obnovuje mocným působením Ducha Svatého.

Navenek to ještě není vidět, protože ji příkrývá velmi silný led a je proniknuta velikou tmou. Teď prožívá nejbolestnější chvíle své očisty.

Za účasti a s podporou své Matky stoupá církev krušnou cestou na Kalvárii, kde bude muset být ještě ukřižována a obětována pro dobro tolika mých dětí!

Ale vstupte se mnou do srdce církve! Zde už nastalo vítězství mého Srdce.

Přišlo v osobě a životě Svatého otce, kterého vedu na vysoký vrchol svatosti jeho denní oběti, která ho povede k pravému a skutečnému mučednictví.

Vítězství přišlo v životě mých přemilých synů zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci. Jejich počet roste den ze dne. Hleďte: v nich přibývá světla, lásky, věrnosti a svatosti a hrdinného svědectví evangeliu.

Přes jejich maličkost září v nich mé světlo. Mnou vedeni a vychováni budou novými apoštoly obnovy celé církve. Jsou v srdci církve a vaší nebeské Matky.

Toto vítězství přišlo v životě tolika zasvěcených duší, které přivábeny mým láskyplným a mocným působením se obrátily a opět žijí své řeholní povolání velkodušně tím, že následují a napodobují Ježíše čistého, chudého a poslušného až k smrti na kříži.

Přišlo v duši a životě tolika věřících, kteří odpověděli na výzvu vaší Matky s příkladným nadšením a teď jsou dobrým příkladem pro všechny. Jejich prostřednictvím začalo mé působení.

Ve všech těchto mých dětech už přichází vítězství mého Neposkvrněného Srdce. Proto tvoří jakoby srdce obnovené církve.

Pod mocným vlivem Božího Ducha se její půda otevře nejsilnějšímu rašení a v církvi bude takové světlo jako nikdy předtím.

Ona sama se stane světlem pro všechny národy země, které se k ní obrátí ke slávě Boží.“

9. srpna 1978

Papežova smrt

„Můj nejdražší synu, zítra ukončíš tuto krátkou dobu odpočinku. Chtěla jsem tě mít ještě zde u tvého duchovního vůdce a s těmito tak křehkými a lidsky omezenými dětmi, které však mé Srdce zvláště miluje.

Je to jediné maličkost a křehkost, která k vám přitahuje mou zvláštní mateřskou lásku. Žil jsi s nimi tak prostě.

Tuto dobu jsi strávil v modlitbě, ve vnitřní usebranosti a v žité jednotě se mnou.

Se mnou jsi také prožil tyto bolestné chvíle, které církev prožívá pro smrt svého nejvyššího pastýře Pavla VI., Náměstka mého Syna Ježíše.

Byl skutečně velkým darem, který Ježíšovo Srdce dalo církvi.

Jeho poslání je skončeno. Jako jste mu byli na této zemi velmi nablízku svou modlitbou a láskou, tak nyní on bude při vás svou mocnou pomocí a přímlovou v nebi, aby vám pomáhal splnit vaše poslání ...“

8. září 1978

Narození Panny Marie

Vaše nové narození

„Přemilí synové, sdílejte radost celé církve, která dnes uctívá tajemství lásky v narození vaší nebeské Matky. Jí se začíná rýsovat plán vaší spásy.

Mně byl darován život, abych darovala život tomu, kdo je Život sám, Slovu Otce, které v mém panenském lůně bere na sebe lidskou přirozenost, aby se v čase ze mne narodil.

Celé nebe jásá nad tím tajemstvím. Andělé a svatí se radují s vámi, dětmi putujícími ještě po této zemi.

Hleďte na svou nebeskou Matku! Jsem při vás v každém okamžiku. Z mého Neposkvrněného Srdce vycházejí paprsky světla a milosti, které na vás padají ve všech částech světa.

Tak vás osvěcuji a rodím vás, živím a vychovávám vás, vedu vás a pomáhám vám. Také vy máte denně účast na tajemství lásky vašeho nového zrození, které vám dala vaše Matka.

Přemilí synové, pojďte všichni ke mně, protože mě potřebujete.

Také církev prožívá nyní svou velikou zkoušku. A co ji čeká, je něco, co dosud ještě nikdy nepoznala.

Já nad ní bdím a všechno zařizuji pro její dobro. Srdce mého Syna Ježíše jí nyní dalo nového nejvyššího pastýře v osobě papeže Jana Pavla I. Milujte ho, naslouchajte mu, braňte ho a následujte ho, protože bude muset trpět pro církev.

Dny její zkoušky jsou všechny spočítány a v mém Neposkvrněném Srdci se také pro ni připravuje chvíle jejího nového zrození v čase. Bude krásnější a jasnější, bude svatější a více božská po veliké zkoušce očisty.

Proto vás dnes všechny volám ke kolébce vaší Matky jako Dítěte.

Učte se ode mne růst v maličkosti a v důvěře, v pokoře a v bezmezné oddanosti Otcově lásce!“

13. října 1978

Výročí posledního zjevení ve Fatimě

Hodina apoštolů světla

„Moji přemilí synové, jsem vaše Neposkvrněná matka. Stojím u každého z vás!

Můj plán se už začíná plnit, neboť nyní nadešel triumf mého Neposkvrněného Srdce.

Vy jste ode mne vychováni, abyste byli v této chvíli apoštoly. Proto jste apoštoly světla v hodině, kdy všechno přikrývá tma. Žijte ve světle!

Kráčejte ve světle! Šiřte světlo, které vychází z mého Neposkvrněného Srdce.

Už léta jsem vás v tichosti připravovala a vedla vás za ruku jako vaše nebeská Matka.

Tak zatímco můj nepřítel zatemňoval církev a uchvacoval tolik kořistí mezi samými pastýři, já jsem připravovala v skrytu svého Srdce novou církev plnou světla.

Je to tatáž církev, ale obnovená: v ní bude zářit sláva Nejsvětější Trojice a v ní se všichni budou klanět Ježíši, budou ho ctít, naslouchat mu a následovat jej. Proto církev zazáří tak velkým světlem, jak to dosud nikdy nepoznala od chvíle večeřadla.

Dnes si připomínáte můj příchod na zemi v chudé dolině Iria a sluneční zázrak. Slunce jako by leželo u mých nohou a dalo vám důkaz, že toto je moje hodina, hodina vaší Matky, oděné sluncem.

Dnes vám oznamuji, že toto je také vaše hodina.

Hodina vašeho svědectví.

Hodina vašeho veřejného života.

Hodina apoštolů světla.

Šiřte všude usilovně a odvážně světlo pravdy, světlo milosti a světlo svatosti!

Je to světlo mého Syna Ježíše, který vám ukázal cestu, abyste se dostali k Otci v dokonalé poddajnosti vůči působení Ducha lásky.

V krátkém čase nezůstane nic z veliké temnoty, která zahalovala církev. Po jejím velikém utrpení bude konečně připravena pro své znovuzrození: nová církev Světla.

17. října 1978

Nový papež – Jan Pavel II.

„... Měj větší důvěru a jistotu vzhledem ke své nebeské Matce: modli se, žij s ní a nikdy se už neboj! Já tě vedu a chráním, jsem při tobě v každém okamžiku: od tebe žádám mlčení, modlitbu a důvěru!

Žádám od tebe věci malé a skromné, protože musíš jít po cestě maličkosti a pokorování.

Dnes ses modlil za nového papeže, kterého mé Neposkvrněné Srdce dosáhlo od Ježíše pro dobro jeho církve. Je to syn, kterého zvláště miluji, protože se zasvětil mému Srdci hned na začátku svého kněžství.

Spoj se v lásce a v modlitbě se všemi kněžími mého Hnutí, které já sama vedu ke stále větší lásce k papeži a k církvi s ním spojené.

Musíte ho podporovat modlitbou, svou láskou a věrností. Musíte ho následovat tím, že budete dokonale plnit všechno, co on vám přikáže k dobru církve. V tom dávejte všichni dobrý příklad!

Musíte ho chránit ve chvílích, kdy se můj nepřítel bude na něho sápat tím, že bude klamat ony mé ubohé syny, kteří se mu budou stavět na odpor.

Se Svatým otcem, kterého vám dnes dává Boží Prozřetelnost, vám žehnám, moji přemilí synové na celém světě, vám všem, které si vyvolilo mé Neposkvrněné Srdce pro chvíli svého velikého vítězství.“

2. listopadu 1978

Památka všech zemřelých

Nesmíte se cítit osamocení

„Nesmíte se cítit osamoceními! Bitvy, ke které vás volám, se účastní tolik kněží, vašich bratří, které jsem už přivedla sem nahoru do nebe!

To je úděl, který čeká mé přemilé syny: mé Neposkvrněné Srdce, kolem něhož budou tvořit po celou věčnost jeho nejkrásnější věnec slávy.

Nemějte pocit osamocení! K mému vojsku patří také svatí v nebi a vaši bratři, kteří se ještě očisťují v očišti a obětují mi modlitby a utrpení.

Všichni ti kněží, kteří za svého pozemského života odpověděli na mou výzvu, naslouchali mému hlasu a zasvětili se mému Srdci, jsou nyní v nebi světly, která září kolem vaší Neposkvrněné Matky.

Oni jsou také blízcí vám: pomáhají vám plnit můj plán, podpírají vás svou neviditelnou přítomností, chrání vás před zlem a brání vás proti mnohým nebezpečím, mezi nimiž žijete.

Nesmíte se cítit osamocenými! S těmito kněžími, vašimi bratry, jsou při vás také andělé světla vaší nebeské Matky. Připravují vás na vaši dokonalou oběť tak, jak připravovali mé Srdce, aby řeklo „ano“ na vůli Páně.

Posilují vás ve chvílích vaší kněžské oběti.

Také pro vás, moji maličci, přišla hodina. Proto se dnes spojuje nebe a země v tomto mimořádném společenství lásky, modlitby a činnosti a jsou k službám vaší nebeské Vůdkyni.

Plán mého Neposkvrněného Srdce se začíná plnit, protože můj Syn Ježíš se chystá dobýt svého největšího vítězství s příchodem svého slavného království na tento svět.“

Fatima, 25. listopadu 1978

Vigilie svátku Krista Krále

Moje mateřská činnost

„Přemilí synové, nechte se mnou vést v každém okamžiku a stále plňte přání mého Neposkvrněného Srdce!

Tiše a skrytě uskutečňuje teď vaše nebeská Matka svůj veliký plán lásky.

Toto je hodina mé bitvy. S vámi jsem nyní zahájila útok proti svému nepříteli právě tam, kde se zdá, že momentálně dosáhl vítězství.

Kde satan bořil, já stavím.

Kde satan zranil, já uzdravuji.

Kde satan dosáhl vítězství, dobývám teď největšího triumfu.

V tom všem se ukazuje viditelně moje mateřská činnost.

Jsem Matka a moje činnost vychází z hloubi mého Neposkvrněného Srdce, abych pomáhala dětem, které jsou nyní ve velikých nesnázích.

Moje láska se chce ukázat mimořádným způsobem především vůči těm, kteří zabloudili a jsou v nebezpečí věčné záhuby.

A právě v této mé mateřské činnosti září všechna láska Boha, který chce vylít na svět proudy své milosrdné lásky.

Nadešly chvíle, kdy poušť světa bude obnovena milosrdnou láskou Otce, který v Duchu Svatém chce všechny přitáhnout k Božskému Srdci Syna, aby konečně mohlo ve světě zazářit jeho království pravdy a milosti, spravedlnosti a pokoje.

Církev a svět budou tak moci dosáhnout takového lesku, jaký dosud nepoznaly.

Aby jeho milosrdenství mohlo více zazářit, svěřil Bůh přípravu této obnovy mé mateřské činnosti.

Chci, aby se tato doba zkrátila, protože mnohé duše každého dne navěky hynou.

Tolik duší přichází do pekla..., protože se lidé už nemodlí, protože hřích se šíří a není už odčiňován, protože lidé jdou lehkomyšlně za bludem.

Mohu ukrátit dobu veliké očisty – vaším prostřednictvím, apoštolové světla mého Neposkvrněného Srdce. (...)“

Matka církve

„Já jsem Neposkvrněné Početí!

Moji přemilí synové, jsem vaše Matka, celá krásná. Tohoto dne Nejsvětější Trojice ve mně zrcadlí své nejčistší světlo, aby mým prostřednictvím mohlo celé nebe se sborem andělů a svatých zpívat Bohu největší slávu!

Také celá církev hledí na svou Neposkvrněnou Matku s nesmírnou nadějí.

Jsem Matkou církve.

Dnes vycházejí z mého Neposkvrněného Srdce jasné paprsky lásky a milosti, které sesílám na své děti: na papeže, biskupy, kněze, řeholní osoby a na všechny věřící.

Mějte velikou důvěru ve zvláštní péči vaší Neposkvrněné Matky! Dívám se na vás s onou něžností, s jakou se dívá matka na své nemocné děti, které ji proto více potřebují.

Vaším skutečným zlem je hřích! Ten denně způsobuje věčnou smrt tolika mým ubohým dětem ...

Je to hřích, který zatemňuje tvář mé nejmilejší dcery, církve.

Já ji chci mít zářící, bez vrásky a celou krásnou podle vzoru její Matky. Hřích se dnes rozšířil jako temné zlo. Svou nakažlivostí přivedl tolik mých dětí k pádu do nejtemnější, nejhlubší temnoty.

Toto je pro církev doba utrpení, protože se šíří nevěrnost a kompromisu s duchem světa se podařilo svést i některé, kteří mají velkou odpovědnost.

Já jsem Neposkvrněná Matka církve.

Já sama jsem zahájila dílo své mateřské pomoci prostřednictvím těch, kdo odpovídají na mou naléhavou výzvu bojovat proti hříchu, modlit se, trpět, milovat a usmířovat.

S jejich pomocí mohu uzdravit tolik svých nemocných dětí a přivést je zpět k pravé lásce k Ježíši, který se ze mne zrodil pro spásu všech.

Jak mnoho je těch, kteří mi každého dne odpovídají „ano“, zvláště mezi mými přemilými kněžími!

Já jsem vítězná Matka církve.

Šikem svých kněží jsem už začala svou vítěznou akci, již zazáří na celém světě mé Neposkvrněné Srdce.

Bude to triumf milosrdenství a odpuštění.

Shromažďuji své dobré a poddajné děti, aby spolu se mnou znovu budovaly to, co zlý duch a jeho stoupenci rozbořili.

A tak už začala obnova církve a světa. Děje se v tichosti, protože hluk se nehodí k působení vaší nebeské Matky. Děje se ve skrytu a v pokoře.

Avšak každým dnem bude tato obnova zřejmější a dokonalejší. Čím více budou moji synové odpovídat na láskyplnou výzvu své Neposkvrněné Matky, tím více bude ukrácena doba boje a tím více bude uspišena hodina velikého vítězství.

Proto dnes žehnám všem kněžím roztroušeným ve všech částech světa, kteří kladně odpověděli na mou výzvu, a tak se stali účastnými mého plánu lásky.“

24. prosince 1978

Svatá noc

Jeho druhý příchod

„Moji přemilí synové, shromažďuji vás u sebe vedle chudých jeslí a čekám, abych položila do nich své právě narozené Dítě.

Je Svata noc. Prožijte ji v modlitbě a soustředění. Prožijte ji se mnou!

V této noci zahaluje všechno temnota a ticho udusilo každý hlas. Tu neočekávaně přichází z nebe nové světlo a slavnostní hlasy andělů hlaholí po pustých cestách světa.

Pustina světa se otevírá, aby přijala svého Boha, který se rodí ze mne ve své lidské bytosti.

Jeho druhý příchod bude podobný prvnímu, přemilí synové. Jako jeho zrození této noci, tak bude Ježíšův návrat ve slávě před jeho posledním příchodem k poslednímu soudu, jehož hodina je zatím skryta ještě v tajemných úradcích Otce.

Svět bude úplně zahalen temnotou popírání Boha, tvrdošíjného odmítání Boha a vzpoury proti jeho zákonu lásky. Led nenávisti učiní také pustými cesty světa. Téměř nikdo nebude ochoten ho přijmout.

Velcí si na něho ani nevzpomenou, bohatí zavrou před ním dveře, zatímco lidé budou velmi zaujati hledáním a prosazováním sebe samých...

„Až přijde Syn člověka, nalezne ještě víru na zemi?“ Přijde znenadání a svět nebude na jeho příchod připraven. Přijde soudit a lidé nebudou na ten soud připraveni. Přijde obnovit ve světě své království po porážce a zničení svých nepřátel.

Také při tomto druhém příchodu přijde Syn k vám prostřednictvím své Matky. Jako Slovo Otce použilo mého panenského lůna, aby přišlo k vám, tak použije Ježíš mého Neposkvrněného Srdce, aby přišel k vám kralovat mezi vámi.

Toto je hodina mého Neposkvrněného Srdce, protože se právě připravuje příchod slavného království Ježíšovy lásky.

Připravte se, přemilí synové – tak jako já – přijmout *Ho!*

Tak Svata noc je pro vás znamení a milost. Shromažďuji vás u jeho chudých jeslí, abych vyplnila tu velkou prázdnotu, kterou mi připravilo lidstvo (...).“

1979

ZNAMENÍ OČISTY

Plán milosrdné lásky

„Přemilí synové, jsem při vás na začátku tohoto nového roku. Mějte důvěru v mé Neposkvrněné Srdce!

V mém Srdci je ukryt plán milosrdné lásky mého Syna Ježíše, který chce přivést svět nazpět k Otci, aby Bůh byl dokonale oslaven.

Svět není ztracen, i když jde nyní po cestách záhuby a vlastního sebezničení. Zkouškou, kterou jsem vám vícekrát předpověděla, bude nakonec zachráněn činem milosrdné lásky Ježíše, který vás svěřil působení vaší nebeské Matky.

Hříchy ještě pokrývají zemi. Na všech stranách dochází k výbuchům nenávisti a násilí. Největší zločiny volají každý den před Boží tváří o pomstu.

Začíná rok, v němž budou všichni zvláštním způsobem pozorovat mocnou ruku Boha, který se skloní nad světem, aby mu pomohl neodolatelnou silou své milosrdné lásky.

Proto vás, moji synové, čekají události, jaké si nedovedete představit. Ale jsou zde také modlitby dobrých, bolesti nevinných, skrytá utrpení mnohých, slzy a úpěnlivé prosby četných obětí, roztroušených ve všech částech světa. S jejich pomocí jsem uspíšila dobu svého mimořádného zásahu.

Církev, moje přemilá dcera, vychází nyní z veliké zkoušky, protože bitva mezi mnou a mým nepřítelem se odehrála také na jejím vrcholu. Satan se pokusil dostat se dovnitř a ohrozit skálu, na níž je církev založena. Ale já jsem mu v tom zabránila.

Právě když se satan mylně domníval, že zvítězil, když totiž Bůh přijal oběť papeže Pavla VI. a Jana Pavla I., dostala jsem pro církev papeže, kterého jsem připravila a vychovala.

Zasvětil se mému Neposkvrněnému Srdci a slavnostně mi svěřil církev, jejíž jsem Matkou a Královnou.

V osobě a díle Svatého otce Jana Pavla II. nechávám zazářit své veliké světlo, které bude tím silnější, čím více bude všechno zahalovat temnota.

Kněží a věřící, zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, synové, které jsem shromáždila ze všech částí světa ve svůj šik k veliké bitvě, která je očekávána: všichni se spojte okolo papeže a budete oděni mou vlastní silou a mým podivuhodným světlem.

Milujte ho, modlete se za něho a naslouchejte mu. Poslouchejte ho ve všem, i v nošení církevního oděvu podle přání mého Srdce a podle jeho vůle, kterou vám už projevil. Obětujte mi bolest, kterou zakoušíte, jestliže se vám budou proto posmívat někdy i sami vaši spolubratři.

Také pro církev, která má v papeži svého bezpečného vůdce, bude ukrácena doba očisty podle mého plánu lásky.

Toto je proto vaše hodina, hodina apoštolů mého Neposkvrněného Srdce.
Hlásejte odvážně Ježíšovo evangelium, obhajujte pravdu a milujte církev! Pomáhejte všem utíkat před hříchem a žít v milosti a Boží lásce!
Modlete se, trpte a usmířujte! (...)“

28. ledna 1979

První znamení: zmatek

„Přemilí synové, uchylte se do mého Neposkvrněného Srdce!

Kristovu slavnému království bude předcházet veliké utrpení, které bude sloužit k očistě církve a světa a k jejich úplné obnově.

Ježíš už začal své milosrdné dílo obnovy s církví, svou snoubenkou.

Různá znamení vám ukazují, že pro církev přišel čas očisty: první z nich je zmatek, který v ní vládne. Toto je skutečně doba největšího zmatku.

Zmatek se rozšířil uvnitř církve, kde se převrací všechno v oboru dogmatiky, liturgie a kázně.

Jsou tu pravdy zjevené mým Synem, které církev jednou provždy definovala svou božskou a neomylnou autoritou.

Tyto pravdy jsou nezměnitelné, jako je nezměnitelná Boží pravda sama. Mnohé z nich tvoří část skutečných a vlastních tajemství, protože je lidský rozum nechápe a nikdy pochopit ani nemůže.

Člověk je musí přijmout s pokorou, úkonem pouhé víry a pevné důvěry v Boha, který je zjevil a předkládá je lidem všech dob prostřednictvím učitelského úřadu církve.

Nyní se však rozšířila tak nebezpečná tendence chtít proniknout a pochopit všechno – i tajemství – a jde to tak daleko, že se přijímá pouze ta část pravdy, kterou lze lidským rozumem pochopit. Je tu snaha odhalit i tajemství samého Boha.

Odmítá se pravda, kterou rozum nechápe.

Je snaha předkládat celou zjevenou pravdu racionalisticky, v klamně naději učinit ji všem přístupnou.

Tak se kazí pravda bludem. Blud se šíří nejnebezpečnějším způsobem, totiž jako nová a přizpůsobená metoda, jak pravdu pochopit. A končí to podvrácením samotných pravd, které jsou základem katolické víry.

Tak se kazí pravda bludem. Blud se šíří.

Pravdy se nepopírají otevřeně, ale přijímají se dvojsmyslným způsobem, a tak se dochází v nauce k nejvážnějšímu kompromisu s bludem, k jakému kdy došlo.

Nakonec se ještě mluví a diskutuje, ale už se nevěří a tma bludu se šíří.

Zmatek, který se pokouší zmocnit vlády uvnitř církve a podkopat její pravdy, je prvním znamením, které vám s jistotou ukazuje, že pro ni nastala doba očisty.

Církev je skutečně Kristus, který žije mysticky mezi vámi.

Kristus je pravda. Církev musí proto stále zářit světlem Krista, který je Pravda.

Nyní se však jejímu nepříteli podvodným a lstivým úsilím podařilo, že do jejího nitra proniklo tolik tmy.

Dnes je církev zatemněna satanovým dýmem.

Satan především zatemnil rozum a myšlení tolika mých synů tím, že je svedl pýchou a domýšlivostí, a jejich prostřednictvím zatemnil církve.

Vy, přemilí synové nebeské Matky, vy, apoštolové mého Neposkvrněného Srdce, jste dnes voláni: bojovat slovem a příkladem, aby všichni stále více přijímali pravdu. Tak bude tato temnota zmatku přemožena světlem.

Proto musíte do písmene žít evangelium mého Syna Ježíše!

Musíte být jedině žitým evangeliem! Pak musíte všem důrazně a statečně hlásat evangelium, které žijete. Vaše slovo bude mít sílu Ducha Svatého, který vás naplní, a světlo moudrosti, které vám dává nebeská Matka. (...)“

2. února 1979

Obětování Ježíška v chrámě

Druhé znamení: nekázeň

„Pozorujte svou nebeskou Matku, jak je v chrámě, aby obětovala své malé Dítě.

Je to Slovo Otce, které se stalo člověkem. Je to Boží Syn, pro něž bylo všechno stvořeno. Je to očekávaný Mesiáš, na něž se vztahovala proroctví a Zákon.

A přece on už od chvíle svého lidského početí ve všem poslouchá vůli Otce: „Hle, přicházím, abych plnil tvou vůli.“ A už od narození se podrobuje všem předpisům Zákona: po osmi dnech obřízka a dnes, po 40 dnech, obětování v chrámě.

Jako každý jiný prvorozený, tak i můj náleží Bohu a je vykoupěn předepsanou obětí. Kněz mi ho vrací do náručí, aby mohl být znovu obětován prostřednictvím rány mého Neposkvrněného Srdce, které je už nyní probodeno mečem. A tak říkáme společně své „ano“ vůli Otce.

Přemilí synové, když vás volám, abyste se stali nejmenšími v mém náručí, to proto, abych vás učinila podobnými Ježíšovi, svému Dítěti, v ochotné a dokonalé poslušnosti Boží vůli.

Dnes je mé Srdce znovu zraněno, když vidím, jak mnoho mezi přemilými syny je těch, kteří nemají ochotu plnit Boží vůli, protože nezachovávají samotné zákony kněžského stavu a někdy jimi otevřeně pohrdají.

Tak se šíří nekázeň v církvi a uchvacuje oběti i mezi samotnými jejími pastýři.

Toto je druhé znamení, které ukazuje, jak pro církev nastala závěrečná fáze očisty: nekázeň rozšířená ve všech vrstvách, zvláště mezi duchovenstvem.

Nekázeň je nedostatek vnitřní poddajnosti vůli Boží: projevuje se přestupováním povinností vašeho stavu: povinnosti modlitby, dobrého příkladu, svatého a apoštolského života. Jak mnoho je mezi kněžími takových, kteří se nechávají pohltit nezřízenou činností a už se nemodlí! Navykle zanedbávají bohoslužbu hodin,

meditaci, modlitbu posvátného růžence! Modlitbu omezují na uspěchanou celeb-raci mše svaté.

Tak tito moji ubozí synové se stávají vnitřně prázdnými a nemají už světlo a sílu, aby odolávali mnohým nástrahám, uprostřed nichž žijí. Proto se poskvřňují duchem světa a osvojují si jeho způsob života, podílejí se na jeho hodnotách, účastní se jeho profánních projevů, nechávají se ovlivňovat jeho propagačními prostředky, a nakonec si osvojují jeho vlastní mentalitu. Skončí to tím, že žijí jako služebníci světa podle jeho ducha, kterého ospravedlňují a šíří, a tím dávají pohoršení tak mnohým věřícím!

V tom má svůj původ rozšířený odboj proti kánonickým předpisům, které řídí život kněží, a opakující se odpor proti závazku posvátného celibátu, který žádá Ježíš prostřednictvím své církve a který byl v těchto dnech papežem znovu důrazně potvrzen.

Nekázeň je lehkomyšlnost, s níž se přestupují předpisy, které stanovila církev pro řízení liturgického a církevního života.

Dnes se chce každý řídit podle vlastního gusta nebo úsudku. A s jakou pohoršlivou lehkomyšlností se přestupují předpisy církve už vícekrát znovu zdůrazněné Svätým otcem, jako povinnost kněze nosit církevní oděv!

Bohužel někdy první, kteří pokračují v neposlušnosti tohoto předpisu, jsou právě pastýři a jejich špatným příkladem se pak nekázeň šíří ve všech vrstvách církve.

Tento nepořádek, který se v církvi šíří, vám jasně ukazuje, že pro ni nadešla závěrečná doba její očisty.

Co musíte dělat vy, přemilí synové nebeské Matky, apoštolové světla mého Neposkvrněného Srdce?

Nechte se nést v mém náručí jako mé nejmenší děti a já vás učiním dokonale poslušnými Otcovy vůle.

Tak budete všem dávat dobrý příklad dokonalé poslušnosti církevních zákonů a nebeská Matka vás bude moci použít, aby opět zavedla pořádek ve svém domě, aby po utrpení zazářilo v církvi vítězství jejího Neposkvrněného Srdce.

11. února 1979

Výročí zjevení v Lurdech

Třetí znamení: rozdělení

„Já jsem vaše Neposkvrněná Matka.

Ukázala jsem se na zemi v této chudé jeskyni massabielské, abych vám naznačila cestu, po níž musíte jít v těchto těžkých chvílích.

Je to moje vlastní cesta: cesta čistoty, milosti, modlitby a pokání.

Je to cesta, kterou vám ukázal už můj Syn Ježíš, aby vás všechny přivedl k Otci ve svém Duchu lásky. Máte v sobě jeho Ducha, který vás učí nazývat Boha Otcem, protože vám byla dána účast na jeho božské přirozenosti.

Jděte po cestě lásky. Udělejte v sobě místo Duchu lásky, který vás vede v životě, abyste byli stále více spojeni.

Milujte se navzájem, jako vás miloval Ježíš, a budete opravdu jedno. Jednota je dokonalá láska.

Proto chtěl Ježíš, aby jeho církev byla jedna, aby z ní učinil svátost lásky Boha k lidem.

Dnes se mé Neposkvřené Srdce chvěje úzkostí při pohledu na církev, která je vnitřně rozdělena.

Toto rozdělení uvnitř církve je třetí znamení, které vám s jistotou ukazuje, že pro ni nastala závěrečná fáze bolestné očisty.

Když během staletí byla církev vícekrát rozdělena a roztrhána, což způsobilo odloučení tolika mých dětí od ní, přece jsem jí ale vyprosila od Ježíše zvláštní milost její vnitřní jednoty.

V této době se však podařilo mému nepříteli zatemnit svým dýmem i světlo této její božské výsady.

Vnitřní rozdělení se jeví i mezi věřícími, kteří se staví často jedni proti druhým ve snaze lépe hájit a hlásat pravdu. Tak sami zrazují pravdu, protože evangelium mého Syna nemůže být rozděleno.

Toto vnitřní rozdělení vede někdy také kněze, aby se postavili proti kněžím, biskupy proti biskupům, kardinály proti kardinálům, protože se v této době podařilo satanovi více než jindy dostat se mezi ně tím, že roztrhal vzácné pouto jejich vzájemné a vespolečné lásky.

Vnitřní rozdělení se projevuje i takovým způsobem, že se někteří snaží ponechat samotného, jakoby opuštěného i papeže, Ježíšova Náměstka, který je synem, jehož zvlášť miluji a osvěcuji.

Mé mateřské Srdce je raněné, když vidím, jak často mé děti opomíjejí mlčením a nezájmem slovo a dílo Sv. otce, zatímco ho nepřátelé stále více bijí a staví mu do cesty překážky.

Následkem tohoto vnitřního rozdělení se nedostává jeho službě dostatečné podpory a propagace ze strany celé církve, kterou Ježíš chtěl mít sjednocenu kolem Petrova nástupce.

Mé mateřské Srdce trpí, když vidím, že dokonce někteří pastýři se nechtějí nechat vést jeho podnětným a bezpečným slovem.

První způsob, jak se od papeže oddělují, je zjevný odboj. Je však ještě jiný způsob, záluďnější a nebezpečnější, totiž navenek se k němu hlásit, ale vnitřně s ním nesouhlasit, ponechávat bez povšimnutí jeho učitelský úřad a v praxi dělat opak toho, co on nařizuje.

Ach, církvi, mystické tělo mého Ježíše, na své bolestné cestě na Kalvárii jsi dospěla k jedenáctému zastavení. A vidím tě, jak jsi roztrhána a rozsápána ve svých stále křižovaných údech!

Co máte dělat vy, moji synové, apoštolové mého Neposkvrněného Srdce, mého Bolestného Srdce? Musíte se stát skrytým semenem, ochotným i umřít za vnitřní jednotu církve!

Proto vás denně vedu k největší lásce a věrnosti k papeži a církvi s ním spojené. Proto vám dnes dávám účast na úzkostech svého mateřského Srdce! Proto vás vychovávám k hrdinství svatosti a vedu vás s sebou na Kalvárii. Také s vaší pomocí budu tak moci vyvést církve z její bolestné očisty, aby se v ní mohl ukázat před světem všechen jas její obnovené jednoty.“

3. března 1979

První sobota v měsíci

Čtvrté znamení: pronásledování

„Zůstaňte všichni v útočišti mého Neposkvrněného Srdce a naleznete svůj pokoj a vnitřní radost!

Moji přemilí synové, nyní se rozpoutala bouře, kterou jsem předpověděla ve Fatimě, pro očistu církve a celého světa. Toto je hodina Otcova milosrdenství, které se ukazuje prostřednictvím lásky Božského Srdce Syna ve chvíli, kdy se utrpení stává pro všechny větším.

Čtvrtým znaméním, které vám ukazuje, že pro církve nastala vrcholná fáze její bolestné očisty, je pronásledování. Církve je skutečně pronásledována různými způsoby.

Je pronásledována světem, v němž žije a putuje a ukazuje všem cestu spásy. Skuteční nepřátelé Boha jsou ti, kteří se vědomě postavili proti Bohu, aby celé lidstvo přiměli žít bez Boha, a kteří církve stále více pronásledují.

Někdy je pronásledována způsobem zjevným a násilným. O všechno je olupována a zabráňuje se jí hlásat Ježíšovo evangelium.

V této době je však často podrobována těžší zkoušce. Je pronásledována záľudným a nekrvavým způsobem tím, že ji pomalu připravují o kyslík, který potřebuje k životu. Pak se ji snaží přimět ke kompromisu s duchem světa, který tak vniká do jejího nitra, ovlivňuje ji a ochromuje její životnost.

Spolupráce se často změní v nejzáľudnější způsob pronásledování. Ostentativní prokazování úcty církvi se stává nejistějším způsobem, jak ji udeřit.

Byla objevena nová technika, jak ji usmrtit bez hluku a krveprolití.

Církve je *pronásledována také ve svém nitru*, zvláště ze strany těch svých dětí, které dospěly ke kompromisu s jejím nepřítelem. Jemu se podařilo svést dokonce některé její pastýře. Také jsou mezi nimi takoví, kteří vědomě spolupracují s tímto záľměrem vnitřního a skrytého pronásledování církve.

Moji přemilí synové jsou podrobováni zkoušce, když vidí, že někteří jejich spolubratři jim kladou překážky, vytlačují je a pronásledují, zatímco ti, kteří jsou nevěrní, mají široké a volné pole pro své působení.

Také pro vás, přemilí synové, se chystají stejné hodiny utrpení, jaké prožil můj Syn Ježíš: hodiny Getseman, kde prožíval vnitřní smrtelnou úzkost – byl opuštěn, zrazen a zapřen od svých ...

Jestliže toto je cesta, po níž šel Mistr, je to také cesta, po které musíte jít nyní vy, jeho věrní učedníci. A přitom se očista stane bolestnější pro celou církev.

Mějte důvěru, přemilí synové, apoštolové mého Neposkvrněného Srdce!

Žádná zkouška neprospěje úplné obnově církve tak, jako toto její vnitřní pronásledování. Z tohoto utrpení vyjde opravdu čistší, pokornější, jasnější a silnější.

Vy se musíte připravit na stále větší utrpení, čím více se bude blížit závěrečná chvíle očisty. Proto jsem vám chtěla připravit bezpečné útočiště.

V mém Neposkvrněném Srdci se vám dostane útěchy a budete vychováni ke ctnosti statečnosti, zatímco budete stále více pociťovat u sebe přítomnost nebeské Matky. Ona přijme každou vaši bolest, jako přijala pod křížem Ježíšovy bolesti, protože musí také nyní pro církev plnit svou mateřskou úlohu Spoluvykupitelky a přivést zpět k Otci všechny zbloudilé děti.“

9. března 1979

Pátek v postě

Vaše osvobození se blíží

„Přemilí synové, hleďte se mnou na znamení doby, kterou prožíváte. Srdce lidí ochladla a svět se stal pouští.

Musíte však mít ještě větší důvěru ve svou nebeskou Matku. Pozorujte se mnou dobu, kterou prožíváte, a budete vidět znamení mého mimořádného zásahu.

Když vyrážejí na stromech první pupence, soudíte, že už končí zima a že je blízko nové jaro.

Ukázala jsem vám znamení kruté zimy, kterou teď prožívá církev ve své očistě, jež dostoupila svého nejbolestivějšího vrcholu. Nevěsta mého Syna vypadá ještě jako zraněná a zatemněná od svého nepřítele. Zdá se, že její nepřítel opěvuje své plné vítězství.

Je si jist, že zvítězil v církvi zmatkem, který podvrátil všechny její pravdy; nekázní, která rozšířila nepořádek; rozdělením, které záutočilo na její vnitřní jednotu; a pronásledováním, které se dělo zákeřně a skrytě a které ji znovu ukřižovalo.

Avšak hle, v její nejkrutější zimě už vyrážejí pupeny obnoveného života. Ty vám říkají, že *hodina vašeho vysvobození je blízka*.

Pro církev již nastává nové jaro triumfu mého Neposkvrněného Srdce. Bude to stále táž církev, ale obnovená a plná světla, která se očistou stane pokornější a silnější, chudší a shodnější s evangeliem, aby v ní mohlo všem zářit slavné království mého Syna Ježíše.

Bude to nová církev světla a už nyní je vidět, jak na jejích větvích vyráží mnoho nových pupenů. To jsou všichni ti, kteří se svěřili své nebeské Matce. Také jste to vy, apoštolové mého Neposkvrněného Srdce.

Jste to vy všichni, mé nejmenší děti, kteří jste se mi zasvětili, kteří žijete mým duchem.

Jste to vy, věrní Ježíšovi učedníci, kteří chcete žít v pohrdání světem a v zapření sebe samých – v chudobě, v pokoře, v mlčení, v modlitbě a umrtvování, v lásce a spojení s Bohem, zatímco svět vás nezná a vámi pohrdá.

Přišla chvíle, abyste vyšli ze svého úkrytu a šli šířit na zemi světlo. Ukažte se všem jako moji synové, protože já jsem stále s vámi. Víra ať je světlem, které vás osvětluje v těchto dnech temnoty a ať vás stravuje jedinečnou horlivostí pro čest a slávu mého Syna Ježíše!

Bojujte, synové světla, kteří tvoříte teprve malý počet: mnozí půjdou ve vašich stopách a vstoupí do mého vojska, protože už teď nadešla hodina mé bitvy.

V nejkřutější zimě jste vy pupeny, které vyrážejí z mého Neposkvrněného Srdce a které já zasazuji na větve církve, abych vám tím řekla, že už nastává její nejkrásnější jaro.

Budou to pro ni jakoby nové Letnice.

Přemilí synové, pozorujte mýma očima dobu, kterou prožíváte.

Vytrvejte v modlitbě, v utrpení a v naději, protože hodina vašeho vysvobození je blízko.“

25. března 1979

Zvěstování Páně

Vaše vnitřní rovnováha

„Já jsem Matka Vtěleného Slova.

Svým „ano“ jsem nabídla Otci svou osobní spolupráci na jeho plánu spásy.

Z Otcova lůna se vložilo Slovo do mého mateřského klína, aby ode mne přijalo svou lidskou přirozenost. Stala jsem se opravdu Ježíšovou Matkou.

Mé „ano“ Otcově vůli vykvetlo v mé duši jako plod dlouhé a tiché přípravy.

Hle, cesta, kterou vykonala vaše Matka, aby dospěla k tomuto nevýslovnému okamžiku: k okamžiku pokory, důvěry, dětinné oddanosti, mlčení, důvěrného a hlubokého spojení s Bohem.

Už od dětství jsem se zcela obětovala Pánu a dala jsem se mu do jeho služby jako otrokyně v dokonalém panenství, ve skrytosti a v modlitbě.

Má duše se otvírala stále většímu světlu a můj život se utvářel v odloučenosti od všech tvorů, abych dokonale milovala Pána plněním jeho vůle a nasloucháním jeho slovu. Učila jsem se radostně hledat, přijímat a uchovávat jediné Boží slovo.

Když Otec rozhodl vložit své Slovo do mého panenství, našel vaši Matku ochotnou přijmout ho s láskou a radostí s jediným úmyslem: dokonale vyplnit vůli Boží.

Moji přemilí synové, hleďte na svou Matku ve chvíli jejího zvěstování, kdy srdcem i ústy opakuje své „ano“ vůli Páně!

Učte se také vy stále říkat „ano“ na to, co dnes Pán žádá hlasem, který k vám přichází z Neposkvrněného Srdce vaší nebeské Matky! Nikdy už nepochybujte! Nepátrejte jinde! Nežebrejte o povzbuzení nebo potvrzení!

Zařídila jsem, aby vaše opora pro toto moje dílo byla jediné v mém Neposkvrněném Srdci. Bořím kolem vás každou oporu a nechci, abyste spoléhali na povzbuzení nebo schválení pouze lidská.

Moji synáčkové, chci také od vás, abyste byli maličci, pokorní, skrytí, tiší a plní důvěry.

Musíte jít toutéž cestou, kterou šla vaše nebeská Matka: cestou důvěrného spojení s Bohem, odloučení od všech tvorů a dokonalé služby Pánu. Učím vás stále říkat „ano“ na to, co od vás žádá Ježíš. Je málo těch, kteří dovedou Ježíšovi říkat „ano“, a to i mezi mými přemilými ...!

Jděte se mnou po cestě, kterou vám ukazuji a po které vás vedu, a nechte se vést s povolností a s dětinnou oddaností. Učím vás naslouchat Božímu slovu, abyste je mohli přijímat a chápat, milovat, uchovávat a uvádět v život.

V této době očisty jiná slova přivádějí mnohé na scestí. Mému nepříteli se skutečně daří svádět i dobré falešnými nadpřirozenými jevy, aby všude vnášel klam a zmatek. Podaří se mu dělat mnohé divy, které oklamou i duše dobrých.

Vy zůstávejte v útočišti mého Neposkvrněného Srdce a tam naslouchejte Božímu slovu, které církev uchovává, vykládá a hlásá. Dnes má papež více než jindy světlo, aby vás vedl po cestě světla a pravdy.

Ve svém Neposkvrněném Srdci, moji přemilí synové, vytvořím vaši vnitřní rovnováhu, protože je dnes třeba, abyste byli stále opatrnější a vyrovnanější.

Tato vyrovnanost bude pro všechny znamením, že ve vás působí vaše nebeská Matka, a církvi dá jistotu, že má ve vás věrné a moudré syny...

13. dubna 1979

Velký pátek

U Syna a u dětí

„Dnes je mé místo zde: u mého Syna, který trpí.

Otcova vůle rozhodla, abych nebyla u Ježíše během jeho vnitřní agonie v Getsemanech, aby jeho opuštěnost zvětšila i nepřítomnost Matky.

Je-li možné, ať odejme ode mne tento kalich. Avšak v duši jsem zůstala celou noc stále u svého Syna.

Modlitbou a utrpením jsem měla skutečně účast na celé jeho agonii, abych ho těšila a pomáhala mu tím, že jsem spojila své „ano“ s jeho slovy: „Otče, ne má, ale tvá vůle se staň!“ A když byl z nebe poslán anděl, aby ho posiloval, přišel také ke mně, aby vložil do svého kalicha všechnu lásku mého mateřského Srdce.

Dnes je mé místo zde: u mého Syna, který umírá.

Potkala jsem Ježíše cestou na Kalvárii, po tom, co byl zrazen, zapřen a opuštěn od svých. Ze dvanácti zůstal jediný, kterého držím za ruku, abych mu dodala odvahy, abych mu dodala síly zůstat s námi. Odsouzení se projevuje na Ježíšově zbitčovaném těle a trny zalévají krví jeho oči.

A tak se setkávám se svým Synem: jsem u něho, abych mu pomáhala při umírání. Cítím hřeby, jak prorážejí jeho údy, cítím muka těla zavěšeného na mučidle, jeho dusivý dech, slyším jeho hlas, který zaniká ve slovech modlitby a odpuštění. Zdá se mi, že sama umírám.

Jsem však živá – pod křížem, s probodeným Srdcem a zraněnou duší, zázračně ještě živá, protože Matka musí pomáhat svému Synu, když umírá. Nikdo nikdy nepochopí skrytá tajemství těchto chvil.

Dnes je mé místo zde: u mého pohřbeného Syna.

Nyní propuká bolest jako rozvodněná řeka, která protřhla všechny hráze. Mé slzy skrápějí jeho obličej, mé nářky kolébají jeho tělo, rukama zavírám jeho hluboké rány. A mé Neposkvrněné Srdce se stává jeho prvním hrobem.

Když potom noc na všechno klade svůj závoj, pro Matku začíná noční bdění. Jsem zde usebraná ve víře, která mě nikdy neopustila, v naději, která mě celou ozařuje, v modlitbě, která se stává nepřetržitou a ustavičnou, jako by označovala plynutí času, který pro mě už nemá ani noc, ani den.

Velká modlitba Matky proniká nebe a je přijata Otcem, který uspišil okamžik zmrtvýchvstání Syna, aby zkrátil mé bolestné čekání.

Zde je mé místo: u mého vzkříšeného Syna.

Když Ježíš přichází ve světle svého oslaveného těla a bere mě do svého božského náručí a sklání se, aby políbil rány mé veliké bolesti, chápou, že mé poslání vůči němu je skončeno. Začíná mé mateřské poslání vůči vám, vůči církvi, která se zrodila z jeho a mé veliké bolesti.

Dnes je mé místo stále zde: u všech mých dětí.

Až do konce světa jsem vám stále nablízku, děti zrozené ze smrti mého jediného Syna.

Zvláště jsem s vámi v těchto chvílích temnoty a utrpení, ve kterých jste povoláni prožít, co zakusil Ježíš během svého vykupitelského utrpení.

Jsem stále u vás, abych vám pomáhala trpět, umírat a vstát z mrtvých, až se splní plán Otce a též vy se budete moci radovat s Ježíšem ve slávě jeho království života.“

Žena oděná sluncem

„Přišla jsem z nebe odhalit vám svůj plán v této bitvě, která strhuje všechny, sešikované do řad dvou vůdců stojících proti sobě: *ženy oděné sluncem* a Rudého draka.

Ukázala jsem vám cestu, kterou máte jít: cestu modlitby a pokání. Vyzvala jsem vás k vnitřnímu obrácení vašeho života.

Také jsem vám připravila útočiště, abyste byli shromážděni, chráněni a posilováni v přítomné bouři, která se bude ještě rozmáhat. Útočištěm je mé Neposkvrněné Srdce.

Nyní vám oznamuji, že toto je doba rozhodující bitvy. V těchto letech sama zasahuji jako žena oděná sluncem, abych dokončila triumf svého Neposkvrněného Srdce, který jsem už začala vašim prostřednictvím, moji přemilí synové.

Bude to vyžadovat mnohá utrpení, ale v mém Neposkvrněném Srdci budete voláni, abyste okoušeli také vnitřní radosti mé mateřské lásky.

Temnota zhoustne, ale ještě silnější bude paprsek světla, který vychází z mého Srdce, aby vám ukázal cestu. Hřích bude všechno přikrývat, ale já vám pomohu obléci šat Boží milosti, která bude muset stále více ve vás zářit, abyste vydávali všem svědectví svatosti.

Naslouchejte s ochotou a s pokorou mému hlasu. (...)“

Garabandal (Španělsko), 14. června 1979

Svátek Božího Těla

Ježíš v Eucharistii

„Moji milovaní synové, pokračujte s důvěrou po cestě, po níž vás vede nebeská Matka. Můj úmysl se vyplní skrze vás, kteří jste odpověděli na moji mateřskou výzvu.

Podporujte moje působení, které směřuje k vaší vnitřní proměně, aby z vás všech učinilo kněze podle eucharistického Srdce Ježíšova.

Triumf mého Neposkvrněného Srdce nemůže přijít, leč v triumfu mého Syna Ježíše, který se vrátí, aby kraloval v srdcích, v duších, v životě jednotlivců i národů: v celém lidstvu.

Ale Ježíš, stejně jak je v nebi, tak se nalézá na zemi skutečně přítomen v Eucharistii: se svým Tělem, se svou Krví, se svou Duší, se svým Božstvím.

Jeho slavné království zazáří především v jeho eucharistickém triumfu, protože Eucharistie se stane srdcem a středem veškerého života církve.

Ježíš v Eucharistii se stane vrcholem každé vaší modlitby, která má být modlitbou klanění, díků, chvály a usmíření.

Ježíš v Eucharistii se znovu stane centrem liturgických úkonů, rozvinutých jako hymnus k Nejsvětější Trojici skrze ustavičnou Kristovu kněžskou činnost, která se uskutečňuje v eucharistickém tajemství.

Ježíš v Eucharistii bude opět středem vašich církevních shromáždění, protože církev je jeho chrámem, jeho domem, který byl vybudován především proto, aby mohla zazářit uprostřed vás jeho Božská přítomnost.

Milí synové, v těchto časech bohužel tma zahalila také svatostánek: kolem něho je velická prázdnota, úžasná lhostejnost, velická nedbalost. Každým dnem se zvětšují pochybnosti, popírání a svatokrádeže. Ježíšovo Eucharistické Srdce je znovu zranováno od svých, ve vlastním domě, na stejném místě, kde umístil své Božské sídlo mezi vámi.

Obraťte se a buďte znovu dokonalými adorátory, horlivými služebníky eucharistického Ježíše, který se vašim prostřednictvím zpřítomňuje, obětuje a dává duším.

Vedte všechny k Ježíšovi v Eucharistii: k adoraci, k sv. přijímání, k větší lásce.

Pomáhejte všem přibližovat se k eucharistickému Ježíšovi s důstojným chováním tím, že ve věřících pěstujete vědomí hříchu, že je zvete, aby přicházeli k svátostnému přijímání ve stavu milosti, že je vychovááte k časté sv. zpovědi, která se stává nutnou pro toho, kdo se nachází v těžkém hříchu, aby mohl přijmout Eucharistii.

Milovaní synové, postavte hráz proti záplavě svatokrádeží: nikdy jako v těchto dobách se nekonalo tolik sv. přijímání způsobem tak nehodným.

Církev je vnitřně tolik zraněna rozšířením svatokrádežných svatých přijímání! Přišel čas, kdy vaše nebeská Matka praví: Dost!

Já sama zaplňuji velikou prázdnotu kolem svého Syna Ježíše, přítomného v Eucharistii. Utvořím přehradu lásky kolem jeho Božské přítomnosti: skrze vás, přemilí synové, které chci umístit jako posádku lásky kolem všech svatostánek země.“

Sao Miguel (Azory), 23. června 1979

Neposkrvněné Srdce Panny Marie

V mém Neposkrvněném Srdci

„Také v tomto vzdáleném souostroví pohleď na moje divy. Dnes vás ze všech částí světa uzavírám všechny do svého Neposkrvněného Srdce. Je útočištěm, které nebeská Matka připravila pro vás.

Zde budete v bezpečí před každým nebezpečím a v bouři najdete svůj pokoj.

Zde budete mnou utvářeni podle plánu, který mi svěřilo Srdce mého Syna Ježíše. Tak budu každému z vás pomáhat, aby dokonalým způsobem plnil jen Boží vůli.

Zde daruji vašim srdcím schopnost lásky mého Neposkrvněného Srdce, a tak budete vychováni k čisté lásce k Bohu a k bližnímu.

Zde vás každého dne zrodím k vašemu pravému životu: životu Boží milosti, kterým mě můj Syn naplnil, též vzhledem k mé funkci vaší Matky.

Živím vás tímto nejčistším mlékem, moji milovaní synové, a oblékám vás do všech svých ctností. Vnitřně vás formuji a přetvářím vás, protože vám dávám účast na své kráse a vytvářím ve vás svůj obraz.

Tak se váš život stává každého dne shodnějším s mým mateřským plánem a Nej-světější Trojice může ve vás odrážet své světlo a přijímat větší slávu.

Nyní přišel můj čas: tento můj mateřský krok má být všemi poznán.

Proto je mou touhou, aby svátek mého Neposkvrněného Srdce byl znovu slaven v celé církvi s onou zbožností a liturgickou oslavou, jak to bylo ustanoveno Ná-městkem mého Syna v tak rozbouraných časech.

Dnes se všechno zhoršilo a spěje ke svému bolestnému závěru.

Tak se má ukázat v církvi, jaké útočiště jsem já, Matka, připravila pro všechny: mé Neposkvrněné Srdce.

Se Svatým otcem, tímto mým milovaným synem, jenž dává církvi světlo, které vychází z mého Srdce, vám všem dodávám odvahy a žehnám vám.“

Fatima, 1.–7. července 1979

*Mezinárodní večeradlo kněží MKH
ze všech pěti kontinentů*

V této Cova da Iria

„Zavolala jsem vás ze všech částí světa a vy, přemilí synové, jste odpověděli s velkomyslností na mé mateřské pozvání. Přišli jste sem ve velkém počtu do Cova da Iria, kde jsem se ukázala z nebe, abych vám dala poselství důvěry a spásy pro tyto obtížné dny, v nichž žijete.

S vámi jsou duchovně spojeni moji přemilí synové roztroušení teď ve všech částech světa.

Proč jsem vás chtěla mít tento rok zde?

Abych vás všechny přitiskla ke svému Neposkvrněnému Srdci.

Co může udělat Matka, když jejím synům hrozí velké nebezpečí?

Shromáždit je do svého náručí, skrýt je na bezpečném místě, kde jsou v bezpečí a ochráněni.

Hle, ochrana, kterou vám poskytuji, ochrana, kterou potřebujete: *moje Neposkvrněné Srdce*.

Chci, abyste se v těchto dnech vy i všichni přemilí synové ukryli v útočišti mého Srdce, abych vašemu synovskému srdci dala stejné rozměry srdce, jako je mé, a tak vás chci přetvořit ve stále dokonalejší obraz vaší nebeské Matky.

Přišel čas, ve kterém máte všichni bez pochybností a výhrad prožívat zasvěcení, které jste mi učinili.

Proto chci vložit na místo vašich maličkých srdcí, plných hříchů, svoje Neposkvrněné Srdce, abych vám dala tutéž schopnost milovat, a tak proměnit život každého z vás!

Konečně jsem vás chtěla mít zde, abych dala všem svého ducha, a tak mohla ve vás opravdu žít a působit.

Přišel okamžik, ve kterém se chci skrze vás zjevit celé církvi, protože přišly doby triumfu mého Neposkvrněného Srdce.

Jsem vaše nebeská Vojevůdkyně.

Chtěla jsem vás zde shromáždit ve svém uspořádaném oddílu k boji, protože na-dešla hodina jít se mnou do bitvy.

Nebojte se, apoštolové mého Neposkvrněného Srdce, přemilí synové své nebes-ké Matky.

Pod vedením Ježíšova Náměstka jděte do všech končin země a rozšiřujte světlo, které vychází z mého Srdce.

Zakrátko plně pochopíte dar, veliký dar, který jsem v těchto dnech věnovala kaž-dému z vás; pak pochopíte, proč jsem vás chtěla mít v tomto roce všechny zde – ve Fatimě – ve večeradle, které se stalo mimořádným na milosti pro vás a pro všechny syny roztroušené v každé části světa.“

29. července 1979

Vaše odpověď

„Přemilí synové, v každém okamžiku se na vás dívám mateřskýmá očima, pro-tože toužím od vás všech slyšet jednu odpověď, stále bližší tužbám, jež jsem vám už tolikerým způsobem zjevila.

Jen tak můžete být připraveni pro můj veliký plán lásky.

Jen tak můžete být ode mne použiti pro boj, který začal.

Jen tak můžete skutečně být členy mého oddílu, jehož jsem Královnou a Voje-vůdkyní.

Aby se můj úmysl vyplnil, musím se spolehnout na odpověď každého z vás.

Vaše odpověď ať je velkomyslná, trvalá a bez výhrad!

Máte odpovědět na veliký dar, který jsem vám dala, když vás živím, utvářím a vedu.

Odpovězte na mou naléhavou výzvu, abyste byli kněžími modlitby, kteří zamě-řují celou svou činnost tak, aby dávali duším světlo Božího života, jehož jsou slu-žebníky a rozdateli. Všechny vaše kněžské modlitby ať jsou konány se mnou, na oltáři mého Neposkvrněného Srdce.

Odpovězte na moje mateřské pozvání k utrpení. Já vás činím stále více podob-nými mému ukřižovanému Synu, abyste osobně spolupracovali na díle jeho vykou-pení. S vašimi utrpeními, moji přemilí synové, se mohu přimlouvat, aby byli ušet-řeni mnohých bolestí tak mnozí moji ubozí ztracení synové.

Odpovězte na moji výzvu, abyste kráčeli ke svatosti, ke které vás všechny chci přivést, neboť jen tak budete moci být apoštoly mého Neposkvrněného Srdce, po-volanými osvětit zemi světlem Kristovým, jež má vyzařovat ve vaší osobě, ve vašem životě a v celé vaší apoštolské činnosti.

Tak, přemilí synové, bude moci být obnovena celá církev. Vaším prostřednic-tvím bude moci být vyplněn můj veliký plán lásky skrze triumf mého Neposkvrně-ného Srdce, který je triumfem milosrdné lásky Boží nad světem.

Na vaší odpovědi závisí, zda s vámi mohu počítat ve velkém boji proti satanovi a jeho mocnému vojsku, v boji, který již začal.

Řekla jsem vám, že každý z vás má svoje místo mnou připravené, místo jediné a nezastupitelné.

Netežte se mě, jaké je vaše místo, k čemu vás užiji a kam vás povedu, neboť pro vás pro všechny je mou mateřskou láskou určena vlastní úloha, kterou máte splnit. A tato úloha má být každým z vás dokonale splněna v mlčení a pokoře.

Proto se mi máte svěřit s bezmeznou důvěrou, máte ve mne věřit, máte se nechat mnou vést poddajně, se synovskou oddaností, aniž byste se nechali zastavit pochybnostmi a nevěrou těch, kteří vás obklopují, či svými vlastními tužbami, leckdy přehnanými, nebo svou zvědavostí, která vás žene poznat to, co teď ještě nemáte znát.

Jsem vaše Královna a nebeská Vojevůdkyně a sjednocuji vás ve svém šiku a zároveň vás oblékám do své nepřemožitelné a hrozná síly proti svým nepřítelům.

Máte tedy poslouchat mé rozkazy.

Někteří jsou ještě nejistí a necítí se bezpečnými, zastavují se, aby si žádali ujišťování a povzbuzení: tak jejich odpověď není ani ochotná, ani úplná.

Toto je teď pro vás hodina jistoty, protože nadešel čas jít do boje. V krátkém čase každý z vás pochopí svůj úkol, ke kterému je určen zvláštní láskou mého Neposkvrněného Srdce. Teď, moji přemilí synové, žádám od každého odpověď bez výhrad, aby se tak mohl splnit můj veliký plán lásky a váš boj aby se rozvinul podle mých rozkazů.“

4. srpna 1979

Svátek sv. faráře z Arsu

První sobota v měsíci

Prvních pět sobot

„Milovaní synové, hledím na vás s mateřskou láskou a stále více vás ze všech končin světa uzavírám ve svém Neposkvrněném Srdci.

Toto jsou hodiny boje, a proto mají být užity ony zbraně, které jsem vám výslovně připravila:

- zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci,
- častá modlitba svatého růžence,
- praktikování pěti prvních sobot v měsíci, aby byly odčiněny urážky způsobené mému mateřskému Srdci.

O těchto sobotách vás zvu, abyste se spojili se mnou v modlitbě růžence, v rozjímání jeho tajemství, ve svaté zpovědi, v účasti na mši svaté a smírném svatém přijímání.

Své dceři Lucii jsem slíbila zvláštní ochranu ve chvíli smrti a obdržení nutných milostí k věčné spáse pro všechny mé děti, které vyhoví mým přáním a zbožně budou praktikovat prvních pět sobot.

V těchto okamžicích, ve kterých se nebezpečí věčného zavržení stává tak vážným, postavte své duše do bezpečí tím, že je svěříte do zvláštní ochrany nebeské Matky.

Dnes má také vzrůstat zadostiučinění ze strany mých dětí, protože se stále více šíří urážky způsobované mému Neposkvrněnému Srdci tupením mého Neposkvrněného Početí, mého ustavičného panenství, mého Božského a univerzálního Matěrství a mých obrazů, a protože se ode mne oddalují především duše maličkých. Vaším prostřednictvím se má rozšiřovat a zvětšovat tato synovská a láskyplná křížová výprava zadostiučinění.

První soboty každého měsíce ať jsou pro vás opravdovými setkáními ve smírné modlitbě a velkomyslnou odpovědí na přání, které jsem vám projevila. Především řeholníci a věřící zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci ať se v těchto dnech shromáždí ve *večeřadle života se mnou!*

Protože bude nyní boj příliš tvrdý, musím pro všechny připravovat chvíle duchovní radosti a odpočinku: v těchto večeřadlech vstoupíte do mého pokoje a odpočinku, protože tím, že prosíte a usmířujete spolu se svou nebeskou Matkou, budete ode mne potěšeni a posíleni.

Tak od vás dostanu větší zadostiučinění a vy získáte od Matky novou sílu a nové světlo, abyste mohli jít po obtížné cestě vaší doby.“

22. srpna 1979

Svátek Panny Marie Královny

Věrní, ochotní a poslušní

„Jsem vaše Královna.

Volám vás, přemilí synové, abyste se stali všichni mými poddanými, věrnými, ochotnými a poslušnými.

Budete věrní, jestliže vždy zachováte to, co po vás žádám, jestliže posloucháte můj hlas, jestliže se s ochotou a poddajností dáte mnou vést.

Vaše věrnost má každý den vzrůstat v dokonalé věrnosti povinností vašeho stavu.

V tom máte být všem dobrým příkladem.

Kdo je věrný mně, činí ze svého života zrcadlo, ve kterém já mohu odrážet svůj věrný obraz, a šíří kolem sebe vůni všech mých ctností.

Kdo je věrný, jde s důvěrou a odevzdaností po cestě, kterou jsem vám vytyčila, aniž by hleděl na nějakého tvora, aniž by se ohlížel po lidské chvále, aniž by hledal oporu a povzbuzení, ale noří se stále hlouběji do nitra mého Srdce a dává se vést mnou po cestě Kříže – až na vrchol Kalvárie.

Podle způsobu, jak budete umět trpět, mlčet a obětovat se, bude se moci změřit stupeň vaší věrnosti: toužím přivést ji u vás až k heroismu.

Budete pohotoví, jestliže mé rozkazy vykonáte rychle a beze zmatku.

V těchto letech jsem vám narýsovala cestu, kterou máte urazit: proč jí nejdete s jistotou a důvěrou? Proč se někteří z vás ještě zastavují, váhají a nejistí?

Mému odpůrci se daří zdržovat vás pochybnostmi a oslabuje vás i nedůvěrou. Svůj plán boje jsem vám již odhalila, když jsem vás vychovávala a vedla za ruku, abych vás připravila na velkou bitvu, která vás čeká.

Jste připraveni, jestliže užijete zbraní, které jsem vám dala: modlitbu, vaši kněžskou modlitbu, častou modlitbu svatého růžence, utrpení a vaši kněžskou obět.

Teď máte být připraveni na rozkazy své nebeské Královny, neboť stojíme u vstupu do období velmi bolestného a rozhodujícího.

Zkrátka by se mohlo všechno dát do pohybu. Budete povoláni prožívat těžké chvíle, následující toho, kterého Bůh postavil jako hlavu mého šiku, Náměstka mého Syna Ježíše, který statečně a s odvahou jde vstříc své dokonalé oběti, ke které jsem ho už dávno připravila, ochotný darovat pro mne a pro vás svůj život.

Jste poslušní, dáváte-li všem svědectví dokonalé poddajnosti normám, které církev předpisuje pro kněze.

Toto je váš stejnokroj a jím budete oblečeni všichni, abyste se stali nezranitelnými v boji – vaše mlčenlivá, pokorná, dokonalá poslušnost:

Poslušní papeže, biskupů s ním spojených, předpisů, které řídí váš kněžský život.

Chci, abyste byli ukázněni ve všem, i v nejmenších věcech. Říkejte vždycky a ochotně své „ano“ Otci, který vás volá k následování svého Syna Ježíše, který se učinil pro vás dokonalým vzorem poslušnosti až ke smrti na kříži.

Jestliže všichni budete věrní, pohotoví a poslušní, budu moci skutečně kralovat v každém z vás. Vaším prostřednictvím budu moci kralovat také v celém světě a připravovat cestu, po které se Kristus – Král chystá přijít, aby obnovil mezi vámi své slavné království lásky.“

Altötting (Německo), 8. září 1979

Narození Panny Marie

Úzkostlivá výzva

„Chtěla jsem, abys dnes oslavoval svátek Narození své nebeské Matky v nejvíce uctívané svatyni tohoto velikého národa, tolik vystaveného nebezpečím.

V tobě žehnám všechny své milované syny, roztroušené ve všech končinách světa. Všude jsem tě vedla k tomu, abys shromáždil do útočiště mého Neposkvrněného Srdce všechny ty kněze, kterým hrozí nebezpečí, že budou zatraceni, jsouce strženi bouří, která se nyní rozpoutala.

Tolik je jich mezi přemilými syny, kteří odpovídají vždy s větší ušlechtilostí a zasvěcují se mému Neposkvrněnému Srdci!

Jedněte rychle, abyste se mi světili všichni! Následujte příkladu a naléhavé výzvy, s níž se na vás obrátil Náměstek mého Syna Ježíše, který ví o všem a který nyní cítí blízkost bolestné události, již jsem vám již před lety předpověděla.

Ano, ještě krátký čas, aby se naplnil čas stanovený Otcem, a potom se rozpoutá strašný boj mezi mnou a mým Protivníkem a vstoupí do své závěrečné fáze.

Mnohé z vás jsem připravila pro největší zkoušku: v mém náručí budete obětováni jako malí beránkové, aby s Ježíšovou krví také vaše krev sloužila k očistění církve a k obnově světa.

Jiní budou muset podstoupit pronásledování a utrpení, které si nyní nedovedete představit, ale mějte důvěru, protože to budu já, která budu mimořádným způsobem blízko u každého, abych ho podporovala, aby naplnil až do konce můj plán.

Mám naspěch a volám vás nyní poslední a úzkostlivou výzvou.

Všichni odpovězte a důvěřujte mi!

Buďte maličcí, pokorní, chudí!

Buďte jako nejkrásnější květy kolem kolébky vaší Matky - Dítěte, která se na vás usmívá a všem vám žehná!“

Nijmegen (Holandsko), 29. září 1979

Svatých Archandělů

Andělé Páně

„Právě jsi ukončil večeřadlo s těmito syny tak drahými, kteří trpí situací rozervanosti a zmatku, v níž se zde nachází moje církev.

Spoj svou bolest s mou a buď výrazem mé mateřské dobroty, se kterou se na ně dívám, přijímám je, posiluji a vedu.

Nehleď na to, že je jich málo, a ještě víc: že jsou křehcí věkem a zdravím; jsou však tak věrní a ušlechtilí, že zmírňují nesmírnou bolest mého Neposkvrněného Srdce.

Pro mne jsou nejdražším pokladem. Kolik je – jejich prostřednictvím – synů, kteří odpovídají na moje pozvání, vstupují do útočiště mého Srdce a jsou mnou vychováni k heroické věrnosti Ježíšovi a jeho církvi!

Tak v témže místě, kde můj Protivník začal své dílo podlého ničení církve, já odpovídám na jeho výzvu a formuji svůj šik.

Je to šik maličkých, chudých, pokorných, které já shromažďuji ve svém Neposkvrněném Srdci, abych jim dala svého ducha moudrosti, aby byla poražena pýcha těch, kteří se nechali svést falešnou vědou a duchem velikášství a marné slávy.

Ještě dnes – prostřednictvím tohoto mého díla – z úst dětí a kojenátek Pán přijímá dokonalou slávu.

S vámi jsou také andělové Páně: jsem jejich Královna a oni jsou připraveni plnit mé rozkazy, protože Nejsvětější Trojice svěřila mému Neposkvrněnému Srdci dílo obnovy církve a světa.

Svatý Michael je v čele celého mého vojska nebeského i pozemského, které je nyní sešikované k boji. Svátý Gabriel je vám po boku, aby vám všem dal tutéž nezdol-

nou statečnost od Boha, a svatý Rafael vám vyléčí četné rány, které často utržíte ve velké bitvě, do které jste nasazeni.

Pociťujte blízko u sebe anděly Boží, často je prostě o pomoc a ochranu. Oni mají velikou moc vás ochránit a vytrhnout vás ze všech úkladů, které vám strojí satan, můj i váš Protivník.

Nyní se jejich ochrana zvětší a vy ji zvláštním způsobem zpozorujete, protože časy velké zkoušky přišly a vstupujete do období velké úzkosti, jaké dosud nikdy nebylo.

Na moje rozkazy tušíte blízko sebe anděly Páně, kteří budou vaší ochranou a vašimi průvodci, abyste každý mohl vyplnit to, co jsem určila pro triumf svého Neposkvrněného Srdce.“

Lurdy (Francie), 7. října 1979

Svátek Panny Marie,

Královny posvátného růžence

Váš růženec

„Také sem jsem tě přivedla, aby se ve večeradlech modlitby a života se mnou shromáždilo tak mnoho kněží, řeholníků a věřících.

V těchto večeradlech jsem skutečně přítomna a sjednocuji se s vaší modlitbou.

S ní nebeské Matce vydatně pomáháte, aby zasáhla k záchraně tolika ubohých zbloudilých synů a řídila žalostné události vašeho času podle mateřského úmyslu svého Neposkvrněného Srdce.

Váš celý růženec, který se modlíte ve večeradle na naléhavou žádost vaší Matky, je jako nesmírné pouto lásky a záchrany, kterým můžete ovinout osoby a situace, a dokonce mít vliv na všechny události vašeho času.

Pokračujte v modlitbě růžence, rozmnožujte vaše večeradla modlitby, a tím odpovíte na výzvu, se kterou se na vás s takovou intenzitou obrátil můj nejmilejší syn – Náměstek Ježíšův.

Nyní mohu použít síly, která mi přichází od vaší modlitby, a chci se přimluvit jako Matka o zkrácení času zkoušky a o zmírnění utrpení, která vás čekají.

Všechno může být ještě změněno, když vy, moje děti, poslechnete můj hlas a připojíte se modlitbou k neustálé přímlově vaší nebeské Matky.

Proto zde, kde jsem se ukázala jako Neposkvrněná, vám opakuji, abyste ještě s větší velkomyslností a stálostí vytrvali v modlitbě svatého růžence.

Růženec je modlitba, o kterou jsem vás přišla požádat já sama z nebe.

S ní se vám podaří odhalit úklady mého Protivníka, vyhnete se tolika jeho podvodům, ubráníte se mnoha nebezpečím, která vám chystá, ona vás chrání od zlého a stále více vás přibližuje ke mně, abych mohla být skutečně vaší průvodkyní a vaší ochránkyní.

Jako se již stalo při jiných rozhodujících událostech, tak i dnes bude církev ubráněna a zachráněna svou vítěznou Matkou skrze pomoc, která přichází od vás, moje malické děti, častou modlitbou svatého růžence.

Odvahu, milí synové! Modlete se, důvěřujte a vstupte do útočiště mého Neposkvrněného Srdce, abyste patřili k mému vítěznému oddílu.

Toto je moje hodina a zanedlouho bude celá církev přivedena k novému lesku tou, kterou vy vzýváte jako vítěznou Královnu.“

21. listopadu 1979

Obětování Panny Marie

V chrámu mého Srdce

„Přemilí synové, pohleďte na svou nebeskou Matku ve chvíli, kdy je přivedena do chrámu, aby se obětovala dokonalé službě Pánu.

Ačkoliv již od svého početí jsem byla připravena ke vznešenému poslání, které mi bylo svěřeno, také pro mne bylo nutné období mlčení a velmi intenzivní modlitby.

V chrámě se má duše otvírala světlu Ducha Svatého, který mě přiváděl k lásce a k pochopení svých slov. Tak jsem byla vnitřně přiváděna k účasti na nejhlubších tajemstvích a zjevoval se mi stále jasněji pravý smysl Božího Písma.

V chrámě bylo moje tělo v úkonu ustavičné oběti věnováno službě Boží; naplnila jsem ji v modlitbě a v radosti dokonalého plnění nepatrných povinností, které mi byly svěřeny.

V chrámě se mé Srdce otvíralo k úkonu čisté a neustávající lásky k Pánu a odpoutávání od světa a tvorů mě připravovalo každý den více k tomu, abych řekla své dokonalé „ano“ k jeho Boží vůli.

Vy kněží, které já tak miluji, vstupte dnes také do chrámu mého Neposkvrněného Srdce!

Nyní, když přišel můj čas, je také pro vás nutné období intenzivního soustředění a vroucí modlitby, která by vás připravila ke splnění vašeho důležitého poslání.

V chrámě mého Srdce bude vaše duše naplněna Boží moudrostí, kterou vám v plné míře dávám, abyste mohli stále více zářit a vylévat světlo v těchto dnech temnoty. Pomůžete tolika mým ubohým zbloudilým synům, aby se vrátili do mé mateřské náruče.

V chrámě mého Srdce bude vaše tělo očištěno ohněm nespočetných zkoušek v takové míře, že se ve všem bude moci připodobnit tělu mého Syna a vašeho bratra Ježíše.

Ježíš chce ve vás znovu žít, aby uskutečnil veliký plán své milosrdné lásky a připravil příchod svého království slávy.

Proto připodobňuje vaše smrtelné tělo svému Tělu oslavenému tak, abyste v něm mohli mít stále více účast na jeho budoucí slávě a on s vámi mohl sdílet vaše utrpení kvůli vaší lidské křehkosti.

Ježíš se skrze vás ještě jednou vrací, aby jednal, aby pracoval, aby miloval, aby trpěl, aby se obětoval pro spásu všech.

V chrámě mého Neposkvrněného Srdce bude také vaše srdce očištěno, aby bylo mnou přetvořeno k čistému a neustálému úkonu lásky k Spasiteli. Vedu vás po cestě dokonalé lásky, abyste také vy mohli následovat vaši Matku v tom, že řeknete své „ano“ k Boží vůli.

Proto je třeba, abyste vstoupili do chrámu mého Srdce. Potřebujete mlčení a modlitbu, odpoutání a odříkání. Tak vám bude odhalen Boží plán s vámi a vy budete svobodni a připraveni vyplnit ho až do konce.

Jen tak můžete splnit veliké poslání, které jsem vám svěřila.

Odvahu, moje malé děti! Nyní přišel můj čas. A proto vás dnes v chrámě svého Srdce chci všechny obětovat Nejsvětější Trojici v úkonu dokonalého usmíření a úpěnlivé mateřské prosby.“

28. listopadu 1979

Poušť pokvete

„Jsi v předvečer svého odjezdu do Afriky, do tohoto velikého světadílu, který miluji zvláštní láskou, neboť tolik mých synů tam žije ve veliké nouzi a tolik jich potřebuje mé něžné mateřské lásky!

Běž a dej jim všem světlo, které vychází z mého Neposkvrněného Srdce. Ku předu se mnou v modlitbě, v lásce, důvěře!

Vaše Matka dává každý den pramenit ze Srdce Ježíšova proudům milostí a milosrdenství, které zavlášťují zemi a očišťují duše.

Přemilí synové, vy jste mnou povoláni, abyste dnes byli vykonavateli tohoto Božího divu.

Chci jednat skrze vás.

Chci se zjevit světu skrze vás. Prostřednictvím vás chci darovat své světlo duším.

Proto jsem vás povolala ze všech končin, abyste se zasnili mému Neposkvrněnému Srdci: abych vám poskytla milost trvale žít ve mně, a tak vyplnit vaše malé srdce mou plností lásky.

S mým srdcem milujte všechny své bratry, zvláště ty, kteří dnes zbloudili a jsou ve velikém nebezpečí, že budou ztraceni navěky.

Především milujte ty nejvzdálenější, hříšníky, ateisty, ty, kteří jsou ode všech odděleni; milujte také pronásledovatele a ukrutníky.

Řekněte s láskou: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“

Za toho, kdo nenávidí, kdo zabíjí, kdo činí násilí, kdo se dopouští zlého, kdo proklíná, kdo dává pohoršení, řekněte: „Otče, odpusť!“ a stále je milujte.

Kolik z těchto bratří naleznete jednou v ráji, přivedené na cestu spásy neodolatelnou silou vaší lásky!

Proto jsem vás vyzývala k modlitbě.

Vaše kněžská modlitba konaná se mnou a spojená s vaším utrpením má nesmírnou moc. Má opravdu schopnost vyvolat dlouhou řetězovou reakci dobra, jejíž blahodárné účinky se rozlévají a rozmnožují všude v duších.

S ní můžete vždy znovu obnovit rovnováhu a naplnit bilanci Boží spravedlnosti.

Váš drahocenný život modlitby: liturgie hodin, rozjímání, růženec, ale nade všechno dobře prožité celebrování mše svaté, která skutečně obnovuje oběť kříže.

Oh, jakou důležitost má mše svatá jako náhrada a jako prostředek na zničení zla, které se každý den páchá tolika hříchy a tak rozsáhlým odmítáním Boha!

Proto jsem vás vyzvala k důvěře.

Nyní, když temno zahluje všechno a síly zla se rozpoutávají se zběsilou zuřivostí, máte především růst v důvěře.

Jediný Bůh vždy byl a stále je za všech okolností vítězem. Bůh vítězí zejména tehdy, když se zdá, že je poražen.

Proto dnes máte napodobovat svou nebeskou Matku v plesání v Bohu a v opěvování jeho nesmírného milosrdenství!

Musíte věřit, že světlo vždycky znovu zazáří, i ve chvílích, v nichž se temnota ještě více prohloubí. A tím světlem je Kristus, a to světlo se má rozlévat skrze vás, jeho věrné služebníky, učedníky, připravené a vychované v mém mateřském Srdci.

Ve vaší době se připravuje veliký zázrak, i když se to nyní děje v tichosti a tajnosti.

V boji mezi Rudým drakem a ženou oděnou sluncem, na kterém se podílí nebe i země, mocnosti nebeské i pekelné, učiní vaše Matka a Královna každý den významný krok k uskutečnění svého vítězného plánu.

Proto vám říkám: v krátké době poušť rozkvetne a celé tvorstvo se opět stane podivuhodnou zahradou, která byla stvořena pro člověka, aby dokonalým způsobem vyzařovala nejvyšší slávu Boží.“

Nairobi (Keňa), 3. prosince 1979

Sv. Františka Xaverského

Pohled na srdce

„Také v tomto velkém světadíle, kam tě vedu poprvé, pozoruj všechny divy mého Neposkvrněného Srdce.

Pohled na srdce všech těchto mých synů: jsou tak chudí, prostí a tolik mě milují a uctívají!

Jako všichni nejchudší všeobecně jsou zcela bezbranní, nejvíce zneužívání od druhých. Proto zvláště zde se rozmáhá činnost mého odpůrce, který nikde jako v tomto světadíle se neuvolnil z řetězu způsobem tak násilnickým a nebezpečným.

Tvým prostřednictvím chci dnes poskytnout těmto synům bezpečné útočiště a mateřskou ochranu svého Neposkvrněného Srdce.

Také zde si všimni, že moje hnutí se spontánně rozšířilo po všech končinách. To je také potvrzením toho, že je to jenom moje dílo a že já jedním v tichosti a ve skrytosti. Jdu a vybírám si za svoje oblíbené nástroje ty, kterých si nikdo nevšimne a kteří dovedou mlčet, modlit se, trpět a milovat.

Tak mohu konat zázraky lásky svého Neposkvrněného Srdce také zde mezi těmito svými syny tolik trpícími a potřebnými, tak prostými a dobrými, a proto mnou tak milovanými.

Viděl jsi, kolik mých milovaných synů žije v takové chudobě, opuštěnosti a nepochopení? A jak dokáží sdílet žalostnou existenci svých afrických bratří?

Miluj tyto mé přemilé syny – jednoho jako druhého. Buď pro ně výrazem mé mateřské něžnosti.

Pohled na srdce všech těchto lidí a najdeš tam vtisknutou pečeť lásky tvé nebeské Matky.

Pohled na Srdce své nebeské Matky a najdeš tam stále ve větším počtu shromážděné syny každého kontinentu. Celý svět je teď uzavřen do mého náruči, plného milosrdenství, pro blízký triumf mého Neposkvrněného Srdce.“

Douala (Kamerun), 8. prosince 1979

Svátek Neposkvrněného Početí

Matka všech

„Dnes rozprostírám svůj neposkvrněný plášť nad celou zemí a dívám se na vás všechny se svou něhou Matky.

Dnes tě nacházím zde, v tomto malém národě tak velkého kontinentu. S jakou chudobou, s jakou prostotou, s jakou dobrotou ses všude setkal!

Způsobila jsem, že miluješ všechny tyto své bratry s tlukotem Srdce Ježíšova a s tlukotem mého mateřského Srdce!

Setkal ses také s tolika mými milovanými syny a dcerami, kteří strávili celý svůj život v obětech a odříkáních, aby do této země donesli poselství evangelia.

A kolik lidí se jejich prostřednictvím stalo členy církve a jediného ovčince pod jedním pastýřem! Pohled před sebe, jak nezměrné je to, co se připravuje!

Mnozí z nich jsou však ještě v bludu pohanství nebo náležejí jiným náboženstvím, která nejsou tím pravým náboženstvím, jež vám zjevil Ježíš, věčné Slovo Otce, ke kterému vás chce všechny přivést ve svém Duchu lásky.

Je třeba, aby také tyto přivedla nebeská Matka spolu s Ježíšem k plnosti pravdy, zatímco již dnes je všechny uzavírám do svého Neposkvrněného Srdce.

Jsem Matka všech.

Obzvláště těch nejvzdálenějších, těch, kteří dosud krácejí v temnotách.

Zvláště jsem Matkou nejchudších, nejprostších, nejopuštěnějších, nejbezbrannějších.

A dnes, na svátek mého Neposkvrněného Početí, jsem tě chtěla mít tady, v modlitbě, v soustředěnosti, v utrpení, abys všude vytvořil večeradla se mnou, protože ty máš být výrazem mé mateřské lásky ke všem těmto mým synům.

Tak i zde každý den dochází k triumfu mého Neposkvrněného Srdce, protože království Ježíšovo se stále více rozšiřuje v srdcích a duších a přináší znamení míru, lásky a radosti.

S papežem, mým přemilým synem, žehnám dnes všechny své syny, zvláště ty, kteří žijí v tomto velikém světadíle Afriky.“

24. prosince 1979

Svatá noc

Jaké světlo

„Je Svata noc. Přemilí synové, připravte se vedle mne přijmout mé Božské Dítě. Kolem je hluboká noc.

A přece jedno stále silnější světlo se rozsvěcuje uvnitř jeskyně. Nyní září celá jako nebe, zatímco Matka je ponořena do hluboké modlitby.

Jaké světlo sestupuje z lůna Otcova do panenského lůna Matky, která se otevírá jeho daru pro *Život!*

Já hledím především na jeho tělo, celé zahalené do tohoto Božského Světla: na jeho oči, jeho tvář, jeho rty, jeho obličej, jeho rámě, jeho ruce, cítím jeho maličké Srdce, které sotva začalo bít. Každý úder je darem lásky, která od nynějška nezhasne.

Kolem je takový mráz: drsnost zimy a led lidí, kteří nám zavřeli dveře.

Ale uvnitř v jeskyni je sladké a příjemné teplo. Je to útočiště, které nám nabízí toto chudícké místo, je to teplo nepatrných věcí a pomoc, kterou poskytuje ta trocha sena, jesle, které poslouží za kolébku.

Žádné jiné místo není nyní tak teplé jako tato hrozně studená jeskyně. A blažená Matka se sklání nad svým Dítětem, které vám bylo dáno od Otce, nad svým konečně rozvitým Kvítkem, nad svým Nebem, nyní provždy otevřeným, nad svým Bohem, který byl tak dlouhý čas očekáván.

Moje slzy se spojují s polibky, zatímco ve vytržení vidím v Synu svého Boha, který se ze mne narodil – v této Svaté noci.

I dnes je na světě taková noc. Je tolik ledu, který zmrazuje srdce i duše. Ale Světlo nyní přemohlo temnoty a Láska provždy porazila každou nenávist.

Moji přemilí synové, bděte v této Svaté noci v modlitbě. Buďte připraveni v mém Neposkrvněném Srdci.

Blízko je už jeho slavný návrat. A nové Světlo a veliký Oheň obnoví tento svět.“

31. prosince 1979

Poslední noc roku

Vaše poslední hodina

„Přemilí synové, bděte se mnou v modlitbě a důvěře.

Uzavírá se tento rok, který pro každého z vás byl mimořádným pro milosti a dary od vaší nebeské Matky.

Ze svého Neposkrvněného Srdce jsem každého dne vylévala na vás proudy světla a lásky. A tak jsem vás šatila a živila, připravovala a posilovala.

Za mé mateřské a tiché činnosti jste vyrostli ve svém životě zasvěcení a napodobování vaší Matky. Stali jste se menšími, důvěřivějšími a silnějšími.

Dívám se z jednoho na druhého s mateřskou něžností, synové mnou vyvolení a vychovaní v zahradě mého Neposkrvněného Srdce, abyste byli obětováni ke slávě Nejsvětější Trojice.

V tomto roce jsem mnohé z vás vytrhla, abych je přenesla sem nahoru do ráje a utvořila velkou korunu slávy Ježíšovy a své.

Kdežto vy zůstáváte ještě na této zemi, a připravte se, abyste splnili to, co již bylo určeno pro každého podle mého plánu lásky.

Jste nyní ve své poslední hodině: v hodině velkého boje, v hodině velké oběti, v hodině velkého vítězství.

Ale každá věc je již mnou pro vás připravena. I čas je měřen podle úderů mého Srdce, které již nezná čas. Zde je již dokončeno všechno z toho, co se má v čase ještě přihodit.

Zde vás vidím všechny na konci cesty, kterou ještě máte dokončit tím, že budete žít a obětovat se pro slávu Boží. Zde vás vidím již ve slávě, která vás čeká na konci vašeho bolestného utrpení.

Přemýšlejte o tom i vy ve světle mého Neposkrvněného Srdce a žijte klidně a spokojeně.

Buďte šťastni, že vaše jména jsou již zapsána v nebi. (...)“

1980

VAŠE VÍTĚZNÁ MATKA

1. ledna 1980

Panny Marie Matky Boží

Vaše vítězná Matka

„Kněží, které já volám ze všech končin světa, abyste vstoupili do útočiště mého Neposkvrněného Srdce, synové mnou tak milovaní a tak vydaní nebezpečím, začněte tento nový rok s velkou důvěrou ve svou nebeskou Matku.

Dnes vás církev vyzývá, abyste se dívali na mne a uctívali mě jako Matku. Jsem pravá Matka Ježíše Krista a jsem pravá Matka vaše. Jsem vaše Matka, protože jsem vám darovala Ježíše, svého Syna.

A tak se stává svátek Narození Páně skutečně svátkem celého vašeho života.

Protože jsem Matkou Ježíšovou, mohla jsem se také stát Matkou vaší. A stejně, jak jsem dobře splnila svůj mateřský úkol vůči svému božskému Synu, mám nyní dobře splnit svou mateřskou úlohu vůči vám všem, mé děti!

V radostném tajemství mého mateřství máte najít pramen své důvěry a své naděje na začátku tohoto nového roku. Jste nyní povoláni, abyste vstoupili do doby, ve které vás čekají velká utrpení.

Především má trpět moje církev, která bude povolána k intenzivnímu a bolestnému očištění.

Já jsem jí nablízku, abych jí pomáhala v každé době a posilovala ji. Čím více budete muset církev stoupat na Kalvárii, tím více pocítí mou pomoc a moji mimořádnou přítomnost. Nyní má vstoupit do vzácné chvíle svého vykupitelského utrpení pro své překrásné znovuzrození.

Pro tento okamžik je pro vás v mém Neposkvrněném Srdci připravena bezpečná pomoc: je to Náměstek Kristův – papež, kterého jsem vám dala, abyste ho milovali, poslouchali a následovali.

Nyní se také pro něho blíží hodiny Getseman a Kalvárie a vy, moji přemilí synové, budete muset být jeho posilou a obranou.

V tomto novém roce se již naplní mnohé věci, které jsem vám předpověděla ve Fatimě.

Nebojte se: mějte důvěru!

V nejstrašnější hodině bouře uvidíte moje velké světlo, které se bude stávat silnějším a zřejmějším: Žena oděná sluncem, měsíc pod jejíma nohama a korunka z dvanácti hvězd kolem její hlavy.

Hle, znamení mého i vašeho vítězství.

Vaše vítězná Matka uzavírá dnes zároveň s papežem, prvním přemilým synem, vás všechny do svého Neposkvrněného Srdce a žehná vám.“

22. ledna 1980

Veliká síť lásky

„Jděte kupředu s důvěrou!

Časy mnou předpověděné přišly a vy musíte všechnu starost nechat na mně.
Jsem vaše nebeská Matka a jsem u každého z vás.

Chráním vás a vedu vás.

Obnovuji a bráním vás. Nestarejte se o osud, který vás čeká, protože každá věc je již připravena v mém mateřském Srdci.

Lidstvo je nyní na pokraji zkázy, která by mohla být způsobena jeho vlastními rukama. To, co jsem předpověděla pro konec tohoto století ve Fatimě, již začalo.

Jak já mohu ještě zadržet ruku Boží spravedlnosti, když zvrácenost, ke které lidstvo dospívá, je den ze dne větší, protože lidstvo jde po cestě tvrdošíjné vzpoury proti Bohu. Kolik národů může být do ní strženo a kolik lidí zabito, zatímco mnozí musí podstoupit nevýslovná muka!

Hlad, oheň a velká zkáza: hle, co vám přinese metla, která je připravena dopadnout na ubohé lidstvo.

Přemilí synové, uposlechněte všichni mé naléhavé výzvy, protože mé Neposkvrněné Srdce se chvěje: je sklíčené pro osud, který vás čeká.

Modlete se stále více!

Modlete se se mnou recitováním svatého růžence.

Modlete se a číňte pokání, aby hodiny byly zkráceny a aby se co nejvíce mých dětí mohlo zachránit navěky.

Modlete se, aby utrpení sloužilo k obrácení všech, kteří jsou vzdáleni od Boha.

Modlete se, abyste nikdy nepochybovali o lásce Otcově, která se stále na vás dívá, pečuje o vás a používá bolesti jako prostředku k vašemu uzdravení od nemoci zkaženosti, nevěrnosti, vzpurnosti, nečistoty a ateismu.

Žádám od vás nyní více modlitby!

Rozmnožujte svá večeradla modlitby.

Rozmnožujte své růžence, dobře a se mnou recitované. Obětujte také svou bolest a své pokání.

Žádám od vás modlitbu a pokání za obrácení hříšníků, aby se mohly i moje velice vzpurné a velmi vzdálené děti vrátit k Bohu, který je čeká s milosrdnou dychtivostí Otce.

Vytvoříme tedy spolu velikou síť lásky, která ovine a zachrání celý svět.

Tak se bude moci rozprostřít všude můj mateřský a až do krajnosti jdoucí zásah na záchranu všech, kteří zbloudili.“

2. února 1980

Obětování Ježíše – Dítěte v chrámě

První sobota v měsíci

Obětování ke slávě Boží

„Přemilí synové, dovolte, aby vaše nebeská Matka vás všechny dnes obětovala Pánu na svém Neposkvrněném Srdci.

Čím je úplnější obět, kterou mně vy sami podáváte svým zasvěcením, tím lépe mohu splnit svou mateřskou úlohu, která spočívá v tom, abych vás obětovala k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Za prvé: V jeruzalémském chrámě jsem obětovala své Dítě Ježíše podle předpisu mojžišského zákona. Nyní mám obětovat také vás všechny, moje malé děti, podle vůle mého Syna Ježíše, který vás svěřil mně, dříve než umřel na kříži.

Pod křížem jsem se stala podle Ježíšovy vůle opravdovou Matkou každého z vás. A v čem jiném záleží moje mateřská povinnost, ne-li v tom, abych vás obětovala k dokonalé slávě Boží?

Obětuji vás ke slávě Otcově.

Jako ve vaší nebeské Matce, tak i ve vás chce Bůh vidět stále mohutněji zářit veliký vzor, který vtiskl do mistrovského díla stvoření; tak může dnes od vás, svých malých dětí, přijímat svou dokonalou chválu.

Obětuji vás ke slávě Synově.

On chce vidět ve vás, svých bratřích, svou vlastní podobu tak, aby skrze vás mohl opět žít a milovat, modlit se, trpět a pracovat, aby byl ve vás Otec stále oslavován. A tak Syn ve vás dokonale ožívá.

Obětuji vás ke slávě Ducha Svatého.

On se vám sdílí, aby vás přivedl do hlubin Božího života a přetvořil v hořící plameny lásky a horlivosti, aby všude rozlil své nejčistší Světlo. A když vás vidí v mateřském náručí své Nevěsty, která ve vás vytváří svoji podobu, je přitahován, aby i na vás sestoupil ve své plnosti a sdílel se vám tak, jako se sdílel jí. Tak Duch Svatý od Otce a od Syna je vám stále více darován jako dar.

V chrámě svého Neposkvrněného Srdce vás všechny dnes obětuji ke slávě Nejsvětější Trojice.

Obětuji vás na znamení usmíření, na znamení mateřské přímluvy, na znamení dokonalého oslavení, aby Bůh přijal toto ubohé zbloudilé lidstvo a mohutnou silou své milosrdné lásky přispěl na pomoc světu, očištěnému vaší smírnou obětí. Tak bude Duchem Páně obnovena celá tvář země.“

11. února 1980

Panny Marie Lurdské

Pod mým Neposkvrněným pláštěm

„Přemilí synové, dívám se na vás svýma milosrdnýma očima.

Je to pohled vaší nebeské Matky, která každého z vás sleduje ve všech částech světa.

Dnes spočívá můj mateřský pohled na vás se zvláštním zalíbením a sladce vás přitahuje, abyste všichni vešli pod ochranu mého Neposkvrněného pláště.

Chci vás sjednotit v lásce, která má mezi vámi stále růst, až z vás učiní *jedno*.

Tak vás mohu věnovat svému Synu Ježíšovi, aby se splnilo jeho nejhlubší přání, které vám zanechal jako svůj testament: „Jako já a ty, Otče, jedno jsme, tak aby oni byli jedno v nás.“

A kde by měla být každý den uskutečňována tato jednota, ne-li v Neposkvrněném Srdci vaší Matky, která vás všechny miluje a vede, sjednocuje a spojuje?

Chci vás uzdravit z hříchu a z následků, které ve vás zanechává; z toho pocitu slabosti a nestálosti, který vás tak často pokořuje a zbavuje odvahy.

Cítíte se tak křehkými, málo bezpečnými, tak nejistými a plnými obav, že se ještě stanete obětmi zla, které vás obklopuje.

Když budete stále žít pod Neposkvrněným pláštěm své nebeské Matky, nepadnete znovu do hříchu.

Pod tímto pláštěm já léčím vaše zranění, liji balzám na vaše bolestné rány, dávám vám pokrm, který vás živí, přikrývám vás svými nejkrásnějšími šaty; vychovávám vás a vedu s mateřskou pevností k svatosti.

Vaším prostřednictvím dnes volám, aby se všechny moje děti utekly pod můj plášť, zvláště ty, které se vzdálily od Ježíše a ode mne, které se daly strhnout nynější bouří a nalézají se teď ve velkém nebezpečí. Proto tím více potřebuji mé mateřské pomoci.

Ať tedy nikdo nezoufá, nikdo ať se necítí, jako by byl mnou opuštěn.

Přišla hodina, ve které bude všem silněji zářit láska vaší nebeské Matky.“

1. března 1980

První sobota v měsíci a v postě

S Ježíšem na poušti

„Přemilí synové, v tomto období usilovnější modlitby a pokání pojdte také vy s Ježíšem na poušť. Nabídněte se s ním k dokonalému uskutečnění Otcova plánu. Připravte se na důležité poslání, které vás čeká, protože přišel můj čas a já musím najisto počítat s každým z vás!

Můj úmysl neodpovídá vašemu a moje cesty nejsou vašimi. Můj úmysl pochopit a kráčet po mých cestách můžete, jen když budete mít čisté srdce.

Blahoslavení čistého srdce, protože budou moci vidět.

Na poušti učiním vaše srdce stále čistším, abyste ve světle Moudrosti mohli vidět plán Otce, a tak jako Ježíš i vy se připravili k jeho vyplnění: vypít až do poslední kapky kalich, který vám byl připraven.

Proto budu muset vaše srdce více očistit.

Poušť je místo, kam vás vedu pro toto své mateřské dílo očisty.

Na poušti Ježíš trpěl hlad a žízeň, zimu noci a velké horko dne.

Na poušti, kam vás přivádím, budete cítit velký hlad a žízeň jen po slovu Božím, zatímco budete pocítovat ošklivost nad každým jiným slovem.

Já vám dám zakoušet bolestnou zimu pro hřích, který přišel, aby učinil svět vyprahlým a ledovým, a dám vám pocítit žár ohně Ducha Božího, který všude vyleje plamen své lásky, aby každá věc byla obnovena a všechno mohlo rozkvést.

Na poušti žil Ježíš sám a já vás s ním povedu k vnitřní samotě vašim odpoutáním od sebe samých, od tvorů, od světa, ve kterém žijete, od vašeho zaměstnání, abyste mohli naslouchat hlasu velkého mlčení.

A jen v kolébce tohoto velkého mlčení se bude moci vaše srdce přetvořit k čisté a dokonale lásce k Bohu a bližnímu.

Na poušti se Ježíš modlil k Otci bez přestání. A tak s Ježíšem já vás přivádím k modlitbě, která se má stát neustálou a vytrvalou.

Modlete se stále: svým životem, svým srdcem, svou prací, svou námahou, svou únavou, svými ranami.

Ach přemilí synové, jenom na poušti vás může vaše nebeská Matka vychovat k zalibení v modlitbě, abyste tak mohli stále cítit vedle sebe Otce, který vás miluje, který vás vede a který vás chrání.

Na poušti byl Ježíš pokoušen.

Na této poušti, na kterou vás vedu, budete také vy zkoušeni ohněm nesčetných pokušení a soužení a vaše věrnost a důvěra budou podrobeny veliké zkoušce.

Mému Protivníkovi je poskytnut časový úsek, aby vás mohl pokoušet.

Tak vám bude činit všemožné úklady: pýchou, žádostivostí, pochybností, malomyslností, zvědavostí.

Budete tříbeni jako zrno a mnozí budou přitahováni jeho nebezpečnými úklady.

Následujte Ježíše v stálém odmítání jeho svodů; nade všechno bděte, protože je mnoho falešných proroků a falešných Kristů, kteří svádějí a přivádějí k záhubě tolik duší.

Neztrácejte mysl, přemilí synové, já jsem u vás, abych vám odhalila úklady svého Protivníka a abych vám pomohla přemoci jeho svody. Proto vás posiluji slovem Božím, které se stalo světlem a vedlo životem vaši Matku.

Jako Ježíš na poušti budete také vy přitahováni posláním, které máte splnit.

Proto se vaše srdce mají stát čistšími, budete muset pociťovat hlad a žízeň po Slově Božím. Budete se muset modlit a trpět, abyste mohli říci s vašim bratrem Ježíšem na mém Neposkrvněném Srdci: „Otče, jen tvá vůle se staň! Nechtěl jsi celopaly ani oběti; proto jsi mi utvořil tělo. Bože, já přicházím, abych dnes naplnil tvou vůli.“

Moje a vaše „ano“

„Přemilí synové, pohledte dnes na svou nebeskou Matku ve chvíli, kdy říká své „ano“ k vůli Páně.

Toto „ano“ vykvetlo v mé duši jako ovoce velkého mlčení.

Vnitřní mlčení, v němž jsem trvale žila, orientujíc se na hledání pouhého Slova Božího. V nehlubším mlčení se Slovo sdílelo mé duši, kdežto moje mysl se otvírala, abych je přivítala, a moje Srdce se uzavíralo, aby je žárlivě chránilo.

Vnější mlčení, které mě vytrhávalo z hluku, z rozptýlení, z událostí, které se odehrávaly kolem, abych se soustředila v dokonalém přijímání Boží vůle, kterou jsem se snažila vyplnit svým skromným a obyčejným způsobem života.

A tak mlčení ukryvalo veliký Otcův plán. Když mně byl pak zjeven, musela jsem jej dále žárlivě a mlčenlivě střežit ve svém Srdci.

Proto byl můj mateřský souhlas neviditelný a tajný, protože jen sám Otec jej čekal a přijal.

Moje „ano“ vytrysklo ze srdce také jako ovoce *mnoha, mnoha modliteb*.

Celý můj život vůbec byl setkáním lásky s Otcem, který mně v skrytosti odhaloval stále více tajemný úmysl Slova, které se mělo stát Tělem v mém panenském lůně.

Chápala jsem pravý smysl Božího Písma a každá věc se mně objevovala jasněji z toho, k čemu budu povolána. Měla jsem se připravit, abych darovala své tělo a svou krev Slovu Otcovu, které se v mém lůně mělo stát Tělem, aby se obětovalo na kříži na znamení spásy pro všechny.

Tak moje „ano“ bylo také dokonalým *souhlasem k utrpení*, protože v tom okamžiku jsem přijala ve svém panenském lůně celé utrpení Synovo.

Duchovně jsem viděla rány jeho rukou a jeho maličkých nohou ještě dříve, než se narodil, a hroznou trhlínu v Srdci dříve, než jsem ucítila jeho tlukot; a viděla jsem ho rozpjatého na kříži dříve, než jsem ho pozorovala jako novorozeně v kolébce.

Přemilí synové, dnes pozorujte svou Matku nebeskou ve chvíli, ve které říká své „ano“ k Otcově vůli. Teď jste také vy povoláni, abyste je opakovali, aby se Otcův úmysl mohl naplnit na vás. Přijímám ve svém Neposkvrněném Srdci vaše „ano“, které dnes všichni pronesete. Toto „ano“ má ve vás vykvést jako *ovoce velkého mlčení*.

Zachovávejte v srdci Slovo Otcovo, střežte v skrytosti duše plán, který vám Matka odhaluje.

Vyhýbejte se hlomoznému hluku světa. Chraňte se tohoto přívalu slov a obrazů, který vše strhuje a poskvřňuje. Dnes skoro nikdo nedovede střežit toto vnitřní mlčení, a tím se mému Protivníkovi daří, aby vás sváděl a poskvřňoval srdce i duše.

Řekněte své „ano“, aby se Otcova vůle vyplnila. Tím jste povoláni stále více pronikat do jeho tajemství.

Čiňte to svou modlitbou, která vás přivádí ke společenství s Bohem.

Tak se dnes můžete stát samým hlasem Božím, jeho prožívaným slovem. Jen to žádá Ježíš od svých kněží v přítomné době, kdežto mnozí z nich ho zrazují zneužíváním Božích slov samých.

Řekněte se mnou „ano“ kříží, moji přemilí synové, protože také pro vás nastaly hodiny utrpení a Kalvárie.

Tak jako jsem ve svém panenském lůně přijala Slovo Otcovo, tak dnes uzavírám každého z vás ve svém Neposkvrněném Srdci a vidím vás již ve chvíli vaší smírné oběti.

Vaše „ano“, moje malé děti, je v onom „ano“, které vaše nebeská Matka ustavičně s radostí opakuje svému Bohu.

Tedy také na vás se bude moci splnit vůle Otcova a moje Neposkvrněné Srdce se stane oltářem, na kterém budete obětováni za spásu světa.“

4. dubna 1980

Velký pátek

V jeho největší opuštěnosti

„Přemilí synové, dnes zůstaňte se mnou pod křížem.

Jsem u umírajícího Ježíše, abych svou mateřskou láskou objala celou jeho neměrnou bolest. A stávám se dokonale spojenou s ním v pití hořkého kalicha jeho velké opuštěnosti.

Zde pod křížem nejsou ani přátelé, ani učedníci, nejsou tu ani ti, kterým tolikým způsobem prokázal dobrodiní. Jeho božský pohled je zastřen touto vnitřní, tak lidskou trpkostí. Můj mateřský pohled marně bloudí a hledá mezi přítomnými někoho, kdo by se mu věnoval, aby uhasil jeho bolestnou žízeň po lásce. „Hledal jsem, kdo by mě potěšil, ale nenašel jsem.“

Tu pod křížem nejsou zástupy, které mu zpívaly Hosanna, ani davy, ani lid, který ho přijímal s jásotem, ani davy těch, které živil svým chlebem. Je tu skupina ubohých synů zaslepených nenávistí, podněcovaných k nelidské surovosti svými náboženskými vůdci, aby mu nevděk učinili ještě trpčím a jeho opuštěnost ještě hlubší.

A tak dostává za svou bolest jen výsměch, opovržení za své pády, urážky za své rány; potupu za své obětované tělo; za vzdechy své agonie rouhání; za největší oběť svého života výsměch a odmítnutí.

Srdce mého Syna pro tuto nesmírnou opuštěnost puklo dříve, než bylo proraženo kopím římského vojáka.

Matčino Srdce je zraněno velikou bolestí, která nemůže být zmírněna přítomností několika věrných osob.

Zde pod křížem není jeho dvanáct apoštolů. Jeden ho zradil a už si vzal život. Druhý ho zapřel a pláče daleko odtud; jiní se ztratili a mají velký strach.

Alespoň jeden se mnou zůstal: malý Jan. Já cítím, jak tlučé jeho nevinné srdce, vidím jeho strach, strach ztraceného dítěte, jeho bolest upřímného přítele, a tisknu ho k svému Srdci, abych ho podpírala v pomáhání, ke kterému byl povolán, aby mi je poskytoval.

Pohled Ježíše, který umírá ve chvíli největší opuštěnosti, se z kříže intenzivně upírá na nás dva a září nekonečnou láskou: „Ženo, hle, tvůj syn.“ A pod křížem, na kterém můj Syn právě zemřel, vinu na své Neposkrvněné Srdce své nové dítě, které se teď za tak velkých bolestí narodilo. Tak je všechno dokonáno.

Chci vás mít dnes tady pod křížem, kde jsem vás zrodila, moji přemilí synové!

Ve chvíli, kdy je církev povolána, aby prožívala hodiny svého utrpení a velké opuštěnosti, jste vy těmi syny, které jí dávám jako svou útěchu a pomoc. A proto zůstaňte s Janem všichni pod křížem Ježíšovým vedle své nebeské Matky, aby se naplnila vůle Otcova.“

Řím, 24. dubna 1980

Velikonoce

Mějte důvěru

„Ať se nestrachuje vaše srdce! Mějte důvěru v Ježíše Zmrtvýchvstalého a sedícího po Otcově pravici, kde má již připraveno místo pro každého z vás.

Přemilí synové, mějte důvěru též ve svou nebeskou Matku.

Můj plán je uzavřen v nitru Boží Trojice.

Jsem Panna Zjevení.

Ve mně se mistrovské dílo Otcovo uskutečňuje způsobem tak dokonalým, že může vylévat na mne Světlo své lásky.

Slovo v mém panenském lůně přijímá svou lidskou přirozenost, a tak může přijít k vám skrze mou opravdovou úlohu Matky.

Duch Svatý mě přitahuje jako magnet do hlubin života lásky mezi Otcem a Synem a stávám se vnitřně přetvořenou a tak jemu připodobněnou, abych byla jeho snoubenkou.

Skrze mne se stává jasně zřejmým veliký plán, ukrytý v samém tajemství Božím.

Můj Syn Ježíš je zjevením tohoto tajemství.

V něm samém přebývá plnost Božství.

Jeho prostřednictvím je celé lidstvo opět uvedeno do plného společenství se samotnou božskou přirozeností.

Jenom s ním se může naplnit veliký plán Otce.

Mějte důvěru, přemilí synové!

V přítomných okamžicích, tak nahuštěných temnotou a hrozbami, upírejte zrak na svou nebeskou Matku.

Vaším duším odhalím tajemství Slova, které se stalo tělem v mém mateřském lůně.

Přivedu vás k plnému pochopení božského Písma. Především vám přečtu stránky jeho poslední knihy, které právě prožíváte.

V ní je všechno předpověděno, také to, co se má ještě stát. Zde je jasně popsána bitva, ke které vás volám, a předpověděno mé velké vítězství.

Proto vám opakuji: nebojte se; mějte důvěru!

V mém Neposkvrněném Srdci budete zakoušet radost a pokoj, který vám všem dá i dnes můj vzkríšený Syn.“

Salzburg (Rakousko), 8. května 1980

„Prosba“ k Svaté Panně z Pompejí

Stejně rozměry jako svět

„Také tady pohleď na divy mého Neposkvrněného Srdce. Jakou velkomyslnou odpověď dostávám od svých přemilých dětí, především od tolika věřících, kteří mě poslouchají, milují mě a nechají se mnou poslušně vést!

Viděl jsi, jak přišel veliký počet ze všech částí tohoto národa, aby se zúčastnil večeradel modlitby a aby obnovil své zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci? Jejich prostřednictvím se mé Srdce stále více rozšiřuje, aby mohlo v ještě větším počtu přijmout moje ubohé děti v největší nouzi, tolik vystavené nebezpečím.

Ze všech částí světa spěchají, aby vstoupili do tohoto útočiště připraveného vaší Matkou. Sem přicházejí všichni osvíceni mým Světlem, posílnění mým působením, upevnění mou mateřskou láskou a připraveni podle mého plánu.

Nyní má moje Neposkvrněné Srdce stejné rozměry jako svět. Objímá celé ubohé lidstvo, vykoupené mým Synem Ježíšem a nyní tak ohrožené mým Protivníkem, kterému se podařilo rozšířit v něm své panství.

Proto vám jako znamení spásy věnuji lásku mého Neposkvrněného Srdce; nesmírně se otevřelo, aby přijalo všechny mé ubohé děti, které potřebují mé mateřské přímluvy. Moje Srdce se rozprostírá jako veliký stan míru a spásy, aby vás shromáždilo z bouřlivých vln, které by chtěly zahubit svět.“

Kolín nad Rýnem (Německo), 13. května 1980

63. výročí 1. zjevení Panny Marie ve Fatimě

Čas boje

„Je to můj veliký boj.

Co vidíte, co nyní prožíváte, to patří k mému plánu, ukrytému v tajemství mého Neposkvrněného Srdce.

Nejsvětější Trojice mi svěřila úkol, abych vedla její vojsko do hrozného boje proti satanovi, který od pradávna je nejprohnanějším a nejzuřivějším nepřítelem Boha.

Bůh mi svěřil provedení svého vítězného plánu, mně, nejmenší služebnici Páně, aby duch pýchy a vzpoury mohl být přemožen pokorou a poslušností vaší nebeské Matky.

Můj Protivník se odvážil napadnout Nejsvětější Trojici tím, že zatemnil její veliké dílo lásky a slávy.

Zatemnil dílo Otcovo tím, že svedl druhé tvory ke vzpouře proti Bohu rozšířením ateismu v takové míře, v jaké to lidstvo ještě nikdy nepoznalo.

Aby učinil neplodným vykupitelské dílo Synovo, pokusil se zatemnit církev bludem, který vstoupil do jejího nitra, a nevěrností, která se rozšířila po církvi jako hrozná rakovina. Udržuje vášnivý odpor proti papeži, kterého Ježíš postavil v církvi jako střed jednoty a strážce pravdy.

Zatemnil dílo Ducha Svatého tím, že se mu podařilo uhasit v tolika duších světlo Božího života hříchem; mnozí se ho snadno dopouštějí, dokonce jej ospravedlňují, a někteří se z něj už ani nezpovídají.

Ale „Žena oděná sluncem“, která začala svůj velký boj, jej každý den vede kupředu skrze vás, můj malý, věrný oddíl.

Vášim prostřednictvím chci opět přivést ke svému lesku dílo stvoření, vykoupení a posvěcení takovým způsobem, aby se Nejsvětější Trojici dostalo největší slávy.

Nezneklidňujte se temnotou, která se rozšířila, protože to patří k plánu mého Protivníka; naopak k mému vítěznému plánu patří zahnat temnotu, aby se všude mohlo vrátit Světlo.

Světlo zazáří ve stvoření, až bude – po porážce každé formy ateismu a pyšné vzpoury – znovu opěvovat lásku a slávu Boží.

V církvi se opět vrátí k plnému lesku světlo pravdy, věrnosti, jednoty. Můj Syn Ježíš se plně zjeví tak, že církev se stane světlem pro všechny národy země.

V duších dám zazářit světlu milosti. Duch Svatý se jim bude sdílet přehojně, aby je přivedl k dokonalosti lásky. (...)“

14. června 1980

Svátek Neposkvrněného Srdce Mariina

Proud vody jako řeka

„Přemilí synové, dnes je váš svátek, neboť je svátek Neposkvrněného Srdce vaší nebeské Matky, již jste se zasvětili.

Prožívejte jej v usebranosti, modlitbě, mlčení, v důvěře.

Nyní jsem vtiskla své znamení na čelo každému z vás. Můj Protivník nezmůže již nic proti těm, kteří byli poznačeni nebeskou Matkou.

Hvězda propasti bude pronásledovat mé děti, proto budou volány ke stále většímu utrpení, mnozí budou muset obětovat i vlastní život. Obět jejich lásky a bolesti umožní to, že budu moci dosáhnout svého největšího vítězství.

Já jsem Žena oděná sluncem. Jsem v nitru Boží Trojice.

Dokud nebudu uznána tam, kde mě chtěla mít Nejsvětější Trojice, nebudu moci dokonale vykonávat plně svou činnost v mateřském díle spoluvykoupení a všeobecného zprostředkovávání milostí. Proto se pokoušel můj Protivník – zatímco vstoupil boj mezi mnou a jím do své rozhodující fáze – všemi prostředky zatemňovat poslání vaší nebeské Matky.

Aby dosáhl ovládnutí světa, dal se Rudý drak do pronásledování především Ženy oděné sluncem. „A had vychrlil proud vody jako řeka ze svého chřtánu za ženou, aby utonula a byla stržena vlnami.“

Co jiného je tento proud vody jako řeka, než soubor oněch nových teologických teorií, kterými se činí pokus strhnout vaši nebeskou Matku z místa, na které ji postavila Nejsvětější Trojice? Tak mne mohli zatemnit v duších, v životě a ve zbožnosti tolika mých dětí; ano, šli dokonce tak daleko, že mi upírají i část výsad, jimiž jsem byla ozdobena svým Pánem.

Aby Žena unikla tomuto ohromnému proudu, byla jí dána „křídla velkého orla“, a tak mohla nalézt své místo na poušti.

Co jiného je tou pouští, ne-li skryté, tiché, oddělené a vyprahlé místo?

Skryté místo, tiché a vyprahlé tolika boji a tolika ranami, kde Žena nachází nyní své místo, je duše a srdce mých přemilých synů a všech těch, kteří se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci.

Největší zázraky konám na poušti, v níž se nacházím. Konám je v tichu a ve skrytosti, abych přetvořila duše a život těch svých dětí, které se mi zcela oddaly.

Tak působím každý den, aby jejich poušť rozkvetla v moji zahradu, kde mohu své dílo ještě plně vykonávat a kde Nejsvětější Trojice může přijímat svou dokonatou oslavu.

Děti, nechte se přetvořit mým mocným působením Matky, Prostřednice všech milostí a Spoluvykupitelky. Nebojte se, neboť jsem se utekla do pouště vašeho srdce a tam si zřídila svůj trvalý příbytek.

Žijte s radostí a v důvěře, neboť jste byli ode mne označeni pečeti a stali jste se částí mého vlastnictví.

Dnes přijímám vaše malá srdce do bezmezného, Neposkvrněného a bolesti-plného Srdce vaší nebeské Matky, která na vás pohlíží se zalíbením a žehná vám s papežem, svým prvním vřele milovaným synem, který dává celé církvi tolik světla.“

Fatima, 29. června 1980

Slavnost sv. Petra a Pavla

Poušť, do níž jsem se uchýlila

„Dnes jsem chtěla, abys zde ve Fatimě zakončil večeřadla, která jsi mohl během tohoto roku uspořádat ve všech částech Evropy. Přijala jsem vaši velkodušnou odpověď, kterou jste mně vy, moji synové, všude dali.

Toto je moje hodina. Toto je také hodina vašeho boje, aby se vítězné působení vaší nebeské Matky, Vojevůdkyně, Ženy oděné sluncem, stávalo stále zřejmější.

Ale ještě polovinu času musím zůstat v poušti. Zde konám největší zázraky, v tichu a ve skrytosti.

Pouští, do níž jsem se uchýlila, jste vy, děti zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci: je to vaše srdce, které se stalo tolika ranami suchopárným, ve světě proniknutém odbojem vůči Bohu a jeho zákonu, poznamenaném nenávistí a násilím, které se hrozivě rozmáhá.

Vaše vyprahlé srdce, vaše žíznící duše, moji synové: hle, to je to místo, kde si teď vaše nebeská Matka udělala své útočiště.

A tato poušť se mou přítomností promění v zahradu, kterou budu já sama pečlivě ošetřovat.

Tak zavlažuji každý den suchopár vašeho srdce něžností své neposkvrněné lásky a suchopár vaší duše milostí, jíž jsem zcela naplněna, neboť ji jako Matka musím rozdělovat všem svým dětem.

Obvazuji vaše rány svým nebeským balzámem a znovu vás očišťuji tím, že vám pomáhám, abyste se stále víc osvobozovali od svých hříchů, mnohých chyb a nezřízených náklonností. Tak připravuji a zúrodňuji půdu své zahrady.

Potom tam zasévám lásku k mému Synu Ježíši, aby mohla pučet a kvést stále dokonaleji a zářivěji. A v jeho Duchu lásky vás otvírám slunci zalíbení Otcova, aby Nejsvětější Trojice mohla znovu zářit a znovu se zrcadlit v nebeském příbytku, který je zřízen v mém Neposkvrněném Srdci.

Tak porostete jako malé květiny, které se – při mé péči – otevírají, jen aby zpívaly čest Boha a všude rozšiřovaly jas jeho lásky.

Daruji vám i barvy a vůni svých ctností: modlitbu, pokoru, čistotu, mlčení, důvěru, nepatrnost, poslušnost a dokonalou odevzdanost.

Rostete a rozvíjíte se, zatímco já proměňuji den za dnem vaši poušť v nejkrásnější zahradu, kterou žárlivě střežím.“

13. července 1980

Výročí 3. fatimského zjevení

Dílo spoluvykoupení

„Podporujte můj plán, přemilí synové, a dejte se formovat svou Matkou. Tak vás mohu stále více zapojovat do svého mateřského díla spoluvykoupení.

Ježíš je jediný Vykupitel, neboť on je jediný Prostředník mezi Bohem a lidmi. Chtěl však zapojit do svého vykupitelského díla všechny ty, které vykoupil, aby milosrdné dílo jeho lásky mohlo zářit ještě větším a podivuhodnějším způsobem.

Tak můžete vy, kteří jste byli vykoupeni, spolupracovat na jeho vykupitelském díle s ním. On může ve vás, kteří jste s ním tak velice spojeni, že tvoříte jeho vlast-

ní Mystické Tělo, sklízet v nynější době ovoce toho, co vykonal jednou jedinkrát na Kalvárii.

Já jsem pro vás dokonalým vzorem vaší spolupráce na vykupitelském díle, které dokonal můj Syn. Skutečně jsem byla jako Ježíšova Matka až docela uvnitř jím zapojena do jeho vykoupení.

Moje přítomnost pod křížem vám říká, jak můj Syn chtěl Matku dokonale spojit se svou velkou bolestí ve chvílích svého utrpení a své smrti za vás.

Jestliže byl kříž jeho popravčím nástrojem, bolest mého Neposkvrněného Srdce byla oltářem, na němž můj Syn přinesl Otcí obět nové a věčné úmluvy.

Jako Matka církve byla jsem Ježíšem co nejvnitřněji zapojena také do dokončení jeho vykoupení, které se děje v průběhu dějin, aby byla všem lidem nabídnuta možnost dosáhnout oné spásy, kterou on vám získal ve chvíli své krvavé oběti. Tak čím více lidí dosahuje spásy, tím více se uskutečňuje mistrovské dílo jeho božské lásky.

Mou mateřskou úlohou je všemi způsoby pomáhat všem svým dětem dosáhnout spásy; i dnes je mým úkolem zcela zvláštním způsobem spolupracovat na vykoupení, které vykonal můj Syn Ježíš. Všem se stane zjevnou moje úloha právě Matky a Spoluvykupitelky.

Tuto činnost chci dnes vykonávat vaším prostřednictvím, moji přemilí synové. Proto jsem se chtěla stáhnout do pouště vašeho života, kde jsem zřídila své jisté útočiště.

V něm vás jako Matka formuji, abych skrze vás mohla dokonat velké dílo spoluvykoupení. Tak vás volám k modlitbě, k úplnému darování, k utrpení, k vašemu osobnímu obětování.

Vedu vás křížovou cestou a něžně vám pomáhám vystupovat na Kalvárii, abych vás všechny proměnila v obětní dary příjemné Otcí, pro spásu světa.

Teď je doba mého tichého působení. V poušti vašeho života konám denně velký div vaší stále větší přeměny, aby v každém z vás mohl znovu ožít Ježíš Ukřižovaný.

Až bude toto mé působení skončeno, celé církvi se zjeví velikost plánu lásky, který právě plním. Dnes se moje milosrdné dílo spoluvykoupení stalo potřebnějším a naléhavějším než kdykoliv dříve.

Všichni uznají úlohu, kterou mi svěřila Nejsvětější Trojice; plně budu moci vykonávat svou velikou moc, aby všude mohlo zazářit vítězství mého Syna Ježíše, až mezi vámi obnoví své slavné království lásky.“

16. července 1980

Svátek Panny Marie Karmelské

Prostřednice milostí

„Přemilí synové, jsem Prostřednice milostí. Milost je sám život Boha, který se vám sděluje. Rodí se z lůna Otce a je zasloužená Slovem, které se v mém panen-ském lůně stalo člověkem, aby vám dalo účast na témž božském životě, a proto se

samo obětovalo jako výkupné za vás, stávajíc se tak jediným prostředníkem mezi Bohem a celým lidstvem.

Milost, aby se dostala k vám, musí tedy proudit z lůna Otcova skrze Božské Srdce Syna, který vám ji uděluje ve svém Duchu lásky. Jako světelný paprsek, který proniká oknem, přijímá formu, barvu a podobu okna, tak vás může dosáhnout Boží milost zasloužená Ježíšem jen skrze něho a reprodukovat ve vás jeho vlastní podobu, jeho věrný obraz a připodobňovat vás jeho vlastní osobě.

Božský život k vám může přijít jen ve formě Ježíše, a čím více ve vás roste, tím více vás činí podobnými jemu, a to tak, že opravdu můžete růst jako jeho malí bratři.

Milostí se vám stále více sděluje Otec, Syn si vás přizpůsobuje, Duch Svatý vás přetváří tím, že působí živé spojení s Nejsvětější Trojicí, které se stává stále silnějším a účinnějším. V duších, které jsou v milosti, má svůj příbytek sama Nejsvětější Trojice.

Tento život má také vztah k vaší nebeské Matce.

Protože jsem pravá Matka Ježíšova a pravá Matka vaše, uskutečňuje se moje prostřednictví mezi vámi a mým Synem Ježíšem. Je to přirozený důsledek mého božského mateřství.

Jako Matka Ježíšova stala jsem se nástrojem vyvoleným od Boha, aby se můj Syn mohl dostat až k vám. V mém panenském lůně se uskutečnilo toto první dílo mého prostřednictví.

Jako vaše Matka stala jsem se nástrojem vyvoleným od Ježíše, abyste vy všichni mohli dospět skrze mne k němu.

Jsem pravá Prostřednice milostí mezi vámi a mým Synem Ježíšem. Mou úlohou je rozdávat svým malým dětem onu milost, která vychází z lůna Otcova, zasloužena vám byla Synem a udělována vám je Duchem Svatým.

Mojí úlohou je rozdílet milosti všem mým dětem podle zvláštních potřeb každého; Matka je může dobře znát.

Tuto funkci, činnost konám stále. Plně ji však mohu vykonávat jen vůči těm dětem, které se mi svěřují s dokonalou odevzdaností. Především ji mohu vyvíjet vůči vám, přemilí synové, kteří jste se mi svěřili svým zasvěcením.

Já jsem cesta, která vás vede k Ježíšovi. Jsem cesta nejjistější, nejkratší, cesta nutná pro každého z vás. Jestliže odmítáte jít touto cestou, vystavujete se nebezpečí, že se cestou ztratíte.

Dnes mě chtělo mnoho lidí odstrčit stranou, považovali mě za jakousi překážku na cestě k Ježíši, protože nepochopili mou úlohu prostřednice mezi vámi a mým Synem.

Tak mnoho mých dětí – dnes více než dříve – se vydává v nebezpečí, že k němu nebudou moci dojít. Ten Ježíš, kterého nacházejí, je často jen výsledkem jejich lid-

ských bádání a odpovídá jejich očekávání a přáním, je to Ježíš vytvořený podle jejich míry; není to Ježíš, Kristus, pravý Syn Boží a vaši Neposkvrněné Matky.

Svěřte se mi s důvěrou a zůstanete věrni, protože budu moci plně vykonávat své dílo Prostřednice milosti. Povedu vás denně cestou svého Syna tak, aby on mohl ve vás růst až do své plnosti.

To je moje velké Dílo, které konám ještě v tichu a v poušti. Mým mocným působením jako Prostřednice milostí se stále více přetváříte v Krista, abyste se stali schopnými pro úkol, který vás čeká. Tedy odvážně kupředu po cestách, které vám ukázala vaše nebeská Matka. (...)“

8. srpna 1980

Mocná zbraň

„Jsi zde na místě, které jsem ti připravila, aby sis mohl odpočinout.

Poslední dny jsi strávil v jednotě života modlitby s N., kterého jsem ti dala jako tvého malého bratra a s nímž ještě zamýšlím velké věci pro toto své Dílo.

Moji přemilí synové, jak veliká je láska a bolest mého Neposkvrněného Srdce! Hledím na vás s nesmírnou něžností.

Moje světlo proniká váš život, duši, srdce, vaši existenci.

Kolik těžkostí musíte překonat, kolik utrpení vás čeká každý den!

Bolest se stala vašim denním pokrmem, proto jste často sváděni k malomyslnosti a sklíčenosti.

Žijte v neposkvrněné lásce mého Srdce. Buďte malí, chudí a pokorní. Přijměte svou křehkost jako dar.

Nikdy se nepokoušejte prosazovat sebe ani přetrumfnout druhé.

Cesta, kterou vás vedu, je cesta ústraní a pokořování.

Nebuďte zvědaví na to, co vás čeká, nýbrž každý okamžik žijte v dokonalé lásce.

Tak se můžete stále víc dávat duším, neboť na každou vaši horlivost odpovídá pomoc Páně úměrně vaší práci.

Jděte dopředu s odvahou a nikde se nezastavujte, nesouce svůj těžký kříž jako váš bratr Ježíš na Kalvárii – cestě, která se zdála nemožnou a neodpovídající té troše síly, která mu ještě zbývala.

Vaše poslání je vznešené a nedopusťte, aby se zastavilo slabostí a lidskou bezútěšností.

Moje doba nastala a brzy vyjdu z pouště, v níž jsem, k rozhodné fázi tohoto svého boje. Proto potřebuji vás a mocnou zbraň vaší čisté kněžské lásky.

Rozšiřte své srdce podle rozměrů mého Neposkvrněného Srdce, a tak budeme připravovat velkou cestu Světla, po které moje ubohé zbloudilé děti budou moci být přivedeny nazpět a zachráněny.“

15. srpna 1980

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Moje oslavené tělo

„Jsem vaše Matka, vzata do nebe.

Dnes pohlížím na vás všechny svýma milosrdnýma očima a uzavírám vás do svého Neposkvrněného Srdce, které nikdy nepřestane tlouci láskou pro vás.

Já jsem Žena oděná sluncem. Moje oslavené tělo je pro vás znamením mého dokonalého vítězství. Věčné slunce milosti a lásky osvětluje, proniká a oblévá nyní moje oslavené tělo, které je co nehlouběji spojeno ve slávě s tělem mého Syna Ježíše.

Z mého Srdce tryská pramen mého světla, kterým se chci ovinout a osvětlit svět proniknutý temnotou. Jděte za paprsky mého neposkvrněného světla a nechte se přitahovat nejsladší vůní mého oslaveného těla.

Přemilí synové, dnes rozpoutává můj Protivník proti vám svou zuřivost, jen aby dosáhl, že se ode mne vzdálíte. Daří se mu strhnout z nebe třetinu hvězd, a také vy jste tyto hvězdy na obloze církve. Ale jak větší je počet těch, jejichž lesk on zakalil!

Tak vám všemožně klade úklady; často na vás útočí v duších, které jsou vám nejbližší a které nejvíce milujete, aby vás svedl k malomyslnosti, aby ve vás uhasil oheň horlivosti vašeho apoštolského působení.

Jděte svou cestou v dokonalé důvěře vůči své nebeské Matce.

Hleďte odpověď na svou žízeň po lásce jen v mém Neposkvrněném Srdci. Zde nezakusíte žádné zklamání. Zde budete přivedeni k hrdinství lásky. Zde budou ovázaný a vyhojeni všechny vaše rány a obdržíte novou sílu a nový elán, abyste se dávali duším.

Moje Neposkvrněné Srdce má s vámi velký plán, který se naplňuje v této době.

Oči mějte obráceny na nebe, do něhož byla vzata vaše Matka, a na zemi žijte, nechávající se od ní vést a nést. Tak budete šířit moje světlo a stále více budete přispívat k triumfu mé mateřské lásky v duších a životě mnoha mých dětí, nakažených zlem a nenávistí.

Poušť vašeho života rozkvetne v mé zahradě a vy budete šířit kolem sebe vůni všech těch ctností, které zde na zemi zdobily duši a nyní oslavené tělo vaší neposkvrněné Matky.“

New York (USA), 2. září 1980

Úskalí velkého rozštěpení

„Dnes jsem tě chtěla mít zde ve velkoměstě tohoto světadílu, abys začal večeřadla, která potom povedeš v mnoha jiných státech tohoto nesmírného národa.

Přemilí synové, toto je vaše hodina. Volám vás všechny, abyste se mnou bojovali závěrečnou fází bitvy. Vaše Matka stojí v předvečer svého největšího vítězství.

V tobě ... jsem si vyvolila nejmenší a nejubožejší dítě a přivádím tě do všech částí světa, abych vás všechny shromáždila ve svém Neposkvrněném Srdci: skrze tebe nyní dostávám ze všech stran projevy oddanosti vašeho života, mně zasvěceného, a plním vám srdce čistou láskou k Ježíši, abyste tak mohli zachraňovat velký počet duší.

Přijímám vaše utrpení a uzdravuji vaše četné rány. Miluji vás mateřským a milosrdným Srdcem. Zvlášť vás miluji, protože jste tak malí a slabí. Vedu vás, protože je nyní na vás, abyste uskutečnili nejdůležitější úkol v okamžiku rozhodné bitvy.

Patřte na velké světlo, které církvi darovalo moje Neposkvrněné Srdce: je to můj první přemilý syn, papež Jan Pavel II. Od nynějška se stane toto světlo ještě mnohem silnějším, zatímco boj bude ještě ostřejší.

Tento papež je znamením mé mimořádné přítomnosti mezi vámi; stane se kamenem úrazu pro všechny mé nepřátele a úskalím, na němž nastane velké štěpení.

Byl i zde a hovořil rozhodně, ale jak je málo těch, kteří následují jeho jisté a inspirované učení! ... I někteří moji přemilí synové naň dále nedbají, a tak se řítí do tmy ještě hlubší a církev v této zemi je velmi nemocná a zraněná.

Moji synové, kteří jste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci, buďte živým příkladem lásky a věrnosti papeži a plné jednoty s ním. Tím přitáhnete velký počet ubohých dezorientovaných synů zpět na cestu jednoty a záchrany v pravé víře.

Brzy se odpad projeví navenek, před nebezpečím ztroskotání ve víře budou se moci ubránit jen ti, kteří budou s papežem. S ním vám všem žehnám a dodávám odvahu, abyste dál kráčeli v důvěře a dětinné oddanosti.“

Inverness (USA, Florida) 8. září 1980

Narození Panny Marie

Sestoupí na vás jako oheň

„Přemilí synové, dnes jste se shromáždili ve velikém počtu; přišli jste z nejvzdálenějších koutů států tohoto národa, abyste žili dva dny ve večeradle se mnou.

Nyní přišla hodina, abyste se shromáždili se mnou v modlitbě a lásce, která má mezi námi růst, až vás spojí v jedno.

Vytrváte-li se mnou v modlitbě, budu vás moci připravit k přijetí darů Ducha Svatého, který se vám chce stále intenzivněji sdělovat. Toto je jeho hodina, neboť jeho mocným působením lásky bude očištěn a obnoven celý svět.

Přijde k vám jako planoucí a stravující oheň, přijde jako Svědek mého Syna, který ještě nikdy nebyl tak tupen a zrazován ve své osobě a ve svém díle.

Přijde, aby znovu přivedl svět k dokonalé oslavě Otce. Připravujte se na přijetí tohoto velkého daru, který pro vás obdrželo mé Neposkvrněné Srdce.

Jsem vaší Matkou – i jako dítě. Dívejte se na mne, abyste se stávali menšími. To, že jste malíčkí, je mou velikou silou.

Shromážděte se dnes u mé kolébky a obětujte se mi jako malé květinčky, vonící láskou a důvěrou. A plňme společně vůli Otce, aby se mohlo brzy splnit to, co určil k záchraně světa.“

Chicago (USA), 15. září 1980
Svátek Bolestné Panny Marie

Utrpení církve

„Jsem vaše Bolestná Matka.

Meč, který probodl mé Srdce pod křížem, stále mě ještě zraňuje pro velké utrpení, které nyní prožívá církev, tajemné tělo mého Syna Ježíše.

Všechna utrpení církve jsou v mém Neposkvrněném Srdci, v přebolestném Srdci. A tak ještě dnes plním svou mateřskou úlohu tím, že v bolesti přivádím k novému životu svou dceru církev. Proto se stává úloha Matky stále důležitější, zvláště v nynější době bolestné očisty.

Všechna utrpení papeže, biskupů, kněží, Bohu zasvěcených duší a věřících jsou uzavřena v mém mateřském Srdci.

I já se na nich podílím tím, že s vámi prožívám tyto hodiny velké bolesti. Je to utrpení mého Syna, které pokračuje v jeho tajemném těle.

Pro církev s ním dnes znovu prožívám hodiny v Getsemanech, na Kalvárii, hodiny jeho ukřižování a jeho smrti.

Mějte důvěru a trpělivost; mějte odvahu a naději. Brzy z vaší bolesti povstane nová doba světla. Církev opět rozkvetne pod mocným vlivem lásky Boží. (...)“

Cebú (Filipíny), 2. října 1980
Andělé strážní

Velký to plán s tímto národem

„Pohlédni na toto nesmírné souostroví a viz, jak se i zde mimořádně rozšířilo moje dílo.

Pozoruj moje divy ve všech částech světa; odhalila jsem ti doby i místa, v nichž se právě uskutečňuje triumf mého Neposkvrněného Srdce.

Hleď na srdce a duše všech těchto mých dětí: jsou tak věrni Ježíšovi, oddáni mně a těsně spojeni s církví. Skrze ně se šíří světlo mého Srdce na všechny národy tohoto světadílu.

Mám velký plán s tímto národem. Líbí se mi pro svou prostotu, nábožnost, velkou chudobu, pokoru a trpělivost.

Jsem Matka všech národů. Hledím na srdce národů, abych tam posbírala semena dobra a přivedla je k rozkvětu v zahradě svého Neposkvrněného Srdce, abych jich mohla co největší počet v okamžiku rozhodné zkoušky zachránit, než některé z nich zmizí z povrchu země.

S něžností a radostí hledím na tyto své děti a přivádím tě do jejich středu, abys s nimi pořádal večeraďla a spolu s nimi obnovil zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Tvůj příchod je znamením mé zvláštní přítomnosti mezi nimi. Daruj mi všechny ty vonící květinové věnce, jimiž tě ozdobili. Jsou znamením velkého věnce lásky, který mi přináší děti ze všech částí světa, aby mi odstranily bolestnou korunu. Strážní andělé jsou s nimi, vedou vás ve světle, aby moje zahrada brzy celá rozkvetla.

Potom uvidí církev a svět mistrovské dílo lásky, které v této chvíli pečlivě střežím ve svém Neposkvrněném Srdci.“

Manila (Filipíny), 13. října 1980
Výročí posledního zjevení ve Fatimě

Nehřešte již!

„Tento den se zde shromažďujete ve večeraďle modlitby a vzpomínáte na moje poslední zjevení v Cova da Iria, potvrzené slunečním zázrakem.

Z této země mnou velmi milované, protože mne tu tak milují a uctívají, ještě jednou s úzkostí volám k světu, jako jsem volala ve stejný den ve Fatimě. Je to shrnuto v několika slovech poselství, kvůli němuž jsem přišla z nebe, abych vám je oznámila.

Nehřešte už!

Neurážejte již mého Syna Ježíše, který je už příliš urážen. Vraťte se k Bohu obrácením – po cestě modlitby a pokání.

Bohužel toto moje poselství zůstalo nevyslyšené. Lidstvo pokračovalo ve své cestě vzpoury proti Bohu a zatvrzelého odmítání jeho zákona lásky. Došlo to tak daleko, že se popírá hřích, i nejtěžší mravní zločiny se ospravedlňují falešně chápanou svobodou. Tak se satanovi, mému Protivníkovi, podařilo, že jste padli do jeho svodů.

Mnozí ztratili vědomí hříchu; proto je stále více páchán a ospravedlňován. Pocit lítosti, první krok, který musí člověk na cestě obrácení učinit, téměř vymizel.

I v národech s nejstarší křesťanskou tradicí byl dokonce právně schválen zločin zabití dětí v mateřském lůně. Tento zločin křičí po odplatě před tváří Boží.

Toto je hodina spravedlnosti a smilování. Toto je hodina trestu a záchrany. Nebeská Matka se vás zastává u Boha, neboť dosud nikdy jste nebyli tak ohroženi a tak blízko největší zkoušky jako v těchto chvílích.

Proto vás úpěnlivě prosím, dejte se na pokání a vraťte se k Bohu. Chci, aby moje úzkostlivé volání vašim prostřednictvím, synové ode mne vřele milovaní a mně zasvěcení, moji apoštolové v těchto posledních dobách, dosáhlo nejzazších hranic země.

Od tohoto požehnaného národa, s nímž mám velký plán lásky a světla, shromažďuji vás všechny do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.“

Sydney (Austrálie), 19. října 1980

Sv. Pavla od Kříže

Divy lásky a světla

„Přivedla jsem tě také na tento nový kontinent, aby ses setkal s tolika mými syny, z nichž někteří přišli kvůli tomu až z Nového Zélandu a z nejvzdálenějších ostrovů.

Vidíš, jak je všude rozšířeno moje Hnutí. (...) Nyní toto světlo objímá všechny části světa: není už místa, kam by nebylo ještě přineseno sladké pozvání vaší Matky. Použila jsem tebe, svého nejmenšího a nejubožejšího syna, abych z tebe učinila posla pokoje, milosrdenství a spásy.

Už přišel můj čas. Bolestné hodiny mnou předpověděné nastaly. Stane se zjevným největší zázrak Ženy oděné sluncem, která se rozhodla urychlit čas svého vítězného zásahu.

Proto vidíš, že všude už začal můj triumf. Mé srdce Matky slaví triumf v srdci dětí, které mi všude odpovídají svým ano. Jsou to ti nejmenší: pokorní, chudí, neznámí.

Triumf mého Neposkvrněného Srdce se připravuje v srdci mých dětí, které přijaly pozvání a denně se obětují pro lásku a dokonalou oslavu Ježíšovu. Skrze ně přijde slavné království Kristovo v celé své plnosti síly, světla a vítězství.“

Melbourne (Austrálie), 27. října 1980

Cesta k jednotě

„Viz, jak se zde mému Protivníkovi podařilo rozšířit své panství tím, že tolik mých dětí svedl k tomu, aby si ve svém životě vystačily bez Boha. Svedl je jedem ateismu a novopohanství.

Církev, kterou Ježíš založil jako jednotu, musí – jako ještě nikdy – právě v této době a v této zemi vystupovat na veřejnost celou silou své jednoty, aby všem, kteří se ocitli na scestí, mohla zprostředkovat světlo evangelia.

Já jsem cesta k jednotě.

Je mou povinností jako Matky, abych všechny ty, kteří byli křtem začleněni do života mého Syna, přivedla zpět k vzájemné lásce, úctě a k plnému společenství.

Právě v klamně vyhlídce, že tím usnadní znovusjednocení křesťanů, někteří chtěli dát stranou vaši nebeskou Matku.

To však vyvolalo novou a mnohem těžší překážku. Nejednota vskutku pronikla i do nitra katolické církve.

Opravdové sjednocení křesťanů je možné jen v dokonalé pravdě.

A pravda se udržela jen v katolické církvi; ta ji musí uchovávat, hájit a hlásat všem bez bázně.

Bude to světlo pravdy, které přitáhne tolik mých dětí zpět do lůna jediné církve, založené Ježíšem.

Opravdové sjednocení křesťanů je možné jen v dokonalé lásce.

A kdo vám může lépe pomoci než vaše nebeská Matka, abyste se navzájem milovali, chápali, měli k sobě ohledy, poznávali se a měli vzájemnou úctu? Proto právě sjednocení křesťanů není možné bez úsilí o vnitřní obrácení a očistění, aby se dospělo k tomu, že se plní jen vůle Boží.

Hle, co je pro vás Boží vůle: aby všichni byli jedno.

A kdo může lépe než já pomoci svým dětem projít touto obtížnou cestou?

Já jsem pro vás cesta k jednotě. Až mě přijme celá církev, potom budu moci své děti opět sjednotit jako Matka v teple jedné jediné rodiny.

Proto sjednocení všech křesťanů v katolické církvi nastane spolu s vítězstvím mého Neposkvrněného Srdce ve světě. Tato znovu sjednocená církev – v jasno-
vých Letnic – bude mít sílu obnovit všechny národy země.

Svět uvěří v toho, kterého Otec poslal, a bude dokonale obnoven jeho Duchem lásky (...).“

Kalkata (Indie), 3. listopadu 1980

Sv. Martina z Porres

Matka nejchudších

„Chtěla jsem, abys i v tomto tak velkém národě pořádal večeřadla, abys tak shromáždil ve stále větším počtu mé přemilé syny a všechny moje děti do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Většina z nich však ještě žije v neznalosti evangelia, které vás učil můj Syn Ježíš s pověřením, které dal apoštolům a dále vám: Jděte a hlásejte radostnou zvěst všem národům země.

Kolik z nich je ještě v temnotách pohanství nebo patří do jiných náboženství a tak potřebují, aby byli přivedeni k plnosti pravdy, která je pouze v katolické církvi, již založil Ježíš, aby přinášela evangelium spásy všem národům!

Zde jsi přece viděl jako nikde jinde, jak mnoho mých dětí žije v poměrech nej-
krajnější bídý a nesmírné chudoby. Jak mnoho z nich nemá ani obydlí, ani práci, ani živobytí, ani oděv a žijí v několika hadrech na chodnicích ulic, kde trpí a umírají uprostřed všeobecné otupělosti a lhostejnosti.

Tvůj příchod je pro ně zvláštním znamením mé přítomnosti mezi nimi a mé bo-
lestné mateřské úzkosti. Jsem Matkou těch, kteří jsou všemi ignorováni a opuštěni.

Shromažďuji dnes celé jejich utrpení do nezměrné bolesti svého Srdce. Nalévám balzám na jejich rány a zhodnotím každé utrpení těchto mých ubohých dětí: utrpe-
ní těch, kteří ještě Ježíše neznají a žijí v temnotách; utrpení těch, kteří jsou odstrčeni na okraj a cítí se bez podpory; utrpení těch, co nemají vůbec nic; utrpení těch, kteří žijí a umírají na chodnicích ulic, aniž by se někdo zastavil a pomohl jim.

Já jsem Matka nejchudších z chudých, nejubožejších a moje Neposkvrněné Srdce jim chce poskytnout pomoc, kterou potřebují: pomoc dostat se k Ježíši a přijmout jeho evangelium spásy, které hlásá tolik mých synů a dcer – misionářů a misijních sester, kteří zde pro to obětují celou svou existenci; pomoc žít v důstojnosti dětí Božích v lidštější a důstojnější existenci.

Činím se dnes hlasem svých chudých dětí, které nemají hlasu, abych opakovala všem: Myslete na tyto své bratry, na ty, kteří ještě dnes umírají bídou a hladem. Darujte jim, těmto mým maličkým to, čeho vy máte nadbytek! Nesnažte se hromadit bohatství, protože mezi všechny se má rozdělovat majetek, který váš Stvořitel dal k dispozici všem.

Já jsem Matkou všech, zvláště těch nejchudších. Přijímám jejich utrpení, žehnám mu a spojuji je s modlitbou těch, kteří vyprošují příchod Ježíšova království skrze triumf mého Neposkvrněného Srdce. Bude to království pravdy a milosti, lásky a spravedlnosti, a moje chudé děti budou v něm mít nejkrásnější místo.“

Bengalore (Indie), 14. listopadu 1980

Síla evangelia

„Co jsi zde zažil, je pro tebe, můj synáčku, znamení, že toto je moje hodina a že nebeská Vojevůdkyně teď shromáždila svůj šik ze všech částí světa.

Každý den ses ve večeradlech setkal v různých diecézích se stovkami přemilých synů a desítkami tisíc řeholnic a laiků, když jsi v katedrálách vykonával zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Prostřednictvím vás, kteří jste mi odpověděli, se stále více v církvi rozšiřuje mé světlo. Církve tak zase získává sílu, naději a nový rozmach pro evangelizaci a ochranu všech národů.

Pohled na tento nesmírný národ a na nesmírný počet mých dětí, které ještě neznají Ježíše a žijí v temnotě, v očekávání, že i jim zasvitne světlo pravdy a milosti. Toto je doba, v níž se musí hlásat všemu stvoření, jak vás to naučil Ježíš, jak to daroval Duch Svatý církvi.

Evangelium musí být dnes zachováno do písmene.

Evangelium musí být dnes žito doslova.

Evangelium musí být dnes hlášáno do písmene.

Pokus mnohých učit evangelium jen čistě lidsky, zanedbávat jeho dějinný a nadpřirozený obsah, redukovat na přirozený výklad to, co je v něm obsaženo božského a zázračného, to mělo za následek, že jeho poselství ztratilo na síle a byla oslabena účinnost jeho hlásání.

Síla evangelizace spočívá v její věrnosti a v autenticitě. Vám svěřený příkaz evangelizace se neuskuteční přizpůsobováním poselství Kristova různým kulturám, ale přivedením všech kultur ke Kristu.

Kolik z těchto mých dětí by již náleželo Kristu, kdyby se dnes nezeslabovala síla a rozmach evangelizace!

Já jsem pro vás Matka a Učitelka. Tak jako jsem Slovo Boží přijala, opatrovala a žila, tak působím dnes, že je přijímáno, opatrováno a žito od vás všech, mých dětí. Boží slovo musí být tedy od vás žito a hlášáno do písmene.

Proto chci sdělit všem nadšení pro evangelium. Osvícení jeho světlem hlásejte je všem národům země.

Já jsem Matka a Učitelka všech národů a triumf mého Neposkvrněného Srdce nemůže přijít plně, dokud je všechny nepřivedu ke svému Synu Ježíši.

Žijte v mém Neposkvrněném Srdci a darujte Ježíše všem národům země. Brzy se splní nejvnitřnější přání mého Syna a ze všech stran pěti světadílů příběhovou pod mým vedením všichni, aby vytvořili jeden ovčinec pod jedním pastýřem.

Zatím shlížím s mateřskou něžností na tyto své děti, které jsou ještě daleko, a žehnám jim všem skrze tebe a uzavírám je do svého Neposkvrněného Srdce.“

8. prosince 1980

Slavnost Neposkvrněného Početí

Velké smilování

„Přemilí synové, dnes vás všechny shromažďuji pod svůj neposkvrněný plášť. Je to *štíť*, kterým vás přikrývám, abych vás chránila před každým útokem ve velké bitvě, ke které vás volám. Musíte se přikrýt tímto mocným štítem, který vám dávám k vaší ochraně a k vaší záchraně.

Jak četné jsou dnes útoky mého Protivníka, který – zdá se – dosahuje vrcholu své velké ofenzívy! Všemi způsoby a nejlstivějšími prostředky se pokouší vás svést, jen aby zasáhl vaše duše, zranil vás hříchem, a tak vás vzdálil od Ježíše, který je jediný váš zachránce.

Celé lidstvo je zkaženo tímto neviditelným jedem a potřebuje teď být uzdraveno Ježíšovou milosrdnou láskou.

Ta se vám zjeví mimořádným způsobem, zásahem vaší nebeské Matky, Neposkvrněné.

Zbraň, kterou vám pro boj daruji, je řetěz, který vás připoutává k mému Srdci: posvátný růženec. Přemilí synové, modlete se jej často, neboť jenom vaší kněžskou modlitbou přijatou do mého Srdce můžeme v této době pohnout – ano, donutit – velké milosrdenství Páně, aby se zjevilo.

V hodině, kdy se všechno bude zdát ztraceno, bude vše zachráněno milosrdnou láskou Otce, která se projeví největším zjevením eucharistického Srdce Ježíše.

Korouhví, pod níž vás shromažďuji, je korouhev Ježíše Ukřižovaného, kterou musíte držet vysoko, neboť ani pro vaše zvrácené pokolení není jiné spásy, leč v Kříži Ježíšově.

S růžencem v jedné ruce a s korouhví Ukřižovaného v druhé bojujte rozhodnou fází bitvy.

Tento můj mateřský zásah byl energicky uspišen také důvěryplnou modlitbou mého prvního přemilého syna, papeže, který se pro vás dovolával milosrdenství Božího.

Tento jeho mocný hlas pronikl nebe a pohnul mé mateřské Srdce urychlit dobu vítězství.

Proto vás dnes shromažďuji do svého šiku a dávám vám štít, zbraň a korouhev do boje. Všechny vás posiluji a žehnám vám.“

24. prosince 1980

Svatá noc

Okolo kolébky

„Přemilí synové, je Svata noc. Prožijte ji se mnou v modlitbě, mlčení, usebranosti a v očekávání.

Už skončil tento den, který jsem strávila se vzácnou pomocí svého Snoubence – dokončili jsme poslední část namáhavé cesty.

To byl můj nejdelší den. Večer však, když jsme přišli do města, které nás mělo přijmout, všechny dveře se zavírají.

Každá naše prosba je stále znovu odmítána.

A tak chlad, kterým už tak dlouho křehlo moje tělo, začíná přecházet i na mého ducha a jako bolestný meč mě zraňuje do hloubi mého života.

Musím vám dát Toho, jehož očekávají národy, v okamžiku, kdy jej nikdo nepřijímá.

Má se narodit láska – a mráz sobectví zavírá srdce všech. Jedině soucit jistého chudáka ukazuje nám blízkou jeskyni.

Ve tmě a v zimě se uskutečňuje u žlabu s trochou sena Boží zázrak.

Hvězdy, zpěv andělů, světlo, které padá z nebe – ale okolo kolébky je pouze teplo dvou lidských srdcí, která milují: srdce mého nejčistšího Snoubence a mé panenské Srdce Matky.

Dítěti však, které se narodilo, dostačuje toto teplo lásky.

Přemilí synové, v této Svaté noci chci vás mít všechny u sebe, kolem kolébky mého Dítěte.

Dveře domů jsou ještě zavřeny. Národy povstaly proti Pánu, který přichází, a plánují boj proti jeho královské vládě.

Strašný mráz pokrývá lidská srdce. Tak mrazivo je v této chvíli na světě!

Je to chlad nenávisti, násilí a bezmezného sobectví. Je to mráz nedostatku lásky, která zabíjí.

Ale v této Svaté noci, spolu s mým Srdcem a se srdcem mého Snoubence Josefa, chci mít kolem kolébky i všechna vaše malá srdce.

Společně milujme, modleme se, usmířujme a láskou zahřívajme Ježíška, který se pro vás teď rodí. Vaše milující srdce jsou pro něho jedinou velkou útěchou.

Prostřednictvím vás, kteří jste formováni v Neposkvrněném Srdci Matky, chce toto malé Děťátko otevřít svět, celý svět pro *lásku*. (...)“

31. prosince 1980

Poslední noc roku

Největší výkřik

„Přemilí synové, prožívejte se mnou v modlitbě poslední hodiny tohoto roku.

Váš čas je měřen tlukotem mého Neposkvrněného Srdce, které právě vytváří svůj plán lásky a záchrany. Každý den, každá hodina je počítána a pořádána podle tohoto mého mateřského plánu.

Tyto okamžiky, které prožíváte, jsou mimořádné. Proto vás všechny vybízím k ještě intenzivnější modlitbě a k životu v nehlubší důvěře v milosrdnou lásku vašeho nebeského Otce.

Zlatá brána jeho božského srdce se právě otevírá a Ježíš se chystá vylít na svět proudy svého milosrdenství. Jsou to řeky ohně a milosti, které celý svět přetvoří a obnoví.

Na vlnách utrpení, jaké jste dosud nepoznali, a zázraků, jaké se ještě neudály, dosáhnete bezpečného přístavu nového nebe a nové země. Doba milosti, lásky a míru se už rodí z bolestných dní, které prožíváte.

Proto vás zvů, abyste zakončili rok na kolenou a duchovně se spojili s papežem, mým prvním přemilým synem, který nyní tolik trpí a tolik se modlí, aby pro svět vyprosil milosrdenství Boží.

Vaše modlitba ať je mocnou silou přímluvy a dostiucnění. Ať je největším výkřikem, který až dosud byl slyšen – tak mocným, aby pronikl nebe a přinutil Srdce Ježíšovo vylít plnost jeho milosrdné lásky.

Proto bděte a modlete se se mnou. Přišla moje i vaše hodina. Je to hodina spravedlnosti a milosrdenství.“

1981

SVĚTLO
A SLÁVA PÁNĚ

1. ledna 1981
Slavnost Panny Marie, Matky Boží

Jediná možnost záchrany

„Začněte tento nový rok ve světle mého Božího mateřství. Jsem cesta, po níž k vám přijde pokoj.

Neschopnost dnešních lidí vybudovat mír závisí od jejich tvrdošíjného popírání Boha. Dokud bude lidstvo pokračovat na cestě odmítání Boha a vzpoury proti jeho zákonu, nebude pokoje! Naopak bude přibývat sobectví a násilí, budou za sebou následovat stále hroznější a krvavější války.

Může dojít k mnohokrát předvídané možnosti třetí světové války, která bude mít strašné rozměry, protože zničí velkou část lidstva, jestliže se lidé vážně neodhodlají vrátit k Bohu.

Pán je ochoten vylít proud svého milosrdenství i na vaše zbloudilé a tak ohrožené pokolení, ovšem jen pod podmínkou, že se toto pokolení kajnicně vrátí do náruče svého nebeského Otce.

Já jsem opěvovala jeho božské milosrdenství, které se vztahuje na všechna lidská pokolení, jež se bojí Pána, a v tomto návratu k lásce a bázni Boží je pro vás jediná možnost záchrany.

První den nového roku, kdy ctíte radostné tajemství mého božského mateřství, obracím své milosrdné oči k vám, mé ubohé děti. S duší zarmoucenou a hlasem plným úzkosti vás úpěnlivě prosím: Vraťte se k Bohu, který vás očekává s takovou láskou, s jakou kdysi otec každého dne očekával návrat marnotratného syna (...).

Zvu vás k láskyplnému křížovému tažení smírné modlitby a ke skutkům pokání. Vyprošujte spolu se mnou od Boha milost návratu pro tolik mých vzdálených dětí.

Rozmnožujte všude večeřadla modlitby, abyste pohnuli milosrdenství Boží k sestoupení jako rosa na nekonečnou poušť tohoto světa. A připravujte se na to, že uvidíte, co dosud žádné lidské oko nevidělo.

Jsem cesta k míru. Skrze mne je celé lidstvo voláno k návratu k Bohu, neboť jen v tomto jeho úplném návratu může triumfovat mé mateřské Srdce. (...)“

2. února 1981
Uvedení Dítěte Ježíše do chrámu

Světlo a sláva Páně

„Přemilí synové, odevzdejte se mi s úplnou oddaností a s největší důvěrou ve svou nebeskou Matku. Dnes беру také vás do náručí tak, jako tehdy své Dítě – Ježíše, abych vás denně obětovala v chrámu Páně.

Obětují vás na oltáři svého Neposkvrněného Srdce Bohu:

– *Abyste byli jeho světlem*, které musí stále více svítit uprostřed temnot, znovu pokrývajících zemi.

Světlo svítí, i když je dosud temnota nechce přijmout. Toto světlo musí zářit skrze vás, moji přemilí synové, neboť to tvoří část vašeho kněžského poslání.

Rozšiřujte kolem sebe světlo pravdy obsažené v evangeliu – je to samo světlo mého Syna Ježíše.

Moje mateřská úloha spočívá v tom, abych v každém z vás nechala žít Ježíše až do jeho plnosti. Právě v těchto těžkých chvílích – jako ještě nikdy předtím – je nutné, aby všichni kněží byli jediné žitým a živým Ježíšem, aby mohl být dále světlem pro všechny národy.

Jeho milosrdné oči ve vašich očích, jeho Božské Srdce ve vašich srdcích, jeho duše ve vašich duších, jeho láska ve vaší lásce – aby se tak všude v církvi šířila plnost tohoto světla.

– *Abyste byli jeho slávou*, která se musí skrze vás obházet v každé části světa.

Skutečně ve stejném okamžiku, v němž lidstvo zakouší největší odmítání Boha v dějinách, jste obětováni na skrytém oltáři mého Neposkvrněného Srdce, abyste dnes opěvovali slávu Otce, milosrdenství Syna a lásku Ducha Svatého.

Slávu nového lidu Izraele, který je povolán připravovat lidstvo na Ježíšův návrat.

Slávu obnovené církve, která prožije své nové Letnice ohně, milosti a světla.

Slávu nového lidstva, které – očištěné velkým utrpením – bude připraveno prožívat nevýslovný okamžik svého úplného návratu k Pánu.

Toto je vážná hodina, moji přemilí synové! Proto prožívejte zasvěcení, které jste učinili, každého dne s láskou a věrností!

Nechte se vždycky – jako můj malý Ježíš – nosit na mých loktech a přenechávejte všechno své nebeské Matce, aby se mohl uskutečnit plán Otce i na každém z vás.“

11. února 1981

Zjevení Neposkvrněné v Lurdech

Hledím na vás se zalíbením

„Přemilí synové, dnes jste povoláni k vyplnění důležitého úkolu, který je vám připraven dopodrobna vaší nebeskou Matkou.

Léta jsem vám naznačovala cestu. Brala jsem vás za ruku a vedla, podpírala a učila, krůček za krůčkem, jak to dělá matka se svými malými dětmi.

Jak často jsem vás vzala do náruče, když jste padli, jak často jsem ovazovala vaše bolestivé rány a vaši velké slabosti dávala novou sílu!

Jak často jsem osobně zasahovala – vy sami jste to ani nepozorovali – abych vás vytrhla z nebezpečných osidel, které vám denně nastražuje můj Protivník!

Teď na vás hledím se zalíbením Matky, která vidí, jak je životem svých dětí napodobována.

Můj šik je připraven, moje hodina přišla, můj zápas vstoupil do své poslední fáze (...).

Jděte kupředu v tomto světle čistoty. Šířte kolem sebe jen a jen vůni mého Syna a své nebeské Matky, která nikdy nepoznala hřích.

Budiž ve vás vůně samého božského života: vůně milosti, která vás odívá, vůně moudrosti, která vás osvěcuje, lásky, která vás vede, modlitby, která vás podpírá, umrtvování, které vás očisťuje.

Neznepokojujte se útoky mého Protivníka, který soptí a usiluje ukrást vám drahou ctnost čistoty; to je moje ctnost, a těm dětem, které mi odpovídají a za světí se mému Neposkvrněnému Srdci, ji dám jako znamení toho, že mi dokonale patří.

Nikdo vás nevyrvе z mé nebeské zahrady, do níž jsem vás shromáždila s takovou pečlivostí.

V ní rostete den ze dne krásnější a čistší, abyste všem zpívali o slávě Otce, který se ve vás se zalíbením zrcadlí, o slávě Syna, který chce vámi znovu dokonale žít, o slávě Ducha Svatého, který se vám dává v nevyčerpatelné hojnosti.

A tak bude moci tolik mých ubohých dětí, které dnes tak potřebují milost a čistotu, spěchat k prameni mé a vaší neposkvrněné lásky, aby se v něm umyli.“

4. března 1981

Popeleční středa

Umrtvujte své smysly

„Premilí synové, přijměte pozvání k obrácení, které vám nabízí církev zvláště v této postní době.

V této době od vás žádá nebeská Matka skutky pokání a obrácení. Modlitba buď vždycky provázena také vnitřním a plodným umrtvováním.

Umrtvujte své smysly, abyste mohli vládnout nad sebou samými a nad nezřízenými vášněmi.

Oči ať jsou pravým zrcadlem duše: otvírejte je, aby přijímaly světlo dobra a milosti a dále je rozdávaly, ale zavírejte je před každým vlivem zla a hříchu.

Jazyk ať se rozvazuje ke slovům dobroty, lásky a pravdy, a proto ať hluboké ticho obklopuje vždycky tvoření každého slova.

Mysl ať se pevně zavírá každé nezřízené přichylnosti k sobě samým, k tvorům, k světu, v němž žijete, aby se mohla otvírat plnosti lásky k Bohu a k bližnímu.

Dnes jako nikdy předtím potřebuje tolik mých padlých dětí vaši čistotu a nadpřirozenou lásku, aby se mohli zachránit.

Ve svém Neposkvrněném Srdci vás všechny přetvořím k čistotě lásky. Je to pokání, které od vás žádám, premilí synové! Je to umrtvování, které musíte praktikovat, abyste se mohli připravit na úkol, který vás čeká, a uniknout nebezpečným úkladům, které vám chystá můj Protivník.

Denně následujte svou nebeskou Matku v čistotě, v mlčení a věrnosti; ona vás vede po cestě Ježíše Ukřižovaného.

To je cesta odříkání a dokonalé poslušnosti, cesta utrpení a sebeobětování.

To je cesta na Kalvárii, kterou i vy musíte urazit, nesouce každý den svůj kříž a následující Ježíše až k naplnění velikonočního tajemství. Tak i mně dáte mocnou přímluvnou sílu, jíž budu moci ztéci zlatou bránu Srdce svého Syna, aby vylil plnost svého milosrdenství (...).

25. března 1981

Zvěstování Páně

„Ano, Otče!“

„Přemilí synové, svěřte se mi a já vás přivedu k dokonalé učenlivosti vůči vůli Otce.

Právě tak jako bylo u mého Syna Ježíše, tak je napsáno v plánu života každého z vás: „Hle, přicházím, Pane, abych plnil tvou vůli.“

Vaše nebeská Matka vám chce dnes pomáhat dobře a jediné plnit vůli Boží. A vůle Boží je: vaše posvěcení.

Se svým posvěcováním pokládejte na oltář Páně mocnou sílu úpěnlivé modlitby a smíru. Kolik zla, kolik hříchů je denně usmířováno mými přemilými syny, kteří – vedeni svou nebeskou Matkou – jdou bolestnou cestou vlastního posvěcování!

Nehleďte jen na veliké zlo dále páchané a šířené nejrafinovanějšími prostředky sdělovací techniky. Pod popelem nesmírné pouště, jíž se stal dnešní ubohý svět, vyráží mnoho nových pupenců života a záchrany. Jsou to neznámé, skryté, ale cenné životy mých kněží a všech mých dětí, které denně uvádím na cestu svatosti.

Vaše „*ano*“ Otcově vůli ať se uskutečňuje každodenně úsilím prchat před hříchem a osvobozovat se od něho, abyste žili v milosti a plnosti lásky; úsilím usebrat se v důvěrnosti modlitby a života s Ježíšem, úsilím uvažovat a chápat jeho božské slovo; vnitřním utrpením při pohledu na velkou opuštěnost a osamocení, v nichž se dnes člověk nachází.

Ano, Otče, k tvé vůli, aby se jediné tvá vůle plnila jak na nebi, tak i na této zemi.

Ano, Otče, jako je v nebi, tak aby bylo i na zemi, pusté a tak ohrožené jako nikdy předtím.

Ano, Otče, k tvé lásce, která je tak tupena, k tvé přítomnosti, která je tak urážena, k tvému Slovu, které je tak odmítáno.

Ano, Otče, ke tvému daru nezměrného milosrdenství, které září v tvém Synu, kterého jsi nám provždy daroval skrze „*ano*“ panenské Matky: Ježíše – Záchranu, Ježíše – Život, Ježíše – Pravdu, Ježíše – Pramen Božího milosrdenství, Ježíše – dokonalé Uskutečnění tvé vůle.

Své *ano*, přemilí synové, vložte do „*ano*“, které ustavičně opakuje vaše nebeská Matka svému Bohu, pro brzký triumf mého Neposkrvněného Srdce v triumfu milosrdenství a lásky, pravdy a spravedlnosti (...).

Dnes se opakuje jeho utrpení

„Přemilí synové, dnes se mnou prožívejte utrpení mého Syna Ježíše. Každý den se opakuje toto bolestné utrpení.

Vstupte se mnou do hlubin jeho Božského Srdce, abyste okusili celou trpkost jeho kalicha: opuštěný od svých, zrada Jidášova, všechen hřích světa, který ho drtí nesnesitelnou a smrtelnou tíhou. Když je lisován tímto lisem, vystupují kapky krve, kropí jeho tělo a padají dolů, aby svažily zemi.

Jak těžce ještě dnes drtí jeho Srdce lehkomyšlnost, s níž se k němu mnozí obracejí zády, aby se hnali za ideály světa nebo cestou těch, kteří jej odmítají a popírají. Kolik jeho učedníků každý den spí spánkem lhостejnosti, vnitřní prostřednosti, pochyb, nedostatku víry!

Políček, který mu dal služebník, se opakuje, stejně jako i onen bolestnější políček, kterým udeřil jeho duši velekněz, když ho obviňuje a odsuzuje: Slyšeli jste rouhání! Protože se dělal Synem Božím, hoden je smrti!

Existuje jiná tajná velerada, která jej denně soudí, obžalovává a odsuzuje a která se často skládá z těch, kteří jsou ve svém národě obdařeni mocí.

Pokračuje úsilí uznávat jej pouze jako člověka. Podobně i snaha mnohých popírat jeho Božství, jeho Božská slova vykládat jen lidsky, všechny zázraky vysvětlovat přirozenými pojmy, a popírat dokonce historickou událost jeho zmrtychvstání.

Tento proces pokračuje. Je to stejně potupné a nespravedlivé odsouzení, které se opakuje.

Vizte ho před Pilátem, který jej soudí a nese hroznou odpovědnost rozhodnout o něm, a chtěl by jej zachránit ... Ale ze zbabělosti ho vydává strašlivým krutostem: děsnému bičování, které trhá jeho kůži a jeho tělo proměňuje v jednu jedinou krvavou ránu ... trním korunování; odsouzení a strašná cesta na Kalvárii... Potom šibenice kříže, smrtelný zápas po boku Matky, povoláné, aby s ním duchovně zemřela.

Přemilí synové, v tichu, v modlitbě a v utrpení prožívejte se mnou tyto drahoceenné hodiny Umučení. Opakuje se v církvi, která je jeho tajemné tělo; obnovuje se ve vás všech, kteří jste povoláni, abyste byli služebníky jeho lásky a jeho bolesti.

Trpte spolu se mnou soud světa, odmítání, pronásledování a odsouzení společnosti, která pokračuje v popírání Boha a kráčí ve tmě zvrácenosti, nenávisti a nemravnosti.

Neste se mnou každý den svůj těžký kříž. Prolévejte svou krev z lásky. Nechte se položit na oltář téže šibenice – kříže.

Dovolte jako smírní beránci, aby vaše ruce a nohy byly také probodeny hřeby: milujte, odpouštějte, trpte a obětujte se Otci z lásky za záchranu všech.

Potom ať se stane, že vás vaše Matka položí do nového hrobu svého Neposkvrněného Srdce, ve chvíli, kdy je celá církev zvána, aby tajemně prožívala toto umučení, rozsudek i smrt – v očekávání chvíle zmrtvýchvstání. (...)“

Lomé (Togo, Afrika), 13. května 1981
64. výročí 1. zjevení ve Fatimě

Sestoupila jsem z nebe

„Procházíš mnoha africkými státy tohoto velkého světadílu, který je tak drahý mému Srdci pro chudobu, prostotu a dobrotu mnoha mých dětí.

Toto je doba, kdy musejí všichni vnímat mou zvláštní mateřskou přítomnost.

Daruj všem světlo, které vychází z mého Neposkvrněného Srdce. Daruj je především mým nejmilejším synům misionářům, které s nesmírnou něhou miluji.

Já, která sbírám každou jejich slzu, utírám každou kapku jejich potu, s radostí měřím jejich námahu a počítám jejich bolestné kroky – jeden po druhém, jak bych mohla nevyjádřit svou mateřskou zálibu pro tyto své syny, kteří pro Ježíše zvolili zdejší život uprostřed tolika chudých, osamocených, evangeliu ještě tak vzdálených bratří, uprostřed velkých obětí a mnoha odříkání?

Světlo mého Neposkvrněného Srdce oblévá nyní všechny části světa a můj plán k záchraně a útěše všech se rýsuje stále jasněji.

Proto jsem se zjevila ve Fatimě třem malým dětem.

Přišla jsem z nebe, abych se s vámi vydala na cestu. Pociťujte tedy po mém boku přítomnost své nebeské Matky. Je to tichá a jasná přítomnost. Chce vás posilovat ve vaší únavě, podporuje vás při práci, chrání vás před mnoha nebezpečími a denně vás vede k tomu, abyste dobře plnili, co vám určil váš Otec, aby Nejsvětější Trojice mohla být dnes více oslavena.

Přišla jsem z nebe, abych se skrze vás zjevovala na všech cestách světa: na cestách, kudy chodí chudí a zoufalí, na bolestných cestách hříšníků a vzdálených, na cestách nemocných, nacházejících se ve smrtelné úzkosti a umírajících.

Všem, se kterými se setkáte na těchto cestách, musíte darovat světlo mého Srdce a něžnost mé mateřské lásky.

Proto vás chci stále více vychovávat k něžné lásce, k pozornosti vůči druhým, k plné pohotovosti vůči každému z těch, se kterými se na svých cestách setkáte.

Přišla jsem z nebe, abych znovu žila ve vás a mohla vašim srdcem milovat, vaši práci pomáhat a vašim utrpením zachraňovat tolik svých dětí, které zbloudily a víc než kdy předtím potřebují opravdovou pomoc.

Ze všech cest pojdte ke své nebeské Matce. Moje Neposkvrněné Srdce je pro všechny útočištěm, které vás přijímá odevšad, aby vás přivedlo v Bohu milosrdenství a záchranu. S vámi a skrze vás se chci zjevovat, abych zachránila své nejpotřebnější děti. Proto opět přicházím z nebe na ubohou trpící zemi.“

Přijď, Duchu Svatý!

„Jsem nevěstou Ducha Svatého.

Moje mocná funkce Prostřednice mezi vámi a mým Synem Ježíšem se projevuje především v tom, že pro vás získávám přemíru Ducha lásky od Otce a Syna.

Tímto božským ohněm se musí církev obnovit a přetvořit. Tímto ohněm lásky bude obnoven celý svět. Pod jeho mocným dechem života se konečně otevře nové nebe a nová země!

Připravte se na přijetí tohoto Božského Ducha ve večeradle mého Neposkvrněného Srdce.

Otec vám jej daruje, abyste se co nejvnitřněji spojili s jeho vlastním životem a aby obraz Syna, na kterém spočívá všechno jeho zalíbení, mohl ve vás zářit ve stále dokonalejší formě.

Ježíš vám jej uděluje jako nejcennější plod svého vykoupení, jako Svědka o své Osobě a o svém božském poslání.

Také v této daleké zemi, kde dnes prodléváš a kam jsi byl mnou přiveden, abys s mnoha mými syny pořádal večeradla, vidíš, jak je rozšířeno evangelium cennou prací misionářů.

Celý svět musí být přiveden k plnosti pravdy, k Ježíšovu evangeliu, k jediné církvi, Kristem chtěné a založené, a to je úlohou Ducha Svatého.

Církev se musí otevřít jeho božskému ohni tak, aby – dokonale očištěná – byla připravena přijmout jas svých nových Letnic, aby byla připravena na druhý, slavný příchod mého Syna Ježíše.

Dnes vás všechny zvou ke vstupu do večeradla mého Neposkvrněného Srdce: v očekávání, že v plnosti obdržíte dar Ducha lásky, který je vám darován Otcem a Synem.

Moje Neposkvrněné Srdce je zlatou bránou, skrze niž prochází Boží Duch, aby přišel k vám. Proto vás vyzývám, abyste často opakovali:

„Přijď, Duchu Svatý, přijď na mocnou přímluvu Neposkvrněného Srdce Panny Marie, své milované Nevěsty!“

San Marino – Valdragone, 1. července 1981
*Svátek Nejdražší Krve Páně
Večeradlo s vedoucími MKH*

To je hodina mého vítězství

„Přemilí synové, jste zde v domě, který jsem vám připravila, a prožíváte tyto dny v trvalém večeradle modlitby a bratrství, spolu se svou nebeskou Matkou.

Jsem s vámi stále. Připojuji se k vašim modlitbám a obětuji je Otci skrze svého Syna Ježíše, pomáhám vám navzájem se poznávat a milovat a vedu vás k dokonalé

lásce. Kapu balzám na vaše rány a dávám sílu vaší slabosti. Moje zraněné Srdce dochází potěšení a moje bolest se – díky vám, mé malé děti – proměnila v radost.

Proč vás však chci ještě letos mít tady? Protože boj mezi vaší nebeskou Matkou – Ženou oděnou sluncem – a jejím Protivníkem – Rudým drakem – vstoupil do své závěrečné fáze.

Co se událo v těchto měsících, má hluboký význam vzhledem k tomu, co již bylo předpověděno pro tuto periodu očišťování, kterou nyní prožíváte.

V Duchu moudrosti si proto máte umět vyložit znamení přítomného okamžiku. Proto jsem vás zavolala a přivedla sem, posílila jsem vás, protože můj velký plán se musí nyní splnit.

Mohu jej však splnit jen skrze vás.

Proto od vás čekám konečnou odpověď na své přání, na svou vůli. Nesmí být u toho žádná pochybnost, žádná nerozhodnost, žádná nejistota. Mnoho, mnoho z vás ochromil můj Protivník svými vychytralými a nebezpečnými zbraněmi!

Nehleďte na ty, kteří vás obklopují, nevěnujte pozornost kritice, kterou slyšíte, ani skepticismu, kterým se často toto moje Dílo zahaluje. Není všem dáno pochopit můj plán!

Vám to bylo dáno od Otce, vám, mým malým dětem, prostřednictvím Ježíše, který vás ve svém Duchu lásky položil do kolébky mého Neposkvrněného Srdce.

Jenom v mém Neposkvrněném Srdci je pramen vaší jistoty.

Tu jste mnou připravováni na velikou bitvu, která vás čeká.

Tu jste mnou formováni k modlitbě, neboť to je zbraň, kterou musíte bojovat! Modlete se více! Modlete se stále, každé vaše jednání ať je modlitbou. Prožívejte svou mši, kterou se každý den s Ježíšem obětujete; modlete se dobře liturgii hodin, které Bohu zasvěcují rytmus vaší denní práce; modlete se s láskou a radostí svatý *růženec*. Rozjímejte má slova, která jsem vám řekla v těchto letech. Pomohou vám chápat evangelium, které musíte dnes žít a ohlašovat všude.

Nemůžete sestoupit z této hory, aniž byste byli mnou proměněni v živé hostie, přinesené Duchem Svatým Otci pro záchranu světa a pro brzký příchod slavného Ježíšova království.

Zde vám pomáhám trpět. Mé Neposkvrněné Srdce se z kolébky stává *oltářem*, na němž vás každý den obětují, aby Boží spravedlnost byla usmiřována a Boží milosrdenství mohlo sestoupit jako déšť k obnově země.

Proto jste povoláni k velikému utrpení – následující mého prvního přemilého syna, papeže, který už jde před vámi cestou na Kalvárii, cestou skrápěnou jeho vlastní krví, cestou, po níž spolu s ním vás vede vaše nebeská Matka.

Zde jste ode mne především formováni k dokonalosti lásky. Všichni vaši bratři v Hnutí jsou vám duchovně blízko. V tyto dny sestoupily mimořádné události do srdcí mých drahých, přemilých synů, roztroušených po všech částech světa.

Přišel čas, ve kterém chci žít ve vás a skrze vás se zjevovat všem.

Chci milovat vaším srdcem, hledět vašima očima, těšit a dodávat odvalu vašimi rty, pomáhat vašima rukama, chodit vašima nohama, následovat vaše krvavé stopy a trpět vaším ukřižovaným tělem.

Toto je hodina závěrečného boje, tedy také hodina mého vítězství.

Proto jsem vás ještě jednou zavolala a vy jste odpověděli a přišli jste do tohoto večeraďla, kde se společně modlíme, milujeme a vzýváme Ducha Svatého, kterého vám v přehojné míře udělí Otec skrze Syna, abyste brzy mohli vidět nové nebe a novou zemi.“

15. srpna 1981

Nanebevzetí Panny Marie

Útočiště hříšníků

„Nebe plesá při nazírání na oslavené tělo vaší nebeské Matky, v němž září jas Nejsvětější Trojice.

Hleďte na mne i vy a já vás osvítím.

Pohlížejte na mne v okamžicích pokušení, boje a skleslosti, a dostanete odvahu a pomoc.

Jestliže by se vám přihodilo, že byste padli nebo pocítovali břemeno porážky, jestliže byste se octli pod hladinou zla a hříchu, přijďte ke mně a já vás podepřu.

Dívám se dnes svýma milosrdnýma očima na své hříšné děti a říkám jim: Jsem vaše nebeská Matka a zvu vás, abyste se všichni schoulili pod můj neposkrvněný plášť, abyste byli chráněni a mohli být přivedeni k Ježíši, vašemu Spasiteli.

Jsem útočiště hříšníků! V okamžiku, kdy se rozpoutává zběsilost mého Protivníka a daří se mu mnohé strhnout silou zla, které triumfuje, já zvu vás, své přemilované syny, abyste se obětovali a modlili za obrácení a záchranu všech hříšníků. Buďte vy sami spolu se mnou útočištěm hříšníků, ubohých, nemocných, zoufalých, malých a opuštěných.

Ze svého oslaveného těla vyzáruji své světlo na vaše smrtelné tělo; ze svého Neposkrvněného Srdce sděluji svou lásku vašim nemocným srdcím, ze své blažené duše sesílám plnost milosti do vašich zraněných duší. Tak vás dnes přetvářím, neboť i skrze vás chci být útočištěm všech svých ubohých hříšných dětí.

Pojďte proto ke mně, potěším vás a povedu vás jistou cestou, která vás přivede sem do nebe, kde dosáhnete – ve světle a radosti Boží – cíle celé své pozemské existence!“

São Paulo (Brazílie), 4. září 1981

První sobota v měsíci

Matka Milosrdenství

„Opět jsi ve velkém národě tohoto obrovského kontinentu, abys pořádal večeraďla s přemilými syny a se všemi, kteří přijali mé pozvání a zasvětili se mému Neposkrvněnému Srdci.

Církev pocítí stále víc mocnou pomoc, kterou jí poskytuje milosrdná láska mého Neposkvrněného Srdce.

Já jsem Matka Milosrdenství!

A moje přítomnost chce být dnes mocnější tam, kde odpůrce natropil více škod a větší spoušť.

Vstupuji do prostoru tak zpustošené církve a sbírám polámané květiny, abych je narovnala, ty zvadle abych vzkřísila, ty nakloněné abych napřímila; snažím se učinit tuto zahradu zase krásnou – má kvěst a vonět jen pro lásku a slávu Ježíše!

I zde, kde Protivník tak poškodil církev, chci velkoryse rozdávat milosrdenství.

Používám tebe, ubohého malého dítěte, které jsem učinila znamením své milosrdné lásky, protože jsi povolán všem přinášet důvěru v mé mateřské Srdce.

Dodávej odvahy, těš, posiluj své spolubratry kněze. Hleď, jak trpí! Jsou opuštěni a velice malomyslní, skoro jako stádo bez pastýře, oni, kteří jsou povoláni být pastýři stáda!

Chci být s Ježíšem jejich milující a chápající Pastýřkou!

Ať mě následují do bezpečného útočiště, které jsem pro ně připravila: do mého Neposkvrněného Srdce.

Nes světlo a sílu mým ubohým dětem, zbloudivším ve zmatku, který prožíváte.

Posiluj je ve víře, v plné poslušnosti vůči papeži a hierarchii s ním spojené, upevňuj je v pravdě, svěř je všechny upřímným a velkodušným zasvěcením jich samých mému Neposkvrněnému Srdci.

Spěchám! Jako nikdy předtím potřebujete teď svou nebeskou Matku.

Proto se chci skrze vás zjevovat.

Doba, která vám zbývá, je krátká. Spěchejte všichni pod plášť Matky Milosrdenství, abyste byli ubráněni a uchráněni.“

Brasília (Brazílie), 8. září 1981

Narození Panny Marie

Silou nepatrných

„Dívejte se dnes na svou Matku – děťátko.

Učte se být maličkými. Neobrátíte-li se a nebudete-li jako malé děti, nemůžete pochopit můj plán.

Jeho síla spočívá ve slabosti a jeho uskutečňování pokračuje každý den tiše a skrytě.

Mocí Ducha Svatého, který vše spaluje a obnovuje, přijde k vám království Boží cestou pokory a nepatrnosti.

Je-li vaše srdce zářivě čisté, může se otevřít Duchu Svatému, který přichází, aby vydal svědectví ve slávě o triumfu mého Syna Ježíše.

Je-li váš duch učenlivý, pak můžete pochopit a přijmout toto pozvání.

Silou nepatrných bude poražen můj pyšný Protivník; celý svět bude obnoven!

Proto se dnes všichni shromáždíte kolem kolébky své Matky – děťátka – a opakujte se mnou Pánu: „Protože jsem nepatrná, zalíbila jsem se Nejvyššímu. Bůh pohlédl milostivě na svou nepatrnou služebnici a veliké věci na mně vykonal ten, jenž je mocný, jehož jméno je svaté.“

Ponta Grossa (Paraná, Brazílie), 15. září 1981

Svátek Panny Marie Bolestné

Matka všech bolesti

„Jsem vaše bolestná Matka. Mně patří všechny vaše bolesti.

V těchto chvílích i pro vás narůstají utrpení a trampoty, protože žijete v době, v níž lidská srdce ochladla a uzavírají se velkým sobectvím.

Přes všechna moje mateřská napomenutí a znamení, která jim Pánovo milosrdenství neustále posílá, běží lidstvo dál cestou svého zatvrzelého popírání Boha.

Tak se šíří mráz hříchu, nenávisti a násilí stále víc, a ti, kdo tomu všemu nejsnadněji padají za oběť, jsou mé děti, které se nejméně dovedou bránit a nejvíce potřebují ochranu.

Kolik je dnes chudých, bezprávných a všech těch, kteří žijí v podmínkách nelidské bídy, bez jisté práce, bez prostředků k životu, a kolik je těch, kteří se denně vzdávají od Boha a jeho zákona lásky, strženi mohutným šikem hlasatelů ateismu!

Lidstvo žije na vyprahlé a mrazivé poušti a ještě nikdy nebylo tak ohroženo jako nyní.

Bolest lidstva je uzavřena v mém Neposkvřněném Srdci. Více než kdy předtím jsem dnes *Matka všech bolesti* a z mých milosrdných očí tekou slzy.

Slyšte mne a neodtahujte se od lásky své Bolestné Matky, která chce vás všechny přivést k záchraně.

Přemilí synové, v této době se stáváte vy znamením mé nesmírné bolesti. Ve svých srdcích nestě se mnou utrpení světa a církve v této její nové hodině agonie a výkupného utrpení. Jen a jen z naší bolesti může se zrodit pro všechny nové údobí pokoje.“

Montevideo (Uruguay), 29. září 1981

Archandělů Michaela, Gabriela, Rafaela

Královna andělů

„V boji, do kterého vás volám, moji přemilí synové, budete zvlášť podporováni a chráněni anděly světla.

Jsem Královna andělů.

Na můj rozkaz shromažďují ve všech částech světa ty, které volám do svého velkého vítězného šiku.

V boji mezi Ženou oděnou sluncem a Rudým drakem nejdůležitější úkol mají vykonat andělé. Proto se musíte učenlivě dát od nich vést.

Andělé, archandělé a všechny nebeské zástupy jsou s vámi spojeni v tomto strašném boji proti Drakovi a jeho přívržencům. Ochraňují vás proti osidlům satana a mnoha démonů, kteří se nyní v každé části světa utrhli z řetězu a soptí vztekem a ničí.

Je to jejich hodina, ale doba, kterou mají k dispozici, je krátká a dny jejich triumfu jsou sečteny.

Proto vám kladou nebezpečné a strašné léčky a nemohli byste jim uniknout bez zvláštní pomoci svých andělů strážných.

Mnohokrát denně zasahují, aby vás zachránili před všemi záludnými manévry, které můj Protivník proti vám lstivě podniká!

Proto vás zvu, abyste se stále více svěřovali andělům Páně.

Žijte ve světle jejich neviditelné, ale jisté a vzácné přítomnosti. Prosí za vás, doprovázejí vás, podpírají vás v únavě, těší vás v bolesti, bdí nad vašim odpočinkem, berou vás za ruku a mírně vás táhnou na cestu, kterou jsem vám připravila.

Proste své anděly strážné a strastiplné hodiny očisty prožijte v důvěře a vyrovnanosti.

V těchto okamžicích se skutečně nebe i země spojují v mimořádném společenství modlitby, lásky a činu pod vedením vaší nebeské Vojevůdkyně.“

Buenos Aires (Argentina), 13. října 1981

Výročí posledního zjevení ve Fatimě

Vnitřní rána

„Dnes jsi v Lujan, neproslulejší svatyni tohoto velkého národa, kde jsem velmi milována a ctěna.

Ve večeradle vzpomínáš výročí mého posledního zjevení ve Fatimě téhož dne roku 1917.

Celý plán, který nyní uskutečňuji, byl vám už tehdy odhalen.

Vstupujete do nejtěžších a nejrozhodnějších časů.

Prožíváte poslední roky tohoto století, ve kterém se již odehrála velká část bitvy mezi vaší nebeskou Vojevůdkyní a jejím Protivníkem.

Prožíváte nyní její závěrečnou fázi. Proto vás každý den připravuji v důvěře a v modlitbě na ty nejbolestnější hodiny.

S úzkostí a starostlivostí Matky, která vidí, jak veliké je nebezpečí, v němž se nacházíte, prosím vás ještě jednou: vraťte se k Bohu, který na vás na všechny čeká, aby vám daroval své odpuštění a svou otcovskou lásku.

Hleďte, kolika znameními doprovázím toto své úzkostlivé volání... Svými poselstvími a zjeveními v mnoha částech světa a svým častým proléváním slz – i krvavých – chci vám dát na srozuměnou, že hodina je vážná a že kalich Boží spravedlnosti se už naplnil.

V mém mateřském Srdci se otvírá vnitřní rána, když vidím, že se těmto mimořádným zjevením nevěří a že nejsou přijímána.

Co ještě víc mohu pro vás udělat, moje ubohé děti, které jste tak ohrožené a vystavené nebezpečím?!

V krajním pokusu o záchranu dávám vám jisté útočiště svého Neposkvrněného Srdce. Ze všech stran světa vás burcuje tímto svým Dilem, abyste vstoupili svým zasvěcením do tohoto útočiště.

A ty, můj malý, který jsi mnou veden a nesen, jdi do všech částí světa a přines moje naléhavé mateřské pozvání! Moje hodina přišla. (...)

Volejte hlasitě k Otci úpěnlivými prosbami a usmířujte jej!

Ať tekou proudy milosrdenství ze Synova Božského Srdce na svět, který bude zcela obnoven mocným působením Ducha Svatého, aby v něm mohla opět zářit sláva Boha Otce.“

Santiago de Chile, 22. října 1981

Přijde k vám pokoj

„I v této zemi, kterou velmi miluji, jsi všude chodil a uspořádal večeradla s mými kněžími a s mnoha jinými mými dětmi.

Kolik lásky a kolik úcty ke mně nacházíš na všech cestách světa!

Nejvelkodušnější odpověď na mé mateřské pozvání mi dávají chudí, malí, pokorní, trpící, hříšníci. Tak se proměňují trny mé bolesti v květiny a slzy v úsměv.

Každý den vás vidím růst počtem i velkodušností a odevšad ke mně stoupá – stále milejší – hlas vaší modlitby.

Jak miluji růženec, který se tak často modlíte, abyste splnili naléhavou výzvu své nebeské Matky!

S jakou radostí přijímám vaši odpověď na svou bolestnou výzvu, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci, uprostřed velké lhostejnosti většiny mých ubohých dětí!

Bojujeme společně a vy denně přivádíte mému šiku nové posily pro vítězství, které jsem vám už oznámila.

Od mého Neposkvrněného Srdce přijde k vám pokoj!

V okamžiku, v němž se bude zdát vše ztraceno, uvidíte mimořádný zázrak Ženy oděné sluncem, která se zjeví v celé své moci.

Tma bude přemožena světlem, které osvítlí celý svět. Led nenávisti bude přemožen ohněm lásky; veliká vzpoura proti Bohu všeobecným návratem k jeho milosrdení otcovské lásce.

Ano, moji přemilí synové, čeká vás ještě utrpení a někteří z vás – v mém Neposkvrněném Srdci – budou obětováni; přece však pro vaši velkodušnou odpověď bude doba velké zkoušky zkrácena.

Rychleji, než si vy sami můžete představit, přijde k vám království lásky a pokoje mého Syna Ježíše, jemuž jedinému patří čest, moc a sláva od věčnosti do věčnosti.“

Quito (Ekvádor), 1. listopadu 1981
Slavnost všech svatých

Společenství svatých

„Jsem Královna všech svatých.

Dnes jste zváni, abyste nahlíželi sem do ráje, kam vás předešlo tolik vašich bratří. Modlí se za vás a pomáhají vám, aby brzy přišlo také na zemi království Ježíše, který je v nebi důvodem naší radosti a slávy.

Toto společenství života s vašimi bratřími, kteří jsou již v ráji, ať je stále intenzivnější.

V této době se musí ještě intenzivněji žít společenství svatých, protože existuje jen jediná církev, v níž můj Syn žije a kraluje a kde je oslavován od svých bratří, kteří ještě bojují nebo trpí nebo se těší z věčné blaženosti.

Abys dokázal všude šířit moje pozvání a shromažďovat mé syny do mého šiku, jak mocně tě na tvé cestě stráží a ochraňují tvoji bratři, kteří již přišli sem nahoru!

Tvoří věnec světla kolem mého Neposkvrněného Srdce. Každé z těchto světél září na vás všechny, osvěcuje vás a vede na vašich cestách.

Nebeská Matka chce zesílit vaše pouta lásky s nebem, abyste se mohli každý den radovat ze společenství svatých a v jednotě s nimi kráčet vpřed.“

Puebla (Mexiko), 12. listopadu 1981
Šestidenní večeradlo s vedoucími MKH v Mexiku

Velká zkouška

„Jste zde shromážděni na celý týden v trvalém večeradle, moji přemilí synové, přišli jste z nejvzdálenějších krajů Mexika, země, která mě tak miluje a kterou já ochraňuji se zvláštní péčí a hájím proti mnohému zlu, jež ji teď ohrožuje.

Já jsem vaše sladká a milosrdná Matka.

Před mnoha lety jsem vtiskla svůj obraz na plášť svého malého Juana Diega, jemuž jsem se zjevila; dnes chci svůj obraz vtisknout do srdce a života každého z vás.

Tak jste poznačeni mou pečetí lásky, která vás odlišuje od těch, kteří se nechali svést bestií a nosí její rouhavé číslo.

Drak a bestie nezmohou nic proti těm, kdo jsou poznačeni mou pečetí. (Pozn. překl.: Bestie – šelma v překladu Dr. Petruš aj.)

Hvězda propasti bude pronásledovat všechny označené mou pečetí, ale nebude moci uskodit duši, do které jsem já vtiskla svůj obraz.

Krví, kterou mnozí z nich musí prolít, bude Boží spravedlnost usmířena a doba mého vítězství se usplní. (...)

S vaší modlitbou, utrpením a osobním obětováním splním svůj plán. Uspíším chvíli triumfu svého Neposkvrněného Srdce v království Ježíše, který k vám přijde ve slávě. Tak začne nová doba pokoje a konečně uvidíte nové nebe a novou zemi. (...)

Mám s vámi velký plán: odpovězte všichni velkodušně!

V tomto mimořádném večeradle jsem pro vás vymohla skrze Ježíše od Otce dar Ducha Svatého. Přetvoří vás v „apoštoly těchto posledních dob“. (...)

Dejte mi svou modlitbu, své utrpení, svou důvěru.

Nemějte strach, napadne-li vás můj Protivník strašlivými úklady, abyste zmalomyslněli.

Jste moje děti, moji přemilí synové, moji apoštolové. Vaše světlo bude den ze dne sílit a vy budete vůdci a zachránci v okamžicích velkého soužení.

Modlete se, nejmilejší synové, protože přišla velká zkouška na vaši vlast, jakož i na celý svět.“

New York (USA), 8. prosince 1981

Slavnost Neposkvrněného Početí

Na cestě dokonalé lásky

„Jsi dnes o slavnosti Neposkvrněného Početí zde, abys velkým večeradlem zakončil tuto dlouhou a mimořádnou cestu, která byla poseta opravdovými divy milosti mého Neposkvrněného Srdce.

Jsem Neposkvrněné Početí.

Jsem vaše Matka – celá krásná.

Jsem Žena oděná sluncem.

Protože jsem bez stínu hříchu, ano i bez skvrny dědičného hříchu, před nímž jsem byla uchráněna jedinečnou výsadou, mohla jsem plně zrcadlit plán, který měl Otec při stvoření vesmíru. Tak mi bylo možno dokonale vzdát Pánu největší oslavu.

Protože jsem celá krásná a plná milosti, vyvolilo si mě Otcovo Slovo za příbytek, snížilo se k mé veliké nepatrnosti a sestoupilo božským zázrakem lásky do mého panenského lůna, přijalo lidskou přirozenost a stalo se mým Synem. Tak jsem se stala pravou Matkou Ježíšovou a pravou Matkou vaší.

Protože jsem vaše pravá Matka, pověřil mě Ježíš úkolem nepřetržitě rodit vás pro něho a uvádět vás na cestu lásky, Boží milosti, modlitby, pokání a vašeho vnitřního obrácení.

V tomto každodenním boji proti satanovi a proti hříchu je mým místem postavení vítězné Vojevůdkyně.

Jsem dnes Žena oděná sluncem, která bojuje proti Rudému draku a jeho mocnému vojsku.

Duch Svatý uděluje velkému šiku mých malých dětí statečnost a posilu.

Aby dokonale splnil vůli Otcovu, čeká Ježíš na okamžik, kdy skrze vás obnoví své království lásky. Tak uvede veškeré lidstvo zpět k jeho původní oslavě Boha. (...)

Pokračujte dál v co největší důvěře. Jděte za světlem své Neposkvrněné Matky.

Pokryji vás svým zářivým jasem, oději vás svými ctnostmi, označím vás svou pečeti, zjevím vám tajemství Boží moudrosti a *povedu vás denně po cestě dokonalé lásky*. Vašimi ústy, vy malí, ať je dnes možno vzdávat chválu a čest Nejsvětější Trojici!

Jste nejhlubší radostí mého Neposkvrněného Srdce: jste již částí mého vítězství. Všechny vás osvěcují, chráním, utěšuji a žehnám!“

24. prosince 1981

Svatá noc

V kolébce utrpení

„Moji přemilí synové, bděte se mnou v modlitbě a očekávání.

Je to Svatá noc.

V okamžiku, kdy vše bylo v hlubokém mlčení, začíná na zemi velká modlitba Matky, která proniká a otvírá nebe, aby mezi vás sestoupilo její Božské Poupě.

Hledím do jeho očí, cítím tlouci jeho malé srdce a hladím svýma mateřským rukama jeho ručky.

A kladu jej do kolébky – jsou to ubohé jesle – a to v ostrém nočním chladu a mrazu, který zavírá srdce všech.

Kolébka, do níž v této posvátné noci pokládám své nebeské Dítě, je tvořena z trampot a utrpení všech lidí.

I o těchto Vánocích se modlitba vaší nebeské Matky stává ještě intenzivnější.

Dotýká se bolesti všech a zoufalství mnoha mých dětí.

Vidím utrpení polského národa, který mi byl zasvěcen a opakovaně v minulých dnech svěřen „mým“ papežem.

Tento národ prožívá dramatické hodiny své Kalvárie a nese kříž smrtelného utrpení.

S mateřskou starostí hledím na jeho děti, které trpí zimou a hladem; na jeho mládež, která je vězněna a deportována; na jeho rozdělené rodiny; na jeho muže bojující nerovný boj, aby bránili svá lidská práva; na jeho ženy, které prolévají tolik trpkých slz.

O těchto Vánocích se stává polský lid, mnou zvláště milovaný, znamením výzvy pro všechny a symbolem toho, co čeká ubohé lidstvo.

Do kolébky tohoto nesmírného utrpení kladu dnes své nebeské Dítě.

Modlete se, aby se mu otevřela všechna srdce.

V okamžiku vašeho největšího utrpení vzejde z jeho Vánoc plnost světla pro nové zrození celého lidstva.“

Líbezný a smutný hlas

„Prožijte se mnou poslední hodiny roku, který se schyluje ke konci, v modlitbě a hlubokém mlčení. Tak uslyšíte ve svých srdcích líbezný a smutný hlas mého mateřského nářku. A uvidíte stékat hojné slzy z mých milosrdných očí. A zpozorujete, že tlukot mého Neposkvrněného Srdce je ještě starostlivější a bolestiplnější.

Protože v mém mateřském Srdci uslyšíte bít srdce celé církve, která ještě nikdy nebyla tak potupena mým Protivníkem a tak zrazena tolika svými dětmi; uslyšíte v něm bít srdce vaší vlasti, která ještě nikdy nebyla tak ohrožena ve svém životě a ve své svobodě, a srdce celého ubohého lidstva, které teď dospělo k bolestným okamžikům své strašné zkoušky.

Jste na prahu závažných a bolestiplných událostí.

V mém Srdci se teď zrcadlí vaše vlastní starost, vaše úzkost a zmatek.

Hleďte v této noci na svou Neposkvrněnou Matku.

V mém mateřském Srdci jsou v každém okamžiku mnou obětovány Boží spravedlnosti vaše modlitby a utrpení – na znamení smíru a orodování za všechny.

Tak vám Otcovo Milosrdenství připravuje každý nový den – a každý nový rok.

Kéž nový rok, který se právě rodí na tomto poblouzněném světě, otevře cestu vašeho návratu k Bohu záchrany.

Teď se pro tento svět otvírá velká hodina spravedlnosti a milosrdenství.

Proto vás zvu, moji přemilí synové, abyste drahocenné hodiny této poslední noci roku strávili na kolenou, v modlitbě a usmiřování.“

1982

JSEM MATKA VŠECH

1. ledna 1982

Slavnost Panny Marie Matky Boží

Jsem Matka útěchy

„Začínáte dnes nový rok ve světle mého božského mateřství.

V tento první den roku mne církev vyzývá jako Matku a prosí, abych svou mateřskou ochranu rozšířila na všechny.

Spojte se dnes v prosbě k Bohu též za dar míru. A prostě o něj úpěnlivě skrze přímlovu té, kterou nazýváte Královnou míru.

Mír je největší dar Páně, který vám byl darován právě o vánočním dnu.

Ježíš – Dítě, kterého vidíte tak křehkého v okamžiku jeho zrození v Betlémě, je věčný Kníže pokoje. Jeho jméno je „Pokoj“: jeho dar je pokoj; jeho poslání je přinést všem pokoj. „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle,“ tak zpívali jásající andělé okolo jeslí v noci jeho narození.

Mír mezi Bohem a lidmi: kvůli míru se vtělilo Slovo Otce v mém panenském lůně, zrodilo se v Betlémě a na Kalvárii se obětovalo.

Mír mezi všemi lidmi: protože všichni jste Boží děti, opravdoví Ježíšovi bratři a bratři navzájem.

Vaše prožívané bratrství je zdrojem míru mezi lidmi. Protože dar míru najdeme pouze na cestě lásky, po které jdeme, když zachováváme zákon Boží a jeho přikázání. Ta učí milovat Boha, sebe a bližní. Jimi se vytváří soulad založený na spravedlnosti, pravdě a lásce. Dokud člověk nepřijme Boha pokoje, a dokonce dokud bude pokračovat v tvrdošijném popírání a odmítání Boha, nebude ani schopen plnit požadavky lidských a občanských práv. Nezachovávali se zákon Páně, a dokonce se stále otevřeněji porušuje, dává se lidstvo na cestu nepořádku, nespravedlnosti, sobectví a násilí.

Proto v této době – a to jako nikdy předtím – je lidstvo ohroženo válkou a utrpením.

Kolik utrpení vidím na cestách světa na začátku tohoto nového roku!

Utrpení dětí, jimž chybí výživa a opora; utrpení mládeže, která je ponechána sama sobě a oklamána; utrpení mužů, kteří jsou ve své důstojnosti pošlapáni a stali se nástroji ovládání a násilí; utrpení žen, které oplakávají rozpad svých rodinných krbů...

Lidstvo je blízko nebezpečí nové světové války. Jak velká je moje starost nad tím, co vás čeká, mé ubohé děti, které jste tak ohroženy hladem, válkou, nenávistí a násilím!

Utečte se dnes pod plášť své Neposkvrněné Matky.

Jako ještě nikdy pociťuji právě v této době mateřskou potřebu poskytovat vám útěchu ve vaší bolesti, důvěru ve vaši skleslosti, naději ve vašem zklamání a jistotu ve vašich útrapách.

Nyní budete stále pociťovat útěšnou přítomnost své nebeské Matky.

Bude tím silnější, čím větší bude utrpení, které budete muset podstoupit v nejbolestnějších údobí velké očisty.

Já jsem Matka Útěchy!

Kéž cítíte mou velkou útěchu, která vám dá odvahu a ochranu, zvláště tehdy, až budete prožívat krvavé hodiny zkoušky, kterou jsem vám už předpověděla. Proto vás dnes všechny příkrývám svým pláštěm, shromažďuji vás do útočiště svého Neposkvrněného Srdce, povzbuzuji vás k důvěře, k dětinné oddanosti a žehnám vám.“

2. února 1982

Uvedení dítěte Ježíše do chrámu

Světlo lásky a naděje

„Dnes vás všechny shromažďuji na oltáři svého Neposkvrněného Srdce, přemilí synové, rozptýlení ve všech částech světa, a nesu vás s radostí a láskou do chrámu Páně.

Zde budete obětováni jeho slávě. Zde budete obětováni ke spáse všech. Jak dlouho jsem vás již volala, abyste odpověděli na můj plán lásky!

V době, v níž jsou lidská srdce uzavřena ledem bezuzdného sobectví, nenávisť, násilí a neschopnosti milovat, chci vašim prostřednictvím dát zasvítit světlu své mateřské lásky.

Vy, moje děti, budete mnou obětováni Pánu, abyste všude šířily toto světlo.

Milujte všechny mé děti stále více mou vlastní mateřskou něžností. Buďte dobří a plní milosrdenství vůči nim, především však vůči těm, kteří zbloudili, kteří jsou daleko od Boha a kteří jsou často nevědomě obětí zla a hříchu, korupce a násilí. Právě v této době chci jako ještě nikdy vašim prostřednictvím poskytnout pomoc a posilu všem svým dětem, ubohým dětem, které hřeší a jsou vystaveny nebezpečí záhuby.

Zde budete také obětováni dokonalé oslavě Boha. Tento svět zakouší takovou vzpouru proti Bohu, jakou ještě nikdy nepoznal během svých dějin. Je v nebezpečí sebezničení, je ohrožen zánikem a smrtí.

Přemilí synové, nechte se obětovat na oltáři Páně jako učenliví a mírní beránci pro záchranu světa. Proto vás dnes nesu všechny do chrámu Páně, abych vás darovala jako chvalozpěv dokonalé oslavy Nejsvětější Trojice. Vaše slabé hlásky zesílí jako hřmot uragánu a spojeny s mohutným vítězným jásotem andělských sborů a svatých proletí celým světem, aby všude provolávaly: „Kdo jako Bůh? Kdo jako Bůh?“

Jste povoláni vytrpět nesčetná utrpení a bolesti. Dnes chci vašim prostřednictvím povzbudit a potěšit své děti. Ve chvíli velké bouře chce Matka vzít své malé děti do náruče, aby je těšila. Společně prožijeme úzkostiplné hodiny očisty. Společně se budeme modlit, trpět a důvěřovat v Otcovo milosrdenství.

Společně budeme zkoušeni, ale také společně utěšováni, proto dnes chci vašim prostřednictvím, přemilí synové, šířit ve světě světlo naděje, důvěry v Boha a mé mateřské útěchy.“

Jeruzalém, 5. března 1982

První pátek v měsíci

Nový Jeruzalém

„Jak často jsem chtěl své děti shromáždit kolem sebe, jako kvočna shromažďuje pod svá křídla kuřátka, ale nechtěli jste... Kdybyste poznali aspoň v tento den, co je vám k pokoji!“

Slyším ještě žalostnou stížnost svého Syna Ježíše. Jak často jsem vás také já volala jako Matka, abych vás vzala pod křídla své mateřské lásky! Nyní přišly dny soužení.

Moje pozvání nebyla přijata. Mým mnohým mimořádným zásahům se nevěřilo. Byla tu snaha nechat zapadnout do prázdna všechno to, co jsem učinila v těchto letech, abych odpomohla vaší bídě a osvobodila vás od nebezpečí, které vám hrozí.

Jako v Jeruzalémě byli zabíjeni proroci, jako v tomto městě byl odmítnut, potupen, a dokonce odsouzen Syn Boží, od staletí předvídaný a připravovaný Mesiáš, tak nyní v církvi, v novém Božím Izraeli, se přechoť brání spásonosnému působení vaší Matky, nebeské Prorokyně těchto posledních dob, tím, že je lidé zamlčují nebo odmítají.

Mnoha způsoby jsem hovořila, ale mým slovům se nenaslouchalo. Mnoha způsoby jsem se zjevila, ale neuvěřili mým znamením. Moje zásahy, i ty nejmimořádnější, byly popírány.

Ó, nový Jeruzaléme, církvi Ježíšova, pravý Izraeli Boží! Jak často jsem chtěla shromáždit všechny tvé děti kolem sebe jako kvočna bere pod křídla svá kuřátka... Kdybys poznal dny svého pokoje!

Ale nyní na tebe přijdou velká soužení. Budou tebou otrásat větry, bouře a uragány; z velkých děl, která v tobě vybudovala lidská pýcha, nezůstane kámen na kameni.

Nový Jeruzaléme, přijmi dnes moje pozvání k obrácení a ke své vnitřní očištění. Tak bude moci brzy nad tebou zazářit nová doba spravedlnosti a svatosti. Budeš rozlévat své světlo na všechny národy země.

Můj Syn Ježíš založí uprostřed vás slavné království lásky a pokoje.“

25. března 1982

Slavnost Zvěstování Páně

Souhlas k Ježíšovu evangeliu

„V nevyzpytatelném okamžiku mého života, kdy mi archanděl Gabriel přinesl zprávu, že jsem byla vyvolena stát se Matkou Slova, Syna Božího, tak dlouho očekávaného Mesiáše, chci mít u sebe vás, přemilé syny.

Co znáte, není nic ve srovnání s tím, co v tomto okamžiku prožila vaše nebeská Matka.

Co se vypráví v Lukášově evangeliu, je část události, která se opravdu stala; pravá historie, nikoli legenda, ani literární forma vyprávění.

Opravdu ke mně přišel archanděl Gabriel a jeho světlo, jasněji zářící nad slunce, zcela zaplnilo můj chudíčký dům v Nazaretě: moje oči viděly světlo, moje uši slyšely jeho milý hlas, opravdu jsme spolu rozmlouvali. Na moje otázky odpovídal, na moje vnitřní obavy dával svá nebesky jasná a útěšná vysvětlení.

Jeho cenná pomoc také způsobila, že se můj duch otevřel pochopení Otcova plánu, že se mé Srdce otevřelo přijetí Slova Božího a můj život se dokonale sjednotil s Duchem Svatým, jehož nanejvýš milovanou Nevěstou jsem se stala.

Archanděl přijal moje „ano“ a odnesl je na nebeský oltář k dokonalé oslavě Nejvyšší Trojice a k největší radosti všech zástupů andělů, jejichž Paní a Královnou jsem se v tomto okamžiku stala.

Přemilí synové, řekněte dnes svoje „ano“ Otcově vůli, své „ano“ k evangeliu Syna; své „ano“ k lásce Ducha Svatého. V této době se Otcova vůle neplní a brání se působení Ducha Svatého, protože se nepřijímá Ježíšovo evangelium.

Z tohoto evangelia se často nabízí jen lidský výklad, který se pokouší vylučovat každý nadpřirozený zásah. Mnoho jeho zpráv je vysvětlováno jen jako legendy a literární forma vyprávění! Ještě nikdy se nenabízel tak banální a ubohý výklad velkého Božího tajemství jako dnes. Následkem toho vyhasla u mnohých víra a v církvi se stále více šíří závažné bludy.

Jen tehdy zůstanete v pravé víře, budete-li plně souhlasit se vším, co říká Ježíšovo evangelium. Hlásejte je doslovně, žijte je doslovně.

Budte žitými evangelií, a tak se splní plán Otce a oheň lásky Ducha Svatého očistí tuto zemi. Své „ano“ poslušných dětí vložte do „ano“ své nebeské Matky, která je věčně opakuje svému Bohu.

Tak pochopíte tajemství Božího království, která jsou uzavřena velkým a pyšným, jsou však odhalována maličkým.“

9. dubna 1982

Velký pátek

Tak jsem našla svého Syna

„Přemilí synové, přiblížte se k prameni milosti a milosrdenství, které tryská z probodeného Srdce Ježíše Ukřižovaného. Nechte se dnes mnou vést na Kalvárii, abychom společně prožívali bolestné a drahocenné hodiny jeho smrtelného zápasu.

Byl přibit na kříž kolem poledne, když s velkou námahou dosáhl vrcholu Golgoty.

Jeho tělo je drceno utrpením: bičování jej pokrylo krvácejícími ranami, trnová koruna zahálila jeho hlavu proudy krve, které stékají a znetvořují jeho tvář. Jeho Srdce bylo drceno nezměrným břemenem nevděčnosti. Jeho tak živé a hluboké oči jsou nyní zastřeny závojem zrady a opuštěnosti...

Tak jsem našla svého Syna na cestě na Kalvárii v pátek jeho umučení. Je tu vedle mne Jan a společně prožíváme pod křížem strašné hodiny Ježíšova smrtelného zápasu.

Vidíme hřeby probodávající jeho ruce a nohy, vidíme jeho zmučené Tělo. Vnímáme náraz kříže vraženého do země – náraz, pro nějž se Ježíš otrásl bolestí. Vnímáme jeho smutné nářky, jeho tichou modlitbu, hlasitý výkřik k nebi, záchvěvy jeho Srdce posledními údery.

Ó moji přemilí, buďte se mnou a se svým bratrem Janem pod křížem, na němž visí můj Syn!

Tak nacházím dnes i církev, tajemné Tělo Ježíše Ukřižovaného. I ona vystupuje na Kalvárii a nese těžký kříž. I ona zná hodiny velké opuštěnosti a zrady. I její tělo je zmučeno bičí hříchů, které ji zraňují, a svatokrádežemi, které jí otevírají hluboké rány...

A přesto hledí církev mateřským a milosrdným očima na toto ztracené lidstvo a plna důvěry se dává na cestu na vrchol Golgoty ke svému ukřižování a smrtelnému zápasu.

Tak nacházím dnes svou dceru. Jsem s ní v bolestiplné chvíli jejího „velkého pátku“. Společně s Janem, který znovu žije ve všech mých přemilých synech, zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci, chceme jí pomáhat v tomto jejím smrtelném zápase.

Líbáme její probodené ruce. Zakrýváme láskou její obnažené tělo. Lijeme balzám na její početné rány. Zahalujeme krvavé okamžiky jejího ukřižování modlitbou a nadějí.

V jistém očekávání jejího vzkříšení.

Působením Ducha Svatého bude zcela obnovena a zažije obdivuhodný jas. Jistě i pro ni bude po Velkém pátku jejího umučení následovat Velká noc a nové Letnice milosti a života.“

Mnichov (NSR), 13. května 1982

Výročí fatimského zjevení

Hleďte na papeže!

„Se svým prvním přemilým synem, papežem Janem Pavlem II., který dnes přišel jako poutník lásky a modlitby k mé milostné soše na místo mého zjevení, chci vás všechny duchovně spojit a shromáždit vás kolem vaší nebeské Vojevůdkyně, Ženy oděné sluncem.

Hleďte na papeže: dává příklad modlitby.

Jeho život, který mi zcela patří, je mnou vytvářen v duchu ustavičné a důvěryplné modlitby. Jeho hlas proráží nebesa a spojen s mou mateřskou přimluvou – právě dnes působí, že déšť milosti padá na toto ztracené lidstvo.

Spolu s papežem tvořte také vy mocný ochranný val modlitby, abyste dosáhli obrácení hříšníků a návrat tolika vzdálených dětí k Bohu, mír pro toto tak ohrožené lidstvo a opravdovou vnitřní obnovu celé církve.

Modlete se často růženec. Proto jsem také sem přišla, abych vás o to prosila. Nedají-li se nejzávažnější problémy církve a světa řešit, přestože byly použity všechny lidské prostředky, je to pro vás znamením, že musíte nyní klást všechnu důvěru v sílu modlitby.

Papež dává příklad věrnosti.

Je věrný mandátu, který dostal nastoupením na Petrův stolec. Je věrný Ježíši Kristu, kterého hlásá slovem a dosvědčuje svým životem. Tak světlo, které všude šíří, je samo světlo evangelia.

Budte všichni s ním zajedno v dosvědčování života mého Syna Ježíše a ve věrném hlásání pravdy jeho evangelia. Často je papež obklopen velkou prázdnotou a osamoceností. Jeho slovo je slovem proroka, ale často padá do nesmírné pouště.

Budte silnou ozvěnou jeho slova, které má být stále více šířeno, slyšeno a následováno. Jděte všichni po této jisté stopě, tak silně zářící, dokud toto světlo ještě hoří, neboť tma nad světem a v církvi by mohla brzy ještě více zhoustnout.

Dává příklad síly.

Všude jde beze strachu v síle své velké lásky univerzálního Pastýře a Náměstka mého Syna Ježíše. Nebojí se ani kritiky, ani překážek; nenechá se zadržet ani vyhrožováním, ani atentáty.

Vedu ho a chráním a on spěchá cestou, kterou jsem mu vyznačila, jako důvěřivé dítě, které se stále nechává nést v mé náruči. A tak denně stoupá na svou bolestiplnou Kalvárii a nese svůj velký kříž pro blaho a záchranu všech.

Co nyní prožívá, to jsem mu už předpověděla.

Přemilí synové, které shromažďuji ze všech částí světa do útočiště svého Neposkrvněného Srdce, zůstaňte papeži vždy věrni a neste s ním velký kříž celé církve. Společně jste povoláni k oběti, aby se splnil Otcův plán.

Mějte důvěru a naději. Mějte odvahu a trpělivost. Začala hodina spravedlnosti a milosrdenství a brzy uvidíte zázraky milosrdné lásky Božského Srdce Ježíšova a triumf mého Neposkrvněného Srdce.

Proto z Cova da Iria – kam jsem přišla z nebe 13. května 1917, abych se vám ukázala a šla s vámi – se svým papežem, prvním přemilým synem, všechny vás žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Hodina Ducha Svatého

„Ve večeradle mého Neposkrvněného Srdce se připravte na přijetí Ohně lásky Ducha Svatého. On přivede mou církev k prožívání radostných okamžiků svých Letnic a obnoví celou tvář země.

Toto je jeho hodina. To je hodina Ducha Svatého, který je vám stále více dáván Otcem skrze Ježíše jako dar – jako znamení milosrdné lásky Boží, která chce zachránit lidstvo.

Ohněm Ducha lásky se brzy dokoná dílo velké očisty. Se vzdechy očekává církev jeho milosrdné dílo posvěcení.

Vnitřním utrpením a zkouškami, které obnoví pro církev krvavé hodiny umučení, jež vytrpěl můj Syn Ježíš, bude církev přivedena ke svému božskému jasu.

Bude uzdravena z rány bludu, který se šíří jako temný rakovinový vřed a ohrožuje svěřený poklad pravdy. Bude osvobozena z malomocenství hříchu, který zatemňuje její svatost. Bude očištěna od všech lidských prvků, které ji vzdalují od ducha evangelia.

Její pozemské statky jí budou vzaty a bude očištěna od mnohých svých mocenských prostředků, aby se stala zase chudou, pokornou, prostou a čistou. Ve svých pastýřích a ve svém stádu bude ještě křížována, aby mohla vydat dokonalé svědectví o Ježíšově evangeliu.

Silou ohně a krve bude očištěn také celý svět. Lidstvo se navrátí k oslavování Otce skrze Ježíše, který konečně založí mezi vámi své království.

Toto je tedy hodina Ducha Svatého. Přejde k vám ve své plnosti triumfem Neposkrvněného Srdce Marie, své nesmírně milované Nevěsty.“

Split (Jugoslávie), 19. června 1982
Svátek Neposkrvněného Srdce

Ve vás bude oslavena Matka

„Vstupte do útočiště mého Neposkrvněného Srdce. V těchto letech jsem vás volala ze všech částí světa a vy, moji maličci, jste odpověděli velkodušně a vstoupili jste do zahrady, kterou pro vás Matka připravila. Slyšeli jste můj hlas a přijali mé pozvání.

Nyní jsem si s vámi vytvořila svůj vítězný šik.

Mnoha léčkami se pokoušel můj Protivník, aby vám zabránil odpovědět na mou úzkostlivou výzvu! Nepodařilo se mu to, neboť jsem vždy zasáhla, abych hájila svůj plán lásky.

Tak moje pozvání – přes všechny satanovy úklady a přes vzniklé těžkosti – došlo k nejzazším hranicím země. A moji synové ve velkém počtu z pěti světadílů přispěchali, aby vstoupili do jistého útočiště mého Neposkrvněného Srdce.

Dnes se na vás dívám se zalíbením a láskou.

Ve vás bude Matka oslavena, neboť vás všechny mohu obětovat k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice. V těchto chvílích vzpoury proti Bohu může tak Matka skrze vás přinášet Pánu svůj chvalo zpěv.

Nebylo dáno velkým, mocným, bohatým a pyšným pochopit můj hlas a pronikat tajemství mého Srdce. Bylo to darováno nepatrným, chudým, pokorným služebníkům Páně.

Z těch jsem si vytvořila svůj šik. Nyní skončila doba přípravy. Teď musíte vstoupit do závěrečných okamžiků boje.

Lidstvo došlo tak daleko, že prožije krvavé hodiny velké pohromy, které je očistí ohněm, hladem a zkázou.

Církev bude očištěna krví Ježíšovou a vaší a ohněm Ducha Svatého a bude dokonale uzdravena z ran nevěrnosti a pokrytectví, bezbožnosti a odpadlictví.

Přišla doba, kdy musí být světem a církví uznána úloha, kterou Nejsvětější Trojice světila v této době mému Neposkvrněnému Srdci.

Objímám vás všechny a žehnám vám.“

San Marino, 30. června 1982

Exercicie odpovědných pracovníků MKH

Tajemství mého Neposkvrněného Srdce

„Premilí synové, ještě jednou jsem vás přivedla na tuto horu, abyste strávili týden ve večeradle se mnou, svou nebeskou Vojevůdkyní.

Chci vám odhalit tajemství mého Neposkvrněného Srdce, abych vám dala účast na tajemství své mateřské lásky.

V této době se moje Srdce chvěje jako ještě nikdy předtím z čisté lásky vůči těm, které mi Ježíš předal v tom okamžiku, když jsem stála pod křížem, na němž on zápasil se smrtí.

Církev dnes potřebuje, aby cítila, že ji miluji. Lidstvo dnes nutně potřebuje, aby si mou lásku uvědomovalo. Moje ubohé děti, hříšné a zbloudilé, dnes potřebují, aby se cítily mnou milovány.

Skrze vás chci milovat!

Skrze vás, které jsem povolala, abyste chápali tajemství mého Neposkvrněného Srdce, chci pomáhat lidstvu, církvi a všem svým dětem.

Proto uskutečňuji stále hlubší jednotu svého mateřského Srdce s vaším srdcem, moji synové kněží.

Zářící paprsek světla, který vychází z mého Srdce, se rozšíří nad všemi částmi světa. Bude jako mocná kotva, které se mohou chytit s důvěrou všichni, aby byli zachráněni v okamžiku rozhodné zkoušky.

Skrze vás chci trpět.

Rozšířím vaše srdce, abyste mohli pochopit tajemství mé mateřské bolesti. Vizte, zda je dnes větší bolest než má: můj Syn je urážen a tupen, stále ještě je opuštěn a zrazován od svých... Stále více se rozšiřují svatokrádeže a znovu tvoří trnovou korunu, která obklopuje svatostánky, roztroušené po celém světě.

Církev, jeho tajemné Tělo, je stále ještě trhána rozkolem a ohrožována bludem. Věrní synové jsou voláni k velkému utrpení a k tomu, aby snášeli tupení a urážky od těch, kteří mně nenaslouchají.

Lidstvo rebelující proti Pánu neúprosně spěchá po cestě popírání Boha: to je přivádí k tomu, že padá do propasti smrti a zoufalství. Kolik jich asi je, kteří denně hynou, strženi tímto všeobecným a nebezpečným zmatkem?

Mějte účast na mé mateřské bolesti! Nikoho nesudte, nikoho neodsuzujte! Modlete se, milujte a neste se mnou kříž tohoto utrpení pro záchranu všech.

Já jsem vaše nebeská Vojevůdkyně.

Jsem Žena oděná sluncem. Shromáždila jsem vás ještě jednou v tomto mimořádném večeradle milosti, abych pro vás od Otce skrze Ježíše dosáhla milosti plnosti Ducha Svatého.

On ve vás dokončí dílo mnou započaté. Přetvoří vaše srdce k dokonalosti lásky. Způsobí, že všechno pochopíte. Posílí vás a dá vám odvahu k největšímu svědectví, ke kterému jsem vás vychovala jako Matka.

Nastaly časy velké zkoušky. Sejděte z této hory a rozšiřujte ve všech částech světa světlo milosrdné lásky Ježíšovy, která se dnes vylévá na celé lidstvo – cestou lásky a cestou bolesti mého Neposkvrněného Srdce, do něhož jsem vás všechny uzavřela navždy. Žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

13. července 1982

Výročí čtvrtého zjevení ve Fatimě

Nástroje mého milosrdenství

„Přemilí synové, obracím k vám své milosrdné oči. Jsem Matka milosrdenství, krásného milování a svaté naděje a mé Neposkvrněné Srdce se chvěje starostí o vás. Kolik nebezpečí vás ohrožuje! Kolik lécek vám klade můj nepřítel!

V této hodině jeho vlády a jeho triumfu jsou četné moje děti vystaveny nebezpečí, že navěky zahynou.

Vizte, v jak těžké situaci se dnes nacházíte: lidstvo se bouří proti Bohu lásky a jde cestou nenávisti a hříchu, který je společenskými sdělovacími prostředky předkládán jako něco dobrého.

Žijete v nezdravém a zkaženém prostředí a připadá vám tak těžké zůstat věrni Božím prikázáním, která vás vedou, abyste šli cestou lásky, prchali před hříchem a žili v milosti a svatosti.

Tak je denně stále více ubohých dětí, které se nechávají svádět bezuzdným sobectvím, závistí a nečistotou. Snadnějšími, ale méně vinnými oběťmi jsou mladí,

které stihl bolestný osud žít právě v těchto letech, kdy se svět stal horším než v době potopy.

Proto jsem zvláště vůči svým mladým dětem něžnou a milosrdnou Matkou a stále v jejich životě rozsévám slova důvěry a záchrany.

Dokořán otvírám jejich duše k velké žízni po dobru, otvírám jejich srdce, aby radostně zakusili pravou lásku a darování sebe, uzdravuji jejich četné rány. Přitom zvů všechny dobré lidi, aby jim pomáhali modlitbou, dobrým příkladem a pokáním.

Jestliže vy, moji přemilí synové, trpíte a modlíte se se mnou, podaří se vám přivést denně mnoho duší na cestu, která vede do ráje.

Proto buďte dnes, děti zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci, nástroji mého mateřského milosrdenství.

„Kolik duší přichází do pekla, protože není nikoho, kdo by se za ně modlil a obětoval,“ řekla jsem Jacintě, Františkovi a Lucii, když jsem se jim zjevila ve Fatimě.

Dnes říkám vám: Kolik duší můžete zachránit před pekelným ohněm a přivést je do ráje, budete-li se denně se mnou modlit a obětovat!...

Především toto moje a vaše milosrdné dílo záchrany realizuje triumf mého Srdce.“

Nijmegen (Holandsko), 8. září 1982

Narození Panny Marie

Bude zachráněno

„Moji přemilí synové, zůstaňte u kolébky vaší Matky jako malého dítěte. Přivedu vás k tomu, že pochopíte tajemství nepatrnosti a duchovního dětství. Naučím vás jít cestou pokory a čistoty. Získám vám dar moudrosti srdce a čistoty.

Dnes vládne v nebi a na zemi veliká radost při vzpomínce na narození vaší nebeské Matky.

Také vy mějte účast na této vnitřní a hluboké radosti. Dnes žehnám vám všem, kteří kolem mé kolébky tvoříte věnec květin, které šíří vůni lásky, čistoty a důvěry. Prožíváte těžké a bouřlivé dny: Lidé se stále více vzdalují od Boha a jejich srdce se uzavírají v chladu sobectví a nenávisti.

Svět, v němž žijete, se stal suchou a studenou pouští; ale nad tímto vaším světem se rozbíjí mateřský tlukot mého Neposkvrněného Srdce, které bije z lásky ke všem a stále dává kanout na zemi rose milosti a milosrdenství. Tak mohu otevírat lásce vyprahlá srdce mnohých svých dětí...

Skrze vás budu moci dokončit plán lásky a záchrany, který mi byl svěřen Nejvyšší Trojicí. Zažijete nové zrození tohoto ubohého lidstva – úplně se vrátí zpět k Bohu záchrany.

(...) Dnes jsi ve večeradle s mými přemilými syny v této zemi, v níž začala velká vyzývavost mého Protivníka. Zde vidíš církev hluboce poníženou a zraněnou, za-

tímco velký počet mých ubohých dětí bloudí a žije bez orientace. Tak se zdá, že především v tomto národě teď satan zpívá o svém vítězství. Avšak odtud jsem také začala svou nepřemožitelnou akci.

Používám k tomu všech svých malých dětí, které mi odpovídají ano: jejich nepatrností potru moc velkých, jejich pokorou utrpí porážku pýcha, jejich poddajností bude zkrocena každá vzpoura. Silněji zakusíte moji přítomnost...“

Paříž (Francie), 15. září 1982
Svátek Bolestné Panny Marie

Velká noc smíru

„Dnes se s láskou skláním nad ranami a zraněními všech svých dětí, jsem vaše Bolestná Matka. Můj úkol Matky mě pevně a osobně s vámi svazuje. Právě tak jako vaše radosti zvětšují moje blaho, tak zase vaše utrpení působí mému mateřskému Srdci nové bolesti. Dnes vás vidím všechny pod břemenem nevýslovné bolesti! Vizte, zda je nějaká bolest tak velká jako moje bolest Matky!

Ve světě ovládaném sobectvím a pýchou jsou nejčastěji obětí nevinní. Dnes jsou jich milióny zabíjeny již v mateřském lůně zločinem potratu, který je už všude legalizován.

Proč tolik krutosti? Proč se dnes ve světě rozšířil tak nelidský zločin? Krev těchto nevinných každý den křičí před Boží tváří o pomstu a vrývá do mého mateřského Srdce hluboké rány.

Dětem, které se otevírají životu, jsou skutečná přestoupení Božího zákona představována jako hodnota! Mladí lidé jsou dezorientováni a zklamaní; nesmírný počet mých ubohých dětí běží po cestě hříchu a zkázy!

Vizte, zda je bolest jako bolest má!

Především dnes hledím s bolestnou starostlivostí na církev, která byla Ježíšem zvlášť svěřena mému mateřskému působení. Vidím, jak je zraňována hříchem, rozdělena, znesvěcována svatokrádežemi a zatemňována ve své pravdě.

Dnes existuje mnoho pastýřů, kteří již nehájí stádo svěřené jim Ježíšem! Někteří mlčí, když mají s odvahou mluvit, aby obhajovali pravdu a odsuzovali blud a hřích. Tolerují je, aby nic neriskovali, snižují se ke kompromisům, jen aby udrželi své výsady. Tak se šíří blud dvojznačnými formulacemi a hřích už není usmiřován – v pokračujícím odpadu od Ježíše a od jeho evangelia.

Dnes je třeba velké síly modlitby! Je zapotřebí velkého řetězu utrpení, který se vznáší k Bohu na usmíření.

Volám vás, přemilí synové, a všechny děti zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci, abyste se spojili s bolestí své Matky, aby se na vás všech doplňovalo, co ještě chybí k utrpení Kristovu...“

Já jsem ranními červánky

„Vy, kteří se plavíte po rozbouřeném moři, spěchejte všichni k mému Neposkvrněnému Srdci! Sestoupila jsem z nebe, abych vám darovala tuto záchrannou kotvu. Chyťte se kotvy, kterou vám připravila moje milosrdná láska.

Pojďte ke mně, děti, které jste více než kdy jindy ohroženy ledem hříchu, vánicí nenávisť, bouří vzpoury proti Bohu a jeho zákonu, zemětřesením mravního nepořádku a nebezpečím války, ničení a hladu!

V tomto světě, který se stal horším než za časů potopy, se ocítáte skutečně v nebezpečí, že v tomto životě zahynete na špatných cestách hříchu a nevěrnosti: a v druhém životě vám hrozí nebezpečí věčné záhuby.

Kolik duší skutečně každý den přichází do pekla, protože lidé ještě nepřijali pozvání, kterým jsem se na vás obrátila: totiž vrátit se zpět k Bohu cestou modlitby, pokání a vnitřního obrácení.

Je to tedy doba trestu a záchrany, spravedlnosti a milosrdenství.

Pro tuto dobu jsem vám připravila bezpečné útočiště, v němž se musíte shromáždit, abyste byli potěšeni a zachráněni.

Toto útočiště je mé Neposkvrněné Srdce.

Z mého Srdce vycházejí stále silnější se odrážející paprsky, které pocházejí ze Srdce Ježíšova, abyste mohli jít po cestě milosti a svatosti, lásky a milosrdenství, pravdy a věrnosti.

Protože svět je proniknut tmou hříchu, sestupují tyto paprsky jako rosa a burcuje jej, aby se otevřel zářícímu poledni své obnovy. Celé tvorstvo zažije nový a vytoužený čas svého dokonalého oslavování Boha.

Je-li církev ve své lidské skutečnosti zatemňována a zraňována, tyto paprsky ji otvírají světlu Ježíšova evangelia, k zachování pokladu víry, který byl jediné svěření k dokonalému svědectví její jednoty a svatosti.

Já jsem ranními červánky, které předcházejí den!

Mým světlem, šířícím se nocí, jež ještě zastírá svět, jste vy, kteří jste se zsvětli mému Neposkvrněnému Srdci a dokonale se mi odevzdali, nasloucháte mi a následujete mě. Rozmnožujte svou modlitbu, svou pokoru, svou ochotu trpět a svou důvěru!

Brzy přijde velký den Páně, připravený tolika bolestmi a tolika slzami, takovou láskou a takovou nadějí, tolika modlitbami a bolem bez hranic.

Z Cova da Iria v 65. výročí svého posledního zjevení, potvrzeného slunečním zázrakem, žehnám vám všem ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Poslušní, čistí a chudí

„Žijte v mé mateřské lásce a odpovídejte na mou výzvu k modlitbě a důvěře.

Nechte se ode mne každého dne formovat, synové přemilí!

Chci, abyste byli učenliví a poslušní Otcovy vůle a dokonale tak následovali mého Syna Ježíše: proto musíte být vždy poslušni církve.

Ctnost, kterou nejvíce miluji na svých synech kněžích, je ctnost poslušnosti. Dnes musíte být pro všechny příkladem radostné poslušnosti vůči svým představeným, zvláště vůči papeži.

Jak je možné, že mu dnes mnozí nenaslouchají, jak je možné, že už ho neposlouchají, když vydá rozhodnutí? Mnohdy jsou to někteří moji synové biskupové a moji synové kněží, kteří začínají s neposlušností. Tak je církev opravdu ohrožena ve své vnitřní jednotě. (...)

Chci, abyste byli čistí: váš duch, srdce i tělo!

Čistotou ducha uvidíte jasněji pravdu a budete jí vždycky věrni; Ježíšovo evangelium se vám ukáže ve svém plném božském jasu.

Čistotou srdce dojdete k dokonalému spojení lásky s Ježíšem a on vás přivede k pochopení mystéria své hořící lásky. Stanete se opravdu schopnými milovat všechny a plamen jeho lásky vás rozžhaví a přetvoří.

Čistotou těla pocítíte radost ze setkání se mnou a ze stále víc hojnějšího spojení s nebeskými duchy a s dušemi zemřelých bratří; síla Ducha vás promění a osvobodíte se od mnohých omezení těla. Tak budete šířit kolem sebe světlo Boží milosti a svatosti.

Milujte, ctěte a žijte celibát, chtěný Ježíšem a bezpodmínečně požadovaný církví: tak se stanete opravdovým pramenem života pro nezměrné množství duší – i svých kněžských spolubratří.

Jen odvahu, moje tak milované děti! Následujte mě po cestě skrytosti a pokory.

Chci, abyste byli chudí na hmotné statky a chudí v duchu:

Jen tak budete rozumět úzkostem a bolestem tolika osob a budete se moci účastnit starostí a utrpení svých nejchudších bratří: těch, kteří nemají práci a prostředky k životu; vyděděných a pronásledovaných a všech těch, kteří jsou považováni za nic, zatímco pro mne jsou nejcennější poklady.

Kdo vás potká, musí pocítit přítomnost nebeské Matky, která tak skrze vás rozdává lásku a těší, pomáhá i hmotně, dodává odvahu a zachraňuje a všechny objímá a chrání.“

8. prosince 1982

Slavnost Neposkvrněného Početí

Můj plán

„Já jsem vaše nebeská Matka. Nechte se mnou vést, přemilí synové, k dokonalému uskutečnění mého mateřského plánu.

Je to plán nepřátelství.

„Nepřátelství položím mezi tebe a Ženu, mezi potomstvo tvé a její.“

Tak pravil o mně Pán, když se obrátil na hada po tom, co jeho prostřednictvím vstoupil hřích do počátku lidských dějin. Nepřátelství mezi mnou a satanem; mezi Ženou a hadem; mezi mým šikem a jeho šikem; mezi dobrem a zlem; mezi milostí a hříchem.

Aby člověk mohl jít po mé cestě, nesmí dělat žádný kompromis se zlem, neboť tato cesta se vine jen územím nepřátelství mezi těmito dvěma protichůdnými skutečnostmi. Můj Syn Ježíš se stal znamením tohoto odporu a byl vám dán Otcem k záchraně a pádu mnohých.

Dnes prožíváte temné doby, neboť člověk se pokouší všemožným způsobem dosáhnout kompromisu mezi Bohem a satanem; mezi dobrem a zlem, mezi Duchem Ježíšovým a duchem světa. Mnozí jsou v nebezpečí, že se stanou obětí tohoto všeobecného zmatku a též v mé církvi by se chtěl rozšířit falešný duch, který není duchem Ježíšovým, duchem Syna Božího.

Jako neviditelný jedovatý mrak se šíří duch směřování Boha a světa a skutečně dochází k tomu, že se Božímu Slovu odnímá platnost tím, že se hlásání evangelia olupuje o jeho sílu.

Je to plán boje!

Podporování mnou a jdouce po cestě, kterou vám naznačil Ježíš, musíte bojovat proti Zlému, proti hříchu, proti bludu a nevěrnosti.

Jsem-li božskou výsadou uchráněna každého hříchu, i dědičného, je to také proto, že jsem Nejsvětější Trojicí určena za Vůdkyni v tomto strašném boji, který zahrne nebe i zemi, nebeské i pozemské duchy. Je to velký a stálý boj, často neviditelný, a v této době se stal všeobecným.

Apokalypsa mě ohlašuje jako „Ženu oděnou sluncem“, která vede boj proti „Rudému draku“ a proti všem jeho přívržencům. Chcete-li se podílet na mém plánu, musíte bojovat, mé děti, synové Matky – Vůdkyně.

Bojujte proti hříchu a proti kompromisům zbraní modlitby a utrpení. Skrytě a v důvěře, v pokorném plnění svých každodenních povinností, v dokonalém následování Ježíše, v chudobě a v pohrdání světem i sebou samými, bojujte tento boj každý den spolu se mnou!

Je to plán vítězství!

Po nynějším triumfu zla, kterému se podařilo ovládnout svět, nakonec bude vítězství patřit jen mému Synu Ježíšovi. On je jediný vítěz!

Závěrem velikého boje, který prožíváte, bude slavné království pokoje a dobra, spravedlnosti a svatosti. A toto království se obnoví ve světě a zazáří v srdci všech.

Tak se naplní plán nepřátelství, plán boje a vítězství v triumfu mého Neposkvrněného Srdce.“

Bůh je s vámi

„Velké ticho objímá svět. Tma všechno přikrývá. Srdce bdí v modlitbě a očekávání. Pocit důvěryplné naděje otvírá dokořán brány uzavřené nenávistí a sobectvím.

Pekelné mocnosti se cítí nenadále přemoženy novou silou lásky a života.

V temnotě se zapaluje záře. V tichu je slyšet harmonii nebeských zpěvů.

A na nebi se náhle objevuje velké světlo.

Je Svata noc.

Toto světlo nyní oblévá chudou kůlnu, kde se právě naplňuje největší událost dějin.

Panenská Matka vás obdarovává Dítětem, které se rodí v chudobě a bezbranné, třesoucí se a nuzné, plačící a něžné jako beránek, který už ve svém tělíčku nechává prozařovat velké tajemství mírnosti a milosrdenství.

Od této noci má život každého člověka nový smysl, neboť narozené Děťátko je také jeho Bůh. Je člověkem jako vy a přitom Bůh s vámi. Je od staletí prorokovaným Emanuelem.

Je vaším bratrem. Je srdcem světa. Je tepem nesmrtelného života. Je laskáním na všechno lidské trápení. Je vítězstvím nad každou porážkou.

Je balzámem na rány sobectví, nenávisti a hříchu. Je světlem, které provždy osvítí všechny, kteří krácejí v temnotách. Je jedinou nadějí tohoto světa, který zabloudiv.

Je starostlivým hlasem Matky, která vnímá tisíce odmítavé hlasy, a poděšena slyší, jak se tisíce dveří zavírají. Opakuji vám: Nebojte se, *Bůh je s vámi!* Dnes se pro všechny narodil Spasitel!

Se srdcem zraněným silným ledem, pokrývajícím ještě cesty světa, a s duší hluboce zarmoucenou velkým odmítáním Boha, které proměnilo zemi v nesmírnou poušť, tváří v tvář tak rozšířenému zoufalství vám opakuji:

Nebojte se: Bůh je s vámi!

Tak jako Slovo Otcovo použilo mého pokorného souhlasu pro svůj první příchod k vám v křehkosti lidské přirozenosti, tak nyní můj Syn Ježíš používá mého prorockého oznámení, aby si připravil svůj druhý příchod k vám ve slávě.

Nebojte se, moje děti, které jste tak velice vystaveny nebezpečím.

S triumfem mého Neposkvrněného Srdce se vám zjeví Ježíš ve svém slavném království lásky a pokoje!“

Bděte v modlitbě!

„V této noci, kdy největší část mých dětí tráví poslední hodiny roku v zábavách a rozmařilostech, bděte se mnou v tichu a v modlitbě co nejintenzivněji!“

Modlitba díkůvzdání: za všechny milosti, které jste obdrželi v tomto časovém úseku od Otce v Duchu Svatém skrze Syna Ježíše a prostřednictvím ustavičné přímlyvy mého Neposkvrněného Srdce.

Tento svět je v moci mého Protivníka, který jej ovládá svým duchem pýchy a vzpoury a přivádí nesmírně mnoho dětí Božích na cestu rozkoše, hříchu, neposlušnosti Božího zákona a k zanedbávání Boží vůle.

Svět je ponořen v nejhlubší tmu a neexistuje žádný začátek roku, který by mohl rozptýlit velkou temnotu, v níž svět žije. A přece je stvořen k oslavování Otce, je vykoupen a zachráněn Synem a neustále přeměňován působením Ducha Svatého.

Nic nemůže odporovat síle milosrdné lásky Boží, která chce tento ubohý svět proměnit v nové stvoření. Proto budou zásahy mého Neposkvrněného Srdce stále četnější, mimořádnější a zázračnější.

Děkujte tedy spolu se mnou Nejsvětější Trojici, která mne, své ponížené služebnice, používá, aby vše stvořené přivedla k dokonalé oslavě Boží.

Modlitba úpěnlivé prosby, protože kalich Boží spravedlnosti je plný, přeplněný, přetéká! Vizte, jak nenávist a hřích se vzcházejí.

Dnes velká část lidí vůbec nezachovává Desatero Božích přikázání. Váš Bůh je veřejně ignorován, popírán, urážen a proklínán. Den Páně se stále více znesvěcuje a zesvětštuje.

Denně se útočí na život. Každý rok je na světě zabíjeno několik desítek milionů nevinných dětí v mateřském lůně a stále roste počet vražd a násilností, loupeží a únosů.

Nemravnost se šíří jako záplava bahna a je propagována prostředky společenské komunikace, zvláště filmem, tiskem a televizí. Prostřednictvím televize se vtírá do každé rodiny důvtipná a ďábelská taktika svádění a zkaženosti. Děti a mládež jsou oběťmi, které se nejméně mohou bránit. Pohlížím na ně se starostlivou něžností Matky.

Jen mohutná síla modlitby a usmiřujícího pokání může svět zachránit od všeho toho, co připravila spravedlnost Boží, jestliže svět bude tvrdošíjně odmítat každé pozvání k pokání.

Slyšte alespoň nyní hlas své nebeské Matky! Potřebuji tolik smírných modliteb a utrpení obětovaného s vírou! Stále se modlete svůj růženec. Žijte se mnou v důvěře a ve velkém znepokojení, neboť se připravují rozhodující hodiny, které mohou zpečetit osud celého lidstva.

Žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

1983

OTEVŘTE DOKOŘÁN

BRÁNY KRISTU!

(Mimořádný Svatý rok vykoupení)

1. ledna 1983

Slavnost Panny Marie Matky Boží

Matka naděje

„Na začátku tohoto roku hledí církev plná důvěry na mne a ctí mě v tajemství mého božského a všeobecného mateřství. Uprostřed nesčetných utrpení přítomné doby, mnohého neklidu a ohrožení, které zatěžuje vaši budoucnost, pozvedejte svůj zrak ke své nebeské Matce. Je přece pro vás pramenem Božího milosrdenství a velikým znamením naděje.

Já jsem Matka naděje!

Naděje je božská ctnost, která musí být prožívána zvlášť v krvavých hodinách očisty.

Jak mnohotvárně se pokouší můj Protivník přivést vás do malomyslnosti, aby vás učinil bezbrannými a umenšil sílu vítězného nástupu! Nebojte se, neboť satan je již Ježíšem potřen a každé jeho zdánlivé vítězství mu připravuje novou opravdovou velkou porážku.

I když nenávist dosud potřísňuje vaše ulice krví, i když hřích pokrývá ledem duše a srdce mnohých, i když se lidstvo ještě nevrací na cestu lásky a vzpoura proti Bohu každého dne sílí, vaše důvěra v milosrdenství nebeského Otce přece musí být ještě větší a na mne musíte hledět jako na znamení své naděje.

Já jsem Matka lásky a milosti, odpuštění a milosrdenství, a proto na začátku tohoto roku, poznamenaného důležitými událostmi podle plánu Prozřetelnosti, spěchám zpustlými ulicemi světa, abych zasela do srdcí svých dětí símě lítosti, dobroty a naděje. Dnes je tak třeba světla a útěchy, v této době všechny mé děti tak naléhavě potřebují mou útěchu a moje mateřské povzbuzení!

S bolestným soucitem hledím na nesčetný zástup svých hříšných dětí, na mládež svedenou a zrazenou společností, ve které žije, na dospělé, kteří se stali otroky bezuzdného egoismu a nenávisti, na děti církve, které zvlažněly z lhostejnosti a nedostatku víry. Všem dnes opakuji: Já jsem Matka vaší naděje!

Thlustá ledová kra, která dnes pokrývá svět, nesmí vás zbavit odvahy, neboť já každý den všude rozsévám símě života a vzkříšení.

Já jsem svítání, které jde před Sluncem, jsem ranními červánky, které uvádějí nový den, jsem Matka svaté radosti!

Žijte v radosti, neboť víte: Bůh, jenž je váš Otec, vás miluje, Duch vás nese jako děti a Ježíš vás podporuje jako své nesčetné malé bratry.

Začněte tento nový rok v radosti, že žijete v srdci Nejsvětější Trojice a že jste bezpečni v zahradě mého Neposkvrněného Srdce, a žijte tento rok všichni společně se mnou!“

Žádám od vás duchovní dětství

„Hledíte-li s láskou na tajemství, které dnes církev připomíná, přemilí synové, naučíte se uplatňovat v životě to zasvěcení, které jste mi učinili.

Ježíš, kterého jsem – když měl 40 dní (společně s Josefem, svým přecistým snoubencem), představila Pánu v chrámě, je pravý Bůh, náš Spasitel, dlouho očekávaný Mesiáš.

Jako matka jsem ho zrodila pro tento pozemský život, on je však původcem života, neboť je Stvořitel.

Svým „ano“ jsem souhlasila s jeho vstupem do času, on je však mimo čas, protože je věčný.

Držím ho ve svém náručí a nesu ho, on je však tím, který nese všechno, neboť je všemohoucí.

Nesu ho do jeruzalémského chrámu a naplňuji tak božské Písmo, on však je pramenem Zjevení, neboť je věčné Slovo.

Slovo Otce, Boha Stvořitele, všemohoucího a vševědoucího, chtělo se odít slabostí. Uložilo si časové omezení a vzalo na sebe zranitelnost lidské přirozenosti. Ze mne se narodilo. Jako každé dítě zakusilo všechnu lidskou bídu.

Jak často jsem mu říkala, když jsem ho s mateřskou něžností líbala: „Ty jsi přece věčný polibek Otce.“ Když jsem ho laskala, myslela jsem: „Ty jsi božská něžnost, která činí duše šťastnými.“ Když jsem ho oblékala do šatiček, šeptala jsem mu: „Ty jsi ten, který odívá zemi květy a nesmírný vesmír hvězdami.“ Když jsem ho kojila, zpívala jsem mu: „Ty jsi ten, který dává potravu všem živým.“ Když jsem mu s mateřskou láskou říkala „Synu můj“, celou duší jsem ho zbožňovala a vyznávala: „Ty jsi Syn Otce, jeho věčný Jednorozený, jeho věčné Slovo.“

Ach, pronikněte dnes do nevýslovného tajemství dětství mého Syna Ježíše, kterého nesu na svých rukou do chrámu Páně, chcete-li kráčet po cestě duchovního dětství, kterou jsem vám ukázala.

Všichni mají kráčet cestou duchovního dětství, i ten, kdo je už pokročilého věku a zastává důležité funkce. I ten, kdo je učený, protože se léta vzdělával studiem a zkušeností. I ten, kdo je bohatý kulturou a je povolán k velice zodpovědným úkolům.

Při vašem dnešním lidském rozvoji, který se vyvíjí během let, žádám od vás duchovní dětství, abyste byli vnitřně malými, a tak se stali pokornými a stejně křehkými jako moje dítě Ježíš.

Chci, abyste měli čisté dětské srdce, které nezná sobectví a hřích, otevřené pro lásku a oddanost, které očekává všechno od nebeského Otce, aby zase všechno dalo.

Chci, abyste měli dětského nedotčeného ducha, uzavřeného pro podvod a klam: ducha, který se otvírá jako květ, aby přijal paprsek pravdy a moudrosti.

Chci, abyste měli učenlivou vůli dětí, která se nechá oddaně a s důvěrou formovat jako měkká hlína: vůli, která musí být formována jen dobrem a pravdou a která sílí hledáním dobra a krásy.

Ach, přemilí synové, nutně musíte jít touto cestou duchovního dětství, chcete-li dokonale žít své zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Jen tak vás mohu nést jako své Dítě Ježíše a obětovat vás ve chrámu Páně, aby se splnil jeho plán lásky a milosrdenství, který má s vámi pro záchranu všech mých dětí roztroušených po světě.“

11. února 1983

Zjevení Neposkvrněné v Lurdech

Milujte se navzájem!

„Přicházejte v procesích,“ řekla jsem Bernadetě, malému prostému děvčátku, když jsem se jí zjevila v chudé jeskyni massabielské.

Proč jsem si to přála? Protože chci, aby všichni moji synové kráčeli společně spojeni v modlitbě a lásce.

Můj odpůrce se vás dnes všemi způsoby pokouší rozdělit a izolovat, popouzí jedny proti druhým. On, který je od počátku *otecm lži* a rozséváčem nenávisti, pokouší se stále více ničit vaši bratrskou jednotu.

Tak se často – i pod klamným zdáním dobra – jedni stavějí proti druhým, skupiny bojují proti jiným skupinám neustálým hledáním vlastního uplatnění a činí tak mnohá úsilí o dobro neplodnými.

Chci, abyste ke mně přicházeli společně, neboť jsem Matkou všech a chci vás proto formovat společně k modlitbě, k pokání a k vaší vzájemné lásce. Jako nikdy předtím je v těchto dobách nutné žít podle nového přikázání, které vám dal Ježíš na Zelený čtvrtek večer při poslední večeři: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás!“

Chci vás vést ke vzájemné a společné lásce. Je nutné podávat toto svědectví lásky v církvi, lásky, která vás všechny spojuje v dokonalosti lásky, aby se vyvrátila takтика rozdělení a izolování, užívaná mým Protivníkem.

Pojďte ke mně všichni obtížnou cestou své doby tím, že se budete společně modlit, společně zpívat chvály a vzájemně se milovat.

Pojďte ke mně proto ne jednotlivě a rozděleni, ale v procesích. Posilujte toho, kdo je slabý, a pomozte jít dále tomu, kdo zůstal stát.

Pojďte ke mně, neboť já vás všechny sjednocené chci přivést k svému Synu přítomnému v Eucharistii. Ježíš je přítomen v Nejsvětější Svátosti, aby vám pomohl vybudovat tuto vaši jednotu, aby vám dal příklad, jak se má milovat v úplném sebedarování všem bratřím.

Pojďte ke mně společně, abych vás přivedla k Ježíšovi v Nejsvětější Svátosti, který na vás čeká ve svém tichém obětování, skutečně přítomný mezi vámi všemi ve všech svatostáncích světa.

Pak budete moci učinit to, oč vás prosím pro uskutečnění svého mateřského plánu záchrany.

5. března 1983

První sobota měsíce a postní doby

Cesta pokání

„Přemilí synové, následujte mě na cestě pokání.

Zbraně, kterými máte bojovat v mé bitvě, jsou modlitba a pokání.

Dnes vám chci ukázat cestu pokání, kterou musí každý z vás jít.

První etapa je etapa odříkání se a zapírání se.

Musíte se zříkat sebe, všech nezřízených náklonností a vášní, přehnaných přání a ctižádostivých plánů. Nehleďte nikdy ve své apoštolské práci ani úspěch, ani lidské uznání, ale milujte skrytost, apoštolát konaný v mlčení a pokoře, v každodenním věrném plnění vašich povinností.

Tak lze přemoci sobectví, které je nejsnadnější a nejobyčejnější léčkou, kterou se vám můj Protivník snaží bránit v cestě.

Pak budete vnitřně svobodní; snadno a jasně uvidíte Boží vůli a budete schopnější ji splnit.

Druhou etapou je dobře nést svůj kříž. Tento kříž tvoří všechny těžkosti, se kterými se setkáváme, když chceme plnit jen Boží vůli, což s sebou přináší závazek každodenní věrnosti povinností vlastního stavu. Věrnosti činit i nejmenší věci dokonale, všechno dělat s láskou a prožívat každý okamžik dne v plnění Boží vůle.

Jak vzácná je tato druhá etapa utrpení zvláště pro vás, moji přemilí synové!

V ní budete podobni Ježíši ukřižovanému, a toto vnitřní ukřižování se děje každý den a v každém okamžiku vašeho kněžského dne: v době modlitby, která je tak potřebná a má být středem vašeho života; ve vzácné chvíli sloužení mše svaté, při níž i vy jste s Ježíšem vnitřně obětováni za život světa; ve věrnosti ke kněžským povinnostem podle úkolu jednoho každého z vás; v hlásání evangelia, při katechezi, ve vyučování, v charitním apoštolátě, při setkání s každým, především s chudším, opuštěnějším, více vytlačeným na okraj společnosti, utiskovaným, s tím, kdo se cítí opovržený a odmítaný.

Ve svém kněžském apoštolátě nikdy nehleďte uspokojení sebe samých ani dosažení nějaké výhody: oběťte se všem s neúnavnou silou lásky. Ať vás při tom nezastaví nevděčnost, ať vám nepřekáží nepochopení, ať vás nebrzdí a neunaví nedostatek shody! Především vašim kněžským utrpením mohou být duše zrozeni k životu milosti a spásy.

Třetí etapa je následování mého Syna Ježíše na Kalvárii.

Kolikrát jsem viděla Ježíše za jeho života, jak s touhou obracel své oči k Jeruzalému, kam měl vystoupit, aby byl zrazen, zajat, od svých souzen a odsouzen, bičován, trním korunován a ukřižován. Jak velice Ježíš toužil po této chvíli: šel stále vstříc dovršení své Paschy lásky a obětování se pro vás.

Teď jste i vy, přemilí synové, kteří jste Ježíšovými kněžími, povolání denně následovat Ježíše až k dokonání vaší velikonoční oběti pro záchranu všech.

Nikdy neztrácejte odvahu! Křik těch, kteří vás odmítají a proti vám bojují, to jsou dnes hlasy odsouzení.

Spáchané, ospravedlňované a neodčiněné hříchy jsou pro vás bolestným bičováním.

Omyl, který hrozí odvést od víry velmi mnohé duše, je pro vás trnovou korunou.

Zůstat dnes věrným vašemu povolání je tvrdou cestou na Kalvárii.

Překážky, se kterými se dnes setkáváte, když zůstáváte spojení a ve všem poslušni papeže a hierarchie s ním spojené, neporozumění i ze strany spolubratří, pocit vytlačení na okraj, který často pocítujete – to jsou bolestné pády (na křížové cestě).

Když se však svým zasvěcením svěříte mému Neposkvrněnému Srdci, je to dnes pro vás setkání s vaší Matkou, naplněnou bolestí. Od nyníška pokračujme společně v dokonalém následování Ježíše, který vás zve, abyste ho následovali na křížové cestě.

Někteří z vás budou muset prolít i svou vlastní krev v závěrečných chvílích této krvavé očisty.

Přemilí synové, ukázala jsem vám teď cestu, kterou musíte jít, abyste dospěli k pravé zkušenosti obrácení.

Je to prostá cesta evangelia, kterou vám vytyčil můj Syn Ježíš, když vám řekl: „Kdo chce jít za mnou, zřekni se sám sebe, den co den ber na sebe svůj kříž a následuj mě.“

Po této cestě, evangelní a kněžské, vás chce vést vaše nebeská Matka!“

25. března 1983

Zvěstování Páně

Otevření Svatého roku Vykoupení

Otevřte brány Kristu!

„Přemilí synové, prožijte dnes tuto chvíli milosti, kterou pro vás připravilo Ježíšovo Srdce.

Je to jeho svátek.

Oslavujte dnes tajemství jeho příchodu k vám.

Věčné Slovo Otce přijímá v mém panenském lůně svou lidskou přirozenost, která mu dovoluje stát se člověkem jako vy, vaším pravým bratrem.

V téže chvíli je lidstvo vykoupeno, slabost posílena, chudoba zusušena a pro každého člověka se otevírá brána jeho pravé, nadpřirozené, božské velikosti.

Je to však také můj svátek.

Svátek Syna ve mně počátečním působením Ducha Svatého je také svátkem Matky, která mu dává život, a přitom si navždy uchová nevýslovný půvab ustavičného panenství.

Jeho „ano“ jako Syna Otci a moje „ano“ jako Matky Synovi nás vzájemně navždy spojuje v dokonalém plnění Boží vůle. „Protože celopaly ani smírné oběti nežádáš, tu jsem řekl: Přicházím splnit tvou vůli, můj Bože.“

Dnes je však také váš svátek, synové!

V téže chvíli, kdy se Slovo stává tělem v mém panenském lůně, pro každého z vás se vytváří reálná a konkrétní možnost stát se pravým Božím dítětem, Ježíšovým bratrem, a dostat veliký dar jeho vykoupení. V téže chvíli vtělení se také já stávám pro vás všechny pravou Matkou – v nadpřirozeném řádu – vašeho božského života.

Proto „můj papež“ otvírá dnes Svatou bránu a zahajuje jubilejní rok Vykoupení; následuje tak vnuknutí Ducha Svatého, které dostal v jednom intenzivním okamžiku modlitby.

Vykoupení začíná ve chvíli Ježíšova vtělení, pokračuje během celého jeho života a vrcholí v oběti jeho těla, vydaného za vás, a jeho krve za vás prolité, v oběti, která se dokonává na vrcholku Kalvárie a mysticky se obnovuje dále na oltáři.

Odpovězte všichni na tuto mimořádnou dobu milosti, kterou milosrdná láska Ježíšova připravila pro tuto generaci tak odbojnou a ohroženou, od Boha vzdálenou a zkaženou, tak ovládanou satanem a zlými duchy, a proto nemírně potřebující záchranu.

Tento svatý rok je největším pokusem Ježíšova Božského Srdce a mého Neposkrvněného Srdce, abyste se všichni obrátili na cestu návratu k Bohu, upřímně litovali svých hříchů a opravdově se snažili o obrácení, které vás přivede k tomu, abyste jednali spravedlivě a v lásce, v dobrotě a vzájemném dávání, pro blaho všech.

Moje mateřská prosba se teď stává naléhavou: vašim prostřednictvím, přemilí synové, se s ní chci obrátit ke všem svým dětem.

Svým ubohým dětem, které zbloudily, svedeny ateismem, který všude vládne, a které stále tvrději odmítají Boha, říkám prosebným hlasem: „Vraťte se zpět k Bohu, který je vaše spása a váš pokoj!“

V mateřském bolestném nářku opakuji svým ubohým hříšným dětem, svedeným zlem, nenávistí a násilností: „Vraťte se zpět k Bohu, který vás očekává s otcovskou láskou. Nechte se omýt předrahou krví a očistit se nekonečným milosrdenstvím mého Syna Ježíše!“

Dětem církve, která dnes prožívá chvíle svého smrtelného zápasu a svého výkupného utrpení, opakuji svou mateřskou výzvu, aby šly cestou lásky a jednoty, věrnosti a svatosti, modlitby a pokání.

K celému lidstvu chci volat – jako Matka plná úzkosti, když vidí smrtelné nebezpečí, které mu hrozí: „Otevřte dokořán brány Kristu, který přichází. On je jediný *Bůh s vámi*, on jediný je váš vykupitel, on jediný je váš zachránce!“

Přijmete-li moje pozvání, brzy k vám přijde doba spravedlnosti a pokoje a mé Neposkvrněné Srdce bude slavit svůj triumf, když vás uvidí jít cestou oslavování Otce, následování Syna a dokonalého spojení s Duchem Svatým.“

1. dubna 1983

Velký pátek

Všechno je dokonáno!

„Všechno je dokonáno!“ To jsou poslední slova před mocným zvoláním, se kterým můj Syn Ježíš vypustil duši.

Zůstaňte dnes se mnou pod křížem, přemilí synové, abyste pochopili smysl těchto jeho slov.

Je Velký pátek, den jeho utrpení a jeho smrti na kříži. Je to vzácná chvíle vašeho vykoupení.

Vstupme do hlubiny Ježíšova Srdce, abychom okusili hořkost jeho duše a pronikli hluboké tajemství jeho oběti.

Vše je dokonáno v okamžiku oběti jeho těla a prolití jeho krve za vás.

Všechno v jeho životě směřovalo k tomuto vrcholnému okamžiku: Jak velice toužil denně ve svém pozemském životě po tomto velikonočním svátku svého utrpení a své smrti pro vás!

Pod tím křížem, na kterém můj Syn prožívá svůj strašný smrtelný zápas, stojím dnes spolu s Janem, který vás všechny zastupuje. V duši spojení s Ježíšem, s nímž jsem hluboce spjata v jeho vykupitelském díle, projdeme společně chvílemi, které ho přivedly k jeho dokonalému dovršení.

Radostná chvíle Zvěstování, když Slovo Otcovo vtělené v mém panenském lůně přijalo ono tělo, které pro něj bylo připraveno a které mu umožnilo ihned začít vzácné dílo vykoupení.

Zářivý den jeho narození v chudé kůlně v Betlémě, když jsem v jeho něžném dětském těle zahlédla znamení pravého Beránka Božího, povoláného, aby se daroval v dokonalou oběť pro spásu světa.

Radostná léta jeho dětství po návratu z vyhnanství prožitého v Egyptě, když jsem pozorovala, jak se denně rozvíjí v kráse, milosti a božské moudrosti, jako se květ otevírá slunci.

Dlouhá léta jeho mládí, když jsem viděla růst jeho tělo, v němž se zrcadlila syntéza veškeré lidské dokonalosti, zapražené do každodenní práce a poznamenané potem a únavou.

Ach, často jsem ve své duši viděla jeho ruce a nohy už proniknuté ranami a jeho tělo zbrcené krví ... A tu jsem se opět nad ním skláněla s mateřskou něžností.

Krátká léta jeho veřejného života, ve kterých všem hlásal radostnou zvěst spásy, uzdravoval, odpouštěl, zavíral rány a léčil choroby, promíjel hříchy a konal nesčetné zázraky. Kolikrát – vedle mne, své Matky, které všechno svěřoval, v duchu šel spolu se mnou na vrchol Kalvárie a prožíval tam okamžik svého bolestného rozloučení!

„Všechno je dokonáno!“

A Ježíš chtěl připravit své učedníky na pohoršení tohoto okamžiku: „Syn člověka musí vystoupit do Jeruzaléma, kde bude vydán do rukou pohanů a bude poplíván, bičován, odsouzen, ukřižován, ale třetího dne vstane z mrtvých.“

Nyní se naň dívám, jak visí na kříži, vidím jeho ruce a jeho nohy rozervané hroznými ranami, korunu z trní, jak mu otvírá na hlavě potůčky krve, které stékají a znetvořují jeho tvář. Jeho tělo se chvěje silnou třesavkou a smrtelným zápasem a jeho rty se otvírají ještě k posledním jeho slovům: „Všechno je dokonáno!“

Otcova vůle je nyní splněna. Každá okolnost jeho života směřovala k tomuto dokonalému vyplnění... Jeho dílo je tu shrnuto v jediném činu, ke kterému vždycky všechno směřovalo: k božskému, nevýslovnému a drahocennému daru jeho vykoupení.

Jako on, i vy, moji přemilí synové, jste mnou připraveni na tento nejvyšší okamžik, aby se splnil Otcův plán v této nové hodině výkupného utrpení pro církev. Všechno má ve vašem životě tento hluboký smysl.

Čtete se mnou, svou bolestnou Matkou, v zapečetěné knize vašeho života: všechno v ní bylo od Boha připraveno a mnou uspořádáno s láskou tak, jak jsem to učinila se svým Synem Ježíšem. Tak i vám mohu pomoci dnes splnit Otcovu vůli.

Milujte všechny s otevřeným a velkodušným srdcem, uzdravujte choroby, zavírejte hluboké rány, rozdávejte milost a pokoj a odpouštějte hříchy!

A připravte se se mnou vystoupit na vaši Kalvárii (...).“

3. dubna 1983

Hod Boží velikonoční

Nic ať neruší váš pokoj

„Ježíš vstal z mrtvých, aleluja!

Radost, kterou zakusilo mé srdce, když Ježíš vstoupil do světničky, kde jsem právě byla, a v božském jasu svého oslaveného Těla se sklonil, aby políbil na tvář svou Matku, zatímco já v hluboké adoraci skrápěla slzami radosti znamení jeho světlých ran – to vše dnes sděluji a všem tvým bratřím kněžím a svým přemilým synům: „Pokoj tobě, pokoj vám,“ opakuji vám se svým Zmrtvýchvstalým Synem.

Nic ať neruší tento váš pokoj:

– ani svět, ve kterém žijete, bouřící se proti Bohu, zvrácený a v moci Zlého: Ježíš už tento svět přemohl;

– ani zatemněná a rozdělená církev, do které vniká modloslužba a odpadlictví: Ježíš miluje svou Nevěstu božskou láskou a v těchto chvílích její očistí je jí blíže než jindy;

– ani převratné události, ani pronásledování a bratrovražedné boje, ani oheň, ani rudý bič, který se už chystá vrhnout na svět.

Ježíš vstal z mrtvých a žije mezi námi.

On řídí události světa a dějin podle plánu své milosrdné lásky ke spáse všech svých vykoupných bratří.

Proto v Ježíši, který je život a vzkříšení, pokoj vám v radosti čisté a nadpřirozené! Pokoj všem ve velikonoční Kristově radosti! Papeži a všem moje požehnání ve jménu Otce oslaveného, Syna zmrtevýchvstalého a Ducha Svatého, který je vám dán jako dar!“

Pescara, 1. května 1983

Svátek sv. Josefa Dělníka

Tento měsíc květen

„Přemilí synové, snažte se v tomto měsíci intenzivněji žít zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci: jen tak mě bude každý z vás opravdu ctít.

Darujte mi kvítky umrtvování, abyste utěšili mou velkou bolest, když vidím, jak žádné moje výzvy k lidstvu, aby se vrátilo ke svému Bohu, nejsou přijímány.

Jak je Ježíš zarmucován mnohými, kteří jdou cestou hříchu, nečistoty, korupce a bezmezného sobectví!

Nabízejte těmto mým ubohým nemocným dětem pomoc vašeho pokání a vašeho umrtvování!

Každý den tohoto měsíce, který je mi zasvěcený, darujte mi kvítky, které spočívají v mlčení, učenlivosti, plné pohotovosti, pokory a trpělivosti, mírnosti, vašeho zřikání se pohodlí a potěšení smyslů. Tak půjdete cestou sebezapření, a tak v sobě uskutečníte ono odříkání se světa a jeho svodů, které tvoří nejdůležitější povinnost přijatou v den vašeho křestního a kněžského zasvěcení.

Dávejte mi modlitby růžence a modlete se je intenzivněji a častěji!

Shromažďujte kolem sebe řeholní osoby a věřící ve večeradlech neustálé a horlivé modlitby se mnou!

Žádám vás, především nyní, abyste se modlili svatý růženec horlivě a s radostí. Je zbraní, kterou dnes musíte používat v boji, abyste v této krvavé bitvě zvítězili; růženec je zlatý řetěz, který vás poutá k mému Srdci; je hromosvodem, který od vás a od vašich drahých odvrací oheň trestů; je jistým prostředkem, abyste mne měli vždycky ve své blízkosti.

Konečně od vás žádám, abyste často obnovovali zasvěcení mému Neposkvrněnému a bolestnému Srdci a plně podle něho žili.

Co nejrychleji vstupte do tohoto útočiště, abych vás mohla chránit.

Moje ochrana musí být všem stále zřejmější, neboť dny, které prožíváte, jsou poznamenány velkými utrpeními a pro mnohé moje děti, dnes tak ohrožené, roste nebezpečí, že se ztratí.

Tento měsíc květen, mně zvlášť zasvěcený, ať je pro vás vzácnou příležitostí oddat se mi s obětováním malých květin umrtvování, s častou modlitbou svatého růžence a v intenzivním prožívání zasvěcení se mému Srdci.“

22. května 1983

Svátek Letnic

Nové nebe a nová země

„Vše se začíná plnit, přemilí synové, které jsem před dlouhým časem povolala, abyste vstoupili do mého útočiště a přijali můj plán záchrany a milosrdenství.

Proto vás shromažďuji ve večeradle svého Srdce, abych vás vedla k životu modlitby, k vzájemné lásce, oddanosti a ke svatosti.

V tomto novém večeradle společně volejme o dar Duchu Svatého, který vychází od Otce a Syna a chce se na moji mateřskou přímluvu ještě dnes vylít v plnosti na trpící církev a na lidstvo zahalené tmou.

Pod vlivem mocného působení jeho lásky se může poušť tohoto světa úplně obnovit nesmírnou rosou milosti a přetvořit se tak v onu zahradu života a krásy, ve které by se mohl se zalíbením zrcadlit Bůh.

Duchu lásky, daruj nám nové nebe a novou zemi, kde bude Nejsvětější Trojice milována a oslavována, kde lidé budou moci žít pospolu v jedné jediné velké rodině, kde budou zcela zahojeny rány sobectví, nenávisti, nečistoty a nespravedlnosti.

Duchu lásky, daruj nám církev obnovenou neodolatelnou mocí tvého božského působení, které narovnává křivé, ohýbá strnulé, hojí poraněné, zavlažuje suché a otvírá uzavřené.

Dej nám, Duchu lásky, církev věrnou evangeliu, hlasatelku pravdy, zářící velkou svatostí.

Dej nám, Duchu lásky, církev pokornou, evangelní, chudou, čistou a milosrdnou.

Svým božským ohněm spal, co je v ní nedokonalé, zbav ji mnohých mocenských prostředků; osvobod ji od kompromisu se světem, ve kterém žije a který musí zachránit. Učiň, aby ze své očisty vyšla plně obnovená, stále krásnější, bez poskvrny a bez vrásek, podobná Marii, své Neposkvřněné Matce, tvé milované Nevěště.

Jenom v triumfu mého Neposkvřněného Srdce se dokonale splní úloha, kterou jsem svěřila svému Kněžskému hnutí.“

11. června 1983

Neposkvřněného Srdce Panny Marie

Brána nebeská

„Mé Neposkvřněné Srdce je nebeská brána. Jí přichází Duch lásky Otce a Syna, aby se dostal k vám a obnovil celý svět.

Proto vás dnes zvů, abyste vstoupili ještě dále, do hlubiny této mé nebeské zahrady; tak budete ozáření světlem Nejsvětější Trojice.

V mém Neposkvrněném Srdci na vás hledí Otec se zalíbením, neboť vidí, že jsem vás vychovala, abyste ho dokonale oslavovali.

Mou mateřskou úlohou je pomáhat každému z vás plně uskutečnit plán Otce, který vás stvořil, abyste měli účast na jeho bytí, na jeho lásce a na jeho slávě.

Proto vám pomáhám otevřít se slunci Boží lásky, která vám dá růst v krásě, dobru a pravdě. Boží krása se ukazuje v celé své božské harmonii spořádanými projevy vašeho života.

Kolik tajemných odstínů a možností se chvěje v motivech vaší modlitby, vašeho utrpení, mlčení, všech těch ctností, které mají spolu vytvořit báseň vašeho života! V životě se otvíráte pro zpěv k oslavování Otce, který se chce ve vás se zalíbením zhlížet, zatímco se v tajemství jeho otcovství rodíte k nové plnosti života a radosti.

V mém Neposkvrněném Srdci si vás Syn přizpůsobil, aby vás učinil shodnějšími se svým obrazem a aby vás spojil se svým vlastním životem.

V této mé nebeské zahradě se stane zázrak vaší proměny.

Tato proměna se uskutečnila především na mně, neboť Ježíš mě našel jako nejčistší tvárnou hlinu a zformoval mě ke své podobě tak dokonale, že žádný jiný tvor ho nemůže napodobit tak, jak to udělala vaše nebeská Matka.

Tak jsem se stala z Matky dcerou svého Syna; tak jsem se stala jeho první dokonalou učednicí; a proto – když vás vedu k Ježíši – mohu se vám ukázat jako vzor k napodobení, chcete-li dospět k tomu, aby on ožil ve vašem životě.

Formuji vás k jeho podobě v myšlení a získávám vám Ducha moudrosti, který vás povede, abyste hledali jeho božské Slovo, přijali ho, uvažovali o něm a uchovávali ho. Tak dokážete žít podle evangelia v prostotě maličkých, s věrností mučedníků a s hrdinstvím svatých.

Přetvářím vás ve vašich srdcích a vedu vás k plnosti lásky k Bohu, abyste pak mohli milovat všechny své bratry toutéž jeho božskou láskou. Proto vás činím stále čistšími a citlivějšími, vnímavějšími a milosrdnějšími, mírnějšími a soucitnějšími, pokornějšími a silnějšími.

A každý den vchází Ježíš branou této mé neposkvrněné zahrady, aby zakusil velkou radost, když vidí, že vy všichni, mé děti a jeho malí bratři, ho napodobujete a že jím všichni žijete.

V mém Neposkvrněném Srdci se vám stále více a více sděluje Duch Svátý, aby uskutečnil ono splnutí života a lásky s vašimi dušemi, jaké uskutečnil s vaší nebeskou Matkou. A když vás vidí v mém mateřském náručí, vane nad vámi silou lásky, aby vás učinil ohnivými jiskrami, plameny milosti, hvězdami svatosti a horlivosti, aby se obnovila nebeská klenba církve.

Sdílí se vám se svatými dary a činí z vás vhodné nástroje pro návrat světa k Bohu milosrdenství a záchranu, připravuje království, v němž bude vládnout Ježíš svou božskou mocí a celé tvorstvo bude věčně velebit Otce.

Vejděte proto nebeskou branou mého Neposkvrněného Srdce, chcete-li mít účast na Božím zázraku nových Letnic církve a dokonalé obnovy světa.“

Valdragone di San Marino, 29. června 1983

Sv. Petra a Pavla,

exercicie a večeřadlo odpovědných činitelů MKH

Proč jsem vás zde chtěla mít

„Tohoto roku jsem vás zavolala opět a vy jste přišli z celé Evropy, abyste strávili tyto dny se mnou v nepřetržitém večeřadle.

Jak potěšujete mé Srdce v těchto tak sužujících časech, jak oslavujete svou nebeskou Matku; ozařuji svým světlem vaše srdce a do vašich duší vlévám plnost milosti!

Jsem stále s vámi, spojuji se s vašimi modlitbami, zvětšuji vaši lásku, posiluji vaše svazky, které vás sjednocují: mám radost, že vás vidím takové malé a poddajné, ochotné vzájemně se chápat, pomáhat si a společně kráčet po namáhavé cestě svého zasněžení, které jste mi učinili.

Proč jsem vás chtěla v tomto roce mít zde?

Abych vám pomohla pochopit, že nyní už musíte jít společně, spojeni v lásce, dokud nebudete opravdu *jedno*. V těchto dnech chci, abyste se všichni stali večeřadlem mého Neposkvrněného Srdce jen jedním srdcem a jednou duší.

Taktikou mého odpůrce je způsob používání nenávisti a rozdělení. Kam přijde se svými zákeřnými a zlomyslnými intrikami, působí rozkol, nedorozumění, antagonismus. Působí stále více také v církvi, aby rozbil její vnitřní jednotu. Proto vás shromažďuji ze všech částí světa, abych vám dala pochopit, že se už začíná plnit vaše veřejné poslání vašim osobním a velmi cenným obětováním.

Tento rok je Svatý rok Vykoupení, které vykonal na kříži můj Syn Ježíš.

Mé Neposkvrněné Srdce se stalo i pro vás od kolébky oltářem, na kterém vás každého musím připravit na kříž, který pro vás přichystal Otec pro záchranu světa.

Začněte proto, moji přemilí synové, s důvěrou a oddaností prožívat krvavé hodiny, které teď na vás čekají, zatímco vás denně stále více připodobňují ukřižovanému Ježíši.

Bludy, které se šíří v církvi a zatemňují její víru, jsou trnovou korunou; hříchy páchané, ale už neodčištěvané, jsou bolestným bičováním; nečistota, která se šíří, mění celé vaše kněžské tělo v jednu jedinou ránu; nenávist světa, nepochopení a dokonce vylučování ze společnosti, kterým jste zahrnováni, to jsou hřeby, které vás probodávají; jste voláni, abyste se mnou vystoupili na Kalvárii, na níž budete obětováni za spásu světa.

Také proto jsem vás sem zavolala, abych vám vyprosila Ducha Svatého. Otec a Syn vám ho dávají v přehojné míře pro vaši ustavičnou modlitbu, spojenou s mo-

jí mateřskou přímlovou. On vás promění v hořící plameny horlivosti pro slávu Boží a v odvážné svědky pro Ježíše v těchto tak zlých dobách.

Boj mezi vaší nebeskou Matkou a jejím Odpůrcem dosáhl teď rozhodující fáze.

„Žena oděná sluncem“ otevřeně bojuje se svým vojskem proti vojsku, které řídí Rudý drak, do jehož služeb se dala černá šelma přicházející z moře.

Rudý drak je marxistický ateismus, který nyní dobyl už celý svět a lidstvo přivedl k vybudování nové civilizace bez Boha.

Proto se svět stal suchou a studenou pouští, ponořenou do ledu nenávisti a do temnot hříchu a nečistoty.

Černá šelma je svobodné zednářství, které prosáкло i do církve, napadá ji, zraňuje a pokouší se ji zničit svou zákeřnou taktikou.

Jeho duch se šíří všude jako jedovatý mrak a ochromuje víru, uhasíná apoštolskou horlivost a stále více vzdaluje mnohé od Ježíše a od jeho evangelia.

Přišel čas, abyste vy – apoštolové této poslední doby – odvážně bojovali pod vedením vaší nebeské Vojevůdkyně:

- Na rozdělení chci odpovědět vašim prostřednictvím tak, že posílím jednotu a lásku, která vás spojuje, až z vás vytvořím jedno.

- Na rozšiřování hříchu a zla odpovím vašim kněžským obětováním, a proto vám pomohu vystoupit na Kalvárii a položím vás na kříž, na němž musí být obětován každý z vás.

- Na útok Rudého draka a černé šelmy odpovím tím, že vás všechny volám do boje, aby Bůh byl stále více oslavován a aby se církev ve svých dětech uzdravila z ran nevěry a odpadu.

Modlete se, milujte, činite pokání!

Jděte cestou pokory, duchovního dětství, opovrhování světem, sebezáporu: následujte Ježíše, který vás miluje a vede.

Brzy zazáří všude jeho vítězství.

Triumfem mého Neposkvrněného Srdce k vám přijde slavné Ježíšovo království. A Ježíš povede v duchu své lásky celé tvorstvo, aby oslavovalo Otce. Nakonec bude obnovena celá tvář země.

Proto se na vás dívám s mateřskou něžností, dokud nesestoupíte z tohoto vrchu, vaše srdce naplním milostmi, které pochopíte později, a žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svätého.“

16. července 1983

Panny Marie Karmelské

Na hoře Karmel

„Svatá hora“

„Vystupte se mnou, přemilí synové, na „svatou horu“ vašeho dokonalého připodobnění ukřižovanému Ježíši.

Kolikrát můj Syn Ježíš rád vystupoval na hory, neboť ho podněcovala touha po samotě a tichu, aby svou jednotu s Otcem prožíval s větší intenzitou!

Jako jinoch hledal útočiště na kopcích kolem Nazareta; na hoře zvěštoval evangelní zákon blahoslavenství; na hoře Tábor prožil extázi svého proměnění; v Jeruzalémě, městě na hoře, shromáždil své učedníky k poslední večeři a prožil bolestné hodiny své vnitřní agonie; na Kalvárii přinesl svou oběť; na Olivové hoře se událo jeho konečné odloučení od svých slavným vystoupením na nebesa.

Dnes se mnou vystupte na tuto „svatou horu“, již je Ježíš Kristus, abyste mohli vstoupit do živé důvěrnosti s ním. V této době mé rozhodující bitvy je každý z vás povolán, aby bojoval oděn Kristovým světlem, protože vy musíte být jeho přítomností ve světě.

Vystupte proto na „svatou horu“ jeho moudrosti, která se vám odhaluje, jste-li malí, pokorní a chudí. Váš duch bude přitahován jeho božským duchem a proniknete do tajemství pravdy zjevené v Písmě svatém, strhne vás krása jeho evangelia a vy budete dnešním lidem s odvahou zvěstovat Ježíšovo slovo, které samo osvěcuje a může vést k plnosti pravdy.

Vystupte se mnou na „svatou horu“ jeho Srdce, abyste byli proměnění hořícím keřem jeho lásky. Vaše srdce bude pak rozšířeno a zformováno podle jeho Srdce. Vaše srdce bude ve světě bít tlukotem Srdce Ježíšova, který hledá především ty nejvzdálenější a všechny chce obklopit plamenem nekonečného milosrdenství.

Stanete se silnými a pokornými srdcem, budete opravdu schopni milovat, budete balzámem na hluboké rány trpících a nejpotřebnějších a svou kněžskou pomoc budete poskytovat především těm, kteří zbloudili na cestách zla a hříchu. Tak svou láskou přivedete nesmírný počet mých dětí na cestu záchrany.

Vystupte na „svatou horu“ jeho božského člověčenství, abyste se mohli stát obrazem jeho stálého sebeobětování pro vás.

Jeho oči ve vašich očích, jeho ruce ve vašich rukou, jeho Srdce ve vašem srdci, jeho utrpení ve vašich utrpeních, jeho rány ve vašich ranách, jeho kříž ve vašem kříži.

Tak se stanete silnou přítomností Ježíše, který vaším prostřednictvím může i dnes mocně působit, aby všechny přivedl ke spáse. V ní je vítězství mého Neposkvrněného Srdce. Jí končí boj, k němuž jsem vás volala, a v ní se uskutečňuje mé předpovězené vítězství.

Proto je teď naléhavější než kdykoliv jindy, přemilí synové, abyste mě následovali jako svou nebeskou Vojevůdkyni. Vystupte proto se mnou na „svatou horu“, kterou je Kristus, abyste se mu dokonale připodobnili, aby tak mohl v každém z vás znovu žít a přivést všechny ke spáse.“

Ve světle ráje

„Dnes vás chci mít v duchu zde v ráji, přemilí synové, abyste mohli být naplněni důvěrou a nadějí při pohledu na svou nebeskou Matku ve slávě vzatou do nebe i s tělem.

Srdcem i duší hleďte na ráj, který vás očekává. Ráj je vaším pravým cílem! Nejste stvořeni pro tento pozemský život, i když vás tak plně zaměstnává, unavuje a vyčerpává.

Život na této zemi je jako dlouhá a bolestmi naplněná předsíň, kterou musíte projít, abyste vstoupili do království, které vám připravil nebeský Otec.

V tomto království každému z vás už předem připravil místo můj Syn Ježíš; andělé očekávají s radostí váš příchod a všichni svatí se modlí a hoří láskou v očekávání, že každé místo bude vámi také obsazeno, a to navždy.

Dnes je třeba více pohlížet na nebe, které vás čeká, chcete-li žít radostně a v důvěře.

Ve světle nebe pochopíte lépe také dobu, kterou prožíváte: je to doba utrpení. Je to doba popsaná v Apokalypse, doba, ve které satan zřídil ve světě své království nenávisti a smrti.

Nejchudší, nejkřehčí, nejbezbrannější, moji malí jsou tak často udoláni utrpením, které se denně stupňuje. Ach, Pán zkrátí čas zkoušky, neboť hledí i na vaši věrnost a vaši bolest. Abyste se však mohli utěšit, musíte dnes hledět na nebe, které je pro vás připraveno.

Ve světle ráje, který vás čeká, budete moci lépe pochopit znamení vaší doby.

Dny, které prožíváte, jsou zlé, neboť srdce lidí vyprahla a zchladla, uzavřena tak velkým sobectvím a neschopna už milovat.

Lidstvo jde cestou vzpoury proti Bohu a zatvrzelé zvrácenosti. A tak ovoce, které sbíráte, je špatné: jsou to plody nenávisti a násilí, korupce a bezbožnosti, nečistoty a modloslužby. Vaše tělo bylo povýšeno na idol a požitek se pokládá za nejvyšší hodnotu.

Kolik znamení vám posílá Pán, aby vás přiměl k lítosti a návratu: choroby, neštěstí, nevyléčitelné nemoci, které se šíří, rostoucí válečné konflikty, hrozby zel, která visí nad vámi! Abyste v této době nezoufali a šli dále cestou neochvějně a spolehlivě víry, stává se naléhavě nutným žít s myšlenkou a pohledem na nebeský ráj, kde vás miluje nebeská Matka s Ježíšem a provází vás i se svým oslaveným tělem.

Ve světle ráje, který vás čeká, dovedete především dokonale uskutečnit plán, který mám s každým z vás v těchto dobách velikého boje mezi „Ženou oděnou sluncem“ a jejím Odpůrcem, Rudým drakem.

V úplném odpoutání od světa a tvorů se stanete opravdu malými, plnými důvěry, pokory, dobroty. Půjдете cestou pohrdání světem a sebezapření. Budete schopni umrtvovat své smysly a nabídnete mi dar svého pokání.

Přeji si také, aby se vrátila praxe postu, Ježíšem tak doporučeného v jeho evangeliu. Tak se stanete pravými Ježíšovými učedníky a budete kolem sebe šířit světlo v této době proniknuté tmou.

Proto vás dnes vybízím, abyste upřeli svůj pohled na ráj, který jása nad tajemstvím tělesného nanebevzetí vaší nebeské Matky, která vás všechny povzbuzuje a žehná.“

Toronto (Kanada), 26. srpna 1983

Panny Marie Częstochowské

Matka očisty

„Přemilí synové, dívejte se mýma milosrdnými očima na zla, která dnes sužují svět a církev, a také vy budete prolévat slzy bolesti a hlubokého soucitu.

Milujte mým Srdcem všechny své bratry a pocítíte nesmírná utrpení mých ubohých dětí jako svá vlastní.

Jsem Královna všech národů a moje království je království lásky, která chce všechna srdce dovést k největšímu sjednocení života s Ježíšem, aby Otec byl oslaven v triumfu jeho Ducha lásky.

Noste ve svém životě utrpení národů, které se dostaly do otroctví těch, kteří popírají Boha a všemi prostředky šíří bezbožectví.

Polsko, za jehož Královnu jsem byla oficiálně prohlášena, je znamením tohoto vytrvalého a krvavého pronásledování.

Jak mnohým lidem se v těchto národech brání vyznávat svou víru!

Jak mnozí jsou zatlačeni na okraj společnosti, protože jsou věrni Ježíšovi a církvi! Rudý drak rozpíná své panství nad těmito národy už tolik let a pronásleduje mé děti nejzákeřnějšími a nejrafinovanějšími prostředky.

Kéž cítíte se mnou hlubokou ránu, kterou mi způsobily miliony dětí zavražděných v lůně svých matek; hřích, který se šíří a svádí duše; nemravnost, jež rozrušuje svědomí jako strašná rakovina; dezorientace mladých obětí neřestí, drog a násilí; zkáza tolika rodinných krbů!

Mějte podíl také na utrpení církve, která teď prožívá hodinu své největší opuštěnosti.

Jak těžce nemocná je tato moje nejmilejší dcera!

Noste v srdci utrpení Ježíšova a moje pro stav agonie, ve které se teď nachází církev ve všech částech světa.

Učí se blud a propaguje se dvojznačnými formulacemi nových, čistě kulturních interpretací pravdy; přijímá se duch světa, který se rozpíná svým zhoubným vlivem a přivádí tak mnoho duší k tomu, že se rozhodují pro hřích, ospravedlňují jej a žijí v něm; víra stále více mizí a z mnoha bohoslužebných prostor se vyhazují obrazy svatých, a dokonce i obrazy vaší nebeské Matky.

Odpad od Boha se rozšířil do všech částí církve. Zrazují ji i někteří biskupové, opustili ji mnozí její kněží, zběhlo od ní tolik jejích dětí a můj Odpůrce ji zraňuje.

Ty, mé malé dítě, jdi ještě do všech končin světa a rozhlašuj vši silou mé poselství.

Toto jsou hrozné a bolestné činy vaší očisty. Teď – jako ještě nikdy doposud – se musíte dívat na mne, aby se vám mohlo dostat útěchy, obrany a záchrany.

Jsem *Matkou* pro tyto vaše doby. V hodině současné očisty jsem pro vás *Matkou!*“

Vancouver (Kanada), 3. září 1983

První sobota měsíce

Služebníci vykoupení

„Přemilí synové, odpovězte na mé mateřské pozvání, abyste byli věrnými služebníky vykoupení, které vykonal můj Syn Ježíš.

Vám byla svěřena vzácná úloha křtít a odpouštět hříchy, hlásat evangelium, při mši svaté obnovovat Oběť, která se uskutečnila na Kalvárii, udílet milost ve svátostech, které Ježíš ustanovil.

Nechte znovu téci jeho krev, aby smyla všechny hříchy světa! Slavte denně s láskou a s bolestí, s živou vnitřní účastí oběť mše svaté: má moc napravit a zničit mnoho zla ve světě.

Ježíšovým Srdcem milujte všechny své bratry a moje děti. Kolik jich chodí po cestách tohoto světa jako stádo bez pastýře a jsou vystaveni všem nebezpečím! Kolik je jich zraněných hříchem! Kolik se jich stalo otroky zla, obětí nenávisti! Jak mnoho je ubohých, vykořisťovaných, slabých, trpících! ...

Všechna utrpení mých dětí jsou jako zoufalé volání o pomoc, které proniká ke mně a hluboce zraňuje mé mateřské Srdce.

Jsem s vámi na všech cestách světa. S mateřskou láskou pomáhám svým malým, kteří jsou ve veliké tísní: zachraňuji ztracené, uzdravuji nemocné, těším zarmoucené, povzbuzuji ty, kteří ztratili důvěru, pozvedám padlé, znovu nalézám zbloudilé.

To je ta hodina vítězství Neposkvrněného Srdce vaší nebeské Matky. To je hodina velikého zázraku Božího milosrdenství. Já však chci působit prostřednictvím vás, přemilí synové. Proto vás všechny zvou, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci.

Pak vás budu moci učinit dokonalými služebníky vykoupení, které vykonal Ježíš.

Z tohoto města, ležícího na břehu Tichého oceánu, který je zároveň jakoby hranicí mezi Východem a Západem, volám vás všechny, abyste odpověděli na můj plán, který se stává den ze dne zjevnější: Církev a svět uvidí, jak se uskuteční největší zázrak Božího milosrdenství.“

Montreal (Kanada), 8. září 1983
Narození Panny Marie

Mé nejmenší děti

„Shromažďuji ze všech částí světa své nejmenší děti, abych je spojila ve svém zastupu a ukryla v hlubinách svého Neposkvrněného Srdce.

Přemilí synové, slyšte jejich hlas, který prosí o vaši pomoc: běžte jim naproti, vezměte je do svého náručí a přineste je všechny k vaší nebeské Matce.

Malými jsou pro mne všechny děti, které byly už počaty, ale úmyslně zabity v lůně svých matek. Láska a vroucí přání vaší nebeské Matky a církve, aby byly zachráněny spolu s nevinnou krví prolitou těmi, kteří znevažují Boží zákon a neposlušají ho, je už křtem touhy a krve, který je všechny zachraňuje.

Malé a bezbranné jsou pro mne i ty děti, které žijí a vyrůstají, avšak ve škole jim říkají bludy, a kterým se předkládají hodnoty, jež jsou ve skutečnosti překračováním Božího zákona.

Mezi malé počítám mladé lidi, kteří se otvírají životu ve světě proměněném v poušť, protože je oloupen o lásku, a kteří jsou sváděni ke všem nejbolestnějším zkušenostem zla.

Malí jsou pro mne chudí, kterým chybí životní prostředky, kteří nemají domov ani práci a často jsou vykořisťováni.

Malými jsou pro mne všechny mé děti pronásledované, odsunuté na okraj společnosti a utlačované, ty, které trpí, které pláčou, které jsou opuštěné, které jsou bez pomoci a bez útěchy. Malými jsou pro mne všechny mé děti – oběti hříchu a nenávisti, které jdou životem bez důvěry a bez naděje.

Kdo pomůže těmto ubohým hříšným dětem a zachrání je?

Přemilí synové, přineste mi dnes věnec všech těchto mých malých dětí a položte jej kolem mé kolébky, abych jej mohla vzít jako kytici květů, které mi chcete nabídnout ke dni radostného svátku narození vaší nebeské Matky.“

San Francis (Maine, USA), 15. září 1983
Sedmibolestné Panny Marie

Jsem pod křížem

„Přemilí synové, pohleďte na svou Matku Bolestnou pod křížem, na kterém visí Ježíš, zápasí se smrtí a umírá. Od tohoto okamžiku je mé místo pod křížem každého mého dítěte.

Jsem pod křížem svého prvního přemilého syna, papeže Jana Pavla II., který miluje, modlí se a trpí pro smrtelný zápas, který prožívá církev, a pro osud, který očekává ubohé lidstvo. Nezpozorovali jste, že tu vyvstal bič války a že mnoho nevinných obětí bude muset snášet nevýslovná utrpení?

Jsem pod křížem, který dnes nesou biskupové: ti, co zůstali věrní, zatímco je stále více těch, kteří chtějí jít svou cestou, aniž by poslouchali a následovali Svatého ot-

ce, kterého Ježíš ustanovil jako základ církve; oni připravují jinou církev, odtrženou od papeže, která ještě vyvolává pohoršení rozkolu.

Jsem pod křížem, který dnes nesou kněží, moji přemilí synové, kteří jsou povoláni, aby žili v naprosté věrnosti Ježíšovi, jeho evangeliu a jeho církvi. Často musí snášet vnitřní mučednictví, když se cítí nepochopeni, posmíváni, a dokonce vlastními spolubratry zneuznáváni.

Jsem pod křížem duší, které se zasvětily Bohu, chtějí žít věrně svému zasvěcení, odporující duchu světa, který dnes vnikl do mnohých klášterů a vnesl do nich vlažnost, nečistotu, laxnost a hledání všech světských potěšení.

Jsem pod křížem mnohých věřících, kteří přijali mé pozvání s odvahou a velkodušností. Pod tíží mnohých těžkostí doufají ve mne, důvěřují mi: uprostřed velkých zkoušek se modlí s vírou a vytrvalostí, za nesmírného utrpení obětují v duchu smíru všechno, co jim Pán v jejich životě určuje.

Jsem pod křížem svých ubohých hříšných dětí, abych je přivedla na cestu pokání a smíření; jsem pod křížem dětí nemocných, abych jim dala útěchu a oddanost; bloudících, abych je přivedla na cestu záchrany; umírajících, abych jim pomohla zemřít v milosti a Boží lásce.

Ano, v této době, kdy se zvětšují utrpení a soužení, jsem vaší Bolestnou Matkou a Matkou útěchy jako nikdy dosud. Jsem přítomna pod vaším křížem a pod křížem všech svých dětí, abych s vámi trpěla a modlila se za vás.

Spolu s vámi obětuji Otci vzácný příspěvek vaší osobní spolupráce na vykoupení, které vykonal můj Syn Ježíš.“

Curacao (Antily), 29. září 1983

Svatých archandělů Michaela, Rafaela, Gabriela

Úloha andělů

„Dnes slaví církev svátek archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela. Je to také váš svátek, přemilí synové, protože Boží andělé se významně podílejí na mém vítězném plánu.

Hleďte, jakou mají úlohu: Pod mým vedením vedou strašnou bitvu proti satanovi a všem zlým duchům. Je to zápas, který se odehrává především v oblasti ducha – s inteligencí a v dokonalé shodě s plány dvou velkých a proti sobě postavených vojevůdců: Ženy oděné sluncem a Rudého draka.

Úlohou svatého Gabriela je odít vás vlastní mocí Boží.

On bojuje proti nejnebezpečnější léčce satana, který vás chce oslabit přivedením k malomyslnosti a únavě. Kolik z vás zůstalo stát na cestě zasvěcení, které jste mi učinili, právě pro tuto vaši lidskou slabost!

Je to slabost, která vás svádí k pochybnosti, nejistotě, strachu a zmatku. Tak se můj Odpůrce pokouší udělat vás neschopnými odporu, uzavřené do sebe, zdržující se vlastními problémy a neschopné pravého apoštolského vzletu.

Archanděl Gabriel má za úlohu pomáhat vám růst v důvěře tím, že vás oděje Boží silou. A tak vás každý den povede po cestě odvahy, pevnosti a hrdinné čisté víry.

Úlohou svatého Rafaela je nalévat balzám do vašich ran.

Jak často se satanovi podaří zranit vás hříchem, zasáhnout vás svými zákeřnými svody! Dává vám pocítit tíhu vaší ubohosti, neschopnosti a křehkosti a zdržuje vás na cestě k vašemu dokonalému darování se Bohu.

Dále je úlohou svatého Rafaela provázet vás na cestě, kterou jsem vám naznačila, a dát vám lék, který vás uzdraví ze všech chorob duše. Činí vaše kroky každý den jistějšími, vaše předsevzetí méně nejistými, vaše činy lásky a apoštolátu odvážnějšími, vaše odpovědi na má přání rozhodnějšími, ducha k mému mateřskému plánu pozornějšího. Tak bojujte svůj zápas posílnění nebeským balzámem!

Úlohou svatého Michaela je chránit vás před hroznými útoky satana proti vám.

V této době ti přemilí synové, kteří přijali mé pozvání a zasvětili se mému Neposkvrněnému Srdci, a všechny mé děti, které vstoupily do společenství mého vítězného šiku, staly se terčí, které si vzal na mušku s obzvláštním vztekem a krutostí můj a váš Odpůrce.

Satan na vás útočí v duchovní oblasti všemi způsoby pokušení a našeptávání, aby vás svedl ke zlému, k dezorientaci, k pochybnosti, k malomyslnosti. Používá často své oblíbené zbraně – ďábelského našeptávání a nečistých pokušení.

Napadá vás strašnými úklady a často se pokouší nastrčit vás do nebezpečí; také fyzicky útočí na váš život a na vaši bezúhonnost.

Archanděl Michael, obránce celé církve, zasahuje svou velkou mocí a přechází k útoku, aby vás vysvobodil od Zlého a od jeho nebezpečných nástrah. Proto vás vybízím, abyste snažně prosili o jeho ochranu denní recitací krátké, ale tak účinné modlitby exorcismu, kterou složil papež Lev XIII.

Zde je důvod, proč mají Boží andělé tak důležitou úlohu v plánu boje, který nyní probíhá: musíte žít stále v jejich společnosti.

Mají vzácnou a nezastupitelnou úlohu: jsou po vašem boku v boji v téže bitvě; dodávají vám síly a odvahy, uzdravují vás z vašich mnohých ran; chrání vás před zlem a spolu s vámi tvoří nejsilnější část vítězného šiku, kterému velí vaše nebeská Vojevůdkyně.“

Port Landerdale (Florida, USA), 7. října 1983

Růžencové Panny Marie

Drak bude spoután

„Přemilí synové, v denním boji proti satanovi a proti jeho úkladným a nebezpečným svodům, proti mohutnému vojsku Zlého musíte používat kromě zvláštní pomoci Božích andělů také jisté a nepřemožitelné zbraně: touto zbraní je vaše modlitba.

Modlitbou můžete vždycky vyrvat nepříteli území, kterého dobyl; můžete způsobit, že na poušti zla a hřichu vyraší výhonky dobra; především můžete vysvobodit nezměrné množství duší, které se satanovi podařilo vzít do zajetí. Modlitba má obrovskou sílu a vyvolává řetězové reakce dobra, které jsou silnější než reakce atomové.

Modlitba, kterou mám nejraději, je svatý růženec.

Proto vybízím při svých četných zjeveních, abyste se jej modlili, spojují se s těmi, kteří se jej modlí, a prosím o něj všechny toužebně a s mateřskou úzkostí.

Proč je svatý růženec tak účinný?

Protože je jednoduchou a skromnou modlitbou a vede vás k tomu, abyste byli malí, mírní a prostého srdce.

Dnes se satanovi daří dobýt všechno duchem pýchy a odboje proti Bohu. Bojí se však těch, kteří následují vaši nebeskou Matku cestou maličkosti a pokory. Velcí a pyšní si této modlitby neváží. Moji malí se ji však modlí s velkou láskou a radostí: chudí, děti, pokorní, trpící, velmi mnoho věřících, kteří přijali mé pozvání.

Đáblova pýcha bude přemožena pokorou malých a Rudý drak bude definitivně pokořen a přemožen, když ho spoutám nikoliv silným řetězem, ale velmi křehkou šňůrou: svatým růžencem.

Je to modlitba, kterou se modlíte se mnou.

Když mě prosíte, abych se za vás modlila, vyslyším vás a spojím svůj hlas s vaším, sjednotím svou modlitbu s vaší.

Bude proto vždy účinnější, neboť vaše nebeská Matka je prosící všemohoucnost. Vždy obdržím, když prosím, neboť Ježíš nikdy nemůže říci ne, když ho prosí Matka.

Je to modlitba, která spojuje hlasy církve a lidstva, neboť se koná ve jménu všech, a nikdy ne jen z titulu osobního.

Rozjímáním jeho tajemství přicházíte k pochopení Ježíšova plánu, který se rýsuje v celém jeho životě od Vtělení až do dokonání jeho slavné velikonoční oběti. A tak pronikáte stále hlouběji do tajemství vykoupení. A k pochopení tohoto tajemství lásky docházíte prostřednictvím vaší nebeské Matky, když procházíte cestou jejího Srdce, abyste získali nesmírný poklad božské hořící lásky Srdce Kristova.

V této modlitbě jste utváření k dokonalému oslavování Otce častým opakováním modlitby, kterou vás naučil Ježíš: „Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé.“ Budete také vedeni k věčnému klanění Nejsvětější Trojici recitováním „Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.“

Vaše nebeská Matka vás dnes prosí, abyste používali svatého růžence jako nejúčinnější zbraně a abyste v tom velkém boji bojovali podle pokynů „Ženy oděné sluncem“.

Přijměte mé pozvání: rozmnožte vaše večeradla modlitby a bratrství, zasvěťte se mému Neposkvrněnému Srdci a modlete se často svatý růženec. Tak bude tímto ře-
tězem zcela spoután mocný Rudý drak, jeho akční radius se stále více zúží a nako-
nec ho bude možno učinit bezmocným a neschopným útoku.

Zázrak vítězství mého Neposkvrněného Srdce všichni uvidí!“

1. listopadu 1983

Všech svatých

Vojevůdkyně jednoho jediného šiku

„Přemilí synové, vzácnou pomoc při splnění úkolu, který jsem vám svěřila, vám poskytnou vaši bratři, kteří přišli sem nahoru do ráje a mají nyní účast na blaže-
nosti bez konce.

Dnes je slavnost Všech svatých: musíte na ně hledět s radostí, důvěrou a veli-
kou nadějí.

Kolik těchto vašich bratrů prožilo stejné těžkosti jako vy, snášeli stejná utrpení
a sdíleli vaše bolesti, odpověděli na mou mateřskou výzvu a zasvětili se mému Ne-
poskvrněnému Srdci. Zde nahoře tvoří velikou korunu světel, která se otvírá, aby
zpívali spolu s vaší nebeskou Matkou věčnou chválu Nejsvětější Trojici.

Ti, kteří žili na zemi jako mé děti, s učenlivostí mě poslouchali a následovali na
cestě, kterou jsem sama naznačila, tvoří dnes zářivou korunu lásky, radosti a slávy
kolem mého Neposkvrněného Srdce.

Kolik z těchto dětí jste poznali v těchto letech! Dnes jsou po vašem boku – ví-
ce než kdykoliv dříve – aby bojovali v těžké bitvě pod vedením vaší nebeské Voj-
evůdkyně.

Mé mateřské Srdce vás dnes spojuje v mimořádném společenství života se všemi
vašimi bratry v ráji a s těmi, kteří už mají jistotu spásy, ale trpí ještě v očištcí chví-
li své osobní očišty.

Je to nesmírná, neviditelná, ale nejvzácnější část mého šiku, neboť moji svatí sy-
nové jsou už vyzbrojeni silou Boží a silou mojí, zatímco duše v očištcí mi mohou
dát příspěvek svého utrpení a stálou modlitbu.

Proto se nikdy nesmíte cítit sami. Zesilte své svazky se svatými v nebi a s těmi,
kteří se ještě očišťují v očištcí: jsou vám velice blízko, vidí všechny vaše potíže, znají
všechny strašné úklady, které vám nastražuje můj Odpůrce, a mohou vám vždy po-
moci účinným způsobem. Hleďte na všechny, kteří vás už předešli do věčného živo-
ta se znamením víry a nyní vás očekávají s láskou a radostí.

Jsem Matka a Královna všech svatých.

Jsem Vojevůdkyně jednoho jediného šiku.

Jsem Matka celé církve, té, která bojuje, té, která se očišťuje, té, která triumfuje,
a mé Neposkvrněné Srdce buší radostí, když vás vidím tak sjednocené bratrským
pocitem v jednom společenství lásky a života.

Z ráje, společně s vašimi bratry a mými přemilými syny, kteří jsou už zde, a se všemi dušemi, které se ještě modlí a trpí v očistci, vám dnes žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Enugu (Nigérie, Afrika), 21. listopadu 1983
Obětování Panny Marie v chrámě

Na cestách Afrikou

„Vstupte do chrámu mého Neposkrvněného Srdce, přemilí synové, chcete-li vidět zázraky mé milosrdné lásky.

V této době působí vaše Matka ve všech světadílech a starostlivě vás volá, aby vás přivedla na cestu dobra, lásky a návratu k Bohu, vašemu Vykupiteli. Všude se zjevují malým, prostým, chudým, těm, kteří mají čisté srdce.

Také v této části afrického kontinentu vidíš, jak tu přijímají mé pozvání s velkou vděčností a uznáním.

Kolik lásky ke mně nacházíš na cestách Afrikou! Zde – uprostřed tak veliké chudoby, kde jsou chatrce ještě z hlíny a mé děti nemají často ani jídlo, ani oděv, dostávají od nich víc, než co se mi dává v jiných, pokročilejších částech světa.

Dostávám čistou a upřímnou lásku, velkomyslnou odpověď, nadšený a radostný souhlas, vroucí a vytrvalou modlitbu.

Viděls, s jakou horlivostí se modlí svatý růženec, jak velice ctí moje obrazy, jak mě vystavují v každém pokoji svých ubohých chatrčí. Ukážu se jim ještě více prostřednictvím zjevení a svou mateřskou přítomností, která jim pomáhá a naléhá na Prozřetelnost, aby jim nescházelo ani jídlo a oděv.

V těchto dnech, můj malý synu, jsi mohl vidět na vlastní oči, jak působí nebeská Matka na cestách tohoto nesmírného kontinentu.

Nadešla hodina mých největších zázraků. Jsou to časy vítězství mé mateřské lásky.

Proto zvu všechny z pěti světadílů, aby vstoupili do chrámu mého Neposkrvněného Srdce, abyste tak mohli plnit můj plán.“

Grand Bassam (Pobřeží slonoviny), 8. prosince 1983
Neposkrvněného Početí

Lék, který potřebujete

„Jsem Neposkrvněné Početí.

Sdílejte, přemilí synové, velikou radost celé církve v rozjímání o této jedinečné výsadě, kterou mě ozdobila Nejsvětější Trojice vzhledem k mému božskému mateřství.

Jsem vaše Matka, celá krásná, a vy mě tak oslovujete. Chci vás odít svou vlastní krásou a vybízím vás, abyste mě následovali cestou milosti a svatosti, čistoty a panenství.

To, co narušuje vaši vnitřní krásu, je jediné hřích. Proto vás dnes všechny vybízím, abyste denně bojovali proti tak velikému zlu.

Hřích je následkem onoho prvotního porušení řádu, které zabránilo, abyste byli poctí a narozeni bez poskvrny jako já.

Všichni jste se narodili pod břemenem tohoto tíživého a zlého dědictví. Ve chvíli křtu jste byli od něho osvobozeni, ale zůstaly ve vás následky, které vás činí tak zranitelnými, hřích vás snadno přitahuje a často se stává ve vašem životě, že jste jeho obětí.

První věc, kterou musíte udělat, je rozeznat hřích jako zlo a hned ho litovat úkonem čisté a nadpřirozené lásky.

Kolik mých dětí už jej jako zlo neuznává, pokládají jej často za dobro, a tak jím nechávají proniknout duši, srdce a svůj život. Už nejsou schopni lítosti a žijí ze zvyku nakaženi touto těžkou chorobou.

Pak musíte sáhnout po léku, který vám připravilo Ježíšovo milosrdenství: po svátosti smíření. V této době je nutné zpovídat se často, častěji než kdykoliv jindy. Zpověď dnes mizí ze života a zvyklostí tolika mých dětí. A to je znamením krize, která proniká církví.

Také prostřednictvím vás, přemilí synové, chci působit, aby se svátost smíření v církvi vrátila ke svému lesku. Chci, aby všechny mé děti v hojném počtu spěchaly k tomuto prameni milosti a Božího milosrdenství. A vás, přemilí synové, vybízím k časté zpovědi, podle možnosti týdně. Prosím vás, chodte do zpovědnice, abyste byli k dispozici všem, kteří tuto svátost potřebují. Poučte všechny věřící důkladně o nutnosti přistoupit k této svátosti, především kdyby se někdo nalézal ve stavu smrtelného hříchu.

Tento lék potřebujete, chcete-li jít cestou Boží milosti a svatosti.

Tak půjdete za svou nebeskou Matkou, která vás přitahuje svou nebeskou vůlí.

Pak budete také vy obklopeni mým vlastním světlem a Ježíšův život bude moci zapustit ve vás hluboké kořeny.

Z afrického světadílu se dnes obracím s mateřskou starostí ke všem svou výzvou, abyste kráčeli cestou lásky a svatosti a bojovali proti ďáblu a všem jeho nástrahám. Brzy budu moci vašim prostřednictvím dosáhnout vítězství, až rozdrťím hlavu pekelnému Draku, který dnes na vás zákeřně líčí nástrahy.“

24. prosince 1983

Svatá noc

Jeho nové Vánoce

„V zahradě mého Neposkvrněného Srdce prožijte, přemilí synové, krásné a vzácné hodiny této Svaté noci. Prožijte je v modlitbě a v mlčení, v milé společnosti se mnou a s mým snoubencem Josefem.

Podílejte se se mnou na chvílích vytržení a nevýslovné radosti, které prožívala vaše nebeská Matka, když se připravovala darovat vám Boží Dítě. Modlitba mě zahalovala jako oděv, ticho ovládalo stále více můj život, neboť přišla tak očekávaná chvíle jeho narození v čase. A tak jsem zapomněla na únavu dlouhé cesty, nesklíčovalo mě už to, že nám odmítali otevřít dveře, přitahoval mě osamělý klid jeskyně, netížila mě ani netrápila bida a nedostatek všeho.

Pak se najednou nad mou nicotou sklonil ráj a já jsem byla uchválena láskou a životem s nebeským Otcem. Když jsem si uvědomila, že jsem ještě na zemi, měla jsem už v náručí svého Boha, který se zázračně stal mým Synem.

Prožijte to činné ticho mého nejčistšího snoubence Josefa: jeho námahu přivést nás tou dlouhou cestou, jeho vytrvalost najít pro nás dům, jeho vytrvalou trpělivost při každém odmítnutí otevřít nám dveře, jeho důvěru, že nás přivede na chráněné a bezpečné místo, jeho láskyplnou práci, aby naši ubohou jeskyni udělal pohostinnější, a konečně jeho velké štěstí, když se skláněl, aby líbal před svého Boha a adoroval tím, který se ze mne nyní narodil ve Svaté noci.

Kež je nad vámi světlo, které zazářilo v hluboké noci pastýřům, a zpěv andělů a radost nad slyšenou novinkou: „Zvěstuji vám zprávu, která je radostí pro všechny: Dnes se narodil Spasitel, který je Kristus Pán.“

V noci, která se dnes hustou temnotou snesla na svět, v krvavém utrpení, ve kterém je církev povolána žít, dokud jsou brány lidí a národů ještě stále zavřeny pro Ježíše, který se vrátí ve slávě, následujte svou nebeskou Matku, jejího přemilého snoubence Josefa a pastýře, kteří hned přibíhají na pozvání z nebe.

Modlete se a setrvejte v tichu, abyste slyšeli Boží hlas, abyste porozuměli velkým znamením, které vám dnes posílá, abyste svou osobní spoluprací podporovali jeho milosrdný plán.

I vy se dejte spěšně do práce jako Josef, abyste všechny připravili na jeho blízký návrat. Zapalte v srdcích světla, která už zhasla, otevřte duši milosti a lásce, otevřte dokořán všechny brány Kristu, který přichází.

A jak to udělali prostí malí pastýři, tak také vy: nezavírejte se před hlasy, které k vám přicházejí – více než jindy – z nebe.

Dokažte mezi nimi poznat a následovat hlas své nebeské Matky, která vám tolika způsoby a tolika znamení opakuje prorockou zvěst: „Připravte se na druhý příchod Ježíše ve slávě!“

Jeho druhé Vánoce jsou blízko. Prožijte se mnou závěrečné hodiny tohoto druhého adventu: v důvěře, v modlitbě, v odevzdaně snášeném a prosvětleném utrpení, v očekávání, že brzy přijde velký den Páně.

Poušť světa se otevře, aby přijala nebeskou rosu jeho slavného království lásky a pokoje.“

Vraťte se ke svému Vykupiteli

„Prožijte poslední hodiny roku v tichu, v soustředění a v modlitbě!

Přemilí synové, jsem vaše nebeská Matka a nyní právě připravuji veliký plán lásky, abych uspěla triumf svého Neposkvrněného Srdce, protože právě nyní – jako nikdy předtím – svět potřebuje mou mateřskou přítomnost.

Svět jde cestami nenávisti a tvrdošíjného odmítání Boha, násilí a nemravnosti. I přes všechny výzvy, které lidstvu stále posílá Boží milosrdenství, lidstvo zůstává hluché ke každému volání.

Nechápe a nepřijímá znamení, která Pán posílá.

Nevěřím nebezpečím, na která poukazuje „můj“ papež, když s odvahou i s obavami ohlašuje uragán, který vás čeká.

Poselstvím, která dávám prostřednictvím prostých a malých duší, jež si volím ve všech světadílech, se nevěnuje pozornost.

Má zjevení na místech často vzdálených a nebezpečných se ignorují.

A přece jste jen na píď vzdáleni od své záhuby. Když všichni budou volat po míru, znenadání by mohla vypuknout nová světová válka, která by všude přinesla smrt a záhubu. Když se bude říkat „mír a bezpečnost“, mohla by začít největší revoluce jednotlivců i národů.

Kolik krve vidím téci po cestách světa!... Kolik svých ubohých dětí vidím naříkat v hrůzách ohně, hladu a strašného ničení!

Pán stojí u dveří této generace a během Svatého roku vykoupení klepe stále s důrazem a s láskou na srdce všech.

Vraťte se ke svému Bohu, který vás chce zachránit a vede vás k pokoji. Vraťte se ke svému Vykupiteli. Otevřte svá srdce Kristu, který přichází!

Chvilé, které prožíváte, jsou spojené s velikým nebezpečím a bídou. Proto vás vybízím, abyste poslední hodiny roku strávili na kolenou v nepřetržité modlitbě plné důvěry. Spojte své hlasy s mocným orodováním své nebeské Matky, která prosí pro vás pro všechny o veliký zázrak Božího milosrdenství.“

1984

PROSÍM VŠECHNY
O ZASVĚCENÍ

Dodejte si odvahy

„Začnete tento nový rok ve světle mého božského mateřství. Přemilí synové, tento svátek musí být pro vás všechny znamením důvěry a naděje.

Dodejte si odvahy!

Já jsem Matka milosti a milosrdenství. Každý nový rok začíná uprostřed mračen, která se na obzoru nebezpečně stahují; když lidstvo není schopno najít cestu zpět k Bohu a ve světě přibývá rozkladných sil zla a smrti, když nejistota a strach poznamenávají běh vašich dní – pohledte na mne jako na Matku Božího milosrdenství.

Dnes se skláním nad touto tak nemocnou a ohroženou generací s láskou, jakou má Matka vůči svým dětem, nejpotřebnějším a vystaveným nebezpečí.

Sváma neposkvřněnými rukama sbírám všechna utrpení a nesmírnou bídu lidstva a odevzdávám ji Srdci mého Syna Ježíše, aby vylil na svět proud své milosrdné lásky.

Odvahu! Vždyť Ježíš vás miluje svou božskou něžností a vaše nebeská Matka je vždycky s vámi, aby sdílela vaše těžkosti a nebezpečí.

Odvahu! Já jsem Matka Spasitele a vašeho Vykupitele.

Ježíš vás jednou provždy vykoupil svým utrpením a smrtí za vás. Jeho oběť má nekonečnou, nadčasovou cenu. Jeho krev, jeho rány, jeho bolestná agonie, jeho trpká smrt na kříži jsou cenou za spásu i pro toto vaše pokolení, které by bez něho bylo ztraceno.

Tato jeho oběť se tajemně obnovuje při slavení každé mše svaté.

Na všeobecné a opětovné odmítání Boha odpovídá svou stále novou a sklíčenou prosbou: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí a co říkají!“

Na záplavu hříchu a zla se dnes božské Spravedlnosti znovu obětuje nevinná krev pravého Beránka Božího, který snímá všechny hříchy světa.

Na hrozby války a zničení odpovídá jistota skutečné Ježíšovy přítomnosti mezi vámi v Eucharistii. On je život a navždy zvítězil nad hříchem a smrtí.

Na počátku nového roku pohledte na Ježíše, vašeho Vykupitele, a na vaši nebeskou Matku, která vás těší a nabádá, abyste prostudovali ten podivuhodný plán své záchrany.

Jen odvahu! Já jsem Matka a Královna míru. Mým prostřednictvím k vám přijde mír. Naslouchejte mému hlasu a dejte se mnou učenlivě vést.

V předvečer velikých zkoušek, které vás čekají, když se teď všichni bojí hrozeb nové děsivé války, vězte, že moje přítomnost mezi vámi, tolika způsoby a takovými divy potvrzená, je dnes znamením, které vám říká, jak mé Neposkvřněné Srdce na konci velikého utrpení zvítězí. Bude to veliké vítězství lásky a pokoje v celém světě!“

Svatyně Castelmonte (Udine), 21. ledna 1984
(při koncelebraci ihned po evangeliu)
Sv. Anežky, panny a mučednice

Moje kniha

„Přijímám hold od vás, kteří jste přišli sem nahoru do mé svatyně, abyste své nebeské Matce poděkovali za její knihu.

„Moje kniha“ se setkala již s tolika těžkostmi, ale kolik dobrého již udělala ve všech světadílech, přeložena do mnoha jazyků!

Byl to nástroj, který přinesl do duší a srdcí tolika přemilých synů hlas nebeské Matky, projev mého mateřského plánu a pozvání, abyste se všichni shromáždili do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Jak se má číst tato kniha?

S prostotou dítěte, které naslouchá matce. Neptá se, proč mluví nebo jak mluví nebo kam je svými slovy vede. Miluje ji a naslouchá: dělá to, co matka říká. Dítě je tak šťastné, neboť cítí, že matka je vede a objasňuje mu věci, a tak roste každý den v životě díky jejímu vedení a formování jejími slovy.

Tak to má být i pro vás. Čtete ji prostě, aniž byste si dělali problémy: jak mluvím, proč mluvím, kde mluvím.

Mne zajímá jen to, abyste žili tak, jak jsem vám to řekla. Tehdy se zahřeje vaše srdce láskou a vaše duše bude osvícena mým světlem. A já vás vnitřně přetvořím, když vás každý den povedu, abyste dělali to, co se líbí Ježíšovu Srdci.

Jestliže jste se mi zasvětili, přijímám vás takové, jací jste, s vašimi omezenými možnostmi, s vašimi chybami a hříchy, s vaší zranitelností, ale pak vás budu každý den přetvářet, abych vás přivedla k tomu, abyste byli podle plánu, který Bůh svěřil mému Neposkvrněnému Srdci.

Co říkám ve své knize?

Naznačuji jednoduchou a krásnou, ale obtížnou cestu (ó, jak obtížnou!), kterou musíte jít, chcete-li žít své zasvěcení. Učím vás, jak se žije, formuji vás konkrétně k životu se mnou.

Říkám vám věci, které mi leží na Srdci, protože jsou to tytéž věci, které vám říkal Ježíš v evangeliu, které se musí žít s prostotou malých, s žarem mučedníků, s věrností odvážných svědků: musí se prožít doslova.

Proto vás volám k modlitbě, k pokání, k sebezáporu, k cvičení ctností, k důvěře, naději a k cvičení stále dokonalejší lásky.

To vám chci říci. Nezdržujte se proto u předpovědí, které vám dávám s úmyslem, abych vám pomohla pochopit doby, které prožíváte.

Jako matka vám říkám o nebezpečích, ve kterých žijete, o hrozbách, které se vás týkají, jen proto, že se tomuto zlu ještě můžete vyhnout, nebezpečím můžete utéci, plán Boží spravedlnosti může být ještě vždycky změněn silou jeho milosrdné lásky.

I když vám předpovídám tresty, pamatujte si, že se všechno může v každé chvíli změnit silou vaší modlitby a vašeho smírného pokání.

Neříkejte proto: „To, co jsi nám předpověděla, se nestalo!“

Děkujte však se mnou nebeskému Otci, že na základě vaší odpovědi modlitby a zasvěcení, pro vaše utrpení, pro nesmírná utrpení tolika mých ubohých dětí On posunuje čas spravedlnosti, aby mohl rozkvést čas velikého milosrdenství. (...)“

Zompitta (Udine), 24. ledna 1984

Svatého Františka Saleského

Má znamení

„Přemilí synové, přijímám tento růženec, který se spolu modlíte s tak velkou láskou a s takovou horlivostí.

Jako Matka vám chci říci, že jsem zde s vámi a jsem zastoupena sochou, kterou zde máte. Každá moje socha je znamením mé přítomnosti a připomíná vám vaši nebeskou Matku; proto má být uctívána a umístěna tam, kde je větší možnost úcty.

Jako pohlížíte s láskou na fotografii nějaké drahé osoby, protože vám zprostředkuje vzpomínku a podobu, tak se máte dívat s láskou na každý obraz své nebeské Matky, protože vám zprostředkuje vzpomínku na ni, ba stává se zvláštním znamením její přítomnosti mezi vámi.

Jak mě bolí skutečnost, dnes tak častá, že jsem vyhazována z kostelů! Někdy mě dají zvenku, do chodby, takže mě nemůže uctít žádné z mých dětí.

Znamením, jak s radostí přijímám správnou úctu věnovanou mým obrazům, je také to, co působím touto malou sochou zde. Dávám vám trojí znamení. Jedno je znamení mých očí, které znenadání ožívají, druhé je barva mé tváře, která se mění, a třetí znamení mého Srdce, které vydává vůni, jednou slabou, jindy silnější.

Znamením, které vám dávám očima, vám chci ukázat, že vaše nebeská Matka na vás hledí svými milosrdnými očima více než kdy předtím. Není vám vzdálená: zná vás ve všech těžkostech, ve kterých se nalézáte, v nesnadných okamžicích, které prožíváte, se všemi útrapami, které vás čekají, s velkým křížem, který musíte nést.

A těmato očima se dívám na všechny: na vzdálené, na ateisty, na závislé na drogách, na mé ubohé hříšné děti, abych je poznala tak, jak jsou, abych jim pomohla, abych je zavedla na cestu dobra, na cestu návratu k Bohu, konverze, modlitby, postu a pokání.

Zvláštním způsobem se dívám na vás, moji přemilí, kteří jste předmětem mé mateřské vlídnosti; především hledím na vás, přemilý z mého kněžského Hnutí, kteří jste pro mne důvodem mého potěšení.

Dívám se na vás a osvěcuji vás svou vlastní krásou. Ve vás obřídím svůj nebeský jas. Svou čistotou musíte být liliemi, svou vůní růžemi, svou nepatrností alpský-

mi fialkami: tak uplete tuto korunku lásky, která květem oživí trnovou korunu mé bolesti.

Znamením, které vám dávám barvou tváře, vám chci ukázat, že jsem Matkou všech, že mám dnes účast na všech vašich potřebách a raduji se ze všech vašich radostí, avšak též trpím vašimi četnými útrapami.

Když je nějaká maminka spokojena a překypuje radostí, vidíte, jak zčervená její tvář; když je znepokojena údělem svých dětí, vidíte ji, jak v tváři celá zbledne. Když se to stává s pozemskou maminkou, děje se to i u mne, a znamení, které vám dávám, tak lidské a mateřské, vám má říci, že jako Matka mám opravdu účast na chvílích celé vaší existence.

Když trpíte, trpím i já; když máte radost, mám radost i já; když jste dobří, překypuji radostí, když mě milujete, celá červenám radostí, kterou mi působíte.

Znamení, které vám dávám vůní, kterou vydechuji silněji nebo slaběji, vám chci ukázat, že jsem stále s vámi, ale obzvláště když toho nejvíce potřebujete.

Necítíte-li vůni nebo cítíte-li ji velmi slabě, není to proto, že bych vás nemilovala nebo že byste byli špatní. Matka miluje velkou milosrdnou láskou i ty, kteří ji více potřebují.

Pochopte teď, proč můj mateřský soucit směřuje k hříšníkům: ke všem, avšak zvláště k nejvzdálenějším, k těm, kteří nejvíce potřebují Božího milosrdenství. Když jsem se zjevila ve Fatimě, naučila jsem vás takto prosit Ježíše: „Přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.“

Miluji všechny, počínaje nejvzdálenějšími, těmito mými hříšnými dětmi, jimž jsem bezpečným útočištěm.

Dívejte se na mé milosrdné oči, které prolévají slzy bolesti a soucitu. Na tolika místech dávám toto znamení, dávám stékat ze svých očí hojným slzám, někdy i krvavým.

Abych dala znamení své přítomnosti a poskytla vašemu životu bezpečnou oporu a v souženích, jež prožíváte, vás vyzvala k radosti a k důvěře, dávám vám na tolika místech ve světě stále svá mateřská poselství, která vám zprostředkovávají jistotu, že vás sleduji a že s vámi žiji, všechno pro vás připravuji, vedu vás za ruku obtížnou cestou tohoto času očisty.

Vonné znamení mé přítomnosti jsou má zjevení, která nadále uskutečňuji v mnoha krajinách země. Ano, v těchto dobách se zjevují v Evropě, v Asii, v Africe, v Americe a ve vzdálené Oceánii. Celý svět je přikryt mým pláštěm.

V nynějším závěrečném boji mezi mnou a mým Protivníkem vám praví moje mimořádná přítomnost, že moje vítězství už započalo.

Moji přemilí synové, jak vás miluji! Vás, kterým jsem tolik dala, prosím, abyste mne milovali víc! (...)“

Můj dar pro vás

„(...) Všechno je pro vás v životě do každé podrobnosti připraveno Prozřetelností Boha Otce a vaší nebeskou Matkou: okamžiky utrpení, okamžiky duchovních zkoušek i vnějších těžkostí, chvíle radosti a útěchy, chvíle obzvláštní horlivosti a spojení se mnou.

Všechno je Boží dar pro vás, který vám dává Ježíš prostřednictvím Neposkvrněného Srdce vaší nebeské Matky. Proto je to také můj dar.

Když se mé Srdce naplněné milostí a láskou otvírá a zaplavuje vás mou zvláštní mateřskou láskou, která vás povzbuzuje a utěšuje, čím je toto otevření se mé mateřské něžnosti, plnosti mého Neposkvrněného Srdce, ne-li darem, který vám dává?

Úkolem Matky je připravovat každý den tento dar pro své děti. Pro všechny. Pro ty nejvíce vzdálené je to dar milosrdenství a odpuštění; pro hříšníky je to bolestný dar volání na cestu dobra; pro tolik trpících je to dar soucitu a posily; pro všechny umírající je to dar podpory, aby dobře uzavřeli svůj život na tomto světě a aby otevřeli zlatou bránu života, který je čeká.

Pro vás, moji přemilí, tím darem je zcela, zcela zvláštní láska, která se projevuje v zařizování všech věcí a v uspořádávání všech okolností vašeho dne jako výšivka, celá krásná, utkaná prsty vaší nebeské Matky.

Všechno to, že můžete být pospolu, že se můžete shromažďovat v modlitbě, že můžete často recitovat mou modlitbu svatého růžence, že se vzájemně milujete, a to i s vašimi slabostmi a lidskými souženými, všechno je dar mého Neposkvrněného Srdce.

Pokračujte stále sjednoceni, držte se za ruce jako bratři, spolu se modlete, spolu se mějte rádi, spolu se radujte i trpte, protože jsem vám už odhalila svůj plán, který se musí provést v jednotě ještě dokonalejší!

Darem mého Neposkvrněného Srdce – ano, zcela zvláštním darem – je tato kniha, která obsahuje moje poselství.

V mé knize je už odhaleno, co musíte vědět. Dovedete-li ji číst, je tam celý můj plán – jeho příprava, jeho bolestné uskutečňování i jeho světlé a vítězné naplnění.

Čtěte ji, moji přemilí synové, rozjímejte o tom, žijte to! Nemějte žádných pochyb: Já k vám mluvím! Jsem přítomna, zjevují se skrze ona slova. Teprve později pochopíte cenu tohoto mého mateřského poselství.

Darem mého Neposkvrněného Srdce je plán, který jsem vám zjevila. Když k vám mluvím, užívám vašich lidských slov, ale zatímco vy vykládáte zkušenosti svého pozemského života, já k vám mluvím Světlem ráje. V Srdci mého Syna Ježíše a v hlubokém tajemství Nejsvětější Trojice se tvoří jediná realita, která spojuje v pravém společenství života přítomné, minulé a budoucí; církev, která triumfuje

a raduje se v nebi, církev, která trpí a očisťuje se v očistci, a církev, která ještě zápasí na pouti vaší ubohou zemí.

Ve vizi tohoto božského společenství, které nás nyní spojuje, mluvím k vám vždy ve světle věčnosti, takže pro mne není rozdílu mezi mými dětmi, které žijí v ráji, které jsou ještě v očistci, a těmi, které ještě chodí po zemi...

Proto vidím ještě blízko vás velmi vzácné údy svého Hnutí, vaše bratry a mé přemilované syny, kteří už přišli sem nahoru a tvoří krásnou harmonii...

Snažte se cítit blízkost vašich bratří kněží, kteří už přišli sem nahoru, protože stále tvoří část mého Hnutí. Musíte je cítit jako živé údy, pracující, spolupracující a vzácné členy mého vítězného šiku, který bojuje podle mých příkazů.

Toto mé Hnutí je pro církev darem mého Neposkvrněného Srdce: je jediné mým dílem!

Jedenáct let šířím toto Hnutí v každé části světa: volám své syny a oni mi odpovídají. Jedenáct let realizuji mistrovské dílo lásky a milosrdenství pro triumf svého Neposkvrněného Srdce. Každá věc, kterou jsem vám řekla, se uskuteční do písmene: církev bude stále více chápat, jakým darem mého Neposkvrněného Srdce je Mariánské kněžské hnutí, protože také jím chci dát církvi jistotu o své trvalé přítomnosti a o své mateřské ochraně. (...)

Především však budou darem mého Neposkvrněného Srdce *nové Letnice*.

Jako ve večeradle v Jeruzalémě apoštolové, shromáždění se mnou na modlitbách, připravovali okamžik prvních Letnic, tak ve večeradle mého Neposkvrněného Srdce (a proto i ve večeradlech, kde se vy spojujete v modlitbě), apoštolové těchto posledních časů, můžete s vaší nebeskou Matkou dosáhnout nového vylití Ducha Svatého.

Bude to Duch lásky, se svým mocným, ohnivým a milostiplným působením, který od základu obnoví celý svět.

Bude to On, Duch lásky, se svou velkou silou svatosti a světla, který přivede k novému jasu mou církev a učiní ji pokornou a chudou, evangelní a čistou, milosrdnou a svatou.

Bude to Duch lásky, jenž ohněm nesčetných utrpení obnoví všechno stvořené, aby se opět stalo onou Boží zahradou, novým zemským rájem, ve kterém bude Ježíš stále s vámi jako slunce plné světla, které bude všude zářit svými paprsky.“

2. února 1984

Uvedení Dítěte Ježíše do chrámu

Probodnutá duše

„V okamžiku, ve kterém uvádím své dítě Ježíše do chrámu a mé Srdce překypuje mateřskou blažeností, když vidím, jak Duch odhalil dvěma prostým starým lidem tajemný plán Otcův, moje duše je probodnuta prorockými slovy, která se obracejí na mne: „On bude znamením odporu, ke spáse a ke zkáze mnohých... a tvou duši pronikne meč!“

Hle, tak bylo odhaleno i hluboké tajemství mého božského a univerzálního mateřství.

Je to tajemství lásky.

Mé Srdce Matky se otvírá k lásce dokonalým způsobem. Žádné jiné stvoření nemůže nikdy mít tak hlubokou schopnost lásky.

Může-li být velikost mateřské lásky měřena počtem dětí, považte, jak velká musí být láska vaší nebeské Matky, které Ježíš svěřil jako děti všechny lidi!

Jak velká je moje mateřská láska! Objímá všechny a každého zvlášť, každého sleduje na jeho cestě, má účast na jeho nesnázích, sdílí vaše utrpení, pomáhá vám ve všech potřebách, je u vás v nebezpečích, bdí v rozhodných chvílích, nikdy nikoho neopustí, nikdy na nikoho nezapomene.

Pronikněte do tajemství mé mateřské lásky, a budete vždycky potěšeni.

Je to také tajemství bolesti.

V okamžiku, ve kterém mi kněz vrátil Dítě Ježíše do náruče a já se na ně dívám, jak je ve svých čtyřiceti dnech života krásné a svěží jako právě rozvítý květ, prorocký hlas starce Simeona mě přinutí vidět je v duchu už jako rozpjatého na kříži: tu opravdu proniká mou duši meč.

Jsem Matka s probodenou duší! Proto i všechny vaše rány, děti, jsou teď mými ranami, jako se mými staly rány mého Syna Ježíše.

Žijete dny velkých utrpení, kterých stále více přibývá, zvláště pro vás, moji přemilí.

Čas, který žijete, je poznamenáván ranami všeho druhu, které působí stále a všeobecné odmítání Boha, velké zapomínání na vaše povinnosti, rozšířený zvyk ignorovat přikázání Božího zákona a už je neposlouchat.

V církvi roste zmatení: příliš málo je těch, kteří přijímají moje pozvání nechat se mnou formovat a vést s pokornou učenlivostí mého Dítěte Ježíše. Tak houstne tma v myslích, v srdcích a v duších.

Jsem vaše Matka s probodenou duší: jsem po vašem boku, abych zacelovala vaše rány.

Neztrácejte odvahu! Modlete se, čítejte pokání, buďte malí a učenliví, nechte se mnou formovat, nechte se nést v mém Srdci nad bouřlivými vodami. Odvahu! Nade všechno chce moje probodená duše vylévat na vás plnost svého světla a své milosti.“

19. března 1984

Slavnost sv. Josefa

Dívejte se na mého snoubence Josefa

„Přemilí synové, dívejte se dnes na mého nejčistšího snoubence Josefa, který je vám všem příkladem, jak se má s láskou, čistotou, s vírou a vytrvalostí podporovat Boží plán.

V životě byl pro mne snoubencem čistým a věrným, vzácným spolupracovníkem v láskyplném opatrování Dítěte Ježíše; mlčenlivý a prozíravý dělník, dával pozor, aby nám nikdy nescházely prostředky nutné pro naši lidskou existenci, byl spravedlivý a silný v každodenním plnění úkolu jemu svěřeného nebeským Otcem.

Jak miloval a každý den sledoval obdivuhodný růst našeho božského Syna Ježíše! A Ježíš mu to odplácel hlubokým synovským citem: jak mu naslouchal a poslušně ho, jak ho utěšoval a pomáhal mu!

Chci, synové přemilí, aby i ve vás kvetly ony ctnosti, které Josefa přivedly k takové dokonalosti v plnění prozřetelnostního plánu.

Ať je i ve vás jeho mlčení a jeho skrytost, nutná v těch dobách, abyste mohli plnit plán, který jsem vám svěřila.

Žijte daleko od hluku a vzruchu, křiku a rámusu, který vás stále více obklopuje. Zachovávejte si svůj vnitřní klid v tichém rozhovoru s Ježíšem a se svou nebeskou Matkou.

Nikdy se nezúčastňujte profánních představení a zavírejte oči před lehkými svody světa. Musíte umět vyhnout se zchytralé taktice mravní zvrácenosti, dnes tak lživým a nebezpečným způsobem rozšiřované tiskem a televizí.

Neztrácejte čas před televizorem, protože tak ukrádáte vzácné chvíle určené modlitbě a naslouchání mému slovu.

I vy mějte Josefovu panickou čistotu: já chci, abyste se více odpoutali od sebe samých, od tvorů, od lidských věcí, abyste byli vnitřně svobodni a schopni milovat a s věrnou vytrvalostí plnit, cokoliv bude po vás žádat Pán.

Napodobujte mého milovaného snoubence Josefa v jeho pokorné a důvěryplné modlitbě, v jeho namáhavé práci, v trpělivosti a velké dobrotě.

Svěřujte sebe i moje Hnutí jeho mocné ochraně. Tak jako dovedl chránit ohrožený život Dítěte Ježíše, tak bude nyní ochraňovat toto mé Dílo lásky ve chvílích, kdy bude mým Protivníkem napadáno a potíráno.

S ním a naším božským Dítětem Ježíšem vás dnes povzbuzuji a žehnám vám.“

25. března 1984

Svátek Zvěstování P. Marie

Po všech chci zasvěcení

„Dívejte se na nevýslovný okamžik Zvěstování: archanděl Gabriel byl Bohem poslán, aby přijal moje „ano“ k uskutečnění jeho věčného plánu spásy a k velkému tajemství Vtělení Slova v mém panenském lůně. Pak pochopíte, proč po vás chci, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci.

Ano, já sama jsem projevila tuto svou vůli ve Fatimě, když jsem se zjevila roku 1917. Vícekrát jsem to žádala po své dceři, sestře Lucii: je na zemi, aby plnila toto poslání, které jsem jí svěřila. V těchto letech jsem to vytrvale a naléhavě žádala prostřednictvím poselství, svěřeného mému Kněžskému hnutí.

Dnes chci znovu po všech zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Žádám je především od papeže Jana Pavla II., prvního přemilého syna, který je slavnostním způsobem provádí u příležitosti tohoto svátku, potom co napsal všem biskupům světa, aby je vykonali v jednotě s ním.

Bohužel ne všichni biskupové přijali tuto výzvu! Zvláštní okolnosti ještě nedovolily, aby se mi zasvětilo výslovně Rusko, jak jsem to vícekrát žádala. Jak jsem vám už řekla, toto zasvěcení mně bude uskutečněno, až krvavé události budou právě na cestě uskutečňování.

Žehnám odvážnému aktu „svého“ papeže, který chtěl svěřit svět a všechny národy mému Neposkvrněnému Srdci; přijímám to s láskou a vděčností a kvůli tomu slibuji, že se budu přimlouvat za to, aby hodiny očisty byly hodně zkráceny a aby zkouška byla méně těžká.

Chci však toto zasvěcení po všech biskupech, po všech kněžích, po všech řeholních osobách a po všech věřících. Teď je hodina, ve které se musí celá církev shromáždit, schoulit v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce.

Proč po vás chci toto zasvěcení?

Když se nějaká věc zasvěcuje, zbavuje se možnosti jakéhokoliv jiného použití, aby mohla být užita jenom k posvátnému účelu. Tak je to s předmětem, když je určen k bohopoctě.

Může se však také jednat o osobu, když je tato volána Bohem, aby mu vzdávala dokonalou úctu. Pochopte proto, že pravým aktem zasvěcení je akt křtu.

Touto svátostí, ustanovenou Ježíšem, uděluje se vám milost, jež vás zařazuje do řádu života vyššího, než je váš, to je do řádu nadpřirozeného. Tak máte účast na božské přirozenosti, vstupujete do společenství lásky s Bohem a vaše činy mají novou hodnotu, která převyšuje hodnotu vaší přirozenosti, protože mají opravdovou hodnotu božskou.

Po křtu jste tedy určeni k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice a zasvěcení k životu v lásce Otcově, v následování Syna a v plném společenství s Duchem Svatým. Skutečnost, která charakterizuje zásvětný akt, je jeho totalita: když jste zasvěcováni, jste od té chvíle zasvěcení celí a provždy!

Když po vás chci zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, je to proto, abyste pochopili, že se mně musíte svěřit úplně, způsobem totálním a trvalým, věčným, abych já mohla s vámi disponovat podle vůle Boží!

Vy se musíte svěřit cele, dávající mi všechno. Nemůžete mi něco dát a něco si ještě nechat pro sebe: musíte být opravdově a výlučně celí moji.

A pak, nemůžete se mi svěřit jeden den a druhý den zase se mi nesvěřit, nebo svěřit se mi na nějaký úsek času, pokud vy budete chtít, nýbrž provždy! Právě proto, abych podtrhla tento důležitý aspekt celostné a trvalé příslušnosti ke mně, vaší nebeské Matce, požaduji zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Jak máte prožívat toto zasvěcení?

Rozjímáte-li to nevypověditelné tajemství, na které dnes církev vzpomíná, pochopíte, jak máte žít, prožívat zasvěcení, které po vás chci.

Slovo Otce se mi z lásky cele světilo. Po mém „ano“ sestoupilo do mého panen-ského lůna.

Světilo se mi ve své božskosti. Věčné Slovo, druhá božská Osoba Nejsvětější Trojice, po Vtělení se ukrylo a schoulilo v maličkém bytě, zázračně připraveném Duchem Svatým v mém panenském lůně.

Světilo se mi ve své lidskosti tak hlubokým způsobem, jak se světuje každé dítě své mamince, od níž očekává všechno: krev, tělo, dech, potravu a lásku, aby každým dnem rostlo v jejím lůně a pak – po narození – každým rokem u své matky.

Proto jako jsem Matka Vtělení, jsem také Matkou Vykoupení, které tady má už svůj podivuhodný začátek.

Pohledte, jak jsem proto se svým Synem Ježíšem co nejvnitřněji spojena; spolupracuji s ním na jeho díle spásy po dobu jeho dětství, dospívání, po třicet let jeho skrytého života v Nazaretě, po dobu jeho veřejného působení, až ke kříži, kde se obětuji a trpím s ním a zachycuji jeho poslední slova lásky a bolesti, jimiž mne dává jako opravdovou Matku celému lidstvu. Přemilí synové, povolání ve všem napodobovat Ježíše, protože jste jeho služebníci, napodobujte ho i v tomto úplném svěřování se nebeské Matce. Proto vás žádám, abyste se mi dali svým zasvěcením.

Budu moci být vám Matkou pozornou, zúčastněnou a působící, abyste rostli v Božím plánu, abyste ve svém životě realizovali velký dar kněžství, k němuž jste byli povoláni; každý den vám budu pomáhat ke stále lepšímu následování Ježíše, který musí být vašim jediným vzorem a vaší největší láskou. Budete jeho opravdovými nástroji a věrnými spolupracovníky na jeho vykoupení. Toto je dnes nutné pro záchranu celého lidstva, tak nemocného a vzdáleného od Boha a od církve.

Pán může lidstvo zachránit mimořádným zásahem své milosrdné lásky. A vy, kněží Kristovi a moji přemilí synové, jste voláni být nástroji triumfu milosrdné Ježíšovy lásky.

To je dnes nezbytné pro mou církev, která se musí zhojit z ran nevěry a odpadu, aby se znovu vrátila ke svatosti a ke svému lesku.

Vaše nebeská Matka ji chce zhojit skrze vás, moji kněží. Učiním to brzo, dovolíte-li mi působit ve vás, světíte-li se s učenlivostí a prostotou mému milosrdnému mateřskému jednání.

Proto i dnes se na vás obracím se sklíčenou, úpěnlivou prosbou, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci.“

20. dubna 1984

Velký pátek

U každého oltáře

„Jsem vaše Matka, tak bolestiplná! Jsem u svého Syna Ježíše v okamžiku, kdy vystupuje na Kalvárii, vyčerpaný bezmezným utrpením a tíhou kříže, který nese s mírností a láskou.

Nohy zanechávají na zemi stopy krve, ruce svírají kříž, který těžce doléhá na ramena posetá ranami, tělo je rozervané a pohmožděné hrozným bičováním, z hlavy stékají potůčky krve, které vycházejí z ran otevřených trnovou korunou...

Kolik námahy stojí Ježíše ten výstup; kolik utrpení mu působí každý krok, který dělá k vrcholu Kalvárie.

Potácí se, zastavuje se, je roztrásený zimničním chvěním a bolestí, naklání se, jako by chtěl nabrat novou energii: už nemůže dál a padá na zem!

Ejhle, člověče! Hle, děti, váš Král!

Chtěla bych ho pozvednout rozkmitáním svého mateřského Srdce, pomoci mu silou své bolesti, povzbudit ho útechou své přítomnosti. Hladím ho vzdechy své modlitby, doprovázím jej úzkostí raněné matky, k vrcholu Golgoty jej vedu na mém Neposkrvněném Srdci, sjednoceném s jeho Srdcem v jedné jediné oběti Otcově vůli.

Jsem u něho, když ho násilně zbavují jeho šatů a s mateřským gestem, které ti katové pochopili a přijali, mu dávám svůj bělostný závoj, aby byl ve svém studu ušetřen; dívám se na něho, když ho natahují na šibenici kříže. Cítím kladivo na hřebec, které mu pronikají rukama a nohama; duši mi proniká strašný náraz paty kříže do země, až se Ježíš otrásá bolestí.

Jsem pod křížem v ten Velký pátek, abych tu spolu se Synem prožívala ty dlouhé a hrozné hodiny jeho umučení.

Pokoj, který sestupuje z jeho obětovaného těla, mne zahaluje jako plášť; jako řeka milosti mne zaplavuje a cítím, jak se otvírám bezmezní schopnosti lásky.

Moje duše se otvírá k novému a většímu mateřskému povolání, zatím co mé Neposkrvněné Srdce během hodin jeho agonie sbírá každou drahocennou kapku jeho bolesti.

Tento Velký pátek opravdu prosvětlil každý den vašeho pozemského putování, který vám Pán popřál, ó moji synové, neboť v tento den jste byli vykoupeni.

Hleďte všichni na toho, kterého dnes probodli!

Nechte se umýt jeho krví, proniknout jeho láskou, obrodit jeho bolestí, ukryt se v jeho ranách, obnovit se z jeho výkupného, vykoupit se jeho novou a věčnou Obětí.

Tento Velký pátek se opakuje, když se Ježíš dále za vás obětuje, i když nekrvavým způsobem, v oběti mše svaté. Mysticky se pro vás obnovuje nejvyšší dar tohoto dne.

Avšak po boku Ježíše, který se obětuje, opakuje se také oběť vaší nebeské Matky, která je vždycky přítomna u každého oltáře, na kterém se slaví mše svatá, tak jako byla přítomna během tohoto dlouhého a bolestného Velkého pátku.

Vaše důvěra ať je veliká a neodolatelná! Zlo, každé zlo, a duch zla, satan, váš Protiivník od počátku, byl poražen a je nyní donucen k věčnému otroctví.

Jeho dnešní velké vzbouření ať vás neděsí, ať vás nemate! Žijte v radosti a pokojí Ježíše, sladké a něžné oběti, na kříži obětované Otci jako cena vašeho věčného vykoupení.

Teď když tma znovu padla na svět a noc zahaluje zbloudilé lidstvo, v tento Velký pátek se dívejte na Toho, kterého probodli, abyste pochopili, jak bylo jeho vítězství nad zlem, nad nenávistí a nad smrtí pro vás nyní provždy získáno silou milosrdné lásky Ježíše, vašeho božského Vykupitele.“

13. května 1984

Výroční den prvního zjevení ve Fatimě

Obráťte se!

„Toto je můj čas. Zatímco dnes vzpomínáte na moje první zjevení ve Fatimě roku 1917, prožíváte události, které jsem vám už tehdy předpověděla.

Jste uprostřed údobí, ve kterém nyní zápas mezi mnou, „Ženou oděnou sluncem“, a mým Protivníkem, „Rudým drakem“, směřuje ke svému závěru.

Proto se zjevují ještě novým způsobem, ještě mimořádnějším způsobem, abych vám potvrdila, jak trvalá, habituální je moje přítomnost mezi vámi.

Všem sděluji své mateřské přání poselstvím, které se dnes stalo urgentním a úzkostlivým:

Obráťte se a litujte svých hříchů!

Obráťte se a vraťte se k Bohu, který vás zachrání.

Obráťte se a chodte cestou dobra, lásky a svatosti.

Toto je ještě pro vás drahocenný čas k obrácení. Přijměte mé pozvání, kterým se ještě tolika způsoby obracím na své děti, tak ohrožené.

Více se modlete, modlete se svatý růženec, modlete se spolu ve večeradlech, modlete se zejména v rodině!

Chci, aby se křesťanské rodiny vrátily k modlitbám se mnou a skrze mne, abyste byli uchráněni od velkých zel, která hrozí.

Umrtvujte se v duchu pokání a tělesným postem!

Půst, kterému dávám přednost, je půst od zla a hříchu; půst odříkání se kouření, alkoholu, kina a televize. Nedívejte se na televizní představení, která kazí vaši vnitřní čistotu a do duše vnášejí rozptýlení a lehkomyšlnost a do srdce zasévají zárodky zla.

Chci po vás také tělesný půst, aspoň občas, jak to požadoval můj Syn Ježíš v evangeliu, když řekl: „Jisté druhy démonů se mohou vyhnat jen modlitbou a postem.“

Zasvěcujte se neustále mému Neposkvrněnému Srdci a žijte v každodenním společenství života a lásky se mnou.

Jsem Matkou víry, jsem Panna věrná a vy dnes můžete ode mne žádat pomoc, abyste zůstali věrni v pravé víře. Proto vás vybízím, abyste naslouchali papeži a následovali ho; má od Ježíše příslib neomylnosti. A recitujte často Věřím jako opětované vyznání své víry.

Budete-li dělat to, co po vás chci, půjdete se mnou každý den ke svému obrácení.

Prožijte dobře tento úsek času, který vám ještě poskytuje milosrdná Ježíšova láska.

Prožijte s důvěrou a radostí blížký okamžik triumfu mého Neposkvrněného Srdce.“

30. června 1984

Svátek Neposkvrněného Srdce Mariina

Tajemství mého Neposkvrněného Srdce

„Uctívejte mé Neposkvrněné Srdce, přemilí synové. Dnes vás církev vybízí, abyste se dívali na tajemství lásky a milosrdenství, skryté v mém Neposkvrněném Srdci.

Uctíváte-li mé Srdce, vzdáváte chvály Nejsvětější Trojici, které se v něm dostává nejvyšší slávy, protože si z této mé nebeské zahrady učinila místo svého božského zalíbení.

V něm se s radostí zrcadlí Otec; Slovo se ukládá jako do drahocenné kolébky, Duch Svatý hoří nejčistším světlem své božské lásky.

Uctíváte-li mé Neposkvrněné Srdce, vzdáváte chvály i vaší nebeské Matce, neboť v něm je uzavřeno tajemství Božího zalíbení ve mně a tajemství výsad, kterými jsem Bohem ozdobena.

Tak uctíváte také mé jedinečné výsady Neposkvrněného Početí, božského Matěřství, tělesného Nanebevzetí, plnosti milosti a stálého panenství.

Cestou mého Srdce dospějete k pochopení, že vaše nebeská Matka je božské mistrovské dílo, a budete se z toho těšit.

Milujete-li toto Srdce, jste vy sami obdařováni mou mateřskou láskou a mou neposkvrněnou slitovností.

V hloubi Neposkvrněného Srdce se děje div, který ve vás každý den konám tím, že vás činím stále podobnějšími sobě a že vaše duše přetvářím podle podoby své duše.

Dávám vám také účast na mém duchu, abyste mohli skutečně růst v mém životě a stát se dnes vyjádřením přítomnosti vaší nebeské Matky.

Formuji vás k čistotě ducha, srdce a těla; tak budete kolem sebe šířit čistotu mého neposkvrněného světla.

Dám vám účast na své schopnosti milovat a vaše srdce se otevře jako útočiště záchrany pro ty, kteří zabloudili na cestě omylu a hříchu.

Propůjčím vašemu způsobu jednání lahodnost, abyste mohli být se všemi zadobře a milosrdní.

Dám útěchu a balzám do vašich gest, abyste mohli léčit bolestné rány nemocných a všech mých hříšných dětí.

Stanete se tedy v dnešní době konkrétním výrazem mé mateřské lásky.

Přinášíte-li náhradu bolesti mého Neposkvrněného Srdce, stáváte se pro mne důvodem velké radosti a útěchy, neboť skrze vás mohu jednat v těchto letech a vybudovat svůj velký plán záchran.

Je to plán, který ještě tajím; odhalím jej pouze svým maličkým, kteří přijímají mé pozvání, aby mne ctili, milovali a přinášeli smírnou náhradu, chápající stále více tajemství lásky a milosrdenství mého Neposkvrněného Srdce.“

San Marino, 5. července 1984

*Duchovní cvičení ve formě večeradla
s italsky mluvícími kněžími MKH*

Matka Kněze Ježíše

„Přemilí synové, jak je vítáno v mém Srdci toto trvalé večeradlo bratrství a modlitby, které konáte spolu se mnou, svou nebeskou Matkou.

Já jsem Matka Kněze Ježíše.

Mé Neposkvrněné Srdce se stalo stálým oltářem, na kterém chtěl Ježíš přinést svou kněžskou oběť svému Otci.

Od nevýslovného okamžiku Vtělení, když se Slovo Otce uložilo do mého panen-
ského lůna a kdy se Božství pokořilo, přijímajíc do sebe první zárodek lidské přiro-
zenosti, mé Neposkvrněné Srdce se stalo oltářem, na kterém se uskutečnil první
kněžský čin mého Syna Ježíše.

Doprovázela jsem ho stále při každém tak dokonalém obětování jako kněze a ja-
ko obětního daru.

Počínaje narozením v chudobě až po dětství prožité ve vyhnanství, od mládí
stráveného v pokojné práci a učenlivé službě až k veřejnému životu, který proběhl
krátce v tolika strastech a tolika neporozuměních, až konečně v bolestiplném do-
konání v krvavé agonii a v smrti na kříži: celý Ježíšův život byl trvajícím kněžským
aktem, který přinesl v oběť Otci s láskou pro naši záchranu.

Ježíš chtěl, aby jeho Matka mohla v každém okamžiku jeho oběti s ním trpět
a s ním se obětovat.

Proto jsem se stala jeho spolupracovnicí v jeho vykupitelském díle – opravdo-
vou Spoluvykupitelkou – a jsem především Matkou Ježíše jako Kněze.

Pochopte tedy, že k vám pociťuji zvláštní lásku, moji synové, kterým byl svěřen
velký dar kněžství.

Jsem u vás v každém okamžiku vašeho denního úkolu, aby byl celý zasvěcen
a darován Otci ve stálé kněžské oběti.

Jsem s vámi v okamžiku modlitby, práce, v hodinách radosti a utrpení, samo-
ty a opuštěnosti.

Jsem stále u vás, když slavíte oběť mše svaté, která obnovuje onu oběť, kterou Je-
žíš dokonal na kříži.

S Ježíšem, který dnes vykonává svou oběť vašim prostřednictvím, jsem stále u každého oltáře, abych spoluobětovala s vámi nebeskému Otci na svém Neposkrvněném Srdci tu drahocennou Oběť našeho vykoupení.

Dnes je nutné postavit do jasnějšího světla cenu mše svaté jako Oběti, která nekrvavým způsobem obnovuje Oběť vykonanou Ježíšem na Kalvárii.

Toto je moje doba a já jsem s vámi, synové, abych přijímala vaše trvale kněžské jednání.

Proto se dejte s učenlivostí mnou formovat.

V těchto duchovních cvičeních ve formě trvalého večeradla, která – jak si to přeji – by se mohla stále více rozšiřovat, vás jemně připravuji na vaše obětování.

Jako malé beránky jsem vás shromáždila ve svém ovčinci, abych vás připravila na obětování, které vás čeká.

Nyní se na vás dívám se zalíbením, neboť podporujete mou činnost, jež vás připravuje k obětování Pánu na oltáři mého Neposkrvněného Srdce za záchranu světa.“

15. srpna 1984

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Chodte ve světle

„Z ráje, do kterého jsem byla vzata i s tělem, se dnes dívám na vás svýma mateřským a milosrdným očima.

Sesílám na vás paprsky svého neposkrvněného světla a v hluboké tmě, kterou jste stále více obklopeni, vás zvu, abyste sledovali světlou stopu, která vychází z mého Srdce.

Moje malé děti, chodte ve světle vaší nebeské Matky; nechte se nést dopředu na vlně její rajske vůně.

Chodte ve světle víry.

Toto je doba, kdy jsou mé děti vystaveny velkému nebezpečí, že se vzdálí od pravé víry.

Šíří se bludy, naslouchá se jim a jde se za nimi, propagují se a rozšiřují především tiskem, i tiskem náboženského zaměření. Jak velice potřebujeme dnes literaturu, která by rozšiřovala pravdu víry v její jasnosti a v její úplnosti!

Nyní je nutné být na pozoru, modlit se a pevně zůstat věrnými autentickému učitelskému úřadu církve.

Proto vás zvu, abyste naslouchali výkladům papeže, často se modlili Věřím jako vyznání vaší katolické víry a též abyste meditovali úplné vyznání víry, které složil můj přemilý syn papež Pavel VI., který již přišel sem nahoru.

Tak setrvávejte v pravé víře, přemilí synové vaší Matky, která je pro všechny vzorem, jak se má věřit, zachovávat, milovat a žít jedině Slovo Boží.

Chodte ve světle milosti.

Jako strašná rakovina infikuje dnes hřích stále více duší a vede je k smrti.

Kdybyste se dívali mýma očima, viděli byste, jak se tato duchovní epidemie rozšířila, způsobila u tolika mých dětí spoušť a činí je oběťmi zla.

Je nutné, abyste se stali nástroji, kterých použiji k uzdravení všech ubohých hříšníků. Proto vás zvu, abyste chodili cestou lásky a Boží milosti, umrtvování a pokání, modlitby a svatosti.

Chodte ve světle lásky.

V těchto dobách se všude rozšiřuje ve stále nebezpečnější formě nenávist a bezuzdné sobectví.

Můj Protivník rozsévá všude rozkol: v rodinách, v řeholních komunitách, v církvích, v celé lidské společnosti.

Jak je dnes těžké navzájem si rozumět, kolik námahy stojí žít ve shodě a vzájemném porozumění!

Vyzývám vás proto, abyste zůstali stále v mém pokoji a stali se nástroji pokoje pro všechny.

Proto vás zvu s mírnou přísností k mlčení, ke konkrétním činům lásky a společenství, abyste pomáhali tomu, kdo je v nouzi, abyste říkali vždycky slova pokoje a usmíření se všemi.

Tak budete šířit v záplavě temnoty mé neposkvrněné světlo a přispívat k tomu, aby se váš pozemský život přetvořil podle vzoru onoho života, jakým se žije zde nahoře v ráji. Do tohoto ráje byla vaše nebeská Matka vzata také se svým oslaveným tělem.“

Altötting, 30. srpna 1984

*Duchovní cvičení ve formě večeradla
s německy mluvícími kněžími MKH*

Matka víry

„Jsem Matka víry. Jsem Panna věrná. Jak jsem spokojena, přemilí synové z Německa, Švýcarska, Rakouska, Holandska a Maďarska, s těmito dny duchovních cvičení, která děláte společně se mnou ve formě trvajících večeradla.

Vaše horoucí a vytrvalá modlitba velice utěšuje mé Neposkvrněné Srdce, které je nyní více než kdykoliv jindy ovinuto trnovou korunou.

Ve vašich zemích existuje pro vás velké nebezpečí a působí mému mateřskému Srdci starosti, protože se stále více rozšiřují bludy, protože se konají pokusy oslabit pouto, které vás spojuje s papežem, a protože také tak mnoho duší přestává uctívat vaši nebeskou Matku.

V těchto dnech trvání večeradla sesílám ze svého Neposkvrněného Srdce mimořádné milosti na vás a na všechny mně zasvěcené děti. Chci pro vás dosáhnout od Ducha Svatého daru vaší duchovní proměny, která vás přivede k tomu, abyste byli dnes odvážnými svědky.

Staňte se svědky víry.

Opatrujte všechny ty, kteří jsou vám svěřeni, v pravé víře. Proto je braňte před – dnes tak velmi rozšířeným – nebezpečím, aby neupadli do bludu. Nepřijímejte žádný blud: odhalujte jej, když se nabízí ukrytý pod zdáním pravdy, neboť pak je ještě nebezpečnější.

Nebojte se, že budete proto odsouzeni jako zaostálí a nemoderní, neboť jako Ježíš, tak i jeho evangelium je stejné: včera, dnes i na věky!

Obnovujte často s věřícími vyznání vaší víry a prostě mne, Matku víry, o milost, abyste mohli stále zůstávat v pravdě, kterou vám zjevil můj božský Syn Ježíš.

Buďte svědky jednoty.

Především musíte být spojeni s papežem, kterého Kristus ustanovil jako základ své církve.

Dnes se může zachránit ve víře jen ten, kdo zůstává spojen s papežem. Naslouchejte mu, následujte ho, rozšiřujte s odvahou jeho nauku.

Buďte také spojeni se svými biskupy prostřednictvím modlitby, dobrým příkladem, účinnou spoluprací.

Ať jsou podporováni svědectvím vašeho života k vymýcení bludu ze svaté církve, ať jsou povzbuzováni ve své těžké službě vaší poslušností a vaší dětinnou láskou.

Přiveďte všechny věřící k této jednotě života s biskupy spojenými s papežem.

Tak potěšíte mé Srdce, dnes tak plné bolu a ran kvůli velké nejednotě, která pronikla do nitra mé církve.

Buďte svědky pravé úcty ke mně.

Ve vašich zemích trvá silná snaha odstranit mne ze života a zbožnosti tak mnohých mých dětí. Vaším úkolem je přičinit se, abych opět zazářila nad vaší cestou.

Proto vás zvu, abyste rozmnožovali večeřadla modlitby a života se mnou. Konejte je všude!

Shromažďujte kolem sebe věřící, abyste se modlili svatý růženec, rozjímali moje slova, abyste obnovovali zsvěcení mému Neposkvrněnému Srdci a žili je!

Čím více budu opět zářit v životě církve, tím více se bude od ní vzdalovat temnota bludu a nevěry.

Odvahu! Odjíždějte z tohoto večeřadla s mým mateřským požehnáním. V okamžicích největšího nebezpečí vás budu chránit a bránit.

Pro vaši tak velkorysou a horlivou odpověď, že se zasvětíte mému Neposkvrněnému Srdci a že půjdete kupředu se mnou, budete ušetřeni mnohého zla.

Spolu s vámi žehnám všem mým synům kněžím a věřícím sousedních národů, kteří obzvlášť hodně trpí a modlí se v naději na velmi blízké osvobození.“

Ve večeřadle se mnou

„Přemilí synové, jsem velmi spokojena s vaším holdem modlitby a bratrství, který přinášíte mému Neposkvrněnému Srdci v těchto dnech trvalého večeřadla.

V těchto dobách chci, aby se moji milovaní kněží a všechny mně zasvěcené děti shromažďovali ve večeřadlech modlitby a života se mnou.

Ve večeřadle se mnou vás vedu k modlitbě; té je teď nutně třeba stále více používat jako zbraně, se kterou musíte bojovat a vítězně vybojovat bitvu proti satanovi a všem zlým duchům, kteří se v těchto dobách s velkou násilností uvolnili z pout.

Především je to bitva, která se odehrává na úrovni duchů, a tak musíte bojovat s duchovní zbraní modlitby.

Kolik síly dodáváte mému mateřskému dílu přímluvy a smírné nápravy, když se společně modlíte liturgii hodin a svatý růženec a zvláště když přinášíte Oběť nové a věčné smlouvy svým denním slavením Eucharistie!

Ve večeřadle se mnou vám dodávám odvahu pokračovat v obtížné cestě vaší doby, abyste odpovídali s radostí a nesmírnou nadějí na dar vašeho povolání.

Jak mnoho mých synů kněží se cítí v této době stále osamělejšími, protože jsou obklopeni velkou lhotežností a malým ohlasem, mají před sebou těžké břemeno práce a velmi často podléhají únavě a malomyslnosti.

Mějte odvahu, moji přemilí synové!

Ježíš je stále s vámi a dodává vám ve vaší únavě moc a sílu, daruje vaší práci úspěch a zúrodní svou milostí všechno, co děláte při výkonu své kněžské služby.

Plody uvidíte teprve v ráji, bohaté a podivuhodné, a ty budou důležitým podílem odměny, která vás čeká.

Ve večeřadle se mnou vás učím, abyste viděli mým mateřským a milosrdným zrakem dnešní zlo, vychovávám vás, protože si přeji, abyste se sami stali lékem proti těmto zlům.

Podívejte se, jak je církev především ve vašich zemích zraňována od mého Protiivníka, který usiluje zatemnit ji bludem – přejímaným a hlásaným, usiluje zranit ji mravní nevázaností, která svedla mnohé k tomu, že všechno omlouvají a žijí v hříchu; usiluje ochromit církev duchem světa, který pronikl do jejího nitra a vysušil mnohé kněze a Bohu zasvěcené životy.

Zvláště tři rány způsobují bolest mému Neposkvrněnému Srdci:

Katecheze, která často již nesouhlasí s pravdou, kterou učil Ježíš a kterou ještě dnes předkládá všem k věření pravý učitelský úřad církve.

Sekularismus, zesvětštění: proniklo do života tolika pokřtěných, především do života tak mnohých kněží! Svým duševním postojem, způsobem života a jednání

a také svým oděvem se nechovají jako učedníci Kristovi, ale řídí se duchem světa, ve kterém žijí.

Kéž byste mohli vidět mýma očima, jak veliké je toto zpustošení, které zasáhlo církev!

Prázdnota, opuštěnost a přehlížení, kterým je obklopen Ježíš přítomný v Eucharistii!

Příliš mnohých svatokrádeží se dopouštějí ti, kteří už ve skutečnou přítomnost Ježíše v Eucharistii nevěří, a ti, kteří jdou k svatému přijímání ve stavu smrtelného hříchu – bez zpovědi.

Přemilí synové, vy buďte lékem proti těmto zlům větším přilnutím k učitelskému úřadu církve. A proto ať se stále zvětšuje vaše jednota myšlení a života s papežem.

Všem dávejte příklad svatého, přísného, soustředěného a umrtveného života. Noste znamení utrpení Ježíšova na svém těle a noste i zevně znamení vašeho zasvěcení jemu tím, že budete vždycky oblékat svůj církevní šat.

Odporujte ve všem zesvětšování, které vás obklopuje, a nebojte se, jestliže se i vy – jako Ježíš – stanete podnětem odporu.

Staňte se hořícími plameny adorace a zadostučinění Ježíši přítomnému v Eucharistii.

Slavte mši svatou s láskou a vnitřní živou účastí. Často se zpovídejte a pomáhajte věřícím, aby se chodili často zpovídat.

Konejte časté hodiny adorace Eucharistie a přivádějte všechny duše k Srdci Ježíšovu, které je pramenem milosti a Božího milosrdenství.

Nyní připravujte *ve večeradle se mnou* druhé Letnice, které už už přijdou, aby nedolatelnou silou Ducha lásky mohla být uzdravena církev a aby mohl být obnoven celý svět.“

Fatima, 20. září 1984

*Duchovní cvičení ve formě večeradla
s portugalsky a španělsky mluvícími kněžími MKH*

Buďte mými apoštoly

„Jak těší mé Srdce, tak plné bolesti, toto trvalé večeradlo, které konáte se mnou v těchto dnech vy, přemilí synové z Portugalska a Španělska!

Buďte spojeni v modlitbě!

Tak propůjčujete sílu mému mateřskému dílu přímluvy a smíření; tak si vyproсите od Otce a Syna dar Ducha Svatého, který něžně promění celý váš život; tak jste velkou pomocí tolika vašim bratrům a mým přemilým synům, kterým satan dnes zvlášť strojí nástrahy, zraňuje je a klame.

Buďte spojeni v bratrství!

Rostte stále více ve vzájemné lásce!

Překonávejte nástrahy mého Protivníka, který se především ve vašich zemích pokouší přivést vás k rozkolu tím, že klade překážky vašemu bratrskému porozumění a vzájemné lásce, kterou – jak to já chci – musíte prožívat dokonale!

Proto vás zvů, abyste byli malí, pokorní, učenliví a prostí.

Budte malými dětmi, které se nechávají stále nosit v mém mateřském náručí, abych mohla skrze vás vyplnit svůj plán.

Budte také odvážnými svědky vaší nebeské Matky!

Ve vás chci být oslavena.

Skrze vás chci být stále více uctívána.

Vy jste povoláni, abyste se stali mými apoštolů v těchto pro vás tak těžkých dobách.

Budte mými apoštolů tím, že budete prožívat a rozšiřovat všechno, co jsem vám v těchto letech řekla.

Já sama vedu kupředu své dílo Mariánského kněžského hnutí tím, co jsem vám sdělila knihou svých poselství a prostřednictvím svého malého syna, kterého jsem si vyvolila jako svůj nástroj, aby toto dílo rozšířil do všech částí světa.

Budte všichni stále více spojeni s tímto mým malým synem, jen tak budete mít jistotu, že jdete kupředu ve světle, které vám dávám.

Musíte být bdělí, neboť ve vašich zemích se můj Protivník pokouší udělat všechno pro to, aby tuto vaši jednotu rozbil.

Budte mými apoštolů tím, že budete všude rozšiřovat jenom světlo Kristovo. Zvěstujte s odvahou a bez bázně pravdu evangelia, kterou papež a učitelský úřad církve předkládá stále všem k věření. A tím dáte příklad života, který se ve všem shoduje s evangeliem.

Chci vás přivést k vysokému vrcholu svatosti, abych rozdrtila útok svého Protivníka, který se – zvláště ve vašich zemích - snaží zatemnit církev zesvětštěním, které proniklo hluboko do života mně zasvěcených dětí a do mnoha řeholních domů.

Budte mými apoštolů tím, že budete rozšiřovat mé světlo a přivádět všechny do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Jak velikou práci koná potajmu zednářství a komunismus, aby zničily mou církev, která byla ve vašich zemích vždycky zářící a kvetoucí!

Odpovězte na tyto temné útoky tím, že budete všude rozšiřovat mé světlo.

Všem dávejte jistotu, kterou jsem vám připravila pro krvavé dny, které vás čekají: útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Bojujte modlitbou a pokáním. Růženec ať je zbraní vašeho vítězství!

Jsem Královna svatého růžence.

Jsem Matka víry.

Jsem Královna míru!

Z tohoto místa, kde jsem se zjevila jako Žena oděná sluncem, žehnám vám všem ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Bojujte, přemilí synové!

„S radostí přijímám modlitbu a bratrství, které vás v těchto dnech spojuje ve večeraďle života se mnou, přemilí synové mého Hnutí z Anglie, Irska, země dnes tak ohrožené mým Protivníkem, ale mnou tak velice milované a chráněné!

Spojuji se s vaší neustálou modlitbou, abych pro vás dosáhla od Otce a Syna dar Ducha Svatého: on ať vás posílí ve všem povolání, dodá odvahy ve vašem apoštolátě, propůjčí vaší námaze úspěch a vašim duším ať dá útěchu!

Odvahu, moji přemilí synové, neboť toto je můj čas a já volám vás, kteří tvoříte můj šik, do boje za vítězství mého Syna Ježíše v triumfu lásky a dobra.

Vy jste mnou formováni, abyste šířili Kristovo světlo, jeho pravdu, jeho evangelium v těchto dnech tmy a temnoty.

Vy jste voláni, abyste se stali mým apoštoly v těžkých dobách, které prožíváte.

Bojujte, moji přemilí, s láskou, která musí ve vás stále růst, až dosáhne dimenzí božské lásky Srdce mého Syna Ježíše.

Hleďte, jak můj Protivník ve vašich zemích bojuje především nenávistí, která přináší všude rozdělení a nejednotu, bezuzdné sobectví a násilí.

Tak padá mnoho mých dětí za oběť terorismu a krev teče po vašich ulicích.

Dejte zvítězit lásce a dobru!

Uhaste oheň nenávisti rosou své kněžské lásky.

Staňte se mými nástroji a vytvářejte kolem sebe společenství a bratrství. Jednejte proto se všemi s laskavostí mé mateřské lásky, zvláště však s těmi, kteří jsou nejpotřebnější a nejvíce vzdáleni.

Bojujte, moji přemilí, modlitbou: máte ji konat ve spojení se mnou a máte ji obětovat Bohu jako svůj nejcennější přínos k záchraně světa.

Ve vašich zemích se církev jeví ještě rozdělená, a proto mnozí pocítují problém její jednoty jako velmi naléhavý.

Žehnám úsilí, která se podnikají na tolika stranách, aby se uskutečnilo dosažení jednoty církve. Ale svěřuji vám, moje děti, že se to může stát jen zvláštním divem Ducha Svatého a zvláštním zásahem mého Neposkvrněného Srdce.

Proto potřebuji mnoho modliteb. Jedním dnem intenzivní modlitby se dosáhne více než roky nepřetržité diskuse.

Modlete se s vírou a důvěrou; s usebraností a vytrvalostí; dobře recitujte liturgii hodin, svatý růženec a mše svatá ať je středem vašeho denního apoštolského díla.

Znásobujte všude večeraďla modlitby a bratrství.

Slibuji vám, že po vítězství mého Neposkvrněného Srdce vaše země budou mít radost, když uvidí obnovenou a sjednocenou církev, která bude na všechny strany vyzařovat Kristovu tvář.

Bojujte, moji přemilí, svým osobním sebeobětováním.

Darujte mi všechna vaše utrpení!

Pro mne jsou cenná, neboť je mohu obětovat Ježíšovi, aby byla spojena s jeho stálou kněžskou přímluvou za vás.

Především ve vašich zemích vás svádí můj Protivník jedem novopohanství a nemravnosti, který se stále víc rozšiřuje a kosí oběti mezi tak mnohými mými dětmi.

Jak mnoho mladých je svedeno neřestí a hledají jenom požitky, nakaženi velkým rozšířením nemravnosti a drog žijí jako nemocní, kteří potřebují pomoci, aby byli uzdraveni!

Vaše kněžská utrpení jsou účinným lékem na tak mnoho ran, které dnes postihují moje ubohé děti ve stále větším počtu. Proto vás denně volám k většímu sebeobětování!

Ať je ve vás pokoj Ježíšův a můj pokoj!

Žijte v pokoji srdce. Rozšiřujte kolem sebe pokoj!

Já jsem Královna pokoje. Já jsem Matka útěchy.

Vaším prostřednictvím dnes žehnám všechny přemilé syny a mně zasvěcené děti těchto vašich zemí a celého světa.“

Poutní chrám Castelmonte (Udine), 9. listopadu 1984

(Během koncelebrace, hned po evangeliu)

Má poselství

„Přemilí synové, přišli jste dnes ještě sem nahoru do mé svatyně, k mému velmi uctívanému obrazu, protože je znamením mé zcela zvláštní přítomnosti mezi vámi.

Přišli jste sem, abyste vyprošovali mou ochranu pro církev, svět a Mariánské kněžské hnutí, rozesté v každé části světa.

S jakou radostí přijímám mši svatou, kterou slavíte k mé počtě!

Chci, aby s vámi byli duchovně spojeni přemilí synové mého Hnutí všech pěti světadílů, neboť nyní nastal můj čas!

V těchto letech jsem vás vychovala jako Matka *prostřednictvím svých poselství*. Je to tolik slov Moudrosti, která jsem nechala proudit z mého Neposkvrněného Srdce, abych vás vychovala pro svůj plán.

Má poselství vám především ukazují jednoduchou a jasnou cestu, kterou jsem vám naznačila a kterou musíte jít každý den, abyste mohli žít zasvěcení, které jste mně vykonali, abyste rostli v mé lásce a v žití se mnou a stávali se stále zralejšími a připravenějšími splnit úlohu, kterou jsem vám stanovila.

Jestliže někteří z vás po tom, co se mi zasvětili, zůstanou stát, je to tím, že mým poselstvím už nenaslouchali, neuvažovali o nich a nežili je.

Ó, má poselství se po mém vítězství stanou světlem pro celou mou církev; potom se porozumí, jak mnoho jsem v těch letech pro vás vykonala!

Uvažujte o mých poselstvích, žijte je!

Jestliže žijete to, co jsem vám řekla, a jdete cestou, kterou jsem vám ukázala, budete bezpečně kráčet vpřed cestou zasvěcení, jež jste mi učinili, a budete uskutečňovat velký plán vítězství mého Neposkvrněného Srdce.

V opačném případě se zastavíte pochybováním, ztrátou odvahy, těžkostmi a odporem, se kterým se setkáte. Zůstanete stát a nebudete připraveni splnit to, co jsem pro vás připravila a co je dnes tak nutné pro záchranu světa a obnovu církve, jejíž jsem Matkou.

V těchto poselstvích vám také odhaluji svůj plán tiché přípravy, bolestného provedení a vítězného naplnění.

Nyní přicházíte k nejbolestnější části očisty, která se uskuteční v těchto letech před velkým vítězstvím mého Neposkvrněného Srdce v příchodu velkolepého království Ježíšova k vám.

Je to plán, který zahrnuje toto století.

V roce 1917 jsem jej předem vyjádřila ve Fatimě téměř jako prorocké oznámení v okamžiku, kdy se ukázal jasným velký boj mezi Ženou sluncem oděnou a Rudým drakem, boj, který měl trvat po celé století jako pyšná výzva Bohu ze strany mého Protivníka, jistého, že dosáhne zničení církve a že svede celé lidstvo k všeobecnému odmítnutí Boha.

Pán mu připustil tento časový úsek, protože nakonec bude pýcha Rudého draka vítězně zlomena pokorou, nepatrností a mocí vaší nebeské Matky, Ženy oděné sluncem, která nyní shromažďuje všechny své malé děti do svého šiku připraveného k boji.

Nyní, když jste dospěli do nejbolestnějších a nejkrvavějších let tohoto velkého boje, sama jsem osobně zasáhla, abych si vytvořila svůj šik prostřednictvím Mariánského kněžského hnutí, které je mým dílem. Proto jsem mezi nejslabšími vybrala jako svůj nástroj jednoho syna, lidsky nejnevhodnějšího, přivedla jsem ho do každé části světa, aby všem ukázal, že to, co se nyní děje, děje se jenom mým osobním a mimořádným zásahem.

Proto se neboj, synu, těžkostí, se kterými se setkáváš, když se ti zdá, že někdy mnou vyvolený nástroj – oklamán satanem – už nechce odpovídat na můj plán.

Měj ke mně důvěru: Já sama jsem Vojevůdkyně svého šiku, já sama jsem Matkou a Královnou svého Hnutí.

Používám nástroje, které mi odpovídají; volím si jiné, když ti, kteří byli mnou vyvoleni, mně již neodpovídají.

Já sama vedu vpřed každý den toto dílo do velké bitvy, kterou právě bojujeme. (...)"

Můj naléhavý vzkaz

„Žijete v zemi, kde moje děti trpí a nesou břemeno nesčetných útrap, v této zemi, kterou můj i váš Protivník tak ohrožuje, kterou však tolik miluji a chráním!

Nad vámi všemi rozprostírám svůj světlý plášť a uzavírám vás do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Vášim prostřednictvím, přemilí synové, chci rozšířit všude v těchto zemích Východu své naléhavé a starostlivé poselství, aby se dostalo ke všem mým dětem.

Já jsem Královna míru.

Nikdy jako dnes nebylo lidstvo tak ohroženo nebezpečím války a nesmírné zkázy!

Dívejte se na mne jako na tu, která má od Boha úkol přinést světu mír.

Proto vás vybízím, abyste Boha úpěnlivě prosili v neustálé modlitbě, s bezmeznou důvěrou a vždycky spolu se mnou.

Modlete se zvláště svatý růženec. Tak můžete od Boha dosáhnout velikou milost proměny srdce, aby se všichni otevřeli lásce a dobrotě.

Mír tak bude moci vstoupit do srdcí lidí a šířit se v rodinách, v národech a v celém světě.

Já jsem Matka útěchy.

V těchto dobách tak velkého soužení se stavím ke každému z vás, abych se s vámi podílela na těžkých okamžicích vašeho života.

Jsem s vámi, když se modlíte a pracujete, když chodíte a odpočíváte, když se radujete, i když trpíte.

Abych vám dala znamení své mateřské přítomnosti a darovala vám radost a posilu v tolika vašich bolestech, vyvolila jsem sama tuto zemi, abych se zjevovala způsobem novým, delším a mimořádnějším.

Ti, kteří mají čisté srdce, jsou schopni mě vidět; malí, prostí dovedou mě slyšet; pokorní, nemocní, hříšníci jsou schopni mě najít.

Máte-li těžkosti a zábrany, nebuďte smutní, když nemůžete přijít na místo mých zjevení. Když se modlíte, konáte pokání a popřáváte sluchu mé mateřské výzvě, abyste šli cestou pokání a lásky, půjdete duchovně vstříc své nebeské Matce, která projeví svou přítomnost mezi vámi.

Já jsem Matka důvěry.

Jak mnoho mých ubohých dětí se v těchto dnech vzdaluje od Boha, protože se stávají obětí bludu ateismu, dnes tak rozšířeného, obhajovaného a propagovaného všemi prostředky společenské komunikace.

Nesčetný je zástup těch, kteří chodí ve tmě odmítání Boha, nedostatku víry, nemravnosti, nespravedlnosti a bezbožectví.

Nepravost pokrývá celou zem jako vysoká vrstva ledu a kalich Boží spravedlnosti je už plný a přetéká.

Nuže: zjevují se vám, abych vám ukázala cestu k záchraně: je to cesta návratu k Bohu.

Jestliže lidstvo nepřijme mou mateřskou výzvu k návratu k Bohu, bude neúprosně ztraceno.

Proto vám, zarmoucená, ještě jednou opakuji své poselství: Běžte cestou svého návratu k Bohu!

Obráťte se, neboť je už málo času, který je k obrácení příhodný.

Obráťte se a vraťte se k svému Bohu!

Odtud – vaším prostřednictvím – žehnám všechny své děti, které žijí v těchto zemích, které já tolik miluji a chráním, neboť musí snášet velké zkoušky a utrpení: národy Jugoslávie, Albánie, Bulharska, Rumunska, Maďarska, Československa, východního Německa, Polska, Ruska a celého světa, který chci co nejrychleji uzavřít do bezpečného útočiště svého Neposkvrněného Srdce.“

Dongo (Como), 8. prosince 1984
Neposkvrněného Početí Panny Marie

Vůle Boží

„Přemilí synové, podílejte se dnes na radosti ráje, který jásá při pohledu na vaši nebeskou Matku: je tak zahrnuta výsadami, milostí a plností svatosti od svého Pána, za jehož nejmenší služebníci se považuje.

Uchránění od každé poskvrny hříchu, i dědičného hříchu, učinilo můj život čistým odleskem života Božího.

Tak byla moje duše zahrnuta milostmi a její síly jsou stále zaměřeny k podporování božského plánu nejdokonalejším způsobem. Můj duch se otevřel k hledání a milování vůle Boha a moje srdce toužilo po tom, aby s radostí a v dokonalé oddanosti plnilo jedině Boží vůli.

To je cesta, kterou vám chci dnes ukázat, abyste po ní šli, chcete-li následovat nebeskou Matku v jejím plánu neposkvrněné čistoty a svatosti.

Boží vůle: hle, zde se uskutečňuje i pro vás vaše posvěcení!

Je Boží vůlí, abyste v životě šli cestou stále dokonalejšího poznávání Boha.

Boží slovo ať je denním pokrmem, kterým živíte svého ducha. Hledejte toto slovo ve svaté knize Písma Božího, okuste celou jeho krásu v evangeliu mého Syna Ježíše.

Moudrostí, kterou vám dávám, vás vedu k hlubšímu porozumění tajemství Božího Písma, abyste mohli do něj proniknout, radovat se z něho, uchovávat je a žít.

Boží Slovo se stalo tělem a životem v Ježíši Kristu, který je zjevením Otce, odrazem jeho bytí a odleskem jeho slávy.

Boží vůle se pro vás naplňuje jen v následování mého Syna Ježíše s láskou a s bezmeznou důvěrou.

Vy, jeho bratři, jeho služebníci a moji přemilí synové, musíte Ježíše více milovat, více mu naslouchat a následovat jej.

Čím hlouběji vniknete do velkého tajemství jeho božské lásky jako do ohnivé pece, tím více budete očistiáni od svých hříchů, slabostí, trápení a veškeré své nečistoty.

Milujete-li Ježíše a následujete-li jej, půjdete kupředu vždycky po cestě neposkvrněné čistoty a velké svatosti.

Když se vám stane, že ještě upadnete do hříchu, jeho milosrdenství vás osvobodí a ve svátosti smíření vás obnoví k životu milosti a intimního spojení s ním.

Jestliže vás přepadne malomyslnost, tu spojení s ním, které se vytváří modlitbou a zvláště v Eucharistii, vám dá sílu a vloží do vás novou energii k dobrému.

Jestliže vás ohrozí vyprahlost, společenství s ním vám otevře nové a hluboké zkušenosti v lásce a radosti.

Tak naplníte také vy Boží vůli: žít, abyste poznávali Otce, milovali jej a sloužili mu v hluboké důvěrnosti života se Synem, jehož tajemství vám v jeho plnosti stále více odhalí Duch Svátý.

Tak budete odpovídat na můj plán, který mám s vámi pro triumf svého Neposkvrněného Srdce, který se uskuteční jen v království lásky, spravedlnosti a pokoje mého Syna Ježíše. Jeho božským milosrdenstvím se smyje veškeré zlo, všechny hříchy a nečistota, takže obnovený svět bude moci opět opěvovat slávu Páně.“

24. prosince 1984

Svatá noc

Všechno je již odhaleno

„Přemilí synové, shromážděte se společně se mnou v modlitbě v těchto hodinách, které předcházejí narození mého Syna Ježíše.

Prožívejte okamžiky Svaté noci v mém Neposkvrněném Srdci.

Následujte mě na cestě ustavičné modlitby, která má být rozhovorem lásky, důvěry a dětské odevzdanosti k plánu spásy Pána našeho Boha.

Tato odevzdanost mě nesla na vlně radostného zážitku přítomnosti mého Syna, kterou jsem pociťovala mimořádně silným způsobem, neboť přišel okamžik jeho narození v čase.

Moje cesta do Betléma byla pro mne stále více jen sladké mateřské poddávání se jeho božskému přání přijít mezi vás, žít mezi vámi jako bratr.

A já jsem s ním mluvila – byl to rozhovor mlčení a naslouchání, rozjímání a lásky, adorace a očekávání.

Tak má ustavičná modlitba zahalovala ten dlouhý kus cesty, který jsem urazila až k pohostinné jeskyni, a zde byla má modlitba ještě intenzivnější, ještě soustředěnější, až otevřela závoj, který mě dělil od vstupu do hlubokého vytržení do nebe, a z něho jsem vyšla se svým právě narozeným božským Dítětem.

Následujte mne v utrpení, které jsem s pochopením přijala a prožívala jako pokornou odpověď na to, co Pán ode mne v těchto okamžicích žádal.

Bylo to vnitřní utrpení z vývoje událostí, které se projeví jako prosba o mou mateřskou spolupráci na jeho plánu lásky.

Že jsem musela opustit dům v Nazaretě, který jsem s tak velkou pečlivostí připravovala; namáhavý pochod až do Betléma v mém stavu již posledních fází mateřství; nejistota před vším tím, co nás může potkat; odmítnutí přijetí do nějakého domu; ubohé útočiště ve studené jeskyni: to bylo jako veliké trny, které probodávaly mé mateřské Srdce.

Pochopila jsem však, že toto utrpení ode mne žádal Otec, aby připravil ještě vzácnější kolébku pro mé dítě, které se mělo právě narodit.

Nyní žádám od vás, moji přemilí synové, modlitbu a utrpení jako vaši osobní spolupráci při přípravě důstojného obydlí pro Ježíše, který se chystá vrátit se ve slávě!

Pochopte význam mých mateřských zásahů, které se dnes staly častějšími, mimořádnějšími a naléhavějšími.

V této Svaté noci se vám stane jasnějším mé poselství, které vám dávám jako nebeská prorokyně posledních časů.

Připravte se na druhé Narození Ježíše ve slávě: připravuje se, aby přišel a vládl mezi vámi.

Cesty, po kterých přijde, jsou cesty modlitby a utrpení.

Nyní nastává doba, kdy se všichni musíte shromáždit v neustálé modlitbě plné důvěry, jako byla moje modlitba, když jsem šla dlouhou cestou až do Betléma.

Doba plánování a diskusí skončila.

Pro toho, kdo chce slyšet a rozumět, je již vše odhaleno.

Srdce lidí jsou vyprahlá nenávistí a hříchem; národy a lidstvo se bouří proti svěmu Bohu a zahaluje je velké temno; lidstvo nechce dokořán otevřít brány Kristu, který přichází.

Ať se tedy otevřou ubohé jeskyně vašich srdcí, které v hluboké noci musí hořet světlem neochvějné víry, pevné naděje a žhavé lásky.

A trpte s trpělivostí a důvěrou!

Jako pro mne, tak také pro vás jsou utrpení, jež od vás Pán žádá, částí jeho láskyplného plánu.

Utrpení se musí pro všechny zvětšovat, čím více se blíží jeho nové Narození.

Přijměte je tak, jak to učinila nebeská Matka.

Jděte ve světle hvězdy, která vám ukazuje, že nyní už nastal čas, ve kterém se naplňují prorocká oznámení, která vám byla v těchto letech dána.

A žijte každou hodinu svého života v bezmezném důvěře a v radostném očekávání slavného opětovného příchodu mého Syna Ježíše.“

Znamení vaší doby

„Přemilí synové, prožijte se mnou v něžné důvěrnosti poslední hodiny roku, který se blíží ke konci.

Jak mnoho mých dětí tráví tyto okamžiky v zábavách a povyku, opíjejí se do němoty v takových frivolnostech a zábavách často nevázaných a odporujících zákonu Páně!...

Naproti tomu já vás zvu, abyste tyto hodiny strávili v modlitbě, v usebranosti a vnitřním tichu, abyste mohli začít rozhovor se mnou, vaší nebeskou Matkou.

A teď vám se stejnou důvěrou, jakou má matka ke svým dětem, vyjevím starosti, úzkosti a hluboké rány svého Neposkvrněného Srdce a zároveň vám pomohu porozumět a vyložit znamení vaší doby.

Tak budete moci spolupracovat na plánu záchrany, který má Pán s vámi a který chce uskutečnit novými dny, které vás čekají.

– Váš život je poznamenanán naléhavou výzvou vaší nebeské Matky, která vás zve jít cestou obrácení a návratu k Bohu.

Přemilí synové, přijměte účast na mé znepokojené úzkosti Matky, která se musí dívat, jak tuto mou prosbu nikdo ani nevnímá, ani ji nenásleduje. A přesto vidím, že vaše jediná možnost záchrany je závislá pouze na návratu lidstva k Pánu a na vašem pevném závazku řídit se jeho zákonem.

Obraťte se a jděte cestou milosti Boží a lásky!

Obraťte se a vytvářejte dny pohody a pokoje!

Obraťte se a plňte plán Božího milosrdenství!

Jak mnohými znameními vám Pán zjevuje svou vůli, aby konečně postavil dostatečnou zábranu proti rozšiřování bezbožnosti: nevyléčitelné choroby, které se rozšiřují; násilí a nenávisť, které vybuchují; katastrofy, které následují; války a hrozby, kterých přibývá.

Porozumějte znamením, jež vám Bůh dává těmi událostmi, které vás postihují, a vnímejte jeho hlasité výzvy, abyste změnili svůj život a vrátili se zpět na cestu, která vede k němu.

– Váš život je poznamenanán znepokojujícím a ustavičným požadavkem vaší nebeské Matky, abyste vytrvali v pravé víře.

A přesto plna úzkosti vidím, že se bludy dále rozšiřují, že se jim vyučuje a propagují se, a tak mezi mými dětmi stále více roste nebezpečí, že ztratí drahocenný dar víry v Ježíše a v pravdy, které vám On zjevil.

Jak velký počet těch, kteří pochybují a kteří už nevěří, je také mezi mými přemilými syny!

Kdybyste mohli vidět mýma očima, jak rozsáhlá je tato duchovní epidemie, která zasáhla celou církev! Brzdí ji v její apoštolské činnosti, zraňuje ji a ochromuje její životní sílu, působící často, že její evangelní úsilí jde do prázdna a je neúčinné.

– Váš život je poznamenán bolestnou starostí, že i vás vidím jako oběti hříchu, který se rozlévá jako záplava. Pozoruji totiž, že pomocí společenských sdělovacích prostředků se mým ubohým dětem všude nabízejí zkušenosti ze života, které jsou v rozporu s tím, co stanoví svatý zákon Boží.

Každý den jste krmení chlebem otráveným zlem a napájeni z pramene znečištěného špínou.

Zlo se vám předkládá jako dobro; hřích jako pozitivní hodnota; přestoupení Božího zákona jako způsob uplatňování vaší autonomie a vaší osobní svobody.

Tak dokonce dochází ke ztrátě vědomí hříchu jako zla, a nespravedlnost, ne-návisť a bezbožnost pokrývají zemi a činí z ní nesmírnou poušť, zbavenou života a lásky.

Zarputilé odmítání Boha a odmítání návratu k němu, ztráta pravé víry, ničemnost, která se vzdmáhá a přináší s sebou rozšíření zla a hříchu: hle, to je znamení špatné doby, ve které žijete.

Podívejte se přece, kolika způsoby zasahuji, abych vás přivedla na cestu obrácení, dobra a víry!

Mimořádnými znameními, která dávám v každé části světa, svými poselstvími, svými častými zjeveními ukazuji všem přiblížení se velkého dnu Páně.

Avšak jakou bolest zakouší mé Neposkvrněné Srdce, když vidím, že tyto moje výzvy nejsou přijímány, často jsou otevřeně odmítány a napadány, i od těch, jejichž úlohou je přijmout je jako první!

Proto se dnes zjevují jenom malým, chudým, prostým, všem těm svým dětem, které mi ještě dovedou naslouchat a řídit se podle mne.

Dnes potřebuji nutně – jako ještě nikdy předtím – velikou sílu úpěnlivých modliteb a smíru.

Proto se obracím na vás, synové přemilí, a zvu vás, abyste tuto poslední noc roku strávili na kolenou, v neustálé modlitbě se mnou!“

1985

JSEM POČÁTEK NOVÉ DOBY

Já jsem počátek nové doby

„Přemilí synové, dnes se sjednocujete s celou církví, abyste mne uctili jako pravou Matku Boží a vaši Matku v řádu nadpřirozeného života víry a Boží milosti.

Dnešního dne, který pro vás znamená počátek nového roku a kdy všichni v církvi – biskupové, kněží, řeholní osoby a věřící – na mne pohlížíte jako na svou Matku, vám říkám: Jsem-li Matka a ctíte-li mne jako Matku, pak mě musí každý z vás milovat, naslouchat mně a následovat mě.

A proto dnes, o slavnosti mého božského mateřství, chci dát církvi poselství, aby mu naslouchala a přijala je.

Je to poselství důvěry a naděje.

Nehleďte na těžkosti a utrpení, které je církev povolána nést, a na bolestiplné hodiny smrtelného zápasu a mučení, které poznamenávají čas vaší krvavé očisty, připravuje se pro ni okamžik obnoveného lesku a druhých Letnic.

Moje tak velmi milované děti, neztrácejte nikdy důvěru a naději!

Za velkého a rozsáhlého povyku, který zlo dovede všude šířit, raší mnoho poupat dobra a svatosti v tichu a ústraní.

Tyto drahocenné pupeny nového života jsou každý den ošetřovány ve skryté zahradě mého Neposkvrněného Srdce.

Dávejte však pozor na tři vážná nebezpečí, která ohrožují váš růst v dobrém a která jsem vám již mnohokrát ukázala:

- nebezpečí, že se vzdálíte od pravé víry tím, že půjdete za tak mnohými omyly, kterým se dnes učí;
- nebezpečí, že se odtrhnete od vnitřní jednoty církve pro odpor proti papeži a hierarchii, který se šíří hluboko do vnitřního života církve;
- nebezpečí, že se stanete obětí zesvětštění a mravního uvolnění, které vás zavede k povolnosti v každodenním boji proti zlu a hříchu.

Dáte-li se mnou vést, půjdete bezpečnou cestou lásky a svatosti.

Je to poselství posily a útěchy.

Svěřte se všichni své nebeské Matce, aby vás potěšila. Ve velkém boji, který nyní podstupujete, najdete u ní sílu a útěchu a neztratíte nikdy odvahu před těžkostmi, které potkáte.

Během nového roku budou zkoušky a utrpení, které vás očekávají, ještě větší, neboť jste vstoupili do závěrečného údobí toho, co jsem vám předpověděla.

Velká a krvavá zkouška se chystá rozechvít celou zemi, aby ji připravila na úplnou obnovu ve vítězství mého Neposkvrněného Srdce.

Ale čím silnější bude zkouška, tím intenzivnější bude moje přítomnost u každého z vás, abyste mohli být ode mne potěšováni a povzbuzováni.

Žijete-li v mém Neposkvrněném Srdci, nic z toho, co by se mohlo přihodit, vás nemůže zmást; uvnitř tohoto mého mateřského útočiště jste vždycky v bezpečí, v záři světla a přítomnosti Nejsvětější Trojice, která vás miluje a obklopuje svou božskou ochranou.

Je to poselství záchrany a milosrdenství.

Musíte být mou mocnou pomocí, kterou chci dnes nabídnout celému lidstvu, abych je přivedla k návratu na cestu dobra a lásky.

Já jsem cesta tohoto jeho návratu.

Já jsem Brána Božího milosrdenství.

Chci, aby se skrze vás všechny moje zbloudilé děti mohly vrátit zpět k Pánu; On je očekává s touhou a radostí Otce, který je miluje a chce je zachránit.

Tak se stanete také nástrojem Božího milosrdenství v těchto dobách, kdy se připravuje největší triumf milosrdné lásky mého Syna Ježíše.

Abych byla vaší nadějí, vaší útěchou a vaší záchranou v poslední době, kterou začnete prožívat, projevují se dnes tak mohutným způsobem poselstvími, která dávám skrze tohoto mého malého syna, a zjeveními, která uskutečňují trvalým a mimořádným způsobem v mnoha částech světa.

Věřte mým pozváním, přijímejte má poselství, pozorujte má znamení! Jsem Královnou míru, jsem počátkem nové doby, jsem úsvitem nového dne.

S papežem, mým prvním přemilým synem, vám dnes všem žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

2. února 1985

Uvedení Dítěte Ježíše do chrámu

Vidím vaši nepatrnost

„Přemilí synové, rozjímejte o mně v tajemství uvedení mého Dítěte Ježíše do chrámu.

Chci vám dnes vyjevit, jaké pocity naplňovaly mé Srdce, když jsem vkládala své Dítě – čtyřicet dní po jeho narození – ze svých rukou do rukou kněze.

Mé Srdce hořelo vděčností Pánu, který konečně uskutečnil plán spásy pro svůj lid.

Kolik století byl očekáván tento okamžik!

Svou duší jsem viděla Tvář Otce, jak se skláněla se zalíbením a jak se Duch Svatý usadil na některé z přítomných a odhalil jejich myslí tajemný plán Páně.

Mé Srdce tlouklo láskou, nevýslovnou mateřskou láskou, když jsem uvažovala, že celé nezměrné Božství bylo skryto v tak malých údech mého Dítěte, které mělo jen čtyřicet dní života.

Mé Srdce jávalo radostí v tom okamžiku, kdy Pán vstoupil do chrámu a já jsem cítila, že ho doprovázejí nesčetné zástupy andělů a všech nebeských duchů, když byl přinášén, aby se usadil ve svém příbytku.

Mé Srdce bylo také raněno bolestí při prorockém výroku staříčkého Simeona, který mi oznamoval, že mé mateřské poslání je také povoláním k hluboké bolesti, k vnitřní a osobní účasti na bolestném poslání mého Syna Ježíše.

S týmiž pocity vás vedu, přemilí synové, každý den k oltáři Páně, abych vám pomohla dobře splnit jeho božskou vůli.

„Krvavé oběti ani dary jsi nechtěl, ale tělo jsi mi utvořil. Hle, přicházím, Pane, abych splnil tvou vůli.“

Jsem plna vděčnosti mému Synu Ježíši, že skrze vás, kteří jste mně odpověděli, mohu dnes uskutečnit svůj mateřský plán – připravit největší triumf jeho milosrdné lásky. Mé Srdce je přeplněno láskou k vám, neboť svým zasvěcením se mně darujete jako malé děti.

Vidím vaši nepatrnost, pohlížím na vaši slabost a křehkost, na nesčetné léčky, které vám klade můj Protivník.

Vidím vás tak malé, že nejste schopni učinit ani jeden krok bez mé mateřské pomoci. Proto se k vám skláním znovu s mateřskou něžností.

Raduji se také z míry vaší šlechetnosti, s jakou jste mi odpověděli. Řekli jste *ano* mému přání, abyste se mi zasvětili; nabídli jste mi celý svůj život, abych mohla svobodně zasahovat a uspořádat jej podle svého plánu, kterým je vůle Boží.

Konečně jsem také plna bolesti, protože – tak jako pro Ježíše – i pro vás je poslání, které vás čeká, posláním utrpení a sebeobětování. Zvláště proto v něm mohu nabídnout Otcí, Synu i Duchu Svatému velkou sílu prosebnou a smírnou, aby se mohla rychle otevřít zlatá brána Božího milosrdenství a aby mohl nastat největší zázrak dokonalé proměny světa.

Proto, moji přemilí synové, vás každý den na mém vděčném, radostném a zároveň bolestném Srdci nesu do chrámu Páně a kladu vás na jeho oltář, abyste mohli být obětováni k dokonalému splnění jeho božské vůle.“

Svatyně Castelmonte (Udine), 9. února 1985

(Po modlitbě svatého růžence)

Moje slovo

„Přemilí synové, přišli jste do mé svatyně v duchu modlitby a smíru. Přišli jste sem nahoru jako poutníci a já vás tu čekám, abych vás naplnila milostmi, posilou a mateřskou útěchou.

Pokaždé když přicházíte k mému milostnému obrazu, který je tak uctíván, abyste mi vzdali svůj dětinný hold lásky, nechám proudit mnoho milostí ze svého Neposkvrněného Srdce na vás, na všechny přemilé syny na světě, na církev, na ubohé hříšné děti, ano, na celé lidstvo, které je tak velice ohroženo zlem, nenávisť, násilím a válkou a vyprahlé hříchem a stále se rozpínající nemravností.

V této svatyni vás vaše nebeská Matka těší, povzbuzuje vás, vychovává a vede, posiluje a utvrzuje slovem, které vám sděluje, aby vám ukazovala cestu.

Ó, jak velice je dnes pro vás nutné moje mateřské slovo! Proto je nechávám tryskat ze svého Neposkvrněného Srdce stále bohatším způsobem. Mějte hlubokou touhu po něm; přijímejte je s pokorou a učenlivostí; uvažujte o něm v srdci; usku-tečujte je ve svém životě.

Moje slovo je především květ Moudrosti, kterou nechávám sestupovat z nebe. Moje slovo vychází z věčné Moudrosti, ze *Slova*. Ono je nestvořená Moudrost, která vyjevuje úmysl Otce, jehož je dokonalou věčnou podobou.

Tato Moudrost v mém mateřském lůně vtělená jako Slovo se stala člověkem a má za úkol stále dávat lidem dar věčné Pravdy.

Toto božské Slovo, obsažené v Písmu svatém a zvláště v evangeliu, je jediné Svět-lo, které vás má vést.

Dnes je však obklopeno tak mnohými pochybnostmi, protože je snaha vyklá-dat je lidskými způsoby myšlení a nazírání a často se už nepředkládá ve své úpl-nosti.

Rozšiřují se bludy, a když se blížíte k Božímu plánu, brání se vám pochopit jej v jeho úplnosti, protože používáte jen lidského postoje, který chce chápat jenom rozumem.

To je stanovisko pýchy, které je nejméně vhodné, abyste se přiblížili k velkému Božímu tajemství.

K pochopení jeho pravdy je nutno být malým; k vidění v pravém světle je nut-no být chudým; k tomu, zachovávat ji v její úplnosti, je nutno být prostým; k to-mu, předávat ji jiným v lesku její ryzosti, je nutno být pokorným. Proto vás formuji svým slovem k pokoře, prostotě a nepatrnosti.

Chci vás vést, abyste byli jako docela malé děti, neboť jen tak k vám mohu ho-vořit.

Mé slovo je květ Moudrosti, která vás vychovává Duchem Svatým, dáváním vám jako dar od Otce a Syna, a která vás vede ke stále celistvějšímu a hlubšímu po-chopení evangelia.

Ve tmě, která se dnes všude snesla, stává se moje slovo Moudrosti paprskem nej-čistšího světla, které vám ukazuje celý prostor a cestu, jíž musíte jít, abyste zůstáva-li stále v pravdě.

Tma s hustou a mrazivou mlhou pronikla do církve a zatemnila lesk její pravdy.

Proto vás každý den mé slovo vychovává k duchu Moudrosti, abyste mohli stá-le ve světle vidět pravdu, kterou vás učil můj Syn, a abyste ji mohli zvěstovat s od-vahou všem v její úplnosti.

Nyní nastal čas, že jen malé děti, které jsou zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci a které se zcela svěřily své nebeské Matce, budou mít dar zachovat si neporu-šenou víru a vést k pravé víře duše jim svěřené.

Mé slovo je také kapka rosy, kterou nechávám padat na zemi, proměněnou v nez-měrnou poušť, a na lidský život, tak vyprahlý hříchem a utrpením.

Jak mnoho mých dětí je jako suché stromy a bez života; jak mnoho je v církvi mezi mými přemilými těch, kteří se dali přemoci vyprahlostí a malomyslností! Vykonávají nadále svůj úřad služby, ale bez nadšení a bez radosti, neboť jim překážejí těžkosti a drtí je ohromné břemeno očišťování, které právě prodělávají.

Potřebujete, aby moje slovo do vašeho vyprahlého srdce přivolalo déšť mateřské něžnosti, dětinné oddanosti a naděje na krásné dny, které vás čekají – v nové době, která nyní začíná rozkvétat na poušti posledních dob.

Mé slovo je proto jako kapka rosy, kterou dávám skanout ze svého Neposkvrněného Srdce do vašeho srdce, aby se mohlo otevřít teplu nového života, který ve vašem nitru pěstují, abych vás darovala jako vonné a nakonec i rozvité květy k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Mé slovo je také pramenem milosti, které na vás vylévám, abych otevřela vaše duše k novému lesku krásy a svatosti a očistila vás i od každé nejmenší poskvrny hříchu. Neboť chci, abyste byli krásní, čistí, zářící a otevření božskému daru milosti, aby ve vašem životě mohla rozkvést plnost lásky a nejdokonalejší nezištné dobroty.

Mých milostí se vám dostává prostřednictvím daru mého slova, které je světlem pro vašeho ducha, životem pro vaše srdce a posilou pro vaši cestu.

V hrozném a krvavém závěrečném úseku očisty, který vás čeká a který se právě v těchto letech bude pociťovat obzvláště bolestně, připravuji vás na to, abyste přijali s větší učenlivostí mateřský dar mého slova.

Tak budete moci uprostřed velké tmy putovat ve světle Moudrosti; v suchopárnosti budete moci být utěšováni stále mou něžností, balzámem, který se dává na tak mnohé krvavé a otevřené rány. V každé situaci vaší existence můžete dosáhnout milosti odpovědět na Ježíšovu lásku a opěvovat dnes slávu Boží Trojice, pokračující na cestě svatosti, svatosti – jak si přeji – stále větší.

Proto v těchto letech velké očisty vás chci nabídnout církvi jako stále viditelnější znamení mého mateřského triumfu.“

Svatyně Castelmonte (Udine), 14. února 1985

(Po modlitbě svatého růžence)

Moje a vaše čistota

„Moji přemilí synové, chtěla jsem vás zde mít dnes, za jasného dne, s modrým nebem, teplým sluncem a se sněhem, který dodává přídech čistoty vysokým horám, tvořícím korunu kolem tohoto místa, kde se zvedá požehnaný dům vaší nebeské Matky.

Ovinuji vás svými mateřskými paprsky; ozařuji vás světlem, které vychází z mého Neposkvrněného Srdce; zakrývám vás svým nebeským pláštěm, abych vás učinila stále čistšími.

Jsem Matka čistoty, jsem Matka – Ustavičná Panna. Jsem neposkvrněná bělost, záře nebe, která odráží na svět světlo Nejsvětější Trojice; ranní červánky, které

ukončují noc; Matka milosti, která od vás stále vzdaluje každý hřích; rajský lék, který jako příjemný balzám hojivě zavírá všechny vaše rány.

Jsem Matka – celá krásná: tota pulchra! Tota pulchra!

Moje čistota je především čistotou ducha.

Ó! Můj rozum byl vždy usměrněn k tomu, aby hledal vůli Páně, o ní rozjímal, uchovával ji a žil ji. Jeho slovo jsem přijímala učenlivě a panensky; dávala jsem vždy pozor, abych mu porozuměla a uchovávala je v jeho úplnosti. Během celé mé existence se nikdy ani z dálky nedotkl panenské neporušenosti ani stín pochybování nebo omylu; můj duch byl otevřen jen k přijímání daru božské Moudrosti.

Tato čistota ducha byla cestou, která mne přivedla k hlubší čistotě srdce.

Moje Srdce bylo vytvořeno k přijetí Boží lásky a k jejímu opětování s panenským a mateřským rozmachem tvora vychovávaného v zahradě Trojice, v božském slunci Lásky přijaté a dokonalým způsobem opětované.

Žádné lidské srdce nikdy tak nemilovalo a nikdy nebude moci milovat tak, jak to učinilo Srdce vaší nebeské Matky. Rozvinulo se jako květ, který rozvírá své okvětní lístky, aby kolem sebe šířil nevinnost, krásu a vůni nebe.

Proto jsem mohla vytvářet tělo a krev Toho, který je lilii polní a zvláštním způsobem miluje ty, kteří mají čisté srdce.

Stala jsem se také nejčistší v lásce k bližnímu. Po Ježíši nemůže žádný tvor tak milovat lidstvo jako Srdce vaší Matky; v této dokonalé lásce ke všem je nejhlubší pramen, ze kterého vyvěrá úloha mého božského a všeobecného mateřství.

Od čistoty srdce vstupte se mnou ještě dále do větších hlubin mého života, abyste objevili, jak jsem *byla čistá duší*.

Duše se stává nečistou, je-li zatemněna nebo pokryta byť i jen nejmenším stínem hříchu. Nejmenší lehký hřích narušuje její nevinnost a dotýká se a poškozují je půvab jejího světla.

Já jsem byla jedinečnou výsadou uchráněna od dědičného hříchu a byla jsem naplněna milostí.

Během celého mého žití nebyla má duše nikdy ani na okamžik poskvrněna hříchem, ani lehkým: byla vždy celá světlem, celá krásná, celá čistá.

Jestliže každá duše stvořená Bohem – protože je duchová a povýšená k účasti na jeho božské přirozenosti – odráží světlo Trojice, chápete, že žádná duše nikdy nebude moci odrážet zář Otce, Syna a Ducha Svatého tak, jako to činila – jako nejčistší zrcadlo – duše vaší nebeské Matky.

Schránkou, která měla obsahovat drahocenný poklad dokonalé čistoty ducha, srdce a duše, muselo *být toto moje tělo*.

Tak bylo i moje tělo celé obklopeno světlem neporušené čistoty.

Měla jsem čisté tělo, nejen že jsem je uchránila neporušené i před nejmenším hříchem nečistoty, ale také proto, že Pán chtěl v něm nechat zazářit podivuhodným způsobem svému božskému mistrovskému dílu. Mé tělo, které se v mateřském

úkonu mělo otevřít v okamžiku darování Syna a mělo porušit půvab své neporušenosti, jedinečnou výsadou zůstalo neporušeno. Tak jsem vám mohla darovat svého Syna a přitom zůstat neporušenou panenskou schránkou: proto jsem i v okamžiku svého mateřského darování zůstala *vždy Pannou*.

Pannou před porodem, neboť co se dělo ve mně, bylo jediné dílem Ducha Svatého.

Pannou při porodu, neboť co se splnilo v onom okamžiku, bylo dílem Nejsvětější Trojice. Zahaleno světlem Boha a jeho tajemstvím uskutečnilo se podivuhodné zrození mého božského Syna jen před Bohem.

Pannou po porodu, neboť nic neuškodilo neporušenému půvabu mého nejčistšího těla, povolání chránit mou neposkvrněnou duši, aby v osobě vaší nebeské Matky mohla dokonalým způsobem zářit nejsvětější sláva Boží Trojice.

Obhajujte tuto mou výsadu, kterou dnes mnozí lehkovážným a nevkusným způsobem popírají. Vždycky ji obhajujte!

A já požaduji také od vás všech, abyste byli čistí!

Jak velká je moje bolest, když vidím, že se této ctnosti dnes již neučí a nepěstuje se už v srdcích mládeže a dospívajících, ani těch, kteří se zasvětili Bohu. Ve jménu falešné svobody jsou sváděni ke zkušenostem, které olupují jejich duše o toto kouzlo ráje.

Jak je dnes naplněna bolestí vaše nebeská Matka, když vidí, jak mnohé kněžské a Bohu zasvěcené životy jsou uschlé nečistotou, která se všude rozšířila jako zhoubná rakovina!

Hle, to je důvod, proč se vám už nedaří rozumět Božímu plánu a být tak prostí a maličcí, abyste učenlivě naslouchali také hlasu nebeské Matky.

Jen čistým budou vyjevena tajemství Božího království:

- Čistým v mysli, protože dovedou poznat Boží plán a pokorně jej přijmout.
- Čistým v srdci, protože jsou odpoutáni od majetku, od tvorů a vlastního způsobu života, který by jim bránil přijímat mé Světlo, protože (dnes) je snaha toto Světlo filtrovat a posuzovat pomocí vaší omezené inteligence.
- Čistým v duši, kteří prchají před každým i nejmenším stínem hříchu, protože zatemňuje ve vás Boží světlo a znemožňuje vám přijmout jeho božské tajemství.
- Těm, kteří mají čisté tělo, protože toto tělo zasvěcením Bohu – v celibátu nebo ve slibu čistoty – se více přizpůsobuje ukřižovanému Ježíši a je ozařováno neposkvrněným světlem, které obklopuje moje oslavené tělo.

Přemilí synové, chci, abyste byli všichni čistí duchem, srdcem, duší a tělem, abyste napodobovali svou celou krásnou nebeskou Matku. Pak budete v dnešním světě, proniknutém ledem a nenávistí, světlem slunce, které sestoupí, aby zahřálo duše a otevřelo je Božímu životu. Mezi hrozcími mraky, které se objevily nad přítomným okamžikem lidstva, otevřete azurový pás nebe. Nad hnisavou a shnilou baží-

nou, ve kterou se proměnil svět, budete zrcadlem čistoty. V něm se bude zrcadlit svět, a tak se mu pomůže, aby se pomalu přeměnil v novou zahradu.

Jen tak, moji přemilí synové, se můžete stát paprsky, které vycházejí z mého Neposkvrněného Srdce, aby osvětlovaly hroznou dobu očisty, kterou prožíváte, a aby daly všem jisté znamení mé přítomnosti a mého vítězství.

Žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Dongo, 16. března 1985

Sobota v postní době

Půst, který chci po vás

„Jděte cestou pokání a umrtvování.

- *Chci po vás TĚLESNÝ PŮST* jako prostředek k umrtvení vašich smyslů a k odčiňování rozšířeného podvodu, kterým je dnes svedeno tolik mých dětí, podněcovaných hledat štěstí jenom v plném uspokojování svých smyslných a hmotných požitků.

Kolik je těch, kteří se živí otrávenou potravou nečistoty a drog! Jak se rozšiřuje hnisavá rána nemravného tisku a pornografie!

Společenské sdělovací prostředky se stávají často nástroji mravní zkázy svědomí, rozšiřování neřestí a nemravností, hříchu předkládaného dnes jako dobro a jako hodnota.

Proto žádám od vás, moji přemilí a děti mně zasvěcené, abyste mi poskytli velkou účinnou sílu nápravy a smíru a s ní vytvořili hráz proti rozšiřování tak nakažlivého a nebezpečného zla.

Chci po vás tělesný půst k umrtvení vašich smyslů a na svědectví o nutnosti dnes skoncovat s vystupňovanou honbou za požitky.

Svým dobrým příkladem máte ukázat, že ne jenom chlebem živ je člověk, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.

- *Chci po vás také DUCHOVNÍ PŮST* od každého druhu zla, abyste mohli být syčeni jen dobrem, milostí a láskou.

Pokrm Božího slova vás sytí duchovně a sílí vaše bytí v životě milosti.

Žádám po vás půst ducha: abyste ho chránili od každého omylu v přijímání Pravdy, kterou vám zjevil Ježíš.

Přijměte, rozjímejte a žijte poselství, která vám i dnes tolika způsobů dává vaše nebeská Matka.

Proto musíte dávat pozor na to, abyste odmítali všechny ideologie, které odporují vaší víře a obsahují zálučné a nebezpečné bludy a které tak velice škodí vašemu růstu ve věrnosti k závazkům přijatým v okamžiku křtu.

- *Chci po vás PŮST SRDCE*, abyste je uzavřeli před nezřízenou náklonností k sobě samým, k majetku a k tvorům.

Jak mnoho je těch, kteří nedovedou nic jiného než myslet jen na sebe a nechávají se šířit bezuzdným egoismem, který je uzavírá před jakoukoli možností právého společenství s druhými!

Jak mnoho je otroků zoufalého lpění na majetku, na penězích, které stále hledají jako jediný cíl svého života, a stravují se lakomstvím, které je pramenem mnoha jiných neřestí a hříchů! Tak uzavírají svá srdce před nezměrnou nouzí malých, chudých a na okraj vytlačených; nedovedou vidět někoho, kdo se nachází v těžkostech a potřebuje pomoc.

– *Chci po vás PŮST DUŠE*, abyste ji drželi daleko od každého hříchu, i malého: aby mohla být živena jen životem milosti a Božího světla.

Vystříhejte se smrtelného hříchu jako největšího zla; dělejte každý den zpytování svědomí: dejte se učenlivě vést Duchem.

Ať se vrátí tak prospěšný zvyk časté zpovědi!

Vyhýbejte se i malým příležitostem ke hříchu. Proto vás prosím, abyste zavírali oči a uši před televizí a kinem, abyste uchovali svou duši ve světle čistoty a milosti.

Jestliže dodržíte tento půst, který po vás chci, postavíte kolem sebe silný ochranný val proti rozšiřování zla a hříchu a dáte Pánu zápalnou oběť sebeobětování a smíru, aby se dosáhlo návratu tak mnohých mých ubohých hříšných dětí k Němu.

Tak se stanete nástroji mého míru a budete rozšiřovat kolem sebe pokoj srdcí, jdouce cestou, kterou vám ukazuje vaše nebeská Matka.“

Dongo, 4. dubna 1985

Zelený čtvrtek

Hodina nového smrtelného zápasu

„Přemilí synové, prožívejte tyto hodiny v hlubině mého Neposkvrněného Srdce, abyste mohli se mnou proniknout do žhavé výhně nekonečné a milosrdné lásky mého Syna.

Ve svém životě tak velice čekal na tento okamžik!

„Toužebně jsem si přál jít s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět.“

Je Zelený čtvrtek.

Je to den ustanovení Eucharistie.

Tato velká svátost mu dovoluje, aby byl skutečně přítomen uprostřed vás, aby obnovoval svou Oběť nové a věčné smlouvy mystickým způsobem a sám sebe daroval v osobním společenství života s vámi.

Je to také den ustanovení kněžství.

Zvěčňuje se jeho příkazem, který dal apoštolům a těm, kteří je následují ve výkonu úřadu služby: „To činite na mou památku!“

Je to váš den, přemilí synové!

Nebeská Matka pohlíží se zvláštní a bolestnou starostí na vás v okamžiku, kdy jste shromáždění při koncelebraci kolem svých biskupů a obnovujete závazek, který jste přijali v den svého kněžského svěcení.

Kolik je nebezpečí, která vás obklopují: překážky, které vám staví do cesty můj Protivník, svody světa, ve kterém žijete, těžkosti, které jsou břemenem při věrném vykonávání vaší služby!

Po ustanovení Eucharistie následoval hned krvavý a strašný smrtelný zápas v Getsemanech, při kterém Ježíš byl ponechán sám sobě v okamžiku, kdy právě nejvíce potřeboval podporu a posilu; zakusil hořké opuštění od svých, byl zrazen Jidášem a zapřen Petrem.

Kolik je dnes mezi mými přemilými těch, kteří utíkají, opouštějí Ježíše a církev, svedeni lacinými půvaby světa, ve kterém žijí...

Kolik z nich ho zrazuje, protože jsou podněcováni touhou po větším ohlasu a následování, když se více přizpůsobují gustům a ideologiím vaší doby. Kolik opakuje Petrův čin, kdy zapírá Krista ze zbabělosti a ze strachu. Pro mnohé je to strach, že se nebudou zdát časově a v souladu s kulturními požadavky, které jsou dnes v módě.

V tento Zelený čtvrtek dovolte, aby vás nebeská Matka shromáždila v ovčinci svého Neposkvrněného Srdce, aby vás vychovávala tak, abyste byli stále věrnější Ježíši a jeho evangeliu.

Buďte pokorní, silní a stateční! Nedejte se přemoci ani strachem, ani malomyslností. Noc bludu, odpadu a nevěry dolehla nyní na svět a církev.

Tajemné Tělo Ježíšovo prožívá hodinu nového bolestiplného smrtelného zápasu. Proto se dnes v mnohem větším měřítku opakují tatáž gesta jako tehdy: opuštění, zapření a zrada.

Vy, mé malé děti, vychované v Neposkvrněném Srdci vaší nebeské Matky – jako apoštol Jan, bděte na modlitbách a v důvěře v bolestiplných hodinách tohoto nového Zeleného čtvrtku.“

Dongo, 5. dubna 1985

Velký pátek

Tvoje bolestné utrpení

„Kříž je pro tebe, ó synu, vůlí Otce, kterou plníš jen tehdy dobře, když se v každém okamžiku shoduješ s plánem mého Neposkvrněného Srdce.

Nes svůj kříž každý den a neodchyluj se nikdy od božské vůle. Tvými ranami jsou neporozumění, pochybnosti, nerozhodnost a častá opuštěnost. To jsou pravé rány duše, které nikdo nevidí. Jsou cennější než zlato a já sbírám stále krev těchto ran, abych ovlažila zahradu vyprahlých a žíznivých duší tvých bratří kněží.

Tvůj výstup na Kalvárii je cesta, kterou musíš pro mne vykonat sám a spolehlivě jít kupředu mezi tolika obavami a pyšným skepticismem těch, kteří tě obklopují a nevěří.

Nezměrná únava, kterou pociťuješ – onen pocit vyčerpanosti, který tě tak velice tlačí k zemi, to je tvá žízeň. Rány po bičování a údery do obličeje jsou léčky a zarmocňující pokušení mého Protivníka.

Pokřiky odsouzení jsou jedovatí hadi, kteří brzdí tvou cestu, a trnové keře, které rozboďují tvé křehké, dětské, tak často bité tělo.

Osamělost, ke které tě volám, je hořká příchutí pocitu, že jsi stále sám – daleko od přátel a žáků, a někdy odmítnutí i od tvých vlastních nejhorlivějších přívrženců.

Ale vedle tebe je bolestná Matka; spolu s ní s láskou a důvěrou prožíváš *své bolestné utrpení*, které nikdo nemůže vidět, které tě však každý den stravuje jako obětinný dar, jež obětuji za všechny tvé kněžské spolubratry.

Tvou smrtí je ono velké a hluboké mlčení, skrytost, pokořování a vyřazování na okraj, které po tobě stále chci. Panenský klín tvé Matky je novým hrobem pro tuto tvou velikonoční oběť, která se nyní zvětňuje v hlubině mého Neposkvrněného Srdce, ty můj nejmenší a milovanější mezi mými přemilými syny.“

Pescara, 2. května 1985

Vaše zadostiučinění

„Jděte cestou, kterou jsem vám naznačila, a nedejte se přitom zastrašit ani nedůvěrou, ani malomyslností.

To je nejnebezpečnější léčka, kterou se snaží můj Protivník potlačit sílu mého vítězného šiku.

Tak se snaží zasít mezi vás neporozumění a rozkol; dává nám pocítit tíhu obtíží, které zatěžují výkon vašeho kněžského úřadu, zvyšuje pocit nepochopení a odstavení stranou, který vás někdy tísní.

Nezůstávejte před těmi léčkami stát; satan vám je klade, protože má strach z mého šiku, který jsem vytvořila v každé části světa se všemi malými, kteří přijali mé pozvání a zasvětili se mému Neposkvrněnému Srdci.

Odpovězte maximální důvěrou a svou dětinnou oddaností vůči mně.

Oběťte mi s prostotou malých dětí všechno, co se vám přihodí: radosti a bolesti, vnitřní zkoušky a tělesná trápení, nesčetné rány vaší duše a vše, co se jakýmkoli způsobem stává pro vás zdrojem utrpení.

Odpovídejte modlitbou, která musí zintenzivnět a musí být stálá. Tak dostanete od Ježíše sílu odolat všem zákeřným svodům Zlého; od Ducha Svatého dostanete světlo Moudrosti, které vás osvítlí a dá vám rozpoznat každou nebezpečnou léčku, která vám bude postavena do cesty. Od Otce je vám dána radost z něžné a dětinne oddanosti vůči jeho božskému působení, které s láskou pro každého z vás předurčí situaci ve vašem životě.

V tomto měsíci květnu, který je mi zasvěcen, zmnožujte vaše dětinne zadostučinění za svatokrádežný a ďábelský způsob, kterým je veřejně představován život vaší nebeské Matky.

Celé nebe se chvěje hněvem pro veřejnou a těžkou urážku, způsobenou cti vaší Matky, a Ježíš nyní osobně převzal obranu Stvoření, které on nejvíce miluje a oslavuje.

Neuplyne dlouhá doba, než postihne velký trest vaši ubohou vlast, kterou tak miluji a chráním a která vědomě dovolila tuto svatokrádežnou urážku, způsobenou vaší nebeské Matce.

Mé Srdce krvácí, když vidí, že jenom můj první přemilý syn, můj papež, chtěl veřejně protestovat a zadostučinit a pozvedl svůj hlas k odvážnému aktu odsouzení.

Ale žádný jiný člen hierarchie neměl odvahu to také učinit; ba někteří biskupové a někteří kněží se dokonce odvážili veřejně ospravedlňovat tuto strašnou svatokrádež.

Proto nyní nastala pro církev doba jejího největšího rozkolu a odpadu, který pronikl do jejího nitra, a ten ji přivede k tomu, že zažije okamžik své nejtěžší krize a krvavého a strašného pronásledování.

Proto vás zvu, abyste přinášeli smírná zadostučinění v trvalém aktu modlitby a pokání, důvěry a dětinne oddanosti.

Vy, moji přemilí synové, nalévejte balzám lásky na otevřené a krvácející rány mého Neposkvrněného a tak bolestného Srdce!“

Cagliari (Sardinie), 26. května 1985

Seslání Ducha Svatého

Přijď, ó Duchu Lásky

„Synové přemilí, vstoupili jste do večeřadla mého Neposkvrněného Srdce, abyste se nechali ode mne vychovávat k velkému úkolu, který vám světil Pán. Prožijte tento den v ustavičné modlitbě obrácené k Otci a Synu, aby vám mohli dát dary Ducha Svatého.

Jedině proto jsem vás pozvala, abyste vstoupili do večeřadla mého mateřského Srdce.

Jedině proto zvu dnes celou církev, aby se shromáždila ve večeřadle mého Neposkvrněného Srdce v trvalé modlitbě, která se bude konat se mnou a skrze mne.

Jedině proto vám doporučuji, abyste se často shromažďovali ve vašich večeřadlech, abyste mi věnovali velkou sílu modlitby, se kterou mohu zařídit u svého Syna Ježíše, aby pro vás mohl od Otce rychle dosáhnout daru nových a druhých Letnic pro církev a pro celé lidstvo.

Přijď, ó Duchu Lásky, a obnov tvářnost země; dej, aby se celá stala opět novou zahradou milosti a svatosti, spravedlnosti a lásky, společenství a míru tak, aby se pak v ní mohla Nejsvětější Trojice zrcadlit se zalíbením a ke své slávě.

Přijď, ó Duchu Lásky, a obnov celou církev: přiveď ji k dokonalosti lásky, jednoty a svatosti, aby se dnes mohla stát největším světlem, které by zářilo ve velké temnotě, jež se všude rozšířila.

Přijď, ó Duchu Moudrosti a Rozumu, a otevři cestu srdcím k pochopení veškeré a celé pravdy. Stravující mocí svého božského ohně odstraň každý blud a vyžeň každou herezi, aby světlo pravdy, kterou zjevil Ježíš, zazářilo všem ve své neporušenosti.

Přijď, ó Duchu Rady a Síly, a učin nás statečnými svědky přijatého evangelia.

Podpoř pronásledované, dodej odvahu na okraj vytlačovaným, daruj sílu vězňům, propůjč vytrvalost pošlapaným a trýzněným a podej palmu vítězství těm, kteří budou ještě dnes přivedeni k mučednictví.

Přijď, ó Duchu Poznání, Zbožnosti a Bázně Boží, a obnov mízou své božské lásky život všech, kteří byli zasvěceni křtem a při biřmování označeni tvou pečeti, a také těch, kteří se nabídli službě Boží, biskupů, kněží a jáhnů, aby všichni mohli odpovědět na tvůj plán, který začínáš uskutečňovat právě v této době, plán druhých Letnic, jenž je již tak dlouho vyprošován a očekáván.

Teprve potom bude splněna úloha, kterou jsem sama svěčila svému Mariánskému kněžskému hnutí.

Teprve potom dojde k triumfu mého Neposkrvněného Srdce na počátku času, kdy konečně všichni budou moci vidět nové nebe a novou zemi.“

San Marino – *Duchovní cvičení*, 5. července 1985
Při zakončení večerního procesí ústně dané poselství
1. pátek v měsíci

Nástroje mého míru

„Moji přemilí synové, jak velice mě potěšil projev oddanosti, který jste mi učinili tohoto večera – při zakončení týdne, ve kterém jste zde byli všichni shromáždění ve vzácném útočišti mého Neposkrvněného Srdce. Moje Neposkrvněné Srdce je v této době – jak nikdy předtím – pro každého z vás útočištěm a jistou cestou, která vás vede k Bohu.

Co jsem předpověděla své dceři sestře Lucii ve Fatimě, stává se dnes skutečností. Pro lidstvo a pro církev je moje mateřské a neposkrvněné útočiště tak potřebné, neboť vy všichni se nacházíte uprostřed mé doby. Je to bolestiplná, mnou předpověděná doba, ve které každá věc jde ke svému tak bolestnému a krvavému naplnění.

Proto jsem vás chtěla mít ještě zde, na této hoře, během týdenních duchovních cvičení, která byla tak mimořádná co do milostí. Tyto exercicie měly obzvláštní velkou důležitost, kterou pochopíte až později.

V těchto dnech jsem vás vychovávala k modlitbě. Učila jsem vás modlit se, dobře se modlit, spolu se mnou – modlitbou, která přichází ze srdce – vaši modlitbu

srdцем, při které musíte duchem, vůlí a duší pociťovat a vnímat skutečnost, kterou v modlitbě vyzýváte.

Vaše nebeská Matka vás chce stále více vychovávat k modlitbě srdcem, neboť tato modlitba má být cestou, která vás přivede k pokoji srdce.

Chci, aby každý z vás dosáhl daru pokoje v srdci.

Přišli jste se svými srdci plnými těžkostí, bolestí, nadějí, starostí a očekávání: vzala jsem to všechno do svého Neposkvrněného Srdce a vám daruji pokoj srdce.

Odcházejte odtud s pokojem v srdci a staňte se pro své okolí *nástroji mého míru*.

Shromažďujte proto duše stále více ve večeradlech intenzivní, hluboké modlitby, abych jim mohla darovat pokoj srdce. V okamžiku, kdy se pokoj stále více vzdaluje od lidí, od rodin, od národů a od lidstva, znamením mého mateřského vítězství je pokoj, který chci již nyní přinést do srdcí všech svých dětí: těch, které mně naslouchají, následují mě a zasvěcují se mému Neposkvrněnému Srdci.

Proto vás prosím, abyste dále pokračovali s večeradly modlitby, protože s milostí, která tryská z mého Srdce a která vás přivádí k plnosti lásky k mému Ježíši, chci dnes dát svým dětem vzácný dar pokoje v srdci.

Zde jsem vás také učila milovat se navzájem.

Jak velice se raduje Matka, když vás vidí jako tak mnohé malé bratry, kteří se navzájem milují a kteří chtějí zůstat v lásce přes těžkosti, odvislé od vaší omezenosti, od vašich nesčetných nedostatků a od záludných léček, které vám klade můj Protivník. Ten se snaží jen o to, aby uloupil pokoj z vašich srdcí a zasel mezi vás nejednotnost, nepochopení a rozdělení.

Jak vás vedu modlitbou k pokoji, tak svou mateřskou přítomností vás vedu k bratrství.

Musíte ve své vzájemné lásce více růst, musíte se více navzájem milovat. Vaše Matka má radost, když si navzájem přejete dobro, když se dokážete i po nejmenším narušení této lásky opět smířit, podat si ruce a jít společně vpřed, protože já miluji každého z vás jednotlivě a také všechny společně.

Nemůžete ke mně přicházet jednotlivě. Když přijdete sami, zeptám se vás: „A kde jsou vaši bratři?“

K mému Srdci musíte přicházet všichni společně, spojeni božským poutem vzájemné a stále dokonalejší lásky.

Protože vám můj Protivník na této cestě klade mnoho překážek, přeji si, abyste mně – ještě než sestoupíte z této hory – učinili slib: že si budete navzájem stále více přát dobro, že půjdete kupředu společně, držíce se za ruce, aby ve světě, kde se mému Protivníkovi daří vládnout sobectvím, nenávistí a rozkolem, byla tato vaše vzájemná láska znamením mého vítězství.

Přeji si, aby tato láska byla ještě větší – jako předzvěst nového věku, který vy připravujete a který vás čeká. Bude to svět, který se otevře jen vaší dokonalou, nezměrnou a opravdovou schopností vzájemně se milovat.

Dříve než sestoupíte z této hory, přijímám i dar vašeho osobního utrpení.

Jako jsem vám předpověděla v zemi, kde se ještě zjevují – jako zálohu a mateřskou přípravu na to, co by vás mohlo čekat – očistila jsem v tomto roce od základu své Hnutí: obtížila jsem je křížem, jehož tíhu ještě nyní pocítujete – těžkým, vskutku velmi těžkým křížem – aby toto mé dílo bylo očištěno a mohlo stále více odpovídat na můj plán.

Neztrácejte odvalu, mějte ke mně silnou důvěru. Chystá se něco velikého a nového i pro mé dílo, neboť nyní jste vstoupili do údobí naplněného jeho skutečnováním.

Kolik bolestí najdete na cestách světa!

Když budete scházet dolů z tohoto večeřadla, kde jsem vás shromáždila, nesete všude mateřský reflex mé milosrdné pomoci: nalévejte balzám do tak mnohých otevřených a krvácejících ran, říkejte mé něžné slovo všem, kteří putují v suchopáru, v temnotě, v malomyslnosti a zoufalství.

Vy jste znamením mé mateřské přítomnosti, paprsky světla, které vycházejí z mého Neposkvrněného Srdce, aby padaly na zpustošené lidstvo a zatemněnou a rozštěpenou církev.

Brzy bude toto rozdělení otevřené, ostré, rozsáhlé a vy budete muset být pouty, která spojují ty, kteří chtějí zůstat v jednotě víry, v poslušnosti vůči hierarchii a chtějí přes nesčetné zkoušky připravovat novou dobu, která vás čeká. Nechtěla jsem vás nechat odejít, aniž bych vám řekla své mateřské slovo a dala vám útěchu, která vychází z mého Neposkvrněného Srdce. Jsem stále s vámi! Budete mě vždycky cítit ve své blízkosti. Jsem vaše něžná maminka, která vás vede k Ježíši a přivádí vás k pokoji.

S radostí a vděčností za všechno mně prokázané dobro a za útěchu, kterou jste mi dali v hluboké bolesti mého Neposkvrněného Srdce, vám všem v tento večer jako Matka děkuji a žehnám vás ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

15. srpna 1985

Nanebevzetí Panny Marie

Nebojte se!

„Dívejte se dnes na ráj, který vás očekává, přemilí synové, chcete-li kráčet ve světle radosti a naděje.

V tento den zástup andělů a svatých, a zejména vašich bratří, kteří vás předěšili a očekávají vás, vytváří velkou korunu slávy okolo oslaveného těla vaší nebeské Matky vzaté do nebe.

Z mého mateřského a Neposkvrněného Srdce sesílám na každého z vás mimořádný déšť milostí, abych vás povzbudila, potěšila a pomohla vám pokračovat v cestě, kterou jsem vám vyznačila.

Jako nikdy předtím stal se dnes svět, ve kterém žijete, pouští, která přináší jedovaté a špatné ovoce.

Jako nikdy předtím pokouší se dnes můj Protivník všemi způsoby klást vám překážky, svádět vás a ranit.

Jako nikdy předtím rozvíjí dnes satan velkou moc, která mu byla připuštěna, a nasazuje všechno na zničení mého plánu a rozboření mého Díla lásky, které já sama v této vaší době uskutečňuji.

Proto vás Protivník trápí všemi způsoby, klade vám do cesty léčky, zasévá nedorozumění a rozpory, abyste zmalomyslněli, svádí vás pokušeními všeho druhu, aby vás zastrašil a zastavil.

Toto je doba, kdy se jeho útoky proti mému Hnutí stávají stále silnějšími a vytrvalejšími a kdy zejména se snaží zasít zmatek a rozkol mezi ty, které jsem si vybrala jako „zodpovědné“ za toto mé dílo.

Nebojte se!

Já vás přikrývám svým neposkvrněným pláštěm a chráním vás.

Jsem stále po vašem boku a vedu vás cestou, kterou jsem vám vyznačila. Připouštím jeho úklady, abych vás očistila, ale pak osobně zasahuji, abych vám je pomáhala zdolat a překonat.

Často jsem přítomna se svým oslaveným tělem, abych vám dávala znamení své mateřské pomoci. Proto se i nadále trvalým způsobem zjevují denně a mimořádně.

Ve strašlivých chvílích, které vás čekají v této závěrečné době velké očisty, Světlem mé mateřské přítomnosti se dnes sjednocuje nebeský svět se světem pozemským v trvalém společenství lásky a modlitby.“

Fulda (Německo), 8. září 1985

Svátek Narození Panny Marie

Hodina veřejného svědectví

„Přemilí synové, přijměte dnes mé pozvání vstoupit do mého Neposkvrněného Srdce a nechat se mnou vést.

Všichni, kteří přijímají toto mé pozvání a zasvěť se mému Srdci, mají účast v mém vítězném šiku.

V tento den, na svátek svého narození, chci vás mít kolem své kolébky jako vonnou korunu lásky a modlitby.

Dnes vás všechny volám k veřejnému a odvážnému svědectví.

Pohledte na svou nebeskou Matku, která se rodí „jako vycházející jitřenka, krásná jako měsíc“.

Co zatemňuje dnes život lidí?

Je to temno odmítání Boha, zatvrzelého a tak rozšířeného popírání Boha.

Musíte všude rozšiřovat mocným hlasem: Bůh je! Kdo je jako Bůh?

Jenom návratem k Bohu se otevře pro lidstvo jediná možnost záchrany.

Proto musíte s odvahou rozšiřovat moje mateřské pozvání k *obracení* a návratu k Pánu cestou modlitby a pokání, lásky a postu.

Toto je ještě krátký příhodný čas, který byl lidstvu dopřán k jeho obrácení!
Pohledte na svou nebeskou Matku, která se rodí „zářící jako slunce“.

Co dnes zatemňuje krásu a lesk církve?

Je to dým bludů, kterým dal do ní vzniknout satan. Budou se stále více rozšiřovat a přivedou velmi mnoho duší ke ztrátě víry.

Příčinou tak velkého rozšíření bludů a tohoto velkého odpadu od víry jsou nevěrní pastýři. Mlčí, když mají s odvahou mluvit, odsoudit blud a bránit pravdu. Nezasahují, když mají odhalit dravé vlky, kteří se vkradli do Kristova ovčince skrytí v ovčích kůžích. Jsou němými psy, kteří nechají roztrhat své stádo.

Vy však musíte hovořit energicky a s odvahou, odsoudit blud a šířit jen pravdu.

Přišla hodina vašeho veřejného a odvážného svědectví.

Lesk církve zatemňuje také hluboký rozkol, který pronikl do jejího nitra a každým dnem se zvětšuje.

Vy tedy musíte nyní tuto jednotu dosvědčovat rázným zasazením se o sjednocení s papežem a biskupy s ním spojenými.

Nenásledujte ony biskupy, kteří se postavili papeži na odpor. Buďte směлыми obránci papeže a jmenujte otevřeně ty, kteří se protíví jeho učitelskému úřadu a učí způsobem, který je s ním v rozporu.

Pohledte na svou nebeskou Matku, která se rodí „hrozná jako vojsko seřazené k bitvě“.

Co činí vaši sílu neúčinnou a co způsobuje, že při velkém útoku mého Protivníka zůstanete ustrašeně stát?

Je to tolerování hříchu, který vás vzdaluje od života mého Syna Ježíše. Je to velká nedbalost v modlitbě, která vám sděluje Jeho vlastní sílu.

Buďte tedy dnes směлыми svědky v boji proti hříchu. Nechte skrze vás v církvi opět zasvítit velký dar, který vám dal Ježíš ve svátosti smíření.

Přistupujte opět často ke zpovědi a více se modlete. Modlete se se mnou; modlete se svatý růženec.

Co řekl můj papež na tomto místě, odpovídá pravdě.

Jste blízko největšímu trestu; proto vám říkám: Svěřte se mi a připomeňte si, že zbraní, kterou máte v těchto strašlivých okamžicích používat, je zbraň svatého růžence. Tvořte tak můj šik, který já povedu v této době k jeho největšímu vítězství.“

Fatima, 13. října 1985

Výroční den posledního zjevení ve Fatimě

Dva bojové šiky

„Odtud, kde jsem se zjevila jako Žena oděná sluncem, vás všechny volám, abyste se shromáždili okolo své nebeské Vojevůdkyně.

Je to doba velkého boje mezi mnou a mocným šikem, který poslouchá Rudého draka a černou šelmu.

Marxistický ateismus a svobodné zednářství vedou toto shromážděné vojsko, aby svedli celé lidstvo k popření Boha a ke vzpouře proti Bohu.

V jeho čele stojí sám Lucifer, který dnes opakuje svou výzvu postavit se proti Bohu a být zbožňován sám jako Bůh.

S ním bojují všichni démoni, kteří se v tuto dobu vychrlili z pekla na zemi, aby přivedli do zkázy co možná největší počet duší.

S nimi jsou spojeni všichni duchové zavržených a těch, kteří se v tomto životě staví proti Bohu, kteří ho urážejí, proklínají a jdou cestou sobectví a nenávisti, zla a nečistoty.

Jejich jediným životním cílem je bažit po požitcích, ukájet všechny vášně a bojovat za vítězství nenávisti, zla a bezbožectví.

Šik, kterému velím já sama, se skládá ze všech andělů a svatých v ráji, vedených svatým archandělem Michaellem, který je knížetem celého nebeského vojska.

Je to velká bitva, která se odehrává zejména v oblasti duchů.

Na této zemi tvoří můj šik všichni, kteří žijí láskou k Bohu a jeho oslavováním podle milosti přijaté na křtu svatém, kteří jdou po jisté cestě dokonalého zachovávání Božích přikázání.

Jsou pokorní, poslušní, malí a dobročinní; vyhýbají se nástrahám démona a lehkomyšlným svodům požitků, jdou cestou lásky, čistoty a svatosti.

Tento můj šik tvoří všechny mé malé děti, které mi dnes kladně odpovídají v každé části světa a následují mě na cestě, kterou jsem v těchto letech naznačila.

Se svým šikem jdu v těchto dobách vstříc vítězství.

Se svým šikem budu každý den vítězství svého Neposkvrněného Srdce.

Se svým šikem připravuji cestu, kterou k vám přijde slavné království Ježíše, a bude to království lásky a milosti, svatosti, spravedlnosti a pokoje.

Z tohoto místa, kde jsem se zjevila, opakuji dnes svou mateřskou výzvu: Shromážděte se všichni co nejrychleji v tomto mém šiku!

Hodina velkého boje nyní nastala.

Bojujte se zbraní svatého růžence a pokračujte na cestě lásky k Ježíši, na cestě pohrdání světem a sebou samými, na cestě pokory, lásky, prostoty a čistoty.

Tak budete připraveni snášet velké zkoušky, které brzy začnou pro církev a lidstvo.

Z tohoto omilostněného místa s mým papežem, se svými přemilými a dětmi mně zasvěcenými vám všem žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Auckland (Nový Zéland), 12. listopadu 1985

Moje cesta

„Z této země Dálného východu, kam jsem tě přivedla, aby se rozšířilo mé mateřské poselství a abych shromáždila své děti v útočišti mého Neposkvrněného Srdce, opětovně volám celou církev a celé lidstvo, aby šlo cestou, kterou vám ukázala vaše nebeská Matka.

Je to jistá cesta, která vás přivede k Bohu záchrany a pokoje.

Na této cestě zakusíte lásku Otce, který vás tak velice miluje a vede, přípravu- je vám každou věc svou božskou Prozřetelností a který vás volá ke stále většímu štěstí.

Nechejte se v každém okamžiku vést otcovskou láskou jako malé děti, které se dokonale odevzdávají jeho božské vůli.

Na této cestě se setkáte s božskou Osobou mého Syna Ježíše, který je se svým oslaveným tělem a se svým božstvím vždycky blízko každému z vás!

On chce být vaší radostí a vaším pokojem.

On chce, aby ho každý z vás miloval, následoval a napodoboval.

Cesta, po které vás vedu, je cesta dokonalého následování mého Syna Ježíše. Tímto způsobem žijete podle zasvěcení svého křtu, odporujete světu a jeho svodům, abyste šli cestou božské milosti, lásky a svatosti.

Na této cestě budete každý den přetváření mohutným působením Ducha Svatého, mého nejmilejšího Snoubence, který vás povede k dokonalosti vašeho svědectví.

Stanovila jsem, že to bude pro vás svědectví bolestné.

Doba očisty a krvavé zkoušky se blíží. Je nutná k záchraně mých dětí a aby se církev očistila od rány odpadu a nevěry.

Má mateřská láska mě pobádá zkrátit tu dobu. V krátkém čase začnete chápat, co vám už léta říkám.

Pak se otevrou jako vonné květy všichni moji malí synové, kteří mně ze všech částí světa odpověděli „ano“ a zasvětili se mi a které já nyní vychovávám v tichosti a ve skrytosti, a oni budou ohlašovat nové údobí triumfu mého Neposkvrněného Srdce. Žehnám vám všem s láskou a radostí.“

Melbourne (Austrálie), 1. prosince 1985

1. neděle adventní

Blažení v očekávání

„Mé poselství teď proniklo do všech částí světa.

Přemilí synové, podporujte plán své nebeské Matky s velkodušností a plni důvěry.

Žijte v pokoji srdce.

Milujte, modlete se, číňte pokání!

S prostotou dítěte žijte přítomný okamžik, který vám připravuje Otec jako dar své božské Prozřetelnosti.

Nedejte se svést těmi, kteří konkrétně uvádějí roky a dny, jako by chtěli určovat termíny nekonečnému milosrdenství božského Srdce mého Syna Ježíše.

Dnes je mnoho falešných proroků, kteří rozšiřují lživá poselství, aby mnoho mých dětí uvrhli do úzkosti a strachu.

Jsem Matkou naděje a důvěry!

Se mnou prožijte tuto dobu vašeho druhého adventu.

Jako jsem byla panenskou Matkou prvního příchodu Ježíše, tak dnes jsem slavnou Matkou jeho druhého příchodu.

Žijte v tomto očekávání, a budete blažení.

Blažení uprostřed zkoušek a utrpení všeho druhu, neboť máte jistotu, že hodina současných útrap připravuje čas slavného návratu mého Syna Ježíše.

Blažení uprostřed neporozumění a pronásledování, neboť vaše jméno je zapsáno v mém Neposkvrněném Srdci a jste chráněni v mém bezpečném mateřském útočišti.

Blažení, i když žijete v zakalené, poraněné a rozštěpené církvi, neboť tato hodina jejího smrtelného zápasu připravuje pro ni zářivé ranní červánky druhých Letnic.

Blažení žijte v mém Neposkvrněném Srdci v očekávání blahé naděje a slavného příchodu mého Syna Ježíše.“

Perth (Austrálie), 8. prosince 1985
Neposkvrněného Početí Panny Marie

Vaše mateřská Pastýřka

„Jsem Neposkvrněné Početí. Jsem vaše Matka, celá krásná.

Přemilí synové, chodte cestou lásky, čistoty a svatosti.

Dnes se raduji, když vidím, jak se mé mateřské poselství nyní rozšířilo do všech částí světa.

Tolik kněží, ale zejména věřících odpovědělo ve velkém počtu a s tak velkým nadšením na mé pozvání zasvětit se mému Neposkvrněnému Srdci, být sjednoceni s papežem a kráčet cestou Boží milosti, vyhýbat se hříchu, modlit se svatý růženec a shromažďovat se ve večeradlech neustálé modlitby, která se koná se mnou a skrze mne.

A ty, můj malý synu, se v tento den nacházíš v tak vzdáleném městě, ležícím v nejjihnější části tohoto velkého světadílu, abys byl něžnou pastýřskou holí vaší mateřské Pastýřky, která vás chce všechny co nejrychleji shromáždit v bezpečném ovčinci svého Neposkvrněného Srdce.

Nyní přišel můj čas.

Nyní stojíte před tím, co jsem vám předpověděla, že se má vyplnit.

Stojíte na prahu událostí závažných a bolestných pro církev a lidstvo.

Dnes tedy, kdy se nebe a země spojují v radosti k oslavě jedinečné výsady mého Neposkvrněného Početí, zvu vás, abyste se všichni shromáždili v šiku pod velením vaší nebeské Vojevůdkyně, která vás vede do boje proti Zlému a proti hříchu, aby ve vás mohlo zářit nejčistší světlo Boží milosti a svatosti.“

Hluboké mlčení

„Je Svata noc.

Prožijte ji se mnou, přemilí synové, v radostné vzpomínce na okamžiky, které jsem zažila, když se připravovalo v čase zrození Slova Otce, pravého Syna Božího.

Tajemné mlčení vyznačovalo naplnění tohoto velkého tajemství lásky.

Sladký soulad míru zahaloval mou panenskou bytost, povolanou otevřít se mateřskému darování Syna.

Hluboké mlčení panovalo, když se toto Božské tajemství naplnilo. Zatímco všechno bylo zahaleno mlčením, uprostřed noci Věčné Slovo Otce sestoupilo jako rosa na svět, povoláný přijmout jeho božskou ratolest.

A hle, uprostřed hlubokého mlčení zazněly nebeské hlasy andělů a srdce pastýřů se otevřela: pastýři, kteří dovedou pochopit to, co je skryto velkým.

Tak to musí být při každém setkání se Slovem, které se stává Tělem v životě každého z vás.

Tak tomu musí být při vašem každodenním setkání s mým Synem Ježíšem.

Tak tomu musí být o Vánocích, které jste povoláni prožívat každý den, když přijímáte do svého srdce a do své duše s láskou Pána, jenž vám přináší spásu a vede vás k pokoji.

Tak tomu musí být i při jeho druhém příchodu, kdy se vrátí v lesku svého Božství a přijde na nebeských oblacích, aby slavně obnovil své království.

I dnes je nutné *hluboké mlčení*, abyste pochopili skrytý Boží plán a uměli číst znamení času, který prožíváte. A tato znamení vám oznamují jeho blízký příchod.

Otevřte svá srdce pokoře, prostotě a nevinnosti maličkých.

Buďte vytrvalí v modlitbě a důvěře.

Prožívejte každý den se svou nebeskou Matkou své trvalé Vánoce, které nyní pokračují v čase k radosti a záchraně všech.“

Vaše modlitba se mnou

„Přemilí synové, prožívejte se mnou v modlitbě hodiny této poslední noci roku.

Jak mnoho mých dětí prožívá tyto hodiny v zábavách a hýření, aby hlukem a rozptýlením pozdravily nový rok.

Vy však se pozvedněte se mnou k Pánu vroucí modlitbou díků.

Jeho milosrdná láska dnes pokračuje v uskutečňování velkého plánu záchrany a milosrdenství i pro tak zbloudilé a nemocné lidi vaší doby.

Hřích je vaší opravdovou chorobou, která stále více napadá mé děti a vede je k životu v sobectví, nenávisti, nečistotě a zatvrzelém odmítání vašeho Pána a Boha, který vás stvořil a vede vás cestou pravého štěstí.

Pán od vás žádá, abyste se k němu vrátili zpět cestou obrácení, a dal vám tak mnohými způsoby i během tohoto roku znamení svého pozvání k obrácení.

Pozvedněte se se mnou k Pánu vroucí modlitbou smírného zadostučinění.

Bezbožnost pokrývá celou zem jako vysoká vrstva ledu a vysušila srdce a duše tak mnohých mých dětí.

Kalich Boží spravedlnosti je vrchovatý, je přeplněný a volá po zadostučinění.

Zatímco se na světě právě uskutečňuje největší tajemství zla, obracím se na vás, mé děti, abych vás pozvala vytvořit se mnou velký řetěz zadostučinění.

Obětujte všechny své modlitby, svá utrpení všeho druhu a spojte je každý den s obětí mého Syna Ježíše, která se všude obnovuje na usmíření a odpuštění všech hříchů světa.

Tak mi pomůžete odvrátit ještě trest, který toto lidstvo na sebe přitahuje svým vlastním bezbožným způsobem života.

Nyní je přede dveřmi nová doba.

Já jsem Matka, která vás vede cestou záchrany a míru.

Modlitbou, postem, umrtvováním a pokáním se připravujte se mnou prožít nové dny, které vás čekají a které vám připravuje milosrdenství Otce.“

1986

KRÁLOVNA MÍRU

Královna míru

„Dívejte se dnes na svou nebeskou Matku.

Je slavnost mého božského Mateřství.

Je také první den nového roku a církev vás dnes zve k modlitbě za dosažení velkého daru míru.

Já jsem Královna míru.

O Vánocích jsem vám darovala toho, který je vašim pokojem, mého Syna Ježíše.

Ježíš vás přivedl k míru s Bohem, a tak vám otevřel cestu k míru srdce.

Ježíš vás přivedl k míru se sebou samými, a tak vám otevřel cestu k míru srdce.

Tento mír se může zrodit jen životem v Boží milosti, kterou vám získal svým zrozením uprostřed vás, svým životem a svou krvavou obětí na kříži.

Když žijete v milosti Boží, žijete s mírem v srdci.

Sobectví, nenávisť, nečistota, ano každý hřích vám bere mír ze srdce.

Ježíš vás přivedl k míru se všemi a ukázal vám cestu k pravému bratrství.

Každou lidskou osobu musíte považovat skutečně za svého bratra.

Chci po vás, abyste všichni žili v pravém společenství bratrství a vzájemné lásky – bez rozdílů rasy, řeči a náboženství.

Všichni jste děti Boží, vykoupeni Ježíšem a svěřeni mému duchovnímu mateřství. Proto všichni musíte žít mezi sebou jako skuteční bratři.

Jen cestou skutečně prožívaného bratrství bude moci u vás nastat mír.

Mír je však dnes stále více ohrožen!

Lidé žijí ve velmi rozsáhlém a zatvrzelém odmítání Boha; jsou obětí hříchu a nečistoty; jsou neschopni si navzájem rozumět a milovat se, a tak se pošlapávají lidská práva, chudí a hladovějící jsou opuštěni, rostou utlačování a nespravedlnosti, povážlivě propukají násilnosti a války se stále více rozšiřují.

V tomto roce na vás dolehnou těžká ohrožení míru a velká nebezpečí zla.

Proto vás zvu dnes na slavnost mého božského Mateřství, abyste se svěřili mně, která jsem Královna míru.

Obraťte se zpět k Pánu a vraťte se na cestu modlitby a pokání, umrtvování smyslů a postu.

Časový úsek, který Bůh ponechal lidstvu ještě pro jeho obrácení, je nyní téměř uzavřen.

Proto vám dnes s bolestnou mateřskou starostlivostí sděluji toto své poselství.

Naslouchejte mu a budete zachráněni.

Uposlechněte ho a najdete pokoj v srdci.

Rozšiřujte je všude a pomůžete přichystat všem dny naděje a míru a ne dny neštěstí a soužení.“

Cesta k Boží vůli

„Následujte mne, přemilí synové, na cestě, kterou jsem vám ukázala, abych vás všechny přivedla do chrámu Páně, abyste dnes mohli opěvovat jeho lásku a jeho slávu.

Zatímco jsem se svým nejčistším Ženichem Josefem spěchala cestou do chrámu v Jeruzalémě a v náručí nesla své božské Dítě a byla jsem s ním ponořena do hlubokého vytržení lásky a modlitby, naplnila jsem předpis zákona a splnila vůli Páně.

Tak to činím dnes s každým z vás.

Vedu vás cestou dokonalého plnění vůle Páně.

Jsem cesta k Boží vůli.

Je Boží vůlí, abyste dokonale plnili závazky svého kněžského stavu.

Je Boží vůlí, abyste věnovali významné místo životu modlitby a hlubokého spojení s Pánem.

Proto vás vedu k svědomitému dodržování vašich cvičení zbožnosti: nikdy nezanedbávejte liturgii hodin; konejte svá denní rozjímání v tichosti a lásce, modlete se denně společně se mnou růženec a mše svatá, kterou sloužíte a prožíváte, ať se stane výchozím bodem celé vaší denní práce.

Je Boží vůlí, abyste se i ve své apoštolské činnosti řídili předpisy, které byly pro vás vydány církví.

Nikdy se nezúčastňujte světských divadel; nechoďte na ona místa, která neodpovídají vaší důstojnosti jako služebníků Božích; umějte chránit a bránit posvátný charakter vaší osoby.

Vy jste ve světě, ale ne ze světa!

Nestyďte se vydávat přede všemi toto veřejné svědectví. Proto od vás chci, abyste nosili stále svůj církevní oděv, aby bylo všude vidět, že jste Boží kněží a moji přemilí synové.

Jak velice bolí mé Neposkvrněné Srdce, když vidím, jak mnoho kněží i biskupů se obléká zcela civilně, přitom otevřeně neposlouchají zákony, které pro ně vydala církev!

Je to vůlí Boží, abyste hořeli velkou horlivostí pro záchranu duší, a byli proto vždy pohotovi k důležitému úkolu, který je vám svěřen jako prostředníkům smíření.

Ve velké části církve teď mizí tato tak nutná svátost právě proto, že mnoho kněží už nechodí do zpovědnic, aby byli k dispozici duším, které tuto svátost smíření tak velice potřebují.

Je Boží vůlí, abyste byli vždycky k dispozici pro všechny duchovní a hmotné potřeby svých bližních.

Vaše kněžské srdce má být otevřené, šlechetné, citlivé a milosrdné.

Jen tak budete naplňovat vůli, kterou má Pán s každým z vás, a půjdete cestou ke svatosti.

Proto vás vedu kupředu každý den cestou dokonalého plnění Boží vůle, aby Nejvyšší Trojice mohla ve svatém chrámu vašeho kněžského života přijímat svou oslavu.“

Dongo, 27. března 1986

Zelený čtvrtek

Boží tajemství

„Dnes je váš svátek, přemilí synové, protože jsou vaše Velikonoce.

Vzpomínáte na ustanovení Eucharistie a kněžství.

Jak velice toužil Ježíš jíst před svým utrpením velikonočního beránka se svými učedníky!

Mějte i vy touhu po tom, abyste s převelikou láskou naplňovali tajemství své kněžské večere Páně.

Je to božské tajemství lásky.

Jste povoláni k čistotě lásky.

Proto na vás každý den silně působím, abyste svá srdce přeměnili a připodobnili je Srdci mého Syna Ježíše.

Vedu vás do hořící výhně jeho nejčistší božské lásky, neboť kněžské srdce se musí zusušovat a přeměňovat podle Srdce Ježíše, nejvyššího a věčného Velekněze.

Kněžské srdce musí být tiché a pokorné, milosrdné a citlivé, čisté a soucitné, otevřené jako kalich, aby milovalo Boha výjimečným a totálním způsobem, a potom – naplněno plností Boží lásky – darovalo všem bratřím plameny neuhasitelné lásky.

Dnes je též den nového přikázání: Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás. – Je to den závazného přikázání: Jestliže jsem to učinil já jako váš Mistr, tak také vy to činite, chcete-li být mými pravými učedníky.

Přemilí synové, dávejte se stále do služeb všem: Umývejte také nohy svým bratřím, tím že budete nalévat balzám na jejich rány, ve všem se budete dělit s jejich nouzí a chudobou a vezmete na sebe tíhu hříchů a zla ve světě.

Je to božské tajemství modlitby.

Vaše kněžství se projevuje jako trvalé prostřednictví mezi Bohem a lidmi.

A toto prostřednictví se uskutečňuje vaší kněžskou modlitbou, zejména přinášíte-li Bohu denní oběť mše svaté, která činí velikonoční dar této poslední večere skrze vás trvalým a univerzálním.

Dokonalost modlitby, to znamená hluboká jednota života s Bohem, je výkonem vašeho kněžství, když věřícím udělujete svátosti, Ježíšem ustanovené k vaší záchraně.

Dokonalost modlitby je především vaše učenlivá a horlivá připravenost pro bídu duší, která vás nutí často jít do zповědnic jako prostředníci svátosti smíření, kterou můžete uzdravovat hluboké rány tak mnohých hříchů.

Pomocí vašeho dobrého příkladu by se mohla obnovit v celé církvi praxe časté zpovědi tím, že uskutečníte to, co v tento den požadoval můj první přemilý syn papež Jan Pavel II. ve svém okružním listě všem kněžím.

Je to božské tajemství utrpení.

Ustanovení kněžství směřuje zejména k trvalému – i když nekrvavému – sebeobětování Ježíšovi, které je pokračováním jeho oběti na Kalvárii.

Tak jste i vy mnou povoláni trpět s Ježíšem a obětovat se s ním pro záchranu duší.

Vystupte na Kalvárii tohoto lhostejného a krutého století, připraveni umřít jako Ježíš, aby bratři měli život.

Proto chci po vás v této době větší a stálejší utrpení.

Nezoufejte – ba naopak buďte rádi! Vstoupíte-li do zahrady mého Neposkvrněného Srdce, budete stále více zakoušet, co zažil Ježíš dokonalým způsobem: radost ze sebeobětování z lásky a pro záchranu všech.

Tak budete moci říci každý den duším, které jsou vám svěřeny, doopravdy: „Jak velice jsem toužil po tom, abych mohl s vámi jíst tohoto velikonočního beránka.“

Dongo, 28. března 1986

Velký pátek

Proč jsi mne opustil?

„Dnes jsem pod křížem, na kterém Ježíš prožívá hodiny svého bolestného smrtelného zápasu.

Stísněna jeho bolestí slyším ve svém mateřském Neposkvrněném Srdci výkřik jeho nejbolestnějšího nářku: „Bože můj, proč jsi mne opustil?“

Slyšte dnes se mnou, přemilí synové, tento jeho výkřik. Je jako vyvrcholení celého jeho utrpení, nejvyšší stupeň každé bolesti.

Ó! Prožijte znovu společně se mnou, zraněnou a bolestiplnou Matkou, tyto nevýslovné okamžiky jeho bolestného utrpení.

Smrtelná úzkost v Getsemanech; zrada Jidášova; opuštění od učedníků; zapření Petrovo; pohanění a odsouzení náboženským soudním dvorem; rozsudek Piláta; strašné bičování a korunování trním; jeho bolestné stoupaní na Kalvárii; křeče rukou a nohou probodených hřeby a ty tři nekonečné hodiny hrozného smrtelného zápasu, když visel na kříži!

Hle, Beránek, který se mlčky nechává vést na porážku!

Hle, pravý Beránek Boží, který snímá hříchy světa!

Na Srdci tohoto jemného těla, ukřížované oběti, leží jako břemeno každý hřích světa, celá zloba, vykoupená jeho obětí.

„Bože můj, proč jsi mne opustil?“

Na tomto Božském Srdci tak rozdrčeném a stísněném, takže dokonce cítí opuštěnost od Otce, leží jako břemeno také celá nezodpovědnost a celá nevděčnost jeho církve zrozené jako zářící nevěsta z lůna jeho tak velikého utrpení.

Neboť i dnes je Ježíš ještě znovu ve své církvi opouštěn, zapírán, zrazován.

Je zapírán těmi, kteří jej kladou až za své vlastní pohodlí, za hledání sebe samých a za touhu po uznání a chvále. Pýcha přivádí mnohé k tomu, že jej zapírají slovem i životem: Neznám toho Člověka!

Je zrazován také těmi pastýři, kteří si nedělají žádné starosti o stádce jim svěřené, kteří mlčí ze strachu nebo z prospěchářství, nebrání pravdu před úklady bludů a nebrání ovce před strašnou metlou dravých vlků, převlečených za ovce.

Je opouštěn tak mnohými kněžími a řeholníky, kteří zrazují stav svého vznešeného povolání nebo kteří nežijí věrni svým povinnostem a nechávají se zcela vést duchem světa, ve kterém žijí.

Je odmítán a zamítán mnohými věřícími, kteří jdou za ideologiemi, které jsou dnes v módě, které však nabízejí hodnoty, jež jsou v protikladu k hodnotám evangelia, a připouštějí kompromisy, aby vždycky dosáhli souhlasu všech.

Velký pátek se dnes skutečně opakuje v rozsahu nezměrně větším a univerzálnějším, než se to stalo v okamžiku umučení a smrti na kříži.

Jednomu tehdejšímu gestu odpovídají dnes tisíce. Proto Ježíš nepřestává ve svém mystickém těle, kterým je církev, opakovat svůj bolestný výkřik: „Bože můj, proč jsi mne opustil?“

Bolest vaší nebeské Matky se dnes obnovuje, když vidí, jak se v církvi opakují stejná utrpení, která vytrpěl Ježíš v ten den svého Velkého pátku.

Pohledte, zda je bolest jako bolest má! Mějte účast na mé bolesti, kterou trpím pro hřích, který se tak rozšiřuje, pro odpad, který se stává stále větším ztrátou víry u mnohých, pro nevěru, která se zvedá jako mořský příliv a potápí duše.

Jako nikdy dosud podobáš se dnes, ó církvi, svému ukřižovanému Ženichovi. Je to také pro tebe hodina tvého smrtelného zápasu, tvé opuštěnosti a tvé bolestné smrti na kříži.

Ale o tvém Velkém pátku stojí vedle tebe Matka Bolestná, posiluje tě a bdí v modlitbě a v pevné naději na tvé blízké slavné zmrtvýchvstání.“

Dongo, 30. března 1986

Velikonoční neděle

Ježíš je váš mír

„Mír Božského Srdce vašeho zmrtvýchvstalého bratra Ježíše a Neposkvrněného Srdce vaší nebeské Matky, která se raduje při patření na jeho oslavené tělo, ať je s vámi, synové přemilí!

Mír ať je ve vašem srdci a ve vašem životě!

Mír ať je trvalým darem vašeho apoštolátu!
Ježíš, který byl potupen, pohaněn, poplíván, bičován, odsouzen, ukřižován, zabit
na kříži a pochován, dnes vstal!
Jsou to Velikonoce jeho vzkříšení.
Zmrtvýchvstalý Ježíš je navždy živý a přítomný mezi vámi.
Ježíš je váš mír.
On sám je váš život; on sám je vaše vítězství.
Mějte podíl se mnou na této radosti, kterou už nikdo nebude moci narušit!
Noste ji v duši, aby v ní mohla rozkvést naděje.
Já jsem bolestiplná Matka umučení Páně.
Já jsem radostiplná Matka vzkříšení!
Já jsem Matka vzkříšeného Krista; jsem ohlašovatelkou jeho vítězství.
Mně byla svěřena úloha připravit jeho návrat ve slávě.
V tomto bolestiplném čase očisty vám říkám: Nepochybujte, mějte velkou na-
ději!

Ježíš zvítězil nad světem provždy. Jedině Ježíš je i dnes pravým vítězem.
Jsem Matka, která vás všechny volá odevšad, aby vás přivedla k Ježíši a připravi-
la vám tak novou dobu míru.

Jsem Královna míru, která na vás pohlíží s mateřskou něžností a žehná vám ve
jménu oslaveného Otce, vzkříšeného Syna a Ducha Svatého, který je vám dáván ja-
ko dar.“

Merine – Lecce, 8. května 1986

Matka milosti a milosrdenství

„Jsem Matka božské milosti. Jsem Matka Boží lásky.

Jsem pramen Milosrdenství.

Přemilí synové, jděte cestou, kterou jsem vám v těchto letech vyznačila, chcete-li
podporovat můj mateřský plán pro záchranu všech mých dětí, zvláště mých ubo-
hých hříšných dětí.

Buďte mýma rukama, které rozdělují hojné milosti všem, kteří se nalézají v ja-
kémkoliv nouzi.

V této době se chci projevovat vaším prostřednictvím.

Chtěla bych rozdílet své milosti prostřednictvím vašich kněžských rukou, které
se mají stále otvírat jako pomoc a posila pro všechny.

Nalévejte balzám do tak četných bolestných ran; přinášejte pomoc tomu, kdo se
nachází v chudobě a opuštěnosti; pomáhajte trpícím, vyděděným, malým, utlačo-
vaným a pronásledovaným, aby šli cestou důvěry a naděje.

Buďte rukama vaší nebeské Matky, které se stále otvírají, aby vylévaly proud mi-
lostí na všechny její děti!

Buďte mým srdcem, které se otevírá, aby darovalo svou mateřskou lásku!

Milujte každým úderem mého Neposkvrněného Srdce!

Jste mně zasvěcení, abych vás mohla formovat k dokonalosti lásky.

Buďte jemní a citliví, čistí a pokorného srdce.

Buďte pomocí, kterou chci dnes poskytovat všem, kteří potřebují lásku, aby byli zachráněni.

Milujte vzdálené a ateisty. Milujte i ty, kteří vás pronásledují a odmítají. Milujte všechny bez jakéhokoli rozdílu jazyka, rasy a náboženství.

Tak se stane každý z vás tlukotem mého Neposkvrněného Srdce, který se rozšíří na všechny, aby jim daroval útěchu mé bezpečné mateřské lásky.

Buďte nástroji mého milosrdenství.

Dnes potřebuje lidstvo tak nutně Boží milosrdenství.

Jenom milosrdenstvím může být zcela obnoveno a zachráněno.

Lidstvo je nemocné svým tvrdošíjným odmítáním Boha. To mu brání jít cestou Bohem vyznačenou, aby je dovedla ke spáse.

Je těžce nemocné, protože se stalo neschopným milovat.

Svět se stal nekonečnou pouští bez lásky: bují na ní jedovaté byliny nenávisti, rozdělení, hříchu, bezuzdného sobectví, nečistoty, násilí a války.

Jen velký zázrak Božího milosrdenství může zachránit toto zbloudilé a skomírající lidstvo, které nyní dospělo na dno své krajní bíd.

Proto byl celý svět v této době svěřen Neposkvrněnému Srdci vaší nebeské Matky.

Buďte vy, kněží mně zasvěcení, nástroji mého mateřského milosrdenství.

Tak přispějete k tomu, že všude začnou vyrážet nové výhonky života a svatosti, čistoty a lásky.

Budete tak spolupracovat se mnou každý den na vytváření nového nebe a nové země jako nejkrásnějšího plodu plnosti milosti a milosrdenství, které vám vždycky daruje Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky.“

7. června 1986

Svátek Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Kotva záchrany

„Dnes vám chci vyslovit svou mateřskou vděčnost, že jste přijali mé pozvání k zasvěcení se mému Neposkvrněnému Srdci.

Ve velkém počtu jste odpověděli ze všech částí světa.

Naslouchejte mně i nadále s opravdovou velkomyslností a dovolte mi, abych vás přivedla do bezpečného útočiště, které má mateřská láska pro vás připravila.

V těchto dobách potřebujete všichni nutně a rychle běžet k ochrannému valu, do útočiště mého Neposkvrněného Srdce, protože nad vámi visí velká nebezpečí zla.

Především jsou to zla duchovního řádu, která mohou škodit nadpřirozenému životu vašich duší.

Hřích se šíří jako nejhorší a nejzlobnější nákaza, která přináší všude nemoc a smrt mnoha duším.

Žijete-li trvale ve smrtelném hříchu, jste duševně mrtví! A dospějete-li v tomto stavu ke konci života, čeká vás věčná smrt v pekle.

Peklo existuje, je věčné a dnes jsou mnozí v nebezpečí, že tam přijdou, protože jsou nakaženi touto smrtelnou nemocí.

Jsou zla fyzického řádu, jako choroby, neštěstí, nehody, sucha, zemětřesení a nevyléčitelné choroby, které se šíří.

I na to, co se děje v řádu přirozeném, pohlízejte jako na varovná znamení pro vás.

Musíte v tom vidět znamení Boží spravedlnosti, které nemůže nechat bez trestu nesčetné zločiny, které se denně páchají.

Jsou zla společenského řádu, jako rozkol a nenávist, blud a chudoba, vykořisťování a otroctví, násilí, terorismus a válka.

Abyste se uchránili všech těchto zel, vyzývám vás, abyste se uchýlili za ochranný val v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce.

V těchto dobách však především nutně potřebujete bránit se před hroznými nástrahami mého Protivníka, kterému se podařilo zřítit své panství na zemi.

Je to království, které se staví proti Kristu. Je to království Antikrista.

V tomto posledním úseku vašeho století dosáhne toto jeho kralování vrcholu své síly, své moci, svého velkého svádění.

Blíží se hodina, ve které se ničemný člověk, který se hodlá postavit na místo Boha, aby se nechal sám uctívat jako Bůh, chce ukázat v celé své moci.

Jak budete moci obstát pod krvavým bičem této hrozné zkoušky, abyste se nerozprchlí, neztratili odvahu a zůstali pevní jen ve víře a věrnosti k Ježíši a jeho evangeliu?

Mé Neposkvrněné Srdce se stane vaší nejsilnější obranou, ochranným štítem, který vás ochrání před všemi útoky mého Protivníka.

Ale dnes zvláště potřebujete útěchy.

Na koho se budete moci obrátit v bolestných okamžicích, které vás čekají, až velký odpad dosáhne vrcholu a lidstvo dospěje k vyvrcholení popírání Boha a vzpoury, nepravosti a rozkolu, nenávisti a ničení, zloby a bezbožnosti?

V mém Neposkvrněném Srdci se vám dostane útěchy!

Proto dnes opakuji každému z vás, co jsem ve Fatimě řekla své dceři, sestře Lucii: „Mé Neposkvrněné Srdce bude tvým útočištěm a bezpečnou cestou, která tě dovede k Bohu.“

Přeji si, aby se mé Neposkvrněné Srdce v tento den, církví zasvěcený jeho zvláštní úctě, ukázalo jako kotva záchrany pro všechny.“

Duch radosti a útěchy

„Přemilí synové, nechci vás nechat sestoupit z této hory, kde jste po celý týden zůstávali v jednotě se mnou v neustálé modlitbě, v prožívaném bratrství, jak jsem si přála a jak jsem vás k tomu vedla, aniž bych vám projevila celou svou radost, kterou jsem v těchto dnech zakoušela ve svém Neposkvrněném Srdci jako vaše tak bolestiplná nebeská Matka.

Vaše láska byla sladkým balzámem na každou moji ránu.

Vaše modlitba, kterou jste konali se mnou, byla mocnou silou, kterou jste mi dali, abych ji obětovala spravedlnosti Otce a abych mohla velmi brzy pro vás dostat ohnivý déšť milostí Ducha Svatého, který promění a obnoví celý svět. Tak se uskuteční největší zázrak milosrdné lásky mého Syna Ježíše.

Nechci vás nechat sestoupit z této hory, aniž bych vám všem – každému jednotlivému z vás – vyjádřila svou mateřskou vděčnost.

V těchto dnech jste vstoupili do nebeské zahrady Neposkvrněného Srdce. Dívejte se na moje Srdce; vstupte do mého Srdce; žijte stále v mém Srdci *a nad vámi bude duch radosti a útěchy*.

Přišli jste sem nahoru s tolika starostmi, poznamenáni mnohými utrpeními a také stísnění tak lidskou malomyslností. Vstoupili jste sem s otázkou v srdci, co nového vám řekne v tomto roce vaše nebeská Matka.

Přemilí synové, hleďte na mé Neposkvrněné Srdce a duch radosti a útěchy sestoupí na vás.

Jsem vaše Matka: vidím těžkosti, které prožíváte, tíživou bolest těchto vašich dnů; krvavé hodiny, které vás čekají při očistě, kterou prožíváte. Vidím, jak velkým smutkem je někdy poznamenán váš život. Vidím také okamžiky, ve kterých jste stísnění malomyslností a beznadějností, poněvadž můj Protivník vám dnes činí úklady zejména pochybnostmi a nedůvěrou.

Pohleďte na mé Neposkvrněné Srdce a duch radosti a útěchy vytryskne ve vašem nitru jako prýstící pramen.

Proč pochybujete? Proč jste smutní? Jsem u vás v každém okamžiku; nikdy vás již nepustím. Jsem Matka a závažnost těžkostí, které prožíváte, mě přitahuje do vaší blízkosti.

Z mého Srdce vychází paprsek světla: Je to světlo vaší Matky, Panny věrné, které osvětluje vašeho ducha a jemně jej přitahuje k pochopení tajemství Božího slova a k proniknutí do hloubky tajemství evangelia.

V temnotě, která se snesla na svět a šíří se v církvi, je tak mnoho lidských duchů zatemněných bludy a vyprahlých stále více a všestranněji se šířícími pochybnostmi. Jak mnoho lidí je nakaženo bludem, který přivádí mnohé k tomu, že jdou do záhuby a opouštějí cestu pravé víry.

To je ta doba, kdy mnozí v církvi ztrácejí víru – i mezi mými přemilými syny.

Hledíte-li na mé Neposkvrněné Srdce a necháváte-li se proniknout paprskem mého světla, obdrží váš duch dar božské Moudrosti a bude přitahován krásou pravdy, kterou vám zjevil Ježíš.

Denním pokrmem vašeho ducha bude jenom Slovo Boží.

Milujte je, hledejte je, ochraňujte je, braňte je, žijte je!

Tak – zatímco se dnes šíří velký odpad – budete kráčet v radosti a útěše, že zůstáváte v pravdě evangelia.

Když jste přišli sem nahoru, nahlédla jsem do vašich duší – zahrady svého nebeského mateřského panství – a viděla jsem, že jsou ještě zatemněny hříchy, kterých se často dopouštíte ve své tak lidské křehkosti.

Nemáte velkých hříchů. Snažíte se jich teď už nedopouštět. Mému Srdci se však nelíbí ani ty malé hříchy, které nazýváte lehkými. Může to být sobectví a sebeláska, neschopnost věřit a svěřit se mi s dětinnou učenlivostí, každodenní kompromisy se světem, náklonnost k tvorům a k vašemu způsobu myšlení.

Jsou to malé stíny, které zatemňují krásu vaší duše.

V těchto dnech moje mateřská ruka vymazala všechny tyto stíny.

Kráčejte v radosti a útěše s vědomím, že jste mnou milováni a vedeni, abyste se stali čistšími, lepšími, láskyplnějšími, světlejšími a krásnějšími.

Z této hory se vaše duše musí vrátit zářivější, obnovené milostí Ježíše, zatímco Otec se k nim sklání s obzvláštní láskou a zalíbením a můj božský Snoubenec Duch Svatý je přetvoří k dokonalému napodobení mého Syna.

Přišli jste sem nahoru a já jsem pohleděla na vaše srdce, jedno po druhém: Jsou vysílana velkým suchopárem, uzavřená do sebe a zatvrdlá zkouškami, které prožíváte.

Jako Matka jsem se tedy přiblížila ke každému z vás; vzala jsem vaše srdce do svých rukou; vložila jsem je do žhavé výhň svého mateřského Srdce a ponořila je do hlubiny Božského Srdce mého Syna Ježíše.

Podívejte se na toto Srdce! Bylo pro vás probodnuto!

Vstupte do rány Ježíšova Srdce a nechte se každý den přetvářet ve žhavém ohni jeho božské lásky.

Toto srdce je mořem nekonečné lásky a sbírá všechnu lidskou slabost, spaluje každý hřích, volá ke stále větší lásce. Neboť Láska musí být milována a každý dar vyžaduje odpověď.

Tu uvnitř se vaše srdce neustále přetvářejí jako zlato v tavící peci plamenem žhavé lásky. A pak se stáváte stále učenlivějšími, pokornějšími, jemnějšími, milosrdnějšími, lepšími, menšími a čistšími.

Hle, přetvářeny v nekonečném moři božské lásky rodí se ve vás nová srdce a nový duch, abyste se mohli stát svědky lásky a tuto lásku všude roznášet a stát se sami duchem radosti a útěchy pro všechny.

Ještě nechápete, že toto jsou léta bolestné očisty, která teď bude vrcholit v nejkřavějším závěru?

Proč se ještě ptáte?

Toto jsou moje roky. To je důvod, proč jsem vás tu ještě jednou chtěla mít a proč jsem každému z vás během těchto duchovních cvičení, která byla nepřetržitým večerádlem, darovala mimořádné milosti.

Nyní ještě nechápete, že tyto milosti jsou vloženy jako seménko do vašich duší. Ale později to pochopíte a pak budete pohlížet nahoru na tuto horu a porozumíte tomu, co jsem pro vás v těchto dnech udělala.

Zde bylo opravdové večerádlo jako to v Jeruzalémě!

Zde jste, moji apoštolové, spojeni se mnou v modlitbě, protože nové Letnice jsou přede dveřmi.

Sem jsem vás uvedla, abyste pochopili tajemství mého Neposkvrněného Srdce, abyste se – až budete sestupovat z této hory – sami stali pro všechny mým znamením radosti a útěchy.

Nemůžete se vrátit tak, jak jste vystoupili sem: sestupujete se mnou.

Pohledte na to vyprahlé lidstvo! Jak mnoho mých dětí je mrtvo, protože byly zabity hříchem a nenávistí, násilím a nečistotou, jsou obětmi neřestí a drog.

Jsou to moje děti: zoufalé, zarmoucené, potřebující pomoc.

Svou láskou jim řekněte mé mateřské slovo a buďte pro ně mým znamením radosti a útěchy.

A potom vstupte do srdce mé církve.

Buďte znamením radosti a útěchy pro papeže, mého prvního přemilého syna, který dnes tolik trpí, je opuštěný, kritizovaný, je napadán. Buďte oporou lásky, kterou mu chce darovat mé mateřské Srdce.

Neboť i on dnes potřebuje ducha radosti a útěchy, kterého mu chci dát vašim prostřednictvím, moji kněží a přemilí synové!

Milujte papeže; následujte ho; braňte ho!

Vstupte do srdce mé církve a snažte se pochopit tajemství církve jako mystického těla Kristova, které je dnes rozděleno a roztrženo a které musíte znovu scelit v jeho jednotě. Toto tělo je dnes hanobeno, je dále bičováno hříchy, které se stále šíří.

Podávejte smír za všechny hříchy tím, že pomáháte mnohým mým dětem osvo-
bodit se z nich přijímáním svátosti smíření – svátosti, která se skrze vás má znovu zaskvít v celé církvi.

Sklánějte se se mnou a líbejte rány této mé nejmilejší dcery, jejíž děti jste i vy, neboť církev může být obnovena jenom silou vaší kněžské lásky.

Pak se stanete znamením nové doby, která už začíná v nejděsnější zimě bolestné očisty.

Ve smrtelném zápase, který církev právě prožívá, buďte kalichem posily, který jí Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky dává pít, aby mohla znovu nabýt síly a jít kupředu s radostí.

Tak se dnes stáváte duchem radosti a útěchy pro celou církev.

Nedejte se zbavit odvahy!

Moje vítězství již započalo.

Ve vašich srdcích, v mlčení vašich kněžských životů, které jsou mi zasvěceny a mnou obětovány, *již začalo vítězství mého Neposkvrněného Srdce.*

Díky za útěchu, kterou jste mi dali!

Přijímám přání a prosby, které mi přednášíte.

Žehnám vašemu apoštolátu, duším vám svěřeným, vaší těžké službě.

Žehnám vašim životům: jsou pro mne drahocenné.

Zítřka sestoupíte z této hory, abyste se vrátili do svých domovů.

Doprovázím vás svým mateřským požehnáním.

Nemějte již žádný strach: jsem stále s vámi!

Ve vás a skrze vás jsem počátkem nové doby, jsem Matka naděje a útěchy, jsem Královna míru!

Žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Rubbio (Vicenza), 30. července 1986

Archa nové úmluvy

„Přemilí synové, vedu vás každý den po cestě vašeho dokonalého následování mého Syna Ježíše.

Jen tak se dnes můžete stát znamením radosti a útěchy pro všechny.

Toto jsou bolestné roky zkoušky. Oznámila jsem je již mnoha způsoby a mnoha znameními.

Kdo mi však věří? Kdo mi naslouchá? Kdo se skutečně snaží změnit svůj život?

Stojím mezi dvěma meči, které probodávají mé mateřské Srdce: Na jedné straně vidím velké nebezpečí, ve kterém se nacházíte, kvůli trestu, který je před vámi. Na druhé straně vidím vaši neschopnost uvěřit a přijmout výzvy k obrácení, které vám dávám, abyste tomuto nebezpečí mohli uniknout.

Obracím se tedy opět na vás, moji přemilí synové a mně zasvěcené děti, a vyzývám vás, abyste se pozvedli nad svět, nad své každodenní starosti, nad nezřízené náklonnosti k tvorům a k sobě samým, nad průměrnost a vlažnost, nad stále větší vyprahlost srdce.

Vstupte do útočiště, které vám připravila vaše nebeská Matka pro vaši záchranu a abyste v bezpečí mého Neposkvrněného Srdce mohli prožít dny velké bouře, která již nastává.

Toto je okamžik pro všechny, aby vyhledali útočiště u mne, neboť já jsem archa nové úmluvy.

Za časů Noemových bezprostředně před potopou vstupovali do archy ti, které Pán určil, aby přežili jeho strašný trest. Ve vaší době vyzývám všechny své děti ke vstupu do archy nové smlouvy, kterou jsem připravila ve svém Neposkvrněném

Srdci, abych vám mohla pomoci nést krvavou tíhu velké zkoušky, která předchází příchodu dne Páně.

Nedívejte se nikam jinam. Stane se to dnes jako v čase potopy. A nikdo nemyslí na to, co na vás čeká.

Všichni jsou příliš zaměstnání myšlenkami jen na sebe, na vlastní pozemské zájmy, na zábavu a na to, jak všemožně uspokojit vlastní nezřízené vášně.

Jak málo je v církvi těch, kteří se starají o moje mateřská a velkou bolestí naplněná volání!

Aspoň vy, moji přemilí, mi musíte naslouchat a poslouchat.

Pak mohu vaším prostřednictvím volat všechny, aby vstoupili co nejrychleji do archy nové smlouvy a záchrany, kterou vám připravilo mé Neposkvrněné Srdce pro tuto dobu trestu.

Zde budete v pokoji a budete se moci stát znamením mého pokoje a mé mateřské útechy pro všechny mé ubohé děti.“

Rubbio (Vicenza), 6. srpna 1986

Svátek Proměnění Páně

Vystupte na horu

„Vystupte dnes se mnou na horu mého pokoje, přemilí synové.

Vystupte na horu záchrany a modlitby, čistoty a svatosti, učenlivosti a mírnosti, pokory, nepatrnosti a vaší stále dokonalejší lásky.

Vystupte na svatou horu vašeho osobního proměnění tím, že se budete stále více přizpůsobovat božské lidskosti mého Syna Ježíše, že se synovsky oddáte lásce nebeského Otce a že budete denně učenliví vůči očištnému působení Ducha Svatého.

Tak se vy sami budete moci těšit z daru dokonalého proměnění v oslaveném světle Krista, který se chce zjevit v této době ve vás a skrze vás velkolepějším způsobem, aby obnovil celý svět mocí své milosrdné lásky.

Na této svaté hoře pocítíte také mimořádnou přítomnost a výjimečné působení vaší nebeské Matky, která vás chce každého dne proměnit v osobu samého Ježíše, abyste se dnes mohli stát mocným svědectvím jeho lásky k vám.

Zde vás láskyplně připravuji na bolestné chvíle kříže a mučednictví.

Teď už i pro vás nastávají dny opuštěnosti, smrtelného zápasu a obětování.

Nastaly velké události, které jsem vám v těchto letech předpovídala.

Brzy budete všichni voláni, abyste vydali své velmi bolestné svědectví.

Pak se můžete stát pro všechny paprsky světla, které vycházejí z mého Neposkvrněného Srdce, aby pronikly do všech částí světa a osvětlily temné okamžiky, které už začínáte prožívat.“

Matka Eucharistie

„Přemilí synové, jak se mé Srdce naplňuje radostí, když vás zde vidím na kněžské pouti klanění, lásky, zadostučinění a důvěry Ježíšovi, mému Synu a mému Bohu, který je přítomen v Eucharistii: Chcete ho tím utěšit za tolik prázdnoty, tolik nevďěčnosti a tolik lhostejnosti, kterými ho obklopuje v jeho skutečné přítomnosti ve všech svatostáncích světa tolik mých dětí a zvláště mnoho přemilých synů kněží.

Děkuji vám za radost, kterou děláte Srdci Ježíše, který se na vás laskavě usmívá a zachvívá se něžností k vám. Děkuji vám za radost, kterou dáváte k útěše hluboké bolesti Srdci své nebeské Matky.

Já jsem Matka Nejsvětější Svátosti.

Stala jsem se jí svým „ano“, protože v okamžiku Vtělení jsem umožnila Otcovu Slovu, aby sestoupilo do mého panenského lůna. A i když jsem pravá Matka Boží, neboť Ježíš je pravý Bůh, moje spolupráce se projevila především v tom, že jsem dala Slovu jeho lidskou přirozenost, která Jemu, druhé Osobě Nejsvětější Trojice, Synu stejně věčnému s Otcem, dovolila učinit se v čase i člověkem, vaším pravým bratrem.

Když přijal lidskou přirozenost, bylo mu umožněno dokončit dílo vykoupení.

Jako jsem Matkou Vtělení, tak jsem i Matkou vykoupení.

Vykoupení, které se uskutečnilo od okamžiku Vtělení do okamžiku jeho smrti na kříži, kde Ježíš pro své přijetí lidství mohl splnit to, co by jako Bůh nemohl: trpět a umřít, nabídnout se Otcovi jako dokonalé výkupné a dát jeho spravedlnosti důstojné a správné zadostučinění.

Skutečně On trpěl za vás za všechny, vykoupil vás z hříchu a dal vám možnost, abyste přijali onen božský život, který byl ztracen pro vás všechny v okamžiku prvního hříchu, spáchaného našimi prarodiči.

Dívejte se na Ježíše, jak miluje, pracuje, modlí se, trpí, obětuje se – od svého sestoupení do mého mateřského lůna až do svého výstupu na kříž – v této jeho věčné kněžské činnosti, abyste pochopili, jak jsem především Matka Ježíše – kněze.

Proto jsem i pravou Matkou Nejsvětější Eucharistie.

Ne proto, abych jej ještě rodila k této mystické skutečnosti na oltáři: *tento úkol je rezervován vám, moji synové přemilí!*

Je to však úkol, který vás tak velice připodobňuje mé mateřské funkci, protože i vy při mši svaté konsekračními slovy opravdově rodíte mého Syna.

U mne jej přijaly chladné jesle chudobné jeskyně bez ozdob; u vás ho nyní přijímá chladný kámen oltáře. Ale i vy – jako já – rodíte mého Syna. Proto nemůžete

být nic jiného než synové zvláštní, dokonce zcela zvláštní záliby a lásky té, která je Matkou, pravou Matkou svého Syna Ježíše.

Já jsem však také pravou Matkou Eucharistie, protože Ježíš se skutečně zpřítomňuje v okamžiku konsekrace vaším kněžským úkonem. Vaším lidským „ano“ vůči mocnému působení Ducha Svatého, který proměňuje materii chleba a vína v Tělo a Krev Kristovu, vy mu umožňujete tuto jeho novou a reálnou přítomnost mezi vámi.

A zpřítomňuje se, aby pokračoval v díle Vtělení a Vykoupení a aby v tajemství dokonal svou Oběť Kalvárie, kterou mohl Otcí přinést pro svou lidskou přirozenost, přijatou s tělem, jež jsem mu dala já.

Tak Ježíš v Eucharistii uskutečňuje svou přítomnost se svým Božstvím a se svým oslaveným tělem, oním tělem, daným mu vaší nebeskou Matkou: s opravdovým tělem narozeným z Panny.

Synové, jeho tělo je oslavené tělo, ale není to jiné tělo, nejde tu tedy o jeho nové narození. Skutečně je to totéž tělo, které jsem mu dala já: narozené v Betlémě, mrtvé na Kalvárii, uložené do hrobu a zmrtvýchvstalé, které proto přijalo novou formu, svou božskou formu, oslavenou podobu.

Ježíš se svým oslaveným tělem zůstává v ráji Synem Mariiným.

Proto ten, kterého – s jeho Božstvím – vy přivádíte na svět v okamžiku eucharistického proměnění, je stále Synem Mariiným.

A proto jsem Matkou Eucharistie.

A jako Matka jsem stále u svého Syna. Byla jsem na této zemi; nyní jsem v ráji, pro výsadu mého tělesného nanebevzetí; nalézám se ještě tam, kde je přítomen Ježíš, v každém svatostánku na zemi.

Jako mu umožňuje jeho oslavené tělo – tím, že je mimo hranice času a prostoru – být před vámi, ve svatostánku tohoto horského kostela, současně však mu umožňuje být přítomný ve všech svatostáncích roztroušených ve všech částech světa, tak vaše nebeská Matka se svým oslaveným tělem, které jí umožňuje být zde a všude jinde, je opravdu u každého svatostánku, kde je opatrován Ježíš.

Moje Neposkrvněné Srdce je mu živým, tlukoucím, mateřským Svatostánkem lásky, klanění, děkování a ustavičného zadostučinění.

Já jsem radostná Matka Eucharistie.

Vy víte, přemilí synové, že kde je Syn, tam je vždy i Otec a Duch Svatý.

Jako ve slávě ráje Ježíš sedí po pravici Otcově v nehlubší jednotě s Duchem Svatým, tak je u Syna skutečně přítomen Otec, skutečně přítomen Duch Svatý, je tu vždycky božská Nejsvětější Trojice, když se Ježíš – vámi přivolaný – činí přítomným v Eucharistii a je uložen k přechovávání ve svatostánku, obklopeném mým mateřským Srdcem.

Avšak jako je tomu v ráji, tak u každého svatostánku je také extatická a radostná přítomnost vaší nebeské Matky.

Pak jsou zde také andělé, rozčlenění do svých devíti sborů světla, aby v různých modulacích harmonie a slávy opěvovali všemohoucnost Nejsvětější Trojice – aby v rozdílných stupních dali prozařovat Její velké božské moci.

Kolem andělských sborů jsou tu všichni svatí a blažení; právě světlem, láskou, věčnou radostí a nesmírnou slávou, která vychází z Nejsvětější Trojice, se jim dostává stálého růstu jejich věčné a stále větší blaženosti.

K tomuto vrcholu ráje vystupují hluboké vzdechy, očistná utrpení a neustálá modlitba duší v očistci. Směřují k němu s touhou, s láskou, která se stále zvětšuje a jejíž dokonalost je úměrná jejich postupnému osvobozování od každého dluhu, kterým je zatížila křehkost a jejich viny, až k okamžiku, kdy dokonale obnoveni Láskou mohou se připojit k nebeskému zpěvu kolem Nejsvětější Trojice, která je v ráji a v každém svatostánku, kde je Ježíš přítomen, i v nejzdařenější a nejztracenější části světa.

Proto u Ježíše jsem radostnou Matkou Eucharistie.

Jsem bolestná Matka Eucharistie.

K vítězné a očišťující se církvi, která s láskou opěvuje střed lásky, jímž je Eucharistický Ježíš, měla by se soustředit také církev bojující, měli byste se shromáždit vy všichni, moji přemilí synové, řeholníci a věřící, abyste vytvořili s nebem a očistcem věčný hymnus klanění a chval.

Dnes je však Ježíš ve svatostánku obklopen takovou prázdnotou, tak velkou opuštěností, tak hroznou nevděčností!

Tyto dny jsem předpověděla ve Fatimě – hlasem anděla, který se zjevil dětem a naučil je tuto modlitbu: „Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu Svatý, hluboce se ti klaním a obětuji ti nejdražší Tělo a Krev, Duši a Božství našeho Pána Ježíše Krista, přítomného ve všech svatostáncích světa, na zadostiučinění urážek, svatokrádeží a lhostejnosti, kterou je obklopen...“

Tato modlitba byla dána pro tyto vaše časy.

Ježíš je dnes obklopen prázdnotou, vytvářenou zvláště vámi kněžími, kteří ve své apoštolské činnosti kroužíte často neužitečně a daleko na periferii, protože se obracíte k věcem méně důležitým a druhořadým a zapomínáte, že střed vašeho kněžského dne musí být tady, před svatostánkem, kde je přítomen Ježíš a je tam uchováván především pro vás!

Je obklopen též *lhostejností* tolika mých synů, kteří žijí, jako by On tady vůbec nebyl, a když vstupují do kostela k liturgickým funkcím, nevšímají si Jeho božské a skutečné přítomnosti mezi vámi.

Často je Eucharistický Ježíš zastrčen do ztraceného koutu, zatímco má být umístěn ve středu kostela, má být postaven do středu vašich církevních shromáždění, protože kostel je jeho chrám, který byl vybudován především pro Něho a pak pro vás.

Moje mateřské Srdce hluboce roztrpčuje způsob, jakým se v tolika chrámech zachází s Ježíšem přítomným ve svatostánku, kde je zastrčen do koutku, jako by byl jen jakýmsi předmětem k použití pro vaše církevní shromáždění.

Především jsou to však *svatokrádeže*, které dnes vytvářejí kolem mého Neposkrvněného Srdce trnovou korunu.

Kolik přijímání je dnes a kolik z toho svatokrádeží!

Může se říci, že dnes už není eucharistické slavnosti, kde by nebylo svatokrádežných přijímání. Kdybyste mohli vidět můma očima, jak veliká je tato rána, která nakazila celou církev a ochromuje ji, brzdí ji, činí ji nečistou a tak těžce nemocnou!

Kdybyste mohli vidět můma očima, i vy byste se mnou prolévali hojně slzy!

Nuže, moji přemilí a děti zasvěcené mému Srdci, buďte dnes *mocným voláním* po plném návratu celé církve bojující k Ježíšovi, přítomnému v Eucharistii.

Protože jenom tam je pramen živé vody, který očistí její vyprahlost a obnoví poušť, kterou se církev stala; jenom tam je tajemství Života, které jí otevře druhé Letnice milosti a světla; jen tam je pramen obnovené svatosti: *Ježíš v Eucharistii!*

Nejsou to vaše pastorační plány a vaše diskuse, nejsou to lidské prostředky, do kterých vkládáte důvěru a takovou jistotu, ale je to jedině Ježíš Eucharistický, který dá celé církvi sílu k plné obnově, který ji převede k tomu, aby byla chudá, evangelní, čistá, zbavená všech opor, na které spoléhá, svatá, krásná, bez poskrvn a bez vrásek, po vzoru vaší nebeské Matky.

Přeji si, aby toto mé poselství bylo zveřejněno a připojeno k poselstvím obsaženým v této knize.

Přeji si, aby bylo rozšířeno do celého světa, protože já vás také z každé části světa dnes volám, abyste byli korunou lásky, klanění, děkování a zadostiučinění na Neposkrvněném Srdci té, která je pravou Matkou – radostiplnou, avšak též tak bolestiplnou Matkou – Nejsvětější Eucharistie.

Žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Bagni di Tivoli (Řím), 15. srpna 1986

Nanebevzetí Panny Marie

Darujte pokoj srdce

„Pohledte na vaši nebeskou Matku, vzatou i s tělem do nebeské slávy.

Dnes nechám padat déšť milostí na vás všechny, mé děti.

Světlo mého oslaveného těla vás osvětluje a ukazuje vám cestu, kterou máte jít.

Je to cesta čistoty, lásky, modlitby, utrpení a svatosti.

Je to cesta života, úzce spojeného s Ježíšem.

Tak i vy, i když ještě žijete na této zemi, můžete být osvíceni a obklopeni světlem zářícím zde v nebi.

Světlo mého oslaveného těla svítí pro vás stále mohutněji, zvlášť v této tak těžké a bolestné době, aby vás utěšovalo a sílilo ve všech vašich denních těžkostech.

Nyní jste povoláni prožívat krvavé hodiny očisty, neboť už jsou tu veliké události, které jsem vám v těchto letech předpověděla.

Máte tedy zapotřebí mé mateřské útěchy, abyste nezmalomyslněli.

Upírejte oči na nebe, kam byla vaše nebeská Matka vzata s duší i tělem, a budete ode mne potěšeni.

Srdcem i duší žijte v nebi, kde Ježíš již připravil každému z vás místo, a nic nezkalí váš pokoj.

Světlo mého oslaveného těla vás přitahuje stopou mé nejlíbeznější vůně.

Je to vůně všech ctností, které zdobily zahradu mého pozemského bytí; je to nebeská vůně mé neposkvrněné krásy.

Dnes chci skropit vás všechny líbeznou vůní čistoty, pokory, prostoty, mlčení, modlitby, učenlivosti, poslušnosti a rozjímání.

Pak i vy budete rozlévat nebeskou vůni vaší Neposkvrněné Matky.

Tak darujete všem pokoj srdce a stanete se nástroji mého pokoje.

Vždyť vy jste milovaní synové své Matky, vzaté do nebeské slávy, a ta si přeje být vyzývána v dnešní době jako Královna míru.“

Dongo (Como), 6. září 1986

Výročí zázraku slz a první sobota v měsíci

Mé Srdce krvácí

„Jsem vaší Matkou, plnou bolesti.

Dosud nechávám kanout ze svých milosrdných očí mnoho slz.

Ony vás mají přesvědčit, jak velká je bolest Neposkvrněného Srdce vaší nebeské Matky.

Mé Srdce krvácí.

Mé Srdce je proniknuto hlubokými ranami.

Mé Srdce tone v moři bolesti.

Vy si nejste vědomi osudu, který vás čeká.

Trávíte své dny ve stavu nevědomosti, lhostejnosti a úplné nevěry.

Jak je to možné, když já jsem vás tolika způsoby a mimořádnými znameními upozorňovala na nebezpečí, které vám hrozí, a předpověděla jsem vám krvavou zkoušku, která už je přede dveřmi?

– Protože lidstvo nepřijalo mé opakované výzvy k obrácení, pokání a návratu k Bohu, hrozí je stihnout největší trest, jaký kdy lidské dějiny poznaly.

Je to trest mnohem větší než potopa. Z nebe sestoupí oheň a velká část lidstva bude zničena.

– Kristova církev je sužována zhoubnou nákazou nevěry a odpadlictví.

Zdánlivě je všechno klidné a všechno se zdá být dobré. Ve skutečnosti však je skrz naskrz prolezlá stále rozsáhlejším nedostatkem víry, což šíří všude velký odpad.

Mnozí biskupové, kněží, řeholníci a věřící už vůbec nevěří, ztratili docela víru v Krista a jeho evangelium.

Proto musí být církev očištěna pronásledováním a krví.

– Do církve také pronikla nejednotnost, rozkol, boj, antagonismus.

Síly ateismu a zednářství, které se vloudily do jejího nitra, zničily její vnitřní jednotu a zatemnily zář její svatosti.

To jsou časy mnou předpovězené, v nichž se kardinálové staví proti kardinálům, biskupové proti biskupům, kněží proti kněžím a Kristovo stádo je rváno dravými vlky, kteří se do něho vplížili pod rouškou bezbranných a tichých beránků.

Mezi nimi jsou i takoví, co zastávají velice odpovědná místa a jejich prostřednictvím se ďáblu podařilo proniknout a řádit na samotném vrcholu církve.

Biskupové a kněží svatě církve Boží, jak veliká je dnes vaše zodpovědnost! Pán se chystá žádat na vás účty, jak jste spravovali jeho vinici.

Kajte se, prostě o odpuštění, napravte se a především buďte zase věrní úkolu vám svěřenému.

– Stále více se páše hřích, už se nepovažuje za zlo, je vyhledáván, vědomě chtěn a už se z něho nezpovídá. Nečistota a nestydatost halí domy, zbudované vaší vzpourou.

Pro toto krvácí mé srdce: pro zatvrzelou nevěru a tvrdost vašich srdcí.

Mé srdce krvácí při pohledu na vaši nepřístupnost a necitlivost k mému usouzenému mateřskému volání.

Mé srdce krvácí, protože vidím vaše cesty už skropené krví, zatímco vy žijete v zatvrzelé nevědomosti toho, co vás čeká.“

Milán, 8. září 1986

Narození Panny Marie

Mé narození

„O svátku mého narození nebe jása a církev trpící i bojující na mne patří jako na znamení radosti, naděje a mateřské útěchy.

Mé narození je příčinou vaší radosti.

Ve chvíli, kdy se rodí vaše nebeská Matka jako jitřenka, jež vzchází, stal se pro vás blízkým a jistým den vaší spásy.

U mé kolébky jása nebe s nesčetnými zástupy andělů, kteří odedávna očekávají tento nevýslovný okamžik.

U mé kolébky se slavně shromažďují duše proroků a spravedlivých, kteří žili, připravovali lidstvo a doufali v očekávání této radostné události.

Nad mou kolébkou se sklání Otec s nesmírnou láskou, kochaje se svým arcidílem; Slovo – čekající, až sestoupí do mého panenského a mateřského lůna; Duch Svátý, dávající se již mé duši plností lásky.

Proto je mé narození především důvodem velké radosti pro všechny vás, kteří mě s láskou vzýváte jako „příčinu vaší radosti“.

Mé narození je také příčinou vaší naděje.

Nyní Vykoupení, tolik věků očekávané, toužené, prorokované, se stává konkrétní událostí vašich dějin.

Já se rodím na svět, abych porodila Ježíše, vašeho Vykupitele a Spasitele.
Nastává nové jitro pro celé lidstvo.

Hřích je přemožen a pro ducha zla se přibližuje chvíle úplné porážky, zatímco všechno tvorstvo se připravuje k přijetí daru úplné obnovy.

Proto se mé narození stává také důvodem naděje pro všechny, kteří mne rádi vzývají jako Matku naděje.

Mé narození je především příčinou vaší útěchy.

Ten sotva narozený tvoreček, kterého dnes ještě vidíte v kolébce, má podivuhodné určení stát se Matkou Ježíšovou a Matkou veškerého lidstva.

To vám dává velkou posilu pro bolestnou dobu, v níž žijete, protože všichni máte Neposkvrněnou Matku, která vás zná, rozumí vám, pomáhá vám a chrání vás.

Především v krvavých hodinách velkého utrpení, k němuž jste voláni, jakou posilou je pro vás vědomí a jistota, že nebeská Matka stojí stále při vás, aby s vámi sdílela vaše soužení, posilovala vaši důvěru a utěšovala vás v moři bolesti.

Nebojte se.

Nemějte strach.

Vězte, že vedle vás stojí nebeská Matka, kterou dnes uctíváte ve chvíli jejího pozemského zrození, aby se stala, především v této době, příčinou radosti, naděje a útěchy pro všechny.“

15. září 1986

Svátek Panny Marie Bolestné

Učím vás trpět

„Milovaní synové, uče se ode mne říkat vždy „Ano“ nebeskému Otci, i když od vás žádá drahocennou daň vašeho utrpení.

Jsem Panna Bolestná.

Jsem Matka utrpení.

Můj Syn Ježíš se ze mne zrodil, aby se dal jako oběť lásky za vaše vykoupení.

Ježíš je pokorný a tichý Beránek, který se nechá vést němý na porážku.

Ježíš je pravý Beránek Boží, který snímá všechny hříchy světa.

Od chvíle, kdy sestoupil do mého panenského lůna, až do chvíle, kdy vystoupil na kříž, se Ježíš neustále odevzdával do vůle Otce, obětuje mu s láskou a radostí vzácný dar svého utrpení.

Já jsem Bolestná, protože jako Matka jsem připravovala, chovala, sledovala, milovala a obětovala svého Syna Ježíše jako sladkou a pokornou oběť božské spravedlnosti Otcově.

Tak jsem se stala největší pomocnicí a posilou při jeho strašném utrpení.

V těchto tak bolestných časech jsem ještě jako Matka po boku každého z vás, abych vás připravovala, pomáhala vám a posilovala vás ve vašem utrpení.

Učím vás trpět, říkajíc s vámi „Ano“ nebeskému Otci, který to od vás žádá jako vaši osobní spolupráci na vykoupení, uskutečněním mým Synem Ježíšem.

V tom jsem vám byla já, vaše nebeská Matka, příkladem a vzorem pro svou dokonalou spolupráci na utrpení Syna, takže jsem se svou mateřskou bolestí stala první spolupracovnicí na jeho Díle.

Stala jsem se opravdovou Spoluvykupitelkou a nyní se mohu nabídnout každému z vás za příklad, jak obětovat své osobní utrpení Pánu a pomáhat tak všem kráčet po cestě dobra a spásy.

Důvod je ten, že v těchto krvavých dobách očisty je mou mateřskou povinností učít vás především trpět.

Pomáhám vám také nést utrpení svou přítomností Matky, která vás povzbuzuje k přetváření všech vašich bolestí v dokonalý dar lásky.

Proto vás učím učenlivosti, tichosti a pokoře srdce.

Pomáhám vám trpět a obětovat se s radostí bratřím, jako se obětoval Ježíš.

Tak ponesete svůj kříž s radostí, vaše utrpení se stane sladkým a bude to jistá cesta, vedoucí k pravému pokoji duše.

Posiluji vás ve vašem utrpení jistotou, že stojím při vás, jako jsem stála pod křížem Ježíšovým.

Dnes, kdy se bolesti vrší ze všech stran, si všichni stále mocněji uvědomují přítomnost nebeské Matky. Neboť toto je moje poslání Matky a Spoluvykupitelky: shromáždit každou kapku vašeho utrpení, přeměnit ji ve vzácný dar lásky a zadostučinění a přinést ji denně jako oběť Boží Spravedlnosti.

Jen tak můžeme ztéci spolu zlatou bránu Božského Srdce Ježíše, mého Syna, aby nechal sestoupit brzy na Církev a lidstvo proudy milosti a ohně své milosrdné Lásky, která obnoví všechno.“

Neapol, 29. září 1986

Svátek Sv. archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela

S vámi v boji

„Bojujte, milovaní synové, moji apoštolové, v těchto nejnovějších časech.

Toto je hodina mého boje.

Toto je hodina mého velkého vítězství.

S vámi bojují také andělé Páně, plníci podle mých příkazů úkoly, které jsem jim svěřila.

Všichni nebeští duchové jsou zářící a mocné bytosti a jsou velmi blízko Bohu, kterého milují, jemuž slouží, jehož hájí a oslavují.

Ve světle Nejsvětější Trojice vidí všechny nebezpečné a podlé úklady, nastražené vám zlými duchy, bojujícími proti Bohu a jeho královské vládě.

Toto je strašný boj, odehrávající se především na úrovni duchů: dobří proti zlým, andělé proti démonům.

Vy jste zapojeni do této veliké bitvy, a proto se musíte neustále odporoučet do jejich bezpečné ochrany a vyzvat je často v modlitbě o mocnou pomoc.

Všichni nebeští duchové znají můj úmysl, znají hodinu mého triumfu a vidí, jak v této době útok pekla sílí, neutuchá a je univerzální.

Đáblu se podařilo upevnit své království ve světě a cítí se jasným vítězem.

Chvilé jeho velké a definitivní porážky je však blížká.

Proto se bitva stává tvrdší a strašnější a i vy, s anděly Páně, jste povoláni do boje.

Zbraněmi démonů jsou zlo, hřích, nenávist, nečistota, pýcha a vzpoura proti Bohu.

Zbraněmi nebeských duchů, bojujících bok po boku s vámi, jsou dobro, milost Boží, láska, čistota, pokora a ochotné podřízení se vůli Boží.

Nebeští duchové mají také za úkol vás posilovat, hojit vaše rány, bránit vás před úklady mého Protivníka, chránit vás od zla a vést vás po zárné cestě mé vůle.

Archanděl Gabriel byl poslán od Boha přijmout „Ano“ od vaší nebeské Matky; nyní má za úkol přijmout vaše „Ano“ k vůli Otce. Posiluje vás a podpírá; vede vás po cestě odvahy a hrdinného svědectví Ježíšovi a jeho evangeliu.

Archanděl Rafael posiluje vaši slabost, vlévá balzám na bolestivé rány a snímá z vás tíhu únavy a malomyslnosti, abyste mohli pokračovat v boji se štítem víry a brněním svatosti a lásky.

Archanděl Michael vás brání proti všem strašným útokům satana, který se utrhl z řetězu obzvláště proti vám, kteří jste částí mého šiku a necháte se povolně vést vaší nebeskou Vojevůdkyní. Kolikrát byste se byli stali obětí ďáblových útoků, kdyby archanděl Michael nebyl zasáhl na vaši obranu a záštitu! Vyzývejte ho často onou mocnou modlitbou exorcismu proti satanovi a odbojným andělům, aby vás vedl v tomto boji tak, že každý z vás bude moci dostát úkolu, svěřenému mu nebeskou Matkou.

Nuže, připojte se – ve vroucí a bratrské jednotě života, modlitby a činu – ke všem nebeským duchům, majícím za úkol bojovat tentýž boj a připravovat velké vítězství Boha ve slavném království Kristově, které k vám přijde s triumfem mého Neposkrvněného Srdce ve světě.“

7. října 1986

Slavnost Panny Marie Růžencové

Růženec vás přivede k pokoji

„Jsem Královna posvátného růžence.

Jsem vaší Vůdkyní, vedoucí vás ve strašné bitvě proti satanovi a všem zlým duchům.

Necháte-li se ode mne učenlivě vést, vždy budete cítit při sobě převzácnou pomoc andělů Páně, blažených a svatých v nebi i všech duší, které se dosud očišťují v očistci.

Já jsem vpravdě Vůdkyní jednoho jediného šiku.

Dnes, kdy si připomínáte datum jednoho mého velikého vítězství, vás chci vyzvat, abyste bojovali odvážně a s důvěrou a nenechali se vystrašit podlou a nebezpečnou taktikou mého Protivníka, který by vás chtěl zbavit odvahy.

Proto vám chci odhalit trojí úklady, součásti zvláštní strategie mého Protivníka v tomto velkém boji.

– První spočívá v tom, že rozhlašuje jako jisté, že se mu už podařilo získat celý svět, že v něm zbudoval svoje království a že v něm plně vykonává svoji moc.

Jeho velkou kořistí je ta část lidstva, která se vzbouřila proti Bohu a opakuje svou pyšnou výzvu – Nebudu sloužit Pánu! – Velmi nebezpečným prostředkem, užívaným dnes satanem, je vzbuzování dojmů, že už se nedá vůbec nic dělat, že už nelze nic změnit a že je naprosto zbytečné vynakládat jakékoliv úsilí na to, přivést lidstvo na cestu návratu k Bohu a dobru.

Tu vás vaše nebeská Matka ujišťuje, že i toto lidstvo je drahocennou částí Božího lidu, získaného Ježíšem za cenu Krve, prolité na jeho záchranu do poslední kapky.

Bůh, především dnes, je jediným vítězem a láskou objímá všechno ubohé nemocné lidstvo, jež mu bylo vyrváno, a připravuje okamžik, kdy je k němu přivede největším zázrakem své slitovné lásky na cestu návratu k Němu, aby konečně poznalo novou éru míru, lásky, svatosti a radosti.

Proto vás vyzývám, abyste stále používali mocnou zbraň důvěry, synovské oddanosti, veliké a bezbřehé lásky, plné připravenosti pro duchovní i hmotné potřeby bližního a mateřského a nekonečného milosrdenství.

– Druhý je ten, že se mu podařilo vyvolat velké potíže v církvi tím, že jí otrásl v základech víchrem popírání, rozpolcení, nevěrnosti a odpadlictví.

Mnozí ztrácejí odvalu, když vidí, kolik pastýřů se dnes nechává oklamat jeho podlým a nebezpečným jednáním.

Prostředek, jehož musíte užívat proti jeho úkladům, je zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, protože církev, i když se dnes zdá rozervaná, zatemněná a poražená, byla Ježíšem svěřena do milující ochrany vaší nebeské Matky.

Chci jí pomáhat, těšit a uzdravit pomocí vás, synů zasvěcených mému Srdci, tvárných nástrojů mé mateřské vůle.

Vášim prostřednictvím kladu balzám na její bolestivé rány, posilují ji v hodinách zoufalého utrpení a chystám okamžik její největší obrody.

V těchto časech to činím obzvlášť prostřednictvím mého papeže Jana Pavla II., přinášejícího všude znamení mé mateřské přítomnosti.

On vám dává povel k boji; on vás vede v bitvě; on vás učí odvaze a důvěře; on vám už ohlašuje mé jisté vítězství.

Následujte ho po cestě, kterou vám ukazuje, chcete-li se mnou připravit pro celou církev nové a slavné Letnice.

– Třetí je ten, že se mu podařilo rozšířit všude všemi veřejnými sdělovacími prostředky své zhoubné dílo rozkladu a smrti.

Rozpolcení se tak znásobují; vychvaluje se nečistota; roztahuje se zkaženost; stále více se šíří násilí; všechno zaplavuje nenávist a hrozivě narůstají války.

Abyste mohli bojovat a zvítězit nad tímto zlem, hrozcím pohltit veškeré lidstvo, musíte se utéci k mocné zbrani modlitby.

Vpravdě nová éra k vám může přijít pouze jako dar Ducha Pánova, nikoliv jako výsledek lidské práce.

Proto je nutné o tento dar prosit modlitbou ustavičnou, neustávající a důvěryplnou.

Modlete se se mnou. Celá církev musí vstoupit do Večeřadla mého Neposkvrněného Srdce, aby prosila s nebeskou Matkou o mimořádné vylití Ducha Svatého, který ji dovede k prožití nových slavných Letnic.

Modlete se především svatý růženec.

Růženec ať se stane pro všechny v těchto dobách mocnou zbraní.

Růženec vás dovede k pokoji.

Touto modlitbou můžete obdržet od Pána velikou milost proměny srdcí, obrácení duší, návratu celého lidstva k Bohu cestou pokání, lásky, Boží milosti a svatosti.

Nikdy už neříkejte: „Vždyť všechno zůstává stále a všude jako dřív. Nic se nikdy nezmění.“ – Není to pravda, moji přemilí synové.

V tichu a skrytosti bojuje každodenně nebeská Matka svůj boj s Protivníkem a pracuje prostřednictvím tak mimořádných znamení a zjevení, aby změnila srdce světa.“

Sant’ Omero (Teramo), 27. října 1986

Světový den modliteb za mír

Úkol svěřený církvi

„Proste za mír v dnešní den, který shromažďuje zástupce všech náboženství ve společenství modlitby a půstu.

To je cesta, kterou jsem vám ukázala.

Mír k vám může přijít jako dar Boží.

Čím víc budete chtít vybudovat mír pouhými lidskými diskusemi a vzájemnými pakty, tím víc se bude od vás vzdalovat.

Proto je nutné, aby se lidstvo vrátilo k Bohu cestou obrácení a proměny srdce.

Jedině Ježíš Kristus vám ukázal ve svém Duchu Lásky cestu k Otci.

Je nutné, aby všichni lidé dospěli k poznání Pravdy a přijali Ježíšovo Evangelium a řídili se jím.

To je úkol svěřený církvi.

To musí dnes dělat její služebníci, osoby zasvěcené i všichni věřící: s odvahou mučedníků a statečností vyznavačů je třeba hlásat celému světu dobrou zvěst, že jediné Ježíš Kristus je váš Spasitel a váš Vykupitel.

Pouze Ježíš Kristus vás může dovést k míru.

Je to nutné hlásat všem beze strachu a kompromisů a naplnit tak jeho božský příkaz: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření: kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen.“

Snaha shromáždit všechna náboženství, i taková, která vyznávají bohy falešné a lživé, v perspektivě světové náboženské jednoty na ochranu lidských hodnot, taková snaha je marná a nebezpečná a neshoduje se s tužbou mého Neposkvrněného Srdce. Může vést k rozmnožení zmatku a k náboženské lhostejnosti, ba může ztížit dosažení opravdového míru.

Proto vám dnes říkám: všem hlásejte Krista; buďte věrni pouze Kristu a jeho evangeliu, a stanete se opravdovými budovateli Pokoje.“

Dongo (Como), 1. listopadu 1986

Svátek Všech svatých

Vaše místo v nebi

„Patřte dnes na ty, kteří vás už předešli do věčné slávy.

Kolem mého Neposkvrněného Srdce tvoří zářivou korunu lásky, radosti a slávy.

To je i *vaše místo v nebi*.

Je připraveno pro vás všechny, kdo nasloucháte mému hlasu, zasvěcujete se mému Neposkvrněnému Srdci, žijete v synovské závislosti na mně a zcela se obětujete dokonalému uskutečnění mých plánů.

Jste tady na zemi mými přemilými dětmi.

Jste mými apoštoly, povolánými rozlévat všude světlo mé mateřské přítomnosti a ukazovat všem cestu, po které jediné lze dojít ke Kristu, od něhož pouze může přijít nová éra svatosti, spravedlnosti a míru.

Proto si denně buďte vědomi, že svatí a blažení jsou vedle vás: vzývejte je o pomoc a ochranu.

Buďte si vědomi, že jsou vedle vás i duše spravedlivých, kteří ještě trpí a modlí se v očistci, očekávající chvíli své plné blaženosti v dokonalém patření na Pána.

Spolu s vámi tvoří jediný šik pod mým velením.

Já jsem Matka a Královna všech.

Všichni mají nezastupitelnou úlohu v mých vítězných plánech.

V těchto dobách chci vytvořit hlubší, procítěnější a mimořádnější vaše společenství s těmi, kdo vás předešli v životě pozemském a už se radují z věčné spásy.

Jako mateřský dar svého Neposkvrněného Srdce vám dávám ke vzácné pomoci duše svatých v nebi a spravedlivých v očistci.

Jste vystaveni těžkým nebezpečím a oni vám mohou pomoci je překonat.

Jste obětmi podlých úkladů mého Protivníka a oni vám mohou dát světlo, abyste úklady viděli, a sílu, abyste jim mohli uniknout.

Jste křehcí a slabí a často ještě upadáte do hříchů; oni jsou s to podat vám vždy ruku, abyste kráčeli cestou dobra a svatosti.

Jděte tedy spolu po cestě, kterou jsem vám naznačila.

Společně vás povedu k pokoji.

Pokoj k vám přijde z mého Neposkvrněného Srdce, až se dokonale naplní toto vaše společenství života, lásky a radosti.“

Fort Lauderdale (Florida, USA), 23. listopadu 1986

Svátek Krista Krále

Cesta, která vás dovede do jeho Království

„Dnes, ve slávě nebes a v očištném světle očištcе, přijímám hold celé pozemské putující církve, abych společně s vámi podala Ježíši Kristu, našemu Bohu, Spasiteli a Králi, jeho královskou korunu.

Neboť Ježíš musí kralovat v srdcích a v duších všech, protože jeho království je království milosti, svatosti a lásky.

Když Ježíš kraluje v duši stvořené bytosti, ta je prostoupena božským světlem, které ji činí stále krásnější, zářivější, svatější a Bohu milejší. Proto je mým mateřským úkolem vzdalovat od duší mých dětí každý stín hříchu, jakoukoliv nástrahu egoismu a převládnutí vášně a vést všechny po cestě velké svatosti.

Tehdy může Ježíš opravdu zbudovat své království ve vašich srdcích a duších a vy se stanete drahocenným vlastnictvím jeho božské královské moci.

Ježíš musí kralovat v rodinách, které se jako drahokam musí otevřít slunci jeho královské moci.

Proto se v této době snažím, aby v rodinách rostla harmonie a mír, porozumění a svornost, jednota a věrnost.

Ježíš musí kralovat veškerému lidstvu, aby se opět stalo novou zahradou, v níž by Nejsvětější Trojice mohla přijímat půvab a krásu, lásku a vůni ode všeho tvorstva, byla tak oslavena a přebývala trvale mezi námi.

Proto se dnes tak usilovně snažím přivést celé lidstvo na cestu návratu k Bohu obrácením, modlitbou a pokáním.

Já sama vedu šik povoláný k boji proti vojsku zla, aby byla co nejrychleji smetena moc těch, kteří Boha popírají, zlořečí Bohu a neúnavně se snaží vybudovat civilizaci bez Něho.

Ježíš musí kralovat v církvi, privilegovaném to podílu jeho božského, láskyplného vlastnictví.

Církev je celá Jeho, protože zrozená z Jeho probodeného Srdce, vyrostlá v Jeho Lásce, obmytá Jeho Krví, zasnoubená Jemu neporušitelnou smlouvou věčné věrnosti.

Proto si počínám jako Matka, abych v těchto bolestných okamžicích její očisty zbavila církev každé poskvrny, abych ji osvobodila od každého lidského kompro-

misu, bránila ji před podlými útoky Protivníka a vedla ji po cestě dokonalosti, aby mohla všude zrcadlit nádheru svého božského Snoubence Ježíše.

Moje činnost Matky chystá ve vaší době příchod slavného království Ježíše, mého Syna.

Moje Neposkvrněné Srdce je cesta, která vás vede do jeho Království. Vskutku triumf mého Neposkvrněného Srdce nastane zároveň s triumfem mého Syna Ježíše v jeho slavném Království svatosti a milosti, lásky a spravedlnosti, milosrdenství a míru, které bude obnoveno v celém světě.

Proto vás dnes zvu k modlitbě a důvěře a volám vás k pokoji srdce a radosti, neboť slavné Království Pána Ježíše je už přede dveřmi.“

Dallas (Texas, USA), 3. prosince 1986

*Duchovní cvičení ve formě večeradla
s kněžími MKH Spojených Států a Kanady*

Můj lék na vaše nemoci

„Jak jsem spokojena v těchto dnech stálého večeradla, které tvoříte vy, kněží mého Hnutí; přišli jste z dalekých států tohoto velkého národa, abyste žili pospolu v bratrství a v modlitbě se mnou, vaší nebeskou Matkou.

Vaše láska, vaše učenlivost, vaše velkodušnost jsou velikou radostí pro mé Neposkvrněné zarmoucené Srdce.

Dnes k vám chci mluvit jako Matka, abych vás posílila ve vašem trápení a vlila vám důvěru uprostřed tolika těžkostí, s nimiž se setkáváte.

Buďte mými nejmenšími dětmi; buďte mými neohroženými apoštoly; buďte pa-prsky světla, které vycházejí z mého Srdce a rozlévají se všude jako důkaz mé mateřské přítomnosti.

Tři rány ve vašem národě zraňují a nechávají krváčet mé mateřské Srdce.

První rána je způsobena odpadem, šířícím se na základě bludů, stále častěji vyučovaných a propagovaných i v katolických školách a přivádějících nesmírný počet mých ubohých dětí k opuštění pravé víry.

Odpovědnost za tuto tíživou situaci padá především na ty, kdo se zasvětili Bohu, neboť svedeni duchem pýchy, krácejí dále svou cestou a nedbají ani mého mateřského napomínání, ani direktiv učitelského úřadu církve.

Vy, moji přemilí synové, buďte mým lékem na tuto nemoc tím, že budete ještě horlivěji hlásat pravdy, které vás naučil Ježíš Kristus a které papež a biskupové s ním ještě dnes spojení předkládají všem jasně a neohroženě.

Postavte se proti každému, kdo hlásá odlišné učení, a především musíte otevřeně upozornit všechny věřící na těžké nebezpečí, jemuž jsou dnes vystaveni, a to vzdálení se od pravé víry v Ježíše Krista a jeho evangelium.

Modlete se často vyznání víry, složené v předtuše těchto těžkých časů mým velkým milovaným synem papežem Pavlem VI., který už je v nebi.

Druhá rána je způsobena nejednotou, která se ve vašich zemích vetřela do církve.

Jakou bolest působí Srdci Ježíšovu a Srdci mému pohled na nejednotu mnohých biskupů, kněží, řeholníků a věřících, ba na otevřený odpor vůči papeži, kterého ustanovil Ježíš Kristus za základ své církve.

Tento rozkol se den ode dne šíří a prohlubuje a brzy se stane otevřeným a proklamovaným.

Jakou bolest cítím, když vidím, že největšími oporami tohoto odboje jsou často ti, kdo se zasvětili Bohu a slibovali, že budou následovat Ježíše na cestě pokory, chudoby, čistoty a poslušnosti.

Vy, moji přemilí synové, buďte mým lékem na tuto hlubokou ránu tím, že budete stále pevněji spojeni s papežem a budete pomáhat svým biskupům, aby s ním byli spojeni modlitbou, láskou, dobrým příkladem a vedením všech věřících k této jednotě.

Třetí rána je způsobena nevěrou, která se vetřela do života tolika dětí církve, takže už neposlouchají Boží přikázání ani učení Ježíšova evangelia.

Kráčejí tak cestou špatnosti a hříchu. Hřích se už nepovažuje za zlo.

Často se ospravedlňují i nejtěžší hříchy proti přírodě jako potrat a homosexualita.

Ze hříchů se lidé už nezpovídají.

Do jakého stavu těžké nemoci jste se to dostali!

Vy, moji přemilí synové, buďte mým lékem na toto tak těžké a tak rozšířené zlo tím, že budete pomáhat mým dětem kráčet cestou čistoty a svatosti.

Začněte zase všechny učit opravdovou katolickou morálku.

Podějte pomocnou ruku všem mým ubohým hříšným dětem a přiveďte je k zachováání zákona Božího. Snažte se, aby pochopili potřebu časté svaté zpovědi, která je nutná pro toho, kdo je ve stavu těžkého hříchu, aby mohl jít ke stolu Páně.

Církev je plná ran ze svatokrádežných přijímání.

Přijmete-li toto mé mateřské pozvání, pak jste darem lásky, který dnes mé Neposkvrněné Srdce nabízí církvi a lidstvu, žijícímu ve vašem velkém národě.

Stanete se tak mým lékem na vaše nemoci.

Jste pak nástroji mého pokoje.

Vám se všemi členy mého Hnutí žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Santiago (Dominikánská republika), 8. prosince 1986

Svátek Neposkvrněného Početí

Moje nebeská bělost (úběl)

„Můj úběl milosti a světla, svatosti a čistoty touží znovu jako pláštěm pokrýt celou zem.

Proto jsem tě, můj maličký, přivedla dnes sem, na tento ostrov, odkud se začala evangelizace celého velkého amerického kontinentu, abych přivedla co nejrychleji své přemilé a vůbec všechny děti do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Já jsem svítání, které předchází velikému dnu Páně.

Já jsem zářivý a očekávaný oblak, z něhož se snáší na poušť světa, zpustošenou zlem a hříchem, nebeská rosa milosti a svatosti.

Spojte se v mém vítězném šiku vy všichni, kteří chcete bojovat velkou bitvu za vítězství dobra a lásky.

Kam pronikne paprsek mého Světla, tam mizí temnota zla, egoismu, nenávisti, hříchu a nečistoty.

Neste všude moji mateřskou zvěst.

Rozlévejte ve všech částech světa můj nebeský úběl.

Toto je čas, kdy vás musím všechny znovu sjednotit pod svým neposkvrněným pláštěm k plnění rozkazů vaší nebeské Vůdkyně.

Skrze vás, kteří jste mi kladně odpověděli, bude mé Světlo den ze dne sílit, neboť už je blízko chvíle slavného triumfu mého Syna Ježíše.

Z této země dnes žehnám tobě a všem, kteří přijali mé pozvání, poslouchají mě a následují.“

Dongo (Como), 24. prosince 1986

Svatá noc

Jesličky pro jeho slavný návrat

„Přijměte moje mateřské pozvání k modlitbě, k rozjímání o mých slovech, k uchování jich v srdci, k bdělosti v čekání.

Je Svátá noc.

Buďte v ní se mnou, přemilí synové, prožívejte ji v hlubině mého Neposkvrněného Srdce.

Tak jste schopni vniknout do tajemství svého spasení, které se zjevuje maličkým, ubohým, prostým a čistého srdce.

Má duše je zalita božským jasem, mou bytost objímá hluboký pocit pokoje a blaženosti, zatímco můj panenský klín se otevírá božskému daru Syna.

Kolem nás je hluboká noc: dveře jsou k naší prosbě o pohostinství zavřeny; lidská srdce jsou ztvrdlá egoismem a nenávistí; myslí jsou zaslepené bludem a je tolik mrazu na světě neschopném lásky!

Ale v ubohé jeskyňce se zažihá světélko, znamení očekávání a naděje; dvě lidská srdce bijí láskou, aby přichystala kolébku pro právě narozené Děťátko; můj nejčistší snoubenec Josef pospíchá učinit to ubohé místo přijatelnějším, zatímco nebeská Matka je pohroužena do hluboké a intenzivní modlitby k Otci.

To je chvíle, kdy se Nebe snoubí se zemí, rozkvétá Poupě po věky očekávané, Bůh se rodí s námi, Spasitel vchází do svého královského panství, Vykupitel počíná splácet cenu našeho vykoupení.

A pokoj sestupuje z Nebe za zpěvu andělů, země se otevírá rose Božího milosrdenství a prostá srdce pastýřů se otevírají hlasům, které oznamují zázračnou událost: Dnes se vám narodil Spasitel Kristus Pán.

Znovu se všechno opakuje pro jeho druhé Narození.

Takový jako tenkrát je jeho slavný návrat.

Na svět sestoupila noc popírání Boha; mráz odboje proti Jeho zákonu lásky učinil z lidstva nesmírnou poušť; blud uzavřel myslí chápání největšího Tajemství Lásky; srdce ztvrdla sobectvím a nenávisť, které se rozlévají do všech stran.

Brány jsou dosud tvrdošíjně uzavřené Pánu, jenž přichází.

Vy, milovaní, otevřte srdce blaženosti a naději a podle vzoru své nebeské Matky a jejího nejčistšího snoubence Josefa horlivě a spěšně připravujte cestu pro návrat Kristův ve slávě.

Jeho druhé narození je už přede dveřmi.

Otevřte tedy myslí nebeským hlasům, které vám tolika způsoby a tolika znameními říkají, že Jeho návrat je blízko.

Jako láska mého mateřského Srdce byla nejdrahocennější kolébkou při jeho prvním narození, tak triumf mého Neposkvrněného Srdce bude kolébkou pro jeho slavný návrat.

V této Svaté noci vás všechny shromažďuji, abyste se mnou bděli při Děťátku, které tolik potřebuje lásku.

V této Svaté noci vás zvů, abyste otevřeli srdce a myslí k přijetí radostné zvěsti, že Jeho druhé narození je blízko.“

Dongo (Como), 31. prosince 1986

Poslední noc roku

A pokoj přijde k vám!

„V těchto posledních hodinách roku, přemilí synové, vás chci mít všechny kolem sebe v neustálé modlitbě.

Modlete se, abyste děkovali nebeskému Otci, který řídí lidské osudy k uskutečňování svých velkých záměrů lásky a slávy.

Modlete se, abyste potěšili Božské Srdce Syna, raněné tolika hříchy a obklopené nezměrným mořem lidského nevděku.

Ježíš vás miluje. Jeho Srdce je planoucí výheň lásky k vám. Avšak toto Srdce je ustavičně probodáváno urážkami a hříchy.

Buďte utěšiteli Srdce Ježíšova. Moji přemilí, chci na vás, abyste vyplnili svou kněžskou láskou celou tu prázdnotu, nedbalost a lhostejnost, které ho obklopují.

Modlete se, vzývající Ducha Svatého, aby co nejrychleji učinil zázrak druhých Letnic svatosti a milosti, jež by mohly vpravdě změnit tvář země.

Modlete se a činite pokání.

S láskou a důvěrou se modlete svatý růženec. Touto modlitbou, kterou se modlíte se mnou, můžete ovlivňovat všechny lidské osudy i budoucí události, které vás čekají.

Touto modlitbou můžete dosáhnout milosti obrácení srdcí a obdržet tolik vy-toužený dar Pokoje.

Pokoj přijde po velkém utrpení, k němuž je církev a celé lidstvo povoláno, pro jejich vnitřní a krvavou očistu.

Pokoj přijde po strašlivém trestu, který jsem vám předpověděla už na počátku tohoto století.

Pokoj přijde jako dar milosrdné lásky Ježíšovy, on se chystá vylít na svět proudy ohně a milosti, jež obnoví všechno. Pokoj přijde jako ovoce zvláštního daru Du-cha Svatého, jenž bude dán Otcem i Synem, aby přeměnil svět v nebeský Jeruzalém a přivedl církev na vrchol svatosti a božského lesku.

A pokoj přijde k vám s triumfem mého Neposkrvněného Srdce, neboť už končí období poskytnuté Pánem lidstvu na pokání a obrácení.

Nuže, velké události už jsou tu a všechno se naplní mnohem rychleji, aby se co nejdříve nad světem mohla rozklenout nová Duha Míru, kterou jsem vám předpo-věděla už před tolika lety ve Fatimě.“

1987

(Mariánský rok)

JSEM JITŘENKA,
KTERÁ VYCHÁZÍ

Jsem Jitřenka, která vychází

„Jsem Matka Boží.

Slovo se uložilo v mém panenském lůně, když jsem s tak velkou radostí a s tak velkou láskou řekla své „ano“ Otcově vůli.

V onom okamžiku mě Duch Svatý zahalil svou snoubeneckou láskou a učinil mě vzácnou kolébkou pro vtělení Slova.

Mé panenské lůno se otevřelo, aby přijalo tento Boží dar.

Mé Neposkvrněné Srdce se otevřelo mateřské lásce k plodu mého přecistého lůna.

Stala jsem se opravdovou Matkou Boží.

Jsem však také Matkou celého lidstva.

Ježíš chtěl dát svou Matku lidstvu vykoupenému jeho nesmírným a krvavým utrpením.

Ještě dnes vzpomínám na scénu jeho nevýslovného daru lásky: Na kříži, kam ho pověsili jako nevinnou obět, Ježíš prožívá poslední okamžiky své trýznivé agonie.

Jeho srdce, které začalo tlouci v mém panenském lůně, se nyní chystá zastavit ve smrtelném tichu, cítí nezměrnou lásku ke každému z vás, aby žádný z jeho bratří, jím vykoupených tak velkou bolestí, nezůstal opuštěn.

A tak v návalu vrcholného darování otevře se k poslednímu projevu: „Hle – tvá matka.“

Tak jsem se stala Matkou všech.

Dnes chci přikrýt celý svět neposkvrněným pláštěm svého panenského mateřství.

Vstupujete do období trestu i spásy, utrpení i velkého milosrdenství.

V tomto roce se již vyplní některé důležité události.

Kolik utrpení a bolesti vidím na začátku tohoto nového roku na vašich cestách!

Popřejte tedy sluchu výzvě mého papeže Jana Pavla II., který chce svěřit církev i celé lidstvo mateřské lásce mého Neposkvrněného Srdce.

Toto je má doba.

Nyní musí celá církev uznat poslání, které mi svěřila Nejsvětější Trojice.

Během tohoto roku oslavíte mimořádné jubileum ke cti vaší nebeské Matky.

Mezitím se můj papež chystá rozšířit v církvi encykliku o postavení, které mi Pán dal, a o důležitém poslání, které mi pro tuto dobu svěřil.

To vyprovokuje ještě prudší reakci mého Protivníka, který již cítí, že se blíží konec jeho všeobecné vlády.

Právě proto vás zvu, abyste nový rok začali se mnou.

Modlete se, milujte, odčiňujte.

Já jsem nebeská Matka, která vás vede k vašemu Bohu a dovede vás k míru.

Já jsem Královna míru a duha nové úmluvy.

Já jsem Jitřenka, která vychází, aby zvěstovala velký den Páně.

V těchto letech užasne církev i celé lidstvo nad velkou událostí milosti a spásy, kterou vám přinese Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky.

S mým papežem, se všemi mými přemilými a s dětmi mně zasvěcenými vám zehním ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Dongo (Como), 2. února 1987

Představení Dítěte Ježíše v chrámu

Cesta k Božímu zjevení

„Přemilí synové, jdete-li se mnou a s mým nejčistším snoubencem Josefem, když jdu cestou, která vede do jeruzalémského chrámu, a s nevýslovnou láskou držím v náručí Dítě Ježíše čtyřicet dní po jeho narození, můžete pochopit, jak se uskutečňuje můj úkol Matky především tím, že jsem cestou, po které Pán přichází k vám.

Od mého „ano“ při zvěstování až k narození v Betlémě; od představení v chrámu až k útěku do Egypta; ode dnů jeho dětství až k rokům jeho dospívání v Nazaretě; od začátku jeho veřejného života až k jeho oběti na kříži byla přítomnost Matky vždy cestou k novému a většímu projevu života a poslání mého Syna Ježíše.

Opravdu, mé „ano“ dovoluje Otcovu Slovu, aby si vzalo v mém lůně lidskou přirozenost; má mateřská a panenská spolupráce mu umožní narození k pozemskému životu; mé ruce ho představují v chrámě jeho slávy a ukazují ho jako Zjevení všem národům. Moje mateřská láska je mu vzácnou pomocí ve dnech jeho dětství. Vřelost mého citu je sladkým odpočinkem pro jeho únavu. Mé mlčení je zahradou, kde může rozkvést jeho slovo. Mé gesto víry vyprovokuje božský zásah, a tak uspíší čas jeho poslání. Mé Neposkvrněné Srdce leje balzám na rány, které mu působí každé úřední odmítnutí. Moje bolestná blízkost je posilou jeho výstupu na Kalvárii. Moje úplné odevzdání je vnitřní účastí na jeho nesmírném utrpení. Má osoba pod křížem je hlubokou spoluprací s ním na jeho úkolu vykoupení.

Nesen na mých rukou se zjevuje národům; mnou podpírán plní můj Syn své božské poslání; na cestě, kterou mu představuji, pracuje Ježíš a zjevuje se jako Spasitel světa.

Tentýž úkol Matky plním vůči každému z vás, moji přemilí, kteří jste voláni k tomu, abyste ve svém kněžském životě znovu žili plán a poslání mého Syna Ježíše.

Nyní chápete, proč po vás žádám, abyste se mi zcela svěřili svým aktem zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Tento úkon zasvěcení mi dovoluje zasahovat do vašeho života a uspořádat jej k dokonalému plnění Otcovy vůle.

Tak se nacházím vedle vás v každém okamžiku vašeho dne: svým mlčením vám pomáhám mluvit; svým hlasem vás učím se modlit; svými rukama vás vedu po

správné cestě; svou přítomností vás posiluji ve vaší únavě; svou mateřskou láskou vás těším ve vašem utrpení; svou mocnou přímluvou činím plodnou vaši apoštolskou práci; svým Neposkvrněným Srdcem vám daruji radost a pokoj ve chvílích malomyslnosti a vyprahlosti.

Jsem vám vždycky nablízku, když vystupujete se mnou na Kalvárii, když sbírám každou krůpěj vašeho utrpení, když vám pomáhám říci „ano“ vůli Otce, který vás připravuje k dokonalé oběti za spásu světa.

Vždy jsem přítomna také na pozemské cestě církve, tajemného těla Kristova, kterou on svěřil ohleduplné péči mého všeobecného mateřství.

Pomáhala jsem církvi v každé epoše její historie, aby vydávala světlé svědectví o mém Synu, aby se v ní a skrze ni mohl Ježíš zjevovat všem národům.

Já jsem cesta k Božímu zjevení.

Jsem zvláště blízko církvi v těchto dobách její bolestné zkoušky a její krvavé očisty.

Pochopte tedy význam mých nynějších tak starostlivých zásahů.

Dnes zasahuji způsobem novým, silným a mimořádným, jak jsem dosud nikdy neučinila, jako Matka, která chce pomoci všem svým dětem, a jako nebeská Prorokyně těchto vašich posledních časů.

Mé světlo, které se stále více šíří v srdcích a duších – jako jitrní hvězda, která vychází v dlouhé a tmavé noci, kterou ještě prožíváte – vám zvěstuje, že velký den Páně je blízko.

Proto vás zvu, abyste hleděli na mne, Matku, která putuje do jeruzalémského chrámu a nese v náručí Dítě Ježíše na místo jeho zjevení.

Proto vás zvu, abyste hleděli také na mne, „Ženu oděnou sluncem“, která jde po všech cestách světa, aby sama byla cestou k jeho zářivému a slavnému Zjevení.“

Rubbio (Vicenza), 24. února 1987

Moje paprsky světla

„Moji milovaní, zůstaňte v pokoji.

Jsem s vámi v každém okamžiku: formuji vás, posiluji, vedu a chráním vás.

Chraňte v srdci vzácnou perlu osobního povolání: Žít v hlubokém důvěrném spojení života s vaší nebeskou Matkou.

Nedejte se zastavit úklady mého Protivníka. V této době projevuje velkou moc, protože cítí, že už je blízko okamžik jeho porážky.

Staňte se proto mými paprsky světla, které šíří všude zvěst o mém novém úsvitu.

Prozařte hustou tmou vašich dnů světlem víry a svatosti.

Vaše paprsky ať sestoupí na vyprahlou poušť světa a otevrou jej novému jaru života a krásy.

Vaše paprsky ať vstoupí do prázdnoty tolika srdcí a naplní je láskou a důvěrou.

Vaše paprsky ať vstoupí do husté tmy mnohých duší, aby je otevřely životu milosti a intimní jednoty s Bohem.

Vaše paprsky ať přinesou do temného zoufalství mých ubohých dětí hojivý balzám povzbuzení a naděje, lásky a milosrdenství.

Vy jste paprsky světla mého Neposkrvněného Srdce.

Vy jste světlem Matky, která chce všechny přivést k Ježíši, aby došli spásy jeho božskou a milosrdnou láskou.

V této době vás volám, abyste ozařovali celou zemi.

Takto – skrze vás – mohu pracovat na tomto bolestném přechodu do nové éry, která vás očekává a kterou já den po dni připravuji v hlubině svého Neposkrvněného Srdce.“

Dongo (Como), 4. března 1987
Popeleční středa a začátek postní doby

Na této zářivé cestě

„Následujte mě na cestě, kterou jsem vám vytyčila, moji synové tak milovaní, které hájím a chráním.

Je to cesta obrácení a pokání.

Obrácení, které žádám po vás, je ono obrácení, které po vás žádá v evangeliu Ježíš.

Vzdalte se od špatné cesty zla, pýchy, egoismu a hříchu.

Ve světě, kde žijete, kde se vzpoura proti Bohu a jeho zákonu lásky nejen přijímá, ale propaguje, vychvaluje a pozvedá na nový model života, kolik mých ubohých dětí se denně stává obětí hříchu a nenávisti, násilí a korupce, egoismu a nečistoty!

Těžký hřích vás vzdaluje od Boha, odnímá z vašich duší drahocenný dar jeho života a milosti, činí vás otroky vášně a neřestí, oslabuje váš odpor vůči pokušení, otvírá velké prostory působení satana, který se stále více zmocňuje vaší existence a činí ji nástrojem pro šíření bezuzdného egoismu a pýchy, nenávisti a rozdělení, chlípnosti a bezbožnosti.

Jestliže se s odvahou a úsilím opřete proti světu, ve kterém žijete, abyste šli cestou dobra a Boží milosti, lásky a svatosti, uskutečňujete na sobě opravdový závazek obrácení.

Dnes je třeba, aby se všechny moje děti obrátily, aby se vrátily k víře evangelia, k životu podle evangelia, aby se daly vést jen moudrostí evangelia.

Tyto dny jsou příhodné k vašemu obrácení. Jsou to dny milosti a milosrdenství, naděje a očekávání.

Toto jsou *dny přípravy* na to, co vás teď čeká, na velké události, které vám byly předpovězeny.

Proto po vás žádám denní úkony sebezáporů a pokání.

Pokání ať se obětuje mému Srdci třemi rozdílnými způsoby.

Především mi věnujte *pokání vnitřní*, ve kterém se musíte cvičit, abyste ovládali sami sebe, své vášně a abyste se stali opravdu učenlivými, pokornými, malými a pohotovými splnit každý můj pokyn.

Mé Srdce opravdu často bolí, když vidím, jak odporujete mým mateřským výzvám. Proto se vám nedaří dosáhnout oné míry učenlivosti, pokory, pravého hlubokého pokoření sebe samých, které po vás žádám, protože vás bezpodmínečně potřebuji ke spolupráci na realizaci mého plánu spásy a milosrdenství.

Dále mi obětujte *denní a mlčenlivé pokání*, které spočívá v dobrém plnění Otcovy vůle za všech okolností vašeho života, v pokorném, věrném a dokonalém plnění všech vašich povinností. Když to činíte, kolik drahocenných příležitostí trpět a obětovat se vám naskýtá během jednoho celého dne!

Váš úsměv, vaše veselost, klid, trpělivost, odevzdanost, vaše obětavost, to jsou opravdová tichá pokání, která propůjčují každé situaci vašeho života větší cenu a světlo.

Žádám po vás také *vnější pokání*, které vždy spočívá v ovládnutí vášní, v umrtvování vašich smyslů, zvláště očí, jazyka, sluchu a chuti.

Nehleďte na ohromné zlo, které vás obklopuje, ani na tolik nečistoty, která zamořuje vaše ulice.

Vzdejte se dívání na televizi, abyste si v duši zachovali Světlo a abyste dali ve svém životě více prostoru pro usebrání, meditaci a modlitbu.

Učte se držet na uzdě svůj jazyk a budovat mlčení v sobě a okolo sebe, abyste mohli mluvit jen pro šíření dobra, v duchu lásky a pokorné služby všem.

Vyhňte se kritikám a reptání, pomluvám a zlobě.

Nepodléhejte snadnému pokušení posuzovat a odsuzovat.

Zavírejte uši a mysl před vnějším hlukem, který dnes víc a víc ohlušuje a působí, že pak žijete ve stálém rozruchu, zmatku a vyprahlosti.

Umrtvujte chuť tím, že se zdržíte toho, co nejvíc dráždí vaši chuť, a že budete praktikovat i tělesný půst, který žádá Ježíš v evangeliu a který dnes po vás žádám i já.

Jestliže půjdete touto cestou, kterou vám naznačuji, pak Pán požehná dny vašeho života a přivede vás k pokoju srdce a k očistě duše.

Vy sami se stanete mým prožívaným slovem a všude ponesete světlo mé přítomnosti do velké temnoty, která ve světě houstne.

Vědu vás stále touto jasnou cestou obrácení a pokání, zvláště v těchto dnech přípravy na velký zázrak Božího milosrdenství, který se nyní začíná uskutečňovat.“

Vstupte s Ježíšem do Getseman

„V panenské uzavřenosti mého Neposkvrněného Srdce, důvěrně spojeni s Ježíšem, prožijte tyto bolestné hodiny jeho vykupitelského utrpení.

Je to jeho velikonoční oběť.

Je to vaše velikonoční oběť.

Dnes si připomínáte ustanovení nové oběti a nového kněžství.

V jeho plánu lásky jste byli přítomni s dvanácti apoštoly i vy všichni, moji milovaní synové.

Je to velký svátek kněžství. Vy se shromažďujete kolem vašich biskupů, abyste obnovili své závazky, které jste složili v den kněžské ordinace.

Dnes vás všechny vyzývám, abyste se mnou obnovili závazek vaší naprosté věrnosti.

Buďte věrni Ježíši a jeho evangeliu. Buďte věrni papeži a církvi s ním sjednocené. Buďte věrni prožívané celebraci Eucharistie a přísluhování svátostmi, především svátosti smíření. Buďte věrni závazku svatého celibátu, který jste na sebe vzali. Buďte věrni modlitbě, apoštolátu a cvičení v lásce stále dokonalejší.

Tak budete moci potěšit božské a kněžské srdce vašeho bratra Ježíše za zradu a opuštěnost, která se obnovuje i dnes.

Vstupte s Ježíšem do Getseman.

Dejte se jím obejmout, abyste vychutnali celou tu agonii Srdce, které nejvíc milovalo a nejvíc se darovalo a které svírá všechno zlo, nenávisť i hříchy světa.

Toto Srdce tak potřebuje nyní povzbuzení a nenalézá je; hledá tři apoštoly, kteří jsou mu nejmilejší, a ti spí; hledá milované učedníky, a ti jsou daleko; čeká gesto přítele a dostává polibek zrádce; čeká tvrzení lásky a za odpověď má zapření.

Líbejte jeho rty, abyste vychutnali všechnu hořkost jeho kalicha.

Pak pochopíte, proč pod nesmírnou tíží, která ho drtí a dusí, hojný pot a krůpěje krve začínají pokrývat jeho božské Tělo, sražené tíží Otcovy spravedlnosti.

V této jeho vnitřní a bolestné agonii ať je milým polaskáním vaše modlitba, a soucitnou rukou, která osuší jeho krvavý pot, ať je vaše kněžská láska. Očekávanou posilou ať je vaše věrnost, dokonalé vykonávání vaší kněžské služby ať mu dělá kýženou společnost. Čistou vodou, tisíci jeho žížeň, ať je vaše darování se duším, a osvěžením pro jeho hluboké rány ať je vaše čistota, vaše pokora a vaše skromnost.

Vstupte s Ježíšem do Getseman, které v časech stále ještě pokračují.

Jen tak se očistíte a posvětíte u samého pramene vašeho kněžství.

Jen tak se stanete vzácnou solí k ozdravení tolika otrávených pokrmů.

Jen tak můžete být světlem svítícím na svícnu uprostřed hluboké noci agonie, která zahaluje církev a celé lidstvo.

A v Neposkvrněném Srdci vaší nebeské Matky, Hvězdy jitřní, která ohlašuje zářivý den Kristův, se můžete dnes stát svědky jeho oslnivého vítězství.“

Dongo (Como), 17. dubna 1987

Velký pátek

Na Kalvárii tohoto století

„Vystupte se mnou, přemilí synové, na Kalvárii tohoto století a prožijte se svou bolestnou Matkou krvavé chvíle utrpení, křížování a smrti mého Syna Ježíše.

Mějte i vy účast na jeho utrpení. Oživte ve své duši všechny jeho bolesti: zradu, zapření, soud a odsouzení náboženským soudem. Tady jeho neustálé odsouvání na okraj dosahuje bolestného vrcholu jeho úředním odmítnutím, ba přímo jeho odsouzením k smrti.

Následujte Ježíše, když je veden k procesu před Pilátem, je hanoben, tupen, bičován, korunován trním, veden na popraviště a ukřižován.

Prožijte se mnou znovu tyto události, které jsou nyní mimo čas, protože patří k božskému a věčnému úradku lásky.

Vstupte se mnou na Kalvárii tohoto vašeho století, abyste pochopili, jak se ještě dnes opakuje jeho utrpení.

Na Kalvárii tohoto století opouštějí Ježíše znovu všichni, kteří se bouří proti Bohu a kteří opakují zlá slova jeho odmítnutí: – Nechceme, aby nám tento vládl!

Jak velké je dnes vlnobítí popírání Boha, jak nespočetný zástup těch, kteří se v životě chtějí obejít bez něho!

Na Kalvárii tohoto století zrazují znovu Ježíše ti křesťané, kteří nejsou věrni svým křesťanským závazkům.

Nechávají se vést satanem a stávají se obětí všech jeho snadných svodů. Tak jdou cestami zla, požitku, egoismu, pýchy, nenávisti a bezbožnosti.

Ježíše také zrazují v církvi ti jeho pastýři, kteří se vzdalují od pravé víry a od pravdy evangelia a strhují velký počet duší na cestu nevěry.

Na Kalvárii tohoto století zapírají Ježíše znovu mnozí jeho učedníci, kteří nemají odvahu být jeho svědky přede všemi a kteří ze strachu, že by ztratili vážnost a úctu nebo ze strachu před posměchem nebo odstrčením stále opakují: – Neznám toho člověka!

Ježíše bičují v jeho tajemném těle záplavou hříchů nečistoty, toho návalu bahna, které všechno zaplavuje, a urážek, které zasahují důstojnost lidské osoby.

Ježíše stále ještě mnozí korunují trním propagací bludů a ztrátou pravé víry.

Na Kalvárii tohoto století je Ježíš ustavičně křížován a zabíjen v miliónech nevinných dětí, kterým berou život ještě v lůně jejich matek, a ve všech těch, kteří se stávají oběťmi nenávisti, teroru a války.

Ježíše křížují v chudých, vykořisťovaných, slabých, utlačovaných a pronásledovaných.

Ježíš je stále ještě bit v malých, odstrčených, opuštěných, nemocných a umírajících.

Na Kalvárii tohoto století, lhostejného a krutého, Ježíš znovu opakuje své krvavé umučení.

Pod křížem tohoto století však stále stojí vaše bolestná Matka.

Zůstávejte se mnou jako Jan také vy všichni, moji milovaní synové.

Přijměme do své náruče Ježíše snátého z kalvarského kříže a obklopte ho láskou a něžným soucitem.

Uložme ho do prázdného hrobu, vytesaného do tvrdé ledové skály tohoto vašeho století, poznačeného triumfem satana a jeho temným královstvím nenávisli a smrti.

A bděme v modlitbě, v naději a v očekávání.

Bděte se mnou, vaší bolestnou Matkou, která v temné noci tohoto století drží pořád ještě hořící pochodeň naděje a jistoty jeho slavného návratu.“

Dongo (Como), 18. dubna 1987

Bílá sobota

Sobota mé velké bolesti

„Moji přemilí synové, dnes zůstaňte se mnou, vaši tak bolestnou Matkou!

Toto je den mé velké bolesti. To je jediný den, který jsem prožila s mrtvým Ježíšem.

Když jsem ho soucitně s pomocí Janovou a zbožných žen uložila do hrobu, když se velký kámen skutálel před jeho hrob, poprvé jsem zůstala bez svého Syna.

V onom okamžiku se pro mne zastavil čas. Tehdy se začalo moje noční bdění v ustavičné modlitbě, která udávala rytmus hodinám ubíhajícím v jisté naději, která pronikla nebeskou bránu, v hlubokém a silném utrpení přitom jsem konečně mohla dát průchod své mateřské bolesti a nepřerušovaný proud slzí kanul z mých očí a vytvářel jakousi kolébku pláče, do které jsem ukládala vás všechny, které mi Ježíš na kříži světil.

Je sobota velkého odpočinku.

Je sobota velkého mlčení.

Je sobota mé velké bolesti.

Je to jediný den, kdy Matka zůstává bez Syna, ukřižovaná a úpěnlivě prosící, plná důvěry a víry, zavalená břemenem svého utrpení.

Je to den, kdy i vaše Matka tak potřebuje útěchu.

Je to den, kdy Matka potřebuje lásku všech svých dětí.

Dnes vás přijímám do své mateřské náruče a je mi útěchou, když cítím, že mne opravdu milujete jako děti.

Zdá se mi, jako bych ještě slyšela jeho hlas, oznamující jeho největší a nejdražší dar: – Ženo, hle tvůj syn!

Dnes, v kolébce této mé bolesti, se otevřte a přijměte božský plod tohoto jeho posledního daru.

Toto je můj i váš den.

Vstupte do nového sobotního odpočinku mého duchovního mateřství.

Církev obdržela tento dar jako první ovoce vykoupení a smrti mého Syna Ježíše.

Proto se od nejstarších dob rozšířila tradice zasvětit sobotu mé zvláštní úctě.

Žádám vás i dnes, abyste mi tento den zasvětili.

Je to den, který znamená čas přechodu mezi Ježíšovou smrtí a vzkříšením.

Je to pro všechny den přechodu: ze smrti k životu; z utrpení do slávy; z egoismu k lásce; z otroctví ke svobodě; z nejhlubší temnoty ke světlu, které nezná západu.

Vstupte do tohoto zářivého odpočinku.

Proto vás ještě jednou vyzývám, abyste sobotní den zasvětili mé úctě, abych vám mohla pomáhat vstoupit do vašeho odpočinku tím, že budete denně prožívat svou paschu spolu se mnou, Matkou zarmoucenou utrpením, ale plnou radosti ze vzkříšení.“

Milán, 13. května 1987

Výročí prvního zjevení ve Fatimě

(Předvečer mého odjezdu do USA a Kanady)

Do jaké propasti jste padli!

„Dnes vzpomínáte 70. výročí mého prvního zjevení v chudobné Cova da Iria ve Fatimě, kam jsem přišla z nebe, abych vám přinesla své poselství o obrácení a záchráně.

Události následujících let byly souvislým potvrzováním toho, co jsem vám předpověděla.

– Odmítání vrátit se k Bohu obrácením přivedlo celé lidstvo na vyprahlou a studenou cestu nenávisti, násilí, hříchu a stále více přibývajících nečistoty.

Války následovaly jedna za druhou a přes tolik úsilí se vám dosud nepodařilo vybudovat mír. Naopak, nikdy nebyl svět více ohrožen zkázou sama sebe jako dnes.

– Nebylo dobré vůle odpovědět na mou žádost o modlitbu, se kterou jsem se na vás obrátila, zvláště o častou modlitbu svatého růžence za obrácení hříšníků a ochranu tolika duší, vystavených vážnému nebezpečí věčného zavržení.

Tak moc hříchu zavalila svět a zlo se všude rozšířilo jako hrozná rakovina.

Nechce se uznat hřích za zlo, naopak, je ospravedlňován a vynášen jako dobro.

Lidé se už nezpovídají. Žijí a umírají obvykle ve smrtelném hříchu, a tak tolik duší jde denně do pekla, protože se nikdo nemodlí a neobětuje za jejich spásu.

Ze strany papeže a všech biskupů nebyla přijata má žádost, aby mi zasvětili Rusko. Tak Rusko rozšířilo své bludy do všech částí světa.

Žijete v lidstvu, které si vytvořilo novou civilizaci, bezbožeckou a protilidskou.

Už není lásky. Není respektu k životu a majetku bližního. Plameny egoismu a nenávisti zhasínají semínka dobra, která teprve raší v lidských srdcích.

Chudobní jsou opuštěni. Maličkým se strojí úklady a jsou živeni pokrmem otráveným pohoršeními. Mladí jsou klamáni a sváděni k předčasným zkušenostem se zlem. Rodinné krby jsou hanobeny a ničeny.

Jak veliké je vaše zpustošení!

Jak hustá je tma, která vás zahaluje!

Do jaké propasti jste se propadli!

Satanovi se podařilo rozšířit své království temnoty a smrti všude a vládne jako jistý vítěz.

Avšak nyní začínáte prožívat, co jsem vám předpověděla pro poslední roky tohoto vašeho století a co je ještě uchováno pod rouškou tajemství.

Toto je moje doba.

Po bolestných letech satanova triumfu začínají nyní léta triumfu mého Neposkvrněného Srdce.

Proto vás všechny dnes vyzývám, abyste se dnes přidali k tomuto mému plánu, abyste přijali toto mé dílo lásky, které já sama uskutečňuji ve všech částech světa svým Mariánským kněžským hnutím.

A k tomu používám tebe, můj nepatrný synu, a přivádím tě do všech částí světa, i na místa velmi vzdálená, k nové a poslední záchranné akci.

Nyní nastanou velké události. Proto můj papež vyhlásil mimořádný mariánský rok.

Vstupte tedy do útočiště, které vám připravilo mé Neposkvrněné Srdce.

Toto jsou léta, ve kterých vás vyvedu z hluboké propasti tmy a zpustošení na vrchol světla, milosti a lásky, aby triumfem mého Neposkvrněného Srdce zazářilo na celém světě slavné království mého Syna Ježíše.“

Washington (USA), 17. května 1987

Národní svatyně Neposkvrněné Panny Marie

Tvé světlo se vrátí

„Dnes se nacházíš zde, v národní svatyni zasvěcené mému Neposkvrněnému Početí, abys uskutečnil večeradlo modlitby a bratrství s kněžími a věřícími, kteří přijdou z velké dálky. Začneš dlouhou a namáhavou cestu, která tě povede do všech států Unie a do Kanady.

Přijímám do svého Neposkvrněného Srdce tento velký národ vystavený velkým nebezpečím.

Přijímám do svého Neposkvrněného Srdce svou církev, která zde prožívá hodiny agonie a bolestného křížování, protože mnozí ztratili pravou víru, propadli stále hlubšímu rozdělení a zatvrzelému odporu vůči papeži.

Konkrétně se jedná o ignorování jeho magisteria, ba dokonce o šíření nauk, které zjevně odporují katolické víře.

Příčinou této těžké situace jsou pastýři.

Biskupové svaté církve Boží, vraťte se na cestu, kterou vám vytyčil váš dobrý Pastýř, buďte věrni evangeliu, mocně a odvážně strážte poklad víry, který vám byl svěřen.

Biskupové svaté církve Boží, vraťte se k plné, pokorné a úplné jednotě s papežem, protože dnes jste v nebezpečí velkého schizmatu. Proto, jak velká je vaše odpovědnost před Bohem!

Biskupové a kněží svaté církve Boží, vraťte se k zájmu o duše, k onomu nejvyššímu dobru, které vám bylo svěřeno.

Braňte je před útoky dravých vlků, kteří se dnes často převlékají za bezbranné a tiché beránky.

Vizte, jak zmatek roste, tma houstne, bludy se šíří, hřích se roztahuje!

Mějte péči o stádo, které vám bylo svěřeno; vedte je na bezpečné pastviny; žijte je slovem Božím; posilujte je modlitbou, uzdravujte je svátostí smíření; žijte je eucharistickým chlebem.

Mé mateřské Srdce chce zachránit celý tento tak velký národ.

Dnes tě přijímám, Ameriko, do útočiště svého Neposkrvněného Srdce.

Já sama jsem ti blízko, abych ti pomáhala a vedla tě.

Já sama jdu po tvých cestách a hledám všechny své ubohé, ztracené, nemocné, odstrčené, poraněné, sražené, opuštěné a zražené děti.

Dnes tě přijímám do svého Srdce, ó církvi mého Ježíše, která zde žiješ a trpíš, ó církvi jedna, svatá, katolická, apoštolská, sjednocená s mým římským papežem!

Čas tvého utrpení je spočítán.

Brzy rozkvetěš, když mé Neposkrvněné Srdce dosáhne svého vítězství a *tvé světlo se vrátí* a zazáří tak jasně, že přitáhne všechny, kteří žijí na tomto velkém kontinentě.

Z této mé svatyně vás všechny povzbuzuji a žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Denver (Colorado, USA), 23. května 1987

Hluboké rány

„Jsem vaše Neposkrvněná Matka.

Jsem těšitelkou zarmoucených.

Kolik utrpení nacházíš, můj synu, na této své cestě!

Zatímco na všech stranách nalézáš tak velkorysou odpověď na mé volání od kněží a především od věřících, vidíš všude *hluboké rány* a velké bolesti, které jsou znamením zlých časů, které prožíváte.

Trpí ti, kteří odmítají Boha a jdou cestami prázdného a zoufalého života.

Trpí malí, kteří se otvírají životu na tomto světě, který se stal nesmírnou poušť bez lásky.

Trpí mladí, kterým se předkládají všechny zkušenosti se zlem a kteří jsou vydáni na pospas ohromně rozšířené nečistotě a drogám.

Trpí dospělí rozpolcením, které vniklo do rodin. Ty trpí hroznou ránou manželské rozluky.

Trpí staří, kteří jsou ponecháni sami sobě a kteří jsou považováni za neúnosné břemeno.

Vaše dny trestu, které prožíváte, jsou poznamenány hlubokým utrpením.

Neztrácejte odvahu!

Vstupte do útočiště mého Neposkvrněného Srdce!

Dejte se vést mým světlem, které září víc a víc, protože tento čas je můj čas.

Já jsem rosou na každou vaši ránu, já jsem útěchou na každou vaši bolest.

Já jsem vaše něžná Matka, která je s vámi, aby vás přivedla k Pánu spásy a radosti.“

Seattle (Washington, USA), 2. června 1987

Jak trpí jeho Božské Srdce!

„S jakou radostí přijímám večeřadlo, které konáš zde v katedrále s mými premiéry, kteří přišli i z nejvzdálenějších částí tohoto státu!

Přijímám hold vaší lásky a vašeho dostiučinění.

Ježíš je i dnes ještě hanoben, bičován a zraňován ve svém tajemném těle.

Jeho Božské Srdce tolik trpí chováním tolika kněží a některých biskupů, kteří ospravedlňují i ty nejtěžší skutky nečistoty.

Právě zde, na tomto místě bylo Srdce Ježíšovo potupeno, zraněno a zhanobeno, když sem přišlo tolik mých ubohých dětí, zachvácených touto strašnou neřestí, které byly veřejně povzbuzovány, aby pokračovaly na cestě nečistého hříchu proti přírodě.

Hříchy nečistoty proti přírodě jsou hříchy, které volají o pomstu až před Boží tvář.

Tyto hříchy přivolávají na vás a na vaše národy plameny Boží spravedlnosti.

Přišel čas veřejně vyhlášovat všem jasně a odvážně, že šesté přikázání dané Bohem Mojžíšovi: „Nedopustíš se nečistých skutků“ má ještě svou platnost a musí je zachovávat i tato narušená a zvrácená generace.

Každý pastýř, který by jakýmkoliv způsobem ospravedňoval tyto hříchy, svolává na svou osobu i na svůj život hořící oheň Boží spravedlnosti.

Míra nepravosti je nyní plná, přeplněná a přetéká na všech stranách.

Vyzývám vás tedy, abyste rozmnožili vaše večeřadla modlitby a obětovali mi vaše životy provoněné ctností čistoty jako mocnou sílu prosby a smíru.

Slibuji vám, že nebesa se nyní začínají otvírat na tento ubohý a porušený svět, aby dala sestoupit žhavé rose Boží spravedlnosti a milosrdenství, aby se mohl proměnit v novou zahradu světla, čistoty a svatosti.“

Detroit (Illinois, USA), 7. června 1987
*Hod Boží svatodušní – slavnostní zahájení
mariánského roku*

Přijď, Pane Ježíši

„Moji přemilí a děti mně zasvěcené, pojďte dnes do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Toto je večeřadlo, které v těchto dobách připravila Matka pro svou milovanou dceru – církev.

Do večeřadla mého Neposkvrněného Srdce má nyní vstoupit celá církev: mají vstoupit všichni biskupové, kněží, řeholníci a věřící.

Duch Svatý sestoupil v jeruzalémském večeřadle na apoštoly sjednocené se mnou v modlitbě, a tak se uskutečnil zázrak prvních Letnic.

Tak jediné ve večeřadle mého Neposkvrněného Srdce, až do něj vstoupí celá církev, nastane velký zázrak druhých Letnic.

Bude to božský oheň očisty a posvěcení, který obnoví tvář země.

Přišel můj čas.

Z tohoto důvodu dnes zahajuje papež, můj první přemilý syn, mimořádný mariánský rok k mé počtě.

Žádám, aby se celá církev sjednotila v modlitbě se mnou, Matkou přímluvy a usmíření.

Chci, aby všichni, kteří patří k mému Hnutí, rostli v osobní horlivosti o posvěcení, protože ve vás má být mé Neposkvrněné Srdce vždy víc a více oslavováno.

Proto vás žádám, abyste rozmnožovali všude večeřadla modlitby a bratrství a abyste co možná nejvíce mých dětí přivedli k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

V tomto roce se začnou uskutečňovat některé z událostí, které jsem vám předpověděla jako znamení mého blízkého vítězství.

Připravte se v duchu pokory, důvěry a velké naděje.

Otevřte brány svých srdcí, abyste přijali velký dar, který na vás sešle Otec se Synem.

Duch Páně naplní zemi a změní svět.

Duch Páně svým božským ohněm obnoví celou církev a přivede ji k dokonalosti, svatosti a svému jasu.

Duch Páně přemění lidská srdce a duše a učiní je odvážnými svědky své božské lásky.

Duch Páně připraví lidstvo na přijetí slavného Kristova království, aby všichni milovali a oslavovali Otce.

Proto vás dnes vyzývám, abyste s láskou a v modlitbě začali tento mimořádný rok zasvěcený vaší nebeské Matce.

Obdržím pro vás dar Ducha Svatého.

Přivádím vás na cestu zbožnosti a lásky.

Shromažďuji vás ve večeradle svého Srdce v úkonu ustavičné modlitby.

Sjednocuji vás ze všech částí světa, protože nastala hodina mého vítězství.

Nastala hodina, kterou jsem vám před lety předpověděla.

Proto má akce bude ode dneška intenzivnější, mimořádnější a všichni si jí budou více všimnat.

Shromážděte se v mém Neposkvrněném Srdci, aby se vaše hlasy mohly sjednotit s mým hlasem v ustavičné modlitbě.

Já jsem Jitřenka, která vychází, aby zvěstovala příchod zářivého slunce – Krista.

Přijměte s radostí tuto mou zvěst a v tomto mariánském roce se všichni sjednotíte s vaší nebeskou Matkou v opakování její ustavičné prosby, se kterou se stále obrací na svého božského Syna: „Přiď, Pane Ježíši!“

Ottawa (Kanada), 10. června 1987

Tento mariánský rok

„Pokračujte s důvěrou.

Podporujte můj plán.

Tento mariánský rok, který vyhlásil můj papež na moje vnuknutí pro celou církev, je mimořádnou událostí milosti a milosrdenství.

Během tohoto roku volám všechny děti církve, aby se sjednotily se mnou ve večeradle neustálé modlitby.

Především si přeji častou recitaci svatého růžence, zvlášť od malých, nemocných, chudých a hříšníků.

Oviňte svět řetězem růžence, abyste pro všechny obdrželi milost a milosrdenství.

Rozmnožujte vaše večeradla modlitby.

Během tohoto roku vyzývám všechny naléhavě, aby odpověděli na mou výzvu zasvětit se mému Neposkvrněnému Srdci.

Tato má žádost se prakticky uskutečňuje v Mariánském kněžském hnutí, které já sama budu šířit v každé části světa. Tak volám všechny k zasvěcení, které chci a vyžaduji.

Je mým mateřským a živým přáním, aby během mariánského roku bylo dílo mého Kněžského hnutí oficiálně přijato s radostí a uznáním církve.

Zvláštní důležitost má pak pro vývoj velkých událostí, které jsem předpověděla, jestliže během tohoto roku bude konečně zadostiučiněno mému požadavku, který jsem předala své dceři Lucii z Fatimy, aby mi papež se všemi biskupy světa zasvětil Rusko.

Během tohoto roku volám všechny své děti, aby se shromažďovaly v mých přetných svatyních, roztroušených po celém světě, ke všeobecné modlitbě o mou mateřskou pomoc.

Tuto modlitbu ať doprovází také osobní i společné skutky pokání a smíru za stále více páchané těžké hříchy jak individuální, tak společenské.

Potom vám slibuji, že já sama zakročím, aby se v tomto mariánském roce uskutecnila část toho, co jsem předpověděla a co je pro současnou chvíli ještě zachováno v tajemství a mlčení.

V tomto roce ukážu církvi a světu svou velkou moc.

Mé světlo zesílí a velké události se začnou naplňovat.

Proto vás všechny vyzývám: Nedopusťte, aby bez užitku uplynula tato mimořádná příležitost k milosti, kterou tímto mariánským rokem milosrdenství Páně poskytl církvi a celému lidstvu.“

Valdragone di San Marino, 3. července 1987

Duchovní cvičení formou trvalého večeradla

Po večerním procesí bylo ústně dáno toto poselství

Můj čas přišel

„Přemilí synové, tento večer jste mě moc potěšili a vytrhli mnoho trnů z mého bolestného Srdce!

Nesli jste mě v průvodě a chtěli jste mi prokázat poctu; pohlížela jsem na vás s radostí.

Moc jste mě potěšili! Vaše láska je balzám, který můj Syn leje na četné rány mého Neposkvrněného Srdce.

Chci vám jako Matka vyslovit tento večer svůj dík.

Mnozí z vás přišli po dlouhé cestě z dalekých krajín.

Přišli jste sem nahoru a nabídli mi dar své modlitby, své synovské lásky, svého kněžského bratrství, svého pokání. Toto horko, které učinilo tato duchovní cvičení těžšími, chtěli jste obětovat v duchu pokání a sebezáporu.

Moji synové přemilí, potěšili jste mě. Mé Srdce se dnes večer chvěje radostí a něhou. Jsem vděčna každému z vás za synovský balzám, který jste chtěli vylévat na četné rány mého Srdce Neposkvrněného a tak bolestného.

Proč jsem vás ještě jednou volala sem nahoru?

Proč jsem vás chtěla v tomto mariánském, mně zasvěceném roce mít kolem sebe jako Matka, která shromažďuje své děti, aby jim dala radu, na které jí tolik záleží a která vás má provázet na vaší nesnadné cestě?

Moje doba přišla, moji přemilí synové; toto je můj čas.

Proto jsem vás pozvala sem, do tohoto večeradla, které nikdy nebylo tak výjimečné na milosti. Vyšly z mého Neposkvrněného Srdce, aby vstoupily do vašich srdcí a do srdcí vašich bratří, roztroušených po všech částech světa; vyšly na církev a na celé lidstvo.

Proč mi můj papež chtěl zasvětit tento rok, který označil jako mimořádný mariánský rok? Proč chtěl vyzvat celou církev, aby se na mne dívala, aby mi nasloužila, aby mne uctila, aby mne následovala, aby vstoupila do útočiště mého Neposkrvněného Srdce?

Protože nastal můj čas.

Od tohoto roku začne čas vaší nebeské Matky mocně a oficiálně.

Toto je čas mé velké výzvy.

Vrať se, ó lidstvo vzdálené a zkažené, vrať se na cestu obrácení a setkání s Pánem své záchrany!

Toto je čas mé velké výzvy a vy jste zde, protože vás chci učinit nástroji této mé výzvy.

Až budete sestupovat z této hory, musíte všem, které potkáte, ve všech národech, kam se vrátíte, proklamovat a šířit toto mateřské poselství, úzkostlivé a naléhavé poselství: – Vraťte se rychle zpět k svému Bohu záchrany a míru! Doba, která vám byla poskytnuta k vašemu obrácení, už téměř vypršela, dny jsou sečteny.

Všichni vykročte na cestu návratu k Pánu, chcete-li být zachráněni!

Přemilí synové, potřebuji hlasy, které by šířily mé slovo, ruce, které by mi pomáhaly, a nohy, které by chodily po všech cestách světa.

Potřebuji, aby se moje bolestivé poselství dostalo rychle do všech částí země. Vy buďte mými posly! Oznamujte všude toto mé naléhavé, starostlivé volání po návratu k Pánu!

Toto je čas velikého trestu!

Číše božské Spravedlnosti je plná, přeplněná, překypuje!

Bezpráví pokrývá celou zemi. Církev je zatemněna rozšířením odpadlictví a hříchu.

Pán nyní bude muset provést očistu mocnou akcí spravedlnosti a lásky pro vítězství svého Milosrdenství. Pro vás se připravují nejbolestnější a nejkrvavější hodiny. Tato doba je blíže, než si myslíte. Již během tohoto mariánského roku se naplní některé velké události z těch, které jsem předpověděla ve Fatimě. (...)

A tak přiveďte všechny mé děti do útočiště mého Neposkrvněného Srdce: volejte je, vezměte je za ruku, nezapomeňte na nikoho.

Synové přemilí, dívejte se na svých cestách na ty, kteří jsou vzdáleni, na malé, chudé, na ty, co jsou vytlačeni na okraj, na pronásledované, na hříšníky, na narkomany, na ty, kteří se stali obětmi satanovy vlády.

Chci zachránit všechny své děti!

Potřebuji vás, protože je chci zachránit skrze vás.

V době trestu je třeba je chránit a bránit, musí se jim pomáhat a těšit je.

Proč nechcete jít za mým hlasem, který vás tento večer prosí, abyste šli do všech částí světa a shromažďovali nejslabší, nejmenší, nejkřehčí, nejvíc trpící, nejvíc vzdálené, ztracené?

Přiveďte mi je všechny, protože je chci všechny mít v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce.

Toto je doba velkého návratu.

Ano, po období velkého utrpení přijde doba velké obrody a všechno rozkvetne.

Lidstvo se vrátí, aby bylo novou zahradou života a krásy a církev bude jednou rodinou, kterou bude ozařovat pravda, živit milost a utěšovat přítomnost Ducha Svatého.

Ježíš obnoví své slavné království. Bude s vámi a vy poznáte nové časy, novou éru. Konečně uvidíte novou zemi a nové nebe.

Toto je doba velkého milosrdenství.

Otec hoří touhou vylít proudy své nekonečné lásky na toto ubohé lidstvo.

Otec chce svými rukama utvořit nové stvoření, ve kterém by byla jeho božská stopa patrnější, byla uznávána a přijata a ve kterém by všichni jeho otcovství velebili a oslavovali.

Dech tohoto nového stvoření bude dechem Otcovy lásky, kterou budou všichni oslavovat, zatímco se bude všude šířit plnost jeho božské lásky způsobem stále plnějším – jako voda, která vyvěrá z živého a nevyčerpatelného pramene.

Ježíš bude vládnout: Ježíš, pro něhož je všechno stvořeno, Ježíš, který se vtělil, stal se vaším bratrem, žil s vámi, trpěl a umřel na kříži, aby vykoupil lidstvo a přivedl je k novému stvoření a aby se jeho království pomalu mohlo šířit v srdcích, v duších, v jednotlivých osobách, v rodinách, v celé společnosti.

Ježíš, který vás učil modlitbě, která by vyprošovala příchod Božího království na zemi, uvidí konečně toto volání splněné, protože své království obnoví. A tvorstvo bude opět novou zahradou, kde všichni budou oslavovat Krista a přijmou a budou velebit jeho božské kralování. Bude to univerzální království milosti, krásy, souladu, společenství, svatosti, spravedlnosti a pokoje.

Velké Milosrdenství k vám přijde jako spalující oheň lásky a přinese je Duch Svatý, kterého vám daroval Otec a Syn, aby se Otec viděl oslavován a Syn aby se cítil milován všemi svými bratry.

Duch Svatý sestoupí jako oheň, avšak jiným způsobem, než přišel poprvé: bude to oheň, který všechno spálí a přemění, který zemi od základů posvětlí a obnoví. Srdce otevře nové skutečnosti života a přivede všechny duše k plnosti svatosti a milosti.

Poznáte tak velikou lásku, tak dokonalou svatost, jakou jste dosud nepoznali.

Duch bude oslaven tím, že přivede všechny k největší lásce k Otci a Synu.

Toto je doba velkého milosrdenství: a proto doba vítězství mého Neposkvrněného Srdce.

Proto jsem vás chtěla mít zde nahoře. Nyní musíte sestoupit, abyste byli apoštoly mého poselství. Neste do všech částí světa moji naléhavou žádost, aby se všichni

shromáždili ve večeradle mého Neposkvrněného Srdce a připravovali se prožívat očekávanou vigilií nové doby, která stojí přede dveřmi.

Nedejte se zastrašit obtížemi, na které narazíte.

Já jsem vaší posilou.

Já jsem Matka útěchy.

Jednoho za druhým vás přijímám a s vámi i duše, které jsou vám svěřeny, vaše drahé, osoby, které milujete, i ty vaše nejvíc vzdálené bratry.

Nezapomeňte na nikoho! Přijďte ke mně společně, vždyť já jsem Matkou všech, a vy jste pouhými nástroji, které jsem vyvolila, aby přivedly všechny své děti k mému Neposkvrněnému Srdci.

Žehnám vám se všemi vašimi drahými a s těmi, kteří jsou vám svěřeni, ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

S. Quirino – Pordenone, 23. července 1987

Po modlitbě sv. růžence

Rodiny mně zasvěcené

„Velmi mě potěšil tento den strávený v modlitbě v prostém a srdečném bratrství, s touto rodinou, která se mi zasvětila a která mi patří.

Chci vám říci slovo útěchy, které by bylo vašim povzbuzením uprostřed všech každodenních těžkostí vašeho života.

Mám vás ráda, jsem mezi vámi, mluvím k vám a vedu vás, abyste byli nástroji mé mateřské vůle.

Dívám se s láskou na rodiny mně zasvěcené.

Shromažďuji v této době rodiny a uvádím je do nitra svého Neposkvrněného Srdce, aby mohly nalézt útočiště a jistotu, povzbuzení a ochranu.

Velmi ráda slyším, nazývají-li mě moji kněží svou Matkou a Královnou. Zrovna tak ráda jsem nazývána Matkou a Královnou rodin, které se mi zasvětily.

Jsem Matkou a Královnou rodin.

Bdím nad jejich životem, leží mi na srdci jejich problémy, zajímá mě nejen jejich duchovní dobro, ale i hmotné dobro všech jejich členů.

Zasvětíte-li mému Neposkvrněnému Srdci rodinu, je to, jako byste otevřeli domovní dveře vaší nebeské Matce; zvete ji, aby vstoupila; dáváte jí prostor, aby mohla vykonávat stále účinněji svou mateřskou úlohu.

Proto chci, aby se všechny křesťanské rodiny zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci.

Žádám, aby se mi otevřely brány všech domů, abych mohla vejít a přebývat mezi vámi jako Matka.

Pak vstupuji jako vaše Matka a přebývám s vámi a mám účast na celém vašem životě.

Především se starám o váš duchovní život.

Snažím se přivést duše těch, kteří tvoří rodinu, k tomu, aby žili stále v milosti Boží.

Kam vejdu já, odtud odejde hřích; kde přebývám já, tam je stále přítomna milost a božské světlo. Kde já bydlím, tam přebývá se mnou čistota a svatost.

Právě proto je mým prvním mateřským úkolem, aby členové rodiny žili v milosti a aby rostli v životě svatosti tím, že se cvičí ve všech křesťanských ctnostech.

A protože svátost manželství vám dává zvláštní svátostnou milost pro růst vašeho života, je mým úkolem, abych hluboce upevňovala jednotu rodiny, abych přivedla muže a ženu ke stále hlubšímu a duchovnějšímu společenství, abych zdokonalovala jejich lidskou lásku; mým úkolem je učinit jejich lidskou lásku dokonalejší, pohroužit ji do Ježíšova Srdce, aby nabyla nové formy vyšší dokonalosti, která se projevuje v čisté a nadpřirozené lásce.

Upevňuji stále více jednotu rodin, přivádím je k většímu vzájemnému porozumění, dávám jim pocítit novou potřebu jemnějšího a hlubšího spojení.

Uvádím členy rodiny na cestu svatosti a radosti, kterou musí společně připravovat a procházet, aby mohli dojít dokonalosti lásky a radovat se z drahocenného daru pokoje.

Tak utvářím duše svých dětí a rodinným životem je vedu na vrchol svatosti.

Chci vstoupit do rodin, abych vás posvětila, abych vás přivedla k dokonalosti lásky, abych byla s vámi, abych vaši rodinnou jednotu učinila ještě plodnější a pevnější.

Dále pečuji také o hmotné blaho rodin mně zasvěcených.

Nejvzácnějším dobrem rodiny jsou děti.

Děti jsou znamením zvláštní přízně Ježíšovy i mé.

Děti mají být chtěné, přijaté, chované jako nejvzácnější perly rodinného majetku.

Když vstoupím do rodiny, hned se starám o děti, které se stanou zároveň mými dětmi. Beru je za ruku a vedu je cestou uskutečňování Božího plánu, který má každý už od věčnosti určený. Miluji je, nikdy je neopustím, stanou se vzácnou součástí mého mateřského vlastnictví.

Starám se zvláště o vaši práci.

Nikdy nedopustím, aby vám scházela Boží Prozřetelnost.

Beru vaše ruce a vaši lidskou spoluprací je otevírám pro plán, který Pán denně uskutečňuje.

Jako moje pokorná, věrná každodenní práce Matky v malém a chudobném nazaretském domku umožňovala, že se mohl splnit Otcův plán růstem lidského života jeho Syna, povolného vykonat dílo vykoupení pro vaši záchranu: tak volám také vás, abyste podporovali Otcův plán, který se realizuje vaší lidskou součinností a vaší každodenní prací.

Vy máte vykonat svůj díl, jako nebeský Otec koná svůj díl.

Vaše činnost se má snoubit s činností Boží Prozřetelnosti, aby práce přinesla své plody v oněch dobrech, která jsou užitečná k udržení vašeho života a obohacení rodiny samé, aby se tak její členové vždy mohli těšit z duchovního i hmotného dobra.

Pak vám pomáhám realizovat plán Boží vůle. Činím tak vaši práci duchovně plodnější, protože působím, aby se stala pramenem zásluh pro vás a příležitostí k záchraně mých četných ztracených dětí.

Tak se vaše činnost pojí s láskou, práce s modlitbou, námaha s palčivou žízni po stále větší lásce.

Svou spoluprací s Otcovou vůlí tvoříte mistrovské dílo Prozřetelnosti, které se skrze vás stává konkrétním a každodenním.

Nebojte se: kam já vstoupím, tam vstoupí se mnou bezpečí. Nic vám nikdy nebude scházet. Já zdokonalím vaši činnost; očistím vaši vlastní práci.

Mám účast i na všech vašich starostech.

Vím, že dnes má každá rodina mnoho starostí.

Jsou vaše – stávají se mými.

Rozdělím se s vámi o všechna vaše utrpení.

Právě proto jsem v těchto nesnadných dobách nyníjší očisty přítomna v rodinách, které se mi zasvětily, jako starostlivá a bolestná Matka, která má opravdovou, skutečnou účast na veškerém vašem trápení.

Nechť vás to potěší.

Tyto časy jsou moje časy. „Tyto“ – to znamená dny, které prožíváte – jsou „moje“, protože jsou to časy poznamenané mou velkou a silnou přítomností.

Tyto časy se stanou tím více mými, čím více se moje vítězství rozšíří a stane se silnějším než vítězství, které teď patří mému Protivníkovi.

Tato má přítomnost bude velmi silná a mimořádná především v rodinách, které se zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci.

Všechny ji budou pozorovat a stane se vám pramenem zvláštní útěchy.

Pokračujte tedy v důvěře, v naději, v mlčení, ve své každodenní práci, v modlitbě a v pokoře.

Jděte kupředu stále více v čistotě a v dobrém úmyslu. Pokračujte se mnou vpřed po nesnadné cestě pokoje srdce a pokoje ve vašich rodinách.

Půjдете-li všichni cestou, kterou vám ukazuji, jestliže vyslechnete a budete uvádět ve skutek to, co jsem vám dnes řekla, vaše rodiny budou prvními jarními výhonky mého vítězství: malé, skryté, mlčenlivé výhonky, které už raší ve všech částech světa, jakoby závdavek nové éry a nové doby, která je už přede dveřmi.

Všechny vás povzbuzuji a všem vám žehnám.“

Papež mého světla

„Přemilí synové, dnes vás všechny vyzývám: Utvořte pevnou hradbu modlitby a obrany okolo mého papeže!

Papež Jan Pavel II. je největší dar, který mé Neposkvrněné Srdce obdrželo od Ježíšova Srdce pro tyto vaše časy bolestné očisty.

Je to můj papež.

Já jsem ho formovala. Já ho vedu v každém okamžiku cestou jeho osobního zasvěcení vaší nebeské Matce. Jde po té cestě s učenlivostí, se synovskou oddaností a s velkou důvěrou.

On je důležitou součástí mého plánu.

On je papežem mého Světla, které se mu podařilo v těchto letech rozšířit v církvi a ve všech částech tohoto tak ohroženého lidstva.

Já sama ho vedu po všech cestách ve světě.

On mě následuje s učenlivostí dítěte, s odvahou apoštola, s obětavostí mučedníka a oddaností syna.

Dívám se na něj se starostlivým neklidem Matky, zatímco mé Neposkvrněné Srdce je poznamenáno hlubokou úzkostí.

Kolik nebezpečí ho obklopuje! Jak mocné jsou úklady, které mu klade do cesty můj Protivník!

Ti, kteří mu ukládají o život, se chystají uskutečnit svůj temný plán. Nyní se blíží pro něho hodina Kalvárie a jeho osobní oběti.

Vy, moji přemilí, a děti zasvěcené mému Srdci, buďte jeho velkou korunou radostí svým synovským citem, svou nepřestávající modlitbou, svým utrpením, přijatým a za něho obětovaným, svou jednotou, žitou a dosvědčovanou.

Svou kněžskou věrností mu pomáhajte nést jeho velmi těžký kříž.

Svou láskyplnou přítomností ho podpírejte na jeho bolestné cestě ke Kalvárii.

A se svou synovskou oddaností stůjte všichni pod jeho křížem jako Jan spolu s vaší nebeskou Matkou a prožívejte s ním hodinu jeho oběti.“

Rubbio (Vicenza), 21. srpna 1987

Liturgická památka sv. Pia X.

Poselství dané ústně během modlitby sv. růžence

Matka klanění a dostiučinění

„Přemilí synové, jsem ráda, že jste přišli sem nahoru jako děti, které se nechají nést na mých mateřských rukou.

Buďte stále menší, učenlivější, čistší, prostší, oddanější a věrnější.

Velkou radost zakouší mé mateřské Srdce, když vás mohu všechny přinést jako vzácnou a vonnou oběť mému Synu Ježíši, který je skutečně přítomný v Eucharistii!

Já jsem Matka adorace a zadostučinění.

Jsem mateřsky přítomna před každým svatostánkem země.

Moje mateřská přítomnost vytváří nový svatostánek, plný lásky, pro osamělou přítomnost mého Syna Ježíše; tvoří zahradu lásky jeho stálému přebývání mezi vámi; je nebeskou harmonií, která ho zahrnuje veškerým rajským kouzlem ve sborech klanějících se andělů, v blažené modlitbě svatých, v trpícím úpění tolika duší, které se v očistci očišťují.

V mém Neposkvrněném Srdci všichni tvoří koncert ustavičné adorace, neustálé modlitby a hluboké lásky k Ježíši skutečně přítomnému v každém svatostánku země.

Mé mateřské Srdce se dnes zarmucuje a hluboce zraňuje, když vidím, že kolem božské přítomnosti Ježíše v Eucharistii je tolik prázdnoty, tolik opuštěnosti, tolik nedbalosti a tolik mlčení!

Ó církvi putující a trpící! Jsem tvá Matka a ty jsi rodinou všech mých dětí, archou Nové smlouvy, lidem Božím. Musíš pochopit, že ohnisko tvého života, pramen všech tvých milostí, zdroj tvého světla, princip tvé apoštolské činnosti je jen zde ve svatostánku, ve kterém je skutečný Ježíš!

Ježíš je zde, aby tě učil růst, aby ti pomáhal na cestě, aby tě posiloval ve vydávání svědectví, aby ti dal odvahu k hlásání evangelia, aby ti byl oporou v každém tvém utrpení.

Putující a trpící církvi této doby, která jsi volána prožívat agonii Getseman a krvavou hodinu své Kalvárie, chci tě dnes přivést sem, abys se mnou na kolenou před každým svatostánkem v úkonu ustavičného klanění a dostučinění opakovala gesto své nebeské Matky.

Jsem Matka adorace a smíru.

V Eucharistii je Ježíš *skutečně přítomen* svým tělem, svou krví, svou duší a svým Božstvím.

V Eucharistii je *skutečně přítomen* Ježíš Kristus, Boží Syn, onen Bůh, kterého jsem v něm viděla v každém okamžiku jeho pozemského života, i když se skrýval pod závojem křehké a slabé lidské přirozenosti, která se rozvíjela v rytmu času a lidského růstu.

V trvalém úkonu víry jsem ve svém Synu Ježíšovi vždy viděla svého Boha a v hluboké lásce jsem se mu klaněla.

Klaněla jsem se mu, když jsem ho ještě chovala ve svém panenském lůně jako maličký zárodek; milovala jsem ho, živila, aby rostl, dávala jsem mu svou vlastní krev a své vlastní tělo.

Klaněla jsem se svému Bohu v chlapci Ježíši, jak rostl, v jeho rozvíjejícím se jinošství, v mladém muži, skloněném nad každodenní prací, v Mesiáši, který naplňoval své veřejné poslání.

Klaněla jsem se mu, když byl odsouzen a potupen, když byl bičován a korunován trním, když ho vedli na popraviště a ukřižovali.

Klaněla jsem se mu pod Křížem, když nevýslovně trpěl a když ho nesli a uložili do jeho hrobu.

Klaněla jsem se mu po jeho vzkříšení, když se mně první ukázal v záři svého oslaveného těla a ve světle svého Božství.

Přemilí synové, zázrakem lásky, který budete schopni pochopit jen v nebi, vám Ježíš dal dar, že stále zůstává mezi vámi v Eucharistii.

Ve svatostánku, pod závojem proměněného chleba, přebývá tentýž vzkříšený Ježíš, kterého jsem jako první uviděla po divu jeho zmrtvýchvstání, týž Ježíš, který se v jasu svého Božství ukázal jedenácti apoštolům, mnohým učedníkům, plačící Magdaleně, zbožným ženám, které ho byly doprovodit až do hrobu.

Ve svatostánku, skrytý pod eucharistickým závojem, je přítomen tentýž zmrtvýchvstalý Ježíš, který se ukázal také více než pěti stům učedníkům a bleskem oslepil pronásledovatele Šavla na cestě do Damašku. Tentýž Ježíš, který sedí po Otcově pravici v záři svého oslaveného Těla a svého Božství, z lásky k vám se zahaluje pod bělostný vnějšek konsekrovaného chleba.

Synové přemilí, dnes musíte ještě více věřit v jeho přítomnost mezi vámi, musíte šířit odvážně a zmužile vaše kněžské výzvy, abyste se všichni vrátili k silné a dosvědčované víře v reálnou přítomnost Ježíše Krista v Eucharistii.

Musíte orientovat celou církev, aby prodlévala před svatostánkem s vaší nebeskou Matkou v úkonu ustavičného dostiučinění, trvalé adorace a nepřestávající modlitby.

Vaše kněžská modlitba se má stát modlitbou eucharistickou.

Žádám vás, abyste se všude vrátili k hodinám adorace před Ježíšem vystaveným v Nejsvětější Svátosti.

Toužím po tom, aby rostl hold lásky k Eucharistii a aby se projevil také vnějšími, přitom však tak charakteristickými znameními, která budou vyjadřovat vaši zbožnost.

Obklopujte eucharistického Ježíše květy a světly, zahrňte ho něžnou pozorností, přibližujte se k němu s hluboce prožívanými gesty pokleknutí a klanění.

Kdybyste věděli, jak vás Ježíš v Eucharistii miluje! Jak i nepatrné gesto vaší lásky ho naplňuje radostí a útechou!

Ježíš odpouští tolik svatokrádeží a zapomíná na nekonečnou řadu nevděčností při jedné jediné krupěji čisté kněžské lásky, kterou kladete do kalicha jeho eucharistického Srdce.

Kněží i věřící mého Hnutí, chodte často před svatostánek; žijte před svatostánkem; modlete se před svatostánkem.

Vaše modlitba ať je ustavičnou modlitbou adorace a přímlyvy, díky a dostiučinění.

Vaše modlitba ať je modlitbou, která se spojuje s nebeským zpěvem andělů a svatých, s vroucími prosbami duší, které se ještě očišťují v očistci.

Vaše modlitba ať je modlitbou, která shrnuje hlasy celého lidstva, které se má sklánět před všemi svatostánky celého světa úkonem ustavičné vděčnosti a každodenního díkůčinění.

Protože Ježíš Kristus je v Eucharistii skutečně přítomný, zůstává stále s vámi a tato jeho přítomnost bude stále silnější, zazáří nad světem jako slunce a označí začátek nové éry.

Příchod slavného Kristova království se bude krýt s největším leskem Eucharistie.

Kristus založí své slavné království na všeobecném triumfu svého eucharistického království, které se rozvine v celé své moci a bude schopné změnit srdce, duše, jednotlivé osoby, rodiny, společnost, samu strukturu světa.

Až Ježíš obnoví své eucharistické království, přivede vás k tomu, že se budete těšit z jeho stálé přítomnosti, kterou budete zažívat způsobem novým a mimořádným. Přivede vás k tomu, že zakusíte druhý, obnovený, a ještě krásnější zemský ráj.

Avšak vaše přítomnost před svatostánkem ať není jen přítomností modlitby, ale i *společenstvím života s Ježíšem*.

Ježíš je skutečně přítomný v Eucharistii, neboť chce vejít do stálého společenství života s vámi.

Když jdete před něho, vidí vás; když k němu hovoříte, naslouchá vám; když mu něco svěřujete, přijímá do svého Srdce každé vaše slovo; když prosíte, vždy vás vyslyší.

Chodte před svatostánek, abyste upevňovali prostý a každodenní životní vztah k Ježíšovi.

Se stejnou přirozeností, s jakou hledáte přátele, s jakou důvěřujete osobám, které jsou vám drahé, jak cítíte potřebu přátel, kteří by vám pomáhali, stejně tak jděte před svatostánek hledat Ježíše.

Učiňte Ježíše svým nejdražším přítelem, osobou nejspolehlivější, nejžádoucnější a nejmilovanější.

Řekněte Ježíšovi, že ho milujete; často mu to opakujte, protože to je jediná věc, která ho nesmírně uspokojuje, která ho těší za tolik nevďěčnosti a vynahrazuje mu všechny zrady: „Ježíši, ty jsi naše láska; Ježíši, ty jsi jediným naším velkým přítelem; Ježíši, milujeme tě; Ježíši, jsme do tebe zamilovaní!“

Vskutku, Kristova přítomnost v Eucharistii má především ten účel, aby vám dala růst ve zkušenosti pravého společenství lásky s ním, takže se už nikdy nebudete cítit sami, když on zůstává zde na zemi, aby byl stále s vámi.

Pak musíte chodit před svatostánek sbírat ovoce modlitby a společenství života s Ježíšem, které se rozvíjí a zraje ve vaši svatost.

Přemilí synové, čím víc probíhá celý váš život u nohou svatostánku v důvěrném spojení s Ježíšem v Eucharistii, tím více porostete *ve své svatosti*.

Přivede vás k čistotě srdce, vybrané a chtěné pokoře, k prožívané důvěře, k milující a synovské oddanosti.

Eucharistický Ježíš se stane novou formou vaší kněžské svatosti, které dosáhnete denním a skrytým obětováním, stálou láskou k bratrům, schopností vzít na sebe utrpení a kříže všech, možností přetvářet zlo v dobro a hluboce působit, abyste duše vám svěřené vedli ke spáse.

Proto vám říkám: Přišel čas, kdy vás všechny chci mít před svatostánkem, především vás kněze, přemilé syny Matky, která setrvává v úkonu neustálé adorace a neustávajícího dostičinění.

Chci, aby se vašim prostřednictvím vrátil eucharistický kult k novému rozkvětu v celé církvi stále účinnějším způsobem.

Nyní už musí skončit ona hluboká krize zbožnosti vůči Eucharistii, která zamohla celou církev a byla kořenem tolikeré nevěrnosti a rozšíření tak rozsáhlého odporu.

Se všemi mými přemilými syny a s dětmi, které se mi zasvětily a tvoří součást mého Hnutí, kladu vás před všechny svatostánky světa, abych vás darovala Ježíšovi jako nejvzácnější drahokamy a nejkrásnější a nejvonnější květy.

Nebeská Matka chce nyní přivést k Ježíši přítomnému v Eucharistii stále větší a větší počet svých dětí, protože toto je čas, kdy eucharistický Ježíš má být ode všech zbožňován, milován, zahrnován díky a oslavováním.

Moji nejmilejší synové, spolu s Ježíšem, který je v každém svatostánku v ustavičném stavu oběti za vás, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Tokio (Japonsko), 8. září 1987

Narození Panny Marie

Duchovní cvičení kněží MKH Japonska ve formě večera

Velké divy Páně

„V tomto roce mně zasvěceném, synové přemilí, vás zvů, abyste se všichni shromáždili okolo kolébky své Maminky, když ještě byla dítětem.

Ode mne se naučíte pokoře a skromnosti, učenlivosti a mírnosti, poslušnosti a tichosti.

Pán působí pouze pomocí skromnosti a slabosti. Pozvedá ubohé z prachu a maličké uvádí na cestu své slávy.

Milosrdenství Páně se projevuje pouze prostřednictvím chudoby a bídy.

Naplnuje dobrem lačné, dává zdraví nemocným, spásu ztraceným, důvěru zoufalým, milost hříšným.

Moc Páně působí pouze prostřednictvím pokory a učenlivosti.

Povyšuje pokorné, posiluje slabé, uvádí na cestu své lásky utlačené a zdeptané, pozoruje laskavými očima pronásledované a ty, kteří byli vytlačeni na okraj společnosti.

Opěvujte dnes se mnou velké divy Páně.

Velebte tajemství jeho božského Milosrdenství.

Chystá se k uskutečnění největšího zázraku milosrdné lásky Ježíšovy prostřednictvím triumfu mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Od letošního roku začnu uskutečňovat tento triumf způsobem stále silnějším a mimořádnějším.

Církev i lidstvo budou s radostí pozorovat plnění mého mateřského plánu.

K jeho uskutečnění používám vás, kněze a věřící zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci.

Proto, mé malé dítě, jsem tě ještě zanesla do těch dalekých krajů, abys mohl opakovat mé poselství až do vzdálených končin země.

Jsem Jitřenka, která vychází.

Jsem vaše Matka – Dítě.

Jsem malá služka Páně.

Můj čas nastal. Teď jste voláni, abyste viděli *velké divy Páně* v triumfu mého Neposkvrněného Srdce.

Proto vás dnes zvu, abyste se všichni shromáždili okolo kolébky, kde leží vaše nebeská Matka, právě narozená, abyste se mi nabídli jako projev lásky, pokory, čistoty a modlitby.

Žehnám vám s láskou a radostí.“

Akita (Japonsko), 15. září 1987

Svátek Bolestné Panny Marie

Proč ještě pláču?

„Zde jsem tě chtěla mít, synu mnou milovaný a mým Protivníkem tak ohrožovaný, při liturgické památce mých bolestí a mé mateřské účasti na všem nesmírném utrpení mého Syna Ježíše.

Na této tvé cestě, tak poseté mimořádnými milostmi, které prýští z mého Neposkvrněného Srdce a vstupují do duše mých přemilých a všech mých dětí, jsem tě dnes přivedla k místu mnou požehnanému, před sochu, která připomíná tajemství mého spoluvykoupení.

Byla jsem pod křížem Ježíšovým.

Jsem pod křížem, který nese každé moje dítě.

Jsem pod křížem, který dnes nese církev a celé toto ubohé hříšné lidstvo.

Jsem opravdová Matka a opravdová Spoluvykupitelka.

Z očí této sochy jsem nechala kanout zázračné slzy víc než stokrát po dobu několika let.

Proč ještě pláču?

Pláču, protože lidstvo nepřijímá mou mateřskou výzvu k obrácení a návratu k Pánu. Stále tvrději běží po cestě vzpoury proti Bohu a proti jeho zákonu lásky.

Pán je veřejně zapírán, tupen a zahrnován rouháním.

Vaše nebeská Matka je veřejně znevažována a zesměšňována.

Moje mimořádné výzvy nejsou přijímány; znamením mé nesmírné bolesti, která dávám, se nevěří.

Váš bližní není milován: denně se ukládá o jeho život a majetek.

Člověk se stává stále zkaženějším, bezbožnějším, horším a krutějším.

Na toto ubohé a zvrhlé lidstvo už už přichází trest horší než potopa.

Z nebe sestoupí oheň, a to bude znamení, že Boží Spravedlnost stanovila hodi-
nu svého velkého projevení.

Pláču, protože církev pokračuje na cestě rozdělení, ztráty pravé víry, odpadlictví, bludů, které se stále více propagují a následují.

Teď se plní, co jsem předpověděla ve Fatimě a zjevila ve třetím poselství, svěřeném mé malé dceři. Teď nastala i pro církev chvíle velké zkoušky, protože člověk – nepřítel se usadí v jejím nitru a ohavnost zpusťování vstoupí do svatého chrámu Božího.

Pláču, protože velký počet duší mých dětí je ztracen, jdou do pekla.

Pláču, protože je příliš málo těch, kteří přijímají moji výzvu k modlitbě, k nápravě, k utrpení, k oběti.

Pláču, protože jsem k vám mluvila, a nenaslouchali jste mně; dala jsem vám zá-
zračná znamení a neuvěřili jste mi; zjevovala jsem se vám důrazně a nepřetržitě, ale
vy jste mi neotevřeli dveře svých srdcí.

Aspoň vy, moji přemilí, a vy, děti, zasvěcené mému Neposkrvněnému Srdci, ma-
ličký zbytku, který Ježíš žárlivě stráží v bezpečné ohradě své božské Lásky, vyslech-
něte a přijměte tuto moji bolestnou výzvu, již z tohoto místa ještě dnes posílám
všem národům země.

Připravte se na přijetí Krista v lesku jeho slávy, protože velký den Páně už na-
dešel.“

Soul (Korea), 27. září 1987

Všem národům světa

„V této zemi jsem velmi milována a uctívána.

Moje děti se ke mně utíkají s láskou, rodící se z prostých, chudých a pokorných
srdcí, a všichni se utíkají pod plášť mé mateřské ochrany.

Moje přítomnost zde dává sílu a udatnost církvi, která roste a šíří se na půdě zú-
rodněné krví tolika mučedníků. Okolo této malé země, jež je privilegovanou částí mé
nebeské zahrady, se rozprostírá bezmezný území, kde vládne Rudý drak, můj Protiv-
ník, který založil své království na vzpouře proti Bohu, nutí k ateismu silou nesčetný
počet mých dětí, krácejících v hluboké temnotě. Ale odtud se mé světlo a mé vítězství
rozsíří a pokryje všechny národy tohoto velkého asijského kontinentu.

Jsem Žena oděná sluncem, chystající se zasáhnout mimořádným způsobem,
spoutat Rudého draka a svrhnout ho do jeho království ohně a smrti.

Z toho, co se děje zde, musí teď celá církev pochopit, že přítomnost Matky je neopstradatelná pro její univerzální obnovu.

Toto je rok mně zasvěcený.

Všechny vás zvu, abyste podpořili můj vítězný plán. Modlete se, trpte a obětujte se mnou!

Prostřednictvím tebe, můj malý a ubohý synu, kterého jsem si zvolila ke své oslavě v církvi a ve světě, chci požehnat Koreji, zemi tak milované mým Neposkvrněným Srdcem, a všem národům asijského kontinentu a celému světu.“

Inchon (Korea), 29. září 1987

Svátek archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela

Duchovní cvičení ve formě večeradla s kněžími MKH z Koreje

Nebe a země se sjednocují

„Přemilí synové, volám vás ze všech částí světa.

Andělé světla mého Neposkvrněného Srdce shromažďují ze všech končin vyvolené, volané tvořit můj vítězný šik.

Označují vás svou pečeti.

Oblékají vás do silné výzbroje pro boj.

Opásávají vás mým mečem.

Dávají vám kříž a růženec jako zbraně.

Nadešel čas závěrečného zápasu.

Proto andělé Páně zasahují mimořádným způsobem a každý den se staví vedle každého z vás, aby vás vedli, chránili a posilovali.

Jako je všem démonům a zlým duchům v této době dopřána velká svoboda pro jejich ďábelské projevy, tak jsou to tyto dny, kdy jsou i andělé Páně povoláni splnit nejdůležitější část mého plánu.

Nebe a země se sjednocují v této hodině velkého závěrečného zápasu.

Zvu vás tedy, abyste utvořili jednotu s anděly a nebeskými světci.

Především vás vybízím, abyste se ještě více modlili ke svým andělům strážným, neboť oni jsou v této době pověřeni plnit zvláštní úkol, který jsem jim svěřila, vůči každému z vás, moji přemilí synové.

Je přáním mého Srdce, aby se při modlitbě Anděl Páně přidávala ještě modlitba „Anděle Boží“ (k andělu strážnému).

Vyzývám vás, abyste žili v důvěrnosti a důvěře se svými anděly strážnými.

Volejte je v nouzi; vyzývejte je v nebezpečích; přizvěte je ke své práci; svěřujte jim své těžkosti; hleďte je ve chvíli pokušení.

Oni teď musí s vámi tvořit jednotu.

Pociťujte blízkost zvláště archandělů, jejichž svátek dnes církev slaví: sv. Gabriela, aby vám dal stejnou Boží sílu, sv. Rafaela, aby byl lékem na každou vaši rá-

nu, sv. Michaela, aby vás chránil od hrozných nástrah, které na vás satan v těchto dnech chystá.

S nimi kráčejte ve světle mého plánu a společně bojujte podle mých příkazů.

Od nyní jste voláni, abyste viděli mé největší divy, protože jste vstoupili do doby mého triumfu.“

Tchaj-pej (Tchaj-wan), 9. října 1987

Děti mnou nejvíce milované

„Hledím dnes milosrdnýma očima na tento velký čínský národ, kde vládne můj protivník, Rudý drak, který tam zřídil své království a silou všem nařídil, aby opakovali satanské gesto popření a vzpoury proti Bohu.

Hledím na nesčetné a hluboké útrapy těchto mých ubohých dětí, které tápou v nehlubší temnotě.

Jsou to děti mnou nejvíce milované.

Jsem jim nablízku jako Matka, která je chce potěšit, pomoci jim a povzbudit je.

Teď chci z této země vzkázat své mateřské poselství všem svým dětem, které žijí v krajinách, kde vládne ateistický komunismus a kde je zakázán a trestán jakýkoliv vnější projev úcty, kterou máme mít k našemu Pánu Bohu.

– Především vám dávám jistotu, že jsem stále s vámi jako opravdová Matka, která je nejbližší ve chvílích zkoušky a bolesti.

Jsem pozorná k vašim potřebám.

Posiluji vás k utrpení a všechna vaše utrpení sbírám do svého Neposkvrněného Srdce.

Vkládám do vašich duší sémě lásky a dobroty, abyste mohli kráčet cestou dobra, zachovávat příkázání, vtisknutá Pánem do vašeho srdce prostřednictvím jeho Zákona, vrytého do hlubin lidské přirozenosti.

– Pak otvírám svým mateřským působením vaše srdce k přijetí Božího života, který ve vás působí zvláštním způsobem, abyste Bohu prokazovali ve skrytu klanění a lásku, které mu nesmíte projevovat veřejným a vnějším kultem.

A tak v mlčení a skrytu se rozšíří i mezi vámi pravá nábožnost a zapustí kořeny v životě mnoha mých dětí.

– Konečně připravuji den – už je blízko – vašeho osvobození, s definitivní porážkou Rudého draka, teoretického i praktického ateismu, který ovládl celý svět.

Doba vašeho otroctví už skončí.

Všechny národy země, vyjděte z otroctví a z temnoty a jděte vstříc Kristu, který přichází, aby mezi vámi založil své slavné království lásky.

Už nastala chvíle, kdy já, Žena sluncem oděná, zvítězím nad Rudým drakem, spoutám ho řetězem a svrhu do pekla, aby už nemohl škodit zemi.

Ta bude skutečně zcela přeměněna v nový pozemský ráj k dokonalé oslavě Největší Trojice.“

Učiním konec vašemu otroctví

„V tento den, přemilí synové, si připomínáte 70. výročí mého posledního zjevení ve Fatimě, potvrzeného slunečním zázrakem.

Dnes, můj malý synu, se nacházíš zde, abys ukončil obdivuhodnou cestu u národů Dálného východu, kde mé Neposkvrněné Srdce je zvlášť silně milováno, vzýváno, utěšováno a oslavováno.

Je tomu 70 let, co můj protivník, satan, vystoupil z propasti mezi vás jako Rudý drak, aby projevil celou svou hrůznou moc.

Opravdu se mu podařilo rozprostít svoje panství v mnoha národech a rozšířit své gesto popření a vzpoury proti Bohu ve všech částech země.

Tak během těchto sedmdesáti let spoutal Rudý drak lidi řetězem otroctví.

– *Učinil vás otroky pýchy a nadutosti* s klamnou vidinou, že způsobí, abyste se obešli bez Boha a postavili sami sebe na místo Boha, aby mohl ve vás obnovit své gesto vzpoury a výzvy Boha na souboj.

Všude rozšířil blud ateismu a pohaněl lidstvo, aby vytvořilo novou civilizaci bez Boha.

– *Učinil vás otroky rozkoše a nečistoty* tím, že pravého Boha nahradil novými idoly, mnoha lidmi dnes následovanými a uctívanými: sex, zábava, peníze, blahobyt.

Hřích tak rozprostřel svůj temný závoj mrazu a smrti nad světem.

– *Učinil vás otroky egoismu a lakoty*, dovedl vás k přemrštěnému vyhledávání vlastního prospěchu, nadvlády nad druhými a stali jste se necitlivými k velkým potřebám chudých, maličkých, nemocných, potřebných.

Svět se stal velkou pouští bez lásky a v této nesmírné poušti kolik mých dětí je poražených, zbitých a vyvrácených!

Žili jste sedmdesát let jako otroci mého Protivníka, jemuž se podařilo proměnit svět v město Babylon, zvrácený a hříšný, který pohárem rozkoše a rozmařilosti svedl všechny národy země.

Ale teď už údobí tohoto babylonského otroctví bude končit.

Učiním konec vašemu otroctví!

V tomto mariánském roce nebeská Matka otvírá bránu do nové éry vašeho osvobození.

Proto brzy uvidíte neobyčejná znamení, která vám dám, abyste se mohli připravit na největší zázrak, který se nyní chystá uskutečnit. Sluneční zázrak, který se stal během mého posledního zjevení, byl pouhým prorockým znamením, upozorněním, abyste hleděli na Knihu dosud zapečetěnou.

Dnes jsem poslána Bohem tuto Knihu otevřít, aby vám ta tajemství byla odhalena.

Tak budou moci konečně všichni pochopit, k jak nesrovnatelné hloubce a univerzálnosti obnovy vás přivede vítězství Ježíšovy milosrdné Lásky, které se uskuteční triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

Dongo (Como), 28. listopadu 1987

Sobota, začátek adventu

Připravujte se se mnou!

„Začněte toto období adventu se mnou, přemilí synové!

Ozáření mým neposkvrněným světlem, které se všude rozlévá jako červánky, ohlašující příchod Krista, připravte se všichni k radostnému přijetí Pána, jenž přichází.

Připravte se dobře na Vánoce.

Připravte se se mnou k prožití liturgické památky jeho narození v míru, tichu, v rozechvělém očekávání.

V tomto čase přípravy ať vzroste vaše víra, zjasní se vaše naděje, zesílí láska, zvroucní vaše modlitba.

Připravte se se mnou na Ježíšův příchod, který se uskutečňuje denně v tajemství jeho skutečné přítomnosti v Eucharistii a v podobě každého člověka, kterého potkáte.

Toto každodenní setkání s Ježíšem se má pro vás stát radostnými a ustavičnými Vánocemi.

Otevřte své duše k přijetí daru jeho milosti a lásky. Otevřte dokořán brány svých srdcí a nabídněte mu pobyt v hřejivé lásce, až přijde osobně, aby se daroval každému z vás ve chvíli eucharistického přijímání.

Ať jsou vaše mysli osvětleny, abyste jej dovedli poznat pod křehkou a bolestnou podobou maličkých, chudých, nemocných, potřebných, hříšných, vzdálených, vyřazených na okraj společnosti, utlačených, pronásledovaných, umírajících.

Připravte se se mnou na jeho návrat ve slávě.

V této době musím připravit církve a celé lidstvo na jeho blízký a slavný návrat.

Proto bude moje přítomnost mezi vámi silnější a moje světlo ještě jasnější, jako když dosáhnou svého vrcholu červánky při východu slunce, které zaplaší ze světla veškerý stín noci.

Ať zmizí temná noc prohlašovaného popírání Boha a tvrdošíjného odporu proti jeho Zákonu, abyste se připravili k přijetí zářivého slunce Emanuela – Boha s námi.

Ať zmizí noc hříchu a nečistoty, abyste se připravili k přijetí Boha milosti a svatosti.

Ať zmizí noc nenávisť, sobectví a nespravedlnosti, abyste běželi vstříc Bohu lásky a pokoje.

Ať zmizí noc nevěry a pýchy, abyste se připravili na příchod Ježíše ve víře a pokore.

Od nynějška uvidíte moje světlo sílit, až dosáhne svého vrcholného jasu, který se odzrcadlí v každé části země.

Čím více se všude rozšíří neposkvrněné Světlo vaší nebeské Matky, tím více budou lidstvo a církev připraveny na přijetí Pána, který přichází.“

Rubbio (Vicenza), 8. prosince 1987
Svátek Neposkvrněného Početí

Nenechte se oklamat

„Moje nebeská záře sestupuje dnes na vás a chce ozářit celý svět.

Kráčejte v mém světle, chcete-li dosáhnout míru.

Světlo božské milosti, čistoty, svatosti, modlitby, stále dokonalejší lásky musí proniknout vaši bytost, mému Neposkvrněnému Srdci zasvěcené děti!

Žijete v bolestné době trestu.

Prožíváte temnou hodinu vítězství mého Protivníka, který je knížetem noci.

Prožíváte obtížné chvíle očisty.

Vyzývám vás tedy, abyste se utekli do bezpečného úkrytu mého Neposkvrněného Srdce a nechali se přikrýt nebeským pláštěm mého přecistého světla.

Kráčejte cestou, již jsem vám v těchto letech vytyčila, abyste se dnes stali nástroji mého pokoje.

Nedejte se oklamat!

Mír nepřijde na svět ze setkání těch, které nazýváte mocnými tohoto světa, ani z jejich vzájemných dohod.

Mír k vám může přijít jenom z návratu lidstva k Bohu obrácením, k jakému vás také v tento den volám, a modlitbou, postem a pokáním.

Jinak ve chvíli, kdy budou všichni křičet o míru a bezpečí, přijde znenadání neštěstí.

Proto vás žádám, abyste vyslyšeli mé naléhavé výzvy kráčet po cestě dobra, lásky, modlitby, umrtvování smyslů, pohrdání světem i sebou.

Dnes přijímám s radostí váš hold lásky, připojuji jej ke zpěvu slávy v nebi, k prosbám duší v očistci, k sboru chval církve bojující a putující, vyzývám vás žít v důvěře a ve velké naději na můj brzký a mimořádný zásah.“

Dongo (Como), 24. prosince 1987
Svatá noc

Radostná zpráva

„V tomto roce mně zasvěceném, milovaní synové, vás vyzývám, abyste bděli se mnou, vaší nebeskou Matkou, a mým přecistým snoubencem Josefem v modlitbě, důvěře a čekávání.

Kolik námahy stála cesta až do Betléma! Kolik utrpení při každém odmítnutí otevřít nám dveře; kolik důvěry v Otce, který nás vede za ruku k uskutečnění svého velkého plánu Lásky!

Plán, který se uskutečňuje souběhem neočekávaných okolností, jež připravují událost tohoto mimořádného divu.

Soucitné gesto pastýře, který ukazuje na blízkou jeskyni; otevření jediné branky chudého a nevzhledného útulku; vynaložení lidské námahy udělat to místo trochu pohostinnějším; především naše bezvýhradné podrobení se vůli nebeského Otce, který svému jednoroznému Synu, který se má narodit, připravil chudé a chladné jesle.

Avšak Srdci novorozeného Děťátka je milé teplo mé lásky; moje náruč, v níž ho s nesmírnou něžností chovám, je měkkou kolébkou; mé mateřské polibky jsou drahocennými perlami a ubohé plenky, do nichž ho zavínuji, jsou mu královským pláštěm.

Náhle je tma přefata živým světlem, které padá z nebe, ticho se rozezvučí nejsladšími zpěvy a rajskými harmoniemi, pustina se zaplňuje nesčítnými zástupy andělů a noc se otevírá do Narození dne, který nezná západu.

Je Svatá noc.

Je noc, která navždy zvítězila nad tmou.

Je noc, která se otvírá radostné zprávě z nebe: „Zvěstuji vám všem velikou radost: narodil se vám Spasitel, Kristus Pán.“

Dnes noc ještě pokrývá celý svět a tma houstne nad životem lidí i národů.

Je to tma z nedostatku víry, z tvrdošíjného odporu a velkého, tak velkého odmítnutí Boha.

Je to chlad hříchu, který zabíjí v lidských srdcích každý zárodek života a lásky.

Je to ubohost člověka zrazeného ve své důstojnosti, pohaněného a uvrženého do vnitřního otroctví.

Je to Boží mlčení, které tíživě spočívá na hřmotu hlasů a křiku, na neustále se šířící záplavě hlasů a obrazů.

Ale v hluboké noci tohoto vašeho století – hle, vychází mé mateřské světlo jako červánky a šíří se do všech částí světa.

Svým hlasem, který vám dávám slyšet na tolika místech; svou přítomností, která je stále zjevnější a mimořádnější; svými poselstvími, která se stávají stále naléhavějšími, ve Svaté noci tohoto mariánského roku chci ještě všem opakovat: Já jsem Jitřenka, která připravuje narození zářivého Slunce – Krista.

Radostnou zprávu chci dnes dát všem svým dětem: Už je blízko doba jeho slavného návratu!“

Veliké trápení

„V mém Neposkvrněném Srdci v neustálé modlitbě prožijte se mnou poslední hodiny tohoto roku, který dnes končí.

Je to důležitý rok a mým Neposkvrněným Srdcem obzvláště požehnaný, protože můj papež mi jej slavnostně a oficiálně zasvětil.

Teď jste v polovině tohoto mariánského roku.

Vstoupili jste do mé doby.

Jste ve znamení velkých událostí, které vám byly předpověděny.

Naučte se číst a rozjímat, co je vám v Písmu jasně popsáno, aby vám to pomohlo pochopit dobu, ve které žijete.

Svým mateřským hlasem vás všechny přivedu k pochopení *znamení velikého trápení*.

V evangeliích, v apoštolských listech a v Apokalypse jsou vám jasně popsány určité znaky k pochopení, co je období velkého trápení.

Všechna tato znamení se uskutečňují v této vaší době.

– Především v celé církvi se šíří *velký odpad* z nedostatku víry, který se rozmáhá také mezi samými jejími pastýři.

Satanovi se podařilo rozšířit všude velký odpad lstivým sváděním, které přivedlo mnohé k tomu, že se vzdělili od pravdy evangelia, aby mohli jít za bajkami nových teologických teorií a aby měli potěšení ze zla a hříchu, vyhledávaného jako opravdové dobro.

– Pak se ve vaší době množí *zvraty přirozeného řádu*, jako zemětřesení, sucha, záplavy, katastrofy, které působí náhlou smrt tisíců lidí, následovány epidemiemi a nevyléčitelnými nemocemi, které se šíří.

– Kromě toho jsou vaše dny poznamenány *neustálou válečnou vřavou*; války se množí a každý den kosí nesčetné oběti.

Rostou nesváry a různice uprostřed národů; propagují se vzpoury a boje mezi různými národy; dále se šíří krvavé války přes veškerou námahu, vynaloženou k dosažení míru.

– Konečně ve vaší době nastanou *velké úkazy na slunci, měsíci a hvězdách*.

Sluneční zážrak ve Fatimě byl znamením, které jsem vám dala jako upozornění, že nyní přišly doby těchto mimořádných jevů, které se dějí na nebi.

A kolikrát jste vy sami mohli během mých nynějších zjevení pozorovat mimořádné jevy na slunci!

Jako vám rašící pupence na stromech napovídají, že už přišlo jaro, tak tato velká znamení v této vaší době vám říkají, že už k vám přišlo veliké trápení, které vás připraví pro novou éru. Tu jsem vám slíbila spolu s triumfem svého Neposkvrněného Srdce ve světě.

To je důvod, proč mi byla zasvěcena tato vaše doba se zvláštním mariánským rokem k mé počtě.

Proto Nejsvětější Trojice svěřila Neposkvrněnému Srdci vaší nebeské Matky úkol připravit církev a celé lidstvo, aby s důvěrou prožívalo hodinu velikého trápení, jež vás připraví na slavný Kristův návrat.“

1988

(Mariánský rok)

OSVĚCUJTE ZEMI

Osvěcujte zemi

„Dnes patříte na svou Nebeskou Matku a všichni ji vzýváte, abyste obdrželi velký dar Pokoje.

Slavností mého božského Mateřství začínáte tento nový rok, věnovaný mé obzvláštní účtě, protože mi byl zasvěcen.

Ve svém Neposkvrněném Srdci mám hlubokou touhu, kterou chci dnes zjevit vám, mým maličkým, kteří jste se mi svým zasvěcením zcela oddali.

– *Především vám svěžuji své hluboké roztrpčení*, když vidím, jak mnozí synové církve tento mariánský rok dosud prožívali v největší suchopárnosti.

Zatímco jsem hluboce vděčná svému papeži Janu Pavlu II. za způsob, jakým připomíná všem dar tohoto mně zasvěceného roku, musím také vyjádřit svoji vnitřní bolest nad postojem úplného nezájmu ze strany přemnohých biskupů, kněží, řeholníků a věřících.

V kolika diecézích se dosud neučinilo nic z toho, co bylo stanoveno k dobrému prožití tohoto roku, mně zasvěceného, podporování projevů zbožnosti vůči mně, setkávání v mých svatyních, kde je též možno získat zvláštní jubilejní odpustky!

Můj protivník, který se v těchto dnech utrl z řetězu s obzvláštní zuřivostí, dělá všechno, aby zabránil, že by tento rok vedl k všeobecné obnově zbožnosti a modlitby ke mně. Síly bezbožectví a zednářství, proniknuvší až do nejvyšších míst církve, se spojily, aby podle a skrytě bojkotovaly tento mariánský rok.

Příkrov temnoty se rozprostřel nad církví a slovo mého papeže padá stále víc do nesmírné pustiny.

– *Pak svěžuji svou mateřskou vůli vám*, svým ochotným a poslušným synům, protože posloucháte můj hlas a náležíte k mému vítěznému šiku.

Žádám od vás zadostučinění za nezám a tak nesmírný nedostatek odezvy ze strany přemnohých mých synů tím, že budete prožívat s ještě větší velkodušností a s obzvláštním zaujetím druhou polovinu tohoto mariánského roku.

Chci na vás, abyste reagovali na moji opakovanou prosbu zasvěcení.

Konejte často a především životem dotvrzujte zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Přesvědčte co největší možný počet kněží, řeholníků a věřících, aby vykonali toto zasvěcení, které si přeji a znovu a znovu žádám i ve vašich dnech.

Rozmnožujte svá večeradla modlitby. Modlete se více; modlete se se mnou; modlete se svatý růženec.

Toužím po tom, aby se křesťanské rodiny zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci a staly se večeradly modlitby, lásky a života se mnou.

Ať kněží mého hnutí shromažďují své věřící ve večeradlech modlitby, neboť tento rok potřebuji velikou sílu přímluvy a dostiučinění, abych splnila plán, který Největější Trojice světila mému Neposkvrněnému Srdci.

– *Nakonec vám slibuji, že přijmu váš synovský hold a požehnám tento čas, který mi byl svěřen.*

Během tohoto roku pocítíte mnohem silněji a mimořádněji moji přítomnost. Začnou se naplňovat veliké události, na něž jsem vás připravila.

Proto vás dnes zvu, abyste se nechali proniknout tajemstvím mého božského a univerzálního mateřství. Jděte dále s důvěrou a nadějí.

Nebeská Matka vás učí žít v srdci života Božího a činí z vás nástroje svého Pokoje.

Tak jste připraveni k úkolu, který vám svěřuji: Jděte a osvěćujte zemi v těchto dnech hluboké tmy. Tehdy se bude moci sklenout skrze vás velká duha smíru lidstva s Bohem a obepnout novým světlem celý svět.“

Porto Alegre (Brazílie), 2. února 1988

Obětování Ježíše v chrámě

Ve vás já jsem oslavena

„Doprovázejte mě, synové nejmilejší, když nesu na loktech své Dítě Ježíše do chrámu jeho světla a slávy.

Nechte se i vy s pokorou, ochotou a mírností vést v mém mateřském náručí.

Vedu vás do chrámu Páně.

Vedu vás k plnému zjevení jeho světla a jeho slávy.

Toto je doba vašeho plného zjevení.

Nastaly dny vašeho veřejného svědectví.

Ukažte se v těchto posledních časech všem jako maličci, mně zasvěcení a jako velcí apoštolové své Nebeské Matky.

Přišla hodina, kdy chci být ve vás oslavena před tváří církve a světa.

– *Oslavuji se ve vás, jdete-li se mnou ve světle víry.*

Přijímejte s pokorou Slovo Boží; meditujte o něm v mysli; uchovávejte je v srdci; žijte je každodenním bytím.

Písmo svaté, zejména Ježíšovo evangelium, budiž jediným vašim světlem v těchto dobách temnot.

Věřte evangeliu; žijte evangelium; hlásejte evangelium v jeho celistvosti.

Proti bludům, které se šíří; proti velké zradě, vykonané přemnohými mými syny, kteří rozervali Ježíšovo evangelium lidskými, racionalistickými a přirozenými výklady, buďte dnes vy, moji nejmilejší, jediným žitým a do písmene hlásaným evangeliem.

Tak skrze vás bude znovu zářit světlo víry a ve vás já jsem oslavena.

– *Oslavuji se ve vás, kráćíte-li se mnou ve světle lásky.*

Milujte s tlukotem mého Neposkvrněného Srdce Nejsvětější Božskou Trojici.

Milujte Otce, který vás obklopuje svou něžností, nese vás ve svém náručí a je stále při vás svou Prozřetelností.

Milujte Syna, který se stal vaším bratrem a dal vám nové srdce a nového ducha, abyste se mohli sami stát žitým vyjádřením jeho božské lásky. Ježíš od vás čeká jen lásku.

Milujte Ducha Svatého, který ve vás přebývá, aby vás dovedl k dokonalosti lásky, a sděluje se vám svými sedmi dary, abyste se mohli dnes stát mohutným svědectvím lásky.

Potom milujte, s tímž srdcem Ježíšovým, všechny své bratry, zejména ty nejchudší, hříšníky, vzdálené, nemocné, raněné, bité, opovrhované, slabé, nejnepatrnější.

Tak v těchto dnech násilí a nenávisti, bezuzdného egoismu a vyprahlosti dáváte na nesmírnou pustinu světa sestoupit nebeské rose Božího milosrdenství.

A skrze vás bude znovu zářit slunce lásky *a ve vás já jsem oslavena.*

– Oslavuji se ve vás, kráčíte-li se mnou ve světle svatosti.

Kráčejte cestou pohrdání světem a sebou samými, cestou ustavičné modlitby, umrtvování smyslů a pokání.

Stavte se proti duchu světa, který šíří všude mravní toleranci, uspokojování všech vášní, rozkoš vyhledávanou a chtěnou, hřích páchaný vědomě a se zjevným pohrdáním svatým zákonem Páně.

Tak v těchto dnech bezbožnosti a nesmírné nemravnosti šíříte vy vůni svatosti.

A skrze vás bude opět zářit světlo čistoty a Boží milosti *a ve vás já jsem oslavena.*

Ve vás jsem oslavena, když jste pokorní, chudí, maličcí, čistí a milosrdní.

Ve vás se oslavuji, když kráčíte ve světle víry, lásky a svatosti. Tehdy vy šíříte moji slávu, předem uskutečňujete můj triumf, stáváte se paprsky světla, vycházejícími z mého Neposkvrněného Srdce, aby v těchto dnech hlubokých temnot osvěcovaly zemi.

Dnes vás přivádím všechny s radostí do svatého chrámu nové éry, přicházející na svět.“

Manaus – Amazonia (Brazílie), 11. února 1988

Výročí lurdského zjevení

Pán mě posílá k vám

„Dnes si připomínáte mé zjevení mé malé dceři Bernadettě v ubohé jeskyni Massabielle.

Od té chvíle jsem znásobila dobou i místy svá mimořádná zjevení.

Toto století bylo poznamenáno mojí neobyčejnou přítomností mezi vámi, a aby si ji všichni uvědomili, znásobila jsem všude svá zázračná zjevení.

Proč se v těchto dobách zpřítomňuji mezi vámi způsobem novým, ustavičným a mimořádným?

Protože toto jsou doby panství mého protivníka, Rudého draka, satana, dávného hada, jemuž rozdrtím hlavu.

Pod břemenem jeho panství rostou pro vás zkoušky a utrpení, rány a pády, a tak pro všechny vyvstává větší nebezpečí zatracení.

Proto se vám mimořádným způsobem zjevují, abych vás vyzvala k důvěře, k naději, abyste se ke mně utíkali svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci.

Moje přítomnost se zesiluje tím více, čím více se přibližuje mé vítězství definitivní porážkou satana.

Proto vás všechny zvů, abyste na mne patřili s důvěrou a velkou nadějí.

Pán mě posílá k vám, abych vám přinesla jeho spásu.

Poděkujte mu za tento dar a přijměte jej s pokorou a vděčností.

Přicházím jako poselkyně jeho vítězství.

Jsem poslána, abych připravila cestu pro slavný Ježíšův návrat.

Kráčejte v mém světle a staňte se apoštoly své Nebeské Matky v těchto posledních časech.

Rozlévejte všude vůni mé přítomnosti a mé mateřské něhy. S radostí vám všem žehnám.“

Recife – Pernambuco (Brazílie), 17. února 1988

Popeleční středa a začátek postu

Obrátte se a vraťte se k Pánu

„Z této země, tak ohrožené mým Protivníkem, kde se zejména v těchto posledních dnech mnoho mých synů stalo nástroji satanova panství, svádějícího všechny národy země číši neřestí a rozkoší, obracím se na vás s novou starostlivou výzvou k pokání.

Obrátte se a vraťte se k Pánu cestou upřímného pokání a osobním vyznáním svých hříchů kněžím.

Obrátte se a vraťte se k Pánu cestou vědomého a vážného předsevzetí varovat se hříchu a vyhýbat se každé příležitosti, která by vás mohla přivést k pádu do hříchu.

Obrátte se a vraťte se k Pánu cestou umrtvování smyslů, pokání a postu.

Dnes začíná postní doba tohoto mariánského roku: doba, v níž církev nabádá všechny ke skutkům milosrdenství a pokání.

Já, vaše Nebeská Matka, vás dnes zvů, abyste dobře prožívali svatopostní dobu tohoto roku, mně zasvěceného.

Už se končí čas poskytnutý Pánem lidstvu k obrácení.

Uposlechněte tedy mého starostlivého hlasu, který vás vybízí učinit, oč vás nyní žádám pro spásu lidstva.

– Především chci, aby v každém z vás zesílilo rozhodnutí žít v milosti Boží, zřici se satana a jeho zlých skutků, zřici se světa a jeho četných svodů.

Kráčejte vytrvale po cestě čistoty, lásky a ještě větší svatosti.

– Potom na vás žádám osobní skutky umrtvování a pokání.

Obětujte mému Neposkvrněnému Srdci každodenně růženec z mnoha malých skrytých umrtvování, vykonaných pro spásu přemnoha vašich bratří, kteří žijí trvale v hříchu a nalézají se v otroctví satana.

– Nakonec vás žádám, abyste se vzdalovali všeho, co může poskvrnit čistotu vašeho srdce a cudnost vašeho života.

Nezúčastňujte se světských podívaných.

Nemarněte čas u televize, která je nejsilnějším nástrojem v ruce mého Protivníka, jíž šíří všude temnoty hříchu a nečistoty.

Televize je bůžek, o němž se mluví v Apokalypse, vytvořený k tomu, aby se mu klaněly všechny národy země, jemuž Dábel dává tvar a pohyb, aby se v jeho ruce stal strašným prostředkem svodů a zvrhlosti.

Budete-li konat, oč vás dnes žádám, vložte do mých rukou mocnou sílu přimluvy a zadostiučnění.

Tak se mohou objevit před trůnem Pána velkého a hrozného, spravedlivého a svatého, a vzývat pro vás Boží milosrdenství: – Odpust', Pane, nepravosti lidu svého, který jsi získal za cenu své nejsvětější Krve.

A dříve než skončí čas poskytnutý vám k obrácení, budete už moci spatřit znamení triumfu slitovné lásky Ježíšovy v prvních mimořádných zásazích Neposkvrněného Srdce vaší Nebeské Matky.“

S. Paolo – Itaici (Brazílie), 25. února 1988

*Exercicie ve formě večeradla kněží
a věřících MKH z celé Brazílie*

Moje mateřské poselství

„Jak je moje přebolestné Srdce potěšeno v tyto dny od vás, mých přemilých, a dětí mně zasvěcených, kteří jste přišli ze všech končin tohoto velikého národa!

Jsem stále s vámi, jako jsem byla s apoštoly a učedníky ve večeradle jeruzalémském.

Připojuji se k vaší modlitbě.

Jsem účastna chvil vašeho sbatržení.

Z tohoto večeradla se chci dnes obrátit *se svým mateřským poselstvím* k celé Brazílii, zemi tolik ohrožené mým Protivníkem, avšak tolik milované a ochraňované vaší Nebeskou Matkou.

– Mé Srdce je zarmouceno velkou bolestí pro situaci, v níž se zde moje církve nachází.

Ona je vnitřně rozdělena; je ohrožena ztrátou pravé víry; mnoho bludů se rozlévá v jejím nitru.

Příčinou této situace jsou pastýři, kteří už nejsou spojeni s papežem. Jediná jejich starost je obrácena pouze na sociální problémy a zapomíná se na to, že Ježíš ze-

mřel na kříži a vstal z mrtvých, aby vám získal veliký dar Vykoupení a přinesl spásu duším.

Tak se stále více šíří učení teologie osvobození, které je opravdovou zradou na Kristu a jeho evangeliu.

Biskupové a kněží svaté církve Boží, vraťte se k plné jednotě s papežem; vraťte se s odvahou a věrností k hlásání Pravdy, kterou vám Ježíš zjevil.

Hlásejte evangelium v jeho integritě a mějte péči o stádo vám svěřené.

Schizma a odpadlictví ohrožují dnes církev žijící v tomto vašem národě.

– Mé Srdce je plné bolesti pro veliké nebezpečí, hrozící vaší vlasti z rozšíření násilí a nenávisti, zla a nemorálnosti.

Ve jménu falešného způsobu chápání svobody jsou dnes dovoleny a ospravedlnovány i nejtěžší morální zlořády.

Nečistota je vyvyšována a šířena hromadnými sdělovacími prostředky a příkrov temnot sestoupil, aby zatemnil duše přemnohých mých synů.

Nenastane-li všeobecný návrat k Pánu cestou obrácení a pokání, může brzy stihnout tento váš národ veliký trest.

– Chci vám říci, že dnes je mé Neposkvrněné Srdce potěšeno vaší odpovědí zasvěcením a modlitbou.

Přiveďte co největší počet mých dětí k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, které si přeji a žádám.

Vy, účastníci tohoto večeradla, se stáváte apoštoly zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci v celé Brazílii.

Rozmnožujte večeradla modlitby.

Především rozšiřujte rodinná večeradla jako velikou síť spásy.

Tak se stáváte paprsky světla, vycházejícími z mého Srdce, aby osvětlily celou Brazílii v těchto dnech hluboké temnoty.

Stáváte se znamením mého mateřského triumfu.

Jste nástroji mého vítězství.

A skrze vás, kteří jste mi odpověděli, přinese Nebeská Matka vaší církvi a vaší vlasti dar záchrany a pokoje.“

San Marco (Udine), 22. března 1988

Sláva Mariina

„S jakou radostí jsem přijala zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci v tento den tvých narozenin!

Vzala jsem tvé srdce a zanesla jsem je ještě hlouběji do své mateřské zahrady a vložila jsem je do planoucí výhně lásky Božského Srdce mého Syna Ježíše.

Toto tvé srdce už nám cele náleží a chceme z něj učinit dokonalý nástroj své nejčistší lásky.

Žádám od tebe, abys miloval stále více.

Miluj každý den, každý okamžik svého života.

Nic ať nekalí čistotu a sílu tvé lásky.

Miluj Nejsvětější Božskou Trojici oslavou Otce, napodobením Syna, přijímáním darů Ducha.

Miluj spolu s Božským Srdcem Ježíše všechny své bratry, zvláště ty nejneopatrnější, nejudušší, nejposlednější, zoufalé, vyděděné, hříšníky.

Buď zářivým paprskem mé mateřské milosrdné lásky.

Miluj své bratry kněze, zvláště ty nejslabší, nejkřehčí, ty, kteří klesají, kdo jsou uvěznění pouty vášně, zejména pýchy a nečistoty.

Denně se za ně obětuj v tichu a ve skrytosti, v pokoře a poddajnosti.

Staň se obětí sladkou a mírnou, mnou na oltář položenou pro dobro a spásu všech kněží.

Miluj ustavičně, bez únavy.

Každou věc konej pouze z lásky.

Cestu, kterou musíš pro mne vykonat, z lásky.

Kříž, který musíš nést, z lásky.

Těžkou práci, kterou musíš vykonat, z lásky.

Večeřadla, která dále šíříš, z lásky.

Krajiny, které procházíš, z lásky.

Vzdálené kontinenty, kam přicházíš, z lásky.

Vroucí modlitbu, kterou od tebe žádám, z lásky.

Utrpení, které na tobě denně požaduji, z lásky.

Únavu, která se tě zmocňuje, z lásky.

Vyčerpání, které tě sráží k zemi, z lásky.

Tvá omezení, která tě pokořují, z lásky.

Nedostatky, které tě provázejí, z lásky.

Celý svůj život, který mi v dar přinášíš, z lásky.

Pouze tehdy budeš na zemi slávou Mariinou.

Pouze tehdy budeš moci vyplnit poslání, které jsem ti svěřila, a dáš vykvést ve své osobě, ve svém životě a ve svém díle zahradě mých největších a nejmimořádnějších divů.

S láskou a radostí žehnám tobě s mým papežem, se všemi mými milovanými kněžími a s dětmi mně zasvěcenými.“

Dongo (Como), 31. března 1988

Zelený čtvrtek

Janové eucharistického Ježíše

„Mojí milovaní kněží, dnes je váš svátek.

Je to den, který připomíná poslední večeři, ustanovení Nejsvětější Svátosti a nového kněžství v jeruzalémském večeřadle.

Je to váš svátek, protože jste byli ve večeřadle duchovně přítomni i vy, kteří jste se stali účastníky na služebném kněžství Kristově.

Jsem Matkou vás kněží, protože jste mi byli Ježíšem výslovně svěřeni v osobě vašeho bratra Jana.

Vstupte dnes do večeřadla mého Neposkvrněného Srdce.

Otevřte mi bránu svého kněžského domu, abych tam mohla vstoupit jako Matka, která vás miluje, formuje vás a vede vás též v intencích přání, která vám dnes sdělil svým listem můj papež, nejprvnější syn mého mateřského zalíbení.

Toto je nejkrásnější způsob prožití Zeleného čtvrtku v mně zasvěceném mariánském roce.

Nuže, já vás vedu k plné realizaci tajemství lásky vašeho kněžství; pomáhám vám, abyste byli věrni závazkům, které jste na sebe vzali, zvláště celibátu; ukazují vám cestu, kterou máte jít, abyste byli hodni tak velikého daru, daného vám mým Synem Ježíšem.

Vedu vás, abyste byli kněžími podle jeho Božského Srdce, plného slitování.

– Proto vám dávám růst v hluboké intimitě života se mnou, způsobem prostým a spontánním, tak abych mohla žít s vámi v příbytku vašeho kněžského života, jako jsem žila s apoštolem Janem v jeho domě.

Patřte na děti, jak se nechávají vést matkou, sledují její pokyny, poslouchají její poučování a odpozorovávají všechno od ní.

Tak číňte i vy.

Navykněte si konat všechno se mnou: když vstáváte, když se modlíte, sloužíte mši svatou, recitujete breviář, jste zabráni svou apoštolskou činností.

I když vaším přičiněním je církev krásnější, i když chcete konat nové věci, konejte je se mnou, v duchu synovské důvěry a stálé závislosti.

Pak nikdy nic nezkalí pokoj vašeho srdce.

Ať můj Protivník dělá všechno možné, aby vás přivedl do neklidu, najde kolem vás neproniknutelné brnění a vy budete neustále ponořeni do neměnného klidu, budete přivedeni na nejvyšší vrchol vnitřního pokoje a kontemplace.

– Vedu vás také k trvalé intimitě života, lásky, adorace, důkuvzdání a dostiucinné ní Ježíši, přítomnému v Eucharistii.

S elánem víry, která vás osvětluje, s plamenem lásky, který vás spaluje, se silou upřímných milovníků, bdělých strážců, musíte jít až za hranice vnějších způsob, abyste zakusili v duši *přítomnost Ježíšovu v Eucharistii*, neboť pod bělostným závojem každé konsekrované Hostie je Ježíš skutečně přítomen mezi vámi.

Vy Ho nemůžete vidět, je to, jako byste byli zde a On na druhé straně zavřených dveří.

Je to jen tato clona, která vám brání vidět Jej očima, slyšet Jej ušima, komunikovat s Ním vnějšími smysly těla.

Vy však musíte jít za vnější způsoby, abyste s Ním komunikovali schopnostmi duše.

Schopnost rozumu vám dává vidět Ježíše v lesku Jeho Těla oslaveného, jak se zjevil mně po mém zmrtvýchvstání, celý zářící, s okouzující tváří, s vlasy zlatými, s očima syté modři, s nohama, které se tolik pro vás nachodily, ještě ozářenýma rameny, které Jej protkly, s úsměvem nekonečné dobroty a s Jeho raněným Srdcem, z něhož vyvěral jasný pramen lásky a Milosti.

Světlem rozumu jej vidíte v lesku Jeho božství.

Ježíš se vám zjeví ještě více, sdělí se vám ještě silněji, a tak bude vaše nazírání, kontemplace mnohem krásnější, než kdybyste jej mohli vidět pouhými tělesnými smysly.

Schopnost vůle vás vede k tomu, abyste plnili stále Jeho božskou vůli.

Jako kompas směřuje k severnímu pólu, tak je vaše vůle neodolatelně přitahována Jeho vůlí.

Když se někdy od ní odchýlíte, skoro to nepozorujete, je ve vás síla, která vás nasměruje do správného směru, neboť vaše vůle je pohlcena Jeho božskou vůlí.

Vaši mysl se dostává stále více světla, protože myslíte, jako On myslí, chcete to, co On chce, a tak žijete v intimitě života s Ježíšem, který ve vaší kněžské existenci naplňuje ještě dnes své božské poslání konat vůli Otcovu: „Přicházím, Bože, abych splnil tvou vůli. – Ne má, ale tvá vůle se staň.“

Schopností lásky jste neodolatelně přitahováni Jeho božským slitovným Srdcem.

Synáčekové moji, vaše srdce ať se zcela ponoří do Jeho eucharistického Srdce, abyste mohli vstoupit do osobní intimity života s Ním.

Tehdy Ježíš vezme vaše malé srdce, otevře je, rozšíří a naplní svou láskou. On miluje ve vás a vy milujete v Ném, a tak jste strhováni stále hlouběji do úžasného víru Jeho božské dokonalé lásky.

Tehdy, jako byl Jan nejmilejším apoštolem, povoláním k hluboké intimitě života s Ježíšem, žijícím v lidském těle, i vy se stáváte novými Jany, povolányi k hluboké intimitě života s Jeho oslaveným tělem, skutečně přítomným jako oběť a skrytým pod způsoby proměněného Chleba, který je uchováván ve všech svatostáncích světa.

Synové nejmilejší, hleďte Ježíše, abyste ukojili svou žízeň po blaženosti; jděte k Němu, abyste zadostučinili své veliké potřebě lásky; položte i vy hlavu na Jeho Srdce, abyste slyšeli jeho tlukot; žijte stále s Ním, vy, kteří jste povoláni být Jany eucharistického Ježíše.

– Nyní vám svěřuji svou mateřskou vůli, aby eucharistický Ježíš našel ve vašich kostelích své královské sídlo, kde se Mu dostává úcty a klanění od věřících, kde je též neustále obklopen nesčetnými zástupy andělů, svatých a očistcových duší.

Snažte se, aby Nejsvětější Svátost byla též obklopena květy a světly jako znameními vaší lásky a vaší něžné zbožnosti. Vystavujte ji často úctě věřících; rozmno-

žijte hodiny veřejné adorace jako zadostučinění za lhostejnost, urážky, četné svatokrádeže a strašnou profanaci, již je vydána při černých mších, onom dábelském a svatokrádežném kultu, který se stále víc šíří a který vrcholí nevylicitelnými a obscenními činy vůči Nejsvětější Eucharistii.

Kvůli tomu je svět ponořen do nehlubší noci, do temnoty hříchu a nečistoty, egoismu a nenávisti, lakoty a bezbožnosti a už se zdá, že už nic není s to zadržet jej od pádu do bezedné propasti.

Avšak velká hodina spravedlnosti a Božího milosrdenství už nadešla.

Vám, moji nejmilejší kněží, povolání být Světlem světa, přináleží nyní úkol osvčovat zemi v těchto dnech hluboké temnoty.

Proto vás dnes žádám, abyste mě nechali vstoupit do domu svého kněžského života, neboť nastala hodina triumfu Neposkvrněného Srdce vaší Nebeské Matky ve vás.“

Dongo (Como), 1. dubna 1988

Velký pátek

Hle, Matka tvá

„Nejmilejší synové, přijímáte dnes nejvyšší dar od mého syna Ježíše, umírajícího na kříži.

„Hle, Matka tvá.“

V této chvíli se nalézám pod jeho křížem, proniknutá mečem bolesti.

Viděla jsem svého Syna vystupovat na návrší Kalvárie, stlačeného tíhou kříže; hlavu zraněnou trnovou korunou; tělo proměněné bičováním v jedinou krvavou ránu; tvář znetvořenou krví a bolestí; jeho oči zastřené pláčem; jeho Srdce, utištěné tíhou nevděku a nedostatku lásky.

Cítíla jsem úder hřebů, které mu probodly ruce a nohy; silný náraz kříže o zem, při kterém se zachvěl bolestí; steny jeho ukřižovaného těla v posledních hodinách jeho krvavé agonie.

Nyní stojím pod křížem a drtí mě tíha rouhání a výkřiky nenávisti a nelidské špatnosti těch, kteří asistují jeho popravě.

Zachycuji do kalicha svého mateřského Neposkvrněného Srdce každou kapku jeho utrpení, jeho strašnou žízeň, odpuštění kajícímu lotru, modlitbu za ty, kteří jej křížují, pocit opuštěnosti od samého Boha, jeho gesto synovské odevzdanosti do vůle Otcovy.

Avšak několik okamžiků před tím, než se jeho Božské Srdce uzavírá pozemskému životu, otevírá se k poslednímu daru: Hle, Matka tvá.

Tak jsem se stala Matkou veškerého lidstva, vykoupeného mým Synem.

Jsem pravou Matkou vás všech.

Nový hrob, který ho přijímá mrtvého, se proměňuje v kolébku, v níž se vy všichni rodíte k životu.

Nejmilejší synové, přijímejte s láskou tento jeho poslední dar, protože u kolébky, v níž jste se znovu narodili, je přítomna Matka, kterou vám dal Ježíš.

Přijměte mě do svého života, abych vám mohla pomáhat kráčet stejnou cestou, kterou vás předešel Ježíš.

Otevřte mi brány svého kněžského domu, abych jej mohla okrášlit a ozdobit svatostí a čistotou.

Prožívejte spolu se mnou každý den, abyste načerpali sílu nést svůj kříž a následovat Ježíše až na Kalvárii.

Nechte se ode mne formovat, chcete-li, aby byl váš život prosycen vůní květů všech ctností.

O Velkém pátku tohoto mariánského roku chápete plně vzácnost Ježíšova daru, když otevřel ústa, aby vám řekl slova, která už nikdy nesmíte zapomenout: „*HLE, MATKA TVÁ.*“

A žijte stále naplnění vděčnosti k Ježíšovi, že vám dal tento svůj poslední dar.“

Dongo (Como), 2. dubna 1988

Bílá sobota

V utrpení mé opuštěnosti

„Je Bílá sobota.

Je den mé velké bolesti.

Je den mé neustálé modlitby.

V tomto mariánském roce, mně zasvěceném, se tento den shoduje s první sobotou v měsíci.

Přišla jsem z Nebe, abych vás požádala o dar pěti prvních sobot v měsíci. Žádala jsem o to 10. prosince 1925 mou dceru sestru Lucii, když byla v klášteře v Pontevendra.

Žádala jsem strávit tento den v duchu zadostučinění za urážky, kterých se dostává vaší Nebeské Matce.

Proč jsem žádala, abyste mi mezi všemi dny týdne obětovali sobotu?

Abych vám připomněla bolestné hodiny, které jsem strávila ten jediný den, kdy jsem zůstala bez svého Syna.

Tělo Ježíšovo leží mrtvé, položené v novém hrobě a já bdím, trvale pohroužena ve svém panenském bolu, v hlubokém spojení víry, lásky a naděje s Nebeským Otcem, sklánějícím se nad ranami mého nepopsatelného čekání polibkem své božské posily.

Dnes vás chci mít všechny při mně, přebolestné Matce, abyste mě utěšili, a já abych vás učila modlit se s důvěrou, trpět s ochotou, milovat s čistým srdcem, věřit s nezlomnou jistotou a doufat s hrdinstvím i proti zjevnému opaku věcí.

Je to den, kdy vás přijímám v bolesti své opuštěnosti a otevírám vám bránu, abyste mohli všichni vejít do bezpečného přibýtku mého duchovního mateřství.

Je to den, který vypučel jako květ nad heroismem mé lásky, mé bolesti, mé víry a mé skálopevné naděje.

Je to den vašeho nového odpočinku.

Proto vás zvu, abyste mi jej obětovali modlitbou svatého růžence, rozjímáním o jeho tajemstvích, svatou zpovědí, smírným svatým přijímáním a obnovením svého zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Tímto způsobem můžete přinést smír za urážky mně činěné, které působí tolik utrpení mému Srdci.

Mezi dnešními bludy jsou i takové, které se dotýkají osoby a cti vaší Nebeské Matky.

Někteří popírají moje Neposkvrněné Početí a mou plnost milostí; jiní už nevěří velikému privilegii mého ustavičného panenství a mého božského a univerzálního mateřství.

Vzdalují se ode mne ti, kteří mě obzvláště potřebují, a to malé děti, nepatrní, chudí, prostí, hříšníci.

A navíc jsou často odstraňovány z posvátných míst i moje obrazy.

Jako náhradu za tyto urážky, působené Neposkvrněnému Srdci vaší Nebeské Matky, vás žádám, abyste i nyní šířili pobožnost pěti prvních sobot v měsíci.

Žádala jsem o ni v prvním období tohoto století; znovu o ni žádám dnes, kdy se toto století kloní ke svému velmi bolestnému konci.

Učiníte-li, oč vás žádám, bude se úcta ke mně šířit stále více; tehdy budu moci uplatňovat velkou moc, svěřenou mi Nejsvětější Trojicí.

Tak budu moci připravit pro celé lidstvo novou éru jeho úplně nové obnovy ve slavném triumfu mého Syna Ježíše.“

Dongo (Como), 3. dubna 1988

Hod Boží velikonoční

Radujte se se mnou

„Ježíš, kterého jsem s nevýslovnou láskou nosila ve svém panenském lůně a po devět měsíců mu dávala tělo a krev, abych jej připravila na jeho lidské narození, *vstal z mrtvých*.

Radujte se se mnou.

Ježíš, kterého jsem jako dítě tiskla ve svém náručí, učila ho dělat první kroky, formovala ho a chovala jako milující a pečlivá matka, *vstal z mrtvých*.

Radujte se se mnou.

Ježíš, na kterého jsem nazírala v jeho dětství a viděla ho rozvíjet se podle rytmu jeho lidského růstu a měnit se v jinocha během jeho dospívání, *vstal z mrtvých*.

Radujte se se mnou.

Ježíš, který zakusil nepochopení, ústrky, trvalé odmítání ze strany náboženských autorit, zatímco byl stále více přijímán a následován nepatrnými, chudými, nemocnými a hříšníky, *vstal z mrtvých*.

Radujte se se mnou.

Ježíš, který byl zabit na kříži a položen do hrobu, *vstal z mrtvých*. Nejmilejší synové, radujte se se mnou v tento velikonoční den. Sdílejte se mnou nevypravitelnou radost, kterou zakoušelo mé Neposkvrněné Srdce, když jsem svýma očima, ještě zalitýma slzami, patřila na svého Syna Ježíše v božském jasu jeho oslaveného Těla.

V tom okamžiku se pro celé lidstvo bolest změnila v radost, temnota ve světlo, špatnost v dobro, hřích v milost, nenávisť v lásku, smrt v život, spravedlnost v triumf Božího Milosrdenství.

Radujte se se mnou, milovaní synové, že spolu prožíváme radostné tajemství těchto Velikonoc Mariánského roku, mně zasvěceného.

Dnes i toto ubohé lidstvo, dosud uzavřené v ledovém hrobě hříchu, odmítání Boha, nenávisť, násilí, války, nečistoty a nepravostí, je vyzváno, aby vyšlo ze svého hrobu temnoty a smrti.

Radujte se všichni se mnou, neboť v tento den jeho Velikonoc vám oznamuji, že zmrtvýchvstalý Ježíš přijde znovu v božském lesku svého majestátu a své slávy.“

Dongo (Como), 1. května 1988

Obětujte mi vonné květy

„Dnes začíná měsíc máj tohoto mariánského roku, mně zasvěceného.

Zvu vás, abyste jej prožili se mnou, v co nejtěsnějším společenství života s vaší Nebeskou Matkou.

Nastal můj čas a nyní se chystám vyjít z pouště, v níž se nacházím, abych vykonala své největší divy a dosáhla mnou předpověděného vítězství.

Proto vás potřebuji, milovaní synové.

Chci vrhnout na celý svět odraz světla mého Neposkvrněného Srdce skrze vás, kteří jste se mi zcela odevzdali svým dokonalým zasvěcením.

Chci působit skrze vás.

Chci milovat a zachraňovat skrze vás.

Chci se všem zjevit a dokonat triumf mého Neposkvrněného Srdce skrze vás.

Žádám vás, abyste tento měsíc strávili v hluboké důvěrnosti života se mnou.

Obětujte mi vonné květy své modlitby.

Modlete se více: modlete se s láskou a s vytrvalostí; modlete se modlitbou srdce.

Shromážděte znovu kolem sebe věřící dané vám do péče a vytvořte spolu s vaší Nebeskou Matkou opravdové večeradlo neustálé modlitby, abych mohla přivolat na církve a na svět druhé Letnice.

Obětujte mi vonné květy své důvěry.

Můj Protivník vás zkouší pokušením pochybování a malomyslnosti.

To je ta podlá léčka, které vždy používá, aby vás zastavil na cestě bezmezné důvěry ve mne.

Kolik z vás se zastavilo kvůli pochybám, kvůli nejistotě, kvůli nevěře!
Naslouchejte mi znovu s čistotou dětí.
Věřte mi znovu s prostotou chudých.
Následujte mě znovu s oddaností synů.
Obětujte mi vonné květy své lásky.
Milujte více. Milujte intenzivněji.
Buďte všem příkladem, uplatňující životem nové přikázání mého Syna Ježíše:
„Milujte se, jako jsem Já miloval vás.“
Nesudte, nekritizujte, neztracujte.
Buďte ke všem dobří, ohleduplní a milosrdní.
Buďte rosou mé mateřské něžnosti, sestupující na poušť egoismu a nenávisti, vy-
prahlosti a nedostatku lásky.

V těchto časech strojí satan četné úklady také tomuto mému dílu lásky, hodla-
je zasít mezi vás rozkol.

Proto vás všechny zvu, abyste byli ochotnější a pokornější, poslušnější a ještě
úžeji spojení s tímto mým nepatrným synem, kterého jsem si vyvolila jako nástroj
pro šíření Mariánského kněžského hnutí ve všech končinách světa.

Pak přijmu vonné květy modlitby, důvěry a lásky, které mi obětujete v měsí-
ci máji tohoto mariánského roku, jako nejmilejší dar od vás, moji nepatrní syno-
vé a stateční apoštolové, které jsem si vyvolila pro triumf mého Neposkvrněného
Srdce.“

Marienfried (Německo), 13. května 1988

Výročí prvního fatimského zjevení

Toto je čas

Přemilí synové, žijte v mém pokoji.

Dnes si připomínáte moje první zjevení v chudičké Cova da Iria ve Fatimě.

Sestoupila jsem z Nebe jako vaše Matka a Královna.

Zjevila jsem se vám v jasu svého neposkvrněného světla.

Ukázala jsem se jako Žena oděná sluncem, která má za úkol zformovat šik pro
rozhodující chvíle bitvy.

Toto je čas mého velikého Světla.

Toto je čas modlitby a pokání.

Zvu vás i dnes, abyste se modlili zvláště za obrácení ubohých hříšníků, ateistů
a duší vzdálených Bohu.

Modlete se stále svatý růženec.

Přinášejte za záchranu duší modlitby a oběti, protože, znovu vám to opaku-
ji, mnozí přicházejí do pekla, neboť není nikoho, kdo by se za ně modlil a obě-
toval.

Toto je čas obrácení a návratu k Pánu.

Beru vás za ruku jako Matka a vedu vás po cestě dobra, lásky a svatosti.
Vyprošuji pro vás milost pokání, abyste mohli žít vzdáleni hříchu, zlu a egoismu.
Ať se každý den rozmnožuje počet mých synů odřikajících se hříchu, aby kráče-
li po cestě Milosti Boží.

Ať je stále důsledněji zachováván a praktikován Zákon Páně.

Pak vás bude mnoho vašich bratří následovat po cestě spásy a návratu k Pánu.

Toto je čas mého Pokoje.

Dávám dar mého Pokoje synům, kteří mi naslouchají a zasvěcují se mému Ne-
poskvrněnému Srdci.

Vedu vás k životu v pokoji srdce i duše.

Způsobuji, že vaše mysl zůstává jasná i uprostřed velkých zmatků.

Zejména ve chvílích nebezpečí a zkoušky zakoušíte moji mateřskou přítom-
nost.

Znamenám vás svou pečeti, abyste mohli všude rozlévat světlo víry, svatosti
a lásky v těchto dnech hlubokých temnot.

Toto je čas velkého milosrdenství.

Srdce Ježíšovo se chystá vylít proudy své božské slitovné Lásky.

Pro svět nastala hodina velkého milosrdenství.

Sestoupí jako rosa na každou ránu; otevře nejtvrďší srdce; očistí duše ponořené
do hříchu; hříšníky přivede k obrácení a všem udělí milost úplné obnovy.

V tomto dni mariánského roku, mně zasvěceného, vás všechny zvů, abyste se ne-
chali proniknout mým neposkvrněným Světlem a mohli se tak sami stát mými pa-
prsky, osvěcujícími sluncem čistoty a lásky zemi, ponořenou do nehlubších tem-
not.“

Heede (Německo), 22. května 1988

Hod Boží svatodušní

Duch Svatý přijde

„Nejmilejší synové, shromážděte se ze všech stran země, abyste prožili tento den
ve večeradle mého Neposkvrněného Srdce.

Je to den připomínající sestoupení Ducha Svatého na apoštoly, shromážděné
v modlitbě se mnou v jeruzalémském večeradle.

O tomto Hodu Božím svatodušním mariánského roku, mně zasvěceného, vás
zvů, abyste spojili svou modlitbu s modlitbou Nebeské Matky, abyste obdrželi vel-
ký dar druhých Letnic.

Přišel čas druhých Letnic.

Duch Svatý přijde jako nebeská rosa milosti a ohně, obnovující celý svět.

Pod jeho neodolatelným působením se církev otevře a bude prožívat nové ob-
dobí své největší svatosti a bude zářit tak mohutným světlem, že k sobě přivábí
všechny národy země.

Duch Svatý přijde, aby se naplnila vůle nebeského Otce a stvořený vesmír aby opět zrcadlil jeho velkou slávu.

Duch Svatý přijde, aby obnovil slavné království Kristovo, a bude to království milosti, svatosti, lásky, spravedlnosti a pokoje.

Svou božskou Láskou otevře brány srdcí a osvíti všechna svědomí.

Každý člověk se uvidí ve spalujícím ohni božské Pravdy. Bude to jako soud v malém. Pak přinese Ježíš Kristus na svět své slavné Království.

Duch Svatý přijde skrze triumf mého Neposkvrněného Srdce. Proto vás dnes všechny zv, abyste vstoupili do večeřadla mého Srdce.

Tak budete připraveni přijmout dar Ducha Svatého, který vás promění a učiní nástroji, jimiž Ježíš obnoví své Království.“

Kláster Le Bouveret (Vallese, Švýcarsko), 11. června 1988

Svátek Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Velký odpad

„O svátku mého Neposkvrněného Srdce tohoto mariánského roku, mně zasvěceného, vás všechny zv, nejmilejší synové, abyste vešli do nebeské zahrady, kterou jsem pro vás připravila v těchto bolestných a krvavých chvílích očisty.

Nastala hodina velkého odpadu.

Uskutečňuje se to, co bylo předpovězeno v Písmu svatém, ve druhém listu sv. Pavla Soluňanům.

Satanu, mému Protivník, se podařilo podvodem a podlým sváděním rozesít všude bludy ve formě nových a modernějších výkladů pravdy a přivést mnohé k tomu, že si vědomě vybrali život ve hříchu, v mylném přesvědčení, že hřích už není zlem, ba že je hodnotou a dobrem.

Nastaly časy všeobecného zmatku a největšího zmatení duchů.

Zmatek vstoupil do duší a do života mých přemilých synů.

Tato velká apostaze se šíří stále víc i uvnitř katolické církve.

Bludům se vyučuje a rozšiřují se, zatímco jsou popírány s velkou lehkostí základní pravdy víry, které autentický učitelský úřad církve vždy hlásal a energicky bránil proti jakékoliv heretické úchylce.

Biskupské úřady zachovávají podivné mlčení a vůbec nereagují.

Když můj papež statečně hovoří a opakovaně zdůrazňuje pravdy katolické víry, nikdo ho neposlouchá, ba veřejně jej kritizují a vysmívají se mu.

Je to vychytralá a ďábelská taktika, tajně naočkovaná zednářstvem, které se dnes používá vůči Svatému otci, aby se zesměšnila jeho osoba a jeho práce a aby byl zbaven účinnosti jeho učitelský úřad.

Obětí velkého odpadu jsou moji synové, kteří se nechávají často nevědomky vléci tímto přívalem bludů a zla.

Obětí velkého odpadu jsou mnozí biskupové, kněží, řeholníci i věřící.

V těchto časech zůstane v katolické církvi malý zbytek věrný Kristu, evangeliu a celé jeho pravdě.

Malý zbytek vytvoří malé stádo, celé chráněné v hlubině mého Neposkvrněného Srdce.

Toto malé stádo budou tvořit biskupové, kněží, řeholníci a věřící, kteří zůstanou pevně spojeni s papežem, shromáždění všichni ve večeřadle mého Neposkvrněného Srdce v ustavičné modlitbě, trvalém obětování, v totální nabídce sebe, aby připravili bolestnou cestu pro druhý slavný příchod mého Syna Ježíše.

O tomto mém svátku v mariánském roce se obracím s mateřským pozváním na všechny, kteří se chtějí stát členy malého stáda, aby se zasvětili mému Srdci, žili v hluboké vroucnosti života se mnou a stali se mými statečnými apoštoly v těchto posledních časech, neboť přišla chvíle, kdy musí být mé Neposkvrněné Srdce oslaveno před tváří církve i celého lidstva.“

Svatyně v Knocku (Irsko), 29. června 1988
Slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla

S vírou Petrovou

„Nejmilejší synové, osvěćujte zemi světlem Kristovým.

Nejmilejší synové, přivádějte lid ke Kristu s vírou Petrovou.

Jen na Petrovi založil Kristus svou církev.

Jen za Petra prosil Kristus, aby jeho víra zůstala vždy úplná.

Jen Petrovi Pán svěřil úkol posilovat bratry ve víře.

Dnes slavíte svátek svatých apoštolů Petra a Pavla, v tomto mariánském roce, mně zasvěćeném.

Jako Matka přebolestná a naplněná starostmi vás všechny zvu obrátit dnes pohled na Petrova nástupce, papeže Jana Pavla II.

Je to můj papež.

Je to papež ode mne formovaný v hlubině mého Neposkvrněného Srdce.

Je to papež mého velkého světla v těchto dobách hluboké temnoty.

On s vírou Petrovou osvěćuje zemi a utvrzuje celou církev v Pravdě.

Papež dnes, jako nový Petr, potvrzuje celou víru v Krista, Syna Božího, a jako nový Pavel jde do všech končin světa statečně hlásat evangelium spásy.

Podporujte papeže svou synovskou jednotou.

Modlete se za něj, trpte s ním, obklopujte jej mohutnou silou pokorné a statečné poslušnosti.

Papežovo srdce dnes krvácí kvůli jednomu biskupu svaté církve Boží, který samovolným vysvěćením biskupa, uděleným proti vůli papeže, otevírá bolestné schizma v katolické církvi.

To však je pouze začátek.

Ve skutečnosti mnoho biskupů už není spojeno s papežem a jdou cestou naprosto opačnou, než je cesta jím určená.

To je velký a nebezpečný rozkol, i když dosud není viditelný, který naplňuje bolestí a dává krváčet mému Srdci Matky a způsobuje, že můj papež téměř klesá pod tíhou příliš těžkého kříže.

Já jsem vás připravila, abyste mu pomohli nést jeho velký kříž.

Pro toto nastala chvíle, kdy se musí ukázat v celé své síle a lesku velké vojsko, které jsem si svým Mariánským kněžským hnutím v tichu a skrytosti zformovala ve všech částech světa na obranu a účinnou podporu papeže.

Tak se počíná jasně rýsovat plán malého stáda, které zůstane věrné Kristu a jeho církvi, jsouc celé chráněno v zahradě mého Neposkvrněného Srdce.“

Rubbio (Vicenza), 15. srpna 1988
*Nanebevzetí Panny Marie a slavnostní
zakončení mariánského roku*

Mocně jsem zasáhla

„Nejmilejší synové, žijte v mém pokoji.

Patříte dnes na mne, Ženu oděnou sluncem, v den, kdy celá církev uctívá privilegium mého tělesného Nanebevzetí.

Můj papež vybral tuto slavnost, aby oficiálně zakončil období na moji počest mně zasvěceným zvláštním mariánským rokem, zahájeným o Hodu Božím svato-dušním minulého roku.

I když nebyl prožíván podle očekávání a tužeb mého Neposkvrněného Srdce, přesto jsem přijala tento mimořádný dar, který mi chtěl můj papež přinést jménem celé církve.

V tomto mariánském roce, který dnes prožívá okamžik svého závěru, *jsem mocně zasáhla* do života církve a lidstva.

V tomto mariánském roce jsem mohla vykonávat svou velkou moc v životě všech synů, kteří se mi zcela oddali svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci.

Ve své nebeské zahradě jsem připravila četné výhonky veliké svatosti pro novou éru, která je přede dveřmi.

V tomto mariánském roce jsem mocně zasáhla také do života církve.

Chmurné síly zla jí strojí úklady ze všech stran; temným spiknutím zosnovaným zednářstvem prostřednictvím jeho četných přívrženců, kteří se vetřeli až do vrcholných pozic církve, se podařilo paralyzovat její činnost a uhasit její apoštolský zápal.

Mnozí – i mezi jejími pastýři – malátněji v suchopárnosti a vlažnosti, zatímco tato moje nejmilejší dcera prožívá chvíle své agonie.

Stavím se po boku své dcery církve, abych s ní prožívala bolestné okamžiky její agonie a její velké opuštěnosti, abych ochutnala hořkost jejího kalicha, abych s ní sdílela její utrpení a brala účast na všech jejích hlubokých ranách.

V tomto mariánském roce jsem mocně zasáhla na záchranu tohoto ubohého ztraceného lidstva.

Bohužel, moje výzva k obrácení nebyla přijata.

Jde se dále po cestě odpadu, vzpoury vůči Bohu, po cestě hříchu, sociálního zla, rouhání, nenávisti a nečistoty.

Vyzvala jsem tedy všechny děti, které mě poslouchají a následují mě, aby se shromáždily ve večeradlech modlitby a pokání, aby od Ježíše vyprosily velký dar jeho božského slitování.

Velkou útěchu zakusilo mé zarmoucené Srdce, když jsem viděla, že se tato večeradla všude rozšířila a že se rozrostla v tomto mariánském roce počtem i velkodušností!

A pro tuto velkou odpověď modlitby a pokání ze strany přemnoha mých dětí mohla jsem na Boží Spravedlnosti vymoci odklad velikého trestu, který by musel postihnout celé lidstvo.

Nyní však zakončením mariánského roku se uzavírá i doba Pánem povolená lidstvu k jeho obrácení.

Jste už na prahu událostí, které vám byly předpověděny.

Proto vás zvu, abyste všichni kráčeli cestou Boží milosti a svatosti, čistoty a modlitby, synovské odevzdanosti a důvěry.

Věřte mým slovům a zůstávejte v mém pokoji a v mém světle.

Jen tak můžete osvěcovat zemi v těchto dnech hluboké temnoty.

Z této svaté hory na vás všechny shlížím milosrdnými očima a žehnám vám.“

Vídeň (Rakousko), 31. srpna 1988

*Duchovní cvičení ve formě večeradla s kněžími MKH
Rakouska, Německa, Jugoslávie a Maďarska*

Oči pozvednuté k Marii

„Přemilí synové, jakou posilou je pro mé zarmoucené Srdce vidět vás tu všechny pohromadě po celý týden stálého večeradla!

Připojuji se vždy k vaší modlitbě, konané se mnou a skrze mne.

S radostí беру účast na vašem bratrství a buduji mezi vámi větší lásku, pomáhám vám, abyste se pochopili a semknutěji kráčeli po obtížné cestě tohoto času.

S radostí přijímám zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, vámi obnovované každý den při koncelebrované mši svaté.

V hojnosti dostávám pro vás dar Ducha Svatého, sdělovaného vám Otcem a Synem na mocnou přímluvu vaší Nebeské Matky.

Vstoupili jste do mého času.

Jste povoláni být mými apoštoly v tomto posledním čase.

Přála jsem si mít mariánský rok oficiálně zakončený v tomto měsíci, jako *počátek období*, v němž vaše nebeská Matka bude působit stále účinněji v srdcích, duších a životech svých dětí pro uskutečnění triumfu Neposkvrněného Srdce ve světě.

Nyní začíná čas očí pozvednutých k Marii, jak vám řekl můj papež Jan Pavel II.

Oči pozvednuté k Marii: tak jste osvěcováni panenským světlem mé víry, která vás vede, abyste pokorně přijímali Boží Slovo, uchovávali je s láskou, žili je s důsledností a kázali je s věrností.

Svítím vám na cestu, kterou máte jít, abyste vytrvali v pravé víře a stali se sami jejimi statečnými svědky.

Kolik je ve vašich zemích bludů, často zapříčiněných pyšným postojem mnohých teologů, kteří už neuznávají učitelský úřad církve!

Tak se mnoho mých dětí denně vzdaluje od pravé víry a padá do hluboké temnoty odpadu.

Buďte vy dnes pevnými svědky víry tím, že s ochotou přijímáte učení papeže a autentický učitelský úřad církve a že kázete všechny pravdy katolické víry, zvláště ty, které se už dnes nekáží.

Tak se stáváte světlem pro přemnohé vaše bratry, kteří kráčeji v nejhlubší temnotě.

Oči pozvednuté k Marii: tak jste osvěcováni panenským světlem mé čistoty a svatosti.

Kolik lidí žije v temnotě hříchu, zla, nečistoty, pýchy, rouhání, modlářství a bezbožnosti!

Vy mě musíte následovat cestou svatosti, které se dosáhne pevným odhodláním potírat hřích ve všech jeho úskočných formách, abyste žili v milosti Boží, v lásce, v čistotě, v milosrdenství k bližnímu a v konání všech ctností.

To bude váš přínos k vyhojení velké rány materialismu, který zavlkl do vašich zemí nemoc nemravnosti, zoufalé honby za požitky, blahobytu, bezuzdného egoismu, lakoty a necitelnosti k potřebám nepatrných, chudých a nejvíce odstrkovaných.

Oči pozvednuté k Marii: tak jste osvěcováni panenským světlem mé modlitby a mé mateřské lásky.

Rozmnožujte vaše večeřadla modlitby.

Modlete se neustále svatý růženec.

Rozšiřujte ve vašich zemích rodinná večeřadla jako lék na veliká zla, ohrožující vaše rodiny rozpadem, nejednotou, rozvodem, ospravedlňováním potratů a všech prostředků zabraňujících životu.

Vaše modlitba buď orientována stále na Ježíše v Eucharistii.

Buď modlitbou ustavičné adorace, zadostučinění, chvály a díky eucharistickému Ježíšovi.

Ať znovu rozkvete ve všech končinách světa láska a klanění Ježíši, přítomnému v Eucharistii!

Příchod slavného Království Kristova nastane zároveň s triumfem Eucharistického království Ježíšova.

Milujte Ježíše, napodobujte jej, kráčejte cestou pohrdání světem a sebou samými.
Ať světlo Kristovo jediné vás osvěcuje pod pohledem mých mateřských milosrdných očí, ve chvíli vašeho velkého trápení.

Mé světlo je jako Jitřenka, jež vzhází, rozlévá se od východu a stále mohutní, až pokryje celý svět.

Vyjděte z tohoto večeradla se světlem Kristovým a vaší Neposkvrněné Matky a jděte osvěcovat zemi v těchto dnech hluboké temnoty.

Z tohoto místa žehnám spolu s Rakouskem a Německem sousedícím zemím, které ještě úpějí pod jhem velkého otroctví, a oznamuji vám dnes, že okamžik jejich osvobození je blízko.“

Paříž (Francie), 11. září 1988

Bazilika Božského Srdce Páně na Montmartru

Láska není milována

„Přemilí synové, jak vás Ježíš miluje!

Jeho Božské Srdce je výhní planoucí láskou k vám!

Pro lásku k vám sestoupilo Slovo z lůna Otcova do mého panenského lůna Matky a stalo se člověkem.

Pro lásku k vám žil Ježíš životem pokorným, chudým, skrytým, stráveným v modlitbě a práci.

Pro lásku k vám vzal Ježíš na sebe utrpení, pokoření a ústrky.

Pro lásku k vám se stal Ježíš Mužem bolesti, přinesl se jako oběť na kříži.

Pro lásku k vám se nechal odsoudit, vysmívat, mučit, ukřižovat a zabít.

Pro lásku k vám vstal z mrtvých a vystoupil na nebe, kde sedí po pravici Otce.

Pro lásku k vám zůstává Ježíš stále přítomen mezi vámi jako oběť ve svátosti Eucharistie.

Pro lásku k vám dal vám také svou Matku.

Ubohé moje děti, tak zkoušené v tomto čase velikého trápení, kdybyste věděly, jak vás Srdce Ježíšovo miluje!

Ježíš vás miluje, a vy mu splácíte nevděkem, lhostejností a neopětováním lásky.

Ježíš vás miluje, a vy žijete, jako by neexistoval!

Ježíš vás miluje a jeho Srdce bije láskou pro vás v Eucharistii a vy ho necháváte samotného, opuštěného, obklopeného velikou prázdnotou a nesmírnou nevěrou.

Láska nebyla nikdy tak nemilována jako v těchto bouřných časech.

Dovolte proto, aby vás vaše nebeská Matka formovala k lásce, aby vám dala růst v lásce a denně vás vedla po cestě dokonalé lásky.

Jedině tak bude moci triumfovat mé Neposkvrněné Srdce.

Jedině tak budete moci osvěcovat zemi sluncem Boží Lásky, která dokáže nakonec zahnat všechny temnoty, aby konečně mohla zazářit nad světem nová éra všelidské ohleduplné lásky.“

Období deseti let

„Dnes přicházíte ze všech koutů Francie k úpatí skály, na níž jsem se zjevila jako Neposkrvněné Početí, abyste uspořádali vaše velké večeřadlo modlitby a bratrství a obnovili společné zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci.

Odtud žehnám svému Hnutí, odtud žehnám každému z vás; odtud žehnám církvi a celému lidstvu.

Vstoupili jste do mých časů.

V tento den vás žádám, abyste mi zasvětili všechnen čas, který vás ještě dělí od konce tohoto století.

Je to období deseti let.

Je to deset velmi důležitých let! Je to deset rozhodujících let!

Žádám vás, abyste je prožili se mnou, protože vstupujete do závěrečného období druhého adventu, který vás přivede k triumfu mého Neposkrvněného Srdce při slavném příchodu mého Syna Ježíše.

V tomto desetiletém období se ukončí plnost času mnou oznámeného, od La Sallety až k mým posledním a aktuálním zjevením.

V tomto desetiletém období vyvrcholí očista, kterou vy už léta prožíváte, a proto přijdou na všechny ještě větší trápení.

V tomto desetiletém období se dovrší před druhým příchodem Ježíšovým čas velikých útrap předpověděných vám Písmem svatým.

V tomto desetiletém období se stane zjevným tajemství nepravosti, připravované stále větším šířením odpadu.

V tomto desetiletém období se uskuteční všechna tajemství, která jsem sdělila některým svým dětem, a vyplní se všechny události, které jsem vám předpověděla. Proto vás žádám, abyste mi zasvětili celé toto období, jako by to byl prodloužený a nepřetržitý mariánský rok.

Otevřte mi brány svých srdcí a nechejte mne ve vás působit.

Otevřte mi brány svých rodin, svých farností, svých řeholních domů a nechejte tam vstoupit neposkrvněné Světlo mé přítomnosti.

Rozmnožujte svá večeřadla modlitby a žijte v největší důvěře ve mne a v synovské oddanosti a nenechávejte se ovládnout zbytečnou zvědavostí dovědět se, co vás čeká.

Voda Božího milosrdenství ať vás očistí ode všeho hříchu a učiní z vás nové výhonky pro éru milosti a svatosti, kterou denně pro vás připravuji ve mém Neposkrvněném Srdci.

Z této své tak uctívané svatyně vám všem žehnám.“

Andělům církvi

„Přemilí synové, zakončili jste duchovní cvičení, která jste v těchto dnech konali formou ustavičného večeřadla, a sešli jste se ze všech koutů Španělska, této země mnou tak milované, kterou můj Protivník obzvláště zasahuje a činí jí úklady.

Přijala jsem s radostí hold vaší modlitby, vašeho bratrství, vaší lásky.

Ze svého Neposkvrněného Srdce jsem dala sestoupit dešti milostí na vás, na duše vám svěřené, na církev a na vaši vlast.

Jsou trojí úklady, jimiž se dnes satan pokouší vás svést, aby vás vzdálil od Ježíše a ode mne.

– *První úklad se týká vaší vlasti*, která se oficiálně vzdálila z cesty staleté věrnosti křesťanským tradicím a přijala bezbožecké materialistické ideologie.

Tak byl přijat blud indiferentismu v politickém a společenském životě a ve jménu falešné svobody byly legalizovány rozvody, potraty a všechny prostředky zabráňující životu.

Co křesťanského zůstává dnes ve vašem národě, který byl přece světlem celému světu pro příklady dané tolika jeho světci a tolika mučedníky?

Španělsko, vrať se na cestu obrácení a své převeliké věrnosti Kristu!

– *Druhý úklad se týká církve* žijící ve vašem národě. Je prolezlá sekularismem, který obzvláště zasáhl život přemnoha kněží a řeholníků; je trhána hlubokým vnitřním rozdělením; je bita ve svých pastýřích, kteří ze strachu před kritikou mlčí a nebrání už stádo Kristem jim svěřené.

Vám, kteří jste anděly církve, adresuji dnes hořké výčitky mého mateřského Srdce pro nedostatek vaší víry, horlivosti, modlitby a svatosti.

Pán od vás žádá účty, jak jste spravovali jeho vinici, a proč jste dovolili, aby do ní vnikli draví vlci, převlečení za beránky, a trhali rozdupané a rozprášené stádo.

– *Třetí úklad se týká života mých dětí*, zvláště mládeže, ohrožené velikým rozšířením nemravnosti.

Žádám návrat na cestu zásadního obrácení k Pánu se zachováváním Božího zákona a praktikováním křesťanských ctností, zejména pokání a lásky.

Vůně vaší čistoty ať znovu zjasňuje vaše prostředí, nabitě hrozbami a nebezpečími.

Svěťte se do ochrany andělů strážných, zejména archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela, jejichž svátek dnes slavíte.

Tak budete oblečeni ve ctnost dnes tak potřebné statečnosti, uzdravíte se z hlubokých ran, které vás zasáhly, především budete stále chráněni svatým Michaelem ve strašné bitvě, která v těchto posledních časech probíhá mezi nebem a zemí.

A nakonec budete moci všichni tvořit část vítězného vojska, vedeného vaší nebeskou Vojevůdkyní, Ženou oděnou sluncem, pro brzký triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

Fatima (Portugalsko), 13. října 1988

71. výročí posledního zjevení

Otevírám vám zapečetěnou knihu

„Dnes zakončujete zde ve Fatimě večeřadla, uspořádaná v tomto mariánském roce s kněžími mého Hnutí ve všech národech Evropy.

Nyní se moje veliká síť lásky a záchran rozprostřela do všech končin země.

Z tohoto místa, kde jsem se zjevila jako Žena oděná sluncem, vám oznamuji, že období očisty dosáhlo vrcholu, a že proto jste povoláni prožívat nejbolestnější chvíle toho, co vám bylo předpověděno.

Pán mne k vám posílá splnit úkol, který mi byl svěřen v těchto vašich časech Nejsvětější Trojici.

Otevírám vám zapečetěnou knihu, aby byla odhalena tajemství v ní obsažená.

Shromáždila jsem vás ze všech stran a byli jste mnou zformováni, abyste byli připraveni na velké události, které vás čekají.

Jen tak můžete dostát svému významnému poslání.

Ve velkém odpadu, který se všude rozšířil, musíte zůstat pevně zakořenění v pravé víře a být jejími statečnými svědky.

Ve velkém soužení, které prožíváte, se musíte stát znamením mého pokoje a mé mateřské ochrany.

Ve velkém trestu, který nyní postihne tento svět, musíte všem pomáhat kráčet cestou důvěry, modlitby, naděje a synovského odevzdání se lásce vašeho nebeského Otce.

Mé světlo bude stále slílit, aby oznámilo příchod Ježíše, Krále spravedlnosti a pokoje, který obnoví všechno.

Z této mé uctívané svatyně vás žádám, abyste přijali mé slovo a věřili mým poselstvím.

Otevřte mi brány svých srdcí a žijte v pokoji a milosti Páně.

Jsem Královnou posvátného růžence a všem vám žehnám tímto znamením mého jistého vítězství.“

Záhřeb (Jugoslávie), 27. října 1988

*Duchovní cvičení formou večeřadla s kněžími MKH
ze Slovinska a Chorvatska*

Je to vaše hodina

„Nejmilejší synové, jak jsem spokojena, že vás tu vidím shromážděné jako zastup milujících se bratří, abyste se se mnou modlili ve večeřadle, obnovujícím podivuhodnou realitu večeřadla jeruzalémského.

I vy jste shromáždění v tomto domě se mnou, abyste se měli rádi, společně se modlili a meditovali o svém životě, zasvěceném mému Neposkvrněnému Srdci.

Jaký proud milostí nechávám v tyto dny sestupovat na církve a svět!

Jakému proudu milostí nechávám tryskat ze svého Neposkvrněného Srdce pro vás, pro celé moje Hnutí, pro vaši vlast, prožívající chvíle utrpení a obtíží a tolik potřebující pomoci od vaší nebeské Matky!

Já jsem Matkou a Královnou vaší vlasti.

Miluji vás obzvláštní mateřskou něhou.

Chci dnes přinést útěchu a posilu všem, kdo žijí v této mnou mimořádně milované zemi.

K tomu používám vás, kněží a dětí zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci.

Je to vaše hodina.

Je to hodina vašeho veřejného svědectví.

– *Budte svědky lásky.*

Milujte své bratry se Srdcem Ježíšovým a s mým mateřským Srdcem.

Milujte všechny, především ty nejvzdálenější, nejchudší, nejpotřebnější, nejvíce trpící.

Milujte s mým Srdcem hříšníky a ty, kteří kráčejí cestou odmítání Boha, ateismu, nenávisti, násilí a nečistoty.

Ať vaše láska nyní sestoupí jako můj mateřský lék na celé to množství otevřených a krvácejících ran, a tak se stanete budovateli pokoje, společenství a velikého bratrství.

– *Budte svědky modlitby.*

Modlete se stále; modlete se více; modlete se svatý růženec.

Rozmnožujte večeřadla modlitby mezi vámi, kněžími, a s věřícími.

Především rozšiřujte kolem sebe rodinná večeřadla, která si velmi přeji, jako lék na velika zla, ohrožující dnes existenci křesťanské rodiny legalizací potratu, rozluky a všech prostředků bránících životu.

Modlitbou můžete od Pána obdržet všechno.

Modlitbou konanou se mnou, vaší nebeskou Matkou, můžete dosáhnout velkého daru proměny srdcí a konverze.

Modlitbou můžete každý den vzdalovat od sebe a od své vlasti přemnohá nebezpečí a přemnohá zla.

– *Budte svědky milosrdenství.*

Dnes musíte být především velkým a mimořádným znamením Božího milosrdenství.

Vaše srdce ať je podobné Srdci Ježíšovu: dobré, trpělivé, laskavé, pokorné a milosrdné.

Tedy budete neustále rozdávat světlo Boží lásky a přivedete všechny na cestu spásy.

Nikdy nesuďte. Nikoho nezatrácujte.

Vaším úkolem je pouze zachraňovat nadpřirozenou silou své modlitby, svého utrpení a svého sebeobětování.

Ve vaší době se naplňuje zázrak slitovné lásky Ježíšovy. V tomto pozůstává triumf mého Neposkvrněného Srdce: v největším triumfu milosrdné lásky Ježíšovy, která promění celý svět a přivede vás do nové éry lásky, svatosti a pokoje.

Z tohoto večeradla žehnám vám všem, mému Hnutí, vaší vlasti, církvi a celému lidstvu.“

Dongo (Como), 12. listopadu 1988

Sv. Josafata mučedníka

Budete pronásledováni

„Přemilí synové, jste povoláni ke stále většímu utrpení, protože toto je vaše hodina.

Ježíš vás zve k následování cestou Kalvárie.

Vidím, jak veliký je kříž, který dnes musíte nést, a jsem blízko každému z vás se svou mateřskou něhou!

– Nenechte se opanovat sklíčeností.

Můj Protivník vás často zraňuje, používaje k tomu osob dobrých a takových, kterým jste přemnoha způsoby prokázali dobro.

Mnohdy použije dokonce i vašich spolubratří.

Přišla doba, kterou jsem vám předpověděla, kdy kněží, kteří mne uctívají, mne poslouchají a mne následují, jsou vysmíváni, opovrhováni a ponižováni od druhých kněží, kteří jsou přece také syny mého mateřského zalíbení.

Proto jste povoláni vejít do Getsemanské zahrady s Ježíšem, vaším bratrem, který ve vás chce znovu prožít bolestné hodiny své niterné agonie.

Okuste i vy hořkost jeho kalicha a opakujte s ním se synovskou odevzdaností: „Otče, ne naše, ale tvá vůle se staň!“

Připravte se zakoušet nevýslovná muka, jsouce opouštěni od nejvěrnějších, vysmívání od spolubratří, přezírání od představených, ponižování od přátel, pronásledování těmi, kdo přijali kompromis se světem a přidali se k tajnému šiku zednářstva.

– Nenechte se opanovat malomyslností.

Toto je doba odvahy a svědectví.

Vaše ústa musí hlásat stále důrazněji slova evangelia a všechny pravdy katolické víry.

Musíte strhávat masku jakémukoliv bludu, přemáhat podlé úklady, odmítat jakýkoliv kompromis s duchem světa, dávat všem příklad své věrnosti Kristu a církvi.

Přišla doba, kdy ukřižovaný Ježíš musí být vámi milován a oslaven.

Mějte jej stále s sebou a ukazujte jej všem jako jediného Spasitele a Vykupitele.
I pro toto vaše perverzní pokolení není jiné možnosti spásy, leč v Ježíši Kristu Ukřižovaném.

– *Nenechte se opanovat strachem.*

Našel čas vašeho obětování.

Budete pronásledováni.

Ba ti, kteří vám kladou překážky, kdo vás pomlouvají, vámi pohrdají, vás přezírají a vás pronásledují, budou věřit, že konají věc milou nebeskému Otci, a dokonce mně, vaší Neposkvrněné Matce.

To je částí temné doby, v níž žijete.

Neboť teď vstupujete do nejbolestnější a nejtemnější fáze očisty a církev bude brzy otřesena strašným novým pronásledováním, jaké dosud nepoznala.

Žijte v modlitbě.

Žijte v důvěře.

Žijte drahocenné hodiny své kněžské oběti se mnou, vaší něžnou Matkou, která vás všechny shromáždila v zahradě svého Neposkvrněného Srdce, abych vás přinesla nebeskému Otci jako oběti jemu milé – pro spásu světa.“

Rubbio (Vicenza), 8. prosince 1988

Svátek Neposkvrněného Početí

Znamení naděje a útěchy

„Dnes patříte všichni na mne, svou nebeskou Matku.

Připojte se k zástupům andělů a svatých v nebi, ke všem duším, které se modlí a trpí v očištění, k putující církvi na zemi, která kráčí pustinou světa a času, abyste na mne patřili jako na *znamení naděje a útěchy*.

Uchránění každé poskvrny hříchu, i dědičného, umožnilo mé duši, že byla celá naplněna životem Božím, mé mysli, že byla zahrnuta Duchem Moudrosti, který ji otevřel k chápání Božího slova, mému Srdci, že bylo ztvárněno k nejdokonalší formě lásky, mému tělu, že bylo obklopeno neposkvrněným světlem panenské čistoty.

Patřte na mne, svou nebeskou Matku, v záblesku mé nadlidské krásy a spěchejte všichni za líbeznou vlnou této mé rajske vůně.

V mé krásě tkví hluboký důvod vaší naděje a vaší útěchy.

Protože „celá krásná“ – tota pulchra – jsem pro vás *znamením naděje* v čase, v němž žijete, kdy se mému Protivníkovi podařilo všechno pošpinit skvrnou hříchu nečistoty.

Žijete pod znamením jeho velikého otroctví, zbavujícího vás odlesku každé duchovní krásy.

Duše jsou zatemněny hříchy, zabraňujícími, aby k nim pronikla nádhera života a společenství s Bohem.

Těla jsou pošpiněna nánosem vášní a nečistoty.

Člověk je zdrcen tíhou civilizace bez Boha, deformující v něm obraz jeho původní důstojnosti.

Svět je zatemněn tvrdošíjným odmítáním Boha.

Hluboká temnota sestoupila, aby zatemnila všechno.

Hle, nyní se ukazuje vaše Neposkvrněná Matka jako znamení vaší jisté naděje.

Neboť mým mateřským úkolem je znovu přivést duše k milosti, srdce k lásce, těla k čistotě, člověka k veliké důstojnosti syna Božího, svět k dokonalé oslavě Největější Trojice.

Vždyť „celá krásná“ – tota pulchra – jsem pro vás také *znaméním útěchy*.

Žijete v době velikých útrap a pro všechny narůstají utrpení a zkoušky.

Špatní zůstávají zarputile na cestě zla a hříchu a nedbají mých opakovaných výzev k obrácení a k návratu k Pánu.

Dobří zvlažněli a jsou jako paralyzováni zlověstným prostředím, v němž žijí.

Osoby Bohu zasvěcené se oddávají vyhledávání rozkoší a láká je duch světa, jež se svou vokací zrekly.

Kněží jsou malátní, mnozí jsou špatní a nevěrní a promarnují poklady svaté církve Boží.

Nyní nastala hodina trestu.

Tu se více než kdy jindy potřebujete spolehnout na mne, vaši Nebeskou Matku, neboť mám od Pána za úkol přivést vás všechny na cestu dobra, spásy a pokoje.

Dnes vás zvů, abyste všichni hleděli na mne, vaši Nebeskou Matku, jako na znamení bezpečné naděje a útěchy a nechali se obklopit mým světlem v těchto dnech hluboké noci a všeobecného zatemnění tak, abyste se pod mým řízením a vedením mohli rozejít do všech stran osvěcovat zemi.“

Dongo (Como), 24. prosince 1988

Svatá noc

V noci vašeho času

„Bďte se mnou, milovaní synové, v těchto hodinách čekání.

Je Svatá noc.

I vy mějte účast na radosti mého mateřského Srdce.

Rodí se mé božské Dítě, od věků Očekávaný, Jednorozený od Otce, Emmanuel, Bůh s námi.

Chci vás přivést do hlubin svého Neposkvrněného Srdce, abych také vám, moje malé děti, sdělila city, které jsem zakoušela v hodinách, jež předcházely narození mého Syna Ježíše.

Má duše byla ponořena do oceánu pokoje a blaženosti.

Přítomnost Slova, které se již devět měsíců projevovalo svým lidským tělem, vytvářeným v mém panenském lůně, naplnila mou duši světlem a blažeností celého ráje.

Nejsvětější Trojice v ní zbudovala svůj trvalý stánek; zástupy andělů padaly na tvář v ustavičném klanění a protkávaly je nejsladšími harmoniemi nebeských zpěvů; samotné světlo Boží proměňovalo mou duši, která se stávala nejčistším odleskem jeho božské krásy.

Tak jsem připravovala drahocennou a svatou kolébku, do níž uložím Světlo, vzcházející uprostřed nesmírných temnot.

Moje srdce se otevíralo zkušenosti lásky tak veliké, jaká nebyla dopřána žádnému jinému stvoření.

Jaký cit nevypravitelné lásky zakoušelo mé Srdce u vědomí, že už přišla očekávaná chvíle narození mého božského Dítka!

Moje mateřská láska se stala ještě dokonalejší pro můj panenský stav a vědomí, že Dítě, které se ze mne mělo narodit, bylo Boží Syn.

Tak ve chvíli, která předcházela jeho narození, bylo mé Srdce přeplněno láskou všech těch, kteří jej očekávali od věků.

Láska Adamova, Abraháмова, Mojžíšova, všech proroků a spravedlivých Izraele, malých lidí a ubožáček Jahveových se zpřítomňovala v mém panenském Srdci, které se otevíralo k milování právě se rodícího Dítěte tlukotem celého lidstva, jím vykoupeného a zachráněného.

Mé tělo bylo obklopeno světlem stále silnějším a živějším, čím více jsem vstupovala do extáze modlitby a hlubokého spojení s nebeským Otcem.

V té noci byl celý ráj uzavřen v chudičké ledové jeskyni.

Jako paprsek světla projde krystalem, aniž by jej porušil, tak moje božské Dítě prošlo závojem mého panenského lůna, aniž porušilo kouzlo mého dokonalého panenství.

Tímto podivuhodným způsobem se událo narození mého Syna.

Byl dokonán největší zázrak v plnosti času.

Synové přemilí, Pán, který přišel ve svém prvním narození, vrací se k vám ve slávě.

Je blízko jeho druhé a slavné narození.

V noci vašeho času je tedy mým mateřským úkolem připravit vás, abyste jej přijali, jako jsem ho přijala já při jeho prvním příchodu.

Vaše duše ať je ozářena světlem Boží milosti a jeho stále přítomnosti.

Vaše srdce ať se otevře k nové a ještě větší schopnosti lásky.

Láska musí ve vás planout jako oheň tak mocný, aby obklopil celý svět a spálil v něm všechny hříchy, zlo, sobectví, nenávist a nečistotu.

Vaše tělo ať je zahaleno pláštěm svatosti a čistoty.

Ať znovu záříte bělostnou lilií. Rozlévejte kolem sebe moji panenskou neposkrvněnou vůni.

Tak *v noci vašeho času*, zahaleni Světlem mého Neposkrvněného Srdce, i vy připravujte drahocennou kolébku pro jeho slavný návrat.“

Matka přímlyvy a zadostučinění

„Spojte se v modlitbě se mnou, přemilí synové, na konci tohoto roku, který je mně obzvlášť zasvěcený.

Jsem vaší nebeskou Matkou.

Jsem Matka přímlyvy a zadostučinění.

– Mým mateřským úkolem je *přímlovat* se každý den za vás u mého Syna Ježíše.

Jako pozorná a starostlivá Matka vyprošuji všem milosti, které potřebujete, abyste šli po cestě dobra, lásky a svatosti.

Pro své hříšné syny dostávám milost lítosti, proměny srdce a návratu k Pánu.

Svým nemocným dětem uděluji dar porozumět významu každého utrpení, přijímat je s učenlivostí, obětovat je s láskou, nést svůj kříž s důvěrou a synovskou poslušností vůči vůli Pána.

Pro své dobré děti dostávám dar setrvání v dobrém.

Za své syny kněze se přímlovám, aby byli svatými a věrnými služebníky Ježíše a jeho evangelia.

Každý nový začínající den odpovídá novému gestu modlitby vaší nebeské Matky, aby vám pomáhala jít pouští vašeho času po cestě lásky a věrného plnění Boží vůle, které se musíte podrobit se synovskou učenlivostí.

– Mým mateřským úkolem je též *zadostučinit* za tolik zla, které se ještě dnes páchá ve světě.

Připojuji se ke každé sloužené mši svaté, abych obětovala nebeskému Otci drahocennou Krev Syna Ježíše, který se za vás stále obětuje na všech oltářích světa.

Pouze jeho božská Krev, prolitá za vás, může obmýt všechno zlo, hřích, nenávisť, nečistotu, nepravost, které pokrývají svět.

Tak v duchu mateřského zadostučinění připojuji ke Kristově krvi všechna utrpení, která denně posbírám na vaší cestě.

Ke Krvi Ježíšově připojuji krev prolitou milióny dětí, zabitých ještě v lůně svých matek, všemi oběťmi nenávisti, násilí a válek.

Ke Krvi Ježíšově připojuji všechny bolesti nemocných, zejména těch, kdo jsou stíženi těžkými, ponižujícími a nevyléčitelnými nemocemi.

Ke Krvi Ježíšově připojuji útrapy umírajících, utrpení chudých, vyvržených, malých, vykořisťovaných, pronásledovaných.

Ke Krvi Kristově připojuji velký kříž, který dnes musí nést církev za spásu celého lidstva.

Na konci tohoto roku mně zvlášť svěřeného chci přidružit i vás ke svému mateřskému úkolu přímlovat se a zadostučinit za všechny své děti.

I když temnota a mráz dosud zahalují svět, zvu vás, abyste žili v naději a velké důvěře, neboť já neustále prosím a přímlovám se, abych pro všechny obdržela nové dny míru a spásy.“

1989

PŘIJĎ, PANE JEŽÍŠI

Přijď, Pane Ježíši

„Jsem vaše Neposkvrněná Matka, která vás vede k Ježíši a přivádí vás k pokoji.

Dnes se raduje celá církev, rozjímajíc o nevypravitelném tajemství mého božského a univerzálního mateřství.

Na počátku tohoto nového roku, který bude poznamenán sledem vážných a významných událostí, hleďte obzvláště na mne jako na Matku naděje a Královnu míru.

V době velkého utrpení, kterou prožíváte, bude moje mateřská přítomnost stále silnější a mimořádnější.

Čím větší a univerzálnější bude panství mého protivníka, Rudého draka, tím větší a univerzálnější bude také vítězná přítomnost Ženy oděné sluncem.

Pro toto jste už vstoupili do údobí vyznačujícího se mou silnou přítomností mezi vámi, která se všem stane zjevnou mimořádnými událostmi.

Jsem vaše něžná Matka, která má za úkol přivést vás k Ježíši, vašemu Pánu a Spasiteli.

V těchto letech, která vás ještě dělí od konce tohoto století, budu jednat všemožným způsobem, aby Ježíšovo království mohlo být mezi vámi obnoveno a Pán Ježíš aby mohl být všemi milován a oslavován.

– *Přijď, Pane Ježíši*, do života jednotlivců prostřednictvím Boží milosti, lásky a svatosti.

Budu jednat způsobem velmi silným, abych vás všechny, kteří jste zasvěceni mému Neposkvrněnému Srdci, přivedla k velké svatosti, aby Ježíš mohl stále více žít, působit a zářit ve vašem životě.

– *Přijď, Pane Ježíši*, do rodin, abys jim pomohl znovu najít cestu pospolitosti, vzájemné lásky, dokonalé jednoty a dokonalé připravenosti k daru života.

– *Přijď, Pane Ježíši*, mezi národy, které potřebují stát se znovu komunami otevřenými k duchovnímu i materiálnímu dobru všech, zejména malých, potřebných, nemocných, chudých a vyděděných.

Připravuje se pro vás příchod království Ježíšova, který vás uvede do éry bratrství a míru.

Proto dnes, na počátku údobí velmi významného, neboť v něm se uskuteční mnou připravený plán, zvu vás všechny, abyste se připojili k modlitbě, se kterou se vaše nebeská Matka, spojená s Duchem Svatým, svým božským Ženichem, denně obrací na Otce: „*Přijď, Pane Ježíši*.“

Pouze když Ježíš založí své království mezi vámi, bude se moci celé lidstvo konečně radovat z velikého daru míru.“

Nesu vás k Ježíši

„Milování synové, prožívejte s radostí tajemství obětování Dítěte Ježíše v jeruzalémském chrámě a nechte se i vy učenlivě nést v mých mateřských loktech.

Čtyřicet dní po jeho narození, aby bylo zadostučiněno předpisu Zákona, vystupuji spolu se svým nejčistším ženichem Josefem do chrámu obětovat Pánu svého prvorozeného Syna a vykonat předepsanou oběť na jeho vykoupení. S jakou láskou tisknu Ježíška ve svém mateřském náručí! S jakou učenlivostí a synovskou oddaností se Ježíšek nechá mnou nést, když ho tisknu s nesmírnou něžností ke svému Srdci!

Nesený, darovaný a obětovaný Matkou, vstupuje Ježíš do slávy svého chrámu.

Ježíš vstupuje do jeruzalémského chrámu, protože ten byl postaven a posvěcen pro něho, pro Mesiáše, Pána a Vykupitele.

Ježíš přichází v lesku své slávy a ujímá se držení místa svého božského přebývání.

Ježíš se ukazuje v blesku svého Světla pro zjevení všem národům.

Ježíš je předpovězen jako znamení odporu pro spásu i zkázu mnohých v Izraeli.

Staříček Simeon vzal Ježíše do náruče jako od věků očekávaného a jako Spasitele svého lidu.

V mysteriu jeho poslání je hluboko zakotveno uplatnění mé mateřské úlohy: „Tvou duši, Matko, pronikne meč.“

Protože mým úkolem Matky je přinést vám Ježíše a všechny vás přinést k Ježíšovi.

Jsem cestou, po níž musíte jít, abyste dospěli k svému Pánu a Spasiteli.

Nesu vás k Ježíšovi.

– Nesu vás k Ježíšovi, vaší Pravdě.

Hle, proč v těchto dobách, v nichž se mnozí vzdalují od víry a vydávají se za bludy, já zasahuji svými četnými a mimořádnými zjeveními, abych vás všechny přivedla k plné Pravdě evangelia. Buďte pouhým žitým evangeliem, abyste i vy mohli rozdávat světlo Pravdy.

– Nesu vás k Ježíšovi, vašemu životu.

Hle, proč dnes, kdy mnozí upadají do temnot hříchu a smrti, pomáhám vám svou mocnou přítomností žít v milosti Boží, abyste i vy mohli mít účast na životě Pána Ježíše.

Nenecháte-li se v těchto temných dobách velikého soužení nést v mém náručí se synovskou oddaností a velikou učenlivostí, těžko dokážete uniknout podlým nástrahám, nastrojeným vám mým Protivníkem.

Jeho svody se staly tak nebezpečnými a rafinovanými, že se jim už téměř nedokáže uniknout.

Vydáváte se ve velké nebezpečí, že upadnete do svodů, které vám nastražuje můj Protivník, aby vás vzdálil od Ježíše a ode mne.

Všichni se mohou stát obětí jeho podvodu.

Upadají do něj kněží i biskupové.

Upadají do něj věřící i osoby zasvěcené.

Upadají do něj prostí i učení.

Upadají do něj žáci i učitelé.

Nikdy do něj neupadají ti, kteří se – jako malé děti – zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci a nechají se nést v mém mateřském náručí.

Stále jasněji bude zjevno církvi a světu, že *malé stádo*, které v těchto dobách velkého odpadu zůstane věrně Ježíši a jeho evangeliu, bude celé ochraňováno v mateřské ohradě mého Neposkvrněného Srdce.

– *Nesu vás k Ježíšovi, vaší Cestě.*

Tak jste jím vedeni k vašemu nebeskému Otci.

Ježíš je věrným obrazem Otce; je jeho jednorozený Syn; je Slovo stejné podstaty s ním; je odleskem jeho krásy; je zjevením jeho Lásky.

Ježíš a Otec jedno jsou.

Otec vám prostřednictvím Syna daroval Ducha Lásky, abyste mohli i vy proniknout do úžasného tajemství této Boží jednoty.

Stane-li se Ježíš vaší cestou, dojdete do náruče jeho a vašeho nebeského Otce.

Kráčíte-li s Ježíšem, uskutečňujete v životě Boží vůli – s onou láskou a učenlivostí, s níž Ježíš vždycky plnil vůli Otcovu.

Tak žijete s důvěrou a oddaností malých dětí, které všechno očekávají a všechno přijímají jako dar lásky svého Otce, který je na nebesích.

Pak já, vaše nebeská Matka, vás mohu denně přinášet na oltář svého Neposkvrněného Srdce do chrámu slávy a světla Páně.

Tak vás mohu v životě nabídnout jako dokonalou oslavu Nejsvětější Trojice a skrze vás mohu všude rozlévat Světlo jejího božského jasu.

Až toto Světlo osvítlí a přetvoří celý svět, přijde k vám Ježíš ve slávě obnovit své království.“

Dongo (Como), 23. března 1989

Zelený čtvrtek

Ježíš přichází

„Synové přemilí, dnes je vaše Pascha.

Prožívejte ji v intimitě života s Ježíšem, vaším bratrem, který vás osobně přičlenil k výkonu svého nejvyššího a věčného kněžství.

Žijete v lásce k němu?

Jak miloval Ježíš vás!

– „Protože miloval své, kteří byli ve světě, až do konce je miloval.“

– „Vroucně jsem toužil jíst tuto Paschu s vámi, dříve než budu trpět.“
Jak vás Ježíš miluje!

Stále každodenně obnovuje dar této své poslední večeře, své oběti, dokonané na Kalvárii.

Vy jste důležitou částí tohoto jeho plánu lásky.

Dnes jste shromáždění okolo svých biskupů, abyste obnovili sliby dané v okamžiku kněžského svěcení.

Obnovte je s radostí a důvěrou.

Obnovte je s láskou na znamení hluboké vděčnosti Tomu, který vás vyvolil.

Ježíš přichází každý den prostřednictvím vás, svých kněží a synů mého zvláštního mateřského zalíbení.

– *Ježíš přichází* prostřednictvím vašeho slova, které opakuje slova jeho evangelia spásy ve všech jazycích a všem lidem:

„Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření!“

– *Ježíš přichází* prostřednictvím vašeho kněžského působení tím, že přivádíte všechny k němu, vašemu Vykupiteli a Spasiteli.

„Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen.“

– *Ježíš přichází* prostřednictvím eucharistické Oběti, která obnovuje Oběť jím dokonanou na Kalvárii, aby ještě dnes obmyl svou božskou krví všechny hříchy a špatnost světa.

„To čiňte na mou památku.“

– *Ježíš přichází* prostřednictvím svátosti smíření, která přivádí všechny hříšníky zpět do domu jeho milosrdné lásky.

„Komu odpustíte hříchy, tomu budou odpuštěny.“

– *Ježíš přichází* prostřednictvím svátostí, jejichž vy jste přísluhovateli, a prostřednictvím vaší osoby, která musí odrážet Světlo jeho ustavičné přítomnosti.

„Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“

V tento váš den – Zelený čtvrtek – po každém z vás žádám, abyste všem rozdávali radost jeho božské přítomnosti mezi vámi.

V hluboké temnotě, která dosud všechno obklopuje, vy osvěcujte zemi Světlem Ježíše Krista, který přichází ještě dnes vaším prostřednictvím.“

Dongo (Como), 24. března 1989

Velký pátek

Zůstaňte s Ježíšem na kříži

„S apoštolem Janem, který vás všechny zastupuje, jsem zde pod křížem, na němž můj Syn Ježíš prožívá krvavé hodiny své kruté agonie.

Každý jeho bolestný sten proniká jako meč mou zarmoucenou duší.

Každá kapka jeho utrpení je zachycena v otevřeném kalichu mého Neposkvrněného Srdce.

Jsem zde, abych hledala trochu lásky a soucitu, který bych podala ke zmírnění hrozně žízně Ježíše v agonii.

Proším o trochu lásky, avšak kolem nás je nelidská špatnost, hluboká nenávist, výkřiky a rouhání, stoupající ze srdcí a ze rtů těch, co přihlíželi popravě. A mezi výkřiky je jeden, který proniká mé Srdce, zraňuje je a dává mu krvácet nevypravitelnou bolestí.

„Sestup z kříže! Jsi-li Syn Boží, pomoz sám sobě. Sestup z kříže a uvěříme v tebe.“

Avšak můj Syn se narodil, vyrostl a žil, aby vystoupil na tento kříž! Aby se stal ochotným beránkem, krotkým, vedeným na porážku!

On je pravý Beránek Boží, který snímá hříchy světa.

Já mu dnes musím svou přítomností jako Matka pomáhat, aby zůstal na kříži a aby se tak naplnila vůle Otcova a vy mohli být jím vykoupeni a spaseni!

– *Zůstaň, Synu můj, na kříži:* jsem zde, abych ti pomohla rozpínat se na tvém mučednickém loži, trpět a zemřít.

– *Zůstaň, Synu můj, na kříži:* jen tak nás spasiš; jen tak přitáhneš k sobě celý svět.

Pro toto jsi sestoupil z lůna Otcova do mého panenského lůna Matky.

Pro toto jsem tě devět měsíců nosila ve svém klínu a dala ti tělo a krev pro tvé lidské narození.

Pro toto ses ze mne narodil v Betlémě a vyrůstal jsi jako každý člověk podle rytmu svého lidského vývoje.

Pro toto ses ve svém dětství otevřel jako květ a zformoval se v síle svého jinošství.

Pro toto jsi nesl tíhu každodenní práce v chudém nazaretském domku; denně jsem byla při tobě, já, tvá něžná Matka, se vzácnou pomocí tvého zákonitého otce Josefa.

Pro toto jsi prožil tři namáhavé roky svého veřejného života, hlásal evangelium spásy, uzdravoval nemocné, odpouštěl hříšníkům, otevíral brány království chudým, bezvýznamným, pokorným, utiskovaným.

Pro toto jsi podstoupil soud a odsouzení náboženským tribunálem, potvrzené Pilátem, který tě odevzdal na kříž.

Dnes jsi tu rozepjatý na trůně své slávy, který připravil pro tebe nebeský Otec, pro tebe, Jednorozeného Syna, sladkého božského Beránka, který snímáš ze světa veškeren hřích, zlo, nenávist, nečistotu a smrt.

Drahocenný plodný Kříži, který neseš na svých ramenou Spasitele světa!

Sladké spásné Dřevo, na němž visí cena našeho vykoupení! Blahoslavený Kříž, posvěcený velikonoční Obětí, která se dnes na tobě přináší v jediné, pro všechny výkupné a spásné Obětí!

Milovaní synové, dovolte, abych v tento den Velkého pátku opakovala také vám: *Zůstaňte s Kristem na kříži!*

Nepoddávejte se podlým pokušením mého Protivníka, snadným svodům světa, hlasům těch, kteří vám ještě dnes opakují: „Sestupte z kříže!“

Ne! I vy musíte jako Ježíš pochopit Boží plán vaší osobní kněžské oběti.

I vy řekněte „ano“ Otcově vůli a otevřete se slovům modlitby a odpuštění.

Neboť dnes i vy musíte být jako Ježíš obětováni za spásu světa!“

Dongo (Como), 25. března 1989

Bílá sobota

V novém hrobě

„V novém hrobě dnes odpočívá ve spánku smrti Tělo mého Syna Ježíše.

Jeho Duch se ukládá v mém panenském lůně, kam sestoupilo Slovo Otce po mém „ano“ v okamžiku Zvěstování.

Cítím se Matkou zarmoucenou a vyrovnanou, raněnou a klidnou, zavalenou oceánem bolesti a zahalenou pláštěm pokoje, otřesenou pláčem a spočívající v niterné božské blaženosti.

Všechno se už naplnilo.

Nyní bdím v trvalé modlitbě, zatímco se mé Srdce otvírá jistotě zmrtvýchvstání mého Syna Ježíše, má mysl se rozjasňuje světlem jeho prorocství a moje tělo je celé napjaté v očekávání tohoto slavného okamžiku.

Je to den mé mateřské samoty.

Je to den mé nesmírné bolesti.

Je to plodný den mé velké naděje.

Je to první den mého nového duchovního mateřství.

Vstupte, přemilí synové, do kolébky mého Neposkvrněného Srdce a připravujte se i vy na chvíli vašeho nového zrození.

V novém hrobě, kde po tento jediný den leží bez života Tělo mého Syna Ježíše, uložte člověka, který musí ve vás zemřít.

Uložte člověka hříchu a neřesti, nenávisti a egoismu, lakoty a rozmařilosti, pychy a hrdosti, nesvornosti a nevěry.

Ať dnes ve vás zemře všechno, co jste zdědili po prvním člověku.

Konečně ať vyjde na světlo nový člověk, který se rodí v novém hrobě, kde Kristus vstal z mrtvých ve slavné záři svého Božství.

Nový člověk milosti a svatosti.

Nový člověk lásky a pospolitosti.

Nový člověk milosrdenství a čistoty.

Nový člověk pokory a slitovné lásky.

Nový člověk učenlivosti a poslušnosti.

Nový člověk, zformovaný v novém hrobě, který začíná žít v radostném okamžiku Kristova zmrtvýchvstání.

K tomuto vašemu novému zrození dochází v kolébce mého Neposkvrněného Srdce, u mne, vaší něžné Matky, která tak začínám novou úlohu svého duchovního a univerzálního mateřství.

Pouze tento nový člověk, který se rodí ve velikonočním mysteriu Kristově, může otevřít bránu hrobu, ve kterém dnes leží už mrtvé celé lidstvo, aby mu dal povstát do nové éry milosti a svatosti, kterou vám vzkříšený Kristus přinesl v okamžiku svého vítězství nad hříchem a smrtí.“

Dongo (Como), 26. března 1989

Hod Boží velikonoční

V očekávání jeho slavného návratu

„Premilí synové, žijte ve velikonoční radosti!

Ježíš Kristus, bičovaný, trním korunovaný, vysmívaný, přivedený na kříž, ukřižovaný a popravený jako zločinec, vstal z mrtvých!

Mocí, kterou má z Osoby a přirozenosti božské, přivolal zpět ze smrti svou přirozenost lidskou a v záři své slávy vyšel vítězně z hrobu.

Vzkříšený Kristus je živý mezi vámi.

Nebojte se! On řídí běh lidských dějin k uskutečnění vůle nebeského Otce a jeho velkého plánu spásy.

Vzkříšený Kristus sedí nyní v nebi na svém trůně slávy po pravici Otce.

Jemu je podřízeno všechno.

Pod podnoží jeho nohou budou pokořeni a poraženi všichni jeho nepřátelé.

Od tohoto dne se lidské dějiny otvírají k plné oslavě vzkříšeného Krista.

Vzkříšený Kristus se k vám vrátí v oblacích nebeských, v plném lesku své slávy.

– *Žijte dnes v očekávání jeho slavného návratu.*

Nenechte se zastrašit dočasným triumfem zla a hříchu!

Ať vás nezarmucuje nynější vítězství tvrdého odmítání Boha ve světě, vzpoury proti jeho zákonu lásky a tak všeobecné bezbožnosti.

Ani se nenechte uchvátit pochybami a nedůvěrou při pohledu na tolik zraňovanou, bitou, ohrožovanou a zrazovanou církev.

Velikonoční radost ať převyší každý lidský důvod k obavě a smutku.

Vzkříšený Kristus je živý mezi vámi. Vzkříšený Kristus poznamenává svým vítězstvím běh světa a dějin.

Vzkříšený Kristus chce mezi vámi obnovit své království, aby se mu dostávalo slávy ode všeho stvoření.

Žijte stále v radosti a pevné naději, *v očekávání jeho slavného návratu.*“

Dvě křídla velkého orla

„Moji přemilí synové, dnes mě uctíváte obzvláštním způsobem o první sobotě tohoto měsíce máje, který jste mi zvlášť zasvětili.

Shromažďujete se se svou nebeskou Matkou ve večeradlech bratrství a modlitby.

Jaká je to útěcha, kterou mi dáváte v mé hluboké bolesti! Jakou radost působíte mému Neposkvrněnému Srdci!

Neboť skrze vás, kteří jste mi odpověděli, v celé církvi rozkvétá úcta ke mně.

Tak mohu uplatňovat v těchto vašich časech velkou moc, danou mi Nejsvětější Trojicí, abych ochromila útok, který můj protivník, Rudý drak, zahájil proti mně, chrlé ze svých úst přivaly vod, aby mě utopil.

Přívál vod tvoří souhrn všech nových teologických nauk, které se snažily zatemnit postavu vaší nebeské Matky, popřít moje privilegia, zmenšit úctu, zesměšnit všechny moje ctitele.

Na základě těchto útoků Draka se úcta ke mně zeslabila v těchto letech u mnoha věřících a někde doslova vymizela.

Vaší nebeské Matce však přišla na pomoc *dvě křídla velkého orla*.

Veliký orel je Slovo Boží, především Slovo obsažené v evangeliu mého Syna Ježíše.

Mezi čtyřmi evangelií orel označuje evangelium sv. Jana, neboť to vylétá mnohem výše než ostatní, vstupuje do samotného srdce Nejsvětější Trojice a důrazně potvrzuje Božství, věčnost a soupodstatnost Slova a Božství Ježíše Krista.

Dvě křídla jsou slovo Boží *přijaté*, milované a opatrované *vírou*, a slovo Boží *žité milostí a láskou*.

Dvě křídla víry a lásky – to je Slova Božího mnou přijatého a žitého – mi umožnila vznést se nad přívál vod všech útoků proti mně namířených, neboť vyjevila světu mou pravou velikost.

Pak jsem našla své útočiště v poušti.

Poušť, ve které jsem zbudovala své trvalé přebývání, jsou srdce a duše všech dětí, které mě přijímají, mně naslouchají, zcela se na mne spoléhají a zasvěcují se mému Neposkvrněnému Srdci.

V poušti, v níž se nalézám, konám dnes své největší zázraky. Konám je v srdci a v duši, to je v životě všech svých nejmenších dítek.

Tak je vedu, aby mě následovaly na cestě víry a lásky tím, že je mám k tomu, aby přijaly, milovaly a opatrovaly Slovo Boží, a že jim pomáhám žít je každý den důsledně a s odvahou.

V tichu a v skrytosti, to je v poušti, v níž se nalézám, působím mocně, aby děti mně zasvěcené věřily dnes evangeliu, nechaly se vést pouze moudrostí evangelia a byly vždy žitým evangeliem.

To je úkol, který jsem připravila pro skupiny, které jsem si zformovala ve všech částech světa svým Mariánským kněžským hnutím: nechat se nést mnou na *dvou křídlech velikého orla*, to je víry a lásky, a v těchto vašich časech přijímat s láskou a žít pouze Slovo Boží.

Velké zázraky, které dnes konám v poušti, v níž se nacházím, jsou: úplně přetvořit život mých malých synů, aby se stali statečnými svědky víry a zářnými vzory svatosti.

Tímto způsobem v tichu a skrytosti připravuji denně své velké vítězství nad Drakem v triumfu mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

Svatyně v Tindari (Sicílie), 14. května 1989

Hod Boží svatodušní

Obrovský Rudý drak

„Milovaní synové, dnes se klaníte a vzýváte Ducha Svatého, který sestoupil o Letnicích na apoštoly a učedníky, shromážděné se mnou v jeruzalémském večeřadle.

Vzývejte jej s důvěrou a vytrvale i v těchto vašich časech, spojení se mnou ve večeřadlech modlitby, rozšířených už ve všech částech země.

Svým Mariánským kněžským hnutím zvu dnes všechny syny církve, aby se spojili v jednom neustálém večeřadle modlitby se mnou, vaší nebeskou Matkou.

Zvu všechny biskupy, kněze, řeholníky a věřící.

Mé Neposkvrněné Srdce je místem tohoto nového duchovního a univerzálního večeřadla.

Do něho musíte vstoupit svým úkonem zasvěcení, které vás provždy světuje mně, abych mohla spojit svůj hlas s hlasy vašimi při vyprošování daru druhých Letnic pro církev a celé lidstvo.

Pouze Duch Páně může přivést lidstvo zpět k dokonalé oslavě Boží.

Pouze Duch Páně může obnovit církev leskem její jednoty a svatosti.

Pouze Duch Páně může překonat moc a vítěznou sílu *obrovského Rudého draka*, který se v tomto vašem století všude strašným způsobem utrl z řetězu, aby svedl a oklamal celé lidstvo.

Obrovský Rudý drak je bezbožecký komunismus, který všude rozšířil blud popírání a tvrdošíjného odmítání Boha.

Obrovský Rudý drak je marxistický ateismus, který se představuje s deseti rohy, tj. s mocí svých sdělovacích prostředků, aby přivedl lidstvo k neposlušnosti deseti Božích přikázání, a se sedmi hlavami, z nichž na každé je diadém, odznak moci a královské důstojnosti. Korunované hlavy označují národy, v nichž se bezbožecký komunismus upevnil a kde vládne svou ideologickou, politickou a vojenskou mocí.

Obrovitost Draka ukazuje jasně na rozsáhlost země, obsazené neomezeným panstvím komunistického ateismu.

Jeho barva je rudá, protože používá válek a krve jako nástrojů svých četných vítězství.

Obrovskému Rudému draku se podařilo v těchto letech zmocnit se lidstva bludem ateismu teoretického či praktického, který bohužel svedl všechny národy země. Tak se mu podařilo vytvořit novou civilizaci bez Boha, materialistickou, egoistickou, požívačnou, vyprahlou a studenou, nesoucí v sobě zárodky rozkladu a smrti.

Obrovský Rudý drak má ďábelský plán odvést celé lidstvo z vlády Boží, od oslavy Nejsvětější Trojice, od plného uskutečnění plánu Otcova, který skrze Syna stvořil lidstvo ke své slávě.

Pán mě přioděl svým Světlem a Duch Svatý svou božskou mocí, takže se zjevují jako velké znamení na nebi, Žena oděná sluncem, neboť mám za úkol vysvobodit lidstvo z panství obrovského Rudého draka a přivést je celé zpět k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Proto si vytvářím ve všech částech světa skupiny mých nejmenších dětí a požaduji od nich zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci, a tak je vedu, aby žily jen pro slávu Boží, prostřednictvím víry a lásky, a žárlivě je sama pěstuji ve své nebeské zahradě.

Každodenně se objevuji před trůnem svého Pána v hluboké adoraci, otevírám zlatou bránu svého Neposkrvněného Srdce a přináším mu v obět ve svém náručí všechny tyto své syny se slovy:

„Nejsvětější Božská Trojice, ve chvíli tvého všeobecného popírání ti přináším dar svého materského zadostučinění prostřednictvím všech těchto mých malých, které každodenně formuji ke tvé nejvyšší oslavě.“

Tak se ještě dnes z úst dětí a kojenců dostává Pánu dokonalé chvály.“

Milán, 3. června 1989

První sobota v měsíci a svátek

Neposkrvněného Srdce Panny Marie

Zvíře podobné pardálu

„Milovaní synové, dnes se shromažďujete ve večeradlech modlitby k oslavě svátku Neposkrvněného Srdce vaší Nebeské Matky.

Svolala jsem vás ze všech koutů světa, abyste se zasvětili mému Neposkrvněnému Srdci, a vy jste odpověděli se synovskou láskou velkodušností.

Už jsem si vytvořila svůj oddíl ze synů, kteří přijali mé pozvání a slyšeli můj hlas.

Nastal čas, kdy mé Neposkrvněné Srdce musí být oslaveno církví i celým lidstvem.

V těchto dobách apostaze, očišťování a velkého utrpení je mé Neposkrvněné Srdce jediným útočištěm a cestou, která vás vede k Bohu spásy a pokoje.

Především se moje Neposkvrněné Srdce stává dnes znamením mého jistého vítězství ve velkém zápase, sváděném mezi přívrženci obrovského Rudého draka a následovníky Ženy oděné sluncem.

V tomto strašlivém boji vystupuje z moře na pomoc Draku *zvíře podobné parďálu*.

Je-li Rudý drak marxistický ateismus, černá bestie je *zednářství*.

Drak se zjevuje v síle své moci; černá bestie naopak jedná ve stínu, skrývá se, utahuje se, aby se mohla vměšovat v každé straně.

Tlapy má medvědí a tlamu lví, neboť všude pracuje se lstivostí a se společenskými sdělovacími prostředky, tj. s propagandou.

Sedm hlav označuje různé zednářské lóže, jednající všude způsobem podlým a nebezpečným.

Tato černá bestie má deset rohů a na rozích deset diadémů, znamená panství a královské moci.

Zednářství panuje a ovládá celý svět prostřednictvím deseti rohů.

Roh byl vždy nástrojem rozšiřování, v biblickém světě způsobem, jak nechat více slyšet svůj hlas, mocným sdělovacím prostředkem.

Proto sdělil Bůh svou Vůli svému lidu prostřednictvím deseti rohů, které oznámily jeho Zákon: deset přikázání.

Kdo je přijme a zachováá, přijímá slovo jeho Syna a má podíl na vykoupení, které On dokonál. Ježíš dává duším prostřednictvím milosti týž božský život, který nám zasloužil svou obětí na Kalvárii.

Milost vykoupení je nám udělena prostřednictvím sedmi svátostí. Milostí jsou do duše zasévány zárodky nadpřirozeného života, ctnosti. Mezi nimi jsou nejdůležitější tři božské ctnosti a čtyři hlavní: víra, naděje, láska; opatrnost, statečnost, spravedlnost a mírnost.

V božském slunci sedmi darů Ducha Svatého tyto ctnosti pučí, rostou, rozvíjejí se stále více a vedou duše po světlé stezce lásky a svatosti.

Úkolem černé bestie, to je zednářství, je bojovat podle a vytrvale, aby duším zabránila jít po cestě ukázané Otcem a Synem a osvěcované dary Ducha Svatého.

Jestliže se Rudý drak snaží přivést lidstvo k jednání bez Boha, k popírání Boha, a šíří proto blud ateismu, cílem zednářství není popírat Boha, nýbrž *rouhat se mu*.

Bestie otvírá tlamu, aby pronášela rouhání proti Bohu, aby se rouhala jeho jménu a jeho příbytku, aby proklínala všechny, kteří přebývají v nebi.

Největším rouháním je upírání úcty, patřící pouze Bohu, a prokazování jí tvorům a samotnému satanu.

Hle, proč v těchto dobách, za zvrhlého působení zednářství, se všude šíří černé mše a satanský kult.

Mimo to se zednářství snaží všemi prostředky zabránit, aby se duše spasily, a tak usiluje zmařit Kristovo vykupitelské dílo.

Sdělil-li Bůh svůj Zákon deseti přikázáními, zednářství rozšiřuje všude mocí svých deseti rohů zákon zcela odporující zákonu Božímu.

Na přikázání Páně – „Nebudeš mít jiného Boha kromě mne“ – vytváří jiné falešné idoly, jimž se dnes přemnoží klanějí.

Na přikázání – „Nevezmeš jména Božího nadarmo“ – odpovídá rouháním proti Bohu a Kristu tolika ďábelskými podlémy způsoby, že až snižuje jeho jméno na neslušnou prodejní známku a vyrábí svatokrádežné filmy o jeho životě a jeho božské Osobě.

Na přikázání – „Pomni, abys den sváteční světil“ – přeměňuje neděli na víkend, na den sportu, zápasů a zábavy.

Na přikázání – „Cti otce svého i matku svou“ – staví nový model rodiny, založený na pouhém spolužití, dokonce mezi homosexuály.

Na přikázání – „Nezabiješ“ – se mu podařilo legalizovat všude potrat, přijmout eutanazii a téměř vymýtít respekt k hodnotě lidského života.

Na přikázání – „Nesesmilníš“ – ospravedlňuje, velebí a propaguje jakoukoliv formu nečistoty, až k ospravedlňování skutků proti přírodě.

Na přikázání – „Nepokradeš“ – pracuje, aby se stále více rozmnožovaly krádeže, násilí, zabavování majetku a loupeže.

Na přikázání – „Nepromluvíš křivého svědectví“ – působí, aby se propagoval stále více zákon podvodu, lži a dvojakosti.

Na přikázání – „Nepožádáš manželky, nepožádáš statku bližního svého“ – klame mysl a srdce člověka, aby do hloubky zkazilo jeho svědomí.

Tímto způsobem jsou duše vhnány na zlou a zvrhlou cestu neposlušnosti Zákona Páně, jsou zavaleny hříchem a je jim tak znemožněno přijmout dar milosti a Božího života.

Proti sedmi ctnostem, božským a hlavním, které jsou ovocem života v milosti Boží, staví zednářství šíření sedmi hlavních hříchů, které jsou ovocem trvalého života ve stavu hříchu.

Proti víře staví pýchu; proti naději rozkoš; proti lásce lakotu; proti opatrnosti hněv; proti statečnosti lenivost; proti spravedlnosti závist; proti mírnosti nestřídmost.

Kdo se stane obětí sedmi hlavních hříchů, je postupně přiváděn k tomu, aby odňal úctu patřící jedině Bohu a dal ji falešným božstvům, která jsou zosobněním všech těchto hříchů.

V tom spočívá největší a nejstrašnější rouhání.

Hle, proč na každé hlavě bestie je napsán rouhačský název.

Každá zednářská lóže má za úkol prosazovat uctívání jiného božstva.

První hlava nese rouhačský název pýchy, která se staví proti ctnosti víry a vede k prosazování úcty bohu lidského rozumu a domýšlivosti, techniky a pokroku.

Druhá hlava nese rouhačský název smilstva, které se staví proti ctnosti naděje a přivádí k prokazování úcty bohu sexuality a nečistoty.

Třetí hlava nese rouhačský název lakoty, která se staví proti ctnosti lásky a rozšiřuje všude kult boha peněz.

Čtvrtá hlava nese rouhačský název hněvu, který se staví proti ctnosti opatrnosti a přivádí k prokazování úcty bohu nesvornosti a rozkolu.

Pátá hlava nese rouhačský název lenivosti, která se staví proti ctnosti statečnosti a šíří kult boha strachu, veřejného mínění a vykořisťování.

Šestá hlava nese rouhačský název závisti, která se staví proti ctnosti spravedlnosti a vede k uctívání boha násilnosti a války.

Sedmá hlava nese rouhačský název nestrýdmosti, která se staví proti ctnosti mírnosti a vede k prosazování kultu tolik velebeného božstva požívačnosti, materialismu a rozkoše.

Úkolem zednářských lóží je pracovat dnes s velkou lstivostí, aby všude přivedly lidstvo k pohrdání svatým zákonem Božím, k otevřené opozici vůči deseti příkázáním, k upření úcty patřící jedině Bohu a k jejímu prokazování falešným idolům, velebeným a uctívaným stále větším množstvím lidí: rozumu; tělu; penězům; nesvornosti; moci; násilí; rozkoši.

Tak jsou duše uvrhovány do temného otroctví zla, neřesti a hříchu, a – v okamžiku smrti a Božího soudu – do jezera věčného ohně, kterým je peklo.

Nyní chápete, jak se v těchto časech, proti hroznému úkladu černé bestie, to je zednářství, moje Neposkrvněné Srdce stává vaším útočištěm a jistou cestou k Bohu.

V mém Neposkrvněném Srdci se rýsuje taktika užívaná vaší Nebeskou Matkou, jak čelit a zvítězit nad podlými pletichami, užívanými černou bestii.

Proto formuji všechny své děti, aby zachovávaly desatero Božích příkázání: aby do písmene žily evangelium; aby přistupovaly často ke svátostem; zejména ke svátosti smíření a eucharistického přijímání jako nutné pomoci k životu v milosti Boží; aby se mocně cvičily ve ctnostech, a tak neustále kráčely po cestě dobra, lásky, čistoty a svatosti.

Tak používám vás, svých malých synů, kteří jste se mi zaslvětili, abych odhalila všechny podle úklady, nastrojené vám černou bestii, a zneškodnila konečný mohutný útok, který dnes zednářství rozpoutalo proti Kristu a jeho církvi.

A nakonec především v největší porážce zednářství se zjeví v celém lesku triumf mého Neposkrvněného Srdce ve světě.“

Dongo (Como), 13. června 1989
Výročí druhého fatimského zjevení

Zvíře podobné beránku

„Přemilí synové, dnes si připomínáte mé druhé zjevení v chudé Cova da Iria 13. června 1917.

Už tehdy jsem vám předpověděla, co všechno prožíváte v těchto časech. Oznámila jsem vám veliký zápas mezi mnou, Ženou oděnou sluncem, a obrovským Rudým drakem, který přivedl lidstvo k životu bez Boha.

Předpověděla jsem vám podle a temné dílo, vykonávané zednářstvím, aby vás vzdálilo od zachovávání Zákona Božího a učinilo vás obětí hříchů a neřestí.

Především jsem vás chtěla jako Matka upozornit na veliké nebezpečí, které dnes hrozí církvi i v mnoha ďábelských útocích proti ní, aby ji zničily.

K dosažení tohoto cíle přichází černé bestie, vystupující z moře, na pomoc ze země *bestie, která má dva rohy, podobné rohům beránka.*

Beránek byl v Písmě svatém vždy symbolem oběti. V noci exodu je obětován beránek a jeho krví jsou pomazány veřeje domů židovských, aby byly uchráněny trestu, který naopak stihne všechny Egypťany.

Židovské Velikonoce připomínají každoročně tuto událost obětováním beránka, který je zabit a sněden.

Na Kalvárii se Ježíš Kristus obětuje za spásu lidstva. On sám se činí naší Paschou a stává se pravým Beránkem Božím, který snímá všechny hříchy světa.

Bestie má na hlavě dva rohy, podobné rohům beránka.

Se symbolem oběti je úzce spjat symbol kněžství: dva rohy.

Pokrývku hlavy se dvěma rohy nosil ve Starém zákoně velekněz.

Mitru – se dvěma rohy – nosí biskupové církve k označení plnosti svého kněžství.

Černá bestie, podobná pardálu, označuje zednářství; dvourohá bestie, podobná beránku, označuje zednářství, které proniká do nitra církve, to je *církevní zednářství*, které se rozšířilo především mezi členy hierarchie.

Tato zednářská infiltrace do nitra církve už vám byla mnou předpověděna ve Fatimě, když jsem vám oznámila, že satan pronikne až do vrcholu církve.

Je-li úkolem zednářství strhávat duše do zatracení tím, že je vedou k uctívání falešných božstev, cílem církevního zednářství je naopak *zničit Krista a jeho církev* vytvořením nového idolu, to je falešného Krista a falešné církve.

Ježíš Kristus je Syn Boha živého, je vtělené Slovo, je pravý Bůh a pravý Člověk, protože ve své božské Osobě spojuje přirozenost lidskou a přirozenost božskou.

Ježíš dal v evangeliu o sobě nejúplnější definici slovy: já jsem Pravda, Cesta a Život.

Ježíš je Pravda, neboť nám zjevuje Otce, říká nám své konečné Slovo, přivádí k dokonalému naplnění celé Boží Zjevení.

Ježíš je Život, neboť nám daruje týž božský život skrze milost, vykoupením Jím zaslouženou, a ustanovuje svátosti jako účinné prostředky, které sdělují milost.

Ježíš je Cesta, která vede k Otci skrze evangelium, které nám dal jako cestu, po níž máme jít, abychom došli ke spáse.

Ježíš je Pravda, neboť On – živé Slovo – je pramenem a pečetí celého Božího Zjevení.

Církevní zednářství pracuje na zatemňování jeho božského Slova přirozenými rozumovými výklady a ve snaze učinit je pochopitelnějším a přijatelnějším je zbavuje veškerého nadpřirozeného obsahu.

Tak se šíří bludy na všech stranách samotné katolické církve. V důsledku šíření těchto bludů se dnes mnozí vzdalují od pravé víry a dávají tak za pravdu mému proroctví ve Fatimě: – Přijdou doby, kdy mnozí ztratí pravou víru. – Ztráta víry je odpadlictví.

Církevní zednářství pracuje podle a dábelky, aby všechny přivedlo k odpadu. Ježíš je život, neboť dává milost.

Cílem církevního zednářství je ospravedlnit hříchy a představovat jej ne jako zlo, nýbrž jako hodnotu a dobro.

Tak se radí dopouštět se ho jako způsobu uspokojování potřeb vlastní přirozenosti a ničí se tak kořen, z něhož se může zrodit lítost, a prohlašuje se, že vyznávat hříchy už není nutné.

Zhoubným ovocem této zlořečené rakoviny, rozlezlé v celé církvi, je všude vy-mizení individuální zpovědi.

Duše jsou vedeny k životu ve hříchu, odmítající dar Života, věnovaný nám Je-žíšem.

Ježíš je Cesta vedoucí k Otci skrze evangelium.

Církevní zednářství přeje exegezím, které mu dávají racionalistický a přirozený výklad aplikací rozličných literárních žánrů, takže je v každé své části roztrháno.

Nakonec se dojde k popření historické zkušenosti zázraků a Kristova vzkříšení a uvede se v pochybnost samotné Božství Ježíšovo a jeho vykupitelské poslání.

Když zničila historického Krista, *bestie se dvěma rohy, podobnými beránkovým*, se snaží zničit mystického Krista, kterým je církev.

Církev ustanovená Kristem je jediná: svatá, katolická, apoštolská, jedna, založe-ná na Petrovi.

Jako Ježíš, tak i církev jím založená, tvořící jeho mystické tělo, je pravda, život a cesta.

Církev je pravda, neboť jí jedině svěřil Kristus úkol chránit v celistvosti celý po-klad víry. Svěřil jej hierarchické církvi, to je papeži a biskupům s ním spojeným.

Církevní zednářství se snaží tuto skutečnost zničit *falešným ekumenismem*, vedou-cím k přijetí všech křesťanských církví tvrzením, že každá z nich má část pravdy.

Zabývá se plánem založit jednu ekumenickou univerzální církev, vytvořenou splynutím všech křesťanských vyznání, mezi nimi církví katolickou.

Církev je život, neboť dává milost a jenom ona má účinné prostředky milosti – sedm svátostí.

Zvláště je život, neboť jí jedině byla dána moc plodit Eucharistii prostřednictvím služebného (ministeriálního) a hierarchického kněžství.

Ježíš Kristus je v Eucharistii skutečně přítomen svým oslaveným tělem a svým Božstvím.

Církevní zednářství se tak snaží přemnoha podlémy způsoby napadat úctu cír-kve ke svátosti Eucharistie.

Oceňuje se u ní pouze aspekt Večeře, směřuje k minimalizování její svátostné hodnoty, snaží se popřít skutečnou přítomnost Ježíšovu v konsekrovaných Hostiích.

Proto byla postupně potlačena všechna vnější znamení, která jsou ukazateli víry ve skutečnou přítomnost Ježíšovu v Eucharistii, jako pokleknutí, veřejné adorační hodiny, úctyhodný zvyk obklopovat svatostánek světly a květy.

Církev je cesta, neboť vede k Otci skrze Syna v Duchu Svatém po cestě dokonalé jednoty.

Jako Otec a Syn jedno jsou, tak musíte být jedno mezi sebou.

Ježíš chtěl, aby jeho církev byla znamením a nástrojem jednoty veškerého lidského pokolení.

Církev má sílu udržet si jednotu, neboť byla založena na úhelném kameni své jednoty: Petrovi a papeži, který následuje Petrovo charisma.

Církevní zednářství hledí tedy zničit základ jednoty církve podlým a úkladným útokem na papeže.

Osnuje spiknutí rozepří a odporu vůči papeži; podporuje a odměňuje ty, kdo jej hanobí a odpírají mu poslušnost; propaguje kritiky a opozice biskupů a teologů.

Tímto způsobem se bourá samotný základ její jednoty, a tak je církev stále více trhána a rozdělována.

Milovaní synové, pozvala jsem vás, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci a vstoupili do tohoto mého mateřského útočiště, především proto, abyste byli ušetřeni a uchráněni těchto hrozných úkladů.

Proto jsem vás v zásvětném aktu mého Hnutí nabádala, abyste se zrekli jakékoliv touhy po kariéře. Tak můžete uniknout nejsilnějšímu a nejnebezpečnějšímu úkladu, používanému zednářstvím, aby ke své tajné sektě přidružilo mnoho mých milovaných synů.

Vedu vás k veliké lásce k Ježíši – pravdě – tím, že z vás činím statečné svědky víry; vedu vás k Ježíši – životu – přivádějíc vás k velké svatosti; k Ježíši – cestě – žádajíc od vás, abyste byli v životě pouhým žitým a do písmene hlásaným evangeliem.

Pak vás vedu k největší lásce k církvi.

Učím vás milovat církev – pravdu, činím z vás statečné hlasatele všech pravd katolické víry, zatímco se silně a odvážně stavíte proti všem bludům.

Činím z vás služebníky církve – života, pomáhajíc vám, abyste byli kněžími věrnými a svatými. Buďte vždy připraveni k potřebám duší, buďte s velkorysým sebezapřením ochotni posloužit svátosti smíření a buďte planoucím ohněm lásky a horlivosti k Ježíši, přítomnému v Eucharistii.

Ať se do vašich kostelů vrátí časté hodiny veřejné adorace a smíru Nejsvětější svátosti oltářní.

Přetvářím vás ve svědky církve – cesty a činím z vás drahocenné nástroje její jednoty. Proto jsem vám dala jako druhý závazek svého Hnutí obzvláštní jednotu s papežem.

Skrze vaši lásku a věrnost znovu v plném lesku zazáří Boží plán dokonalé jednoty církve.

Tak proti temné síle dnešního církevního zednářství, usilujícího zničit Krista a jeho církev, stavím mohutnou zář mého věrného kněžského šiku, aby byl Kristus všemi milován, poslouchán a následován a jeho církev aby byla stále více milována, bráněna a posvěcována.

V tom především spočívá lesk vítězství Ženy oděné sluncem a mému Neposkvřněnému Srdci se dostává nejzářivějšího triumfu.“

Milán, 17. června 1989

Sobota

Číslo bestie: 666

„Přemilí synové, nyní chápete plán vaší nebeské Matky, Ženy oděné sluncem, která bojuje se svým šikem veliký boj proti všem silám zla, aby dosáhla vítězství v dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Se mnou, maličci, bojujete proti Draku, který se snaží postavit veškeré lidstvo proti Bohu.

Se mnou, synáčkové, bojujete proti černé bestii, zednářství, které chce přivést duše k ztracení.

Se mnou, synáčkové, bojujete proti bestii, podobné beránkovi, zednářství, které proniklo do nitra církevního života, aby zničilo Krista a jeho církev.

Aby dosáhlo tohoto cíle, chce vytvořit nový idol, to je falešného Krista a falešnou církev.

Církevní zednářství dostává příkazy a moc od různých zednářských lóží a pracuje, aby tajně přivedlo všechny k tomu, aby se stali členy těchto tajných sekt.

Tak popichuje ctižádostivé vyhlídkou na snadnou kariéru; hladové peněz zahrnuje majetkem; svým členům pomáhá, aby byli první a zaujímali nejdůležitější místa, zatímco vytlačuje na okraj podle, ale tvrdě všechny ty, kdo se odmítají podílet na jeho plánu.

Vskutku bestie podobná beránkovi vykonává veškerou moc první bestie v její přítomnosti na zemi a její obyvatele nutí se klanět první bestii.

Ba církevní zednářství dochází až k tomu, že staví sochu ke cti bestie a nutí všechny této soše se klanět.

Avšak podle prvního přikázání svatého Zákona Páně se máme klanět jedině BOHU a jemu jedinému vzdávat všechnu úctu.

Tak se BŮH nahrazuje mocným, silným, panovačným IDOLEM.

Idolem tak mocným, že je schopen poslat na smrt všechny ty, kdo se neklanějí soše bestie.

Idolem tak mocným a panovačným, že zařídí, aby všichni malí a velcí, bohatí a chudí, svobodní i otroci dostali na pravou ruku nebo na čelo cejch a aby nikdo

nemohl kupovat nebo prodávat, nemá-li takový cejch, to je jméno bestie nebo číslí jejího jména.

Tato velká modla, postavená proto, aby se jí všichni klaněli a jí sloužili, jak už jsem vám zjevila v předešlém poselství, je falešný Kristus a falešná církev.

Jaké však má jméno?

V 13. kapitole Apokalypsy je psáno: Tady je potřebí moudrosti! Kdo má bystřý rozum, spočítej dohromady číslo té šelmy. Je to číslo jednoho člověka: jeho číslo je 666.

Rozumem osvěceným světlem Boží moudrosti se podaří rozluštit z čísla 666 jméno člověka a toto jméno ukázané tím číslem je jméno *Antikrista*.

Lucifer, starý had, ďábel nebo satan, Rudý drak, se stává v těchto posledních časech Antikristem.

Už apoštol Jan tvrdil, že každý, kdo popírá, že Ježíš Kristus je Bůh, je Antikrist.

Socha nebo modla postavená ke cti bestie, aby se jí klaněli všichni lidé, je Antikrist.

Počítejte nyní jeho číslo 666, abyste pochopili, jak označuje jméno jednoho člověka.

Číslo 333 označuje Božství.

Lucifer se staví do vzpoury proti Bohu z pýchy, protože chce stát výše než Bůh.

333 je číslo, které označuje tajemství Boha. Ten, kdo se chce postavit výše než Bůh, nese znamení 666. Toto číslo ukazuje tedy jméno Lucifera, satana, to je toho, kdo se staví proti Bohu, Antikrista.

333 uvedené jedenkrát, to je za prvé, vyjadřuje tajemství jednoty Boží.

333 uvedené dvakrát, to je za druhé, ukazuje dvě přirozenosti, božskou a lidskou, spojené v božské osobě Ježíše Krista.

333 uvedené třikrát, to je za třetí, označuje tajemství tří Božských osob, vyjadřuje tajemství Nejsvětější Trojice.

Tak číslo 333, vyjádřené jednou, dvakrát a třikrát, vyjadřuje hlavní tajemství katolické víry, která jsou:

1. jedinnost a trojjedinnost Boha;
2. vtělení, utrpení, smrt a vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista.

Je-li 333 číslem ukazujícím Božství, ten, kdo se chce postavit nad samotného Boha, je označen číslem 666.

666 *ukázané jedenkrát*, to je za prvé, *udává rok 666, šest set šedesát šest.*

V tomto historickém období se Antikrist zjevuje skrze islám, *popírající přímo tajemství Božské Trojice a Božství našeho Pána Ježíše Krista.*

Islám svou vojenskou silou řadí všude a ničí všechny staré křesťanské komunity, vpadá do Evropy a jen mým mateřským mimořádným zásahem, mocně vyprošovaným Svatým otcem, se mu nepodaří zničit úplně křesťanství.

666 *ukázané dvakrát*, to je za druhé, *udává rok 1332, tisíc tři sta třicet dva.*

V tomto historickém období se Antikrist projevuje *radikálním útokem na víru ve Slovo Boží*.

Skrze filosofy začínající přikládat výjimečnou cenu vědě, a pak rozumu, se postupně směřuje k stanovení jediného kritéria pravdy, a tím je pouhý lidský rozum. Rodí se velké filosofické bludy, pokračující přes staletí až do vašich dnů.

Přehnaná důležitost přikládána rozumu jako jedinému, výlučnému kritériu pravdy vede nutně k zničení víry ve Slovo Boží.

Vskutku, protestantskou reformou se zavrhuje Tradice, ústní podání jako pramen Božího Zjevení a uznává se pouze Písmo svaté.

Avšak i to musí být vykládáno jen rozumem a tvrdošjně se odmítá autentické Magisterium hierarchické církve, kterou Kristus pověřil chránit poklad víry.

Každý má volnost číst a chápat Písmo svaté podle svého osobního výkladu.

Tímto způsobem se ničí víra ve Slovo Boží.

Dílem Antikristovým je v tomto historickém období rozdělení církve a následně vytváření nových a četných křesťanských vyznání, která jsou poněkud přiváděna ke stále rozsáhlejší ztrátě víry ve Slovo Boží.

666 ukázané třikrát, to je za třetí, udává rok 1998, tisíc devět set devadesát osm.

V tomto historickém období se podaří zednářství za pomoci zednářství církevního uskutečnit svůj velký záměr: vytvořit modlu a postavit ji na místo Krista a jeho církve.

Falešného Krista a falešnou církev. Socha, postavená na počest první bestie, aby se jí klaněli všichni obyvatelé země, a která označí svým cejchem všechny, kdo budou chtít kupovat nebo prodávat, je socha *Antikrista*.

Tak jste došli na vrchol očisty, velikého trápení a apostaze, odpadu.

Odpad bude všeobecný, neboť téměř všichni půjdou za falešným Kristem a falešnou církví.

Tedy se otevře brána a objeví se člověk nebo samotná osoba *Antikrista*!

Hle, milovaní synové, proč jsem vás chtěla poučit o stránkách Apokalypsy vztahujících se k době, v níž žijete.

Abyste byli se mnou připraveni na nejbolestnější rozhodný úsek velikého zápasu probíhajícího mezi vaší Nebeskou Matkou a všemi silami zla, puštěnými ze řetězu.

Odvahu! Buďte silné, moje malé děti! Vám v těchto těžkých letech náleží úkol zůstat věrnými Kristu a jeho církvi a snášet nepřátelství, zápasy a pronásledování. Jste však drahocennou částí malého stáda, které má za úkol bojovat a nakonec přemoci mocnou sílu Antikrista.

Všechny si vás připravuji, ochraňuji vás a žehnám vám.“

Uchovávejte svědectví Ježíšovo

„Milovaní synové, s jakou láskou na vás patřím a jak je mé zarmoucené Srdce potěšeno tímto vaším ustavičným večerádlem, které zde opakuje skutečnost večerádla jeruzalémského.

Shromažďujete se při ustavičné, intenzivní modlitbě konané se mnou.

Jak je mi milá modlitba liturgie hodin, celý růženec, který recitujete, eucharistická adorace, slavná koncelebrace mše svaté, formující srdce celého večerádla.

Shromažďujete se jako bratři, kteří se milují a pomáhají si snášet tíhu obtíží, s nimiž se setkáváte.

Každodenně obnovujete svůj akt zasvěcení mému Neposkvřněnému Srdci v rozličných jazycích, a tak se skutečně připojujete ke všem svým bratrům mého hnutí, rozestým ve všech částech světa.

Jste částí mého oddílu.

Jste drahocenným podílem mého mateřského dědictví.

Máte v držení svědectví Ježíšovo a zachováváte Boží přikázání.

Satan proti vám zuří, protože tvoříte moji patu, nejslabší a nejkřehčí část mne samotné, a protože jste moje pokolení. Klade vám dnes mocné úklady a zuří proti vám všemi druhy pokušení a pronásledování.

Zůstaňte klidní. Mějte ve mne důvěru.

Toto jsou časy bitvy a vy musíte bojovat za moje vítězství.

Proto vás dnes zvů, abyste všichni měli v držení Ježíšovo svědectví.

Mějte v držení Ježíšovo svědectví v těchto dobách očisty, abyste kráčeli cestou věrnosti Kristu a jeho církvi a stále větší svatosti.

Tak zůstanete v bezpečí a pokoji, v důvěře a synovské oddanosti ke mně.

Mějte v držení Ježíšovo svědectví v těchto dobách odpadu, abyste byli silnými a statečnými svědky víry.

Proto vás vyzývám, abyste se stále více přimykali k papeži a podporovali jej svou modlitbou a svou láskou a abyste přijímali a šířili jeho Magisterium: tak ukážete duším bezpečnou cestu, jak vytrvat v pravé víře.

Uchovávejte Ježíšovo svědectví v těchto dobách velikého soužení. Nastaly dny předpovězené evangeliem a Apokalypsou. Síly zla, spojené mocí toho, který stojí proti Kristu, budou konat velké zázraky na nebi i na zemi, aby svedly velkou část lidstva.

Vy zůstaňte pevní ve svém hrdinném svědectví Ježíšovi a bojujte se mnou proti mocné síle toho, který se projevuje jako nepřítel Kristův.

Nakonec se budete moci s radostí kochat mým velkým vítězstvím ve slavném Kristově triumfu.

Žehnám vám všem s vašimi drahými, žehnám duším vám svěřeným, žehnám vaši kněžské službě a беру do svých rukou všechny dobré úmysly, které nosíte v srdci.“

Rubbio (Vicenza), 15. srpna 1989
Svátek Nanebevzetí Panny Marie

Zde se musí ukázat vytrvalost svatých

„Dnes patříte na mne, vaši nebeskou Matku, v záři mého oslaveného těla, vzaté-ho s mou duší do nebeské slávy.

Jsem Žena oděná sluncem.

Jsem vaše nebeská Vojevůdkyně.

Jsem Královna všech svatých.

Patřete na mne jako na znamení bezpečné naděje a útěchy v těchto dobách očis-ty, odpadu a velkého soužení. Nastal čas boje a největšího vítězství Draka, bestie přicházející ze země a bestie přicházející z moře.

Je to doba, v níž se buduje civilizace bez Boha a celé lidstvo je vedeno tak, aby žilo bez Něho.

Je to doba, v níž satan a ďábelské síly se dávají uctívat stále větším počtem lidí, a tak se stále více rozšiřuje satanský kult, sekty a černé mše.

Je to doba, v níž se buduje modla, aby se postavila na místo pravého Boha a pra-vé církve, a tato modla je falešný Kristus a falešná církev.

Je to doba, v níž všichni následníci této modly budou poznamenáni jejím cej-chem na čele a na ruce.

Je to doba, v níž věrní následovníci Beránka budou vyvrhováni na okraj společ-nosti, budou vystavováni pronásledováni, žalářům a smrti.

Je to doba vaší vytrvalosti.

Zde se musí ukázat vytrvalost svatých.

– *Zde se musí ukázat vytrvalost* těch, kdo náležejí Pánu, zachovávají Boží příká-zání a zůstávají věrní Ježíši.

– *Zde se musí ukázat vytrvalost* těch, kdo budou pronásledováni a vedeni na mu-čednickou smrt, neboť jsou blaženi ti, kdo v Pánu umírají, najdou odpočinek od svých námah a dobré skutky je doprovázejí.

– *Zde se musí ukázat vytrvalost* těch, kdo se neklanějí bestii a nenechají se zna-menat jejím ďábelským cejchem.

Kdo však se budou klanět bestii a její soše a obdrží její cejch na čelo a na ruku, ti budou pít víno Božího hněvu, nalité do kalicha jeho strašného trestu, a budou mu-čeni ohněm a sírou v přítomnosti Beránka a svatých andělů.

– *Zde se musí ukázat vytrvalost* těch, kdo nesou na čele napsáno jméno Berán-ka a jméno jeho Otce, neboť nezdadili svého Boha, v jejich řečech nebylo nikdy lži a následují Beránka, kamkoliv jde.

– *Zde se musí ukázat vytrvalost všech mých malých dětí, které zvou k zasvěcení se mému Neposkvrněnému Srdci, aby se mnou prožívaly závěrečné fáze boje a pádu Babylónu, kdy bude vinice země sklizena a hrozny budou uvrženy do lisu, představujícího veliký trest Boží.*

Proto vás dnes zvou k patření na mne, vaši nebeskou Matku, v záři mého oslaveného těla, aby vás mé světlo osvětlovalo, mé Neposkvrněné Srdce vás do sebe uzavíralo a má mateřská láska vás podpírala, abyste byli v této době statečnými svědky vytrvalosti před tvářmi církve a celého lidstva.“

Dongo (Como), 8. září 1989

Narození Panny Marie

Cejch na čele a na ruce

„Dnes je svátek narození vaší nebeské Matky, moji milovaní synové, zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Prožívejte je v radosti a pokoji, v tichu a modlitbě, v důvěře a synovské odevzdanosti.

Jste malými dětmi vaší Matky – dítěte.

Jste částí mého pokolení a silným místem mého vítězného plánu.

Tvoříte vzácnou korunu čistoty, lásky a pokory kolem kolébky, v níž jsem uložena.

Nechte se ode mne živit a formovat; nechte se ode mne s učenlivostí vést.

Nechte se ode mne poznamenat mou mateřskou pečeti.

Toto je doba, v níž následovníci protivníka Kristova jsou znamenáni jeho cejchem na čele a na ruce.

Cejch na čele a na ruce je znamením úplné závislosti toho, kdo je tímto znamením poznamenán.

Znamení označuje toho, kdo je nepřítelem Krista, to je Antikrista, a jeho vyražný cejch znamená úplnou přináležitost poznamenané osoby k šiku toho, kdo se staví proti Kristu a bojuje proti jeho božské královské moci.

Cejch je vyražen na čele a na ruce.

– *Čelo* označuje inteligenci, neboť mysl je sídlem lidského rozumu.

– *Ruka* vyjadřuje lidskou činnost, neboť člověk jedná a pracuje svými rukama.

Tedy je to osoba, která je poznamenána Antikristovým *cejchem na čele*, přijímá doktrínu popírání Boha, zavrhování jeho zákona a ateismu, v této době stále víc rozšiřovaného a propagovaného.

Tak je poháněn, aby vyznával dnes módní ideologie a stal se propagátorem všech bludů.

Kdo se nechá poznamenat *cejchem na ruce*, zavazuje se jednat autonomně a nezávisle na Bohu a uspořádat svoji činnost na hledání pouze materiálního pozemského blaha.

Tak odcizuje svou činnost z plánu Otce, který ji chce osvěcovat a podporovat svou božskou Prozřetelností; odcizuje ji lásce Syna, který činí z lidské námahy cenný prostředek k vykoupení a posvěcení člověka; moci Ducha Svatého, který působí všude, aby vnitřně obnovil každé stvoření.

– *Kdo je poznamenán cejchem na ruce*, pracuje pouze sám pro sebe, aby hromadil hmotné statky, činí z peněz svého boha a stává se obětí materialismu.

– *Kdo je poznamenán cejchem na ruce*, pracuje pouze, aby uspokojil své smysly, aby hledal blahobyť a rozkoš, aby plně uspokojil všechny své vášně, zvláště vášně nečistoty, a stává se obětí rozkošnictví, hedonismu.

– *Kdo je poznamenán cejchem na ruce*, dělá ze svého já střed veškerého svého počínání, hledí na druhé jako na objekty, které může použít a využít pro vlastní prospěch, a stává se obětí *nespoutaného egoismu a nedostatku lásky*.

Poznamenává-li můj Protivník svým cejchem všechny své následovníky, přišel čas, abych i já, vaše nebeská Jevěvůdkyně, poznamenala svou mateřskou pečeti všechny, kdo se zaslvětili mému Neposkvřněnému Srdci a jsou součástí mého šiku.

Vtiskuji *na vaše čelo mou pečeť* nejposvátnějším znamením kříže mého Syna Ježíše.

Tak otevírám lidskou inteligenci, aby přijala, zamilovala si a žila jeho božské Slovo, a vedu vás, abyste se zcela svěřili Ježíši, který vám je zjevil, a činím z vás dnes statečné svědky víry.

Proti poznamenaným *na čele rouhačským cejchem* stavím mé syny poznamenané křížem Ježíše Krista.

Potom uspořádávám veškerou vaši činnost k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Proto vtiskuji na vaši ruku pečeť, která je znamením Otce, Syna a Ducha Svatého.

Znamením Otce je vaše lidská činnost uspořádávána k dokonalé spolupráci na plánu jeho božské Prozřetelnosti, která i dnes směřuje každou věc k vašemu dobru.

Znamením Syna je každý váš počín hluboko začleněn do tajemství jeho božského vykoupení.

Znamením Ducha Svatého se všechno vaše konání otevírá jeho mocné síle posvěcování, která vane všude jako mocný oheň, aby od základu obnovil celý svět.

Přemilí moji synové, nechte se všichni poznamenat na čele a na ruce mou mateřskou pečeti v tento den, kdy slavíte – shromáždění s láskou kolem mé kolébky – svátek pozemského narození své nebeské Matky.“

Veliká je moje bolest

„Milovaní synové, podílejte se na mé bolesti!

Jsem vaše Matka Bolesná.

Mé Neposkrvněné Srdce je probodáváno početnými bolestnými trny.

Panství mého Protivníka se rozrůstá každým dnem a jeho moc se rozpíná v srdcích a duších.

Hluboké temnoty sestoupily na zemi.

Je to temnota tvrdošíjného odmítání Boha.

Je to temnota spáchaného hříchu, omlouvaného, ale už nevyznaného.

Je to temnota rozkoše a nečistoty.

Je to temnota bezuzdného egoismu a nenávisti, rozdělení a války.

Je to temnota ztráty víry, odpadu.

Do kalicha svého Neposkrvněného Srdce shromažďuji i dnes všechnu bolest svého Syna Ježíše, který mysticky znovu prožívá krvavé hodiny své agonie.

Novými Getsemany je pro Ježíše pohled na jeho dnešní církev, tak znásilněnou a opuštěnou, kde většina pastýřů lhostejně a vlažně spí, zatímco jiní opakují Jidášovo gesto a zrazují z touhy po moci a penězích.

Drak jásá nad rozsáhlostí svého vítězství, dosaženého s pomocí černé bestie a bestie podobné beránkovi – v těchto vašich dnech, kdy se ďábel rozzuřil proti vám, věda, že mu zbývá málo času.

Proto nastaly i dny mé velké bolesti.

– *Veliká je má bolest*, když vidím svého Syna Ježíše, dosud hanobeného a bičovaného ve svém slově, odmítaném z pýchy, a rvaného lidskými racionalistickými výklady.

– *Veliká je má bolest*, když pozoruji Ježíše skutečně přítomného v Eucharistii, stále více zapomínaného, opuštěného, uraženého, pošlapávaného.

– *Veliká je má bolest*, když vidím svou církev rozdělenou, zrazenou, obnaženou, ukřižovanou.

– *Veliká je má bolest*, když vidím svého papeže, jak umdlévá pod tíhou přetěžkého kříže, zatímco je obklopen úplným nezájmem ze strany biskupů, kněží a věřících.

– *Veliká je má bolest* nad stále větším počtem mých ubohých dětí, které jdou cestou zla a hříchu, neřesti a nečistoty, egoismu a nenávisti, ve velkém nebezpečí věčného zatracení v pekle.

Proto od vás, synů zasvěcených mému Neposkrvněnému Srdci, žádám dnes to, co jsem na témže místě v máji 1917 žádala od svých tří malých dětí – Lucie, Hyacinty a Františka, jimž jsem se zjevila.

– *Chcete i vy přinést obět Pánu* na oltáři mého Neposkrvněného Srdce za spásu všech mých ubohých hříšných synů?

Přijmete-li mou žádost, musíte učinit, oč vás nyní žádám.
Modlete se stále více, zejména svatý růženec.
Konejte časté hodiny eucharistické adorace a smíru.
Přijímejte s láskou všechna utrpení, která vám Pán posílá.
Rozšiřujte bez bázně všechna poselství, která vám sděluji jako nebeská Proroky-
ně těchto vašich posledních časů.

Kdybyste znali trest, který vás čeká, zavřete-li ještě bránu svých srdcí úzkostné-
mu hlasu vaší nebeské Matky!

Neboť Božské Srdce mého Syna Ježíše svěřilo mému Neposkrvněnému Srdci po-
slední zoufalý nejzazší pokus přivést vás všechny ke spáse.“

Dongo (Como), 11. října 1989
Výročí posledního zjevení ve Fatimě

Anděl první metly

„Připomínáte si dnes mé poslední zjevení ve Fatimě 13. října 1917, potvrzené
zázrakem slunce.

Patřte stále více na Ženu oděnou sluncem, která má za úkol připravit církev
a lidstvo na příchod velikého dne Páně.

Nastal čas rozhodné bitvy.

Na svět sestoupila hodina velkého soužení, neboť andělé Pána byli vysláni svý-
mi metlami potrestat zemi.

Kolikrát jsem vás vyzývala, abyste kráčeli cestou umrtvování smyslů, ovládnání
vášni, skromnosti, dobrého příkladu, čistoty a svatosti!

Lidstvo však nepřijalo moji výzvu a pokračovalo v neposlušnosti vůči šestému
příkázání Zákona Páně, předpisujícímu nedopouštět se nečistých skutků.

Usilovalo dokonce velebit takové přestoupení a předkládat je jako dosažení lid-
ské hodnoty statečnosti a nový způsob uplatňování vlastní osobní svobody.

Tak se dnes dospělo k uznání všech hříchů nečistoty jako opravdových dober.

Začalo se kažením svědomí dětí a mladistvých tím, že byli vedeni k přesvědče-
ní, že nečisté skutky, páchané na sobě samotném, nejsou hříchem; že poměr před
manželstvím mezi snoubenci je dovolený a dobrý; že rodiny se mohou chovat svo-
bodně a užívat i prostředků zamezujících početí.

Došlo se až k ospravedlnění a vychvalování nečistých skutků proti přírodě a do-
konce k návrhu zákonů stavících na roveň rodiny soužití homosexuálů.

Nikdy tak jako dnes nebyla ustavičně propagována tiskem a všemi hromadnými
sdělovacími prostředky nemorálnost, nečistota a oplzllost.

Především televize se stala perverzním nástrojem dennodenního bombardování
opplzlými scénami, zaměřenými na zkažení mysli a srdce všech.

Zábavné lokály, zejména kina a diskotéky, se staly místy veřejného zhanobení
vlastní lidské a křesťanské důstojnosti.

Je doba, kdy Pán náš Bůh je ustavičně veřejně urážen hříchy těla.

Už Písmo svaté nás varovalo, že kdo hřeší tělem, v témž těle najde své spravedlivé potrestání.

Tak přišel čas, kdy *Anděl první metly* letí nad světem, aby jej ztrestal podle vůle Boží.

– *Anděl první metly* zarývá do těla těch, kdo se nechali poznamenat cejchem obľudy na čele a na ruce a klaněli se jejímu obrazu, bolestivou a zhojbnou ránu, zapřičiňující zoufalý křik u těch, kteří jí byli stiženi.

Tato rána představuje fyzické bolesti, postihující tělo těžkými nevyléčitelnými nemocemi.

Bolestivá zhojbná rána je metlou pro celé dnes tolik zkažené lidstvo, které vybudovalo bezbožeckou materialistickou civilizaci a z honby za rozkoši dělá vrcholný cíl lidského žití.

Některé z mých ubohých dětí jí byly zasaženy za své nečisté hříchy a svůj morální rozvrat a nesou v sobě samých tíhu zla, které spáchaly.

Jiní naopak jsou zasaženi, i když jsou dobří a nevinní; pak jejich utrpení slouží k záchraně mnoha špatných, vzhledem k solidaritě, která vás všechny spojuje.

– *První metlou jsou zhojbné nádory a všechny druhy rakoviny*, proti níž věda nemůže nic zmocí, ač ve všech úsecích zaznamenala pokrok; nemoci to, která se stále rozlézá a zasahuje lidské tělo a pustoší je velmi bolestnými zhojbnými ranami.

Milovaní synové, mějte před očima rozšiřování těchto nevyléčitelných nemocí ve všech částech světa a milióny mrtvých, které zapřičiňují.

– *První metlou je nová nemoc AIDS*, která postihuje především mé ubohé děti, oběti drog, neřestí a nečistých hříchů proti přírodě.

Vaše nebeská Matka chce být pro všechny pomocí, podporou, posilou a nadějí v této době, kdy je lidstvo stiženo touto první metlou.

Proto vás vyzývám, abyste kráčeli po cestě postu, umrtvování a pokání.

– *Dítky žádám*, aby vyrůstaly v ctnosti čistoty a na této obtížné cestě aby se jim dostávalo podpory od rodičů a vychovatelů.

– *Mladistvé žádám*, aby se cvičili v ovládnání vášní modlitbou a životem ve spojení se mnou, aby se vzdali návštěv kina a diskoték, kde existuje ustavičné těžké nebezpečí prohrěšit se proti této ctnosti, tak drahé mému Neposkrvněnému Srdci.

– *Od snoubenců požaduji*, aby se zdrželi každého poměru před manželstvím.

– *Od křesťanských rodin požaduji*, aby se cvičily v manželské čistotě a neuzívaly nikdy umělých prostředků k zamezení života, podle Kristova učení, které církev i dnes předkládá s osvícenou moudrostí.

A s jakou touhou očekávám od kněží svědomité zachovávání celibátu a od řeholníků věrné a přísné dodržování jejich slibu čistoty!

Mým ubohým dětem zasaženým první metlou bolestivě a zhojbné rány se představuji jako milosrdná Matka, která pozdvihuje a posiluje, která vede k naději a pokoji.

Od nich žádám, aby svá utrpení obětovali v duchu zadostučinění, očisty a posvěcení.

Pro ně především se mé Srdce stává nejmítanějším, nejotevřenějším útočištěm a bezpečnou cestou vedoucí je k Bohu spásy a radosti.

V této mé nebeské zahradě budou všichni potěšeni a povzbuzeni a já sama si vezmu láskyplně na starost dodávat jim ulehčení v utrpení, a je-li to vůle Páně, darovat jim uzdravení.

Proto v těchto dobách, v nichž lidstvo je zasaženo první metlou, vás všechny vyzývám, abyste patřili na mne, svou nebeskou Matku, a tak byli posíleni a dostalo se vám pomoci.“

Dongo (Como), 1. listopadu 1989

Slavnost Všech svatých

Nový Jeruzalém

„Dnes je svátek Všech svatých a zítra si připomenete, kolik duší se spasilo, jsou však dosud ponořeny v očistných mukách očistcových.

V těchto dobách velkého utrpení musíte silně prožívat obcování svatých.

Jsem Královnou všech svatých.

Jsem Vojevůdkyní jediného šiku.

Na všechny úklady, které vám denně strojí Drak, černá bestie, bestie podobná beránkovi a zlí duchové, mají ode mne úkol odpovědět silou a mocí andělů Páně.

Jak velika je dnes jejich nebeská moc, neboť jsou ode mne posláni potírat taktiku mého Protivníka, založenou na vzdalování přemnoha mých ubohých dětí od úcty náležející našemu Bohu a na stále větším rozšiřování satanského kultu a černých mší.

Na tuto zvrhlou rouhačskou akci démonů odpovídají andělé věčným, hlubokým a neustávajícím klaněním a oslavou Pána.

Na nebezpečí, které vám v těchto dobách strojí zlí tím, že se snaží zkrátit překážkami, obtížemi a podlým odporem cestu, po níž musíte kráčet, odpovídají svatí nebe svou mocnou pomocí a přímlovou.

Skrytá a temná spiknutí, která proti vám zednářství snuje, abyste upadli do jeho sítí, jsou odhalena a zničena svatými, kteří dávají z ráje sestoupit mocnému Světlu, které vás zahluje a celé vaše bytí prostupuje vůní víry, naděje, lásky, čistoty a svatosti.

Společenství života se svatými ráje je lék, který vám dávám proti podlým a velice úkladným nebezpečím, strojeným vám dnes černou bestií zednářství.

Při obtížích, vysmívání a segregaci užívaných proti vám bestií podobnou beránkovi utíkejte se, moji milovaní synové, k neustávajícímu společenství modlitby se svatými dušemi v očistci.

Toto společenství modlitby s dušemi dává jim světlo a útěchu, že čas jejich očišťování bude ukrácen, a vám poskytuje jistotu a odvahu uskutečnit ve svém životě můj plán, který spočívá v tom, pomáhat vám plnit v každém okamžiku Boží vůli Pána.

Dnes patřím s radostí na vás, shromážděné pospolu v nebeské zahradě mého Neposkvrněného Srdce, abyste prožívali onu úžasnou skutečnost společenství svatých, které vás spojuje, pomáhá vám a zavazuje vás všechny bojovat za úplné vítězství Kristovo příchodem jeho slavného království lásky, svatosti, spravedlnosti a pokoje na svět.

Tak už přispíváte k vytvoření nového Jeruzaléma, svatého města, které musí sestoupit z nebe jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha, a připravujete přebývání Boha mezi lidmi, aby se všichni stali jeho lidem, kde každá slza bude usušena z jejich očí a nebude už ani smrti, ani nářku, ani soužení, neboť první věci pominuly.“

Rubbio (Vicenza), 8. prosince 1989

Svátek Neposkvrněného Početí

Koruna dvanácti hvězd

„Přemilí synové, dnes patříte na neposkvrněnou nevinnost vaší nebeské Matky. Jsem Neposkvrněné Početí.

Jsem jediné stvoření prosté jakékoliv poskvrny hříchu i prvotního.

Jsem celá krásná: tota pulchra.

Nechte se zahalit mým pláštěm krásy, abyste i vy byli osvíceni mou nebeskou nevinností, mým neposkvrněným světlem.

Jsem celá krásná, neboť jsem povolána být Matkou Syna Božího a tvořit panenský výhonek, z něhož se má rozvít božský Květ.

Proto můj plán zapadá do samotného tajemství vaší spásy.

Na počátku jsem byla zvěstována jako nepřítelkyně satana, jako ta, která nad ním obdrží úplné vítězství.

„Nepřátelství položím mezi tebou a Ženou, mezi pokolením tvým a pokolením jejím; ona potře tvou hlavu a ty budeš činit úklady její patě.“

Na konci jsem viděna jako Žena sluncem oděná, která má za úkol bojovat proti Rudému draku a jeho mocnému vojsku, aby ho přemohla, spoutala a zahnila do jeho království smrti, aby pak na světě mohl kralovat pouze Kristus. Proto jsem v Písmu svatém představována v blesku své mateřské královské důstojnosti: „A jiné znamení se objevilo na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod svou nohou a na hlavě s korunou ze dvanácti hvězd.“

Kolem mé hlavy je tedy *koruna dvanácti hvězd*.

Koruna je znamením královské důstojnosti.

Je složena z dvanácti hvězd, neboť se stává symbolem mé mateřské a královské přítomnosti v samém srdci Božího lidu.

Dvanáct hvězd označuje dvanáct kmenů Izraele, z nichž se skládá vyvolený národ, vybraný a povoláný Pánem, aby připravil příchod na svět Synu Božímu a Spasiteli.

Jelikož jsem povolána stát se Matkou Mesiáše, mým úmyslem je být splněním příslibů, panenským výhonkem, ctí a slávou všeho lidu Izraele.

Církev mne vskutku velebí těmito slovy: „Ty jsi slávou Jeruzaléma; ty jsi radostí Izraele; ty jsi čest našeho lidu.“

Proto tvoří kmeny Izraele dvanáct vzácných drahokamů členky, obklopující mou hlavu, aby označily úřad mé mateřské královské důstojnosti.

Dvanáct hvězd znamená též dvanáct apoštolů, základ, na němž Kristus založil svou církev.

Často jsem byla s nimi, abych je povzbudila k následování a víře v Ježíše během tří let jeho veřejného poslání.

Místu nich, spolu s Janem, jsem stála pod křížem v okamžiku ukřižování, agónie a smrti mého Syna Ježíše.

S nimi jsem sdílela radost z jeho zmrtvýchvstání; s nimi usebranými v modlitbě jsem byla přítomna slavnému okamžiku Letnic.

Během svého pozemského bytí jsem zůstala při nich svou modlitbou a mateřskou přítomností, abych jim pomáhala, formovala je, dodávala jim odvahy a pobízel je pít kalich připravený jim nebeským Otcem.

Jsem tak Matkou a Královnou apoštolů, kteří tvoří kolem mé hlavy dvanáct jasných hvězd mé mateřské královské důstojnosti.

Jsem Matkou a Královnou celé církve.

Dvanáct hvězd znamená též novou skutečnost.

Apokalypsa mě vidí jako velké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, vítězí nad Drakem a jeho mocným vojskem zla.

Hvězdy kolem mé hlavy pak označují ty, kdo se zasvěcují mému Neposkvrněnému Srdci, náležejí k mému vítěznému šiku a nechají se ode mne vést, aby bojovali tuto bitvu a nakonec dosáhli našeho největšího vítězství.

Tak všechny moje přemilé děti, zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci, povolané být dnes apoštoly posledních dnů, jsou nejjasnější hvězdy v mé královské koruně.

Dvanáct hvězd, které tvoří jasnou korunu mé mateřské královské důstojnosti, sestává z kmenů Izraele, z apoštolů a z apoštolů těchto vašich posledních dnů.

Ve svátek mého Neposkvrněného Početí vás tedy všechny zvu, abyste tvořili část mé koruny a stali se zářivými hvězdami, které rozlévají do všech částí světa milost, svatost, krásu a slávu vaší nebeské Matky.“

Čas se naplnil

„Milování synové, prožívejte se mnou v neustálé modlitbě a hluboké usebranosti tyto hodiny Svaté noci.

Čas se naplnil.

Po staletí byla očekávána tato událost: hlasy proroků a vyslanců Božích udržovaly zažehnutou pochodeň naděje a očekávání. Běh času a dějin se celý sléval k tomuto neobyčejnému okamžiku.

V této Svaté noci má všechno své naplnění.

Já, Panna a Matka, přivádím na světlo svého božského Syna; můj nejčistší snoubenec Josef stojí vedle mne a svou osobou zpřítomňuje všechny chudé Izraele; nezdobná jeskyně se stává královským palácem Syna Davidova, povoláního usednout na jeho královský trůn; pastýři přibíhají, aby přinesli hold prostých a chudých v duchu; chór andělů zpívá a přináší nevinné světlo dětí, maličkých, čistých srdcem.

S jakou nevýslovnou láskou a jemnou něžností ukládám do chudých jeslí svého božského Syna, Prvorozeného nového lidu Izraele, Jednorozeného Syna Otcova, Mesiáše od věků přislíbeného a očekávaného.

V této Svaté noci se uskutečňují proroctví, každá věc má své dokonalé naplnění.

Čas se naplnil.

Prožívejte s láskou, důvěrou a velkou nadějí tyto Vánoce.

Jsou Vánoce 1989. Jsou Vánoce roku velmi významného.

Prožívejte je se mnou, s Matkou rodící vás denně k onomu životu, který vám darovalo mé Dítě svým příchodem mezi vás.

Prožívejte je s mým snoubencem Josefem v pokorné a učenlivé spolupráci na plánu vašeho Nebeského Otce.

Prožívejte je s pastýři, kteří s jásotem přibíhají, s radostí, že i vy jste svědky zvěsti, která ještě i dnes vyhláší pokoj a spásu všem lidem.

Prožívejte je s maličkými, prostými a chudými, kteří slouží jako královský trůn pro vládu mého syna Ježíše.

Prožívejte je s anděly, kteří zpívají božské zpěvy a přinášejí lásku této ubohé, nikdy tak jako dnes ohrožené a bité zemi.

V duchu hluboké radosti prožívejte tyto vaše Vánoce.

Neboť čas se naplnil.

Vstupujete již do událostí, které vás připravují na jeho druhé Letnice.

Přibližujete se okamžiku slavného Kristova návratu.

Nedopusťte tedy, aby se vás zmocnil strach, ani smutek, ani prázdná zvědavost, ani zbytečné starosti.

Proživejte s prostotou maličkých každý okamžik tohoto nového příchodu v mém Neposkvrněném Srdci a pracujte horlivě, abyste otevřeli brány lidí a národů Kristu, který přichází.

A otevřete srdce naději, abyste mohli přijmout s radostí zvěst, kterou vám dnes přináším: naplňuje se čas Jeho slavného návratu.“

Rubbio (Vicenza), 31. prosince 1989

Poslední noc roku

Otevřete svá srdce

„Ze všech končin světa se shromážděte ve večeřadle mého Neposkvrněného Srdce v intenzivní a neustálé modlitbě, abyste spolu se mnou prožili poslední hodiny tohoto roku, který právě končí.

Byl to rok velmi významný.

Uzavřela jsem do své mateřské náruče modlitby a utrpení všech svých dětí a vložila jsem je do otevřeného kalicha božského milosrdného Srdce mého Syna Ježíše.

Tak jsem mohla mocně vykonávat své dílo Prostřednice mezi vámi a mým Synem a za všechny jsem se u něho přimlouvala jako vaše bolestná a milosrdná Matka.

– Obdržela jsem veliké milosti pro své syny kněze, abych jim pomohla kráčet cestou svědectví stále dokonalejšího života, aby odpovídal Ježíšovu plánu a velkým potřebám dnešní církve.

Postavila jsem se po bok svých dětí, zasvěcených řeholní profesi, abych jim dala odvahy a nadšení následovat Ježíše, čistého, chudého a poslušného, až na Kalvárii.

– Prosila jsem za všechny své ubohé děti hříšníky, oběti vášní, neřestí, hříchů, nečistoty, egoismu, nenávisti a odmítání Boha.

Ve svém Neposkvrněném Srdci jsem pro ně připravila pomoc, již potřebují, aby se mohli navrátit do náruče svého nebeského Otce, který je všechny očekává, aby je přitiskl k sobě poutem své božské milosrdné lásky.

– Prosila jsem za nemocné, aby se jim dostalo daru přijímat s učenlivostí a trpělivostí kříž jejich nemoci; prosila jsem za rozdělené rodiny, za mládež na scestí, za národy utlačované jhem otroctví, za všechny národy země.

Vyprošovala jsem celému lidstvu veliký dar míru.

V tomto mém milosrdném díle u mého Syna Ježíše jste byli vy, moje malé děti, svou modlitbou velikou posilou pro vaši nebeskou Matku.

Děkuji vám za vaši velkorysou odpověď na moje tužby a mé opakované výzvy.

Prostřednictvím svého Mariánského kněžského hnutí jsem mohla obdržet ze všech končin světa velikou odpověď kněží a věřících na moji výzvu k zasvěcení a k modlitbě.

Všude se rozšířila večeřadla, o která jsem vás žádala svým poselstvím 17. ledna 1974.

Nyní může vaše nebeská Matka vykonávat velikou moc.

Mám nyní v rukou drahocenný klíč k otevření zlaté brány Božského Srdce Ježíšova, aby mohl vylít na svět moře svého milosrdenství.

Voda, která tryská z Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, obmyje a očistí celý svět a připraví jej k životu v nové éře milosti a svatosti, na kterou všichni čekají.

V těchto dnech uvidíte uskutečnění velkého zázraku božského Milosrdenství.

Otevřete svá srdce.

Otevřete srdce všech lidí, aby mohli přijmout Krista, který přichází v lesku svého světla, aby učinil všechny věci novými.“

1990

MATKA DRUHÉHO PŘÍCHODU

Matka druhého příchodu

„Přemilí synové, začnete tento nový rok v neposkvrněném světle mého božského Materství.

Z vůle mého syna Ježíše jsem i vaší Matkou.

A jako Matka vás chci vzít za ruku a doprovodit vás na práh tohoto desetiletí, které právě v tento den začínáte.

Je to velmi důležité desetiletí.

Je to údobí obzvláště poznamenané mocnou přítomností Páně mezi vámi.

V poslední desítky let vašeho století dojdou naplnění události, které jsem vám předpověděla.

Je tedy nutné, abyste se nechali všichni formovat mým mateřským působením.

– *Formuji vaše srdce*, abych vás přivedla k obrácení a otevřela vás k nové schopnosti lásky. Uzdravuji vás tak z choroby egoismu a duchovní vyprahlosti.

– *Formuji vaše duše*, pomáhajíc vám pěstovat v nich veliký dar Boží milosti, čistoty a lásky.

A jako v nebeské zahradě dávám vypučet květům všech ctností, které vám umožňují růst ve svatosti.

Vzdaluji tak od vás stín zla, mráz hříchu, poušť nečistoty.

– *Formuji vaše těla*, dávajíc v nich zářit světlu Ducha, který v nich přebývá jako ve svém živém chrámu.

Vedu vás tak po cestě čistoty, krásy, harmonie, radosti, pokoje a společenství s celým rájem.

Svým mateřským působením vás v těchto letech připravuji k přijetí Pána, který přichází.

Pro toto jsem od vás žádala zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Abych vás všechny formovala k oné vnitřní učenlivosti, již potřebuji, abych mohla působit v každém z vás a přivádět vás k hluboké přeměně, která vás připraví k hodnému přijetí Pána.

Jsem Matka druhého příchodu.

Připravuji vás na Jeho nový příchod.

Otevírám cestu Ježíši, který se k vám vrací ve slávě.

Srovnejte pahorky navršené pýchou, nenávistí a násilím. Vyplňte údolí vyhloubená neřestmi, vášněmi a nečistotou. Odstraňte vyprahlou zem hříchu a odmítání Boha.

Jako sladká a slitovná Matka zvu dnes své syny, zvu celé lidstvo připravit cestu Pánu, jenž přichází.

Na začátku této poslední desítky let vašeho století je úkolem, který mi Pán svěřil, *připravit jeho příchod mezi vás*.

Proto žádám ode všech návrat k Pánu po cestě obrácení srdce a života, neboť to je ještě příznivý čas, který vám Pán poskytl.

Zvu všechny, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci a svěřili se mi jako děti, abych vás mohla vést po cestě svatosti v radostném konání všech ctností: víry, naděje, lásky, prozíravosti, statečnosti, spravedlnosti, mírnosti, mlčení, pokory, čistoty a milosrdenství.

Formuji vás k modlitbě, kterou musíte konat vždycky se mnou.

Ve všech částech světa rozmnožujte večeradla modlitby, o něž jsem vás žádala, jako pochodně zažehnuté v noci, jako bezpečné opěrné body, jako potřebná a čekaná útočiště.

Především žádám, aby se stále více rozšiřovala rodinná večeradla, abych vám tak poskytla bezpečný útulek ve velké zkoušce, která vás čeká.

Jsem Matka druhého příchodu.

Nechte se tedy v těchto letech ode mne formovat a připravovat tak, abyste mohli být hotovi přijmout Ježíše, který přijde ve slávě, aby mezi vámi obnovil svoje Království lásky, svatosti, spravedlnosti a pokoje.“

Jauru – Mato Grosso (Brazílie), 2. února 1990

Uvedení Páně do chrámu

Jen v srdci maličkých

„Pohled na všechny tyto moje syny: jsou prostí, jsou malí, jsou tolik zkoušení utrpením a chudobou.

A přece vidíš, jak velkoryse odpověděli na moji žádost o zasvěcení a modlitbu.

– *Tato odpověď* mi byla dána dětmi, které mě milují a obklopují mě synovskou něžností, shromažďují se ve večeradle modliteb konaných se mnou a společně obnovují svůj akt zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Velkorysá odpověď dětí působí mému Neposkvrněnému Srdci nesmírnou radost a vytváří velikou sílu přímluvy a zadostiučnění u eucharistického Srdce Ježíšova.

Žádám, aby se ve všech částech světa rozmnožovala večeradla dětí, neboť je volám ke křížovému tažení modlitby a zasvěcení pro spásu světa.

– *Tato odpověď* mi byla dána mládeží, která ve svém životě přijala ve velkém počtu závazek zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci a snaží se jej žít v úsilí varovat se hříchu, zachovat se v posvěcující milosti a cvičit se v křesťanských ctnostech, zejména v ctnosti čistoty.

Shromažďují se ve večeradlech, aby se se mnou modlili a rozjímalí o mých slovech, která je jemně vedou k žití evangelia Ježíšova.

Počet mladých, kteří sledují cestu vytyčenou vaší nebeskou Matkou, bude stále větší.

– *Tato odpověď* mi byla dána rodinami, které se zasvěcují mému Srdci a shromažďují se v rodinných večeřadlech, která si přeji a o která jsem vás vícekrát žádala.

Tak rodiny mně zasvěcené odolávají těžké chorobě rozpolcení a rozvodu a jsou uchráněny od nákazy strašné rakoviny potratů a vyhledávání všemožných prostředků, bránících životu.

Proto nikde jinde jako zde nevidíš tolik dětí, které jsou přijímány jako nejkrásnější a nejdrahocennější dar, věnovaný Pánem rodinám, které jsou dosud věrný.

– *Tato odpověď* mi byla dána farností ve všech jejích složkách: Pastýřem i stádem jemu svěřeným.

Farní společenství se zasvětilo mému Neposkvrněnému Srdci a shromažďuje se každý den ve večeřadle modlitby se mnou: v modlitbě svatého růžence a na kolenou uctívají Ježíše v Eucharistii, slavnostně vystavené na oltáři.

Ježíš tak může uvolnit v duších svou velikou sílu lásky a už uskutečnit v tomto ubohém ztraceném místě triumf své milosrdné Lásky příchodem svého eucharistického království mezi vás.

Dnes, zatímco mne uctíváte ve chvíli, kdy nesu na svých loktech Dítě Ježíše do jeruzalémského chrámu, vám zvěstuji, že zde se už započal můj triumf.

Dennodenně – *jen v srdci malíčkových* – buduji největší triumf svého Neposkvrněného Srdce.“

Brasília (Brazílie), 8. února 1990

*Duchovní cvičení formou večeřadla s kněžími
zodpovědnými za MKH v Brazílii*

Matka a královna Brazílie

„Jak jsem spokojena, přemilí synové, s tímto vaším večeřadlem modlitby a bratrství, které konáte spolu se svou nebeskou Matkou!

– *Shromažďujete se v modlitbě*: tak prosíte společně liturgií hodin, recitováním svatého růžence.

Večer se všichni shromažďujete kolem eucharistického Ježíše, slavnostně vystaveného na oltáři, na hodinu adorace a smíru.

Při koncelebrované mši svaté vždy obnovujete svůj akt zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

– *Shromažďujete se v bratrství*: jako tomu bylo v jeruzalémském večeřadle, tak i v tomto vašem večeřadle vám pomáhám růst ve vzájemné lásce.

Znáte se, chápete se, sdělujete si obtíže a problémy a jako přemnoho bratří pomáháte si růst v uplatňování stále dokonalejší lásky.

Tak žijete nové přikázání, které vám dal Ježíš: abyste se milovali navzájem, jako On miloval vás.

A skrze vás, kteří jste mi odpověděli, se naplňuje plán mého Neposkvrněného Srdce také pro tuto vaši vlast a pro církev žijící zde v Brazílii.

Jsem Matkou a Královnou Brazílie.

Jak jsem vám pravila ve svém předcházejícím poselství, potvrzuji vám, že zdejší církev jde vstříc velkému nebezpečí stát se obětí odpadu a ztráty pravé víry.

Nebezpečí, která ji ohrožují, jsou popírání, rozpolcení, četné veřejné kritiky adresované papeži a jeho učitelskému úřadu ze strany některých biskupů, kněží, řeholníků a věřících.

Vraťte se všichni na cestu plné, učenlivé a poslušné jednoty s papežem, chcete-li setrvat v pravé víře a věrnosti Kristu a jeho evangelium.

I vaše vlast je ustavičně ohrožována materialismem a rozkošnictvím, zatímco se vytváří stále větší propast mezi těmi, kdo se těší z množství materiálních statků, a těmi, kdo postrádají i to nejnnutnější k životu.

Je ohrožována metlou rozvodů, potratů, používání všemožných prostředků k zabránění životu, nemravnosti a nečistoty, šířené hromadnými sdělovacími prostředky, zejména televizí.

Jak jsem vám však slíbila, přimluvila jsem se a přimlouvám se každý den, abych přivedla vaši vlast a vaši církev na cestu jednoty, spásy a pokoje.

Jsem Matkou a Královnou Brazílie.

Dnes vám vyjadřuji své mateřské zadostiučinění, že jste přijali pozvání, které jsem vám učinila, všude rozšiřovat rodinná večeřadla jako velikou záchrannou síť.

Odpověděli jste na moji žádost a já jsem dodržela svůj slib.

Když nyní vstupujete do posledního desetiletí tohoto století, ve kterém se naplní rozhodující události, které vás přivedou k triumfu mého Neposkvrněného Srdce, žádám od vás ještě větší šíření večeřadel mezi kněžími, večeřadel mezi věřícími a zejména večeřadel rodinných. Obzvláště si přeji, aby se všude vytvářela večeřadla dětí jako křížové tažení nevinné modlitby, schopné postavit velkou bariéru proti šíření zla a hříchu a dovolit tak Bohu a vaší nebeské Matce dosáhnout vítězství dobra a lásky.

Navraťte se do svých domovů v pokoji a staňte se apoštoly tohoto hnutí v celé Brazílii.

Provázím vás svou mateřskou láskou, ujišťuji vás, že jsem neustále při každém z vás a žehnám vám.“

São Paulo (Brazílie), 13. března 1990

Až se vrátí Syn člověka

„V evangelium čtete: – Až se vrátí Syn člověka, najde ještě víru na zemi?

Dnes vás chci pozvat k meditaci o těchto slovech, pronesených mým Synem Ježíšem.

Jsou to vážná slova, která nutí k zamyšlení a která vám mohou dát pochopit časy, které prožíváte.

Především se můžete ptát, proč je Ježíš pronesl.

Aby vás připravil na svůj druhý příchod a vylíčil vám okolnost, která bude ukazovat na blízkost jeho slavného návratu.

Touto okolností je ztráta víry.

Také v jiné části Písma svatého, v listě sv. Pavla k Thesalonickým, je jasně oznámeno, že před slavným návratem Kristovým se musí uskutečnit velký odpad.

Ztráta víry je opravdovým odpadem.

Rozšíření odpadu je tedy znamením, které ukazuje na velmi blízký druhý příchod Kristův.

Ve Fatimě jsem vám předpověděla, že přijde doba, kdy se ztratí pravá víra. To-to je ta doba.

Vaše dny se vyznačují touto bolestnou a význačnou situací, předpověděnou vám v Písmě svatém: u stále většího počtu mých synů mizí pravá víra.

Příčiny ztráty víry jsou:

1) Šíření bludů, které jsou propagovány a často vyučovány profesory teologie v seminářích a katolických školách, a tak nabývají určitého charakteru pravdivosti a legitimacy.

2) Otevřený veřejný odboj proti autentickému učitelskému úřadu církve a především papeže, který má od Krista za úkol udržovat celou církev v pravdě katolické víry.

3) Špatný příklad pastýřů, kteří se nechali zcela ovládnout duchem světa a stávají se propagátory politických a sociálních ideologií, místo aby byli zvěstovateli Krista a jeho evangelia, zapomínajíce tak na úkol od něho přijatý: Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření.

Tak se v těchto dnech u tolika mých ubohých synů stále více šíří odpad.

Až se vrátí Syn člověka...

Je-li blízký jeho návrat, pak se mé mateřské působení stává starostlivějším a mocnějším, abych všem svým synům pomohla vytrvat povždy v pravdě víry.

Proto jsem vás požádala o zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Proto jsem v těchto časech všude rozšířila své Mariánské kněžské hnutí.

Abych zformovala malé stádo, spojené v modlitbě večeradel a bdící v očekávání.

Stádo mnou shromážděné a zformované k zachování stále pravé víry.

Tak, *až se vrátí Syn člověka*, najde na zemi ještě víru u všech, kdo se mi zasvětili a nechávají se shromáždit v nebeské zahradě mého Neposkvrněného Srdce.“

Rubbio (Vicenza), 12. dubna 1990

Zelený čtvrtek

Miloval je až do konce

„Přemilí synové, shromáždění ve večeradle mého Neposkvrněného Srdce, prožijte se mnou tento den Zeleného čtvrtku.

Je to den vaší Paschy.

Je to den vašeho kněžství.

Dnes si jej připomínáte, shromáždění okolo svých biskupů při koncelebraci Eucharistie, během níž obnovujete sliby učiněné v den kněžského svěcení.

Jsou to sliby vaší věrnosti Kristu a jeho církvi.

Jsou to sliby vaší připravenosti a vaší poslušnosti.

Jsou to sliby vaší úplné a výlučné lásky, zavazující vás milovat Ježíše a duše, které vám světil.

Všechno to jsou sliby života; všechno to jsou závazky lásky.

– Ježíš, když miloval své, kteří byli ve světě, až do konce je miloval. – Tak uvádí Jan, Pánu nejmilejší učedník, ve svém evangeliu vyprávění o ustanovení Eucharistie, nové Oběti a nového kněžství.

Ježíš je miloval až do konce.

Miloval je až do konce, to je až do konce svého života, neboť Poslední večeře odpovídá též poslednímu večeru jeho lidské existence mezi vámi: „Vroucně jsem toužil jísti tohoto velikonočního beránka s vámi dříve, než budu trpět.“

Miloval je až do konce, to je až na vrchol veškeré možnosti lásky, neboť Ježíš dnes zvětšuje Oběť, dokonanou jedinkrát na Kalvárii za spásu všech. „Nikdo nemá větší lásku než ten, který dává život za ty, které miluje.“

Miloval je až do konce, to je až do nejzazšího požadavku lásky, který si žádá přítomnost milované osoby, neboť Ježíš zůstává v Eucharistii stále s námi, skutečně přítomný svým oslaveným tělem a svým Božstvím, jako je v nebi, i když skrytý pod eucharistickými způsoby. „Já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání světa.“

Miloval je až do konce, to je až do krajnosti vaší ubohosti a vaší bídy, neboť ve svátosti Eucharistie Ježíš se ztotožňuje s vámi, stává se tělem vašeho těla a krví vaší krve, aby vám, pozemským bytostem, sdělil drahocenný dar svého božského života. „Já jsem chléb živý, který z nebe sestoupil. Kdo jí z tohoto chleba, bude živ a já ho vzkřísím v den poslední.“

Miloval je až do konce, to je až do konce časů, neboť přítomnost Kristova mezi vámi ve stavu oběti, v každém svatostánku země, vám dává jistotu a důvěru, radost a naději v jeho slavný návrat. „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme.“

Dnes je den nové Oběti a nového kněžství.

Dnes je veliký den lásky. Jeho božské Srdce se otevírá k novému přikázání: milujte se vespolek, jako jsem já miloval vás.

Přemilí synové, v tento den vás žádám, abyste obnovili svůj závazek lásky k Ježíši přítomnému v Eucharistii.

Učiňte ze mše svaté střed veškeré své zbožnosti, vrchol svého kněžského dne, srdce svého apoštolského snažení. Celebруйте ji s láskou, s pečlivým zachováváním

liturgických předpisů; prožívejte ji osobní účastí na Oběti, kterou Ježíš vašim prostřednictvím obnovuje.

Obklopujte světlem a květy svatostánek, v němž je uchováván eucharistický Ježíš.

Chodte často před svatostánek ke svým osobním setkáním lásky s Ježíšem, který vás očekává; ať se svatostánek pro vás stane jedinečnou drahocennou pokladnicí, která přitahuje jako magnet vaše kněžské srdce. Vystavujte také eucharistického Ježíše na oltář pro slavnostní veřejné hodiny klanění a smíru, neboť příchod nové éry povede k všeobecnému rozkvětu eucharistické úcty v celé církvi.

Vskutku, příchod slavného království Kristova nastane souběžně s velikou nádeherou jeho eucharistického kralování mezi vámi.

Eucharistický Ježíš uvolní veškerou svou sílu lásky, jež přemění duše, církev a celé lidstvo.

Tak se Eucharistie stává znamením Ježíše, který vás ještě i dnes miluje až do konce, neboť vás vede až do konce těchto vašich časů, aby vás uvedl do nové éry svatosti a milosti, k níž všichni směřujete a která započne ve chvíli, kdy Ježíš obnoví své slavné království mezi vámi.“

Rubbio (Vicenza), 13. dubna 1990

Velký pátek

Syn a Matka

„Prožívejte dnes při mně, své bolestné Matce, truchlivé hodiny utrpení a smrti mého Syna Ježíše.

Ponořte se do hlubin jeho božského Srdce, abyste brali účast na síle všech jeho muk:

Při jednání náboženského tribunálu, na němž je Ježíš hanoben, týrán a nakonec odsouzen, protože vydal svědectví pravdě a prohlásil se Synem Božím.

Při procesu, který musel podstoupit před civilním tribunálem, na němž – ač uznán nevinným ode všech obvinění proti němu vznášených – byl podroben strašnému trestu bičování a trním korunování a nakonec odsouzen k smrti Kříže.

Jako mírného beránka, vedeného na porážku beze slova odporu, bez nářku, klesajícího pod tíhou Kříže, který na něj klade Otec nebeský, když vystupuje na Kalvárii, tak dnes potkávám svého Syna.

Jeho tvář už nemá lidské podoby, tak je znetvořena krví a políčky, následkem bičování se jeho tělo stalo jedinou živou ranou, z níž prýští potůčky krve.

Síly už jej opouštějí a vrávorá; horečka jej stravuje; život z něj uniká; padá pod tíhou nástroje svého umučení; leží tam na zemi, zdrcený jako červ a nemá už sil se zvednout.

V tomto okamžiku mu nebeský Otec poskytuje útěchu jeho Matky.

Od této chvíle prožíváme spolu tajemství jeho vykupitelského umučení.

Syn a Matka.

Spolu jdeme posledním úsekem této strašné cesty.

On s nekonečnou tíhou svého utrpení, které ho drtí; já s bolestným mečem, který proniká mé Neposkvrněné Srdce, který je zraňuje a nechá je krváčet.

Syn a Matka společně ke Kalvárii, nesouce Kříž stejné bolesti.

Kapky krve, které se řinou z jeho hlavy, se spojují s hojnými slzami, které prýščí z mých mateřských očí.

Trnová koruna, obepínající jeho hlavu, tvoří ostrý meč, který proniká mé srdce. Jeho ranami pokryté tělo je zrcadlem mé probodené, mukami rozervané duše.

Syn a Matka.

Spolu přicházíme na vrchol Golgoty; spolu jsme pověšeni na Kříž; spolu jsme probodeni hřeby; spolu prožíváme bolestné hodiny agonie; spolu slyšíme zlé výkřiky těch, kteří nás urážejí a zlořečí nám; spolu odpouštíme katům; spolu se modlíme a milujeme; spolu cítíme opuštění od Otce; spolu důvěřujeme a jemu se svěrujeme; spolu konečně umíráme.

Ježíš umírá tělem; já, jeho Matka, srdcem.

Zázrakem zůstávám naživu, neboť musím jako Matka pomáhat svému Synu umírat.

Nyní chápete hluboký význam jeho posledního daru: – Hle, Matka tvá.

Jsem Matkou pro Něho i pro vás.

Syn a Matka. Synové a Matka.

Zde pod Křížem jsem zázračně ještě živa, neboť musím jako Matka pomáhat vám všem narodit se a žít v Něm a pro Něho.

Všichni lidé, vykoupení Ježíšem, jsou ode dneška také mými dětmi.

Jsem Matkou lidí všech dob, až do konce časů, kdy se Ježíš vrátí ve slávě, a tehdy se konečně naplní mé duchovní mateřství.“

Rubbio (Vicenza), 14. dubna 1990

Bílá sobota

Bděte se mnou v očekávání

„Přemilí synové, dnes *se mnou bděte v očekávání*.”

Je Bílá sobota.

Je to den mé pevné naděje.

Je to den mé největší víry a mého neposkvrněného bolu.

Ježíš už leží mrtev ve svém novém hrobě.

Od chvíle, kdy po uzavření hrobu přivaleným obrovským kamenem jsem se s Janem a zbožnými ženami vzdálila, pro mne, Matku bolestnou a ukřižovanou, jako by se zastavil čas.

Usebrala jsem se do trvalé modlitby, zatímco z mých očí se ustavičně řinuly slzy v pláči a moje mateřské srdce tvořilo jakousi kolébkou lásky a čekání na nové slavné narození mého Syna Ježíše.

Víra v jeho božské Slovo, která mne neustále podpírala během jeho lidské existence a v hodinách jeho bolestného umučení se stala jedinou bezpečnou oporou mé výslovné bolesti, se nyní mění v absolutní jistotu jeho brzkého zmrtvýchvstání.

Žiji raněná a uklidněná, plačící a utěšená, ponořená v bolesti a vyrovnaná, neboť vím, že Ježíš, tak krutě trýzněný a zabítý, se chystá k zmrtvýchvstání.

A první den po sobotě za svítání se ke mně blíží Ježíš Kristus v záři svého oslaveného těla, svírá mne v náručí s láskou a synovskou něžností, obklopuje mne mohutným světlem a říká mi božská slova útěchy.

Přemilí synové, *bděte se mnou v očekávání*, v té předlouhé bolestné svaté sobotě, která se táhne od jeho zmrtvýchvstání až do jeho slavného návratu.

Bděte se mnou v očekávání, a buďte silní ve víře v něho v těchto časech, kdy se obnovují zrady a opouštění ze strany jeho blízkých, kdy víra opravdových učedníků je podrobována tvrdé zkoušce šířením těch nejpodlejších a nejúkladnějších bludů.

Bděte se mnou v očekávání a mějte pevnou naději, že Ježíš se vrátí na oblacích nebeských v lesku svého těla oslaveného, jak to předpověděl před Kaifášovým tribunálem, chtěje tak dát bezpečné znamení svého Božství, mějte pevnou naději v těchto časech, kdy se rozšiřují pochyby o jeho božské přirozenosti a uskutečnění jeho slibů.

Bděte se mnou v očekávání a mějte hořící lásku v těchto dobách, kdy ochladla v lidských srdcích a lidstvo se stalo pouští života a lásky a je stravováno a stále více ohrožováno egoismem, násilím, hladem a válkou.

Bděte se mnou v očekávání v těchto posledních časech vaší tak dlouhé svaté soboty, neboť je blízko okamžik, kdy můj Syn Ježíš se vrátí na oblacích nebeských v lesku své božské slávy.“

Rubbio (Vicenza), 15. dubna 1990

Hod Boží velikonoční

Druhá Pascha ve slávě

„Budiž vaše srdce, přemilí synové, v tento den Paschy plné radosti a pokoje.

Můj syn Ježíš, zhanobený, ztrýzněný, zbičovaný, na smrt odsouzený a na Kříži zabítý, dnes vstává z mrtvých s mocí svého Božství a v lesku svého těla oslaveného.

V božské síle tohoto jeho nového slavného zrození se stín hrobu mění v mocné světlo, těžký zapečetěný balvan je odvalen náhlým zemětřesením, strážce jsou ochromeny bezmeznou silou. Andělé se sklánějí v úctě při jeho zářném východu, okolní příroda v radosti zpívá, zachváćena bouří obnoveného života.

Vzkříšený Kristus vychází z hrobu v božském lesku svého oslaveného těla.

Je Pascha Vzkříšení.

Je počátek nového, jím vykoupeného a získaného lidstva.

Je úsvit jeho nového království.

Je první den jeho královského triumfu.

Vaše srdce buď plné radosti, přemilí synové, neboť se pro vás chystá druhá Pascha ve slávě.

Temný a mrazivý hrob představuje ubohé lidstvo, kráčejíci v temnotách odmítání Boha, stravované prudkým víchem vášní, zabíjené hříchem, egoismem, nenávistí a nečistotou.

Zdá se, že dnes triumfuje ve světě pouze smrt.

Mějte však důvěru a naději. Vzkříšený Kristus je živ mezi vámi. Živý Kristus je vašim velkým vítězstvím.

Blízká je druhá Pascha ve slávě.

Brzy už se otevře brána tohoto obrovského hrobu, v němž leží celé lidstvo.

Ježíš Kristus, obklopený chórem andělů, na oblacích nebeských, prostřených u jeho nohou jako královský trůn, v lesku svého Božství se navrátí, aby přivedl lidstvo k novému životu, duše k milosti a lásce, církev k nejvyššímu vrcholu svatosti a obnoví tak ve světě své království slávy.“

Fatima (Portugalsko), 13. května 1990

Výročí prvního zjevení

Sestupuji z nebe

„Před třiasedmdesáti lety jsem sestoupila z nebe v tomto místě Cova da Iria, abych vám ukázala cestu, po níž máte jít v tomto vašem obtížném století. Truchlivé události, které následovaly, udály se jako plné uskutečnění mého proroctví.

– Lidstvo nepřijalo mou mateřskou výzvu k návratu k Pánu cestou obrácení srdce a života, modlitby a pokání.

Tak poznalo strašná léta druhé světové války, která s sebou přinesla desítky miliónů mrtvých, obrovské zničení lidí a národů.

– Rusko mi nebylo zasvěceno papežem a sborem biskupů, a tak se mu nedostalo milosti obrácení a své bludy rozšířilo ve všech částech světa, vyvolávajíc války, násilí, krvavé revoluce a pronásledování církve a Svatého otce.

– Satan se stal neomezeným pánem událostí tohoto století a přivedl celé lidstvo k odmítnutí Boha a jeho Zákona lásky a rozesel všude rozkol a nenávist, nemořálnost a špatnost, dal všude legalizovat rozvod, potraty, oplzlost a homosexualitu a používání všech prostředků k zabránění životu.

Zahajujete nyní poslední desítku let vašeho století.

Sestupuji z nebe, aby vám byla odhalena poslední tajemství a já vás tak mohla připravit, co všechno musíte prožít pro očistu země.

Moje třetí tajemství, které jsem zde vyjevila třem dětem při zjevení a které vám dodnes nebylo odhaleno, se stane zjevným všem samotným vývojem událostí.

Církev pozná hodinu své největší apostaze a člověk plný nepravosti se vetře do jejího nitra a usedne v samotném Chrámu Božím, zatímco malý zbytek věrných bude podroben největším zkouškám a pronásledováním.

Lidstvo bude prožívat chvíle svého velkého trestu, a tak bude připraveno k přijetí Pána Ježíše, který se k vám navrátí ve slávě.

Proto především ještě dnes *sestupuji z nebe* ve svých četných zjeveních, s poselstvími vám věnovanými a s tímto mimořádným dílem mého Mariánského kněžského hnutí, abych vás připravila prožívat události, které se už naplňují, a vedla vás za ruku, abyste mohli projít nejobtížnějším a nejbolestnějším úsekem vašeho druhého adventu a abych myslí a srdce všech připravila k přijetí Ježíše v blízké chvíli jeho slavného návratu.“

Vacallo (Švýcarsko), 3. června 1990

Hod Boží svatodušní

Čas Ducha Svatého

„Ve večeradle mého Neposkvrněného Srdce snažně dnes prosíte, přemilí synové, se svou nebeskou Matkou o dar Ducha Svatého.

– Přijď, Duchu přesvatý, přijď na mocnou přímluvu Neposkvrněného Srdce Marie, své milované Nevěsty. –

Opakujte často toto vyzvání. Ať se tato modlitba stane vaší zvyklostí v letech, která vás ještě dělí od Velkého jubilea dvoutisíciletí, když prožíváte závěrečné doby tohoto druhého adventu.

Přibližujte se k okamžiku, v němž se naplní velký zázrak druhých Letnic.

Pouze Duch Lásky může obnovit celý svět.

Pouze Duch Lásky může utvořit nová nebesa a novou zemi.

Pouze Duch Lásky může připravit srdce, duše, církev a celé lidstvo k přijetí Ježíše, jenž se k vám vrátí ve slávě.

Proto vstupujete do doby, v níž se bude stále mocněji uplatňovat božské působení Ducha Svatého.

V této době má Duch Svatý za úkol vést vás k uskutečnění plánu nebeského Otce v dokonalé univerzální oslavě jeho Syna Ježíše Krista.

Tak Duch Svatý splňuje své božské poslání vzdát plné svědectví Synu a dovede vás k pochopení úplné Pravdy.

Duch Svatý má za úkol učinit z vás dnes statečné svědky Pravdy a přivést vás k heroickému svědectví víry v Ježíše.

Duch Svatý má za úkol osvěcovat vaše duše Světlem Boží milosti a přivádět vás na cestu svatosti.

Proto na vás vylévá svých sedm svatých darů, dává tak sílu a vzrůst teologickým a morálním ctnostem, které proměňují váš život v kvetoucí zahradu, v níž si Nejsvětější Trojice dělá svůj příbytek.

Duch Svatý má za úkol utvářet vaše srdce k dokonalosti lásky, a tak ve vás spaluje každou formu egoismu a očišťuje vás ohněm nesčetných utrpení.

Duch Svatý má za úkol přivést církve k její největší nádheře, aby byla celá krásná, bez poskvrny a vrásky, jako vaše nebeská Matka, a mohla šířit Kristovo Světlo mezi všemi národy země.

Duch Svatý má za úkol přeměnit celé lidstvo a obnovit tvář země, aby se stala novým pozemským rájem, v němž by se všichni z Boha radovali, jej milovali a oslavovali.

Duch Svatý otevírá a zavírá brány druhého adventu.

Proto celé údobí druhého adventu, které prožíváte, je časem Ducha Svatého.

Žijete v jeho čase.

Zvu vás, abyste všude rozšiřovali večeradla modlitby se mnou.

Celá církev musí vstoupit do duchovního večeradla mého Neposkvrněného Srdce a spojit se v ustavičné modlitbě s vaší nebeskou Matkou.

Neboť mé Neposkvrněné Srdce je zlatou bránou, kterou k vám prochází Duch Svatý, aby vás dovedl do druhých Letnic.“

Rubbio (Vicenza), 23. června 1990

Svátek Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Mé Neposkvrněné Srdce je oslaveno

„Přemilí synové, církve dnes slaví liturgickou památku mého Neposkvrněného Srdce.

Tento svátek prožívají obzvlášť slavnostně všichni, kdo náležejí k mému Mariánskému kněžskému hnutí.

Vstupujete do mých časů.

Rozvíjejí se mohutné tajemné události, jež jsem vám předpověděla.

Proto nastala chvíle, kdy mé Neposkvrněné Srdce musí být oslaveno před církví a veškerým lidstvem.

Vy jste vyvoleni za mé nejmenší dítky mně zasvěcené a zcela se mi svěřující.

Vy jste připravováni, abyste chystali a uskutečnili můj mateřský triumf ve slavném triumfu mého Syna Ježíše.

Vy jste povoláni za apoštoly těchto posledních časů.

Vám tedy přináleží úkol rozhlašovat ve všech částech země lásku a slávu vaší nebeské Matky.

Proto ve vás je oslaveno mé Neposkvrněné Srdce.

Mé Neposkvrněné srdce je vámi oslaveno, když se necháte učenlivě vést cestou čistoty, lásky a svatosti.

Mé Neposkvrněné Srdce je vámi oslaveno, když podáváte všem každodenní svědectví heroické věrnosti Kristu a jeho evangeliu a stáváte se dnes statečnými vyznavači víry.

Mé Neposkvrněné Srdce je vámi oslaveno, když dáváte příklad pevné jednoty s papežem a dokonalé poslušnosti jeho učitelského úřadu.

Mé Neposkvrněné Srdce je vámi oslaveno, když se dáváte zcela k dispozici duchovním potřebám duší, zejména v horlivém vykonávání své kněžské služby ve svátosti smíření.

Mé Neposkvrněné Srdce je vámi oslaveno, stáváte-li se žhavými plameny lásky a horlivosti k Ježíši, přítomnému v Eucharistii, přivádíte k Němu všechny vám svěřené duše a znásobujete slavnostní hodiny adorace a smíru, vystavující na oltáři Nejsvětější Svátost, obklopenou světly a květy jako ukazateli vaší zbožnosti.

Mé Neposkvrněné Srdce je vámi oslaveno, rozmnožujete-li všude má večeřadla modlitby se mnou, o něž jsem vás žádala: mezi kněžími, věřícími, mládeží, dětmi a v rodinách.

Připravujete tak čas druhých Letnic pro církve a celý svět.

Druhými Letnicemi vydá Duch Svatý dokonalé svědectví Synu a přinese na svět své slavné království lásky, aby byl Ježíš Kristus milován, uctíván a oslavován lidstvem zcela obnoveným.

Pouze tehdy bude mé Neposkvrněné Srdce triumfovat.“

Valdragone di San Marino, 28. června 1990
*Duchovní cvičení formou večeřadla s kněžími
odpovědnými za MKH v Americe a v Evropě*

Druhé Letnice

„Přemilí synové, i letos jsem vás zavolala sem nahoru, na tuto horu, abyste prožívali dny bratrství a modlitby se mnou v ustavičném večeřadle, jako to bylo v Jeruzalémě.

Vstupujete do poslední desítky let tohoto století, kdy se naplní události, které jsem vám předpověděla, a má tajemství vám budou odhalena.

Vstupujete do doby triumfu mého Neposkvrněného srdce.

Jste už blízko *druhým Letnicím*.

Druhé Letnice přijdou, neboť nyní jsou ve všech částech světa rozšířena modlitební večeřadla, o něž jsem vás mnohokrát a se stále větší naléhavostí žádala.

Jste zde, abyste vy sami učinili zkušenost s večeřadlem, kde jsem obzvláště přítomna mezi vámi, a abyste se mohli stát apoštoly večeřadel po celém světě.

Mé Neposkvrněné Srdce je novým duchovním večeřadlem, do něhož musí vstoupit celá církev, aby obdržela dar nových Letnic.

Druhé Letnice přijdou jako řeka milosti a milosrdenství, která očistí církev, učiní ji chudou a čistou, pokornou a silnou, bez poskvrny a vrásky, celou krásnou, jako je vaše nebeská Matka.

Jste zde, abyste byli mnou utvářeni stát se novým srdcem této církve, zcela obnovené Duchem.

Proto se musíte nechat mnou utvářet, abyste dospěli k úplné změně srdce.

Vaše srdce ať se stane mírným a pokorným, sladkým a slitovným, citlivým a čistým.

Ať je vaše srdce jako kalich plný líbezného balzámu, který v bohatosti stéká, aby zacelil otevřené krvácející rány, utěšil nesčíslná soužení a bolesti, dodal naději zoufalým, milost hříšným, posilu nemocným, pomoc potřebným, pokoj zarmouceným a odvahu nedůvěřivým.

Druhé Letnice přijdou na svět jako rosa a promění poušť v zahradu, v níž celé lidstvo poběží jako nevěsta vstříc svému Pánu v obnovené smlouvě lásky s Ním.

Tak se Nejsvětější Trojici dostane její velké slávy a Ježíš mezi vámi obnoví své slavné království lásky.

Proto se musíte stát tichými a zmužilými dělníky této všeobecné obnovy.

Vezměte toto ubohé nemocné lidstvo do své kněžské náruče a přineste je do mateřské kliniky mého Neposkvrněného Srdce, aby bylo uzdraveno vaší nebeskou Matkou.

Toto činíte, přivádějíce všechny, kněze, věřící, dítka, mládež a rodiny k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Odvahu, moji milovaní.

V těchto mimořádných dnech večeradla jsem vám věnovala posilu a útěchu, milost a lásku, čistotu a svatost.

Vycházíte z tohoto večeradla zcela obnoveni, neboť Duch Svátý, kterého jste skrze mne vzývali, se vám sdělil se svými sedmi dary, dávajícími svěžest a sílu rozkvětu všech ctností ve vás.

Odcházíte jako stateční apoštolové těchto posledních časů a jdete do všech konců země přinášet Světlo Kristovo v těchto dobách temnoty a rosu jeho božské lásky v těchto dnech veliké vyprahlosti.

Připravujete tak srdce a duše k radostnému přijetí Krista, jenž přichází.

S vašimi drahými, s dušemi vám svěřenými, vám žehnám s radostí Matky, kterou jste tolik potěšili.“

Rubbio (Vicenza), 15. srpna 1990

Svátek Nanebevzetí Panny Marie

Cesta světla

„Přemilí synové, pohledte dnes na nádheru své nebeské Matky, abyste byli potěšeni v bolestných chvílích, které prožíváte, a abyste kráčeli mou cestou v závěrečné části vašeho druhého adventu.

Je to cesta světla.

Je to cesta, kterou jsem vám v těchto letech naznačila, abych vás všechny přivedla do církve světla.

Ježíš dnes utváří tuto svou církev prostřednictvím mocného působení Ducha Svátého a v zahradě Neposkvrněného Srdce vaší nebeské Matky.

Je to nová církev světla, která má větší jas než tisíc sluncí dohromady.

Je utvářena v srdci prostých, maličkých, čistých, chudých, těch, kteří dovedou přijmout a následovat Ježíše s dokonalou učenlivostí, bez jakéhokoliv kompromisu s duchem světa.

Ježíš buduje tuto svou novou církev neviditelným a zcela tajemným způsobem: v tichu, skrytosti, v modlitbě, prostotě.

Proto zvu dnes všechny své nejmilejší a syny zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci, aby kráčeli cestou světla, a tak došli cíle druhého adventu, který nyní žijete.

– *Na této cestě světla* jste obklopeni mocným jasnem vašeho nebeského Otce, který ve vás obrazí svoji lásku, bere vás do své náruče a stále více vás přivádí k pochopení tajemství jeho božského otcovství.

Vy sami se tak stáváte odleskem slávy Otcovy.

– *Na této cestě světla* jste intimně pronikáni samotným světlem Krista, který vás vede, abyste mocně oponovali temnotě hříchu, bludu a zla. Tak kráčíte v jasnu jeho božského Slova, které dává sestoupit na váš život zářným paprskům radosti, čistoty, lásky, krásy a svatosti.

Vy sami se tak stáváte odleskem záře Synovy.

– *Na této cestě světla* jste intimně přetváření mocným ohněm Ducha Svatého, který vás stravuje jako palčivý plamen a očišťuje vás ode všeho, co je ve vás nečistého a nedokonalého.

Tak vás činí způsobilými proniknout do intimního vztahu lásky mezi Otcem a Synem, aby Otec byl ve vás dokonale oslaven a Syn aby byl od vás stále více milován a napodobován.

Vy sami se tak stáváte odleskem lásky Ducha Svatého.

Když dnes hledíte na jas mého nanebevzatého oslaveného těla, zvu vás, abyste se vydali všichni na *cestu Světla*, kterou jsem vám vytyčila, a obětovali svůj život dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice a dobře prožívali poslední časy tohoto druhého adventu tak, abyste byli připraveni s lampami rozžatými přijmout Pána, jenž přichází.“

Budapešť (Maďarsko), 22. srpna 1990

*Duchovní cvičení formou večeřadla
s kněžskými maďarského MKH*

Královna Lásky

„Jsem vaší Matkou a Královnou.

Dnes slavíte liturgickou památku mé mateřské královské důstojnosti.

Nacházíte se zde, přemilí synové Maďarska, na svých duchovních cvičeních formou večeřadla, jako bylo ono jeruzalémské.

Připojuji se k vaší ustavičné modlitbě, abych pro vás obdržela dar Ducha Svatého, který vás utvrdí ve vašem povolání.

Buduji mezi vámi hlubší bratrství a vedu vás jako matka k tomu, abyste se poznávali, chápali, pomáhali si, měli se rádi, abyste stále více svým životem naplňovali nové přikázání, které vám dal můj Syn Ježíš.

Ukazuji vám cestu, po které musíte jít, abyste každodenně prožívali zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, které jste učinili, abyste se mohli stát paprsky Světla, sestupujícími do hluboké temnoty, a ohlašovat blížký triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Jsem Královnou lásky.

Vyšli jste z údobí těžkého a bolestného, v němž můj Protivník nad vámi mocně vykonával svou nadvládu.

Poznali jste okamžiky velikého hoře; rozšířilo se mezi vámi odmítání Boha a jeho zákona lásky; ochutnali jste hořkost egoismu, nenávisti, rozkolu, strachu a velice vyprahlosti.

Já však jsem vám přišla na pomoc jako vaše Matka a Královna, neboť tento národ mi byl zasvěcen vaším patronem, králem svatým Štěpánem.

Chci vykonávat v těchto letech stále důrazněji svou mateřskou královskou moc.
Jsem Královnou lásky.

Proto dnes zvu vás, kněže, a vašim prostřednictvím všechny věřící k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Tak se mohu vpravdě ujmout vlastnictví vaší existence a učinit vás nástroji triumfu mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Vy jste paprsky světla, které sestupují z mého Neposkvrněného Srdce na tuto těžce zkoušenou maďarskou zem.

Šiřte všude světlo mého Srdce, neboť vás ještě obklopují husté temnoty a ještě na vás číhají velká nebezpečí.

Otevřete srdce všech k přijetí daru mého mateřského královského důstojenství.

Jsem Královnou lásky a srdce mých synů je privilegovanou částí mého Království.

Kráčíte-li cestou, kterou jsem vám naznačila, podaří se vám překonat všechny překážky, nastražené vám mým Protivníkem, připravíte nové dny pokoje a přispějete k obrácení přemnoha mých zbloudilých synů a k jejich návratu k Pánu, který na ně čeká s velkou otcovskou láskou.

Žehnám vám a všem duším vám svěřeným, ujišťuji vás svou mateřskou ochranou a žádám vás, abyste všude v těchto východních krajích nesli má slova naděje, útěchy a míru.“

Milán, 8. září 1990

Narození Panny Marie

Úkol, který jsem ti svěřila

„Přemilí synové, podílejte se dnes na radosti celé nebeské a pozemské církve, která rozjímá o vaší nebeské Matce v okamžiku jejího narození.

Jsem vycházející jitřenkou, ohlašující zrození věčného slunce, mého Syna Ježíše, našeho Vykupitele a Spasitele.

Proto mě Pán učinil neposkvrněnou od samého počátku mého lidského početí. Chtěl mě mít celou krásnou, plnou milosti a oděnou svatostí.

Dnes, o svátku mého narození, o mně rozjímáte jako o vycházející jitřence, krásné jako luna, zářící jako slunce, hrozné jako vojsko připravené k boji.

– Jsem jitřenkou, která ohlašuje úžasnou událost vaší spásy a připravuje vás všechny na příchod velikého dne Páně.

– Jsem krásná jako luna, která září světlem odraženým od slunce, neboť má krása je krásou Nejsvětější Trojice, jež mě zahaluje, je plností milosti Boží, jež mě proměňuje, je jeho božskou svatostí, jež mě přikrývá.

– Lesknu se jako slunce, neboť jsem povolána stát se Matkou Ježíše Krista, který je věčným odleskem Boha Otce.

– Jsem strašná jako vojsko, sešikované k boji, neboť mým úkolem, svěřeným mi Pánem, je zvítězit nad satanem, rozdrtit hlavu starého hada, spoutat nestvůrného Rudého draka a uvrhnout jej do ohnivé propasti, svést zápas a potřít toho, jenž se staví proti Kristu, tj. Antikrista, a připravit druhý Ježíšův příchod, který mezi vámi obnoví své slavné království.

To je můj plán.

Čím mocnější se stává má přítomnost mezi vámi, tím víc se od vás vzdalují temnoty zla, hříchu, nenávisti a nečistoty, neboť satan je stále více spoutáván a ničen.

V těchto vašich posledních časech úkolem vaší nebeské Matky, krásné jako luna, zářící jak slunce, strašné jako vojsko sešikované k boji, je oznámit, že se k vám blíží veliký den Páně.

V tento den mého narození, můj synáčku, tolik mnou milovaný, se nacházíš na začátku dlouhé namáhavé cesty, kterou od tebe ještě pro sebe žádám, k přemnoha národům druhého kontinentu.

Toto je úkol, který jsem ti svěřila: do všech konců světa nést moji mateřskou zvěst a volat všechny mé syny, aby aktem zasvěcení vstoupili do jasného a bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Nesmírná je zkouška, která na vás přichází, a všichni jste povoláni trpět se mnou. Vaše utrpení je však jako utrpení matky, která má přivést na svět své dítě.

Skutečně nezměrná bolest těchto posledních časů připravuje zrození nové éry, nové doby, v níž přijde Ježíš v lesku své slávy a obnoví ve světě své království.

Tedy veškeré stvoření, osvobozené od otroctví hříchu a smrti, pozná nádheru druhého pozemského ráje, v němž Bůh bude bydlet s vámi, osuší každou slzu, nebude už dne ani noci, neboť první věci pominuly a vašim světlem bude světlo Beránkovo a nového Jeruzaléma, sestoupivšího z nebe na zem, připraveného jako Nevěsta pro svého Ženicha.“

Bolest nového zrození

„Přemilí synové, dnes vás připojuji k veliké bolesti vaší Neposkvrněné Matky.
Jste dětmi mé obzvláštní mateřské obliby.

Vybrala jsem vás, abyste byli členy mého vítězného šiku.

Jste významnou částí mého plánu Prostřednice a Spoluvykupitelky.

Můj Syn Ježíš mě chtěl mít pod křížem, aby můj neposkvrněný bol připojil ke svým božským mukám.

Chtěl spojit mé lidské utrpení se svým a intimně mne připojil k tajemství svého vykoupení.

Tak mě povolal stát se opravdovou Spoluvykupitelkou.

Ovocem mého spoluvykoupení je mé duchovní mateřství.

Pod křížem, v kolébce tak nezměrného utrpení, jsem se z vůle svého Syna Ježíše stala vaší Matkou, Matkou všech vykoupených, Matkou církve a celého lidstva.

Dostála jsem své mateřské úloze tím, že jako pravá matka stojím po boku všech svých synů po celý pozemský běh lidských dějin.

Nikoho jsem nenechala samotného nebo opuštěného; nikoho jsem neodmítla ani neodehnala.

Všem jsem byla stále blízká jako milující a zarmoucená Matka.

Ve mém srdci jsem nesla utrpení všech.

Ve mém srdci jsem nesla utrpení celé církve.

Sdílela jsem nezměrné bolesti ubohých a vyděděných, hříšných a zoufalých, vzdálených a nevěřících, dobrých i zlých, velkých i malých, kněží i věřících, trpících a nemocných, všech v agonii i umírajících.

Stala jsem se Matkou všech bolestí.

Mým mateřským úkolem je především sdílet nesmírná utrpení církve a veškerého lidstva v těchto dnech očisty a velkého soužení.

Jsou to utrpení, která připravují nové časy, nástup nové éry.

Proto je to *bolest nového zrození*.

Jako matka jsem povolána k úkolu zrodit dnes v bolesti nové lidstvo, připravené k setkání se svým Pánem, který se k vám vrací ve slávě.

Proto jsem tě, můj synáčku, chtěla ještě zde ve Spojených státech amerických, abys započal dlouhou namáhavou pouť v přemnoha krajích, zakládal večeřadla mého Hnutí a přivedl všechny do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce. Chci tě tak zapojit do svého mateřského spoluvykupitelského díla a činím tě stále účastnějším mých velikých bolestí.

Staň se proto znamením mé mateřské přítomnosti a uděluj všem charisma mého líbezného balzámu.

Poskytni pomoc vzdáleným, posilu nemocným, odvahu slabým, podporu malým, milost hříšným, lásku kněžím, světlo věřícím, naději malomyslným a velikou důvěru všem. Spatříš všude ty největší divy, neboť nastal čas mého mateřského spolyvkoupení.“

S. Albert – Alberta (Kanada), 29. září 1990
Svátek archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela

Hodina andělských mocností

„Dnes slavíte svátek archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela a snažně je prosíte o ochranu.

V těchto dobách velkého soužení vás zvou, abyste žili v jednotě života s anděly Páně.

Oni dnes mají vůči vám důležitý úkol.

– Osvěćují vaši cestu, po níž musíte jít, abyste byli věrni zasvěcení, které jste mi učinili.

Je to cesta obtížná a bolestná, znamenaná mnoha překážkami a ohrožovaná mnoha úklady mého Protivníka.

Andělé vás berou za ruku a vedou vás po světlé cestě lásky a svatosti.

– Dodávají vám odvahu a posilu v nesčetných obtížích, které musíte snášet, a podpírají vás ve vaší lidské slabosti.

Jsou po vašem boku jako opravdoví bratři, kterým leží na srdci vaše osoba a váš život.

– Brání vás proti ustavičným satanovým útokům, proti jeho četným úkladům a proti překážkám, které vám klade do cesty.

Velká bitva, která se nyní bojuje, je především na úrovni duchů: duchové zlí proti duchům andělským.

Vy jste zataženi do té bitvy, která se rozvíjí mezi nebem a zemí, mezi anděly a démony, mezi sv. Michelem archandělem a Luciferem.

Andělům Páně je svěřen úkol bránit vaši osobu, život církve a dobro veškerého lidstva.

V tomto velkém národě, kde se nacházíš, abys zakládal večeřadla, vidíš, jak lidstvo, oklamané falešnými duchy, běží po cestě zla a velké nemravnosti a jak samotná církev je podkopávána bludy a hříchy a je v nebezpečí, že ztratí pravou víru kvůli svému oddělení od papeže a protivení se jeho učitelskému úřadu.

V těchto zlých dobách se musíte velice modlit k andělům Páně.

Toť je hodina andělských mocností.

Jsou to andělské mocnosti, které vedou všechny mé syny do rozhodující bitvy za definitivní porážku satana a příchod slavného království Kristova, v triumfu mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

Quebec (Kanada), 7. října 1990
Svátek Panny Marie Růžencové

Mé největší vítězství

„V tento den, v němž se slaví datum jednoho mého vítězství, dosaženého mocnou zbraní svatého růžence, projíždíš provincie Kanady, země mnou tak milovaná a mým Protivníkem tak ohrožovaná a zraňovaná, abys shromáždil kněze a věřící mně zasvěcené ve večeradlech modlitby a bratrství.

Dnes chci tvým prostřednictvím věnovat slovo útěchy a naděje přemnoha svým synům, kteří žijí v tomto velkém národě.

– Můj Protivník velmi potupil tuto zemi tím, že mnoho mých ubohých synů přivedl na cestu materialismu, bezuzdné honby za rozkošemi a penězi, egoismu, pýchy a nečistoty.

Oplzlost a nemravnost zaplavuje všechno, zejména prostřednictvím tisku a televize, a tak jsou kaženy duše dětí a prostých lidí.

– Také zdejší církev je obzvláště ohrožována šířením bludů, které vedou ke ztrátě pravé víry.

Pastýři jsou zodpovědní za tuto truchlivou situaci, neboť mnozí z nich nehájí s odvahou pravdu, často mlčí a tolerují zlořády všeho druhu, a tak je stále více ohrožována integrita katolické víry.

Je nutné, aby se biskupové a kněží vrátili k větší jednotě s papežem, jehož postavil Kristus za základ církve a neomylného strážce její pravdy.

Mé velké bolesti se však dostává útěchy od stále rostoucího počtu mých synů, kteří přijímají mou mateřskou výzvu k obrácení, k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, aby šířili všude večeradla a modlitby se mnou prostřednictvím modlitby svatého růžence.

Rozšiřujte všude tato večeradla jako paprsky světla, které přichází osvěcovat zemi v těchto dnech velké temnoty.

Především rozšiřujte rodinná večeradla jako mocnou ochranu proti všem zlům, které dnes hrozí rozbít rodinu, jako je rozdělení rodin, rozvod, používání prostředků bránících životu, potraty, které se stále množí a volají o pomstu před tváří Boží.

Duchovní večeradlo mého Neposkvrněného Srdce je útočištěm, do něhož musíte všichni vstoupit, abyste obdrželi dar druhých Letnic.

Tak mocnou zbraní svatého růžence můžete ještě dnes dosáhnout *mého největšího vítězství* v dějinách církve a veškerého lidstva.“

Mexico City (Mexiko), 13. října 1990
Výročí posledního fatimského zjevení

Zjevují své tajemství

„Dnes si připomínáte mé poslední fatimské zjevení, k němuž došlo téhož dne roku 1917, potvrzené zázrakem slunce.

Dnes vám oznamuji, že se rodí nová církev Světla, kterou si můj Syn Ježíš utváří ve všech končinách země, aby byla připravena s vírou a radostí jej přijmout v blízkém okamžiku jeho druhého příchodu.

Blízko je slavné království Kristovo, které se mezi vámi upevní druhým Ježíšovým příchodem na svět.

Je to jeho návrat ve slávě.

Je to jeho slavný návrat, aby mezi vámi obnovil své království a znovu přivedl celé lidstvo, vykoupené jeho drahocennou krví, do stavu nového pozemského ráje.

To, co se chystá, je tak velká věc, že takové nebylo od stvoření světa.

Připravujte se s pokorou, vírou, s intenzivní modlitbou.

Připravujte se tím, že se všichni shromažďujete u duchovním večeřadle mého Neposkvrněného Srdce.

Připravujte se v tichu a očekávání.

Své tajemství zjevují pouze srdci maličkých, prostých, chudých, neboť ti je přijímají a jemu věří.

Proto Ježíš v těchto časech mocně působí, aby připravil svůj příchod do života prostých, chudých, čistých a maličkých.

S malým počtem těchto dítek obnoví Pán brzy na zemi své slavné království lásky, svatosti a pokoje.“

Dallas (Texas, USA), 1. listopadu 1990

Svátek Všech svatých

Ráj se spojí se zemí

„Patřte dnes na ráj, kam přišlo tolik vašich bratrů a sester, aby měli účast na radosti bez konce v blažené věčnosti.

Tento svátek musí být pro vás motivem radosti, naděje a posily.

– Ať vás naplňuje radostí jistota, že svatí v nebi na vás odrážejí světlo své blaženosti, aby vám pomáhali žít na světě pro dokonalou oslavu Nejsvětější Trojice.

Tím způsobem, i když jste ještě zde na světě, máte účast na stejné zkušenosti svatých a srdcem a duší žijete v ráji, jehož štěstí v malé částce zakoušíte.

– *Důvodem naděje* pro vás musí být, že vás mnozí předešli do nebeského království, když prošli stejnou vaší cestou, snášeli stejná vaše utrpení a zakusili stejné vaše obtíže.

Jděte tedy kupředu statečně a nenechte si nikdy vzít odvalu na cestě dokonalého zachovávání Božího zákona, konání všech křesťanských ctností, každodenního životního spojení s eucharistickým Ježíšem, který vás vede na cestě svatosti.

– Ať je pro vás *velkou posilou* jistota, že svatí vám pomáhají svými modlitbami, jsou při vás, aby vás utěšili v soužení, dodali vám síly v obtížích, odstranili překážky, na které narazíte při vaší cestě, a pomohli vám překonat úklady, které vám strojí můj a váš Protivník.

V hodině velké zkoušky se *ráj spojí se zemí*.

A to až do okamžiku, kdy se otevře jasná brána, aby dala sestoupit na svět slavné přítomnosti Krista, jenž obnoví své království, v němž se dokonale naplní Boží vůle jako v nebi, tak i na zemi.“

Malvern (Pensylvania, USA), 15. listopadu 1990

*Duchovní cvičení formou večeradla se 3 biskupy
a 250 kněžími MKH z USA a Kanady*

Hodina velké zkoušky

„Přemilí synové, dnes vám chci vyjádřit svou radost a potěchu, kterou pociťuje mé Neposkvrněné Srdce, když vás vidí shromážděné v tak hojném počtu na těchto vašich duchovních cvičeních, konaných formou ustavičného večeradla.

Přišli jste téměř ze všech států vašeho národa, z Kanady a jiných krajů, z Latinské Ameriky.

Spojujete se v modlitbě, konané se mnou, recitováním celého svatého růžence, nasloucháním mému slovu, slavnostní adorační eucharistickou hodinou a koncelebrací mše svaté, vedené vždy jedním biskupem, během níž obnovujete své zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Chtěli jste také zintenzivnit svůj akt lásky a zadostučinění Ježíši, přítomnému v Nejsvětější Svátosti, svou noční adorací, kterou jsem tak uvítala a jíž žehnám, protože přinesla tolik posily a radosti eucharistickému kněžskému Srdci Ježíšovu.

Nyní vám oznamuji, že už nadešla *hodina velké zkoušky*.

– *Velká zkouška nadešla pro váš národ.*

Kolikrát jako starostlivá a zarmoucená Matka jsem chtěla pozvat své syny, aby se dali na cestu obrácení a návratu k Pánu.

Nebylo mi popřáno sluchu.

Pokračovali jste po cestě odmítání Boha a jeho zákona lásky. Stále více se množily hříchy nečistoty a nemravnost zaplavila všechno jako moře. Byl legalizován nečistý hřích homosexuality proti přírodě; zevšeobecnilo se používání prostředků zabraňujících životu, zatímco potraty, tyto vraždy nevinných dětí, které volají o pomstu před tváří Boží, se rozšířily a jsou prováděny ve všech končinách vaší vlasti.

Nadešla chvíle Boží spravedlnosti a velikého milosrdenství.

Poznáte hodinu slabosti a ubohosti; hodinu utrpení a porážky; očištnou hodinu velikého trestu.

– *Velká zkouška nadešla pro vaši církev.*

Ustavičně se šířily bludy, vedoucí ke ztrátě víry. Mnoho pastýřů nebylo ostražitých ani bdělých a dovolilo přemnoha dravým vlkům v rouše beráncům vetřít se do stáda a zanést tam zmatek a ničení.

Jak veliká je vaše zodpovědnost, pastýři svaté církve Boží!

Pokračuje se po cestě oddělení od papeže a odmítání jeho učitelského úřadu; dokonce se ve skrytu připravuje opravdové schizma, které se brzy může stát otevřeným a vyhlášeným.

Pak zůstane pouze malý věrný zbytek, který já budu opatrovat v zahradě svého Neposkvrněného Srdce.

– *Velká zkouška nastala pro celé lidstvo.*

Přichází trest mnou předpověděný ve Fatimě a obsažený v oné části tajemství, která vám dosud nebyla odhalena.

Na svět přišla velká chvíle Boží spravedlnosti a milosrdenství.

Proto jsem vás chtěla mít zde.

Vy musíte být apoštoly těchto posledních časů.

Jděte do všech končin a statečně a odvážně hlásejte Ježíšovo evangelium.

Kráčejte cestou pohrdání světem a sebou samými.

V těchto dobách veliké temnoty osvěćujte zemi. Dejte na svět sestoupit světelným paprskům své víry, své svatosti a své lásky.

Byli jste vybráni ke statečnému boji proti síle toho, který se staví proti Kristu, abyste nakonec dosáhli mého největšího vítězství.

Odjíždějte z tohoto večeřadla s důvěrou; odjíždějte s radostí a velkou nadějí.

Já jsem s vámi.

Projevuji se skrze vás.

Budu činit ve vás divy, aby všichni mohli spatřit mé Světlo a pocítit mou mateřskou přítomnost.

S vašimi drahými, s dušemi vám svěřenými vám všem žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Sao Paulo (Brazílie), 8. prosince 1990

Svátek Neposkvrněného Početí

Otevřete srdce naději

„Pozorujte mě dnes v jasu mého Neposkvrněného Početí.

Nechte se obklopit mým světlem milosti, svatosti a panenské krásy.

Moji přemilí a děti mně zasvěcené, přijměte můj plán a co nejrychleji vstupte všichni do duchovního večeřadla mého Neposkvrněného Srdce.

– *Mé Neposkvrněné Srdce* je nebeskou zahradou, do níž vás chci shromáždit, abych vás obětovala dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice, v těchto dobách apostaze.

– *Mé Neposkvrněné Srdce* je bezpečným útočištěm, které jsem vám připravila, abyste mohli prožívat s jasnou myslí bolestné chvíle velkého utrpení.

– *Mé Neposkvrněné Srdce* je světlou cestou, vedoucí vás k radostnému setkání s Ježíšem, který se k vám už vrací ve slávě.

Přijměte tedy moji naléhavou prosbu, kterou vám předkládám prostřednictvím svého díla Mariánského kněžského hnutí a tohoto mého maličkého syna, které-

ho ještě vedu do všech částí světa, aby se všichni zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci.

Účastněte se tak na mém mateřském plánu, kterým je připravit srdce a duše k přijetí Pána, jenž přichází.

– Nejsvětější Trojici jsem byla vybrána stát se Matkou Slova, jež se vtělilo do mého panenského lůna, a tak jsem vám darovala svého Syna Ježíše.

Jeho první příchod mezi vás se uskutečnil v chudobě, pokoře a utrpení, neboť Ježíš chtěl přijmout omezení, bídu a slabost naší lidské přirozenosti.

Mé mateřské působení se tedy naplnilo v tichu, modlitbě, skrytosti a pokoře.

– Nejsvětější Trojici jsem byla vyvolena stát se Matkou druhého Příchodu, a tak je mým mateřským úkolem připravovat církev a veškeré lidstvo k přijetí Ježíše, který se k vám vrací ve slávě.

Tento jeho druhý příchod se uskuteční ve světle jeho Božství, neboť Ježíš se k vám vrátí na oblacích nebeských, v jasu své královské moci a podmaní si lid a národy země, a všichni jeho nepřátelé budou rozdrceni pod trůn jeho univerzální vlády.

Tak se moje mateřské působení v těchto posledních časech děje zjevně a stále mocněji, mé světlo září ve všech končinách země.

Proto se dnes ukazují všude prostřednictvím svých četných zjevení a mimořádných projevů.

Mé království lásky, které budu v srdcích a duších, je cestou, která připravuje slavné království Kristovo.

Triumf mého Neposkvrněného Srdce se bude krýt s druhým Kristovým příchodem ve slávě, aby všechno učinil nové.

Naslouchejte tedy všichni mému hlasu a pospěšte za neposkvrněným světlem mé panenské krásy vstříc božskému jasu Kristovu.

Otevřete srdce naději.

Druhý příchod Krista je blízko.

Znamení, která vám on sám dal, aby vás připravil na svoje přijetí, se v těchto časech všechna uskutečňují.

Otevřete srdce naději.

Žijte v pokoji srdce a v modlitbě.

Žijte ve víře a radosti.

Žijte v milosti a čistotě.

Žijte v lásce a svatosti, neboť Ježíš Kristus, náš Vykupitel, náš Spasitel a Král, už k vám přichází v jasu svého Těla oslaveného.“

Přijměte prorocké zvěsti

„Přemilí synové, prožijte se mnou drahocenné hodiny, které předcházejí narození mého božského Dítka.

Je Svata noc.

Prožijte ji se mnou: v tichu, kontemplaci, modlitbě a pokoji.

Podílejte se na radosti mého Neposkvrněného Srdce, jež se otevírá, aby darovala světu Vykupitele a Spasitele.

Po kolik věků byla očekávána tato událost!

Příslib jeho příchodu přišel jako pochodeň, osvěčující temný chod času a dějin.

Proroci tuto chvíli předpověděli; spravedliví ji s vírou očekávali; chudí v ní doufali se žhavou touhou; Duch připravoval srdce a duše na její příchod.

S úpěnlivou prosbou o tento nevýslovný okamžik umírali všichni svatí a spravedliví Izraele.

V této Svaté noci se uzavírá očekávání národů, neboť Otcovo věčné Slovo, zatímco všechno je zahaleno v hluboké mlčení, se rodí ke svému lidskému životu a stává se naším bratrem.

Rodí se v jeskyni, ve veliké chudobě, odmítnut všemi, přijatý však s něžností a láskou mnou, jeho panenskou Matkou, a nejčistším snoubencem Josefem a obveselován nebeskými hlasy andělů a přítomností malíčkových, chudých, prostých a čistých srdcem.

Přemilí synové, prožijte i vy se mnou radostné tajemství tohoto Narození.

Obklopte prostou kolébku svou kněžskou láskou; přinášejte za odmítání mnohých náhradu plností svatosti a věrným svědectvím; líbejte se mnou jeho křehké údy a děkujte spolu nebeskému Otci za jeho jednorozenného Syna, který je nám všem dnes dán.

Všichni se pak připravte na jeho druhé Narození.

Dnes ještě mráz hříchu pokrývá život lidí a národů; temnota bludů prostupuje celý svět: odmítání Boha a jeho zákona lásky je povýšeno na normu lidského žití.

Šíří se nenávist, nečistota, egoismus, rozdělení, a hrozba nové strašné války je právě dnes konkrétnější a blízká.

Vstoupili jste do doby, jež vám byla předpověděna.

Vstoupili jste do posledních časů.

Přijměte tedy prorocké zvěsti, které vám tolika způsoby zvěstovaly, že toto jeho druhé Narození je blízko.

Zatímco ještě hluboká noc leží nad světem a tolik mrazu činí lidská srdce vyprahlými, vy otevřete své duše důvěře a naději a naslouchejte s radostí mé prorocké zvěsti.

Jako Matka druhého příchodu vás připravuji na jeho nové Narození. Proto si ve všech částech světa chystám šik maličkých, chudých, pokorných a čistých srdcem, abych tak připravila drahocennou kolébku Ježíši, jenž se k vám vrací ve slávě.“

Rubbio (Vicenza), 31. prosince 1990

Poslední noc roku

Kapky mých slz

„Shromážděte se se mnou v modlitbě adorace a zadostučinění, abyste prožili poslední hodiny končícího se roku v úkonu pokorné přimlavy.

Proste v modlitbě za spásu tohoto světa, který už klesl až na dno bezbožnosti a nečistoty, nespravedlnosti a egoismu, nenávisti a násilí, hříchu a zla.

Kolikrát a kolika způsoby jsem osobně zasáhla, abych vás vyzvala k obrácení a návratu k Pánu vašeho pokoje a vaší radosti!

To je důvod mých četných zjevení a poselství, která dávám prostřednictvím tohoto mého nepatrného syna a mého díla Mariánského kněžského hnutí, které jsem rozšířila ve všech končinách země.

Jako Matka jsem vám opakovaně ukázala cestu, kterou máte jít, abyste dosáhli spásy.

Nebylo mi však dopřáno sluchu.

Šlo se dále cestou odmítání Boha a jeho zákona lásky.

Deset Božích přikázání je ustavičně a veřejně přestupováno.

Už se nectí den Páně a jeho nejsvětější jméno je stále více hanobeno.

Přikázání lásky k bližnímu je dennodenně porušováno egoismem, nenávisť, násilím, rozdělením panujícím v rodinách a ve společnosti a prudkými krvavými válkami mezi národy země.

Důstojnost člověka jako svobodného tvora Božího je drcena okovy vnitřního otroctví, jež jej činí obětí nezřízených vášní, hříchů a nečistoty.

Pro tento svět už nadešla chvíle trestu.

Vstoupili jste do ostrých časů očisty a pro všechny se nutně rozmnoží utrpení.

Také moje církve má zapotřebí očisty od zel, která ji zasáhla a dávají jí prožívat okamžiky agonie a bolestného utrpení.

Jak se rozrostla apostaze na základě bludů, které se rozšířily a byly většinou přijaty, a to bez jakéhokoliv odporu! Zhasla víra mnohých.

Spáchaný, ospravedlněný a už nevyznávaný hřích činí z duší otroky zla a satana.

Do jakého ubohého stavu byla přivedena tato má milovaná dcera!

Modlete se se mnou v těchto posledních hodinách roku, který právě končí.

Během něho jsem ještě mnohokrát zasáhla, abych vymohla od Pána dar jeho Božího milosrdenství.

Avšak čas, který vás čeká, je čas, v němž se milosrdenství bude snoubit s Boží spravedlností, pro očistu světa.

Neočekávejte nový rok s rámusem, křikem a veselými zpěvy.

Očekávejte jej s intenzivní modlitbou toho, kdo chce ještě zadostučinit za všechno zlo a za hříchy světa.

Hodiny, jež prožíváte, patří mezi nejtěžší a nejbolestnější.

Modlete se, trpte, obětujte, zadostčíte spolu se mnou, jež jsem Matkou přímluvy a zadostučinění.

Tak, moji přemilí a děti zasvěcené mému Srdci, staňte se v těchto posledních hodinách roku kapkami mých slz, padajících na nesmírné bolesti církve a veškerého lidstva, zatímco vstupujete do ostrých časů očisty a velkého soužení.“

1991

ZVĚST NOVÉ ÉRY

Zvěst nové éry

„Ve světě mého božského Materství začínáte v modlitbě a v důvěře tento nový rok.

Jsem opravdovou Matkou Boží.

Ten, který se ze mne rodí ve vánoční Svaté noci a s takovou láskou je vkládán do jeslí – obklopen takovou bídou a tak velikou chudobou – je pravý Syn Boží, Slovo Otce, vtělené v mém panenském lůně, obraz jeho podstaty, lesk jeho slávy.

Vůli svého Syna Ježíše jsem se stala i vaší Matkou.

– Jako Matka jsem při každém z vás, abych vám pomohla uskutečnit v čase, který je vám dopřán, plán vašeho nebeského Otce. Tento plán je, abyste plnili jeho jeho božskou vůli.

A Boží vůle je, abyste se stali svatými.

Proto vám pomáhám kráčet cestou svatosti, abyste Boží vůli plnili dokonale a abyste tak mohli svým životem vzdát co největší slávu Nejsvětější Trojici.

– Jako Matka stojím po boku církve, své nejmilejší dcery.

V těchto časech je církev povolána prožívat hodiny agonie a Getseman, hodiny výkupného utrpení, hodiny krvavé oběti na Kalvárii.

Na počátku tohoto nového roku potkávám na kalvárské cestě všechny své syny: papeže, kterého obzvláště miluji, vedu a chráním, biskupy, kněze, řeholníky a věřící.

Jak těžký kříž musí dnes nést tito moji přemilí synové! Kříž odpadlictví a nedostatku víry, kříž hříchů a nesčetných svatokrádeží, kříž opuštěnosti a odmítání, kříž odsouzení a ukřižování.

Pro mou církev je už blízko chvíle prolítí krve a její krvavé oběti.

Především v těchto časech jsem stále po boku této mé dcery trpící v agonii, jako jsem byla pod křížem, na němž byl Ježíš obětován pro naši spásu.

– Jako Matka jsem po boku tohoto ubohého lidstva, chorého a drceného tíží svého tvrdošíjného odmítání Boha a jeho Zákona lásky.

Jak se vzdálilo Pánu!

Umysleli si vybudovat bezbožeckou a materialistickou civilizaci; předložili nové hodnoty, založené na uspokojení všech vášní, na vyhledávání všech rozkoší, na ospravedlňování každého morálního nepořádku.

Tak lásku nahradilo sobectví a nenávisť; víru pýcha a nedůvěřivost; naději lakota a rozmařilost; čestnost nahradil podvod a klam; dobrotu špatnost a tvrdost srdcí.

Satan opěvoval své vítězství, neboť vnesl do duší hřích a rozdělení do rodin, společnosti, do samotných národů a mezi národy.

Proto mír nebyl nikdy tak ohrožen jako ve vašich dnech.

Začínáte tento nový rok ve stínu těžké hrozby konfliktu, který se může stát jiskrou k výbuchu strašlivé třetí světové války.

Modlete se, přemilí synové, činite pokání, neboť jste už vstoupili do času velikého trestu, který Pán sešle k očištění země.

Rozmnožujte všude večeradla modlitby, o která jsem vás už tak dlouho žádala, a nenechte se ovládnout strachem ani ztrátou odvahy.

Mějte velikou důvěru v mocné dílo přímluvy a prostřednictví vaší nebeské Matky.

Velké soužení, které vás čeká, je proto, aby vás připravilo na zrození nové éry, která přichází na svět.

Prožijete tento nový rok v mém Neposkvrněném Srdci: je to útočiště, které jsem připravila pro tyto doby, plné soužení pro jednotlivce i celé národy.

Pak nebudete mít strach.

Vaše soužení poroste s růstem zkoušky, která už započala.

Jsem oznamovatelkou nové éry.

V hluboké temnotě vašeho času, žijete-li se mnou, můžete už zahlédnout svítání nových časů, které vás čekají. Patřete na toto světlo a žijte v pokoji srdce a v naději.

Zůstanete-li stále v mém Neposkvrněném Srdci, moji přemilí a děti mně zasvěcené, můžete už od těchto chvil začít novou éru svatosti a milosti, světla a čistoty, lásky a pokoje.

Tak v hodině velké zkoušky poskytnete všem charisma mé mateřské přítomnosti a budete balzámem slastným a očekávaným pro tolik otevřených a krvácejících ran.

Na počátku tohoto nového roku, který otevírá bránu do posledního desetiletí tohoto století a který bude poznamenán těžkými a rozhodujícími událostmi, vás uzavírám do hlubin svého Neposkvrněného Srdce a žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Milán, 2. února 1991

Obětování Dítěte Ježíše v chrámě

První sobota v měsíci

Cesta, která vede k nové éře

„Rozjímejte dnes o mně v tajemství obětování v chrámě mého božského Dítka.

S jakou učenlivostí a synovským odevzdáním se Ježíš nechá nést v mém mateřském náručí, když vystupují se svým nejčistším snoubencem Josefem do jeruzalémského chrámu, abych zadostučinila předpisu svatého Zákona Páně!

Svěřuji Dítě rukám kněze, a tak je přineseno Otci jako oběť pro Vaše vykoupení.

Ježíš vstupuje do slávy svého chrámu jako Světlo, které osvěcuje každého člověka, pro spásu všech národů.

Tajemství skryté od věků v útrobách Otce v tomto okamžiku se stává zjevným. Ne však velkým a moudrým; nikoliv mocným a inteligentním; ne předním a nejdůležitějším.

Je odhalováno malým, chudým, prostým, posledním, lidem čistého srdce.

Prostá žena a ubohý stařec, otevření k přijetí daru Ducha, dokážou tak jako první proniknout k pochopení tohoto velikého tajemství.

– Nyní můžeš svého služebníka, Pane, podle svého slova propustit v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, světlo na osvětlení pohanů a k slávě tvého izraelského lidu.

Je to tajemství lásky a bolesti, světla a temnoty, radosti a utrpení, smrti a života.

– Je určen jako znamení, kterému se bude odporovat, aby mnoho lidí padlo a mnoho zase vstalo.

A já jsem intimně napojena na rozvíjení tohoto jeho božského poslání: – Tvou vlastní duši, Matko, pronikne meč.

Nechte se i vy, moji přemilí synové a děti, zasvěcení mému Srdci, nosit v mém mateřském náručí.

Přišla chvíle vašeho světla a vašeho svědectví. Proto vás všechny zvou, abyste vstoupili do chrámu mého Neposkvrněného Srdce.

Zde jste přinášeni jako oběť ke slávě Otce; zde jste formováni k napodobování Syna; zde jste přetvářeni mocným působením Ducha Svatého.

Vaše kněžské obětování je nutné pro spásu všech národů.

Vstoupili jste do závěrečné fáze velikého soužení a už pro vás přišla hodina velké zkoušky, kterou jsem vám tolik let předpovídala.

Je to zkouška tak veliká a bolestná, že si to vůbec nemůžete ani představit, je však nutná pro církve a pro celé lidstvo, aby k vám mohla přijít nová éra, nový svět, usmíření lidstva s jeho Pánem.

V těchto dnech působí Ježíš velmi mocně ve všech částech světa, aby uskutečnil plán své milosrdné Lásky.

Tento plán je nyní skryt v hlubinách jeho božského Srdce.

Bude dnes odhalen pouze malíčkým, prostým, chudým, těm, co jsou čistého srdce.

S těmito malíčkými, které si shromažďuje ze všech konců země, obnoví Ježíš brzy své království slávy.

Toto je cesta, která vede k nové éře.

Tak dnes, když mě uctíváte ve chvíli, kdy obětuji Dítě Ježíše v jeruzalémském chrámu, zvou vás všechny do duchovního chrámu svého Neposkvrněného Srdce, abych vás mohla přinést v oběť ke slávě Pána a mohla vás formovat k prostotě a neapatrnosti, k chudobě a čistotě.

Jen tak se můžete stát vy sami cestou, která vede k jeho království, a jste mocným světlem, ukazujícím veškerému ubohému lidstvu stezku, která vede k novým časům, jež vás očekávají.“

Nejen samým chlebem

„V těchto dnech je mé Neposkvrněné Srdce potěšeno, když vás vidí v tak hojném počtu na tomto trvalém večeradle modlitby a bratrství. Přišli jste z celé Brazílie, této země, kterou tak miluji a kterou můj Protivník stále více ohrožuje.

Dnes přijímám do zahrady mého Neposkvrněného Srdce církve, která zde žije a trpí, i vaši vlast, která prožívá dosud chvíle velkých obtíží a nebezpečí.

Zvu všechny své děti, aby se zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci a co nejrychleji vstoupily do bezpečného útočiště, které jsem vám přichystala pro tyto doby očisty a velkého soužení. Jsem Matkou něžnou a plnou porozumění pro vás všechny.

Chci vás vést po cestě pokoje, modlitby, svatosti, vašeho nejhlubšího spojení s Ježíšem, naším Vykupitelem a Spasitelem.

Vidím vaši horlivost v apoštolátě; znám vaše velké potíže; nesu s vámi tíhu vašich každodenních utrpení. Zejména patřím s láskou na váš zájem o ty nejchudší, vydědence, o ty poslední, v úsilí vysvobodit je z otroctví, chudoby a bída.

Jako vaše Matka vás však беру za ruku a vedu vás k pochopení celé pravdy.

Nejen chlebem živ je člověk.

Člověk žije také z každého Slova, které vychází z Božích úst, aby ukojil hlad své mysli.

Kromě chudoby ve statcích hmotných existuje mnohem větší chudoba ve statcích duchovních.

Kolik mých synů žije pod jhem tohoto duchovního otroctví!

Jsou to ti, kteří se stávají obětí falešných ideologií, založených na popírání Boha.

Jak se rozlévá blud teoretického a praktického ateismu, přivádějící mnohé k životu bez Boha!

Jsou to ti, kdo se vzdalují z církve, aby přilnuli k různým sektám, které se šíří stále více.

To se stává, protože vyhladovělé mysli tolika mých dětí už nejsou živeny chlebem Božího Slova.

Žádám od vás, abyste hojně rozdávali tento duchovní pokrm, a především od vás, svých přemilých, mně zasvěcených synů, požaduji, abyste s ještě větším úsilím sdělovali všem Světlo evangelia.

Hlásejte evangelium s odvahou a beze strachu; předávejte je v jasu jeho integrity; zvěstujte je se stejnou silou, s níž vám je kázal můj Syn Ježíš.

Tak pomůžete všem kráčet po cestě pravé víry, v co největší poslušnosti vůči učitelskému úřadu papeže a biskupů s ním spojených.

Nejen chlebem živ je člověk.

Člověk je živ také z Boží milosti, kterou mu dal Ježíš, aby ukojil hlad jeho duše.

Kromě chudoby ve statcích materiálních existuje ještě mnohem větší a nebezpečnější chudoba morální, pozůstávající v tíživém jhu, které činí z tolika mých dětí otroky zla a hříchu, nezřízených vášní, zejména nečistoty.

Jak veliká je mezi vámi tato rána!

Jak podle jsou úklady mého Protivníka, který vás často vede k tomu, abyste veškeré své kněžské úsilí vynakládali na hojení ran chudých a vykořisťovaných, a tak abyste zapomínali hledět především na hluboké rány hříšníků a zlých.

Rozdávejte pokrm Boží milosti těmto duším, které hynou hladem. Proto musíte hříšníkům pomáhat navrátit se k prameni Božího milosrdenství tím, že se jim dáte k dispozici ve svátosti smíření.

Toto je příhodný čas pro vás. Toto je čas obrácení a návratu k Pánu.

Milovaní synové, staňte se vy sami horlivými přísluhovateli smíření pro záchranu tolika duší, které se vydávají v nebezpečí záhuby.

Nejen chlebem živ je člověk.

Člověk je živ též živým Chlebem, který sestoupil z nebe, aby sytil hlad lidského srdce.

Kolik lidí dnes žije ve strašném otroctví pýchy, bezuzdného egoismu, lakoty, nenávisti, násilí, nesmírné neschopnosti milovat.

Cesta, která vás vede ke spáse, je pouze cesta společenství a lásky.

Proto vám Ježíš udělil neocenitelný dar Nejsvětější Svátosti.

Ježíš se zprítomňuje v Eucharistii, aby byl pokrmem vašeho duchovního života a aby vás formoval k opravdové schopnosti milovat.

V Eucharistii se vám Ježíš daruje, aby miloval ve vás, s vámi a skrze vás.

Eucharistický Ježíš je živý Chléb, který sestoupil z nebe, pokrm k nasycení, abyste už neměli hlad, voda k napití, abyste už neměli žízeň.

Eucharistický Ježíš se dnes chce stát dobrým Samaritánem pro vaši církev, tolik rozpolcenou a trpící, a pro vaši vlast, tak chorou a ohroženou.

Eucharistický Ježíš vás chce všechny přivést na cestu lásky, smíru, pospolitosti, pokoje, milosrdenství a spásy.

Učte se od něho, který je mírný a pokorný srdcem, a naleznete pokoj svým duším.

Tohoto roku slaví Brazílie svůj Národní eucharistický kongres. Kéž se vaše církev i vaše vlast skloní v hluboké adoraci před eucharistickým Ježíšem.

Dnes žádám všechny, aby otevřeli dokořán brány JEŽÍŠI KRISTU, jenž přichází.

Jsem Matka druhého příchodu a brána, která se otevírá do nové éry. Tato nová éra spadá v jedno s největším triumfem eucharistického království Ježíšova.

Proto vás zvou v tomto mimořádném roce, abyste dali všude znovu rozkvést kultu adorace, smíru a lásky k Nejsvětější Svátosti.

Znovu ve vašich kostelích vystavujte Nejsvětější Svátost pro slavnostní hodiny veřejné adorace.

Kéž se Eucharistie stane středem vaší modlitby, vašeho života, vašeho kultu a vašich církevních shromáždění.

Tak i dnes eucharistický Ježíš svým Slovem ukojí hlad myslí; svou milostí ukojí hlad duší; svou láskou ukojí hlad vašich srdcí.

A bude to eucharistický Ježíš, který vám konečně dá veliký dar opravdového osvobození od jakékoliv formy fyzického, duchovního a morálního otroctví.

Tehdy ve vás všech zazáří veliká důstojnost synů Božích, jím stvořených, milovaných, vykoupených, posvěcených a spasených.

Vyjděte nyní z tohoto vašeho večeradla a staňte se apoštoly této nové evangelizace po celé Brazílii.

Doprovázím vás svou neposkvrněnou láskou a podpírám vás svým mateřským požehnáním.“

Rubbio (Vicenza), 28. března 1991

Zelený čtvrtek

Pascha lásky a bolesti

„Milovaní synové, dnes je váš svátek, neboť je to den zrození vašeho kněžství.

Při Poslední večeři slovy – „Vezměte a jezte z toho všichni, toto je moje Tělo; pijte z toho všichni, toto je kalich mé Krve“ – Ježíš ustanovuje novou Oběť, smlouvu nové a věčné úmluvy.

A slovy, jimiž se obrací na apoštoly: „To číňte na mou památku,“ ustanovuje své nové kněžství.

K tomuto novému a věčnému Kristovu kněžství jste byli přidruženi také vy všichni, moji přemilí synové, kteří jste přijali účast na nesmazatelném znamení kněžského charakteru v den svého kněžského svěcení.

A dnes si připomínáte tento dar a obnovujete svou plnou připravenost ke službě Kristu a bratřím, shromáždění kolem svých biskupů při koncelebraci mše svaté, která vám umožňuje vyjádřit tak hlubokým a viditelným způsobem jednotu, která panuje mezi vámi, biskupem a Kristem.

V tento den vás žádám, abyste obnovili svůj akt úplné a nedílné lásky k Ježíši.

Prožívejte chvíle jeho tak velikého utrpení.

Vstupte s ním do zahrady Olivetské, abyste prožívali tutéž jeho getsemanskou agonii.

Jak velice čekal Ježíš na tento den!

„Vroucně jsem toužil jíst tuto svou Paschu s vámi, dříve než budu trpět.“

Je to Pascha lásky.

Je to Pascha ustanovení Oběti lásky; je to Pascha svátosti lásky; nového přikázání lásky; služby prokázané jako dokonalý akt lásky; modlitby za jednotu vás všech jako dovršení lásky.

Je to Pascha bolesti.

Hle, sotva Ježíš vstoupí do zahrady Olivetské, zmocní se ho hluboká úzkost a téměř jej ochromuje.

Cítí se být nevinnou obětí, neposkvrněným beránkem, obětovanou hostií, na niž je nakladen veškerý hřích světa.

V jediném okamžiku má jasnou vizi každé podrobnosti svého bolestného a poputného utrpení.

Tu hlubokým hlasem, který stoupá z celé jeho Božské osoby, se odevzdává Otcí. „Otče, je-li možné, ať ode mne odejde tento kalich.“

Padá na tvář k zemi, modlí se, sténá, pláče, hluboké chvění zmítá celým jeho tělem, které se počíná pokrývat hojným potem a kapky potu se mění v kapky krve.

Potřebuje posily.

Žádá ji od tří nejmilejších učedníků: Petra, Jakuba a Jana. Třikrát jde k nim pod tíhou takového utrpení; třikrát je najde spící.

Jsem vzdálena svou tělesnou přítomností, ale duši a srdcem jsem stále při svém Synu. A tak jediná pozemská bytost, která při něm stojí i v oněch okamžicích úzkostné agonie, je jeho Matka. Posílen touto mojí duchovní a mateřskou pomocí, Ježíš se dává v obět v dokonalém odevzdání: „Otče, ne moje, ale tvá vůle se staň.“

Tu mu Otec posílá anděla s kalichem posilující božské útěchy, aby mu dodal odvahy k setkání se zrádcem, který už přišel.

„Ten, kdo mne zrazuje, je blízko.“

Přemilí synové, ve vašem kněžském životě se musí obnovovat veliké tajemství lásky a bolesti vašeho božského bratra Ježíše. Také vy jste povoláni vstoupit do Getseman těchto posledních časů, které připravují vaše kněžské obětování pro novou éru, jež vás čeká.

Kolikrát vás deptá tíže bolesti; ochromují vás síly zla; poznamenávají vás nepochopení; odpor vás zadržuje; hříchy tohoto lidstva vás drtí; zrady vás srážejí k zemi. *Otče, je-li možno, ať ode mne odejde tento kalich.*

Přemilí synové, nehleďte lidské útěchy nebo povrchní posily. Je mojí mateřskou úlohou přinést vám ten kalich útěchy, který vám připravil nebeský Otec.

Tak máte mou pomoc, abyste dnes plnili jen vůli Otcovu.

Svěřte se s důvěrou všichni mému Neposkvrněnému Srdci, abych vás mohla vést cestou Boží vůle.

A se mnou prožívejte v Getsemanech těchto posledních časů *svou Paschu lásky a bolesti*, v očekávání nové éry, jež vás čeká.“

Rubbio (Vicenza), 29. března 1991

Velký pátek

Člověk všech časů

„Shromážděte se v zahradě mého Neposkvrněného Srdce, přemilí synové, abyste spolu s Ježíšem prožívali strašlivé hodiny jeho bolestného utrpení.

Je Velký pátek.

Je den jeho odsouzení a jeho smrti na kříži.

Po tom, co celou noc strávil mezi urážkami a hanobením od členů a sluhů synedria, když den pokročil, Ježíš je přiveden před Piláta.

Zde dochází k druhému a ještě více ponižujícímu procesu.

Před velkým davem, štvaným proti němu; tváří v tvář náboženským předákům, kteří ho obviňují z rouhání a svatokrádeže, Ježíš, mírný jako beránek, který se němý nechává vést k porážce, ve vznešeném mlčení sleduje vývoj událostí.

Počáteční čestnost Pilátova, který proti němu nenalézá žádné viny. „Kdyby nebyl vinen, nebyli bychom ho přivedli k tobě!“

Počínající strach před davem; pochyby o realitě jeho slova: „Jsi ty král?“; pokus o jeho záchranu nabídkou jeho propuštění místo Barabáše; bázeň z křiku davu; hrůza před posudkem Říma: „Propustíš-li tohoto, jsi nepřítel císařův.“

A tak Pilát zbaběle podepisuje ortel smrti.

Odevzdává Ježíše vojákům, aby byl zbičován.

Jeho tělo se stalo jedinou živou a hlubokou ranou trhlin, které v jeho neposkvrněném těle vyrývají strašlivé římské důtky. Pak je korunován trnám.

Trny otevírají potůčky krve, které stékají z jeho hlavy a znetvořují mu tvář; bijí ho a pokrývají ho plivanci a urážkami. „Viděli jsme ho zbitého a pokořeného; jeho tvář neměla už podoby lidské.“

Poslední, ještě zlomyslnější a krutější výmysl: zahalí ho šarlatovým cárem jako purpurem; do rukou mu dají třtinu jako žezlo a přivedou ho k Pilátovi, který ho ukáže davu:

„Ejhle, člověk!“

Hle, Člověk všech časů.

Na něm v Getsemanech spočinuly všechny hříchy světa, v soudním dvoře se na něj nakladly bolesti, ponížení, potupy, vykořisťování a otroctví všech lidí.

Člověk všech časů.

Lidé, kteří byli před ním, žili v naději, že uvidí tento jeho den a v něm našli spásu.

On je ten, který v Ábelovi byl zabit, v Izákovi byl svázán na nohou, v Jakubovi putoval jako poutník, v Josefovi byl prodán, v Mojžíšovi byl položen do vody, v beránkovi byl zabit, v Davidovi byl pronásledován a v prorocích byl pohaněn.

Je to Člověk všech časů.

Pro dar jeho vykoupení jsou povoláni sdílet život s Bohem všichni lidé, kteří žili po něm.

Na svém těle nesl utrpení všech obětí nenávisti, násilí, válek; do svých ran uzařel prolitou krev miliónů nevinných dětí, zabitých ještě v lůně svých matek.

Byl bičován všemi bolestmi, nemocemi, zejména nevyléčitelnými nemocemi, které se šíří; byl trnám korunován v těch, kteří podléhají falešným ideologiím, bludům odvádějícím daleko od víry k pýše a lidské domýšlivosti.

Byl zhanoben v maličkých, v chudých, ve vyděděných, v posledních, ve vykořisťovaných. Byl poplíván ve vyvržených a zoufalých.

Byl vystaven výsměchu v těch, kdo vystavují jako zboží důstojnost vlastního těla.

Ejhle, Člověk.

Nyní na sobě nese břevno odsouzení; stoupá ke Kalvárii, potkává se se mnou, svou probodenou Matkou; je přibit na potupné dřevo a vyzdvížen na kříži.

Tři úzkostné hodiny agonie vedle mne, své Matky, a Jana, milovaného apoštola.

Nakonec akt úplného odevzdání se Otci a smrt na kříži kolem 15. hodiny toho dne.

Hle, vpravdě Člověk všech časů.

V něm žil, byl vykoupen a spasen každý člověk od prvního Adama až do posledního člověka, který se až do konce časů narodí na této zemi.

S pomocí Jana, Josefa z Arimatie a zbožných žen ho nesu ke hrobu, kde je uložen až do svítání prvního dne po sobotě.

Jeho božské zmrtvýchvstání je největším důkazem, že pouze on je Člověkem všech časů.

Je Člověkem nových časů.

Neboť jenom v něm povstanou znovu všichni lidé, co žili, mrtví, pohřbení a rozpadlí na suchý prach.

Prožijte tedy se mnou, byť na velké poušti vašeho času, tyto hodiny jeho utrpení a jeho smrti na kříži.

Prožijte je v tichu, v usebranosti, v modlitbě, ve sladké intimitě života s vaším božským bratrem Ukřižovaným.

Neboť pouze v něm se naplní nové časy, jež vás čekají, až se k vám vrátí ve slávě, a před ním padnou na tvář všechny moci nebe, země a pekla, k dokonalé oslavě Boha Otce.“

Rubbio (Vicenza), 30. března 1991

Bílá sobota

Na dlouhou Bílou sobotu

„Přemilí synové, prožijme spolu tento den Bílé soboty. Ježíš odpočívá bezduchý v novém hrobě, kam byl položen.

Já bdím v důvěře, v modlitbě, v naději a očekávání.

Je to den vašeho duchovního odpočinku.

Je to první den mého duchovního mateřství.

Ať v těchto posledních časech zesílí vaše rozhodnutí žít v jednotě života s vaší bolestnou Matkou.

Je to dlouhá Bílá sobota, která už pomalu končí.

Ať se tedy stane vaše modlitba intenzivnější.

Nenechte se pohltit ani zaujmout aktivitou či přepjatou starostlivostí.

Ve chvíli soužení, v bolestech posledních časů, které prožíváte, vás zv, abyste bděli se mnou v ustavičné modlitbě.

O dlouhé Bílé sobotě, kterou prožíváte, bděte se mnou v důvěře a naději.

V hrobě vaší *dlouhé Bílé soboty* je navždy pohřbena nepravost a lidská ubohost; je tam uloženo zlo i hřích, pýcha i nenávisť, nečistota i nadutost, každá forma zkázy a smrti.

O dlouhé Bílé sobotě těchto vašich posledních časů musíte především bdít se mnou v očekávání.

Co mi ulehčilo velkou bolest tohoto dne, byla jistota, že Ježíš slavně vstane z mrtvých. Po sobotě hrobu že bude následovat neděle Vzkříšení.

Ač ještě prožíváte bolest, únavu, soužení a smrt této *dlouhé Bílé soboty*, žijte se mnou v očekávání.

Ježíš se vrátí na oblacích nebeských, aby obnovil své království slávy a novými učinil všechny věci.

Přemilí synové, žijte dnes se mnou v očekávání tohoto jeho návratu.“

Rubbio (Vincenza), 31. března 1991

Hod Boží velikonoční

Matka radosti

„Sdílejte se mnou radost celého vesmíru, přemilí synové; Ježíš vstal z mrtvých.

Minula temná hodina Getseman a Kalvárie.

Ve třech dnech se naplnilo největší tajemství dějin: zrada, soud, odsouzení, Kalvárie, agonie, smrt a nový hrob.

Všechno pominulo.

Ježíš vstal z mrtvých!

Ježíš je živý mezi námi.

Ať je velká vaše radost spolu se mnou, která jsem *Matkou radosti*.

Odkdy se mi Ježíš zjevil v záři svého Těla oslaveného, mé Srdce se naplnilo tak obrovskou plností radosti, že už je nikdy neopustila.

Ať už nic nekalí hlubokou radost vaší lidské existence. Ani hřích, který byl smazán; ani bolest, která byla vykoupena; ani smrt, která byla navždy přemožena.

Vaše pozemská cesta probíhá po etapách stejné cesty Kristovy.

Ještě jste ve chvíli očisty a utrpení, Getseman a Kalvárie.

Dnes však otevřete brány svého srdce pouze radosti se mnou, která jsem *Matkou* vaší radosti.

Zmrtvýchvstalý Kristus žije mezi námi, uspořádává všechny události k naplnění svého božského plánu a stanoví každou věc tak, aby k vám brzy mohlo přijít jeho království slávy.“

Časy vašeho svědectví

„Tou první sobotou měsíce máje zahajujete období zasvěcené mé obzvláštní účtě.

V tomto měsíci máji vás chci mít ještě úžeji spojené se mnou, abych vám dala růst ve vašem životě zasvěcení až do plné zralosti.

Toto jsou časy vašeho svědectví.

Vydejte všem svědectví, že jste mně zasvěceni.

Váš život ať je ozářen mou mateřskou přítomností a kolem sebe rozlévejte charisma mé svatosti, mé čistoty, mého slitování, mé milosrdné lásky a mé něžnosti.

Kdo vidí vás, musí vidět moc mého Světa; kdo potká vás, musí najít líbezný balzám mého milosrdenství.

Rozdávajte mou pomoc vzdáleným, chudým, nemocným, hříšným a zoufalým.

Pojďte se mnou, svou mateřskou Pastýrkou, vyhledávat tak mnoho oveček, které se ztratily a vydávají se v nebezpečí, že zemřou hladem a zimou.

Podávejte všem svědectví, že se mnou kráčíte po cestě víry.

V těchto dobách se bludy šíří měrou tak širokou a hlubokou, že si to ani nemůžete představit.

Mnozí ztrácejí víru a odpad se rozlézá v církvi stále více, jako hrozná rakovina prolezlá všemi jejími údy.

Vy jste povoláni mne sledovat po cestě heroické a čisté víry.

Já vám poskytuji dar, že vás zachovám v integritě víry, abyste mohli osvěcovat mé děti v těchto dobách velké temnoty. Proto vás žádám, abyste byli silně spojeni s papežem, který má od Ježíše velký úkol posilovat všechny v pravdě katolické víry.

Podávejte všem svědectví, že se mnou kráčíte po cestě modlitby.

Modlitba je silou církve; modlitba je nutná pro vaši spásu.

Modlitba konaná se mnou vám může získat dar druhých Letnic.

Pouze s modlitbou můžete vstoupit do nové éry, která vás čeká. Proto vás zvou, abyste všechny volali k modlitbě.

Rozmnožujte večeradla modlitby, o něž jsem vás žádala.

Chci, abyste vy kněží dali jako první příklad účasti na těchto večeradlech. Pak žádám, aby se v těchto rozhodných časech šířila večeradla mezi dětmi, mezi mladými a v rodinách. Přišla hodina, kdy se celá církev musí shromáždit se mnou v modlitbě, v duchovním večeradle mého Neposkvrněného Srdce.

Podějte všem svědectví, že se mnou kráčíte cestou svatosti.

Mé Neposkvrněné Srdce musí být uctíváno a oslavováno církví a veškerým lidstvem.

Proto vás chci přivést k velké svatosti.

Tak skrze vás, maličké, mně zasvěcené, církev bude moci být osvícena a přeměněna právě svatostí vaší Nebeské Matky.

Vedu vás na cestu dokonalého následování Ježíše, na cestu nepatrnosti a pokory, pohrdání světem a sebou samými, heroického konání všech ctností a veliké lásky k Nejsvětější Svátosti.

Jste už uprostřed rozhodných časů, které vás vedou k nové éře. Jste uprostřed mých časů.

V těchto dnech velké temnoty stále mocněji zazáří vaše světlo, takže obklopí svými paprsky a osvítlí duše, církev a celé lidstvo.“

Salzburg (Rakousko), 13. května 1991

Výročí prvního zjevení ve Fatimě

Papež mého tajemství

„Dnes jste shromážděni zde, v této mé ctihodné svatyni, v tak hojně navštíveném večeradle kněží a věřících mého Mariánského kněžského hnutí.

Připomínáte si výročí mého prvního zjevení ve Fatimě 13. května 1917.

Duchovně se cítíte úzce spojeni s mým papežem Janem Pavlem II., s tímto drahocenným darem, který vám dalo mé Neposkvrněné Srdce a který se v těchto chvílích modlí v Cova da Iria, aby mi poděkoval za mimořádnou mateřskou ochranu, kterou jsem mu poskytl, zachraňujíc mu život při krvavém atentátu, k němuž došlo před deseti roky na náměstí Sv. Petra.

Dnes vám potvrzuji, že *toto je papež mého tajemství*; papež, o němž jsem hovořila s dětmi při zjeveních; papež mého srdce a mé bolesti.

S velikou odvahou a nadlidskou pevností navštěvuje všechny části světa, nedbaje námah a četných nebezpečí, aby utvrdil všechny ve víře, a tak naplňuje svou apoštolskou službu nástupce Petrova, zástupce Kristova a univerzálního Pastýře svaté katolické církve, založené na skále mým synem Ježíšem. Papež přináší všem Kristovo světlo v těchto dobách velké temnoty.

Mocně utvrzuje v pravdách víry v těchto dobách všeobecného odpadu.

Zve k cestě lásky a pokoje v těchto dobách násilí, nenávisti, nepořádků a válek.

Mé Neposkvrněné Srdce je raněno, když vidí, jak se kolem něj šíří prázdnota a lhostejnost; odboj ze strany některých mých ubohých synů biskupů, kněží, řeholníků a věřících; pyšná opozice vůči jeho učitelskému úřadu.

Proto je dnes moje církev trhána hlubokým rozkolem; je ohrožena ztrátou pravé víry; je prostoupena nevěrou, neustále rostoucí.

Až tento papež splní úkol, který mu svěřil Ježíš, a já sestoupím z nebe, abych přijala jeho oběť, všichni budete zahaleni hustou temnotou odpadu, který se tehdy stane všeobecným.

Věrný zůstane pouze onen malý zbytek, který v těchto letech přijal mé mateřské pozvání a nechal se uzavřít do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

A bude to tento malý věrný zbytek, mnou připravený a zformovaný, který bude mít za úkol přijmout Krista, který se vrátí k vám ve slávě, a zahájit tak novou éru, jež vás očekává.

Berlín (Německo), 19. května 1991

Slavnost Letnic

Pochopení úplné pravdy

„Dnes jste tu, abyste prožili liturgickou slavnost Letnic v trvalém večeradle bratrství a modlitby se mnou a skrze mne.

Obnovuje se tak totiž skutečnost, jaká byla v jeruzalémském večeradle, když Duch Svatý v podobě ohnivých jazyků sestoupil na apoštoly, shromážděné v modlitbě s vaší nebeskou Matkou.

Byly to první Letnice.

Byl to počátek pozemského putování církve v dějinách lidstva.

S mimořádnou hojností svých charismat Duch Páně úplně přeměnil apoštoly z bázlivých a ustrašených ve statečné svědky Ježíše a jeho evangelia.

Mocnou silou svého božského působení je dovedl až *k pochopení úplné pravdy* a učinil z nich dokonalé svědky Ježíšovy až k prolití krve.

Nyní jste vstoupili do časů druhých Letnic.

Proto je nutné, aby se tato večeradla rozmnožovala ve všech částech světa.

Žádám, aby se celá církev shromáždila v duchovním večeradle mého Neposkrvněného Srdce.

Tedy vás Duch Svatý přivede *k pochopení úplné pravdy*.

Uvede vás do tajemství Božího Slova a dá vám světlo moudrosti, abyste pochopili celé evangelium a co je v něm napsáno o časech, které prožíváte.

Duch Svatý vám dá pochopit znamení vaší doby.

Jsou to časy předpověděné Písmem svatým jako časy velkého odpadu a příchodu Antikrista.

Jsou to časy velkého soužení a nesčetných utrpení pro všechny, které vás přivedou k prožívání posledních událostí v přípravě na druhý Ježíšův příchod ve slávě.

Duch Svatý vydá Ježíšovi dokonalé svědectví a prohlásí ho za Jednorozeného Syna, věčného a soupodstatného s Otcem, toho, skrze nějž všechno bylo stvořeno, vtělené Slovo, Krále veškerenstva, jenž se musí vrátit ve slávě, aby obnovil ve světě své království.

Duch svatý připravuje srdce a duše pro druhý příchod Ježíšův.

Proto vylévá dnes svá charismata způsobem ještě mocnějším a mimořádnějším než v době počátků církve.

Neboť jste už vstoupili do posledních časů, jež vás dovedou do nové éry.

Úkolem Ducha je připravit lidstvo na jeho úplnou proměnu, obnovit tvář stvoření, vytvořit nová nebesa a novou zemi.

Proto vás žádám, abyste věrně setrvali ve večeradlech, o která jsem vás žádala. A nechte, ať vás Duch Svatý utváří svým něžným a pevným působením lásky. Jen tak můžete být připraveni pro velký úkol, který vás čeká.“

Dongo (Como), 8. června 1991
Svátek Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Apoštolové posledních časů

„Dnes slavíme liturgickou památku mého Neposkvrněného Srdce.

Je to váš svátek, moji přemilí a děti mně zasvěcené.

Vybírala jsem si vás a pozvala, abyste byli částí mého vítězného šiku.

Vy jste část mého vlastnictví.

Mám s vámi velký plán.

Tento můj plán vám byl odhalen do všech podrobností.

Dnes musí být zjevný církvi i lidstvu v celé své nádheře, neboť toto jsou časy vaší zralosti a vašeho veřejného svědectví.

Ukažte se všem jako mně zasvěcení, jako *apoštolové těchto posledních časů*.

Jako apoštolové posledních časů musíte s odvahou hlásat všechny pravdy katolické víry, mocně hlásat evangelium, odhalovat s rozhodností nebezpečné hereze, které se převlékají za pravdy, aby lépe oklamaly mysli a tak vzdálily velký počet mých dětí od pravé víry.

Jako apoštolové posledních časů se musíte postavit silou maličkých proti pyšné síle velkých a učených, kteří – svedeni falešnou vědou a domýšlivostí – roztrhali Ježíšovo evangelium tím, že z něho předkládají racionalistický, čistě lidský a zcela mylný výklad.

Nastaly doby předpověděné svatým Pavlem, kdy mnozí hlásají falešné a vykonstruované nauky, a tak lidé běží za těmito bajkami a vzdalují se od pravdy evangelia.

Jako apoštolové posledních časů musíte následovat Ježíše cestou pohrdání světem a sebou samými, cestou pokory, modlitby, chudoby, mlčení, umrtvování, milosrdné lásky a hlubšího spojení s Bohem.

Jste zneuznání a pohrdání světem a těmi, kteří vás obklopují, přesto jsou vám kladeny překážky, jste vyřazováni na okraj společnosti a pronásledováni, neboť toto utrpení je nutné k plodnosti vašeho poslání.

Jako apoštolové posledních časů musíte nyní osvěcovat zemi Světlem Kristovým. Ukažte se všem jako moji synové, neboť já jsem stále s vámi. Víra ať je světlem, jež vás osvětluje v těchto dnech odpadu a veliké temnoty a v těchto časech tak rozsáhlé nevěry ať vás stravuje pouze horlivost o slávu mého Syna Ježíše.

Jako apoštolů posledních časů se vás týká úkol vykonat druhou evangelizaci, tolik požadovanou mým papežem Janem Pavlem II.

Evangelizujte církve, která se vzdálila Duchu Kristovu a nechala se svést duchem světa, který do ní hluboko vnikl a celou ji pronikl.

Evangelizujte lidstvo, které se po téměř 2000 letech od prvního zvěstování evangelia vrátilo k pohanství.

Evangelizujte všechny lidi, kteří se stali obětí bludů, zla a hříchu a nechávají se strhnout prudkým větrem všech falešných ideologií.

Evangelizujte lid a národy země, ponořené v temnotách praktického popírání Boha, zatímco padají na kolena a zbožňují rozkoš, peníze, sílu, pýchu a nečistotu.

Přišly vaše časy a já jsem vás v těchto letech zformovala, abyste nyní mohli vydat mocné svědectví učedníků věrných Ježíšovi až k prolití vaší krve.

Až vy, všichni moji maličci ve všech koutech země, vydáte toto svědectví *apoštolů posledních časů*, pak moje Neposkrvněné Srdce dosáhne svého největšího triumfu.“

San Marino, 26. června 1991
*Duchovní cvičení formou večeradla
kněží MKH z Evropy a Ameriky*

Ve vás se zjevují

„Přemilí synové, také v tomto roce jsem vás zavolala sem na tuto horu, abyste se mnou strávili týden trvalého večeradla. A vy jste odpověděli tak velkoryse.

Přišli jste ze všech stran Evropy a z mnoha národů Ameriky, přinášejíce mi jako oběť nepohodlí dlouhého a namáhavého cestování.

Já jsem stále s vámi. Připojuji se k vaší modlitbě, buduji mezi vámi dokonalejší bratrství.

Pomáhám vám, abyste se poznali, porozuměli si, milovali se, spolu šli dále bolestnou cestou těchto posledních časů.

Proč jsem vás ještě chtěla mít zde?

Protože přišly časy, kdy se chci zjevit vašim prostřednictvím církvi a celému lidstvu.

Ve vás se zjevují jako Vojevůdkyně svého šiku, mnou zformovaného ve všech částech světa, abych bojovala proti velkému vojsku nepřátel Božích, vedenému tím, kdo se staví proti Kristu, to je Antikristem.

Můj šik tvoří nepatrní, chudí, pokorní sluhové Pána, které zvu do večeradla mého Neposkrvněného Srdce, aby mohli v plnosti přijmout dar Ducha Svatého. V srdci a v duších těch nejnepatrnějších konám v těchto letech své největší zázraky.

Proto jsem vás ještě chtěla mít zde. Abych vás zformovala k nepatrnosti, k duchovnímu dětství, k chudobě, k pokoře, neboť slabostí maličkých přemohu pyšnou sílu velkých.

Ve vás se zjevují jako Královna, neboť skrze vás každý den uskutečňuji triumf svého Neposkrvněného Srdce ve světě.

Otevřete brány vaší existence, abych mohla ve vás kralovat a připravovat cestu slavnému království Kristovu.

Jsem jitřenka, která ohlašuje příchod velikého dne Pánova.

Ve vás se zjevují jako Prorokyně těchto posledních časů.

Proto k vám hovořím.

Neboť vím, že vy, moji synové, mně nasloucháte, mne posloucháte a následujete. Tak se ještě dále zjevují skrze poselství, které předávám srdci tohoto mého nejpatričného syna.

Věřte mému slovu. Přijímejte s ochotou tato moje poselství, neboť v nich už vám bylo sděleno všechno, co vás čeká.

Ve vás se zjevují jako něžná a milosrdná Matka v těchto bolestných hodinách očisty a velkého soužení.

Jste povoláni stát se nástroji mé mateřské něžnosti. Milujte všechny mým srdcem Matky!

Proto se chci ve vás stále více zjevovat.

Vždyť ve vás chci těšit toho, kdo trpí, podpírat toho, kdo je slabý, pozdvihnout toho, kdo padl, přivést znovu k Pánu toho, kdo se od něj vzdálil, obrátit hříšníky, uzdravit nemocné a dát naději všem, kdo ji ztratili.

Budte mým jemným balzámem, který stéká, aby mírnil velká utrpení přemnoha mých dětí.

Kráčejte po cestě, kterou jsem vám v těchto letech vyznačila.

Ukažte se všem jako moji synové, moji zasvěcení, neboť já jsem stále s vámi.

Žijte tak, abyste si necenili světa a sebe samých.

Víra ať je jediným světlem, které vás osvětluje v těchto dobách velké temnoty.

Ať vás spaluje horlivost pro slávu Boží v těchto dnech tak rozsáhlé vyprahlosti.

Jste povoláni stát se novým srdcem nové církve, kterou si Ježíš zcela tajemným způsobem tvoří v nebeské zahradě mého Neposkvrněného Srdce.

Děkuji vám za útěchu, kterou poskytujete v těchto dnech veliké bolesti mého Neposkvrněného Srdce. S vašimi drahými, s dušemi vám svěřenými vám žehnám ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého.“

Rubbio (Vicenza), 15. srpna 1991

Slavnost Nanebevzetí P. Marie

Nová éra

„Dnes, přemilí synové, mě pozorujte v jasu mého oslaveného těla, vzatého do rajske slávy.

Žijte v radosti a důvěře tyto poslední časy vašeho druhého adventu, patříce na mne jako na znamení bezpečné naděje a útěchy.

Nová éra, jež vás očekává, odpovídá zvláštnímu setkání lásky, světla a života mezi rájem, ve kterém jsem v dokonalé blaženosti s anděly a svatými, a zemí, na níž žijete vy, moje děti, uprostřed přemnoha nebezpečí a nesčetných soužení.

Je to nebeský Jeruzalém, který sestupuje z nebe na zemi, aby ji zcela přeměnil a vytvořil tak nová nebesa a novou zemi.

Nová éra, k níž směřujete, vede veškeré tvorstvo k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Otci se dostává největší slávy od každého tvora, který odráží jeho světlo, jeho lásku, jeho božský jas.

Syn obnovuje své království milosti a svatosti, zbavuje všechno stvoření otroctví zla a hříchu.

Duch Svatý se vylévá v plnosti se svými svatými dary, vede k pochopení celé Pravdy a obnovuje tvář země.

Nová éra, kterou vám oznamuji, spadá v jedno s dokonalým naplněním božské vůle, takže se konečně uskutečňuje to, co vás Kristus učil žádat na nebeském Otci: „Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.“

Je to čas, kdy tvorové plní božskou vůli Otce, Syna a Ducha Svatého.

Dokonalým plněním Božské vůle se obnovuje celý svět, neboť Bůh v něm nachází jakoby svou novou rajskou zahradu Eden, ve které může přebývat v láskyplné společnosti se svými tvory.

Nová éra, která už přichází, vás přivádí k plnému sdílení života s těmi, kdo už vás předešli a v ráji se radují z dokonalé blaženosti.

Vizte lesk nebeských hierarchií; spojte se se svatými v ráji; ulehčujte očišcová muka duší, které jsou ještě v očištcí.

Zakoušejte mocným a viditelným způsobem útěchyplnou pravdu společenství svatých.

Nová éra, kterou vám chystám, spadá v jedno s porážkou satana a jeho univerzálního panství.

Veškerá jeho moc je zničena. Je spoután spolu se všemi zlými duchy a zavřen v pekle, z něhož nemůže vyjít, aby škodil světu.

V něm vládne Kristus v jasu svého oslaveného Těla a triumfuje Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky ve světle jejího těla vzatého do slávy ráje.

Tento můj svátek, který vás zve, abyste se dívali na svoji nebeskou Matku nanebevzatou, se pro vás stává důvodem hluboké radosti a velké důvěry.

Uprostřed nesčetných utrpení časů, jež prožíváte, dívejte se na mne jako na znamení jisté naděje a útěchy, neboť jsem světlou branou, která se otevírá k nové éře, kterou pro vás připravila Nejsvětější Trojice.“

Olomouc (Morava), 3. září 1991
*Duchovní cvičení formou večeřadla
s kněžími MKH z Československa*

Apoštolové nového věku

„Mojí milovaní synové, jak jsem spokojená, že vás vidím v takovém počtu na duchovních cvičeních, která konáte formou neustálého večeřadla.

Přišli jste z Moravy, z Čech a ze Slovenska, abyste prožili dny intenzivní modlitby a velkého bratrství ve společenství se svou nebeskou Matkou.

Jsem stále s vámi.

Jak tomu bylo v jeruzalémském večeřadle, tak také v tomto večeřadle se sjednocuji s vaší modlitbou, buduji mezi vámi větší schopnost porozumění, pomáhám vám kráčet cestou vzájemné lásky, abyste stále více žili nové příkázání, které vám dal můj Syn Ježíš: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“

Vyšli jste z bolestné a velmi těžké zkoušky.

Po tolika letech komunistického otroctví jsem vám získala milost vašeho osvobození, jak jsem vám už předem oznámila.

Nyní vás žádám, abyste se stali *apoštoly nového věku*, který na vás čeká.

K tomu vám utvářím nové srdce, abyste dovedli milovat všechny mou mateřskou a milosrdnou láskou.

Nedívejte se na některé z vás, kteří se ze slabosti dali na ústupky s mým odpůrcem, který je nyní poražen. Nemějte vůči nim žádnou nevraživost.

Minulost je nyní škrtnuta. Teď jste povoláni žít novou dobu a čekají na vás nové úkoly.

– *Čeká na vás úkol znovu budovat církev*, která zde byla tak pronásledována a hanobena mým odpůrcem.

Proto vás vyzývám, abyste byli vždy věrnými kněžími, svědky jednoty a lásky k papeži a svým biskupům.

Vykonávejte svou službu s radostí a nadšením; dávejte všem Kristovo světlo a světlo jeho evangelia; buďte služebníky milosti a svatosti.

Tak vaším prostřednictvím církev zazáří velkým světlem pro všechny, kdo žijí ve vaší zemi.

– *Čeká na vás úkol evangelizovat ty ubohé lidi*, kteří byli podvedeni a svedeni duchem zla.

Myslete na tolik mých dětí – především na mladé, kteří byli po léta vychováni ve škole, která popírala Boha a odmítala jeho zákon lásky.

Jsou to ovečky vytržené ze stáda vašeho Božského Pastýře a zavedené na cesty zla, hříchu a neštěstí.

Vezměte tyto moje zatoulané děti do své kněžské náruče a všechny je přineste do bezpečného ovčince mého Neposkvrněného Srdce.

Buďte proto vytrvalí ve své katechetické službě a rozdávejte světlo pravdy, kterou vám zjevil Kristus, abyste všem pomáhali zůstat v pravé víře.

Tak naplníte úkol této druhé evangelizace, kterou si tolik přeje můj první milovaný syn, papež Jan Pavel II.

– *Čeká na vás úkol nechat skanout sladký balzám mé mateřské něhy* na tolik otevřených a krvácejících ran.

Podívejte se, kolik je ubohých, vzdálených, hříšníků, nešťastných, zbitých, ponižovaných, zstrašených, opuštěných, osamělých, zoufalých.

Ať jste sami výrazem mé lásky a mé mateřské starostlivosti. Milujte všechny sílou svého kněžského srdce a světlem, které vám bylo dáno od vaší nebeské Matky.

Jestliže splníte tento úkol, který vám dnes svěřuji, stanete se skutečně *apoštoly nového věku*, který jsem zde už zahájila.

Odejděte z tohoto večeradla s radostí, důvěrou a velkou nadějí. Já jsem vždycy s vámi. Jste drahocennou součástí mého mateřského vlastnictví. S vašimi drahými, s dušemi, které jsou vám svěřeny, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Duha Svatého.“

Velehrad (Morava), 8. září 1991
Svátek Narození Panny Marie

Věnc slovaných národů

„Dnes jsem tě chtěla mít zde, abys oslavil den mého narození večeradlem, které vedeš v této významné svatyni: zde jsem uctívána zároveň s památkou dvou velkých slovaných apoštolů, sv. Cyrila a sv. Metoděje.

Setkáváš se s tolika kněžími a věřícími, kteří přišli také zdaleka, abyste tento den strávili v ustavičné modlitbě s nebeskou Matkou a abyste společně obnovili své zasvěcení mému Nesposkvrněnému Srdci.

Jako synovský dar mi kolem kolébky, kde jsem položena v den svého narození, přines *věnc slovaných národů*.

Jím ozdob a vůní lásky a důvěry napln tento den mých narozenin.

Z této vážené svatyně dnes žehnám vám, slované národy, které mimořádně miluji a chráním, zvláště v této době, kdy jsem vám byla blízko.

Stále jsem byla s vámi v dlouhých letech vašeho tvrdého a krvavého otroctví.

Rudý drak uplatňoval nad vámi všechnu svou moc a své kruté panství poznával všude slzami a krví.

Já jsem však obdržela od Pána velkou milost vašeho osvobození.

Stále jsem byla s vámi v rozhodujících chvílích, kdy komunismus od vás odešel provždy poražený, a osobně jsem intervenovala, aby se tento přechod uskutečnil bez bratrovražedných zápasů, bez prolévání krve a bez dalších destrukcí.

Nyní obzvlášť jsem s vámi, abych vám pomáhala kráčet cestou pravé svobody ve věrném plnění křestního slibu, v každodenním úsilí o následování Ježíše na cestě Boží milosti, lásky, čistoty, společenství a bratrství.

Provždy jsou uzavřeny rány minulosti: otevřete se novým časům, které vás čekají.

Celá Evropa se musí stát jedinou velkou rodinou, věrnou Kristu a jeho církvi, v úsilí o obrácení a návrat k Pánu, abyste mohli porazit nejnebezpečnějšího nepřítele, kterým je praktický ateismus, požitkářství, nečistota a bezbožnost.

Jako vaši velcí učitelé a patroni vám přinesli první evangelizaci, tak vy všichni, moji přemilí a děti mně zasvěcené, jste nyní voláni, abyste byli apoštoly této druhé evangelizace.

Buďte v pokoji, v radosti; žijte v důvěře a velké naději.

Já jsem stále s vámi.

Odtud spolu se svatými Cyrilem a Metodějem žehnám dnes všem slovanským národům a této nové Evropě, zcela obnovené, kterou každý den formuji v nebeské zahradě svého Neposkvrněného Srdce.“

Šaštín (Slovensko), 12. září 1991

Národní svatyně Slovenska

Ve jménu Marie

„Dnes, můj přemilý synu, na svátek uctívání jména tvé nebeské Matky, končí tvoje cesta, tak mimořádná na milosti, velkým večeradlem, které uskutečňuješ pro kněze i věřící v této velké národní svatyni, zasvěcené památce mých bolestí.

Všude jsi viděl ze strany všech velkomyslnou odpověď na mou prosbu o modlitbu a zasvěcení.

Především jsi užasl, protože jsi sem přišel poprvé a našel jsi moje Mariánské kněžské hnutí tak rozšířené, přijímané a následované.

To je jen moje dílo a já sama je rozšiřuji do všech částí světa.

Protože toto je doba mého triumfu, mého vítězství a vaší záchrany.

– Ve jménu vaší nebeské Matky, ano, *ve jménu Marie*, byli poraženi Turci, když obléhali město Vídeň a hrozilo, že napadnou a zničí celý křesťanský svět. Převyšovali v síle, v počtu i ve zbraních a domnívali se, že jejich vítězství je jisté.

Ale já jsem byla veřejně vyzývána a prošena, mé jméno bylo napsáno na praporech a vojáci je volali, a tak se na moji přímluvu stal zázrak tohoto vítězství, který zachránil křesťanský svět před zničením.

Z tohoto důvodu papež ustanovil na tento den svátek jména Marie.

– *Ve jménu Marie* byl v těchto národech poražen marxistický komunismus, který po desetiletí ovládal a v tíživém a krvavém otroctví držel tolik mých ubohých dětí.

Ne zásluhou hnutí nebo politiků, ale jenom na moji osobní přímluvu přišlo na konec toto vaše osvobození.

A také ještě *ve jménu Marie* se stane, že dokončím své dílo poražení zednářství, každé ďábelské síly, materialismu, praktického ateismu, aby celé lidstvo mohlo dojít k setkání s Pánem a aby tak bylo očištěno a úplně obnovenο triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

A proto toužím, aby byl obnoven svátek ke cti jména Marie, teď, když vstupujete do nejtěžších okamžiků zápasu a do nejbolestnější části velkého soužení.

Z této své svatyně se dívám s láskou na ony národy, které si ještě zachovaly svátek jména vaší nebeské Matky a slibují jim zvláštní mateřskou ochranu.

Zvláště žehnám této slovenské zemi, kde jsem tak milována, uctívána a stále více oslavována.“

Budapešť (Maďarsko), 15. září 1991
Svátek Bolestné Panny Marie

Velká je má bolest

„Dnes jsem tě našla zde, kde konáš dvě večeřadla s kněžími a věřícími mého hnutí z Maďarska. Vidíš hluboké rány, které zanechala dlouhá léta tvrdého komunistického útlatku.

Ale s radostí můžeš pozorovat nové výhonky, které vyrašily z velkého utrpení, a dnes je shromažďuješ v nebeské zahradě mého Neposkvrněného Srdce.

Dej všem balzám mé mateřské něhy. Dej pocítit, jak je velká má láska jako Matky k nim.

Zde jsem osobně zasáhla, abych přivedla tyto svoje děti na cestu jejich osvobození z velkého otroctví.

Ale *velká je má bolest*, když vidím, že celé lidstvo je ještě otrokem materialismu, praktického ateismu, hedonismu, vzpoury, nenávisti a nečistoty.

Velká je má bolest, protože moje mateřské a úzkostné výzvy k obrácení a k návratu k Pánu nejsou slyšeny a plněny.

Proto se obracím ještě na vás, moje milované a mně zasvěcené děti, a žádám vás, abyste v duchu lásky a dostiučinění obětovaly Pánu svůj život modlitby a utrpení za spásu tohoto ubohého lidstva, které běží po cestě sebezničení.

Tak mohu vaším prostřednictvím pokračovat ve svém mateřském díle milosrdenství, které jsem započala v těchto zemích, ale které musím ještě dokončit v každé části světa, aby triumfovalo moje Neposkvrněné Srdce.“

Birkenhead – St. Laurence (Anglie), 13. října 1991
Výročí posledního fatimského zjevení

Velké znamení na nebi

„Podívejte se na mne, milovaní synové a moji zasvěcení, ve velkém boji, který bojujete ve službách své Nebeské vůdkyně.

Já jsem Žena oděná sluncem.

Já jsem velké znamení, které se objevuje na nebi.

Dnes pamatujte na moje poslední zjevení ve Fatimě na Cova da Iria, potvrzené slunečním zázrakem.

Tento zázrak vám mimořádným způsobem ukazuje, že jsem Žena oděná sluncem.

Tento zázrak vás zve, abyste se dívali na mne jako na velké znamení, které se objevuje na nebi.

Jsem velkým znamením boje mezi mnou a mým odpůrcem, mezi Ženou a Drakem, mezi mým šikem a šikem, který vede Boží nepřítel.

Vstupujete do rozhodujícího období bitvy.

Připravujete se prožívat nejobtížnější hodiny a největší utrpení.

Je třeba, abyste se co nejdříve zapojili do mého šiku. Proto ještě zvu své děti, aby se zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci a jako děti se mi svěřily.

Dnes rozšiřuji toto své pozvání především na malé, chudé, poslední, nemocné, hříšníky.

Pojďte všichni a bojujte pod znamením své Neposkvrněné Matky, protože svou velkou bitvou bojují dnes slabostí malých, důvěrou chudých, utrpením nemocných.

Jsem velkým znamením vítězství.

Já jsem Vítězná žena.

Nakonec bude satanova moc zničena a já sama ho svážu svým řetězem a uzavřu ho v jeho království smrti a věčného trápení, odkud nebude moci vyjít.

Na světě bude kralovat jediný Vítěz nad hříchem a smrtí, Král celého stvořeného vesmíru, Ježíš Kristus.

Nechte se teď označit mou pečeti.

V těchto dobách anděl světla procházejí světem, aby označili znamením kříže všechny, kdo tvoří součást mého vítězného šiku.

Proti nim hvězda podsvětí nebude mít žádnou moc, i když budou povoláni k velkým utrpením a někteří k prolití své krve.

Ale právě velkými bolestmi těchto mých synů dosáhnu svého největšího vítězství.

Dnes vás zvu, abyste se dívali na mne *jako na velké znamení, které se objevuje na nebi*, a žili v důvěře a vyrovnanosti, když jste osvěcováni mým vlastním světlem a označováni mou mateřskou pečeti.“

Birmingham (Anglie), 16. října 1991

*Duchovní cvičení ve formě večerádla
s kněžími MKH z Irska a Velké Británie*

Znamení, které dávám církvi

„Dávám se na vás s mateřskou něhou, moji milovaní synové, kněží mého Hnutí, kteří jste přišli ze všech částí Irska a Velké Británie, abyste prožili dny duchovních cvičení ve formě neustálého večerádla.

Velká bolest mého Neposkvrněného srdce má útěchu ve vás a mnoho jeho ran je zaceleno sladkým balzámem vaší synovské lásky.

Já jsem stále s vámi. Sjednocuji se s vaší modlitbou; vytvářím mezi vámi větší schopnost společenství a vzájemné lásky; dávám vám pokoj v srdci a radost z toho, že jste dnes kněžími mého Syna Ježíše.

Chci z vás učinit nástroje mé mateřské něhy; apoštoly mého triumfu; *dar, který dávám církvi* v těchto dobách její očisty a jejího velkého soužení.

Je to především dar lásky a milosrdenství.

Vidíte, moji milovaní synové, jak velká je její opuštěnost, jak hluboká je její bezútěšnost!

Církev dnes vystupuje na Kalvárii a nese těžký kříž.

Duch světa pronikl do jejího nitra a rozšířil se všude.

Kolika kněžských a řeholních životů vyprahlých sekularismem se úplně zmocnil!

Víra v mnohých z nich vyhasla kvůli omylům, které jsou stále vyučovány a přijímány; život milosti je pohrben hříchy, které se páchají, ospravedlňují a už se z nich nezpovídá.

Jeich srdce se stalo otrokem tolika nezřízených vášní a už není schopno vnímat radost a pokoj.

Kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému srdci, buďte výrazem mé mateřské lásky a mého velkého milosrdenství.

Milujte tyto své bratry dobrým příkladem, modlitbou, radou, tím, že s láskou za ně přijímáte všechna utrpení, která vám nebeský Otec posílá.

Potom celá církev pocítí posilu, kterou jí skrze vás dává nebeská Matka, a dostane pomoc, aby nesla svůj velký kříž na Kalvárii.

Je to také dar útěchy a naděje.

Vášim prostřednictvím bude církev stále silněji pocítovat přítomnost nebeské Matky.

A Matčina přítomnost přinese církvi milost totální obnovy a nakonec jí dá vyjít z dlouhé noci, v níž se nachází, k jasnému dni nových časů, které mají přijít.

Tak církev dostane útěchu, když uvidí, že všude vzkvétá víra, obnovuje se naděje, rozmnožuje láska a šíří se velká svatost.

Buďte, milovaní synové, květy, které dozrávají na stromu vašeho života zasvěceného mému Neposkvrněnému Srdci, aby na dnešní obrovskou poušť sestoupila rosa naděje a mé mateřské útěchy.

Je to především dar spásy.

Kolik je dnes mých dětí, které se ocitají v nebezpečí zatracení!

Jak mnoho je těch, kteří jsou daleko, nevěří, hříšníků, obětí zla, egoismu, násilí a nenávisti!

Podívejte se na miliony nevinných dětí, které byly zabity v lůně svých matek; na mladé, kteří se dali na špatnou zkušenost s nečistotou a drogami; na zničené rodiny; na nemocné, na chudé, na opuštěné, na zoufalé.

Prostřednictvím vás, moji milovaní synové, se musí k těm všem dostat moje pomoc něžné a starostlivé Matky, aby je přivedla ke spáse.

Shromážděte vašima kněžskými rukama tyto moje padlé, zbloudilé a rozptýlené děti a přiveďte je všechny do mateřského ovčince mého Neposkvrněného Srdce.

Buďte světlem a bezpečím pro všechny, kteří patří k jiným křesťanským vyznáním, a ukažte jim přístav, do kterého mají vstoupit, aby uskutečnili vůli mého Syna Ježíše: církev svatou a katolickou, která má papeže jako základ a bezpečné vedení.

Potvrzuji vám, že po triumfu mého Neposkvrněného Srdce v těchto vašich zemích zůstane pouze tato pravá a jediná církev.

Odjeďte z tohoto večeradla s radostí. Já jsem s vámi.

Neste všude charisma mé přítomnosti a světlo mé slávy.

S vašimi drahými, se všemi dušemi, které jsou vám svěřeny, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Cagliari (Sardinie), 21. listopadu 1991

Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

V chrámu mého Neposkvrněného Srdce

„Milovaní synové, prožíváte v tento den radostné tajemství mého zasvěcení v chrámu Páně.

Je to tajemství mlčení, obětního daru, modlitby a osobního obětování.

Jako sladká a neposkvrněná oběť lásky jsem přinesena k počtě Svého Pána.

Jemu patřím nyní navždy, radostně se dávám do jeho služby v modlitbě a mlčení pro jeho větší slávu.

Také pro všechny vás, děti, které jste se mi zasvětily, přišla nyní hodina vstupu do chrámu mého Neposkvrněného Srdce.

– *V chrámu svého Neposkvrněného Srdce* vás utvářím stále více k hlubokému mlčení.

V této době, kdy se mému odpůrci daří svádět lidstvo slovy a hřmot hlasů a obrazů činí ze světa novou babylonskou věž, jste vy povoláni vydávat svědectví hlubokého mlčení.

Mlčení k přijetí čistého Božího slova; mlčení pro jeho meditaci v srdci a jeho uchovávání s láskou; mlčení pro život podle něho a jeho odevzdání všem ve světlo jeho úplnosti.

Promlouvejte tedy životem. Život se stává vaší mluvou. A žíznivé duše ji přijímají jako nebeskou rosu, která sestupuje, aby darovala světlo a život na nesmírné poušti tak velké vyprahlosti.

– *V chrámu svého Neposkvrněného Srdce* vás připravuji k vašemu kněžskému odevzdání se.

V této době velkého soužení jste povoláni nést zátěž velmi těžkého kříže.

Kolik bolestí vás očekává! Musíte se tedy připravit na vaše kněžské sebeodevzdání se na znamení dostiucnění a smíření, za spásu tolika mých ztracených dětí.

Obětujte Pánu celý svůj život: své tělo, své srdce, svou duši, svůj rozum, svou vůli, svou svobodu.

Staňte se tedy dušemi vyvolenými, vzácnými a milými Bohu, které mu mohu nabídnout, aby časy velké zkoušky byly zkráceny.

– *V chrámu svého Neposkvrněného Srdce* vás volám k neustálé modlitbě.

Modlete se, moji milovaní synové. Od vás žádám hodně modlitby.

Přetvářejte svůj den v úkon nepřestávající modlitby.

Buďte všem dobrým příkladem v modlitbě. Modlete se modlitbou srdce. Modlete se odevzdaně, s důvěrou a vytrvalostí. Blíží se okamžiky tak obtížné a nebezpečné, že se mohou zachránit jen ti, kteří přijmou moje pozvání modlit se stále se mnou.

– *V chrámu svého Neposkvrněného Srdce* vás disponuji pro vaše kněžské obětování.

Po všech žádám duchovní obětování se.

To se utváří přijetím každé okolnosti vašeho života s láskou jako uskutečnění vůle nebeského Otce.

Plňte vždy a v každém okamžiku jen Boží vůli.

Tehdy bude mít Otec ve vás zalíbení, když Synu uděláte radost, že ve vás bude činit jen Otcovu vůli.

Existuje také fyzické obětování, na které vás sladce připravuji jako Matka, která ze svého Neposkvrněného Srdce, do něhož vás všechny uzavírá, činí oltář, na němž budete obětováni za spásu světa.

Neznepokojte se.

Těžká doba očišťování, velkého soužení a odpadu nastala.

Proto vás dnes zvu, abyste vstoupili do chrámu mého Neposkvrněného Srdce, abych vás mohla obětovat k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.“

Milán, 8. prosince 1991

Svátek Neposkvrněného Početí

Brána, která se otvírá

„Synové přemilí, radujte se s celým rájem, který dnes v božském světle Nejsvětější Trojice rozjímá nádheru vaší nebeské Matky.

Jsem Neposkvrněné Početí.

Jsem nejčistší odlesk Božího světla, lásky a svatosti.

Jsem celá krásná: tota pulchra.

Jen tak jsem mohla být připravena splnit svůj panenský a mateřský úkol být Bránou nebe – Janua coeli.

– *Jsem Brána, která se otvírá naději.*

Ve stejném okamžiku, kdy celé lidstvo v hříchu prarodičů poznává hodinu porážky a hříchu, protože zvítězil had, byla jsem předpověděna jako Brána, která se otvírá, aby nechala sestoupit na svět naději.

„Nepřátelství ustanovuji mezi tebou a Ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti zasáhne hlavu, zatímco ty zasáhneš jeho patu.“

– *Jsem Brána, která se otvírá svému největšímu daru,* když s mou mateřskou spoluprací k vám přichází Vykupitel, váš Spasitel, v okamžiku narození mého syna Ježíše.

On je moje potomstvo, které rozdrtí navždy hadovu hlavu a dosáhne svého definitivního vítězství nad satanem, nad zlem a nad smrtí.

Jsem Matkou prvního adventu, protože jsem Branou nebeskou, kterou prochází Ježíš, aby k vám přišel v křehkosti a pokoře lidské přirozenosti.

– *Jsem Brána, která se otvírá k vaší spáse*, protože vy všichni jí musíte projít, abyste dospěli k svému osobnímu setkání s Pánem. Proto mě můj syn Ježíš ustanovil skutečnou Matkou celého lidstva.

Jen když projdete touto mou Branou, můžete dospět do nebeské zahrady umrtvování a pokání, víry a modlitby, pokory a čistoty, lásky a svatosti.

A v tomto mém mateřském vlastnictví zakouší Ježíš každý den velkou radost ze setkání s vámi.

Ježíš se s vámi spojuje svou milostí; osvětluje vás svým slovem; přizpůsobuje si vás svou skutečnou přítomností v Eucharistii; naplňuje vaši duši svým božským jassem; přivádí vaše srdce k plnosti radosti a pokoje.

– *Jsem Brána, která se otvírá nové době*, která vás očekává a už má přijít na svět.

Proto jsem ve vaší době povolána být Matkou druhého adventu.

Jako skrze mne přišel Ježíš k vám v křehkosti a pokoře své lidské přirozenosti, tak také skrze mne se Ježíš vrátí k vám v lesku své slávy, aby nastolil své království ve světě.

Moje přítomnost mezi vámi musí být stále silnější, stálejší a mimořádnější.

Jí vám chci oznámit, že máte zvednout hlavu z těžkého jha velkého soužení, v němž žijete, protože vaše osvobození je blízko.

Jsem Brána, která se otvírá nové době, jež vás očekává.

Vstupte všichni do mého Neposkvrněného Srdce se svým zasvěcením. V této době vašeho druhého adventu buďte bdělí v modlitbě a v důvěře a očekávejte s rozžatými lampami u brány nebe vaší nebeské Maminky blízký návrat Pána Ježíše ve slávě.“

Dongo (Como), 24. prosince 1991

Svatá noc

Jeskyňe plná světla

„Prožívejte se mnou, přemilí synové, tajemství lásky a světla těchto vašich Vánoce.

Chci vás vzít s sebou na dlouhou cestu, která nás dovede až do Betléma.

Byla jsem ponořena do stálého vytržení lásky s božským Dítětem, které jsem nesla ve svém panenském lůně; měla jsem vzácnou podporu svého nejčistšího snoubence Josefa, který se velice snažil mé únavné cestování učinit méně těžkým.

Tak naši přítomnost uprostřed hlučné karavany obklopovalo hluboké vnitřní ticho.

A hluboká modlitba srdce poznamenávala naše pomalé přibližování se k cíli.

A tichý pokoj v duši sestupoval na vyrovnaný tok času v láskyplném poznávání velkého tajemství, které se právě naplňovalo.

Když jsme přišli do Betléma a všechny dveře se zavíraly při naší prosbě o přenocování, pastýři nám ukázali ubohou jeskyni, která – i ve své bídě – byla připravena nás přijmout.

Je Svatá noc.

Je to noc, která zakončuje očekávání věků.

Je to noc, jež dává počátek novému dni, který nezná západu.

V této noci se nebe snoubí se zemí; zpěv andělů zní v souzvuku s hlasy malíčkových, chudých, čistých; pastýřům se zvěstuje zpráva, která přináší radost pro všechny: „Dnes se vám narodil Spasitel.“

Nakloňte se spolu se mnou a zahrňte Dítě polibky a slzami, teplem a láskou, sladkou a přítulnou něhou.

Je tak malíčké! Právě se narodilo: pláče v té drsné zimě; nařiká pro veliký chlad, který přikrývá celý svět.

Jako pastýři mu přinese i vy prosté dary.

Jedinou velkou útěchou bude pro ně vaše kněžské srdce, naplněné láskou.

A také vy přijměte tu velkou radostnou zprávu, která vám byla dnes dána: blízko je jeho druhé Narození ve slávě.

Také vy procházíte posledním úsekem dlouhé cesty.

Také vy se chystáte prožít čas druhého adventu.

Prožívejte tedy se mnou a s mým čistým snoubencem Josefem drahocenné hodiny této nové vigilie.

Hluboké ticho ať obklopí velký halas slov a představ, který dnes naplňuje svět.

Modlitba srdce ať vás přivádí do stálého rozhovoru s Pánem Ježíšem, který přišel, který přichází a který přijde ve slávě.

A uklidňující pokoj duše ať poznamenává běh vašich dnů, tak hrozivých a naplněných bolestí pro všechny.

Bezpečně krácejte po bouřlivých vlnách těchto posledních dnů velkého soužení a nevzrušujte se, že brány se zase zavírají před Ježíšem Kristem, který přichází.

Moje Neposkrvněné Srdce je *jeskyně plná světla*, která ukončí tento druhý advent, protože s jeho triumfem se Ježíš vrátí k vám ve slávě.“

Rubbio (Vicenza), 31. prosince 1991

Poslední noc roku

Padněte se mnou na kolena

„Přemilí synové, bděte se mnou v modlitbě a v usebrání.

Prožijte tak poslední hodiny tohoto roku, který byl poznamenán vážnými událostmi, důležitými pro osud celého lidstva.

Padněte se mnou na kolena v hlubokém klanění se eucharistickému Ježíši. Jeho skutečná přítomnost mezi vámi v Eucharistii, opatrované s láskou ve všech svatostáncích světa, je světlem na cestě, je posilou v únavě, je balzámem na rány, je radostí v bolu, je pokojem v soužení, je jitřenkou, kterou začíná nový den vaší lidské existence.

Padněte se mnou na kolena ve velkém díkučinění za všechna dobrodíní, kterých se vám dostalo z lásky a prozřetelnosti vašeho nebeského Otce.

To Otec vám dává každou minutu vašeho života jako výraz své lásky a svého božského milosrdenství.

Vy žijete v čase, kdy máte realizovat jeho velký plán lásky.

I když se od něho vzdalujete, on se vás nikdy nevzdá, ale připravuje, sleduje a dokončí váš návrat.

Jeho božské milosrdenství je nebeská rosa, která padá, aby zúrodnila velkou vyprahlost tohoto světa a aby dala vypučet svatosti a životu na poušti, ve které žijete.

Nyní vcházíte do časů, ve kterých se všem ukáže Boží milosrdenství.

Podívejte se, jak lidstvo leží sražené a raněné, potupené a poražené, ohrožované a ztlučené, nemocné a umírající.

Samo od sebe se už nemůže zvednout, nepozvedne-li je velké milosrdenství.

Už je blízko okamžik, kdy je nebeský Otec vezme do náruče, zbaví je zlého a vezme je s sebou do své nádherné zahrady.

Padněte se mnou na kolena v účinném zadostučinění za nesčetné urážky Ducha Otcova a Synova, který ve vás sténá vzdechy nevyslovitelnými.

Kolik zla se ještě každého dne páchá na světě!

Boží zákon je otevřeně porušován, jeho jménu se rouhají, jeho den sváteční je znesvěcován.

Už se nerespektuje hodnota života: počet potratů stále více roste; šíří se vraždy a zločiny, nenávist a násilí; nečekaně vybuchují války, kruté a krvavé, a ohrožují mír celého lidstva.

Kolik hříchů proti Duchu Svatému se dnes páchá!

Modleme se společně, pokorně a s důvěrou, vyprošujme dar Ducha Svatého, aby sestoupil jako rosa, očistil zemi a obnovil celý svět.

Nepromarněte poslední hodiny tohoto roku v hlučné zábavě a rozmařilosti.

Padněte se mnou na kolena v modlitbě klanění, díkučinění a zadostučinění, abyste dosáhli od Otce, Syna a Ducha Svatého, aby byl ukrácen čas velkého soužení, který teď prožíváte, abyste vstoupili do nové éry, která vás už čeká.“

1992

VAŠE VYSVOBOZENÍ
JE BLÍZKO

Vaše vysvobození je blízko

„Dnes vás vyzývám, abyste pozdvihli oči ke mně, přemilí synové, neboť vaše vysvobození je blízko.

Vstupujete do rozhodujících časů, které vás přivedou k triumfu mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Sled událostí je rychlý a nový rok, který tento den začínáte, přinese naplnění toho, co jsem vám vyjevila v některých z mých tajemství.

Zesílí činnost mého Protivníka, aby rozšířil svou vládu na celé lidstvo. Tak se všude rozmnoží zlo a hřích, násilí a nenávisť, zvrácenost a nevěra.

Rozšíří se války, vtáhnou do sebe další země a národy a tolik mých ubohých synů bude muset nést strašnou tíži tohoto krvavého kříže.

Mějte však důvěru.

Zdvihněte oči ke mně, Matce Boží a opravdové Matce vaší.

Dnes vám oznamuji, že vaše vysvobození je blízko.

I na církev dolehne ještě hustší temnota a podaří se jí zahalit všechno.

Bludy se ještě více rozmnoží a přemnoží se vzdálí od pravé víry. Jako epidemie se rozšíří apostaze a budou jí zasaženi pastýři i stáda jim svěřená.

Ve všech částech země bude muset mnoho trpět církev, tato má ubohá dcera, v agonii a ukřižovaná.

Zesílí odpor proti papeži: teologové, biskupové, kněží i věřící se otevřeně postaví proti jeho Učitelskému úřadu.

Můj papež se bude cítit stále osamělejší, zatímco ho mnozí opustí, budou ho kritizovat a vysmívat se mu.

Mějte však velikou důvěru a trpělivost.

Buďte silní ve víře a naději.

Pozdvihněte oči ke mně, Matce Boží a opravdové Matce vaší.

Dnes vám oznamuji, že vaše vysvobození je blízko.

Vyjděte ze svého úkrytu, moji přemilí synové, a jděte do všech stran osvěcovat zemi jediným Světlem Kristovým.

Nastal váš čas.

Nebojte se, jste-li světu neznámí, jste-li pohrdáni, vylučováni a pronásledováni.

Já jsem stále s vámi.

Ukažte se všem jako moji milí synové, mně zasvěcení, apoštolové těchto posledních časů, které si já už po dvacet let formuji poselstvími, která dávám prostřednictvím mého nejnepatrnějšího syna.

Kráčejte cestou pohrdání světem i sebou samými, cestou pokory a nepatrnosti, lásky a čistoty.

Tak se stanete dobrými Samaritány pro dnešní tolik trpící církev.

Neustále milujte; nesuďte nikoho.

Pomáhejte všem něžností své kněžské lásky.

Budte spojeni s papežem, abyste ho podporovali, když nese svůj velký kříž na Kalvárii.

Kráčejte po všech cestách světa a vyhledávejte mé ubohé zbloudilé syny.

Berte do své kněžské náruče ubohé, nemocné, zoufalé, opuštěné, bité, utlačené, všechny ty nesčetné oběti násilí, nenávisti a válek.

Přinášejte je všechny do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Zdvihněte oči od této temné doby, kterou prožíváte, a nebojte se, jestliže je dnes satan bez odporu vládcem světa a pánem veškerého lidstva. Brzy se z jeho království stane hromada sutin a jeho moc bude zničena, neboť já sama ho spoutám řetězem a zavřu ho do jeho jezera věčného ohně a smrti, z něhož už nebude moci uniknout.

A bude to Ježíš Kristus, Král věčné slávy, který bude vládnout nad celým obnoveným světem, a dá tak počátek novým časům, které už přicházejí.

Proto vám na počátku tohoto nového roku opakuji: Mějte důvěru. Žijte každý den ve víře a velké naději.

Pozdvihněte oči ke mně, Matce Boží a pravé Matce vaší.

Dnes vám oznamuji, že vaše vysvobození je blízko.“

San Salvador (El Salvador), 2. února 1992

Uvedení Páně do chrámu

Vstříc Pánu, který přichází

„Přemilí synové, pojďte se mnou, svou nebeskou Matkou, *vstříc Pánu, který přichází*.

Nechte se nést v mé mateřské náruči, jako jsem s láskou a nesmírnou blažeností nesla do jeruzalémského chrámu Dítě Ježíše. Toto tajemství dnes znovu prožíváte v liturgické slavnosti. A ty, můj maličký, slavíš v tento den svá večeřadla v tomto národě, po tolik let rozděleném, raněném a zasaženém krvavou a krutou občanskou válkou.

A právě dnes jsem mu já darovala drahocenný dar míru (pokoje).

– *Vyjděte se mnou vstříc Pánu, který přichází v pokoje.*

Ježíš je vaším pokojem.

On vás přivádí ke spojení s nebeským Otcem, v jeho Duchu Lásky a uděluje vám tentýž jeho božský život, který vám zasloužil na Kalvárii Obětí vykoupení.

Tento svět nepozná pokoje, protože nepřijímá Ježíše.

Mým mateřským úkolem tedy je otevřít srdce všech mých synů k přijetí Pána, který přichází.

Neboť pouze tehdy bude moci přijít na svět pokoj, po kterém se tak volá a na který se tak čeká.

– *Vyjděte se mnou vstříc Pánu, který přichází v lásce.*

Toto lidstvo leží zdeptáno pod těžkým jhem násilí, nenávisti, bezuzdného egoismu, rozpolcení a války. Kolik lidí trpí, kolik jich je deptáno a utlačováno a dennodenně zabíjeno pro tuto tak velikou neschopnost milovat!

Svět se stal nesmírnou pouští a srdce lidí se stalo studeným a tvrdým, bezcitným a uzavřeným k potřebám maličkých, chudých a nuzných.

Tento svět není schopen lásky, neboť nepřijímá Ježíše.

Ježíš je Láska.

Ježíš, který přichází, přivede všechny k dokonalosti lásky.

Tehdy se svět stane novou zahradou života a krásy a vytvoří jednu jedinou rodinu, spojenou líbezným poutem božské milosrdné lásky.

– *Vyjděte se mnou vstříc Pánu, který přichází v radosti.*

Pouze Ježíš mezi vámi může otevřít vaše srdce sladké zkušenosti blaha a radosti.

Zapomeňte na krvavou minulost.

Ať zůstanou uzavřeny hluboké rány těchto bolestných časů očisty a velikého soužení, neboť vaše vysvobození je blízko.

Proto vás dnes zvu, zatímco o mně rozjímáte v tajemství uvedení mého Dítěte Ježíše do chrámu, abyste se nechali nést v mé náruči do duchovního chrámu mého Neposkvrněného Srdce a já vás mohla obětovat slávě Nejsvětější Trojice, a tak vás vést vstříc novým časům, které vás očekávají.“

Managua (Nicaragua), 11. února 1992

Výročí lurského zjevení

Osvobozuji vás od otroctví

„Já jsem Neposkvrněné Početí.

Těmito slovy jsem se zjevila své dcerušce Bernadettě, když jsem se jí ukázala v lurské jeskyni.

Jsem příčinou vaší radosti.

Dnes se, můj synáčku, nacházíš zde, uprostřed tohoto národa Střední Ameriky, kde jsem obzvláště milována, vzývána a oslavována svými syny.

Slyšel jsi, jak opakují často tento výkřik, výraz své víry a své lásky:

– Kdo je příčinou tak velké naší radosti?

Panenské početí Marie Panny. –

Během těchto posledních let byla zde církev obzvláště zkoušena a bita a také ti to moji synové museli nést tíhu tvrdého otroctví, uvalenou bezbožeckým komunistickým režimem. Já jsem však slyšela jejich modlitby, patřila jsem na jejich hluboká utrpení a zasáhla jsem osobně, abych je osvobodila od tohoto otroctví.

Nyní slibuji dát tomuto mému národu, který mi byl zasvěcen, a této zemi, která se mi svěřila, veliký dar míru.

Běžte za příjemnou vůní vaší Neposkvrněné Matky, tak budete osvobozeni ode jha každého otroctví.

– *Osvobozuji vás od otroctví hříchu*, který vás drží pod vládou satanovou, a vedu vás každý den, abyste žili jako svobodní synové Boží.

– *Osvobozuji vás od otroctví nezřízených vášní*, zejména nečistoty, abyste kráčeli po cestě svatosti a čistoty.

– *Osvobozuji vás od otroctví egoismu a nenávisti*, abyste žili v lásce a společenství se všemi.

– *Osvobozuji vás od otroctví politických režimů*, založených na popírání Boha, na vyhlásování a rozšiřování ateismu, abych vás připravila žít jako nový lid Boží, který se otevírá dokonalému kultu jeho slávy.

– *Osvobozuji vás od otroctví těchto vašich zlých časů*, abych vás připravila vstoupit do časů nových, které se už přibližují.

Proto vás dnes zvu kráčet za příjemnou vůní vaší Neposkvrněné Matky, abyste brzy dospěli do bezpečného přístavu vašeho osvobození.

S láskou žehnám této zemi Nicaragui a všem mým dětem, které mne tu milují, uctívají a vzývají s tak velikou důvěrou a nadějí.“

Quito (Ecuador), 27. února 1992
*Duchovní cvičení biskupů a kněží MKH
Latinské Ameriky formou večeradla*

Matka druhé evangelizace

„Jak jsem spokojena, přemilí synové, s tímto večeradlem modlitby a bratrství, které konáte v těchto dnech se mnou, vaší nebeskou Matkou.

Jsem stále s vámi.

Připojuji se k vaší modlitbě a zesiluji svazek vašeho bratrství.

Tento rok slavíte pět století od evangelizace Latinské Ameriky.

Svolala jsem vás k tomuto večeradlu, neboť toužím sdílet s vámi lásku, obavy a plány, které má mé Neposkvrněné Srdce s touto zemí, ode mne požehnanou a od mého Protivníka tak ohrožovanou a bitou.

– Především vám sděluji *svou velkou radost*, když cítím, že jsem zde tak milována svými dětmi, zejména nepatrnými, chudými, prostými, nemocnými a hříšnými.

Proto vás miluji mateřskou slitovnou láskou, jsem stále při vás jako něžná starostlivá Matka a vedu vás na cestu pokoje, svatosti, čistoty a lásky.

– Potom vám sděluji *obavy a utrpení svého Srdce* nad bolestnou situací, v níž se nacházejí národy a má církev, povoláná šířit světlo Kristovo a světlo jeho evangelia.

Mír je ohrožen šířícím se násilím, dosud silnými sociálními nespravedlnostmi, rozděleními, převládáním nesčetných osobních zájmů nad společným dobrem, velkým počtem mých ubohých dětí, které žijí v podmínkách nelidské bída.

Navíc se stále více šíří zla, která ohrožují morální integritu národů, jako nečistota, pornografie, drogy, rozvody, používání všemožných prostředků k zabránění životu a ony prokleté potraty, které volají o pomstu před tváří Boží.

Také církev, která žije a trpí na tomto kontinentě, je ohrožována vnitřním rozdělením; jeho příčinou je oddělení od papeže a opozice proti jeho Učitelskému úřadu ze strany některých biskupů, teologů, kněží a věřících.

Můj Odpůrce ji chtěl zasáhnout především podlým úkladem teologie osvobození, která je pravou zradou na Kristu a jeho evangeliu.

Proto je moje Srdce ještě dnes proniknuto mečem bolesti.

– Nakonec vám chci odhalit *plány milosti a slitování*, které s vámi má vaše nebeská Matka.

Považuji tuto zemi za drahocennou část svého vlastnictví.

Proto jsem chtěla v pětistém výročí její evangelizace, aby byla celá zasvěcena mému Neposkvrněnému Srdci.

Tak jsem poslala tohoto svého malého syna do všech stran, aby vyzval biskupy, kněze, řeholníky a věřící učinit toto zasvěcení, chci je a žádám je pro vaše časy.

Já zachráním Latinskou Ameriku.

Já jsem Matka druhé evangelizace.

Jako hvězda vás vedu po světlé cestě věrnosti Kristu a jeho evangeliu.

Je třeba, abyste se vrátili k víře v Ježíšovo evangelium. Musíte je hlásat všem v síle jeho integrity. Hlásejte je se stejnou jasností, s jakou můj Syn Ježíš je hlásal vám.

Mým mateřským úkolem je formovat z vás apoštoly druhé evangelizace.

Zvu vás, přemilí synové, abyste se všichni zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci a byli tak mnou formováni a vedeni v tomto svém důležitém poslání. Vedeni silou Ducha Svatého, kterou vám vyprosí vaše nebeská Matka, jděte a hlásejte všemu stvoření: Obráťte se; věřte evangeliu; království Boží je blízko! Vyjděte z tohoto večeraďla v pokoji a radosti. Já jsem stále s vámi. S dušemi vám svěřenými vám všem žehnám ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého.“

Sao Paulo (Brazílie), 27. března 1992

*Duchovní cvičení formou večeraďla
s odpovědnými pracovníky MKH z celé Brazílie*

Jděte a hlásejte evangelium

„Mé Neposkvrněné Srdce je dnes vámi oslavováno v tomto ustavičném večeraďle modlitby a bratrství, v němž se nacházíte vy, zodpovědní pracovníci MKH, kteří jste přišli ze všech částí Brazílie.

Já jsem s vámi.

Připojuji se k vaší modlitbě, abych vám vyprosila dar Ducha Svatého, který by vás přetvořil v apoštoly těchto posledních časů.

Nadešla chvíle vašeho veřejného svědectví.

Ukažte se všichni jako moji malí synové, jako apoštolové mnou zformovaní pro velký úkol nové evangelizace, která vás čeká.

Jako jsem otevřela bránu večeřadla jeruzalémského, aby apoštolové vyšli hlásat evangelium, a dala tak počátek první evangelizaci, tak volám vás všechny v tomto vašem večeřadle, abyste byli apoštoly druhé evangelizace.

Proto na konci tohoto mimořádného večeřadla svěřuji každému z vás své mateřské pověření: *Jděte a hlásejte evangelium.*

– *Jděte do všech stran tohoto vašeho velikého národa.*

Jděte do každého místa, i do míst nejvzdálenějších a nejztracenějších.

Jděte ke všem mým dětem, zejména k těm nejvzdálenějším, k hříšníkům, k ubohým, k těm, kteří jsou obětí zla, neřesti, egoismu, nenávisti a nečistoty.

Jděte ke všemu stvoření v síle, která je vám dána tímto mým mateřským posláním.

Jděte jako apoštolové druhé evangelizace, k níž vás mocně volá můj první přemilý syn, papež Jan Pavel II.

Jděte a hlásejte evangelium.

– *Hlásejte evangelium* tomuto ubohému lidstvu, které se znovu stalo pohanským po téměř 2000 letech od první zvěsti evangelia.

Zvěstujte mu evangelium a hlásejte naléhavou nutnost obrácení a návratu k Pánu.

Ať rozbije bůžky, které si vytvořilo svými vlastními rukama: rozkoš, peníze, pýchu, nečistotu, bezbožectví, bezuzdné sobectví, nenávist a násilí.

Ať se vrátí ke svému Bohu cestou pokání, odřeknutí se satana a jeho svodů, odřeknutí se hříchu a každé formy zla.

Pak na jeho cestě rozkvetne milost a svatost, čistota a láska, svornost a pokoj.

– *Hlásejte evangelium* trpící a rozdělené církvi, proniknuté dýmem satana a ohrožené ztrátou víry a odpadlictvím.

Ať se církev vrátí k víře v Kristovo evangelium.

Ježíšovo evangelium, hlásané a žité do písmene, ať se stane jediným světlem, které ji vede na její pozemské cestě.

Církev pak znovu bude pokorná, svatá, krásná, chudá, evangeliijní, bez poskvrny a vrásky, podobná své nebeské Matce, která ji každodenně vede k její největší obnově.

– *Hlásejte evangelium* všem lidem, kaďte, že království Boží je blízko.

Přibližuje se chvíle druhého Ježíšova příchodu, Kristova návratu ve slávě, aby mezi vámi obnovil své království milosti, svatosti, spravedlnosti, lásky a pokoje.

Hlásejte všem jeho slavný návrat, aby ve světě rozkvetla naděje a srdce lidí aby se otevřelo k jeho přijetí.

Otevřete dokořán brány Ježíši Kristu, který přichází.

Proto hlásejte nutnost modlitby a pokání; statečného praktikování všech ctností; návratu k dokonalému kultu lásky, klanění a smíru Ježíši, přítomnému v Eucharistii.

Rozšiřujte na všech stranách večeřadla modlitby, o něž jsem vás žádala: mezi dětmi, mládeží, kněžími, věřícími.

Především rozšiřujte na všech stranách rodinná večeřadla, o která žádám jako o mocný prostředek k uchránění křesťanské rodiny před velkými zly, která ji ohrožují.

Vyjděte z tohoto večeřadla jako apoštolové druhé evangelizace.

Nebojte se!

Já jsem stále s vámi a vedu vás po této světlé cestě.

S vašími drahými, s dušemi vám svěřenými vám všem žehnám ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého.“

Rubbio (Vicenza), 16. dubna 1992

Zelený čtvrtek

Budete věrnými kněžími

„Přemilí synové, jsem vám obzvláště blízko v tento den Zeleného čtvrtku.

Je to váš den. Je to vaše Pascha.

Ježíš, když miloval své, kteří byli ve světě, miloval je až do krajnosti.

Jste narozeni v kolébce lásky.

Vaše kněžství má počátek v tajemství nekonečné lásky Božského Srdce Ježíšova.

S apoštoly jste byli v jeruzalémském večeřadle přítomni i vy. Byli tam všichni biskupové a kněží až do konce světa, neboť toto místo a tento den je mimo čas a dějiny.

Je to den nového kněžství a nové Oběti, která je přinášena ve všech končinách země pro život světa.

Vstupte do Srdce Ježíše, vašeho bratra; vejděte se mnou do Getseman jeho lásky a jeho bolesti, nechte se ponořit do nekonečného moře jeho božské slitovné Lásky, a *budete věrnými kněžími*.

Toto je také den zrady: „Vpravdě pravím vám, že jeden z vás mě zradí.“

Ježíš je hluboce pohnut, jeho srdce je prokláno hlubokými ranami, neboť se cítí zrazen svými: „Jeden z vás mě zradí!“

Je to též moment lidské slabosti a opuštění.

Petr třikrát zapírá Ježíše; apoštolové prchají ve strachu a opouštějí Ježíše.

Zůstává mladičký Jan, milující apoštol, věrný přítel, můj první přemilý syn.

Zůstává se mnou, Matkou bolestnou a ukřižovanou.

Tato Pascha se zvětčuje v čase; toto tajemství Boží lásky a lidského neopětování se obnovuje každodenně.

– Kolik je dnes těch, kteří mají účast na jeho kněžství, kteří mají podíl na jeho dědictví, a tolika způsoby jej zrazují.

Zrazují ho, protože už nevěří jeho božskému Slovu; nedostatek víry se šíří; odpad se rozlévá v církvi stále více.

Zrazují ho, protože dávají přednost před ním třiceti denárům pohodlí a rozkoše, nečistoty a pýchy, pachtění po blahobytu a vlastním uplatnění.

Kolik Jidášů dnes zrazuje Syna člověka!

Jak četní mezi jeho jsou ti, kteří ho zapírají, opakující slova lidské slabosti Petrovy: „Neznám toho člověka.“

Zapírají ho ze strachu, že nebudou váženi a ctěni světem, v němž žijí, z obavy, že budou považováni za zastaralé a nmoderní, že budou kritizováni a odmítáni.

Vy, biskupové a kněží, přemilí moji synové, proč dnes v tak velikém počtu opakujete životem kruté gesto Jidášovy zrady a Petrova zapření?

Nové utrpení, které se obnovuje pro Ježíše o těchto Velikonocích 1992, to je *nevěra* ze strany mnohých jeho kněží.

– Synové přemilí, zůstaňte jako Jan se mnou, svou bolestnou a ukřižovanou Matkou.

Zůstaňme spolu při Ježíši v Getsemanech; sledujme jej s láskou a soustrastí na bolestné cestě ke Kalvárii.

Přeji si, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci, abyste vstoupili do mé nebeské zahrady a já vás mohla formovat, abyste byli dnes *věrnými kněžími*, novými Jany, kteří nikdy, ani na okamžik, neopouštějí mého Syna Ježíše.

Tak pro Ježíše, který v této noci způsobem nesmírně větším znovu prožívá bolestnou agonii Getseman, připravuje vaše nebeská Matka kalich posily, který mu dává Otec a který Ježíš pije s nesmírnou vděčností, neboť se cítí ještě dnes tak milován svými věrnými kněžími.“

Rubbio (Vicenza), 17. dubna 1992

Velký pátek

Klaňme se Ježíši ukřižovanému

„Moji přemilí synové, v tento den padněte na tvář a spolu se mnou, vaší bolestnou Matkou, s láskou a nesmírnou vděčností *klaňme se Ježíši Ukřižovanému*.

Je to pravý Bůh. Je to náš Král.

Hle, nyní je rozepjat na svém královském trůnu: „Až budu vyvýšen od země, přitáhnou všechny k sobě.“

Postavte se tedy ke trůnu milosti a milosrdenství, abyste dosáhli spásy v tomto příznivém čase vašeho Vykoupení. Neboť ten, který je dnes souzen, odsouzen k šibenici kříže a krutě popraven na Kalvárii, je *pravý Syn Boží*. Je to Slovo jedné podstaty s Otcem; je to jeho jednorozený Syn; je to Otisk jeho podstaty; je to Lesk jeho slávy.

– Nemaje zalíbení ani v zápalných, ani v jiných obětech, připravil jsi mi tělo: a já přicházím, Otče, abych splnil tvou vůli.

– Otec tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna.

Ježíš je drahocenným darem Otcovy lásky; je Služebníkem poslušným a učenlivým; je Beránkem tichým a krotkým, který je veden na smrt; je Vykupitelem a Spasitelem veškerého lidstva.

– Ačkoliv má božskou přirozenost, nic nelpěl na své vznešenosti, že je rovný Bohu, nýbrž sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z lidí... ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži.

Klaníme se ti, Ježíši ukřižovaný, neboť ze svého královského trůnu osvobozuješ lidstvo z otroctví satanova, smazáváš každou skvrnu hříchu a přinášíš drahocenný dar svého Vykoupení.

Je to můj Syn Ježíš, který dnes umírá na kříži, počatý v mém panenském lůně, formovaný po devět měsíců ke svému lidskému zrození, živý mým tělem a mou vlastní krví.

Narozený v jeskyni, položený v jeslích, živý mým mlékem, rostoucí v mém náručí, kolébaný mou láskou, voděný mýma rukama, formovaný mými slovy, hlídáný a chráněný ve svém ohroženém dětství, pozorovaný s mateřskou blažeností v rytmu svého lidského růstu, podporovaný mou přítomností při plnění svého veřejného poslání, neopuštěný mnou v tomto dni nespravedlivé a tak nelidské popravky.

Patřete se mnou na jeho tělo, celé jedna rána od strašného bičování; na jeho tvář, znetvořenou krví, řinoucí se z jeho hlavy, probodané korunou z trnů; na jeho zraněná ramena, která s námahou nesou popravčí dřevo.

Pocíťte ve svém srdci se mnou strašné rány hřebů, které prorážejí jeho ruce a nohy; náraz kříže do země, po kterém se zachvěje v nové bolesti; jeho krvavou, agonii, jeho poslední výdech v okamžiku jeho smrti na kříži.

Je to můj Syn, který umírá vedle mne, své bolestné Matky, která otevírá své srdce, aby přijala vás všechny do bolestné kolébky svého nového univerzálního mateřství.

Ukřižovaný Ježíš je vašim Vykupitelem a Spasitelem.

Dnes se naplňuje úkol celého jeho života a dokonale se splnila vůle jeho Otce, neboť On se přináší jako oběť pro naši spásu.

Patřete dnes s láskou a nesmírnou vděčností, v duchu radosti a útěchy na Toho, kterého probodli.

On je pravý Beránek Boží, který snímá hříchy světa; On je nejvyšší Kněz, který vstupuje jedinkrát do velesvatyně, aby vám svou krví získal vykoupení věčné.

On je vaší Paschou: mostem, který vám umožňuje přejít ze hříchu do milosti, ze smrti do života, z otroctví do svobody.

Je to váš bratr, který vás bere za ruku a přivádí vás, abyste se stali opravdovými syny Božími.

Ježíš se vrátí na královský trůn své slávy, aby naplnil své slovo, které bylo příčinou jeho odsouzení; oblaka nebeská se položí jako podnož jeho nohou, a on přijde obnovit své království milosti, svatosti, lásky, spravedlnosti a pokoje, a naplnit tak dokonale úkol svého Vykoupení.

Žijte v očekávání jeho slavného návratu a vašeho blízkého osvobození.“

Rubbio (Vicenza), 18. dubna 1992

Bílá sobota

Hrob vašeho otroctví

„Zůstaňte při mně, synové přemilí, tento den, kdy jsem zůstala bez svého Syna.

Jeho tělo je uloženo v novém hrobě, v očekávání Vzkříšení.

Apoštolové jsou vystrašení a rozprchlí se; já žiji se zbožnými ženami, které mi dělají společnost, a bdím v modlitbě a očekávání.

Je to den mé neposkrvněné bolesti.

Je to první den mého duchovního mateřství.

Proto se už od nejstarších dob ustálil v církvi obyčej věnovat tento den mé zvláštní účtě.

Dnes vás chci mít společně se mnou při ustavičném bdění modlitby a lásky u hrobu, v němž odpočívá bezduché Ježíšovo tělo.

V jeho hrobě jsou navždy pohřbeny hřích a zlo, nevěra a sobectví, nečistota a pýcha, zkáza a smrt.

Rodí se nový člověk milosti a svatosti, víry a naděje, čistoty a lásky.

Rodí se církev; rodí se nové lidstvo, modelované podle slavného lidství Ježíše vzkříšeného, který vystoupil po pravici Otce.

Dnes zvu také vás, abyste sestoupili do hrobu s Kristem, abyste zemřeli světu a sobě samým a žili pouze pro Pána a jeho slávu.

Tento nový hrob ať je *hrobem vašeho otroctví*.

– *Ať je to hrob vašeho otroctví*, kde jsou zpretrhány všechny řetězy, které vás drží v moci satana, a kde se rodí nový člověk, povoláný být svobodným synem Božím.

– *Ať je to hrob vašeho otroctví*, kde umírá navždycky toto lidstvo, vzdálené Bohu, odbojné vůči jeho Zákonu, zkažené, otročíci duchu zla, které leží v moci temnot a kde se rodí nové lidstvo, osvícené a posvěcené slavným lidstvím Ježíšovým.

– *Ať je to hrob vašeho otroctví*, kde umírá církev nemocná a rozdělená, proniknutá duchem světa, zatemněná ve své věrnosti a svatosti, napadená ztrátou víry a odpadlictvím, a kde se rodí církev nová, svatá, věrná, osvícená, evangelní, chudá a čistá, která vrhá na svět pouze světlo svého Krista.

– V novém hrobě tohoto dne ať je provždy pohřbena každá forma otroctví vaší doby, která vás drží pod mocí satana a jeho univerzálního soudu, a ať se zrodí nové časy vašeho osvobození, které vám daroval Ježíš Kristus zmrtvýchvstalý a žijící mezi vámi.“

Rubbio (Vicenza), 19. dubna 1992

Hod Boží velikonoční

Vítězství, které přemáhá svět

„Nebojte se, přemilí synové.

Patřete na Ježíše, který mocí svého Božství povstává ze smrti a se svým oslaveným tělem, zářícím nad slunce, vychází vítězně z hrobu.

Kristus vzkříšený a žijící mezi vámi je důvodem vaší radosti, vaší důvěry a vaší naděje v těchto posledních časech. Satan je přemožen a od této chvíle je mu veškerá jeho moc odňata Kristem, který přijal smrt, aby se sám stal lékem, který vás uzdravuje od nemoci hříchu a od smrti.

Dnes ať vaše srdce jásá a je přeplněno touž radostí, kterou jsem zakusila já, když jsem svého Syna Ježíše uviděla v jasu jeho Božství sklánět se nade mnou, aby učinil konec mé mateřské bolesti.

Hlásejte všem tuto mimořádnou událost, aby v těchto bolestných dobách očisty mohli žít ctností víry a naděje.

Hlásejte jeho smrt; ohlašujte jeho zmrtvýchvstání.

A to dnes, kdy je tak snadno popíráno a kdy i v církvi mnozí moji ubozí synové mluví o Ježíšově zmrtvýchvstání jako o úkonu víry, ne jako o opravdové historické události.

Zmrtvýchvstání Kristovo je faktem více historickým, jistým a dokázaným než všechny události, k nimž kdy došlo.

Jako vaše Matka vás napomínám, abyste se měli na pozoru a bděli, neboť můj Odpůrce vás svádí v myslích podlémy a nebezpečnými bludy, aby způsobil ztrátu vaší víry a přivedl vás k odpadu.

Vy hlásejte všem neohroženě, že Kristus je Syn Boží, který umřel a vstal z mrtvých, vystoupil na nebe a nyní sedí po pravici Otce.

Toto je vítězství, které přemáhá svět: vaše víra.

Zmrtvýchvstalý Kristus přivádí nyní k dokonalému naplnění Otcovu vůli svým druhým příchodem ve slávě, aby obnovil své království, v němž bude všemi na zemi splňována Boží vůle.“

Bologna, 13. května 1992

Výročí prvního fatimského zjevení

Znamení mé přítomnosti

„Přemilí synové, dnes si připomínáte sedmdesáté páté výročí mého prvního zjevení ve Fatimě, v Cova da Iria, 13. května 1917.

Chci vás pozvat, abyste prožili tento den v modlitbě a synovské intimě života se mnou, svou nebeskou Matkou.

Vy jste plodem onoho mého zjevení.

Vy jste uskutečněním tohoto mého poselství.

– Tehdy jsem předpověděla časy ztráty pravé víry a odpad, který se rozšíří ve všech částech církve.

Prožíváte časy, které jsem vám předpověděla.

Vy jste *znamením mé přítomnosti* v časech očisty a velikého soužení.

Vpravdě vás volám, abyste se připojili k mému Dílu Mariánského kněžského hnutí, které jsem já sama rozšířila do všech konců země, abych syny mně zasvěcené přetvořila ve statečné svědky víry a zmužilé apoštoly Pravdy.

Proto vás formuji k co největší věrnosti Kristu a zvu vás žít a hlásat evangelium do písmene ve velké jednotě s papežem, který má od Ježíše úkol udržovat jeho církev v pravdě víry. Tak se stáváte mocnou pomocí, kterou poskytuji proti velikému zlu nevěry a odpadlictví.

– Tehdy jsem předpověděla časy války a pronásledování církve a Svatého otce, protože se rozšířil teoretický a praktický ateismus a vzpoura lidstva proti Bohu a jeho Zákonu.

Vy jste *znamením mé přítomnosti* v těchto časech.

Vpravdě vás žádám, abyste kráčeli po cestě, kterou jsem vám v těchto letech já sama vytyčila v poselstvích, sdělených srdci tohoto mého nepatrného syna, abyste mohli žít pro slávu nebeského Otce, v dokonalém následování mého Syna Ježíše, učenliví pro posvěcující působení Ducha Svatého.

Tak můžete dnes vydávat mocné svědectví lásky a naděje, víry a spravedlnosti, pokory a čistoty.

Stáváte se velikou pomocí, kterou poskytuji proti velkému zlu materialismu a rozkošnictví, sobectví a pýchy, lakoty a nečistoty.

– Tenkrát jsem předpověděla trest a že nakonec mé Neposkvrněné Srdce bude triumfovat.

Vy jste *znamením mé přítomnosti* v dobách bolestné zkoušky, která připravuje triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Vskutku, já volám prostřednictvím svého Mariánského kněžského hnutí všechny své syny, aby se zasvětili mému Srdci, rozšiřovali všude večeradla modlitby mezi kněžími, věřícími, dětmi, mládeží a v rodinách.

Tak mohu získat velikou přímlyvnou a smírnou moc a mohu zasáhnout pro změnu srdce mých ubohých hříšných dětí; každoročně tak připravuji triumf svého Neposkvrněného Srdce.

Čím více dochází k tomuto mému mateřskému triumfu v srdcích a duších mých dětí, ve stále větším počtu, tím více je vámi oddalován trest a Ježíš může vylít na svět proudy svého božského milosrdenství.

Proto vás všechny dnes zvu, abyste mne následovali jako svou nebeskou Matku: sestupuji z nebe, abych se sama stala v těchto časech vaší spásou a vaším jistým osvobozením.“

Vaše kněžská láska

„Jak jsem spokojena, když vás vidím v tak hojném počtu v tomto stálém večeřadle modlitby a bratrství, když tu vidím vás, biskupy a kněze mého Hnutí, kteří jste přišli ze všech národů Ameriky a Evropy.

Já jsem přítomna mezi vámi.

Spojuji se s vaší modlitbou a dávám jí sílu; vytvářím mezi vámi větší bratrskou lásku. Pomáhám vám růst ve vzájemné lásce, až byste se stali jednou jedinou věcí. Musíte se setkávat, poznávat se, milovat se, pomáhat si vzájemně kráčet spolu, s odvahou a důvěrou, po nesnadné cestě bolestných dob, které právě prožíváte.

V těchto dnech utěšujete bolest mého Srdce.

Oslavujete mé Srdce.

Jste povoláni, abyste se stali nástroji triumfu mého Neposkvrněného Srdce.

Kvůli tomu jsem vás povolala sem nahoru.

Kvůli tomu jsem pro vás získala zvláštní vylití Ducha Svatého a hluboce jsem působila v těchto dnech ve vašich srdcích a ve vašich duších, abych vás učinila schopnými realizovat můj velký plán lásky a milosrdenství.

Nadešly moje i vaše časy.

Ukažte se všem jako moje malé děti, jako kněží mně zasvěcení, jako apoštolové těchto posledních časů.

Vaše světlo musí stále více zářit ve velké temnotě, která příkrývá lidstvo a která prostoupila i církev.

Vaše kněžská láska ať je znamením mé mateřské přítomnosti mezi vámi.

Vaše kněžská láska ať sestoupí jako nebeská rosa na toto ubohé lidstvo, nemocné a raněné, vzdálené od Boha, obětí materialistické a bezbožecké civilizace; lidstvo, které žije v otroctví hříchu, nenávisti, bezuzdného egoismu a nečistoty.

Vaše kněžská láska ať je příjemným balzámem na hluboké a krvácející rány těchto vašich časů.

Vyjděte z tohoto večeřadla, jděte do všech částí světa a hledejte moje ubohé děti, které zbloudily, a přineste je všechny do bezpečného ovčince mého Neposkvrněného Srdce.

Vezměte za ruku děti vystavené takovým nebezpečím, oběti lstivých úkladů mého Protivníka; dejte posilu a odvalu mladým, aby odolali všem laciným svodům požitku a nečistoty; buďte oporou rodinám, aby žily ve svatosti a lásce, stále otevřené daru života, a tak ať jsou uchráněny velkých zel rozvodu a potratu; přiveďte do domu nebeského Otce tolik mých hříšných dětí; poskytněte slabým pomoc, nemocným posilu, zoufalým naději.

Vaše kněžská láska ať je odleskem lásky Božského milosrdného Srdce Ježíšova a mého Neposkvrněného Srdce vůči tomuto tak nemocnému lidstvu.

Vaše kněžská láska ať sestoupí jako nebeská rosa na trpící a rozdělenou církev, která nese kříž na Kalvárii své očisty a mučednictví.

Proto vás žádám, abyste v církvi byli právě mou vlastní mateřskou milosrdnou přítomností.

Buďte pevnou oporou papeži a pomozte mu nést jeho kříž, který se stal dnes tak těžkým.

Pomáhejte vašim biskupům modlitbou, svou láskou a dobrým příkladem.

Nade všechno vaše kněžská láska ať je rosou, která mírní hluboké rány tolika vašich kněžských spolubratří, kteří podlehli pod břemeno velkých těžkostí této doby, očisty a velkého soužení.

Nikoho nesudte. Milujte všechny s něžností mého mateřského Srdce.

Stáváte se tak vzácnými nástroji triumfu mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Tak vytváříte nové srdce nové církve, které já formuji v nebeské zahradě svého Neposkvrněného Srdce.

Velikou radost dělá mému Srdci závazek, který činíte, a práce, kterou věnujete stále většímu šíření mého díla Mariánského kněžského hnutí ve vašich krajích. Buďte horliví v rozmnožování večeradel modlitby, o které jsem vás žádala, všude: mezi kněžími, věřícími a v rodinách. Nuže, spolupracujte každý den na uskutečňování mého velkého plánu záchrany a milosrdenství.

Vyjděte z tohoto večerada obnovení Duchem Svatým jako odvážní apoštolové druhé evangelizace, ke které vás volám. Já jsem stále s vámi. Vedu vás bezpečně po cestě, kterou ještě musíte jít.

S vašimi drahými, se všemi, kteří jsou vám svěřeni, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Rubbio (Vicenza), 15. srpna 1992

Nanebevzetí Panny Marie

Paprsky mé záře

„Hleďte, milované děti, na nebeskou záři mého těla vzatého do nebeské slávy a kráčejte se mnou k bezpečnému přístavu vašeho osvobození, které je už tak blízko.

Vy jste mou radostí a mou korunou.

Vy jste zářícími hvězdami, které dávají ještě větší lesk mému královskému plášti.

Proto vás zvu, abyste tento den prožili se mnou společně se svatými dušemi v nebi a s blaženými dušemi, které se očisťují v očištku.

Dnes jásají andělé a všechny andělské zástupy, když v nebeském světle patří na mé slavné a oslavené tělo, svatí v nebi se radují, duše v očištku se zachvívají rados-

tí a církev putující a trpící, která jde pouští světa a dějin, je posilněna ve své naději a dostává útěchu uprostřed tolika svých útrap.

Přinášejte všude balzám mého mateřského povzbuzení.

Šířte moje světlo do hluboké tmy, která vás zahaluje.

Vy jste paprsky mé záře.

Chci, aby se tyto paprsky skrze vás šířily do všech stran a aby jako nebeská rosa padaly na ubohé lidstvo, které je nyní pod mocí Zlého, a na mou církev, která prožívá čas svého bolestného utrpení.

Šířte paprsky víry v těchto dobách velkého odpadu; paprsky naděje ve světě proniknutém materialismem a zoufalým hledáním požitků; paprsky lásky uprostřed egoismu, nenávisti a veliké netečnosti vůči slabým, chudým a trpícím; paprsky čistoty uprostřed tak rozšířené nečistoty; paprsky mlčení v povyku ohlušujících hlasů; paprsky modlitby uprostřed všeobecné rozmařilosti; paprsky pokory uprostřed takové pýchy a paprsky poslušnosti uprostřed tak rozšířené vzpoury.

Nechte všude sestoupit paprsky mé slávy, vy, kteří jste trpytivými hvězdami mého zářícího mateřského pláště.

Tak vytvářejte novou církev, ze všech stran shromažďujte moje děti, které jsou pozvány, aby tvořily součást malého zbytku věrných. Ukratke čas svého nejtvrďšího otroctví a připravte srdce a duše k přijetí Pána, který přichází.

V tento den, ve kterém se nebe sjednocuje se zemí, já vás utvrzuji ve svém plánu. Přijímám vás do hlubin svého Neposkvrněného Srdce a vytrvale vás vedu po cestě vašeho osvobození, abyste nakonec dospěli k novým nebesům a k nové zemi.“

Milán, 8. září 1992

Narození blahoslavené Panny Marie

Vaše kněžská věrnost

„Přemilí synové, jásejte s celou církví na zemi i na nebi v rozjímání o radostném tajemství narození vaší Matky.

Dívejte se na vaši Matku ještě jako na dítě a kolem mé kolébky položte vzácnou korunu *vaší kněžské věrnosti*.

Buďte věrnými kněžími!

Buďte věrni svému povolání, které vás zavazuje být služebníky Krista a jeho evangelia.

Jako já jsem byla už jako maličká věrná volání Božímu a odpovídala jsem na jeho plán, který měl se mnou od věčnosti, tak i vy musíte být věrni svému kněžskému povolání.

Jste-li maličci, zůstáváte věrní.

Jste-li chudí, zůstáváte věrní.

Jste-li učenliví, zůstáváte věrní.

Vaše nebeská Matka má za úkol všechny vás vést cestou *vaší kněžské věrnosti*.

– *Buďte věrní službě slova.*

Kolik je dnes kněží, kteří se stávají obětmi tolika bludů! Těmto bludům se učí, šíří se a propagují jako nová kulturní pojetí pravdy. A tak se snadno přijímají a velký počet mých dětí vzdalují od pravé víry.

Vaše časy jsou doby předpověděné božským Písmem. Dnes povstává mnoho falešných učitelů, kteří učí bajkám a věřící odvádějí od pravdy evangelia.

Vy hlásejte vždycky a s odvahou Ježíšovo evangelium do posledního písmene.

Tak zůstaňte v pravé víře a pomáhejte malému zbytku, aby zůstal pevný v jistotě víry v těchto dobách všeobecného odpadu.

– *Buďte věrní službě milosti.*

Ježíš vás důvěrně přidružil k vykonávání svého věčného kněžství, aby božský dar milosti mohl sestoupit do duší všech vykoupených. To vyplníte udělováním svátostí, které ustanovil Kristus jako účinné prostředky k udělení milosti.

Buďte věrní službě svátostí, zvláště svátosti smíření, jejímž úkolem je vrátit milost těm, kteří ji ztratili, protože se dopustili smrtelných hříchů.

Dnes se tato tak cenná a nutná svátost v církvi ztrácí.

Pastýři církve, biskupové, Kristem postavení do čela jako vůdcové svého stádece, otevřete oči na toto zlo, které se všude v církvi šíří jako strašná rakovina.

Zasáhněte s odvahou a horlivostí, aby svátost smíření znovu rozkvetla v celé své plnosti a duším se tak pomohlo žít v milosti a aby se církev uzdravila z krvácejících ran hříchů a svatokrádeží, které ji celou pokrývají jako malomocnou.

– *Buďte věrní službě modlitby.*

Ježíš se ustavičně obětuje a přimlouvá se u Otce vaším prostřednictvím.

Jak v této době zanedbává modlitbu tolik mých kněží!

Kdybyste mýma očima viděli, jak je v církvi rozšířena a jak je hluboká tato její vnitřní rána, také vy byste se mnou prolévali hodně slz!

Už se nemodlí.

Modlitba je pohlcena akcí. Do aktivity a do pastoračního programování se vkládá celá účinnost apoštolátu.

Zapomínáte, že vy sami od sebe nemůžete učinit nic a že je to jedině Ježíš Kristus, který vaším prostřednictvím působí a zachraňuje.

Zapomínáte, že jste „služebníci neužiteční“, ubozí a hříšní.

Vraťte se k modlitbě!

Ježíše Svátostného učíte středem své modlitby, tajemstvím svého života, duší veškeré své apoštolské činnosti.

Dnes vás žádám, abyste mi darovali *svou kněžskou věrnost* – jako věnec, který položte okolo mé kolébky, do které jsem uložena ve chvíli svého pozemského narození.

A buďte stále maličci, jako je dnes vaše Matka jako dítě.

Jen když zůstanete stále dětmi, podaří se vám v těchto posledních časech zůstat věrnými kněžími.“

Čas mé velké bolesti

„Přemilí synové, zůstaňte dnes se mnou, vaší Matkou bolestnou, která vás porodila pod křížem, na kterém umřel pro vaši spásu můj Syn Ježíš.

Jsem Matka bolesti.

Vstupte dnes do hlubokého tajemství mé opuštěnosti, abyste pochopili, jak se moje duchovní a univerzální mateřství uskutečňuje především v lásce a bolesti.

V lásce vůči vám všem, mé děti!

V bolesti pro vaše bolesti, pro velká nebezpečí, která vám hrozí, pro mnoho utráp těchto posledních časů velkého soužení.

Proto dny, které právě prožíváte, znamenají také *čas mé velké bolesti*.

– *Je čas mé velké bolesti pro církev*, mou tak milovanou dceru.

Kolik trpí církev v těchto dobách, když nese svůj velký kříž a vystupuje na krvavou Kalvárii svého utrpení a své krvavé oběti!

Nikdy ještě církev nebyla ve všem tak podobná mému synu Ježíši jako dnes. Je mu podobná v osamocení a opuštěnosti. Je mu podobná v zapírání a zrazování. Je mu podobná v potupách a v odsouzení. Je mu podobná v ukřižování a v jeho agonii.

Toto je čas mé velké bolesti pro církev, protože nastal čas jejího utrpení výkupného.

– *Je čas mé velké bolesti pro lidstvo*, které je tak nemocné a stalo se otrokem zlých duchů.

Ďábelské síly ovládají zemi a všude přinášejí špatné plody svého temného panování. Tak se toto lidstvo vrátilo k pohanství po téměř dvou tisíciletích od svého vykoupení a od prvního zvěstování evangelia spásy.

Nevěra a bezbožnost je pokrývají. Hříchy je zraňují. Zlo je otravuje. Ovládá je pýcha. Svádí je nečistota. Egoismus a nenávisť je spoutávají řetězy. Satan je činí stále více svým otrokem a vládne v něm svou ďábelskou mocí.

Toto je čas mé velké bolesti pro celé toto ubohé lidstvo, ovládané duchy zla, protože už pro ně nastal čas jeho velkého trestu.

– *Je čas mé velké bolesti pro vás, mé děti!*

Jak těžkým se stává v těchto dnech břemeno vašeho utrpení!

Plácícíma očima se dívám na děti předčasně zasvěcené do zkušeností zla a hříchu. Na mladé lidi podvedené a zrazené společnostmi, ve které žijí, kterým se předkládají falešné hodnoty a kteří se už stali oběťmi nečistoty a drog.

Dívám se na rodiny rozdělené a zničené. Na chudé, kteří umírají hladem. Na zmučené a zabitě válkou. Na nemocné, kterým se neposkytuje péče a pomoc. Dívám se na opuštěné, osamocené, na zoufalé, v agonii, umírající. Jako Matka jsem dnes u každého, kdo sténá pod tíhou svého kříže.

Nikdy vás neopustím. Jsem s vámi zvláště ve chvíli vaší největší nouze. Toto je čas mé největší bolesti pro vás všechny, mé ubohé děti, protože nastal čas vašeho největšího utrpení.

Hleďte útočiště ve mně.

Běžte do bezpečného útočiště v mém Neposkvrněném Srdci, protože musíme spolu prožívat čas největší zkoušky, který právě nastal pro vás, pro církev a pro celé lidstvo.“

Milán, 2. října 1992
Svátek Andělů strážných

Ohlášení tří andělů

„Dnes jsou andělé světla mého Neposkvrněného Srdce u vás, moji přemilí a děti mně zasvěcené.

Je jejich svátek.

Čtěte je, vzývejte je, žijte stále s nimi – nebeský Otec vám je dal jako vaše strážce a ochránce.

Dnes je jejich čas.

Tomuto poslednímu údobí očisty a velkého trápení odpovídají zvlášť silné projevy andělů Páně.

Vstoupili jste do nejbolestnější a nejnesnadnější fáze bitvy mezi duchy dobrými a duchy zlými, mezi anděly a démony. Je to hrozný zápas, který se odehrává kolem vás a nad vámi. Vy, ubohé pozemské bytosti, jste do něho strženi, a tak pociťujete obzvláště silně nástrahy, které vám kladou zlí duchové, aby vás svedli na cesty hříchu a zla.

To jsou tedy časy, ve kterých musí dojít také k silnější a neustálé akci vašich andělů strážných.

Modlete se k nim často, naslouchejte jim učenlivě, následujte je v každém okamžiku.

Kult úcty a chvály andělů strážných musí být v církvi rozsáhlejší a slavnější.

Oni mají opravdu za úkol dát vám zprávu – tak očekávanou – o vašem blízkém osvobození.

Zprávu tří andělů očekávejte s důvěrou, přijměte ji s radostí a následujte ji s láskou.

– Vaše osvobození bude spadat v jedno s koncem nepravosti, s úplným osvobozením veškerého stvoření z otroctví hříchu a zla.

Až se to stane, bude to něco tak ohromného, že to nebylo od počátku světa. Bude to jako druhý poslední soud. Každý uvidí svůj vlastní život a své skutky v Božím světle.

První anděl má za úkol všem ohlásit toto poselství.

„Vzdejte Bohu slávu, poslouchajte ho, chvalte ho, neboť přišel okamžik, kdy bude soudit svět. Klekněte před tím, který učinil nebe, zemi, prameny i moře.“

– Vaše osvobození spadne v jedno s porážkou satana a každého zlého ducha.

Všichni démoni a duše zavržených, kteří se v této době rozlili do všech částí světa k záhubě a zavržení duší, budou zahnáni do pekla, které opustili, a nebudou už moci škodit.

Veškerá satanova moc bude zničena.

Druhý anděl má za úkol oznámit toto poselství. „Padl, padl velký Babylon, který dával pít všem národům z opojného vína svého smilství.“

– Vaše osvobození spadne v jedno především s odměnou, kterou dostanou všichni, kteří zůstali věrni ve velké zkoušce, a s velkým trestem, který stihne ty, kdo se dali svěst hříchem a zlem, nevěrou a bezbožností, penězi a rozkošemi, egoismem a nečistotou.

Třetí anděl má za úkol oznámit velký trest.

„Kdo uctívá šelmu a její sochu, kdo obdržel její znak na čelo a na ruku, bude pít víno Božího hněvu z kalicha jeho strašného soudu. A bude mučen v přítomnosti Beránka a svatých andělů ohněm a sírou. Kouř jejich trápení neskončí nikdy. Kdo se klaní šelmě a její soše, kdo obdrží znak jejího jména, nebude mít pokoje ani ve dne, ani v noci.“

Pevnost těch, kteří náležejí Pánu, kdo žijí podle Božích přikázání a zůstávají věrni Ježíši, bude podrobena tvrdé zkoušce v této poslední době velkého trápení, označené jako konec nepravosti, jako porážka satana a trest bezbožných.

Proto vás vyzývám, abyste byli zvlášť sjednoceni se svými anděly strážnými v modlitbě, v naslouchání jejich hlasu a v učenlivém přijímání jejich bezpečného vedení po cestě dobra a svatosti.

V těchto bouřlivých dobách, ve kterých vládne satan s celou svou temnou mocí, je úkolem andělů světla a mého Neposkvrněného Srdce vést vás cestou stálosti a věrnosti Ježíši, v zachovávaní Božích přikázání a v cvičení všech ctností.

Dnes vám spolu s vašimi anděly strážnými žehnám s radostí Matky, které jste útěchou a kterou stále více oslavujete.“

Blumenfeld (Německo), 7. října 1992

Svátek Panny Marie, Královny posvátného růžence

Anděl s klíčem a řetězem

„Dnes tě potkávám zde v sídle mého Hnutí v Německu při večeřadle s kněžími a věřícími zasvěcenými mému Neposkvrněnému Srdci.

Uctíváte mě jako Královnu posvátného růžence.

Růženec je moje modlitba. Z nebe jsem přišla vás o ni požádat, protože je to zbraň, kterou musíte používat v těchto dobách velké bitvy. A je to znamení mého jistého vítězství.

Moje vítězství se dovrší, až satan se svým mocným vojskem všech duchů pekelných bude uzavřen ve svém království tmy a smrti, odkud už nebude moci vycházet, aby škodil světu.

Proto musí z nebe sestoupit anděl, kterému bude dán klíč od propasti a řetěz, kterým spoutá velkého draka, starého hada, satana, se všemi jeho přívrženci.

Anděl je duch, který je poslán Bohem, aby vykonal zvláštní poslání.

Já jsem Královna andělů, protože právě v mém osobním plánu je poslání od Pána, abych splnila největší a nejdůležitější poslání, zvítězit nad satanem. Opravdu už od počátku jsem předpověděna jako Ta, která je nepřítelem hada, Ta, která proti němu bojuje, Ta, která mu nakonec rozdrť hlavu. „Nepřítelství položím mezi tebe a ženu, mezi potomstvo tvé a její. Ona ti rozdrť hlavu, zatímco ty se budeš pokoušet uštknout ji do paty.“ Mým potomstvem je Kristus. V něm, který zjednal vykoupení a osvobodil vás z otroctví satanova, v něm se uskutečňuje mé úplné vítězství. Proto mně byl svěřen klíč, kterým je možné otvírat a zavírat bránu pekelné propasti.

Klíč je znamení moci, kterou má pán a hospodář místa, které mu náleží. V tomto smyslu tím, kdo má klíče od stvořeného, je vtělené Slovo, protože skrze něho všechno bylo stvořeno, a proto Ježíš Kristus je Pán a Král celého vesmíru, to je nebe, země a pekla. Jedině můj syn Ježíš má klíče od pekelné propasti, protože on sám je klíčem Davidovým, který otevře, a nikdo už nemůže zavřít, který zavře, a nikdo už nemůže otevřít. Ježíš předává tento klíč, který představuje jeho božskou moc, do mé ruky, protože mně jako jeho Matce, Prostřednici mezi vámi a mým Synem, byl svěřen úkol přemoci satana a jeho mocné vojsko zla. Tímto klíčem já mohu otevřít a zavřít bránu pekelné propasti.

Řetěz, kterým musí být spoután velký Drak, tvoří modlitba se mnou a skrze mne. Touto modlitbou je svatý růženec. Řetěz, který má opravdu za úkol předně omezit činnost, pak uvěznit a konečně zmařit každou činnost toho, který jím bude svázán.

– Úkolem řetězu svatého růžence je především *omezit působení* mého Protivníka. Každý růženec, který se modlíte se mnou, působí omezení působení Zlého, vytržení duší z jeho zlovolného vlivu a dává větší sílu expanzi dobra v životě tolika mých dětí.

– Řetěz svatého růžence působí také *uvěznění satana*, to znamená, že způsobuje bezmocnost jeho působení a zmenšuje a oslabuje stále víc sílu jeho ďábelské moci. Proto každý růženec, který se dobře pomodlíte, je tvrdou ranou moci zla, bourá část jeho království.

– Řetěz svatého růžence nakonec jako svůj výsledek *učiní satana zcela neúčinným*. Jeho velká moc bude zničena.

Všichni zlí duchové budou zahnáni do jezera ohně a síry, já zavřu bránu klíčem moci Kristovy, a tak už nebudou moci vyjít na svět a škodit duším. Pochopte tedy, moji přemilí synové, proč v těchto posledních časech bitvy mezi mnou, Ženou oděnou sluncem, a velkým Drakem vás žádám, abyste rozmnožovali všude večeradla modlitby s recitováním svatého růžence, s rozjímáním o mých slovech a se zasvěcením mému Neposkrvněnému Srdci. Těmito večeradly dáváte své nebeské Matce

možnost mít účast na spoutání satana, abych tak mohla splnit své poslání – rozdrtit jeho hlavu, to je porazit jej navždy, zavřít jej do jeho propasti ohně a síry.

Prostá a křehká šňůrka svatého růžence tvoří pevný řetěz, kterým učiním svým věznem temného pána světa, nepřítele Boha a jeho věrných sluhů. Tak bude ještě jednou poražena pýcha satana mocí maličkých, pokorných a chudých.

Tím, že vám dnes oznamuji, že je už blízko toto mé velké vítězství, které vás přivede k vaší jistě svobodě, dávám vám útěchu své mateřské přítomnosti mezi vámi a žehnám vám.“

Milán, 13. října 1992

75. výročí posledního zjevení ve Fatimě

Pozvedněte oči k nebi

„Pozvedněte oči k nebi,“ řekla jsem malé Lucii na konci svého posledního zjevení 13. října 1917 ve Fatimě v chudé Cova da Iria. A ona se obrátila k nescíslnému davu a vybidla všechny, aby se dívali ke slunci.

Začínal onen mimořádný úkaz, na který se všichni dívali v pohnutí a který je zván „slunečním zázrakem“.

Bylo to potvrzení pravosti mých zjevení.

Bylo to znamení, které mělo ukázat všem, že vaše nebeská Matka sestoupila z nebe jako „Žena oděná sluncem“.

Pozvedněte oči k nebi, opakuji vám dnes, kdy prožíváte události, které jsem vám předpověděla ve Fatimě.

– *Pozvedněte oči ze světa*, ve kterém žijete, ze světa tak zkaženého, zatvrzelého egoismem, nenávistí, hříchem a bezbožností, tak rozšířenou.

– *Pozvedněte oči od tohoto lidstva*, posedlého duchem zla, které vytvořilo civilizaci bez Boha a které se klaní falešným bůžkům peněz a požitků, nadutosti a pýchy, násilí a nečistoty.

– *Pozvedněte oči z časů bolestné očisty a velkého soužení*, které právě prožíváte.

Tyto vaše časy jsou zlé, protože lidská srdce se stala zlými, uzavřenými, chladnými, tvrdými a proniknutými velkým suchopárem.

Nad tímto světem, nad tímto lidstvem, v těchto časech satan založil své království a vládne v něm bezpečně jako pán.

Síly zla s pomocí temných sil ateismu a zednářství dosáhly svého vítězství.

Co máte dělat vy, moje ubohé děti, vystavené tak velkým nebezpečím a tak milované a chráněné vaší nebeskou Matkou?

Pozvedněte oči k nebi, protože vaše vysvobození je blízko.

Z nebe vám přijde nová éra světla a svatosti.

Z nebe vám přijde definitivní porážka satana a celého jeho mocného vojska zla.

Z nebe vám přijde Kristus v záři své slávy, přijede na bílém koni své božské moci. Dnes, kdy si připomínáte výročí zjevení vaší nebeské Matky jako Ženy oděné sluncem, vás všechny vyzývám, abyste pozvedli oči k nebi, protože na otevřeném nebi se objevil bílý kůň. Ten, kdo na něm seděl, se jmenuje Věrný a Pravdivý, protože soudí i vede válku spravedlivě.

Jeho oči – planoucí oheň, na jeho hlavě mnoho čelenek. Má napsáno jméno, které zna jenom on sám. Je oblečen do šatů nasáklých krví a jeho jméno: Slovo Boží.

A s ním nebeské vojsko na bílých koních, oblečené do skvěle bílého kmentu. Z úst mu vychází ostrý meč, aby jím bil národy.

Bude jim vládnout železným prutem. On šlape ve vinném lisu trestajícího hněvu vševládného Boha.

Na plášti a na boku má napsáno svoje jméno: Král králů a Pán pánů. Pozvedněte tedy oči k nebi, moji přemilí a děti mně zasvěcené, protože ve světlých oblacích přijde k vám můj Syn Ježíš v záři své slávy, aby mezi vámi zřídil své Království lásky, svatosti, spravedlnosti a pokoje.“

Dongo (Como), 2. listopadu 1992

Památka všech zemřelých

V hodinu vaší smrti

„Přemilí synové, dnes se shromažďujete ve vzpomínce na své bratry, kteří vás předešli se znamením víry a nyní spí spánkem pokoje.

Jak velký je počet mých přemilých synů a dětí zasvěcených mému Neposkrvněnému Srdci, kteří už odpočívají v Pánu!

Mnozí z nich se podílejí na plnosti radosti, v dokonalém vlastnění Boha, a spolu s andělskými sbory jsou světlý, která se třpytí ve věčné blaženosti ráje!

Mnozí jsou v očištění s jistotou, že jsou navždy spaseni, avšak ještě v očistném utrpení, protože jejich vlastnění Boha není ještě plné a dokonalé.

Dnes vám chci říci, že tito vaši bratři jsou vám obzvláště blízcí a tvoří nejcennější část mého vítězného šiku.

Můj šik je jednotný a jediný, jako je jediná moje církev, sjednocená v radostné zkušenosti společenství svatých.

Svatí se za vás přimlouvají, osvěčují vaši cestu, pomáhají vám svou nejčistší láskou, chrání vás před podlými nástrahami, které vám chystá můj Protivník, a s chvěním očekávají okamžik setkání s vámi.

Duše v očištění se za vás modlí, obětují svá utrpení pro vaše dobro, a vaše modlitby jim pomáhají vysvobodit se z oněch lidských nedokonalostí, které brání vejít do věčné radosti ráje.

Svatí, kteří zde na zemi žili své zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci a uvíjeli věnec lásky, aby ulehčili v bolestech vaší nebeské Matce, vytvářejí zde nahoře mou nejkrásnější korunu slávy.

Jsou u mého trůnu a následují vaši nebeskou Matku, kamkoli jde.

Duše v očistci, které byly na zemi v mém šiku, jsou nyní ve zvláštním spojení se mnou, pociťují zvláštním způsobem mou přítomnost, která oslazuje hořkost jejich utrpení a zkracuje čas jejich očisty.

Já sama přicházím vzít do své náruče tyto duše a zavést je do světla ráje, které nemá sobě rovného.

Tak jsem pořád u vás všech, moji přemilí a děti zasvěcené mému Srdci, po čas vaší bolestné pozemské pouti, zcela zvláštním způsobem jsem však u vás *v hodinu vaší smrti*.

Kolikrát jste mi při svatém růženci opakovali tuto modlitbu: „Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i *v hodinu smrti naší!*“

To je vzývání, kterému naslouchám s velkou radostí a vždycky je vyslyším.

Jestliže jsem jako matka u každého z mých dětí v hodině smrti, jsem především u vás, kteří jste svým zasvěcením stále žili v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce.

V hodině vaší smrti jsem vám nablízku se září svého oslaveného těla, беру vaše duše do svého mateřského náručí a nesu je před svého Syna Ježíše k jeho osobnímu soudu.

Uvažte, jak radostné musí být setkání s Ježíšem pro ony duše, které k němu přicházejí, představené samou jeho Matkou!

Protože já je přikrývám svou krásou, dávám jim vůni své svatosti, nevinnost své čistoty, bělostný oděv své lásky a tam, kde zůstala nějaká poskvrna, snažím se svou mateřskou rukou ji smazat a přidat tam onoho lesku, který by jí dovolil vstoupit do věčné blaženosti ráje.

Blahoslavení, kteří umírají tak blízko vaší nebeské Matky! Ano, blahoslavení, protože umírají v Pánu, najdou odpočinek od svých námah a doprovodí je dobro, které vykonali.

Moji přemilí a vy, děti zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci, zvu vás dnes, abyste se rozhodli pro velice důvěrný vztah ke mně ve svém životě, chcete-li zakusit velké radosti spatřit mne u sebe, abych vzala do své náruče vaše duše *v hodinu vaší smrti*.“

San Marco (Udine), 22. listopadu 1992
Slavnost Ježíše Krista, Krále veškerenstva

Výrok Hospodinův

„Synové přemilí, dnes máte účast na velké radosti církve nebeské i pozemské, která se ve spojení s kůry andělské hierarchie vrhá na kolena úkonem hlubokého klanění Ježíši Kristu, Králi veškerenstva.

– Ježíš Kristus je Král, protože je věčné Slovo, jednorozený syn Otce, obraz jeho podstaty, lesk jeho slávy.

Skrze něho všechno je stvořeno, a proto všechno, co existuje – s výjimkou Boha – je podrobno jeho královskému univerzálnímu panování.

„*Výrok Hospodinův* mému Pánu: Zasedni po mé pravici, já ti položím tvé nepřátele za podnož k nohám.

Hospodin vztáhne žezlo tvé moci ze Siónu: panuj uprostřed svých nepřátel! (Ž 110,1–2)

Tobě patří vláda v den tvé moci, ve svaté záři. Z lůna jitřenky jako rosu jsem tě zplodil.“

– Ježíš Kristus je Král, také pro své vítězství.

Vskutku v okamžiku vtělení Slovo přijímá ve své Božské Osobě lidskou přirozenost a v této hypostatické jednotě je lidství pozvednuto k osobní jednotě se samým Božstvím.

Dílem Vykoupení, dokončeným na Kalvárii, Ježíš osvobozuje stvořený vesmír z otroctví satana, do kterého upadl pro hřích spáchaný prvním člověkem. Sám platí na kříži povinnou výkupní cenu Boží Spravedlnosti.

Tak celý vesmír, vykoupený z moci Zlého a opět přivedený do plného společenství života s nebeským Otcem, patří ke královskému panství Kristovu a má účast na jeho plánu vítěze nad hříchem a smrtí, Syna Božího a obyvatele nebeského Jeruzaléma.

„Já jsem První a Poslední, ten, který žije. Byl jsem mrtvý, ale nyní žiji navždy a mám moc nad smrtí a nad peklem.

Vítězi, který vytrvá až do konce mého díla, dám vládu nad národy. Bude je pást s železnou holí a rozbije je jako hliněné nádoby toutéž mocí, která mi byla dána od mého Otce. A dám mu hvězdu jitřní.

Nevymažu jeho jméno z knihy života, ale přiznám se k němu před svým Otcem a před jeho anděly.

Vítěze učiním sloupem v chrámu mého Boha a nikdy z něho nevyjde. Vryji do něho jméno svého Boha a jméno svatého města, nového Jeruzaléma, který sestupuje z nebe od mého Boha spolu s mým novým jménem.“

– Ježíš Kristus je Král, protože k jeho božskému poslání patří přivést stvořený vesmír k dokonalé oslavě Otcově tím, že ho očistí spalujícím ohněm Ducha Svatého, aby byl úplně osvobozen od každého Ducha zla, od každého stínu hříchu a aby se tak mohl otevřít zázraku nového pozemského ráje.

Pak bude Otec oslaven a jeho jméno bude posvěceno ve všem stvořeném.

V tomto stvoření obnoveném dokonalou jednotou života s Otcem Ježíš Kristus zbuduje své království slávy, aby dílo jeho božského Vykoupení mělo své dokonalé dovršení.

Duch Svatý otevře srdce i myslí tak, aby všichni mohli plnit vůli Otce a Syna tak, aby jako v nebi tak i na zemi byla dokonale plněna Boží vůle.

Aby se dospělo k těmto novým nebesům a k této nové zemi, je třeba projít bolestnou a krvavou zkouškou očisty, velkého soužení a trestu.

Moji přemilí a děti zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci, naslouchejte slo-
vům své nebeské Matky, která vás sladce připravuje a vede k prožívání těchto udá-
lostí, protože už přišly ty časy, které vám předpověděl prorok Zachariáš.

„*Výrok Hospodinův.* Budou bít pastýře a stádo se celé rozprchne. K maličkým
však obrátím svou ruku.

Výrok Hospodinův. Z celé země budou dvě třetiny vyhlazeny, zajdou. Třetina bu-
de zachována.

Tu třetinu však provedu ohněm. Očistím ji, jako se čistí stříbro, a přezkouším ji,
jako se zkouší zlato.

Bude vzývat mé jméno a já ji vyslyším. Řeknu: Toto je můj lid. A on řekne: Hos-
podin je můj Bůh.“

V tomto dni, kdy oslavujete liturgickou slavnost Ježíše Krista, Krále vesmíru,
vás vyzývám, abyste mu vzdali svůj hold hrdinské víry, pevné naděje a horoucí lás-
ky v očekávání jeho slavného návratu, který vás přivede k vašemu blízkému osvo-
bození.

Poněvadž – jak dosvědčuje Písmo svaté – „Ježíš Kristus je svědek věrný, prv-
ní vzkříšený z mrtvých, hlava králů země. Ježíš Kristus nás miluje a osvobodil nás
od našich hříchů obětí svého života. Učinil, abychom kralovali s ním jako kněží ve
službě Boha, jeho Otce. Jemu buď sláva a moc na věky. Amen.

Pozor! Ježíš Kristus přijde v oblacích a všichni ho uvidí, i ti, kteří ho zabili. Ná-
rody země budou šokovány.

Ano, amen.

Já jsem První a Poslední, praví Bůh, Pán, který je, který byl a který přichází,
Vládce nad celým vesmírem.“

S radostí Matky, která vidí, že je stále více poslouchána a následována svými ma-
lými dětmi po cestě mnou vytyčené, jako Prorokyně těchto posledních časů, kte-
ré právě prožíváte, s mým Synem Ježíšem Kristem, dnes vroucně uctívaným v jasu
své božské královské důstojnosti, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Sva-
tého.“

Sant' Omero (Teramo), 8. prosince 1992

Svátek Neposkvrněného Početí

Svaté Město

„Dnes o mně rozjímáte s radostí v záři mého Neposkvrněného Početí. Moji
přemilí synové, nechte se přitahovat neposkvrněným světlem vaší nebeské Matky
a běžte za příjemnou vlnou mé nebeské vůně.

Protože jsem bez hříchu, Otec na mne obrátil svůj pohled zalíbení, Slovo si mě
vyvolilo, abych se stala jeho Matkou, a Duch Svatý se se mnou sjednotil poutem
snoubenecké lásky.

Tak jsem vstoupila do samého srdce Nejsvětější Trojice.

Protože jsem bez hříchu, božská Trojice mne vyvolila jako Vojevůdkyni a Vítěze ve strašném zápase proti satanovi a všem duchům zla.

Protože jsem bez hříchu, Ježíš mě důvěrně zapojil jako Matku do svého plánu Vykoupení a svěřil mi jako dceru celé lidstvo, které vykoupil a spasil.

Jsem tedy Matkou lidstva.

K mému poslání nové Evy a k mému úkolu Matky patří přivádět celé lidstvo k plnému společenství života s Bohem; pomáhám mu rodit se a růst v milosti a ve svatosti.

Proto především mně patří úkol vzdalovat od vás, od církve a od lidstva temný stín hříchu a zla, všechny vést ke *Svatému Městu* čistoty a lásky.

Světlem tohoto *Svatého Města* je samo světlo Otcovo. Sluncem, které zahřívá, je neposkvřený Beránek, z jehož srdce vycházejí planoucí paprsky ohně a lásky. Oddechem je vánek Ducha Svatého, který dává život a všechna stvoření pobízí ke zpěvu slávy a nebeských harmonií.

Toto je úkol svěřený vaší nebeské Matce.

– *Svaté Město* se musí upevnit především v srdcích a duších, to je v životě všech mých dětí.

To se stane, když vy se zbavíte všech pokušení ke zlu a vášním a poskytnete prostor lásce k Bohu, která vás povede k životu ve stálém společenství života s ním.

Osvobodte se tak od otroctví hříchu a prožijte onu zkušenost milosti, čistoty a radosti, která byla habituální podmínkou života Adamova, dříve než podlehl úkladům hada a svému prvnímu pádu. Budete tedy pít z pramene, který vyvěrá z ráje.

Budete vítězi nad Zlým a nad zlem. Vejdete v držení dober, která vám připravil Pán; sami se stanete syny Nejvyššího.

„Bůh ze svého trůnu řekl: – Nyní obnovuji všechno.

Co říkám, je pravdivé a hodné, aby se tomu věřilo. Já jsem Začátek a Konec, První a Poslední.

Tomu, kdo žízní, dám zdarma vodu života. Vítězům bude patřit tato část dober. Já budu jejich Bohem a oni budou mými dětmi.“

– *Svaté Město* musí zazářit také v církvi, očištěné od všech svých slabostí, osvobozené od skvrn nevěrnosti a odpadu, posvěcené svým bolestným utrpením a krvavou obětí.

Církev tedy bude zase celá krásná, bez poskvrny a bez vrásek, k podobě vaší neposkvřené Matky.

V církvi, očištěné a úplně obnovené, zazáří ve své velké moci jediné Světlo Krista, který je bude šířit do všech částí země, a tak všechny národy k ní přiběhnou k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

„Duch mne přenesl na velkou horu, velmi vysokou, a anděl mi ukázal Jeruzalém, *Svaté Město*, které patří Pánu.

Sestupoval z nebe, od Boha. Měl Boží lesk, třpytil se jako drahokam, jako kryštal drahého kamene.

Město nepotřebuje slunce ani luny k osvětlení, protože je osvěcuje lesk Boha a Beránek je jeho světlem.

Národy připutují k jeho světlu a pozemští králové do něho přinesou svá bohatství.

Brány nebudou nikdy za dne uzavřeny a noc už tam nebude. Do něho budou přinesena bohatství a pocty národů.

Nic nečistého tam nemůže vstoupit, nikdo, kdo praktikuje korupci nebo páchá hřích. Vejdou tam jenom ti, kteří jsou zapsáni v knize života, která patří Beránkovi.“

– *Svaté Město* musí nakonec shromáždit lidstvo vykoupené a spasené, když po očistě, velkém soužení a hrozném trestu bude úplně vysvobozeno z otroctví sata-na, hříchu a zla.

V těchto posledních dobách se boj proti satanovi a jeho mocnému vojsku všech zlých duchů stane drsnějším a krvavějším, protože žijete pod těžkým jhem jeho univerzálního panství.

Pochopte tedy, jak k mému úkolu Ženy oděné sluncem, vítěze nad satanem, patří spoutat velkého Draka, vrhnout ho do jeho ohnivé tůně, odkud už nebude moci vyjít a škodit ve světě.

V něm bude vládnout Kristus.

Ježíš se vrátí ve slávě, aby všechno stvoření přivedl k plnému lesku svého nového pozemského ráje.

Hříšné město už bude pryč, a tak všechno stvořené se s radostí otevře k přijetí *Svatého Města*, nového Jeruzaléma, který sestoupil z nebe a je trvalým přebýváním Boha s lidmi.

„Viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo.

Viděl jsem od Boha z nebe sestupovat *Svaté Město*, nový Jeruzalém, ozdobený jako nevěsta, když jde naproti ženichovi.

Silný hlas, který přicházel od trůnu, zvolal: Hle, příbytek Boží uprostřed lidí! Oni budou jeho lidem a on bude s nimi jejich Bohem.

Bůh setře každou slzu z jejich očí.

Už nebude zármutku ani pláče, neboť co bylo, minulo.“

Synové přemilí, dnes o mně rozjímáte v záři mého Neposkvrněného početí. Nechejte se přitáhnout půvabem vaší nebeské Matky a následujte mě za vlnou mé příjemné vůně, abyste šli se mnou vstříc *Svatému Městu*, které sestoupí z nebe na konci bolestné očisty a velkého soužení, které nyní právě prožíváte v těchto posledních časech.“

Hvězda jitřní

„Přemilí synové, vstupte se mnou do hlubokého tajemství této Svaté noci. Prožijte ji u vaší nebeské Matky a u mého nejčistšího snoubence Josefa. Prožijte ji v mlčení, v modlitbě, v pokoře, v čistotě a v lásce.

Otevřu vám dveře svého Neposkvrněného Srdce, abyste vstoupili a cítili jeho úder v těchto posledních okamžicích, které předcházejí narození mého nebeského Dítěte.

Každý úder mého mateřského srdce v této Svaté noci se stává vzdechem očekávání, zasténáním touhy, jiskrou lásky, modlitbou pokoje, hovorem s Otcem, návallem Ducha, který mě pozvedá do hluboké extáze života v ráji, který vidím celý, jak se skryl v této ubohé jeskyni.

Zatímco noc přikrývá všechno a na svět sestoupila hluboká tma, vaše nebeská Matka je proniknuta úžasné silným světlem: moje mysl se zahlubává do záře věčné Moudrosti, moje duše je proniknuta paprskem plnosti milosti a svatosti a moje neporušené tělo se panensky otevírá, aby darovalo mého božského Syna.

Z mateřské náruče ukládám do ubohých jeslí své nebeské Dítě, narozené v této noci hlubokých temnot.

Avšak na nebi se třpytí a svítí hvězdy, andělé zpívají v nebeských harmoniích, pastýři přicházejí k jeskyni a přináší darem prostá, ubohá, čistá srdce.

Tak bylo Dítě Ježíš potěšeno láskou, které se mu dostává od malých – žel uprostřed velkého odmítání velkých.

A v hluboké noci, která zahaluje svět, se vynořuje hvězda jitřní, aby vám dala své světlo.

Moje božské Dítě je ta *hvězda jitřní*, která se třpytí světlem samého Otce, přináší svůj život v poušti světa a dějin, dává počátek novému dni pro lidstvo vykoupené a spasené.

„Světlo pravé, které osvětluje každého člověka, chystalo se přijít na svět. On byl ve světě, svět byl učiněn skrze něho, ale svět ho nepoznal. Přišel na svět, který je jeho světem, ale oni ho nepřijali. Někteří však v něho uvěřili, a těmto dal Bůh dar, že se stali dětmi Božími. Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. My jsme viděli jeho božskou slávu. Je to sláva jednorozeného Syna Boha Otce, plného milosti a pravdy.“

Přemilí synové, v této Svaté noci se nechejte proniknout jeho božskou slávou a staňte se sami svědky a apoštoly jeho Světla.

Protože temnota se nyní stává tím hustější, čím více se blíží okamžik návratu Ježíše ve slávě. Je to temnota nedostatku víry a odpadlictví, která se všude rozšířila.

Je to temnota zla a hříchu, který zatemnil srdce a duše.

Je to temnota nevěry a bezbožnosti, egoismu a pýchy, tvrdosti srdce a nečistoty.

V této velké noci se schýlilo k příchodu druhého narození Krista ve slávě, aby zazářil jako *hvězda jitřní* na úsvitu nových nebes a nové země.

Proto vás dnes zvů, abyste bojovali spolu se mnou a spolu se mnou zvítězili v té velké bitvě těchto posledních časů, abyste tak zůstali stále věrni Ježíši.

„Nezatajuj prorocké poselství této knihy, protože čas je blízko. Ničemníci ať jen dál činí nespravedlnost a nečistí ať dál žijí v nečistotě. Kdo koná dobro, ať pokračuje v něm dál, a kdo náleží Pánu, ať se mu zasvěcuje stále víc. Já přijdu brzo a přinesu odměnu každému podle jeho skutků.

Vítězům, kteří plní mou vůli až do konce, dám vládu nad národy, jako jsem ji já přijal od svého Otce, a dám jim také *hvězdu jitřní*.

Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby přinesl toto poselství církvím. Já jsem výhonek a potomstvo Davidovo, *zářící hvězda jitřní*. Duch a Nevěsta Beránkova říká: Přijď! A ten, kdo to slyší, ať říká: Přijď!“

Rubbio (Vicenza), 31. prosince 1992

Poslední noc roku

Konec časů

„Nechte se mnou učenlivě poučit, přemilí synové.

V této poslední noci v roce se soustřeďte v modlitbě a v naslouchání slovům vaší nebeské Matky, Prorokyně těchto posledních časů.

Neprožívejte tyto hodiny v hluku a rozptýlení, ale v tichu, usebrání, v rozjímání.

Vícekrát jsem vám oznámila, že se blíží *konec časů* a příchod Ježíšův ve slávě. Nyní vám chci pomoci pochopit znamení popsaná v Písmě svatém, která ukazují, že už je blízko jeho slavný návrat.

Tato znamení jsou jasně uvedena v evangeliích, v listech sv. Petra a Pavla a realizují se právě v těchto letech.

– *Prvním znamením je rozšíření bludů*, které vedou ke ztrátě víry a k odpadu.

Tyto bludy jsou propagovány falešnými učiteli, slavnými teology, kteří už neučí pravdy evangelia, ale zhoubné nauky, založené na bludech a lidských úsudcích.

Vyučováním bludů se ztrácí pravá víra a šíří se všude velký odpad.

„Mějte se na pozoru a nedejte se svést. Protože mnozí se budou snažit oklamat mnoho lidí. Přijdou falešní proroci a podvedou mnohé.“ (Mt 24,5–9)

„Den Páně nepřijde dříve, než dojde k velkému odpadu.“ (2 Sol 2,3)

„Přijdou mezi vás falešní učitelé. Budou se snažit rozšířit zhoubné nauky a postaví se dokonce proti Pánu, který je vykoupil. Mnozí jim budou naslouchat a budou žít jako oni nemravným životem. Jejich vinou upadne křesťanská víra v opovržení. Z touhy po bohatství vás popletou chybnými úsudky.“ (2 Petr 2,1–3)

– *Druhým znamením je vypuknutí válek a bratrovražedných bojů*, které povedou k nadvládě násilí a nenávisti a k všeobecnému ochlazení lásky, zatímco bude do-

cházet stále častěji k přírodním katastrofám, jako jsou epidemie, velký hlad, záplavy a zemětřesení.

„Když uslyšíte mluvit o válkách, blízkých nebo vzdálených, nemějte strachu: je třeba, aby se to stalo.

Národy budou bojovat jeden proti druhému, jedno království proti druhému království. Bude bída a zemětřesení v mnohých krajinách. Toto všechno bude jenom začátek větších utrpení.

Zlo se tak rozšíří, že láska mnohých vychladne. Bůh však zachrání toho, kdo vytrvá až do konce.“ (Mt 24,6–12)

– *Třetím znamením je krvavé pronásledování* těch, kteří zůstanou věrni Ježíšovi a jeho evangeliu a vytrvají pevně v pravé víře. Mezitím bude evangelium hlášáno v každé části světa.

Myslete, synové přemilí, na velká pronásledování, kterým bude podrobena církev, a na apoštolskou horlivost posledních papežů, především mého papeže Jana Pavla II., v přinášení radostné zvěsti všem národům země.

„Vy budete věznění, pronásledováni a zabíjeni. Budete nenáviděni ode všech pro mne. Tehdy mnozí opustí víru. Budou se nenávidět a zrazovat jeden druhého. Mezitím bude poselství o království Božím zvěstováno v celém světě. Všechny národy je budou muset slyšet.

A tehdy přijde konec.“ (Mt 24,9–10)

– *Čtvrtým znamením je strašná svatokrádež*, kterou spáchá ten, kdo se protiví Kristu, tj. Antikrist. Vstoupí do svatého Božího chrámu a bude sedět na jeho trůně. Bude si vynucovat klanění jako Bůh.

„Ten se postaví na odpor proti všemu, čemu lidé vzdávají božskou poctu a co nazývají Bohem. Ten ničemník přijde s mocí satanovou, s veškerou silou falešných zázraků a falešných divů. Použije všech druhů zlomyslných podvodů k páchání zla.“ (2 Sol 2,4–9)

„Jednoho dne uvidíte na svatém místě toho, kdo se dopustí *hrozného svatokrádeže*. Mluvil o ní prorok Daniel. Kdo čte, snaž se pochopit.“ (Mt 24,15) Přemilí synové, abyste pochopili, v čem spočívá tato *hrozná svatokrádež*, čtete, co je o tom předpověděno prorokem Danielem.

„Hleď, Danieli, tato slova jsou tajná a zapečetěná až do doby konce. Mnozí budou očištěni, zblbělí, budou bezúhonní, ale bezbožní budou pokračovat v bezbožném jednání. Nikdo z bezbožných nepochopí tyto věci, ale moudří je pochopí.

Nuže, doby, kdy bude odstraněna každodenní oběť a dojde k ohavnosti zpusťování, bude tisíc dvě stě devadesát dní. Blahoslavený, který bude trpělivě čekat a dočká se tisíce tři sta třiceti pěti dnů.“ (Dan 12,9–12)

Mše svatá je každodenní oběť, čistá oběť, která je obětována Pánu v každé části země od úsvitu do západu slunce.

Oběť mše svaté obnovuje onu oběť Ježíšovu na kříži. Ti, kdo přijmou protestantskou nauku, budou říkat, že mše není oběť, ale jen svatá Večeře, to je vzpomínka na to, co Ježíš učinil při Poslední večeři. A tak bude potlačeno slavení mše svaté. V tomto odstranění každodenní oběti spočívá *hrozná svatokrádež*, které se dopouští antikrist, a její trvání bude asi tři a půl roku, to je tisíc dvě stě devadesát dní.

– *Páté znamení tvoří mimořádná znamení*, která se přihodí na obloze nebeské. „Slunce se zatmí, měsíc ztratí svůj lesk, hvězdy budou padat z nebe a nebeské moci budou rozvráceny.“ (Mt 24,29)

Sluneční zázrak, který se stal během mého posledního zjevení ve Fatimě, vám chce odhalit, že jste už vstoupili do časů, v nichž dojde k událostem, které vás připravují na Ježíšův návrat ve slávě.

„Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi. Všechny národy země budou naříkat a lidé uvidí Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou.“ (Mt 24,30)

Moji přemilí a děti zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci, chtěla jsem vás poučit o těchto znameních, které vám Ježíš ve svém evangeliu označil, aby vás připravil *na konec časů, protože ony se právě uskutečňují ve vašich dnech*.

Rok, který se uzavírá a který se otvírá, je částí času velkého soužení, během kterého se šíří odpad, množí se války, přiházejí se v tolika částech světa přírodní katastrofy, zesilují pronásledování, zvěst evangelia se přináší všem národům, na nebi se stávají mimořádné úkazy a stále více se blíží okamžik plného projevení se Antikrista.

Zvu vás tedy, abyste zůstali pevní ve víře, jistí v naději a horoucí v lásce.

Nechejte se mnou nést a všichni se shromážděte v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce, které jsem vám připravila právě pro tyto poslední doby.

Pozorujte se mnou znamení vaší doby a žijte v pokoji srdce a v důvěře.

Já jsem stále s vámi, abych vám říkala, že uskutečňování těchto znamení vám bezpečně ukazuje *konec časů* s Ježíšovým příchodem ve slávě.

„Od fíkovníku se naučte tomuto podobenství: když jeho větve změknou a vyrážejí první listy, vy víte, že léto je blízko. Stejně když uvidíte, že se dějí tyto věci, vězte, že vaše osvobození je blízko.“ (Mt 24,32–33)

1993

POSLÁNÍ,
KTERÉ VÁM SVĚŘUJI

Čas velké zkoušky

„Moji přemilí a synové zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, prožíváte dnešní den v duchovní jednotě při liturgické oslavě mého božského Materství.

Jsem pravá Matka Boží.

V mém panenském lůně přijalo Slovo Otcovo lidskou přirozenost a stalo se vaším bratrem.

Na kříží, několik okamžiků před svou smrtí, svěril mi Ježíš lidský rod, který vykoupil a spasil.

Stala jsem se tak Matkou celého lidstva.

A pro své postavení Matky Boží a Matky lidstva vstupuji do vašeho života, do života církve a lidstva, abych vám pomáhala uskutečnit záměr nebeského Otce tím, že přijímáte dar mého Syna Ježíše Krista a následujete učenlivě působení Ducha Svatého.

Jako Matka jsem stále po boku vám, církvi, lidstvu, abych vás vedla po cestě plnění vůle Otce, následování Syna a společenství Ducha lásky, a to tak, aby byla stále více oslavována Nejsvětější Boží Trojice.

V dokonale oslavě Nejsvětější Trojice se nachází pramen vaší radosti a vašeho pokoje.

Pokoj vám dává Otec, svěruje vám jej Syn a sdílí jej s vámi Duch Svatý.

Otec totiž tak miloval svět, že dal svého jediného Syna; Syn sám je tím mírem, který je darován světu.

Duch Svatý vás vede k lásce, z níž jediné může pramenit pokoj.

Zlý, satan, odvěký Had, velký Drak, vždy usiloval a stále usiluje všemi způsoby, aby uloupil drahocenný dar pokoje vám, církvi a lidstvu.

Je proto mým úkolem jako Matky, abych vás všechny přiváděla ke společenství života s Bohem, abyste mohli zakoušet sladkou zkušenost lásky a pokoje.

Nikdy nebyl mír tak ohrožován, jak je tomu za vašich dnů, protože zápas mého Protivníka s Bohem je stále silnější, zákeřnější, trvalejší a všeobecnější.

Vstoupili jste tak do *období velké zkoušky*.

– *Velká zkouška přišla na vás všechny*, mé ubohé děti, které satan tolik ohrožuje a které duchové zla tolik zraňují. Nebezpečí, kterému jdete vstříc, je nebezpečí, že ztratíte milost a spojení s Božím životem, které vám můj Syn získal ve chvíli vykoupení, když vás vytrhl z otroctví Zlého a osvobodil vás od hříchu.

Nyní se již hřích nepokládá za zlo; dokonce často je vynášen jako hodnota a jako dobro. Pod záludným vlivem sdělovacích prostředků dochází postupně k tomu, že se stále více ztrácí vědomí, že hřích je zlo. Tak se stále častěji páchá hřích, omlouvá se a nevyznává ve zpovědnici.

Když žijete ve hříchu, vracíte se do otroctví satanova a jste podrobeni jeho zlovolné moci, a dar vykoupení, který pro vás Ježíš zajistil, přichází nazmar. Pokoj se ztrácí z vašich srdcí, z vašich duší, z vašeho života.

Moje děti, tak ohrožené, tak nemocné, přijměte mé mateřské pozvání a vraťte se k Pánu cestou obrácení a pokání.

Uznejte hřích jako největší zlo, jako zdroj všeho zla osobního i společenského. Nežijte nikdy v hříchu. Kdyby se vám to přihodilo pro vaši lidskou křehkost nebo pro podlé svody Zlého, utečte se rychle do zpovědnice.

Kéž je častá zpověď lékem, který používáte proti šíření hříchu a zla.

Prožijte tedy velké společenství lásky a života s Nejsvětější Trojicí, která si ve vás zbudovala příbytek a kterou budete stále více oslavovat.

– *Velká zkouška přišla na církev*, tak poskvrňovanou duchy zla, tak rozdělenou ve své jednotě, tak zastíněnou ve své svatosti.

Hleďte, jak se v ní šíří blud, který ji vede ke ztrátě víry. Odpadlictví se šíří na všechny strany.

Zvláštním darem mého Neposkvrněného Srdce pro tyto vaše časy je Katechismus katolické církve, který chtěl můj papež vyhlásit jako svou zářivou a nejvyšší závěť.

Ale kolik je pastýřů, kteří tápají ve tmách, kteří oněměli ze strachu nebo z kompromisů a nebrání své stádo před dravými vlky!

Mnoho kněžských a zasvěcených životů je vyprahlých nečistotou, svedených rozkošemi a vyhledáváním pohodlí a blahobytu.

Věřící jsou sváděni nástrahami světa, který zpohanštěl, nebo nescíslnými sektami, které se stále více šíří.

Především pro církev nadešla hodina velké zkoušky, protože bude otřesena nedostatkem víry, zatemněna odpadlictvím, zraněna zradou, opuštěna od svých synů, rozdělena rozkoly, ovládnuta zednáři, stane se úrodnou půdou pro vzrůst jedovatého stromu ničemníka, antikrista, který uprostřed ní založí své království.

– *Velká zkouška přichází na lidstvo*, které je nyní týráno násilím, které vystupuje z břehů, nenávisť, která ničí, válkami, které se hrozivě rozšiřují, velkým zlem, které lidstvo není schopno odvrátit.

Na úsvitu tohoto nového roku zesiluje a mohutní hrozba strašné třetí světové války.

Kolik lidí bude muset trpět, bičováno hladem, nouzí, nesvorností, bratrovražednými válkami, které prolíjí tolik krve na vašich cestách!

– *Jestliže nadešel čas zkoušky*, nadešel také okamžik, kdy všichni mohou nalézt ochranu v mém Neposkvrněném Srdci.

Neztrácejte odvahu.

Buďte silní v naději a v důvěře.

Předpověděla jsem vám časy, které vás čekají, časy bolestné a nesnadné, právě proto, abych vám pomáhala žít v naději a ve velké důvěře k vaší nebeské Matce.

Čím více budete vstupovat do doby velké zkoušky, tím více budete zakoušet zcela mimořádným způsobem moji přítomnost jako přítomnost Matky, která vám stojí po boku, aby vám pomáhala, aby vás chránila, těšila a připravovala na nové dny světla a míru.

Nakonec, po období velké zkoušky, vás čeká doba velkého míru, velké radosti a velké svatosti, velkého triumfu Boha uprostřed vás.

Modlete se se mnou v tento můj den a žijte v tomto očekávání, že trpkost vašeho každodenního utrpení se promění ve sladkost. Prostírám dnes nad vámi svůj plášť, abych vás ochránila, jako slepice chrání svá kuřátka, a žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Jauru (Mato Grosso, Brazílie), 2. února 1993

Uvedení Páně do chrámu

V chrámu mého Neposkvrněného Srdce

„Dovolte, aby vás mé mateřské ruce nesly do chrámu, přemilí synové, jako dětátka, která se právě narodila v duchovním chrámu mého Neposkvrněného srdce.

V chrámu mého Neposkvrněného Srdce vás obětují dokonalé slávě Nejsvětější Boží Trojice.

Obětují vás slávě Otce, který ve vás nachází své zalíbení, a vedu vás v každickém okamžiku vaší existence, abyste plnili s láskou, s učenlivostí a se synovskou oddaností jeho božskou vůli.

Tak je nebeský Otec oslavován jak na nebi, tak na zemi a jeho jméno se uctívá a posvěcuje.

Obětují vás slávě jeho Syna, který na vás vylévá řeku svého božského milosrdenství, aby smazal z vašich duší každý stín zla a hříchu, a vtiskuje vám obraz jednorozeného Syna Otcova a činí vás účastníky svého božského jasu, abyste se vy sami stali světlem pro osvětlení všech národů.

Tak vás přivádím se sladkou pevností na cestu víry a čistoty, naděje a umrtvování, lásky a stále rostoucí svatosti.

Obětují vás slávě Ducha Svatého, který se vám dává se svou nevyčerpatelnou hojností, aby vás uvedl do srdce svého vlastního plánu lásky k Otci a Synu, abyste se tak stali horlivými svědky božské lásky.

Tak vám zajišťuji sedmero jeho svatých darů, které vám poskytují svěžest a stálost, odvahu a sílu, horlivost a vytrvalost v naplňování poslání, které vám bylo svěřeno.

A tak zatímco v chrámu světa, který stvořil, je Bůh popírán, tupen a urážen, v chrámu mého Neposkvrněného Srdce přijímá ještě dnes Nejsvětější Boží Trojice z úst mých malých dětí chválu a dokonalou slávu.

– *V chrámu mého Neposkvrněného Srdce* vás formuji pro nejskvělejší zář církve, nového Božího Izraele.

V době velké zkoušky církve se vy stáváte pomocí, kterou ona tak toužebně očekává, kterou jí podává mé Neposkvrněné Srdce pro tyto krvavé chvíle velkého soužení.

Tak vás přivádím k hrdinnému svědectví pro Krista a jeho evangelium a dělám z vás odvážné hlasatele všech pravd katolické víry, abyste ozařovali svým světlem hlubokou temnotu tohoto času odpadlictví.

Vaším prostřednictvím bude církev stále více osvětlována a najde opět důvěru a sílu, aby mohla naplnit úkol druhé evangelizace, ke které ji silně vybízí Duch Svatý.

– *V chrámu mého Neposkvrněného Srdce* poskytnu celému lidstvu útočiště, o které prosí a na které čeká v těchto dobách velké zkoušky, jaké dosud nikdy nebylo.

V těchto letech uvidíte tolik mých dětí, vyhladovělých a zoufalých, zdeptaných a zraněných, jak přibíhají, aby našly ochranu a spásu v chrámu mého Neposkvrněného Srdce.

Přeji si, aby úkol svěřený mému Mariánskému kněžskému hnutí byl doveden k cíli v nejkratším čase a aby všichni vykonali co nejdříve zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, o které vás prosím pro tyto dny velké zkoušky.

A právě proto jsi dnes, mé dítě, na tomto tak odlehlém místě, kde mě oslavuji a kde se mému Synu klaní tak veliký počet mých dětí, chudičkových, pokorných, prostých, ale věrných a poslušných žádosti vaší nebeské Matky.

Do srdcí všech svých malých dětí kladu svůj příbytek, do kterého se já sama utíkám, abych našla něžnou útěchu vaší synovské lásky a dostala ono velké dostiučnění, o které jsem vás žádala a které potřebuji, abych zkrátila velká utrpení vašich dnů.“

Sao Paolo (Brazílie), 11. února 1993

Nebezpečí, která hrozí

„Pohledte dnes na záři vaší nebeské Matky, která se zjevila v Lurdech jako Neposkvrněné Početí.

Zjevila jsem se, abych vám oznámila, že jste vstoupili do doby, ve které se plně projevím.

Zjevila jsem se, abych vám ukázala cestu, po které máte kráčet v těchto posledních časech.

Zjevila jsem se, abych splnila úkol Matky vůči svým dětem, které tak svádí jejich a můj Protivník. V čase velké zkoušky já vám budu ukazovat *nebezpečí, která vám hrozí*.

– Největší nebezpečí je právě toto: podlehnout svodům světa, ve kterém žijete, stát se obětí hříchu a zla, vrátit se do otroctví satana a jeho ďábské moci.

Proto jsem se vám zjevila jako Neposkvrněné Početí, to je jakožto stvoření, které nikdy nepoznalo stín zla, ani hříchu dědičného, kterým je obtížena každá lidská bytost již v okamžiku svého početí.

A obracím se k vám s mateřskou výzvou, abyste kráčeli po cestě dobra a milosti, čistoty a pokory, lásky a stále větší svatosti.

Žádala jsem vás také, abyste využívali těch prostředků, které jsou nezbytné pro tuto obtížnou cestu: pokání a svátost smíření.

– Jiné nebezpečí, které hrozí, je nechat se pohltit nezřízenou činností, zapomínat na sílu modlitby, abychom mohli dosáhnout milosti obrácení pro tolik mých ubohých hříšných dětí.

Proto jsem vás vyzvala, abyste se hodně modlili za obrácení hříšníků, a ukázala jsem vám prostřednictvím své dcerušky Benardetty, jak je právě sv. růženec tou modlitbou, která je neúčinnější a které dávám přednost.

– Konečně je tu trvalé nebezpečí, že zmalátníte, že si necháte vzít odvahu a důvěru, a tak se stanete doopravdy duchovně bezmocní.

Proto jsem se vám chtěla zjevit jako lék na vaše zla, pomoc ve vaší nouzi, podpora ve vaší lidské slabosti.

Pozvala jsem vás, abyste přišli a vykoupali se v pramenu, v oné vodě, kterou jsem nechala zázračně vytrysknout ze skály, na které jsem se zjevila.

Dnes již nadešel čas velké zkoušky a já vám opakuji své mateřské pozvání, abyste mě následovali po cestě milosti a čistoty, pokání a modlitby, abyste obdrželi dar uzdravení a spásy.“

Fatima (Portugalsko), 15. března 1993

Chtěla jsem tě mít zde

„Dnes vás zvu, abyste v duchu přišli sem, moji přemilí synové, do chudé Cova da Iria ve Fatimě, kde jsem se zjevila, abych vám svítila na cestu v této epoše, ve které právě žijete.

Proto jsem chtěla, abys byl zde, mé dítě, u mých nohou, na tomtéž místě, kde jsem dala vzniknout velkému dílu Mariánského kněžského hnutí.

Chtěla jsem tě mít zde, abych přijala z tvých rukou toto mé dílo, které se nyní rozšířilo po celém světě a skrze které mi přichází ze všech stran pocta mých milovaných kněží a mých dětí, kteří se zasvěcují mému Neposkvrněnému Srdci.

Tato velkomyslná odpověď, kterou přijímám zvláště od malých, chudobných, prostých a pokorných, působí velkou radost mému Srdci a těší mě v mé velké bolesti.

Chtěla jsem tě mít zde, abych ti řekla, že se nyní musíte všichni co nejrychleji uchýlit pod bezpečnou ochranu mého Neposkvrněného Srdce.

Jako Noe zval ve jménu Hospodina ke vstupu do archy, ve které se měli zachránit před potopou, tak nyní ty, mé dítě, jménem nebeské Matky musíš zvát všechny, kteří

se mají zachránit, aby vstoupili pod ochranu mého Neposkvrněného Srdce, aby byli chráněni a uchráněni od velké zkoušky, která nyní doléhá na církev a na lidstvo.

Chtěla jsem tě mít zde, protože musíš oznámit všem, že nyní, počínaje tímto rokem, jste vstoupili do středu událostí, které jsem vám předpověděla ve třetí části tajemství, které vám zatím nebylo sděleno.

Ono se nyní vyjeví v těch událostech, které nyní nastanou v církvi a ve světě.

Moje církev bude ořesena prudkou vichřicí odpadu a nevěry, zatímco ten, který se vzepřel Kristu, pronikne do jejího nitra, aby zde dokonal ohavnost zpusťování, které vám předpovědělo Písmo svaté.

Lidstvo nyní zakusí krvavou hodinu svého trestu: bude bičováno metlou epidemií, hladu a ohně; mnoho krve bude prolito na vašich cestách: válka se rozšíří všude a přinese na svět nepředstavitelnou zkázu.

Vy všichni, moje ubohé děti, budete muset nést tíži velkých utrpení a nevýslovných bolestí, aby se na všech ukázal velký div Boží spravedlnosti a Božího milosrdenství.

Proto dnes z mé svatyně ve Fatimě opětuji své naléhavé pozvání, abyste se uchýlili ke mně ve vašem zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, abyste všude rozmnožovali modlitební večeradla, o která jsem vás žádala, mezi kněžími, mezi dětmi a mládeží a v rodinách.

Nebojte se.

Nenechte se připravit o odvahu.

Já jsem stále s vámi.

Chtěla jsem tě mít zde, protože všem musíš oznámit, že nadešel čas, ve kterém se ukáží mimořádným způsobem všem těm, kteří se mi zasvětili a patří do mého vítězného šiku.

Z tohoto místa, kde jsem se zjevila jako Žena oděná sluncem, abych byla vaším světlem v těchto temnotách velkého soužení, vám všem žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Rubbio (Vicenza), 8. dubna 1993

Zelený čtvrtek

Služba lásky

„Přemilí synové, je to váš svátek, vaše Pascha.

Dnes si připomínáte ustanovení nové Oběti a nového kněžství, k němuž došlo při Poslední večeři.

Shromáždění kolem biskupa ke koncelebraci obnovujete svůj slib věrnosti Ježíši a církvi.

Jste jeho ministři, jste jeho služebníci.

Vášim kněžským posláním je *služba lásky*.

– *Milujte Ježíše*, který si vás vyvolil, povolal a posvětil, abyste trvale přinášeli jeho Obět, kterou dokonal na kříži pro spásu světa.

Ježíš od vás žádá jen to, abyste jej milovali.

Žádá to od vás s naléhavostí vyprahlého žízní, který žebrá a čeká na kapku vody; s touhou vyhladovělého, který natahuje ruku, aby dostal kousek chleba; se zápalem zamilovaného, který touží přijmout lásku toho, koho miluje.

Moji přemilí synové, otevřete svá kněžská srdce dokonalé lásce k mému Synu.

Vaše láska je pro jeho Srdce balzámem, který zmírňuje trpkost pocitu, že je tak málo milován v této době, ve které se lidská srdce stala ledovými, chladnými, uzavřenými do egoismu a velké vyprahlosti.

Nikdy ještě nebyla Láska tak málo milována jako dnes.

Vy, kteří jste jeho kněžími, milujte Ježíše, který je obklopen velikým chladem a všeobecnou lhostejností.

Nechť je vaší kněžskou službou *služba lásky pro něho*.

Pohláďte jej něžně po jeho tváři, která byla tolikrát znetvořena; obvažte jeho hlavu probodenou dlouhými trny; polibte jeho rty, abyste pocítili trpkost jeho kalicha; potřete balzámem jeho tělo pokryté potem a krví; nahraďte svou přítomností tolikrát opakované případy jeho opuštění; darujte mu život jako láskyplnou náhradu za stále pokračující zrady.

Vstupte s Ježíšem do Getsemanské zahrady a prožijte s ním bolestné hodiny jeho vnitřní agonie.

– *Milujte jeho a své bratry s nekonečnou něžností jeho božské lásky.*

Učte se od Ježíše, který je tichý a pokorného srdce.

Učte se od Ježíše milovat.

I vy si uvažte zástěru, abyste mohli pokleknout ke službě bližnímu.

Nechť vaším kněžským posláním je *služba lásky pro všechny*.

Dovolte, aby ve vás sám Ježíš byl předmětem lásky.

Chudým dejte jeho bohatství; bohatým jeho chudobu; nemocným jeho zdraví; hříšníkům jeho spásu; umírajícím jeho ráj; vyhladovělým jeho Tělo; žíznícím jeho Krev; slabým jeho oporu; maličkým jeho ochranu; všem jeho božské pohlazení.

V tento den, Zelený čtvrtek, se učte od Ježíše milovat, synové nejmilejší.

Proto vás dnes zvou, abyste vstoupili do Getseman jeho božské lásky a již nikdy odtud neodešli.“

Rubbio (Vicenza), 9. dubna 1993

Velký pátek

Jeho bolestné utrpení se obnovuje

„Přemilí synové, pojdte se mnou na Kalvárii, abyste mohli prožít bolestné utrpení a smrt Ježíše, mého Syna.

S jakou námahou probíhá jeho cesta na Golgotu s břemenem popravčího trámu na rozdrásaných bedrech!

Jak vzdálená jsou nyní oslavná volání: „Hosana Synu Davidovu, požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně!“

Místo olivových a palmových ratolestí jsou zde kopí římských vojáků; místo oslavného provolávání zástupů křik a urážky katanů; místo zpěvu dětí pláč věrných žen; místo majestátního královského průvodu pomalé kroky s křížem na bedrech.

Nejsou zde zástupy, které Ježíš nasýtil svým chlebem; nemocní, které mu přinesli, aby je uzdravil; hříšníci, které přivedl na cestu ctnosti; apoštolové, které si vybral, aby byli jeho svědky.

Ale je zde jeho Matka a po jejím boku miláček Jan, který vás všechny zastupuje, moji přemilí synové.

Spolu líbejme jeho rány; sbírejme jeho krev; ošetřujme jeho hluboké rány; učešme jeho vlasy nasycené krví; osušme jeho tvář od plivanců a políčků; obmyjme jeho ztrýzněné tělo pokryté potupami; napojme se krví a vodou, která vytéká z jeho probodeného boku.

A prožívejme stále v duši jeho bolestné utrpení.

Toto jeho bolestné utrpení se obnovuje v těchto posledních časech, v nichž na všechny přichází velká zkouška.

Obnovuje se bolestné utrpení pro církev, jeho mystické Tělo. I ona je volána, aby vstoupila do Getseman své agonie; i ona poznává, co je to polibek zrady, zapření a odpad těch, kteří patřili k ní; i ona musí vychutnat všechnu trpkost svého kalicha; vždyť i ona je potupena, bičována a korunována trním; i ona prožívá odsouzení a tupení od mnoha lidí; i ona je křížována a obětována, aby se naplnil plán nebeského Otce.

Obnovuje se bolestné utrpení pro vás, moji přemilí synové.

Právě proto jsem vás již takovou dobu zvala, abyste svým zasvěcením vstoupili do Getseman mého Neposkvrněného srdce.

Abych vás připravila k vaší kněžské oběti a dodala vám sílu, abyste mohli beze strachu postupovat směrem na Kalvárii vašeho utrpení, po boku se mnou, bolestnou Matkou, která vás porodila pod křížem, na kterém byl zabit můj Syn Ježíš.

Nadešel nyní čas vašeho bolestného utrpení.

I vy budete pronásledováni, probodeni, spoutáni a odsouzeni, uvězněni a zabiti.

Ale nenechte se ovládnout bázní ani strachem.

Já jsem vedle vás, jako jsem stála pod křížem.

Jsem po vašem boku v hodině bolestného utrpení, které se obnovuje pro vás, moji přemilí, protože i dnes stojím pod vaším křížem, abych splnila funkci Matky nového času, který se rodí z vašeho bolestného utrpení.“

Rubbio (Vicenza), 10. dubna 1993

Bílá sobota

U každého hrobu

„Prožijte se mnou tuto chvíli modlitby, mlčení a očekávání u hrobu, kde odpočívá bezduché tělo mého Syna Ježíše.

Přemilí synové, prožijte po mém boku tento den mé neposkvrněné bolesti.

Je to den mého nového duchovního mateřství.

Je to den, kdy jsem zůstala bez svého Syna.

Je to první den, v němž cítím, že jsem povolána být vaší Matkou, Matkou církve, Matkou lidstva.

Ode dneška jsem u každého hrobu, do kterého ukládají mého nového syna.

Jsem u každého hrobu, kde odpočívají miliony nevinných dětí, které se ani nemohly narodit, protože byly usmrceny v mateřském lůně. Uvnitř nového hrobu, kde je položeno tělo mého Syna, vidím shromážděny všechny ty nespočetné hroby a hojné slzy stékají po tváři Maminky, která oplakává všechny tyto své děti, zabité způsobem tak nelidským a krutým.

Jsem u každého hrobu, kde leží všechny oběti nenávisti, násilí a válek, které jsou uloženy do společných jam bez jakéhokoliv gesta lidské úcty.

Jsem u každého hrobu, kde odpočívají spánkem smrti všechny moje děti hříšné, ubohé, nemocné, vyděděné, pronásledované, utlačované, pošlapané.

Jsem u každého hrobu, kde jsou uloženy ostatky mých synů kněží, řeholníků, všech těch, kteří zasvětili svůj život službě mého Syna Ježíše.

U každého hrobu chci dnes bdít spolu s vámi, moji milovaní, v bolesti a v modlitbě.

Od oné soboty každý den proudí hojné slzy z mých mateřských a milosrdných očí, abych oplakala každé nové dítě, které je ukládáno do hrobu.

Ale u každého hrobu bdím především v naději a očekávání.

Od chvíle, kdy můj Syn vyšel z hrobu opět živý, jako vítěz nad smrtí a nad peklem, očekávám s důvěrou okamžik, kdy také všechny mé děti vyjdou z hrobu, aby měly účast na nesmrtelném životě, který vám Ježíš zajistil svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním.“

Rubbio (Vicenza), 11. dubna 1993

Hod Boží velikonoční

Velikonoce nových časů

„Přemilí synové, radujte se se mnou, radostnou Matkou Vzkříšení.

Vaše dětská srdce, sotva narozená, jako malé bílé květy, které se rozvinuly v kravavé trýzni na Kalvárii, se nyní radují nejčistší velikonoční radostí.

Ježíš potupený, zbičováný, korunovaný trním, odsouzený na smrt, ukřižovaný, zabítý a pohřbený vystupuje nyní vítězně ze svého hrobu v záři své božské slávy.

Ježíš žije; Ježíš je svatý; Ježíš je nesmrtelný; Ježíš je Bůh!

Ve světle svého zmrtvýchvstalého těla Ježíš Kristus vylévá na svět a na celý vesmír zář Otce, odlesk jeho slávy, odlesk jeho božské podstaty.

A do vašich duší osvobozených z otroctví satana a hříchu sestupuje mír; sestupuje do vašich srdcí očistěných silou jeho lásky; sestupuje do vašich myslí otevřených pro dar jeho Slova života; sestupuje na vašeho ducha, kde se nyní uhostil Duch jeho samého; sestupuje na vaše oči posílněné, aby mohly vnímat jeho nejjasnější Světlo; sestupuje do vašich těl, povolaných, aby poznala novou zkušenost božské nesmrtelnosti.

Ano, Ježíš přemohl smrt, učinil svým otrokem satana, odvěkého nepřítele; bere vás za ruku a vede vás do úžasného království své svobody.

Nechť vás nezarmoutí hodina, kterou právě prožívá lidstvo jako nové Getsemany; neztrácejte odvahu, když vidíte, že zlo nabývá dnes ve světě vrch; neděste se satana, který dosahuje vrcholu svého ďábelského panství.

Lidstvo nyní leží v hrobu smrti, hříchu, nečistoty, soužené prudkým vichrem násilí a nenávisti.

Brzy i ono vystoupí ze svého ohromného hrobu, aby prožívalo *Velikonoce nových časů*, kdy se Ježíš vrátí se slávou, aby obnovil své království lásky a života.

Připravte se, abyste mohli prožít *Velikonoce nových časů*.

Jsou to Velikonoce připravené pro vás.

Jsou to Velikonoce, které vás čekají na konci temné doby očišťování a soužení, které právě prožíváte.

Ve velké naději a v tomto jistém očekávání musíte prožít čas velké zkoušky, která nyní doléhá na všechny.

O těchto Velikonocích 1993 vás všechny zvou, abyste se dívali na „Ježíše Krista, věrného svědka, prvního mezi vzkříšenými z mrtvých a Krále králů této země“.

Ježíš Kristus vás miluje, vysvobodil vás obětí svého života, aby z vás udělal krále a kněze ve službě Boha, jeho Otce. Jemu buď sláva a moc na věky věků.

Pozor! Ježíš Kristus přichází v oblacích a všichni ho spatří, i ti, kteří jej zabili. Národy světa se obrátí. Ano, amen. (Zj 1,5–6)

Přemilí synové, ve velikonoční radosti z této zprávy, která vám přináší mír spolu s mým zmrtvýchvstalým Synem, žehnám vám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Sant'Oremo (Teramo), 1. května 1993

První sobota

Moje mateřská přítomnost

„Přemilí synové, dnes vás zvou, abyste zvláštním způsobem prožili své zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Je to nejlepší způsob, jak mi nabídnout tento měsíc máj, který byl v církvi vyhrazen mé zvláštní účtě.

Tento měsíc jsem vám obzvláště blízko a toužím, aby jeden každý z vás pocítil *moji mateřskou přítomnost*.

Podaří se vám cítit přítomnost své Maminky vedle vás, jestliže budete ochotni jako malé děti dělat všechno společně se mnou.

Modlete se se mnou, pracujte se mnou, milujte se mnou, trpte se mnou, mlčte se mnou.

Mlčením se má stát pro vás znamením *mé mateřské přítomnosti*.

Nechť je to vaše *vnější mlčení*, které vás chrání před ohlušující hlukem hlasů a obrazů, které bez ustání naplňují program vašich dnů.

Snažte se odloučit od levných svodů tisku a televize, tohoto hrozného prostředku, který využívá můj Protivník, aby vás vzdálil ode mne a od mého Syna.

Nechť je to vaše *vnitřní mlčení*, které vás přivádí k tomu, abyste s láskou a vírou naslouchali Božímu slovu.

Pronikejte do hlubokého tajemství pravdy a krásy, kterou vám zjevuje evangelium.

Ježíšovo evangelium nechť je jediným slovem života, které máte vyhledávat, poslouchat, milovat a prožívat.

Nechť je to vaše vnitřní mlčení, které vás přivádí k rozjímání a k modlitbě.

Vaše modlitba ať je intenzivnější. Ať je to modlitba srdce, kterou se modlíte se mnou a skrze mne.

K tomuto cíli nechť všude vyrůstají večeradla modlitby, o která jsem vás žádala, jako vonné květy, které se rozvíjejí na poušti velké vyprahlosti a všeobecného plýtvání.

Umrtnujte své smysly.

Jazyk ať slouží pouze slovům moudrosti a lásky. Nechť jsou vaše ústa zavřena pro všechny soudy, kritiky, urážky, reptání, pomluvy, dvojsmyslnosti a neupřímnosti.

Oči nechť se otevírají, aby viděly hluboké rány nemocných, chudých, maličkých, opuštěných, zlomených, pronásledovaných, utlačovaných, zabitých.

Zavřete své oči před každou nečistotou a zlobou, špatností, pokušením a bezbožností.

Otevřete své ruce pro pomoc všem; vyjděte na neschůdné a zakrvácené cesty hledat moje ubohé zbloudilé děti; nabídněte jim svá srdce, abych já je ve vás a vaším prostřednictvím mohla milovat, aby i ony mohly přijmout posilu *mé mateřské přítomnosti*.

Přemilí synové, toto jsou květy, které chci od vás jako dárek, abyste mi udělali větší radost z měsíce máje, který nyní začínáte.

Jen tak budete cítit moji blízkost.

Jen tak budete šířit kolem sebe moje charisma *mé mateřské přítomnosti*.

Jen tak budete odrážet světlo mé lásky a naděje.

Jen tak budete prožívat zasvěcení, které jste mi učinili.

Tak bude vaším prostřednictvím nebeská Maminka stále více vzývána, přijímána, následována a prožívána a moje Neposkvrněné Srdce dosáhne největšího triumfu.“

Svatyně v Caravaggiu (Bergamo), 13. května 1993

Výročí prvního zjevení ve Fatimě

Krvavá léta boje

V této vznešené svatyni ve večeradle, které trvá celý den, vy kněží a věřící mého Mariánského hnutí z lombardské oblasti, jste si dnes připomněli výročí mého prvního zjevení, které se uskutečnilo ve Fatimě v chudícké Cova da Iria.

Žijete ještě v čase mého zjevení.

Jste v srdci tohoto mého poselství.

Válka mezi Ženou oděnou sluncem a Rudým drakem dosáhla v těchto letech nejvyššího vrcholu.

Satan si zřídil ve světě své království. Nyní vám vládne jako bezpečný vítěz.

Mocnosti, které vedou a řídí lidské události podle svých zvráceným plánů, to jsou ony temné a ďábelské mocnosti Zla.

Podařilo se jim dohnat celé lidstvo k tomu, aby žilo bez Boha; rozesely všude blud teoretického i praktického ateismu; vztyčily nové modly, před nimiž se lidstvo sklání v adoraci: rozkoš, peníze, vášně, nečistotu, pýchu, bezbožnost.

Tak se ve vašich časech stále více šíří násilí; egoismus způsobil, že lidská srdce jsou necitelná; nenávist se šíří jako zběsilý požár; války se rozmnožily ve všech částech světa a nyní žijete uprostřed hrozby nové strašlivé světové války, která přinese zničení národům a státům a ze které nikdo nevyjde jako vítěz.

Satanovi se podařilo vstoupit dovnitř církve, do nového Božího Izraele.

Vstoupil tam s dýmem bludu a hříchu, se ztrátou víry a odpadlictvím, s kompromisem se světem a ve vyhledávání rozkoší.

V tomto roce se mu podařilo svést biskupy, kněze, řeholníky a věřící.

Zednářské mocnosti vstoupily do církve podlým a skrytým způsobem, založily svou pevnost na stejném místě, kde žije a pracuje zástupce mého Syna Ježíše.

Žijete v letech krvavé bitvy, protože nyní dolehla na všechny velká zkouška.

Uskutečňuje se to, co je obsahem třetího tajemství, které vám zatím nebylo sděleno, ale které se nyní zjevuje samo těmi událostmi, které právě prožíváte.

Abyste se na to připravili, dala jsem vzniknout ve všech částech světa dílu Mariánského kněžského hnutí.

A tak jsem si zvolila toto malé a ubohé dítě, aby jako nástroj mého mateřského plánu spásy a milosrdenství založil všude toto dílo.

Jeho prostřednictvím jsem vás povolala ze všech stran, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci; abyste se všichni uchýlili do bezpečného příbytku, který

vám připravila vaše nebeská Maminka; abyste rozmnožovali večeradla modlitby jako hromosvody, které vás chrání před ohněm zkázy.

Tolik z vás mi odpovédělo se synovskou láskou a velkodušností.

Nyní se můj plán uvádí ve skutek a úkol, který jsem svěřila tomuto svému synáčkovi, se právě naplňuje.

Proto dnes k vám shlížím se zvláštním zalíbením jako Maminka, kterou těšíte a oslavujete.

Vyzývám vás, abyste prožívali beze strachu a s velkou důvěrou a nadějí *tato léta krvavé bitvy*.

Z kalichu utrpení, které dosud svět nepoznal, vzejde božské slunce nové éry, dosud nepoznané humanity, milosti a svatosti, lásky a spravedlnosti, radosti a míru.“

Notre Dame de Laus (Gap, Francie), 30. května 1993

Hod Boží svatodušní

V pláči Utěšitel

V této vznešené svatyni končíš dnes cestu, kterou jsi podnikl přes celou Francii. Během dvou týdnů jsi uspořádal dvacet večeradel, kterých se účastnili biskupové, kněží a velké počty věřících mého Hnutí.

Všude jste se shromáždili v modlitbě spolu se mnou před eucharistickým Ježíšem vystaveným na oltáři a obnovili jste zasvěcení mému Neposkvřnému Srdci.

Všude jsi rozjímal o divech lásky, milosti a milosrdenství své nebeské Maminky.

Končíš dnes tuto mimořádnou cestu zde o slavnosti Soslání Ducha Svatého.

Je to znamení, které ti dávám, abys pochopil, že v zahradě mého Neposkvřného Srdce se nyní na své narození připravuje nová církev a nové lidstvo očištěné, posvěcené a úplně obnovené v Duchu Svatém.

Tato závěrečná doba očišťování a velkého soužení je dobou Ducha Svatého.

Proto obnovuji dnes svou výzvu, abyste rozmnožili večeradla modliteb, o která jsem vás žádala s mateřskou naléhavostí.

Nechť se tato večeradla šíří mezi kněžími, mými přemilými syny.

Přenechte mně vaše starosti a bezpočetná zaměstnání; nepodléhejte laciným svodům světa; vraťte se k duchu prostoty, pokory, skromnosti; shromažďujte se k modlitbě ve večeradle mého Neposkvřného Srdce, a budete moci spatřit svýma vlastníma očima zázrak druhých Letnic.

Nechť se ve večeradlech shromáždí děti, protože jejich nevinná modlitba spojená s mou má dnes nesmírnou přimluvnou a nápravnou moc. Kolika neštěstí jste byli ušetřeni pro modlitby těchto mých malých dětí!

Chci, aby se ve večeradlech shromažďovala mládež, aby zakusila přítomnost Maminky, která je miluje, chrání od velkých nebezpečí, kterým je vystavena, a která je vede s láskyplnou pevností na cestě dobra, lásky, čistoty a svatosti.

Večeřadla jsou drahocenným darem pro rodiny a já je o ně prosím: aby v nich okusily radost z mé přítomnosti, posilu z mé společnosti, pomoc, kterou jim nabízím proti velkým zlům, která hrozí jejich existenci.

Do těchto večeřadel sestoupí Duch Svatý, aby vás přivedl k druhým Letnicím.

Především v těchto posledních časech je nezbytné, aby se církev a celé lidstvo proměnilo v jediné trvalé večeřadlo modlitby uskutečňované se mnou a mým prostřednictvím.

Pak sestoupí Duch Svatý jako *útěcha v pláči* do vašich dnů, které se staly dny velké zkoušky.

V *nárku* lidstva bez Boha sestoupí *útěcha* Ducha Svatého, která dovede svět k dokonalé oslavě nebeského Otce tím, že zařídí nové zasnuby lásky mezi obnoveným lidstvem a jeho Pánem, který je stvořil, vykoupil a spasil.

V *nárku* církve rozdělené, zatemněné a zraněné bude slyšet *útěchu* Ducha Svatého, která ji naplní silou a moudrostí, milostí a svatostí, láskou a světlem, aby tak církev mohla vydávat dokonalé svědectví o Ježíši, který v ní žije až do skonání věků.

Do *nárku* duší, které se staly otroky satana, ponořených do temnoty hříchu a smrti vstoupí *útěcha* Ducha Svatého, která jim dá světlo Boží přítomnosti, život božské milosti, žár lásky, aby si v nich mohla udělat trvalý přibyték Nejsvětější Trojice.

Do *nárku* velké zkoušky sestoupí *útěcha* božské přítomnosti Ducha Páně, který vás povede, abyste prožívali události, které vás čekají, s důvěrou, s odvahou, s nadějí, s jasnou a s láskou.

Tak tedy v žáru pocítíte jeho ochlazení; v chladu jeho teplo; v temnotách jeho světlo; v pláči jeho potěchu; ve strachu jeho útěchu; ve slabosti jeho sílu; ve velkém utrpení jeho božskou posilu.

Proto vás dnes vyzývám, abyste spojili svou modlitbu s mojí, aby mohl na vás sestoupit Duch Páně se všemi svými dary.

Přijď, Duchu Svatý!

Přijď a proměň tvář země!

Přijď brzy. Přijď v těchto posledních časech.

Přijď nyní, když nastala velká zkouška.

Přijď a připrav nám druhé Letnice, aby náš zrak mohl obdivovat tvůj velký div nových nebes a nové země.“

Kláster v Bouveret (Vallese, Švýcarsko), 19. června 1993

Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Moje dílo

„Velkým večeřadlem kněží a věřících mého Hnutí ve francouzském Švýcarsku slavíte dnes liturgickou památku mého Neposkvrněného Srdce.

Končís cestu, kterou jsi uskutečnil po celém Švýcarsku, kterému můj Protivník připravil tolik úkladů a ran, ale které vaše nebeská Maminka tolik miluje a chrání.

Zde, kde můj Protivník rozvíjí svou velkou moc hedonismu, morální lhostejnosti, nečistoty a zatemňuje jas mé církve rozkošem, šířením bludů, které tak mnohé vzdalují od víry, neposlušností a vzpourou proti papeži, jednáám já s velkou rozhodností, abych všude rozšířila své velké dílo lásky a spásy.

Je to moje dílo, které dokonávám ve všech částech světa v těchto posledních časech.

Je to moje dílo, které všude probouzím k životu, aby triumfovalo mé Neposkvrněné Srdce.

Je to moje dílo, které konám já sama, abych shromáždila ze všech koutů světa ten malý zbytek, který zůstane ještě věrný Ježíši a jeho evangeliu, papeži a církvi s ním spojené.

Je to moje dílo, protože já sama je uskutečnuji a rozšiřuji skrytým a mlčenlivým způsobem.

Satan a všichni ďábelští duchové proti němu nezmohou nic. Pán jim zakázal, aby mu škodili.

Síly zla, temné a satanské síly, okultní moc zednářských lóží nezmohou proti němu nic, protože já je chráním, opatruji a střežím.

Je to moje dílo, které uskutečnuji ve všech částech světa, abych připravila porážku satanovi ve velké bitvě proti všem duchům zlým, neboť nakonec bude triumfovat mé Neposkvrněné Srdce.

Je to moje dílo, které uskutečnuji, abych bránila pravdu v těchto dnech velikého odpadlictví; abych vás v těchto dnech rozkolu a širokého odboje přivedla k nejtěsnější jednotě s papežem; abych vás uprostřed všeobecného rozšíření hříchu a nečistoty přivedla na vrchol milosti a svatosti.

Je to moje dílo, které uskutečnuji prostřednictvím Mariánského kněžského hnutí. Pro ně jsem vyvolila toto mé dítě, abych je učinila nástrojem velkých divů ve všech koutech světa.

Satan se snažil tolika způsoby je zničit: vyvolával proti němu opozici a kritiku, pronásledování a překážky, podlé nástrahy pomocí falešných vizionářů a falešných poselství, kterými se podařilo svést velký počet mých ubohých dětí.

Ale já jsem osobně zasáhla mimořádným způsobem, abych znemožnila uskodit mu, protože jsem žárlivá na toto dílo stejně, jako je žárlivý sám Bůh.

Protože právě skrze ně uskutečnuji triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

A právě proto musí ono v době nastávající velké zkoušky zářit stále jasnějším světlem, protože nastává doba, ve které musí být mé Neposkvrněné Srdce oslavováno v celé církvi a v celém lidstvu.“

Poslání, které vám svěřuji

„Jakou radost působíte mému Neposkvrněnému Srdci v těchto dnech, přemilí synové, a jak mě utěšujete v mé bolesti!

Přišli jste ze vzdálených krajín Ameriky a celé Evropy a nyní – biskupové a kněží mého Hnutí – jste spojeni v ustavičném večeradle. Vaše nebeská Matka je tu přítomna mimořádným způsobem, aby se s vámi modlila, aby ve vás působila růst lásky a jednoty, abyste dostali dar Ducha Svatého, který vás má posilovat ve vašem povolání, který vám dá odvahu ve vašem apoštolátě a který přinese radost a pokoj vašim srdcím.

Ve vás je vaše nebeská Matka oslavována. Vaším prostřednictvím se uskutečňuje triumf mého Neposkvrněného Srdce.

Proto jsem vás ještě jednou povolala sem nahoru, na tuto horu, a vy jste odpověděli s velkou obětavostí.

Proto jsem na vaše srdce a na vaše duše mateřsky silně působila, protože nyní musíte být připraveni na poslání, které vám svěřuji.

– *Posláním, které vám svěřuji*, je všude nést světlo pravdy, v těchto dobách, ve kterých se všude rozšířila tma bludů.

Vidíte, jak se prohlubuje nedostatek víry, jak se každý den zvětšuje odpad od víry.

Vy buďte mým světlem, rozžatým v noci, buďte věrnými apoštoly evangelia, které musíte žít a hlásat do písmene.

Nenechte se svést falešnými učiteli, kterých je dnes tak mnoho. Nenechte se oklamat novými naukami, i když se budou všeobecně přijímat: protože jako Kristus, tak i jeho pravda je stále stejná – včera, dnes a vždycky.

Nuže, vaše světlo bude v těchto dnech zářit před lidmi, aby oslavovali vašeho nebeského Otce. Budete ukazovat cestu, kterou je třeba jít v této nové evangelizaci, a stanete se apoštoly těchto posledních časů.

– *Posláním, které vám svěřuji*, je všude přinášet *Kristovu spásu* – lidstvu, které se vrátilo k pohanství po téměř dvou tisíciletích od prvního zvěstování evangelia.

Dávejte dnešnímu světu Ježíše, jediného Vykupitele, jediného Spasitele. Dávejte ho věrným prožíváním svého kněžství, které se dává do služeb duším. Dávejte ho udělováním svátostí, které vám bylo svěřeno. Především buďte horliví ve svátosti smíření, kterou dnes tak přehlíží velká část mých synů – kněží!

Pomáhejte tedy věřícím, svěřeným vaší péčí, jít cestou svatosti, milosti Boží, lásky, čistoty a praktikování všech ctností.

– *Posláním, které vám svěřuji*, je nést všude *oheň lásky* – lidstvu, které je vyprahlé egoismem, zatemněné nenávistí, raněné násilím, ohrožené válkou. Vidíte, kolik mých ubohých dětí každý den padá pod tíhou této všeobecné neschopnosti milovat.

Teď, když už nadešla velká zkouška, vyhledejte ve všech částech světa moje děti, které zbloudily, vezměte je do své kněžské náruče a všechny je přineste do bezpečného útočiště mého Neposkrvněného Srdce.

Podpírejte slabé, povzbuzujte bázlivé, obraťte hříšníky, přiveďte do Otcova domu ty, co se vzdálili. Uzdravujte nemocné, posilujte umírající, všem přinásejte nebeskou rosu mé mateřské milosrdné lásky.

Už od tohoto roku se události v církvi a ve světě zhorší, protože vcházíte do časů, které jsem vám předpověděla v poselství, jež jsem vám dala ve Fatimě a které vám ještě dosud nebylo odhaleno.

Ale teď už se to odhalí událostmi, které právě prožíváte.

Proto *poselství, které vám svěžuji*, je všude nést světlo Pravdy, Ježíšovy spásy, něhu mé mateřské lásky. Tak se stanete ve světě nástroji triumfu mého Neposkrvněného Srdce.

Odcházejte z tohoto večeradla v radosti. Pokoj v srdci ať je vám znamením mé každodenní přítomnosti u vás. Žijte v důvěře a ve velké naději a staňte se znamením útěchy všem, které potkáte na své cestě.

S vašimi drahými, se všemi, kteří vám byli svěřeni, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého.“

Rubbio (Vicenza), 15. srpna 1993

Nanebevzetí Panny Marie

Po boku vás všech

„Přemilí synové, pohleďte dnes s radostí na zář mého oslaveného těla, přijatého do slávy ráje.

Vaše nebeská Maminka oslavuje dnes Nejsvětější Trojici.

Otec spatruje ve mně své vrcholné stvořitelské dílo a se zalíbením se dívá, jak jsem obklopena září jeho slávy a jeho božské moci.

Syn se s radostí dívá, jak jsem zasedla po jeho boku, a dělí se se mnou o svou královskou moc nad všehomírem.

Ducha Svatého oslavuje jeho snoubenka, která je vyvýšena nad všechno tvorstvo pozemské i nebeské.

Tento den k vám vysílám paprsky svého jasu a prosím vás, abyste kráčeli ve světlo mé mateřské přítomnosti *uprostřed vás*.

Právě pro privilegium mého tělesného nanebevzetí mohu být stále *po boku vás všech*, moje ubohé děti, které jste ještě poutníky na této zemi.

Stojím po boku církve, která trpí rozdělená, ukřižovaná a obětovaná, která prožívá bolestné hodiny svého utrpení a své Kalvárie.

Stojím po boku lidstva, které Ježíš vykoupil, ale které se tak vzdálilo od Pána a které kráčí po bludných cestách zla a hříchu, nenávisti a nepravosti.

Jsem po boku mých zbloudilých dětí, abych je přivedla na cestu obrácení a návratu k Pánu; po boku nemocných, abych jim poskytla posilu a uzdravení; po bo-

ku všech, kteří jsou vzdáleni, abych je přivedla do domu nebeského Otce, který je s takovou láskou očekává; po boku zoufalých, abych jim dodala naděje a důvěry; po boku umírajících, abych jim otevřela brány věčného štěstí.

Jsem zvláště po boku svého papeže, kterého sama vedu, řídím a obětuji; po boku biskupů a kněží, abych jim dodala odvahy a síly k cestě hrdinného svědectví pro Ježíše a jeho evangelium; po boku řeholníků, abych jim pomohla následovat Ježíše poslušného, chudého a čistého až na Kalvárii; po boku všech věřících, abych jim dala milost vytrvalé věrnosti křestnímu slibu za všech okolností.

Nyní, když nastává doba velké zkoušky, budete pocíťovat mimořádným způsobem mou přítomnost *po vašem boku*, a to bude velikým znamením útěchy a bezpečné naděje v těchto posledních dnech očisty a velkého soužení.“

Beppu – Oita (Japonsko), 8. září 1993

Narození Panny Marie

Na cestě pokory

„Přemilí synové, pohledte dnes na svou Maminku – dítě a položte věneček vonných květů lásky a pokory kolem její kolébky, abyste tak uctili okamžik mého tělesného narození.

Jsem vaší Maminkou, která vás vede cestou pokory a skromnosti, učenlivosti a poslušnosti, umrtvování a čistoty.

Na cestě pokory mě následujte každý den, neboť jste povoláni, abyste v těchto posledních dnech rozjímalí o velkých divech Páně.

Jak Pán shlížel na pokoru své služebnice, tak Pán shlíží nyní na pokoru všech mých synáčků.

Na cestě pokory se učte být maličcí.

Dnes, kdy se mému Protivníkovi daří naočkovat všem ducha domýšlivosti a pýchy, zůstávejte vždy v pravdě, hlásejte ji celistvou, a to s odvahou.

Tak budete dávat všem světlo evangelia v těchto časech velké temnoty.

Stáváte se tedy hlasem samého Boha, který mluví vašim prostřednictvím a získává velké vítězství nad mocnými a nad svými silnými protivníky mlčením mých synáčků.

Na cestě pokory se učte být učenliví.

V těchto časech, kdy se mému Protivníkovi daří svádět mnohé zlým duchem vlastní sebejistoty a odboje, dávejte dobrý příklad pokorné a odvážné poslušnosti.

Buďte poslušní papeže a biskupů, kteří jsou s ním spojeni; buďte poslušní všech norem, kterými se řídí váš kněžský život; buďte poslušní Boží vůli, která se vám stále zjevuje, aby byl oslavován váš nebeský Otec v nebesích každým dnem v dokonalém plnění jeho božské vůle.

Na cestě pokory se učte být čistí.

V těchto dnech, kdy se mému Protivníkovi daří svádět všechny temnotou hříchu a nečistoty, setrvávejte v čistotě a dávejte dobrý příklad svatého a bezúhonného kněžského života.

Především vydávejte svědectví radostné věrnosti vašemu závazku celibátu, protože vaše kněžské tělo má být tělem ukřižovaným pro svět a pro všechna jeho pokušení.

Proto jsem tě, mé dítě, přivedla do této velké a tak vzdálené země právě v den mého narození.

Pohled na desítky milionů svých bratří, kteří ještě žijí v temnotách pohanství a čekají na okamžik, kdy budou moci vstoupit do jediného ovčince, aby konečně poznali potěšující hlas dobrého Pastýře.

Oznamuji vám dnes, že tento veliký zázrak se brzy stane.

Spolu s triumfem mého Neposkrvněného Srdce přijde tento veliký, dosud ještě pohanský národ, aby se stal příslušníkem stáda, jehož dobrým Pastýřem je Ježíš Kristus.

Připravujte se na tento okamžik v pokoře a důvěře a naslouchejte s učenlivostí hlasu vaší nebeské Maminky.

Dnes vám žehnám a беру vás za ruku, abych vás vedla při prožívání bolestných hodin velké zkoušky, která nyní nastává, aby připravila svět na setkání s jeho Pánem, který se chystá vrátit se k vám v záři své královské slávy.“

Tokio (Japonsko), 15. září 1993

Sedmibolestné Panny Marie

*Duchovní cvičení ve formě večeraďla
s kněžími MKH z Japonska*

Příčina mé velké bolesti

„Vidím vás dnes všechny pospolu, přemilí synové MKH v Japonsku, v tomto večeraďle modlitby a bratrství, a mé velké bolesti se od vás dostává útěchy.

Příčinou mé velké bolesti jsou všechny moje ubohé děti, které žijí ještě ponořeny do temnot pohanství a neznají pravdu evangelia.

V tomto velikém národě se takřka všichni nacházejí daleko od víry v Ježíše Krista, který přišel na svět, aby se stal vaším jediným Spasitelem a vaším jediným Vykupitelem.

Jsem Maminkou také všech těchto pohanů a starám se s úzkostí o jejich spásu.

Rozvímím v jejich srdci semena života a dobra; pomáhám jim, aby zachovávali zákon, který Pán vložil do srdce každého člověka; povzbuzuji jejich mysl a jejich touhu po pravdě, a tak je s něžností přivádím vstříc mému Synu Ježíši.

Jejich úplné a dokonalé přijetí evangelia bude mimořádným dílem mého Neposkrvněného Srdce.

Příčinou mé velké bolesti je moje církev, která ve všech částech světa kráčí vstříc bolestným a krvavým Getsemanům svého velkého soužení.

Viděl jsi, můj synáčku, jak církev i zde v Japonsku je ohrožována ztrátou víry, stále širším a podlejšším rozšiřováním bludů; je zraňována ve své jednotě vzpourou a opozicí vůči papeži a všeobecnému učitelskému úřadu; její svatost je zatemněna množstvím hříchů a svatokrádeží.

Tak je paralyzována a silně oslabena ve svém úsilí o evangelizaci.

Příčinou mé velké bolesti je tvrdost vašich srdcí a neschopnost přijímat všechno to, co od vás nebeská Maminka požaduje. Kolikrát jsem již hovořila, a nebyla jsem vyslyšena; podala jsem znamení svého mimořádného mateřského zásahu, a nevěřilo se mi.

Kolik je těch, kteří zavřeli svá vlastní srdce a nechťejí mne přijmout jako Maminku svého života!

Právě v tomto národě jsem vám dala mimořádné znamení tím, že jsem nechala vystupovat více než stokrát hojné slzy z očí jedné mé sochy, která mě zobrazuje jako bolestnou Matku pod křížem Ježíše, mého Syna.

Dala jsem vám také tři poselství, abych vás varovala před velkými nebezpečími, kterým jdete vstříc.

Nyní vám oznamuji, že nastal čas velké zkoušky, neboť v těchto letech se uskuteční všechno to, co jsem vám předpověděla.

Odpadlictví a velký rozkol církve se začíná naplňovat a velký trest, který jsem předpověděla na tomto místě, je již přede dveřmi. Z nebe sestoupí oheň a zničí velkou část lidstva. Ti, kteří přežijí, budou závidět mrtvým, protože všude bude zpusťování, smrt a zkáza.

Proto jsem tě chtěla mít ještě jednou zde, mé dítě: abys řekl všem, že hodina trestu nadešla, a abyste mohli být zachráněni a spaseni, musíte se uchýlit co nejrychleji do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Vraťte se do svých domovů, moji přemilí synové, a doneste všem mé poselství jakožto nejkrajnější výzvu vaší nebeské Maminky, která vás svolává a chce vás shromáždit pod svým pláštěm, aby vás těšila a chránila během bolestných zkoušek těchto vašich posledních časů.“

Milán, 2. října 1993

První sobota, Andělů strážných

Úloha andělů strážných

„Přemilí synové, spojujete se tuto první sobotu ve večeradlech, abyste obnovili zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci a uctili liturgickou památku vašich andělů strážných.

V časech velké zkoušky vás zvů, abyste upevnili pouto, které vás spojuje s vašimi anděly strážci.

Oni mají zvláštní důležitý úkol vůči vám, zvláště nyní v těchto posledních časech.

– Andělé strážní mají především úkol být vaším *světlem na vaší cestě*.

Dny, v nichž žijete, jsou poznamenány velkou temnotou, která se stává stále hustší a stále se více šíří.

Je to temnota bludů, které zaplavují myšlení lidí a činí je tak obětí velkého odpadctví; je to temnota hříchů, které zastíňují krásu a svatost duší; je to temnota nečistoty, která poskvrňuje zář vašeho těla, které je povoláno, aby odráželo slávu živého Boha.

Kolik je dnes mých ubohých dětí, které žijí jako ve stínu, pohrouženy do temnoty bludu, hříchu a nečistoty.

Vášim andělům strážným je svěřen úkol chránit vás před velkou temnotou, která vás obklopuje, aby vám umožnili kráčet ve světle pravdy, svatosti, čistoty, pokory, důvěry a lásky.

– Andělé strážní mají za úkol být *obranou vašeho života*.

Je tolik podlých nástrah, které vám chystají zlí duchové, démoni, kteří zaplavili svět a všude usilují, aby svedli duše do věčné záhuby.

Jejich aktivita je nyní nesmírně intenzivní, protože se spojila se silou, kterou mají v sobě sdělovací prostředky, jako je televize a tisk.

S podlou rafinovaností se šíří zlo pod pláštěm dobra, hřích jako uplatnění vlastní svobody, přestoupení Božího zákona jako nový výdobytek tohoto ubohého a zvráceného lidstva.

Jak jsou silné ustavičné útoky zlých duchů, aby zranili také váš fyzický život nehodami, neštěstími, atentáty, nemocemi, kalamitami, výbuchy násilí, válkami a revolucemi!

Andělům strážným je svěřen úkol, aby vás chránili před vším tímto zlem, aby vás bránili proti nástrahám, aby vám umožnili kráčet životem pod svou bezpečnou a mocnou ochranou.

– Andělé strážní mají konečně úkol, aby *spolu s vámi válčili ve stejné bitvě* a dosáhli téhož vítězství.

Ve velké zkoušce, která nyní nadešla, se stala ještě zarputilejší a krvavější velká válka mezi Ženou oděnou sluncem a Rudým drakem, mezi silami dobra a silami zla, mezi Kristem a Antikristem.

Je to bitva, která se odehrává především v rovině duchů: dobří duchové proti zlým duchům; andělé proti démonům, sv. Michael proti Luciferovi.

Vy jste zataženi do této bitvy, která vás nesmírně přesahuje.

Musíte tedy být zvláštním způsobem spojeni s těmi, kteří jsou vám blízcí ve velkém zápase, kteří mají velkou moc v tomto boji, kteří vám pomáhají bojovat a vedou vás k jistému vítězství.

Mé nejmenší dítě, svěř zvláštní ochraně svých andělů strážných dlouhou a namáhavou cestu, kterou máš zanedlouho nastoupit v Malajsii, Indonésii, Austrálii, ostrovech Fidži a Novém Zélandu, abys všude uspořádal večeradla s kněžími a věřícími mého Hnutí.

Zvu dnes všechny k vytrvalejší modlitbě, k pevnějšímu poutu, hlubšímu citovému vztahu k těmto andělům světla, které vám věnoval Pán, aby vás střežili a chránili.

Spolu s nimi vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Jakarta – Cisarua (Indonésie), 21. října 1993

Exercicie ve formě večeradla s kněžími MKH

Mějte důvěru a velkou naději

„Jak jsem spokojena, když vás vidím, jak jsou zde spojeni ve večeradle ustavičné modlitby a bratrství kněží mého Hnutí, kteří se sešli ze všech částí Indonésie!

Spojuji se s vašimi modlitbami; pomáhám vám, aby vzrůstalo vaše bratrství; zajišťuji vám od Pána ony milosti, které zúrodní vaši svatou službu.

A chci vám dnes dát poselství důvěry a naděje, a to ať vás provází na vaši obtížné cestě.

Mějte důvěru k vaší nebeské Mamince, která je vám vždy nablízku, aby byla pomocí a posilou vašeho kněžství.

Vidím vaše nespočetné těžkosti; slyším všechna vaše volání; jsem nablízku, abych vás posilovala ve vaší osamělosti; dávám vám útěchu uprostřed tolikerých trpkostí.

Nemějte pocit osamělosti.

I když pole apoštolátu je tak často vyprahlé a nesnadné; i když okolí, které vás obklopuje, vám klade překážky ve vaší kněžské službě; i když se tak často zdá, že tíže lidské slabosti vás drtí, neztrácejte nikdy odvahy!

Jsem stále při vás, jako dobrá a vnímavá Maminka vás podpírám, vedu vás, těším vás, dodávám vám odvahy, sbírám vaše slzy jako drahocenné perly a uchovávám každou vaši námahu ve svém Neposkvrněném srdci.

Mějte velkou důvěru, že nastane doba dokonalého triumfu Božího v tomto ubohém lidstvu, které je tak nemocné a tak vzdálené od Něho.

Prožíváte bolestné roky velkého soužení a utrpení se stává každým dnem pro všechny těžší.

Prožívejte přítomnou hodinu v Getsemanech mého Neposkvrněného Srdce a připravte se, abyste s láskou splnili vůli nebeského Otce.

V těchto časech velkého odpadu buďte svědky víry; v těchto dnech velké zvrácenosti buďte svědky svatosti; ve světě, který se stal tvrdým a bezcitným, požívačným a vyprahlým egoismem, nenávisť, krutostí a válkami, buďte svědky lásky.

Přinášejte všude balzám mé mateřské a milosrdné lásky.

Vezměte do své kněžské náruče všechny mé děti, které zbloudily, vzdálily se, jsou chudé, nebohé, nemocné a hříšné, a přineste je do bezpečí ovčince mého Neposkvrněného Srdce.

Vyjděte z tohoto večeradla naplnění radostí.

Vraťte se do svých domovů v pokoji a staňte se apoštoly tohoto mého Hnutí ve všech částech vašeho velkého národa.

S vámi a s vašimi drahými, s věřícími, kteří vám byli svěřeni, žehnám celou Indonésii a církev, která zde žije, trpí a pracuje, aby můj Syn Ježíš mohl všem přinést dar své lásky, svého života a svého pokoje.“

Suva (Ostrovy Fidži), 12. listopadu 1993

V srdcích těch nejmenších

Nacházíš se dnes zde, mé dítě, na tomto velkém ostrově v Pacifiku, abys zde konal večeradla s mými přemilými a s věřícími, kteří přišli i ze vzdálených ostrovů.

I sem dolehl můj hlas; i zde jsem dostala velkodušnou odpověď.

Hleď, odpověděli mi především ti nejmenší, nejprostší, nejchudší.

Hleď, jak dokázali pochopit můj hlas, slyšet mé slovo, poslechnout mé žádosti, prosit vytrvale, zasvětit se s radostí mému Neposkvrněnému Srdci.

– *V srdci těch nejmenších* nacházím pravou útěchu.

Kolik je dospělých, i mezi mými přemilými kněžími, kteří odmítají mé pozvání a zavírají bránu svého srdce před mou mateřskou přítomností.

Toto přetrvávající odmítání je příčinou mé hluboké bolesti.

Ale jsem potěšena, když jsem dostala tak velkodušnou odpověď od maličkých, protože oni jsou balzámem, který mi dává nebeský Otec a který se klade na každou novou ránu otvírající se v mém mateřském srdci.

– *V srdcích těch nejmenších* nacházím svou největší radost.

V nich se zrcadlí mé světlo a vidím v nich odraz mého plánu. Protože jsem byla malička, zalíbila jsem se Nejvyššímu.

Jen v srdcích těch maličkých má Otec zalíbení, Syn oslavu a Duch Svatý svůj trvalý příbytek.

Tak jejich prostřednictvím může Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Maminky opakovat svůj věčný Magnificat; zpěv úcty a chvály Nejsvětější Boží Trojici.

– *V srdcích těch nejmenších* mám své potěšení, neboť zde mohu dokonale plnit svou mateřskou funkci. Mohu je krmit, oblékat, vychovávat, vést sladce po cestě čistoty, lásky a svatosti.

– *V srdci těch nejmenších* získává již nyní mé Neposkvrněné Srdce svůj triumf.

Právě díky nim mohu uskutečňovat své velké dílo lásky a milosrdenství pro spásu světa a pro velkou obnovu celé církve.

– *V srdci těch nejmenších* hledej i ty svůj odpočinek.

Při obtížné cestě, při tak velkých námahách, které se zdají lidsky nemožné, odpočiň si na Srdci nebeské Maminky a těš se z odpovědi, kterou dostaneš kdekoliv od těch mých nejmenších dětí.“

Slavné Kristovo království

„Přemilí synové, dnes slavíte slavnost Ježíše Krista Krále vesmíru velikým večeradem, kterého se účastní kněží a věřící mého hnutí, kteří přišli i z jiných měst této velké země.

Vaše nebeská Maminka vás chce všechny pojmout do bezpečného útočiště svého Neposkvrněného Srdce, aby vás ochránila v době velké zkoušky a připravila vás na přijetí Ježíše, který se připravuje k návratu, aby obnovil mezi vámi své slavné království.

– *Slavné Kristovo království* se upevní především v srdcích a v duších.

To je nejvzácnější část božské Kristovy vlády.

Právě proto se totiž Slovo stalo člověkem a přišlo, aby přebývalo mezi námi. Proto se stal Syn poslušným až k smrti, a to k smrti na kříži.

Vykoupením, které Ježíš dokonal na Kalvárii, jste byli vysvobozeni z nadvlády satanovy, osvobozeni od hříchu, který je jhem jeho otroctví, stali jste se Božími dětmi, protože vám daroval svou lásku a svůj vlastní život.

Srdce obnovená láskou a duše posvěcené milostí tvoří tedy nejdrahocennější část božské vlády Ježíšovy.

– *Slavné Kristovo království* se projeví ve všeobecném rozkvětu svatosti a čistoty, lásky a spravedlnosti, radosti a pokoje.

Neboť lidská srdce budou přetvořena mocnou silou Ducha Svatého, který se na ně vyleje v zázraku druhých Letnic.

A duše budou osvětleny přítomností Nejsvětější Trojice, která v nich způsobí mimořádný rozvoj všech ctností.

– *Slavné Kristovo království* se projeví také v novém životním stylu všech lidí. Neboť budete vedeni, abyste žili jen pro slávu Páně. A Pán bude oslavován tehdy, když vy všichni budete dokonale plnit jeho božskou vůli.

Slavné Kristovo království se tedy uskuteční současně s dokonalým naplněním Boží vůle každým stvořením, a to tak, že to, co je na nebi, se uskuteční také na této zemi.

Ale to není možné, dokud nebude spoután satan, svůdce a otec lži, který vždy zasahoval do lidských dějin tím, že sváděl ke vzpouře proti Pánu a k neposlušnosti vůči jeho zákonům.

– *Slavné Kristovo království* se upevní, až bude dokonána porážka satana a všech duchů zla a bude zničena jeho ďábelská moc.

Tak bude spoután a svržen do pekel a brána propasti bude zavřena, aby nemohl vyjít a škodit světu.

Na světě bude vládnout Kristus.

– *Slavné Kristovo království* se uskuteční současně s triumfem Ježíše eucharistického.

Neboť ve světě očištěném a posvěceném, dokonale obnoveném láskou, projeví se Ježíš především v tajemství své přítomnosti v Eucharistii.

Eucharistie uvolní všechnu svou božskou moc a stane se novým sluncem, které se svými zářícími paprsky bude zrcadlit v duších i v životech jednotlivců, rodin i národů a vytvoří ze všech jediný učenlivý a mírný ovčinec, jehož Pastýřem bude Ježíš.

Do tohoto nového nebe a na tuto novou zemi vás uvede vaše nebeská Mamin-ka, která vás nyní sjednocuje ze všech částí světa, aby vás připravila na přijetí Pána, který přichází.“

Sydney (Austrálie), 23. listopadu 1993

Exercicie ve formě večeraďla s kněžími MKH z Oceánie

Vaše světlo znovu zazáří

„Jak jsem spokojena, kněží mého Hnutí z Austrálie, že vás opět vidím společně v trvalém večeraďle modlitby a bratrství.

Nechť vzrůstá vaše vzájemná láska. Prožívejte tyto dny v radosti z bratří, kteří se setkávají, poznávají, milují, pomáhají si na společné bolestné cestě těchto dnů velkého soužení.

Modlete se s vytrvalostí a s důvěrou.

Spojuji se s vámi ve vaší modlitbě. Jsem při vás, abych dodala vaší modlitbě sílu a moc, tak aby Duch Svatý mohl sestoupit se svými dary na toto vaše večeraďlo a uschopnit vás pro poslání, které na vás čeká.

Osvěcujte zemi v těchto dnech velké temnoty a buďte posilou a potěchou pro celou církev v tomto čase jejího velkého zpustošení.

Vaše světlo znovu zazáří a rozleje se na celý tento širý díl světa Oceánie, který můj a váš Protivník tak svádí a ovládá.

– *Vaše světlo znovu zazáří* vašim kněžským svědectvím víry.

Hleďte, jak se všude rozšířilo odpadlictví; jak se vyučují a propagují bludy; jak se rozhojnila nekázeň a zmatky.

Kolik je to pastýřů, kteří již nebdí nad svým svěřeným stádem, a tolik dravých vlků v rouše beránčím přichází, aby loupilo v ovčinci mého Syna Ježíše.

Buďte světlem postaveným na svícen, abyste naváděli zpět na cestu pravdy tolik mých ubohých dětí, které krácejí v temnotě bludu a ztráty pravé víry.

Buďte věrnými služebníky evangelia, a tak se vašim prostřednictvím v církvi po bolestné zkoušce, kterou právě prožívá, znovu rozleje záře světla Kristova a světla jeho pravdy.

– *Vaše světlo znovu zazáří* svědectvím vaší kněžské svatosti.

Hleďte, jak materialismus a hedonismus ohrožují váš veliký národ.

Vyhledávání rozkoše, peněz, blahobytu, zábavy a nečistoty se stalo pro mnohé jediným ideálem života.

A tak ti nejmenší zbloudili na cesty zla; mládež přitahují neřesti a drogy; rodiny jsou rozvráceny rozvody a egoistickým odmítáním daru života.

Přiveďte zpět do domu otcova tyto mé ubohé děti, které zbloudily. Buďte takto věrnými přísluhovateli milosti a svatosti udělováním svatých svátostí, které vám Ježíš světil, především svátosti smíření.

Dejte se k dispozici věřícím, abyste je přivedli na cestu dobra a lásky, čistoty a milosti, pokoje a spásy.

– *Vaše světlo znovu zazáří* vašim svědectvím kněžské lásky.

Milujte všechny láskou Božského Srdce Ježíšova a něžností mé mateřské lásky. Pohledte, jak se dnes svět stal pouští bez lásky!

Egoismus ovládá všechno bezuzdně; šíří se násilí a nenávisť; lhostejnost ovládá tolik srdcí, která se stala chladnými a necitelnými k těm, kteří jsou v nouzi.

Vy, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, staňte se příjemným balzámem, který je možno přikládat na každou otevřenou a krvácející ránu.

Veźměte za ruku ty nejmenší; podpírejte slabé; veďte nerozhodné; posilujte nemocné; zachraňujte ztracené; obraťte hříšníky; dodávejte důvěru zoufalým; vyjděte v ústřety těm, kteří jsou vzdálení, a přinášejte je ve své kněžské náručí do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Staňte se nástroji triumfu mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Vyjděte z tohoto večeradla a rozejděte se do všech částí vašeho širého kontinentu, abyste osvěcovali zemi světlem vaší víry, vaší svatosti a vaší lásky.

Já jsem stále s vámi. Jako Maminka vás provázím na vaší cestě a jsem vám po boku, abych vám pomáhala a posilovala vás.

S vašimi drahými, se všemi, kteří jsou vám svěřeni, vám všem žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Perth (Austrálie), 8. prosince 1993

Léta mého triumfu

„Dnes zde končíš dlouhou cestu mezi mnoha národy Asie a Oceánie, která trvala dva měsíce.

Mohl jsi uspořádat 73 večeradla, kterých se účastnili biskupové, kněží a věřící mého Hnutí.

Viděl jsi, mé dítě, které tolik miluji a chráním, velké základy mého Neposkvrněného Srdce ve všech částech tohoto širého světadílu.

Toto jsou léta, kdy si připravuji novou církev a nové lidstvo v nebeské zahradě mého Neposkvrněného Srdce.

Toto jsou léta mého triumfu.

– Satan podvedl celé toto ubohé lidstvo, odvedl je daleko od Boha a vztyčil pro ně modly své zvrácenosti: rozkoš, peníze, pýchu, egoismus, zábavu a nečistotu.

Proto je dnes lidstvo tolik ohrožováno nenávisť, násilím, rozbroji a válkou.

V těchto dnech uvidíte velký trest, jímž Boží spravedlnost očistí tento svět, který je tisíckrát horší než za časů potopy a je tak posedlý duchy zla.

Proto shromažďuji ze všech stran světa své děti a ukrývám je do bezpečného útočiště svého Neposkvrněného Srdce, abych je ochránila a zachránila v okamžiku veliké zkoušky, která již doléhá na všechny.

A tak ve stejné době, kdy satan triumfuje tím, že svádí lidstvo na cestu své zkázy, triumfuje také mé mateřské Srdce, které přivádí své děti na cestu spásy a pokoje.

– Satan vstoupil dovnitř církve a podařilo se mu zatemnit její zář.

Temnotou hříchu zatemnil zář její svatosti; ranou rozkolu zaútočil na sílu její jednoty; rozšířením bludů zranil její hlásání evangelia.

Jak ubohá je moje nemocná dcera!

Volám proto ze všech stran své děti, aby se zasvětily mému Neposkvrněnému Srdci, aby se mi svěřily jako děti.

A tak si každý den tvořím v zahradě svého Neposkvrněného Srdce novou církev svatou, jednu, věrnou zvěstovatelku evangelia, která vydává dokonalé svědectví o Ježíši Kristu.

Toto jsou léta, kdy satan vládne jako jistý vítěz; nicméně jsou to také léta mého triumfu.

Moje světlo bude stále tím jasnější, čím více budete vstupovat do rozhodujících okamžiků bitvy.

Nakonec zvítězí vaše Neposkvrněná Maminka, která svou panenskou patou rozdrtí hadovu hlavu, svými rukama sváže velkého Draka, aby jej tak učinila bezmocným a on již nemohl škodit světu.

A lidstvo a církve poznají onu novou epochu, kterou nyní očekávejte v důvěře a v modlitbě, v utrpení a v naději.

Proto uvidíte ode dneška, jak mé světlo zesiluje, jako když vzchází jitřenka, až zaplaví celou zemi připravenou otevřít se novému dni, v němž začne na světě triumf mého Neposkvrněného Srdce.“

Dongo (Como), 24. prosince 1993

Svatá noc

Tato Svatá noc

„Useberte se s mnou v tichu a očekávání.

Zapomeňte na všechny záležitosti a vstupte do ticha modlitby.

Proživejte se mnou tyto vzácné okamžiky, které předcházejí narození mého božského Dítěte.

Je to noc lásky a světla.

Je to noc smíření a míru.

Je Svatá noc.

Budte účastníky radosti vaší nebeské Maminky, která dnes cítí, že nadchází okamžik jejího panenského Mateřství.

Všechno to, co mě obklopuje, je pro mne jako vzdálené: únava z cesty z Nazareta až do Betléma; hluk početné karavany; skličující hledání místa pro noční odpočinek; bolestné překvapení u každých dveří, které se zavřely; důvěra před vstupem do chudické jeskyně, která se otevírá.

Citlivá a jemná přítomnost mého nejčistšího snoubence Josefa mě zahrnuje něžností.

Právě on se snaží, aby toto místo učinil pohostinnějším; on připravuje kolébku v teplejším žlabu; on hledá něco proti doléhajícímu chladu; on je mi po boku a spojuje se s mojí velkou modlitbou; on vidí, jak se nebesa otevírají; on překvapen rozjímá o zázraku a slyší zpěv andělů a vidí mír, jak sestupuje z nebe; on otevírá dveře pro chudé a malické a přijímá prostinké dary pastýřů.

Já jsem ponořena do hluboké extáze: přede mnou se otevírá Otcova tvář a já patřím na božské tajemství jeho milosrdné lásky; Slovo přijalo lidskou podobu v mém panenském lůně, jako novorozeně se ocitá v mé mateřské náruči a já je pokrývám polibky a slzami; Duch Svatý se se zalíbením dívá na svůj plod.

Přemilí synové, prožívejte se mnou tuto hlubokou extázi v čase *této Svaté noci*.

Je to Lásky, která se rodí na svět stravovaný nenávistí.

Je to Světlo, které vzchází po dlouhé době hlubokých temnot.

Je to očekávání Smíření mezi ztraceným lidstvem a jeho Pánem, který je miluje a vykupuje.

Je to Pokoj, který sestupuje z nebe ke všem lidem dobré vůle.

Vstupte se mnou dovnitř tajemství *této Svaté noci*.

Protože nadešla již velká zkouška pro všechny.

Násilí a oheň nenávisti přinášejí na svět smrt.

Veliká temnota pokrývá toto lidstvo, které již nevidí světlo.

Spojenecká smlouva je dále porušována lidmi, kteří se otevřeně postavili proti svému Bohu.

Války, vzpoury, zkáza naplňují vaši cestu slzami a krví.

Nadešel pro vás čas velké zkoušky.

Proto vás ještě jednou vyzývám, abyste se nechali vést ode mne do tajemství *této Svaté noci*.

Tak tedy snažte se jako Josef naléhavě otevírat duše a srdce lidí, aby přijímali Ježíše při jeho druhém příchodu, a nenechávejte se ovládnout prázdnými a zbytečnými záležitostmi, nýbrž bděte se mnou v modlitbě a očekávání jeho již tak blízkého návratu ve slávě.“

Moje obavy jsou veliké

„Přemilí synové, setrvejte se mnou v modlitbě a usebranosti v těchto posledních hodinách tohoto roku, který právě končí.

Nenechávejte se zahltit rozptýlením, hlukem a zábavami, v nichž tráví tuto noc velká část mých ubohých synů.

Čtěte v mlčení znamení vaší doby a podílejte se na mých obavách z toho, co vás čeká.

– *Moje obavy jsou veliké*, protože toto lidstvo, které je tak nemocné, pokračuje ve svém tvrdošijném odmítání Boha a jeho zákona lásky.

Zasahovala jsem v tomto roce tolika způsoby a tolika mimořádnými vystoupeními, abych vás pozvala k obrácení a k návratu k Pánu.

Nebyla jsem vyslyšena.

Jméno Páně je tupeno a jeho den je stále více profanován.

Egoismus vysušuje lidská srdce, která vychladla a zavřela se velikou neschopností milovat.

Cena života je znehodnocena; množí se násilí a vraždy; vyhledávají se všechny způsoby, aby se zabránilo narození nových tvorů; na všech stranách se množí dobrovolné potraty, tyto strašlivé zločiny, které volají dnem i nocí o pomstu před tvář vašeho Boha; nečistota se rozlévá jako příval bahna, který všechno strhává s sebou.

Číse Boží spravedlnosti je naplněna a přetéká.

Vidím trest, kterým chce Boží milosrdenství očistit a spasit toto ubohé hříšné lidstvo.

Jak veliká a těžká utrpení vás čekají, moje ubohé děti, které tolik ohrožuje a podvádí satan, duch lži, který vás svádí a vede vás ke smrti!

Moje obavy jsou veliké, protože moji církev ovládá zvůle zlých sil, které ji ohrožují a chtějí ji zničit zevnitř.

Zednářství si se svou ďábelskou mocí založilo své centrum přímo v srdci církve, kde sídlí zástupce mého Syna Ježíše, a rozlévá svůj zlobný vliv do všech koutů světa.

Církev bude nyní zrazena svými vlastními členy, bude krutě pronásledována a přivedena na popraviště.

Vidím, že krvavé pronásledování je již před branami, a tak mnozí z vás budou strženi prudkou vichřicí tohoto strašného uragánu.

Podívejte se se mnou v těchto hodinách na mé velké obavy a spojte se všichni se mnou v modlitbě o přímluvu a usmíření.

Rozmnožujte všude večeradla modliteb, o která jsem vás prosila, jako bezpečná místa, jako útočiště, kde se můžete skrýt před strašlivou bouří, která vás čeká.

Ve večeradlech pocítíte moji mimořádnou přítomnost.

Ve večeradlech zakusíte bezpečí a mír, který vám daruje vaše nebeská Maminka.

Ve večeradlech budete uchráněni od zla a od velikých nebezpečí, která vám hrozí.

Ve večeradlech budete mnou formováni k důvěře a veliké naději.

Protože večeradlo je místo vaší záchrany, které pro vás připravila vaše nebeská Maminka v těchto posledních časech, ve kterých na vás všechny právě dolehla velká zkouška.“

1994

OTEVŘETE SRDCE NADĚJI

Otevřete srdce naději

„Milovaní synové, zahajujete tento nový rok liturgickou slavností mého božského Materství.

Jsem opravdová Boží Matka.

Od věčnosti mě nebeský Otec vyvolil pro toto nevýslovné poslání. „Neměls, Bože, zalíbení ani v obětech, ani v celopalech, proto jsi mi připravil tělo.“

Pro vytvoření těla pro Syna, ve věčném plánu své Moudrosti, připravil Otec tělo také pro Matku; tak jsem od věčnosti vyšla z jeho božské Myšlenky. Slovo od věčnosti na mne myslelo, na okamžik, kdy s mým mateřským souhlasem sestoupí do mého panenského lůna a stane se také člověkem. Tak se můj Bůh stal mým Synem. Duch Svatý od věčnosti uvažoval o božském divu své Lásky, jenž by zázračně učinil plodným mé panenské lůno a učinil mě Matkou bez jakéhokoliv lidského zásahu. Tak se Duch Svatý stal mým božským Snoubencem.

Rozjímejte o mně ve světle mého božského Materství, moji milovaní synové, a otevřte svá srdce naději.

– *Otevřete srdce naději*, protože toto jsou roky, v nichž se připravuje největší Boží triumf návratem Ježíše Krista ve slávě.

Mé božské Materství dnes působí v přípravě cesty pro jeho slavný návrat.

Jako jsem byla pokornou a chudičkou Matkou při jeho prvním příchodu, tak jsem slavnou a mocnou Matkou při jeho druhém příchodu mezi vás.

Mým úkolem je otevřít bránu nové éry, která na vás čeká. Mým úkolem je vést vás k novému nebi a nové zemi. Především je úkolem, svěřeným Boží Matce, zvítězit nad satanem a veškerou mocí zla, aby mohl Bůh ve světě dosáhnout svého největšího triumfu.

– *Otevřete srdce naději*, protože jsem také Matkou celého lidstva.

A jako Matka jsem vždycky sledovala s láskou své děti během lidských dějin.

Především v dnešní době se cítím Matkou lidstva, tolik ohroženého a ovládaného duchy zla.

Satan dnes vítězí. Svedl celé lidstvo k odmítnutí Boha, a tak si je podrobil svou zhoubnou vládou.

Proto jste tím museli tak trpět!

Proto se slzy a krev staly vaším každodenním pokrmem.

Proto rok, který dnes začíná, vám přinese i tíhu nesmírného utrpení.

Jako Matka lidstva jsem byla pověřena úkolem vymanit vás z otroctví satanova.

Proto je nutné, abyste mě teď následovali v krvavém zápase, aby bylo nakonec dosaženo mého největšího vítězství. Tak zbavím satana moci a velká moc zla bude mnou úplně zničena.

Potom se celé lidstvo vrátí k novým zasnubám lásky se svým Pánem, jenž je vezme do náruče a dovede do pozemského ráje plného a dokonalého společenství života s Ním.

– *Otevřete srdce naději*, protože jsem opravdu Matkou celé církve.

Během let jsem vždycky stála po boku této své milované dcery s úzkostí a něžností své mateřské lásky.

Stojím po boku církve zvláště v této době, kdy musí prožívat krvavou hodinu svého očišťování a velkých útrap.

Také na ní se musí splnit plán nebeského Otce, a tak je volána k výstupu na Kalvárii svého obětování.

Tato moje nejmilejší dcera bude bita a zraňována, zrazována a olupována, opouštěna a přivedena na popraviště, kde bude ukřižována. Do jejího nitra vstoupí zločinný člověk, který dokoná ohavnost zpusťování, předpovězenou svatými Písmy.

Neztrácejte odvahu, přemilí synové!

Ať je vaše důvěra silná.

Na začátku tohoto nového roku otevřete srdce naději, protože od nynějška uvidíte naplňování událostí, které vám byly oznámeny. Pochopíte, že poslední roky tohoto vašeho století jsou částí božského a tajemného plánu, který se připravuje k odhalení.

– *Otevřete srdce naději*, protože nastala chvíle, kdy se vaše nebeská Maminka zjeví v celé své moci. Jsem jitřenka, která předchází velkému dni Páně. Jsem hlas, který sílí v těchto dobách, aby rozhlásil ve všech částech světa mou prorockou zprávu: Připravte se všichni na přijetí mého Syna Ježíše, který se teď vrací mezi vás na oblacích nebeských, v záři své božské slávy.“

Sant’Omero (Teramo), 2. února 1994

Uvedení Páně do chrámu

Dar mé důvěry

„Milovaní synové, nechte se zanést v mé mateřské náruči do chrámu Páně, abych vás obětovala k dokonalé slávě Nejsvětější Trojice.

Proto vás shromáždím ze všech koutů světa; proto vás žádám, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci; proto vás každý den vedu na cestě mnou vytyčené a formuji vás po léta darem svého mateřského slova.

Ve vás má být Otec oslavován dokonalým plněním jeho božské vůle; ve vás chce být Syn oživen tak, že se stanete nástrojem jeho božského milosrdenství; ve vás působí Duch Svatý silou své lásky, aby vás uschopnil proměňovat srdce a duše.

Tak se stanete v těchto posledních časech světlem tomu, kdo kráčí temnotami; životem tomu, kdo úpí pod jhem hříchu a smrti; láskou tomu, kdo je stravován

násilím a nenávistí; posilou tomu, kdo je přemáhán utrpením; balzámem na rány ubohých a nemocných; silou pro slabost maličkých a utlačených.

Tímto způsobem můžete sdělovat všem *dar mé důvěry*.

– *Buďte darem mé důvěry* pro církev, která dnes tak trpí a je rozdělena; pošlapaná a utlačená vystupuje na Kalvárii svého bolestného utrpení.

Jako nikdy potřebuje církev v této vaší době poznat veškerou něžnost a milosrdnou dobrotu své nebeské Maminky.

Chci vykonávat svou mateřskou funkci vůči církvi vaším prostřednictvím.

Milujte církev tlukotem mého Neposkvrněného Srdce; utírejte její pot, uzdravujte její rány, zmírňujte její bolest, sdílejte její utrpení, pomáhajte nést její těžký kříž na Kalvárii její oběti.

Stůjte po boku papežovi a biskupům v modlitbě a synovské lásce. Podpírejte spolubratry kněze, běžte na pomoc zvláště slabým, křehkým, kteří klesají pod tíhou velkých nesnází této poslední doby. Buďte něžnou a milosrdnou rukou své nebeské Maminky, která se sklání a přikládá balzám na rány hříšníků, vzdálených, chudáků, vykořeněných, utlačovaných a opuštěných. Vy sami se stanete darem mé důvěry pro církev dnešních dnů.

– *Buďte darem mé důvěry* pro toto veškeré ubohé lidstvo.

Pomáhejte mu navrátit se k Bohu cestou modlitby a pokání. Cesta obrácení je ta jediná, kterou se musí dát, aby dosáhlo záchrany a míru.

Nyní vstupujete do rozhodující doby pro to, co jsem vám po léta připravovala.

Kolik bude smetenno hrozným uragánem, který se teď přežene nad lidstvem!

Toto je čas velké zkoušky; toto je můj čas, děti zasvěcené mému Neposkvrněnému Srdci.

Chci se projevit vaším prostřednictvím a dát všem dar své důvěry, zvláště až nastanou dny velkého zoufalství a všeobecné beznaděje.

Proto vás žádám, abyste se nechali přinést v mé mateřské náruči do chrámu slávy Páně a stali se tak pro všechny světlem naděje, když budete všude šířit dar mé důvěry v těchto posledních časech.“

Tegucigalpa (Honduras), 11. února 1994

Výročí zjevení v Lurdech

Jsem potěšena

„Dnes slavíte výročí mého zjevení v Lurdech mé malé ubohé dceři Bernadettě.

A ty jsi tu, malé dítě, v tomto národě Střední Ameriky, kde mě tolik mých dětí zvláště uctívá a miluje. Viděl jsi, s jakým nadšením přijali poselství své nebeské Maminky a jakou synovskou a něžnou lásku mi projevují? V těchto letech, kdy je mé Srdce hluboce zraňováno hříchy a nevěrou, pýchou a vyprahlostí, tvrdšími odmítáním mých mateřských zásahů, *jsem potěšena* svými nejmenšími dětmi.

Jsem potěšena těmi nejubožejšími, kteří mi odpovídají bohatstvím své lásky, své pokory, své učenlivosti.

S jakou otevřeností duše i srdce naslouchají mým slovům, přijímají je a prožívají!

Opravdu pro tyto chudé na hmotné statky i chudé duchem je připraveno Boží království, které k vám brzo přijde v celé své božské nádheře.

Jsem potěšena těmi nejmenšími, kteří žijí opravdu jako děti, které Ježíš formuje a opatruje v nebeské zahradě své božské lásky.

S jakou něhou je chovám ve své mateřské náruči, abych je potěšila!

Pouze jim odhaluji tajemství svého Neposkvrněného Srdce, světlo svého plánu, plán boje a okamžik svého vítězství.

Jsem potěšena novými srdci, formovanými v zářivém hájemství mého Neposkvrněného Srdce.

Proti šířící se nenávisti, proti konzumnímu sobectví, proti chladné vyprahlosti, proti tvrdosti, která ochromuje tolik srdcí, chladných a bezcitných, zatvrzelých a uzavřených pro potřeby chudých a ubohých, formuji nová srdce, která dovedou rozšiřovat všude tep mé mateřské a milosrdné lásky.

Tato srdce umějí milovat Boha láskou, která jediná jej oslavuje, a vaši nebeskou Maminku láskou, která jediná ji potěší.

Jsem potěšena tímto malým honduraským národem velkého srdce a naplněným láskou ke mně.

Dnes jsi byl v prezidentském paláci, abys vykonal s prezidentem republiky její zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci. Beru pod svou zvláštní ochranu tento národ, protože učinil to, oč jsem vás prosila ve Fatimě, a byla jsem jím potěšena zvláštním způsobem.“

Ilobasco (El Salvador), 13. února 1994

Chudáky zahrnu dobrými věcmi

„Viděl jsi také zde můj největší triumf a žasneš, mé malé dítě, protože vidíš, jak jsem ve všech částech světa přijímána s láskou, radostí a velkým nadšením všemi malými, prostými, chudými.

Svým osobním a zvláštním způsobem formuji všude své vojsko ke svedení konečné bitvy k dosažení svého největšího vítězství.

S jakou radostí vidím své malé děti přibíhat ze všech stran do nebeské zahrady mého Neposkvrněného Srdce!

Hodina už přišla.

Ještě jednou, ústy dětí a kojenců, Pán zvítězí nad hřmotným hlukem svých protivníků a zničí moc všech svých nepřátel.

Tak jak to dělá Pán, i já, vaše nebeská Maminka, *zahrnuji chudé dobrými věcmi.*

Zahrnuji chudé vzácným dobrem milosti Boží a plné účasti na životě s ním.

Jim poskytují dar pokorné mysli, prostého srdce, aby s láskou přijímali Boží Slovo. Dnes může být Ježíšovo evangelium přijato a prožíváno ne velkými a pyšnými, nýbrž pouze malými a chudými.

V dnešní době velkého odpadu chudí v duchu dostávají od nebeské Maminky neocenitelné dobro vytrvalosti v pravé víře a učenlivého následování celé pravdy evangelia.

Chudé zahrnu dobrem lásky a dobroty.

Jaká zloba panuje dnes mezi bohatými! Kolik sobectví se šíří mezi těmi, kdo hledají pouze blahobyť a chtějí stavět společnost na maximálním vlastnictví hmotných statků.

Chudí mají ode mne velký dar distancovat se od nich, žít s důvěrou v dobrotu Boží Prozřetelnosti, umět dát druhým část z toho mála, co mají, přijímat všechny s dobrotou Božích služebníků.

Chudé zahrnu dobrem zvláštní obliby ze strany Pána.

Pán pohlíží na chudé se stejným zalíbením, kterým zahrnul mne, svou malou a chudou služebnici.

Chudým se sděluje Duch Svatý s nevyčerpatelnou hojností. Totiž pouze od chudých může Nejsvětější Trojice přijmout chválu a dokonalou oslavu.

V tomto národě, kde se mému Protivníkovi podařilo svést mnoho mých synů nebezpečným bludem teologie osvobození, formuji šik ze všech svých chudých a malých dětí.

Proto zde působím zvlášť mocně, abych dosáhla vítězství v srdcích a v duších.

Proto jsem zde zvlášť milována a oslavována.

Proto rozprostírám nad tímto národem veškerou svou mateřskou pomoc a ochranu.

Bogota (Kolumbie), 22. února 1994

*Svátek Katedry sv. Petra,
duchovní cvičení ve formě večerádla
s kněžími MKH Latinské Ameriky*

Na skále apoštolské víry

„Milovaní synové, kněží zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci, jsem velmi spokojena, když vás vidím zde pohromadě, ve stálém večerádle modlitby a bratrství.

Jsem přítomna uprostřed vás.

Dodám síly vaší modlitbě; prohloubím vaši jednotu; pomohu vám v růstu vzájemné lásky, až se stanete jedním srdcem a jednou duší.

Postarám se vám o dar Ducha Svatého, jenž na vás sestoupí a posílí vás ve vaší kněžské službě a učiní z vás apoštoly druhé evangelizace.

Na skále apoštolské víry ať je založeno vaše kázání, abyste se stali odvážnými svědky víry v dnešní době velkého odpadu.

Nevzrušujte se, když vidíte, jak se dnes bludy veřejně učí, rozšiřují a následují. Nikdy neztrácejte odvahy.

Budte věrnými služebníky Kristova evangelia a hlásejte všechny pravdy katolické víry, a tak budete rozžatým světlem na svícnu, ohnivými pochodněmi umístěnými na horách pro osvětlení této doby velkého temna.

Na skále apoštolské víry ať je založeno vaše svědectví jednoty a církevních společenství.

Petr měl od Ježíše za úkol být základem církve a utvrzoval celou církev v pravdě evangelia. Papež následuje Petra v tomto jeho úřadě: být základem jednoty církve a neomylným strážcem její pravdy. Budte dnes svědky lásky a jednoty s papežem.

Vedte svěřené stádo k této jednotě, aby brzy vznikl jeden ovčín s jediným pastýřem.

Milujte, podporujte své biskupy a pomáhejte jim v jejich obtížné a namáhavé službě.

Na skále apoštolské víry ať vzkvétá vaše kněžská svatost.

Budte věrnými přísluhovateli svátostí, jež vám byly svěřeny. Nade vše budte vytrvalí ve vzácné službě, dnes tak zanedbávané, ve svátosti smíření.

Učiňte z eucharistického Krista střed své modlitby, slunce svého života, lásku celé své kněžské existence. Obnovte znovu veřejné hodiny eucharistické adorace, aby Ježíš mohl vnést do srdcí a duší království svatosti a života.

Staňte se příjemným balzámem, jenž se přikládá na otevřené a krvavé rány vaší svaté Matky církve.

Vášim prostřednictvím pocítí mou mateřskou posilu a pomoc na bolestné cestě této doby, aby mohla podávat dokonalé svědectví Ježíšovi.

Mé světlo zazáří stále silněji v celém velkém kontinentě Latinské Ameriky, která mě velmi miluje a těší se zvláštní ochraně vaší nebeské Maminky.

S vašimi drahými, se všemi, kdo jsou svěřeni vaší péči, žehnám vám ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého.“

Capoliveri (Livorno), 31. března 1994

Zelený čtvrtek

Nechte se ovládnout jeho láskou

„Milovaní synové, dnes na vás hledím s radostí a mateřským zalíbením.

Je to váš svátek. Jsou to vaše Velikonoce.

Shromáždění okolo biskupů obnovujete sliby dané v den kněžského svěcení.

Jsou to sliby vaší lásky a věrnosti Ježíšovi, který si vás vyvolil a povolal k podílu na svém nejvyšším a věčném kněžství.

Vášim prostřednictvím se také Ježíš může obětovat každodenně za vaši spásu.

Nechte se ovládnout jeho láskou.

Jak vás Ježíš miluje!

Z lásky k vám se Otcovo Slovo vtělilo do mého panenského lůna, podřídilo se místu a času, narodilo se k lidskému životu, rostlo jako květ v zahradě mé mateřské lásky.

Z lásky k vám Ježíš v dětství poznal vyhnanství, v jinošství chudobu a námahu, nepochopení a odmítání v letech své veřejné činnosti.

Z lásky k vám podstoupil zradu a potup, soud a odsouzení, ukřižování a smrt na kříži. Jak vás Ježíš miluje!

Nechte se ovládnout jeho láskou.

Když miloval ty, kteří byli ve světě, miloval je „až do krajnosti“. Především z lásky k vám Ježíš ustanovil novou obět a nové kněžství.

Tak dnes všude na světě, od východu na západ, může být nebeskému Otci přinášena obět čistá a dokonalá, jež usmíruje jeho božskou spravedlnost, odčínuje všechnen lidský hřích, za spásu a život světa.

A vy, milovaní synové, jste kněží jím vyvolení, abyste obnovovali všude tuto jeho obět nové a věčné smlouvy.

Nechte se ovládnout jeho láskou.

Nedbejte na svou ubohost, nedejte se odradit svými slabostmi, nepočítejte své hříchy, nevracejte se ke svým nevěrnostem, ale *nechte se ovládnout jeho láskou*, aby božská Láska Ježíšova Srdce nekonečně překonávala každý lidský nevědek.

Kolik je v těchto posledních dobách kněží, kteří oplakávají své pády, podléhají moci zla, dnes rozpoutaného, povolují lichotkám světa, který se vrátil k pohanství, podléhají klamným nástrahám mého i vašeho Protivníka.

Milovaní synové, i když zopakujete Petrův čin zapření, Jidášovu zradu, nebo útěk apoštolů a opuštění Ježíše, otevřte dnes srdce naději, protože Ježíš vás miluje.

Jeho láska překonává každou vaši lidskou slabost.

V tento váš den budiž vaše radost veliká a pokoj hluboký.

Hlasem Matky, která je stále s vámi a vede vás, těší a povzbuzuje, vyzývám vás, abyste se nechali ovládnout jeho Láskou, abyste i vy byli kněžími podle jeho božského a milosrdného Srdce.“

Capoliveri (Livorno), 1. dubna 1994

Velký pátek

Zářící kříž

„Přistupte k trůnu milosti, abyste dosáhli milosrdenství v tento den vykoupení.

Pohledte s láskou a nesmírnou vděčností na Toho, kterého probodli.

Je to věčné Slovo Otcovo, které se stalo člověkem.

Je to Syn Boží, obětovaný pro vaše vykoupení.

Je to pravý Beránek Boží, který snímá hříchy světa.

Je to Ježíš, můj Syn, narozený a vyrostlý u mne. Starala jsem se o něj, sledovala ho, pozorovala jsem ho s mateřskou blažeností v průběhu jeho lidského růstu.

Je to můj Syn, kterého jsem posilovala a povzbuzovala proti všemu oficiálnímu odmítání, kterého jsem sledovala a poslouchala v poušti tolikeré pochybovačnosti, utěšovaného hlasem maličkých, chudých, nemocných a hříšných.

Je to můj Syn, kterého dnes potkávám, jak na svých zraněných bedrech nese tvrdé břemeno svého popravčího nástroje.

Prožívejte se mnou nepopsatelný okamžik tohoto setkání.

Svou mateřskou lásku přikládám jako balzám na každou jeho ránu; nesmírná bolest Synova padá do Matčina srdce, zasaženého jeho utrpením.

Kříž drtí Syna i Matku, spojené teď v této jediné oběti. Zůstaňte se mnou, milovaní synové, pod křížem, spolu se svým bratrem Janem.

Je tolik zapotřebí útěchy!

Pro Ježíše, přibíjeného na kříž, pozdviženého od země a prožívajícího krvavé hodiny své agonie.

Pro mne, jeho Matku, důvěrně spojenou s jeho vykupitelským utrpením.

Je tolik zapotřebí víry!

Hle, Ježíš jako rozšlápnutý červ; na jeho obětovaném těle leží všechny hříchy světa; jeho Srdce je sklíčeno lidskou nevděčností a obrovským nedostatkem víry.

„Jině zachránil a sám sebe zachránit nedokáže. Ať sestoupí z kříže, je-li Synem Božím, pak mu uvěříme.“

Se mnou, s Janem, s věrnými zbožnými ženami, s kajícím setníkem řekněte i vy:

„Je to opravdu Boží Syn!“

Je tolik zapotřebí lásky!

Zdá se, že láska je na Golgotě poražena. Je jen nenávist, zášť, zloba a nelidská zuřivost. Temnoty sestupují a zahalují svět. Všechna láska je shromážděna v ukřižovaném Kristu, který se modlí, odpouští, sklání se před vůlí Otce a povolně se mu poddává.

Láska z něj sestupuje na Matku, povolanou k tomu, aby otevřela své srdce k novému a duchovnímu mateřství, a na Jana, který vás všechny zastupuje a přijímá tento nejvyšší dar z Božského Srdce Syna.

Je tolik zapotřebí naděje!

Teď snímají bezduché Ježíšovo tělo z kříže do mé mateřské náruče. Pokrývám je polibky a slzami a s pomocí věrných žen je zavínuji do čistounkého plátna a ukládáme je do jeho nového hrobu.

A velký kámen jej uzavírá.

Ale otvírá se brána naděje. Naděje, že Ježíš nemůže zůstat ve smrti, protože je Boží Syn; že vstane, protože to mnohokrát předpověděl; že se znovu setká s učedníky v utěšené a úrodné galilejské zemi.

V bolesti tohoto Velkého pátku vás vaše nebeská Maminka žádá, abyste otevřeli srdce naději.

Zkrvavený kříž, o němž dnes v pláči rozjímáte, bude příčinou vaší největší radosti, protože se promění ve *velký zářící kříž*.

Zářící kříž, který se roztře o východu k západu a objeví se na nebi, bude znamením Ježíšova návratu ve slávě.

Zářící kříž se z popravčího nástroje změní v trůn jeho triumfu, protože Ježíš na něj zasedne, aby zbudoval ve světě své slavné království.

Zářící kříž, který se objeví na nebi na konci očišťování a velkého soužení, bude branou, která otvírá dlouhý a temný hrob, v němž leží lidstvo, a přivede je do nového království života, jež Ježíš přinese svým slavným návratem.“

Capolivori (Livorno), 2. dubna 1994

Bílá sobota

Sobota, jež právě končí

„Prožijte se mnou tento den, milovaní synové, a otevřete srdce naději.

Můj Syn Ježíš dnes odpočívá ve svém novém hrobě.

Je to jediný den, kdy jsem zůstala bez svého Syna.

Je to první den mého nového a univerzálního mateřství.

Je to den, jenž předchází největšímu svátku: Velikonocům!

V něm se připomíná východ vyvoleného národa z dlouhého otroctví, stráveného v Egyptě. Je to přejítí anděla Páně, který usmrcuje egyptské prvorozence a ušetří domy Židů, označené beránčí krví.

Pravý Beránek Boží byl teď obětován na kříži.

Jeho krev sestoupila na domy všech a vykoupila veškeré lidstvo.

Beránek pro vás obětovaný leží teď ve svém novém hrobě.

Matka bdí v bolesti a pláči, ve víře a modlitbě, v lásce a naději.

Tento den byl církví zasvěcen zvláštní úctě vaší nebeské Maminky, protože v něm se hrob proměnil v kolébku, do níž se vkládá vykoupené lidstvo, nyní zrozené k novému božskému životu.

Mé Neposkvřené Srdce se otvírá, aby přijalo každé mé nové stvoření.

Slzy se otvírají do úsměvu, bolest do radosti, naděje do největší jistoty.

Za několik hodin můj Syn Ježíš vyjde slavně z hrobu jako vítěz nad hříchem a smrtí.

Je to sobota, která připravuje zářivý den Vzkříšení.

Je to bolest, která vede k radosti.

Je to smrt, která se otvírá k životu.

Je to sobota, která právě končí.

Ve svém hrobě dosud leží lidstvo, zkažené hříchem, zotročené satanem, zraněné zlem, utlačené jhem hrozného otroctví.

Blíží se hodina, kdy Ježíš, který vstal z mrtvých a vystoupil po pravici Otcově, vrátí se k vám v nebeských oblacích, v jasu své božské slávy, a tak dokonale dovrší dílo svého vykoupení.

Je to velikonoční radost

„Sdílejte dnes radost se svou nebeskou Maminkou, která prožívá blaženou hodinu zmrtvýchvstání Syna Ježíše.

Veškerá má bolest se tiší a každá rána se zaceluje ve chvíli, kdy se Ježíš ke mně přibližuje v jasu svého oslaveného těla, bere mě do náruče, tiskne mě ke svému probodenému Srdci. Z něho vychází pramen oslňujícího světla a celou mě zahaluje a ponořuje do moře nesmírné blaženosti.

Jak je krásný můj Syn v jasu svého oslaveného božského těla!

Už je vymazána vzpomínka na jeho potupené a zbité tělo, zbičované a zraněné, probodané trny a hřeby, ukřižované a zabitě, sňaté z kříže a pochované v hrobě.

Teď je jeho tělo plné energie a síly, září božskou krásou, uvolňuje zář a moc, vysílá paprsky nadpřirozeného světla, tvoří novou harmonii života a míru, otvírá se jako něžné pohlázení k zacelení každé rány mé mateřské bolesti. Syn s Matkou jsou znovu spojeni v jediné radosti.

Je to velikonoční radost.

Je to radost, která zachvacuje celé lidstvo, zotavené podle Otcova plánu.

Je to velikonoční radost, která sestupuje na všechno stvoření, obnovené a vykoupené jeho krutou obětí.

Je to velikonoční radost, která sahá až do hlubin, aby vysvobodila z temnoty smrti duše všech čekajících spravedlivých.

Je to velikonoční radost, pronikající do všech lidí, kteří se navrátili jako děti do náruče nebeského Otce.

Je to velikonoční radost, zpřijemňující bolestnou cestu církve, dnes povoláné prožívat hodiny Getseman a Kalvárie.

Je to velikonoční radost, která proniká do srdcí všech mých synů, posílených a povzbuzených prožívat bolestnou dobu očišťování a velkého trápení.

Je to velikonoční radost, která osvětluje vaši naději a dává jistou odpověď všem na velké očekávání.

Je to velikonoční radost, která vstupuje do vaší doby a připravuje ji na největší událost všech dob.

Protože velikonoční Zmrtvýchvstání bude mít své úplné zakončení, jen když se Ježíš vrátí ve slávě zbudovat mezi vámi své království, když všichni budou plnit Otcovu vůli a dokonale oslaví Nejsvětější Boží Trojici.“

Řím, 1. května 1994

Hodina Kalvárie

Zahajujete se mnou tento měsíc, církvi zasvěcený mé zvláštní úctě.

Jako malé děti oběťujte každý den květy lásky a modlitby své nebeské Mamince.

Prosím vás, abyste stále rozšiřovali večeradlo, jak jsem vás o to prosila už mnohokrát.

Modlitba růžence má obrovskou moc proti zlu a proti čertným svodům mého Protivníka.

Na šířící se satanovo panství; na otroctví hříchu, které si podmaňuje mnoho mých dětí; na zlo, které klade do srdcí svůj jed; na úklady zlého ducha, lstivé a nebezpečné; na mocnou sílu zednářství, které se s úspěchem všude vtírá; na šířící se satanský kult, *odpovídejte modlitbou posvátného růžence*. Je to moje modlitba; je to i vaše modlitba.

Obnovujte každý den své zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Tímto aktem mi dáváte možnost vstoupit jako Maminka do vašeho života a usměrnit jej k dokonalému uskutečnění plánu, který má Pán s každým z vás.

Stanete se tak mým zpřítomněním ve světě a v této poslední době rozšíříte všude světlo mé svatosti, mé čistoty, mé pokory, mé poslušnosti, mé učenlivosti, mé mateřské a milosrdné lásky.

Nade vše vás prosím, abyste mi obětovali vonný a drahocenný květ svého utrpení.

Na oltáři mého Neposkvrněného Srdce chci obětovat všechny své syny neustálým aktem oběti a odčinění. Pouze utrpením svých nejmenších dětí mohu uspišit čas triumfu svého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Právě v tomto měsíci jsem požádala o ještě větší oběť utrpení i svého papeže Jana Pavla II.

Hodina Kalvárie už nastala.

Hodina Kalvárie nastala pro církev, vyzvanou nabídnout se jako oběť a být obětována na kříži svého krvavého mučednictví.

Hodina Kalvárie nastala pro toto ubohé lidstvo, které už začíná prožívat bolestné hodiny svého trestu.

Hodina Kalvárie nastala pro vás, moji milovaní, protože jste nyní vstoupili do závěrečné doby velkého utrpení.

Jako Maminka vás každodenně provázím k dovršení vaší kněžské oběti.

Proto vás vyzývám, abyste zvlášť intenzivně prožívali tento měsíc, mně zasvěcený, obětovali mi vonné květy své modlitby a utrpení.

Otevřete svá srdce naději.

Jako rozvíjení květů v tomto měsíci vám říká, že nastalo jaro, tak rozkvět tohoto mého velkého díla lásky všude vám říká, že už nastal můj mateřský triumf.“

Svatyně v Cavaraggu (Bergamo), 13. května 1994
Výročí prvního zjevení ve Fatimě

Apokalyptické poselství

Také letos si připomínáme výročí mého prvního zjevení v Cova da Iria ve Fatimě celodenním večerádlem v této ctěné svatyni.

Mé Neposkvrněné Srdce se otvírá a sesílá na vás paprsky mé mateřské a milosrdné lásky.

Tato doba je postupným uskutečňováním poselství, které jsem vám dala ve Fatimě a proti němuž se můj Protivník rozběsnil, ale které se teď projeví v celé své mimořádné závažnosti pro církev i pro celé lidstvo.

Je to apokalyptické poselství.

Týká se konce časů.

Oznamuje a připravuje návrat mého Syna Ježíše ve slávě.

Na toto zpohanštělé lidstvo, obalené ledem popírání Boha a vzpoury proti jeho zákonu lásky, zkažené hříchem a zlobou, jemuž vládne satan jako jistý vítěz, sešlu paprsky lásky a světla svého Neposkvrněného Srdce.

Ty vám osvítil cestu, již máte projít k návratu k Bohu, obrácením, modlitbou a pokáním.

Takto se mé Neposkvrněné Srdce stane dnes bezpečným prostředkem spásy pro celé lidstvo.

Jen v mém Neposkvrněném Srdci najdete útočiště ve chvíli trestu, posilu v hodině utrpení, úlevu uprostřed nevýslovných bolestí, světlo ve dnech nejhustší temnoty; osvětlení v plamenech stravujícího ohně, důvěru a naději ve všeobecném zoufalství.

Na tuto církev, zatemnělou a zraněnou, zbitou a zrazenou, sešlu paprsky lásky a světla svého Neposkvrněného Srdce.

Když do ní vnikne ničemný člověk a dovede k vyvrcholení ohavnost zpusťování a nakonec zakončí hroznou svatokrádeží, všude se rozšíří obrovský odpad, tehdy mé Neposkvrněné Srdce posbírá malý zbytek věrných a ten v oběti, modlitbě a naději počká na návrat mého Syna Ježíše ve slávě.

Proto vás dnes zvu k pozorování velkého světla, jež se z Fatimy rozšířilo na průběh tohoto století a zesílilo zvláště v současné době.

Mé poselství je apokalyptické poselství, protože jste ve středu toho, co vám bylo naposledy oznámeno v poslední velmi závažné knize Písma svatého.

Svěřuji andělům světla svého Neposkvrněného Srdce jako úkol přivést vás k porozumění těchto událostí, teď, když vám otvírám zapečetěnou knihu.“

Přijď, Duchu Svatý

Dnes jste shromážděni zde, v trvalém večeradle modlitby, se svou nebeskou Maminkou při liturgické slavnosti svatodušních svátků.

A opakujete s intenzivní láskou modlitbu, kterou jsem vás sama naučila:

Přijď, Duchu Svatý, přijď na mocnou přímlovu Neposkrvněného Srdce Panny Marie, své milované Nevěsty.

Přijď, Duchu Svatý.

Je nutné nové a všeobecné vylití Ducha Svatého, abychom dospěli k novým, tolik očekávaným časům.

Je třeba, aby brzy přišly nové Letnice.

Přijít mohou pouze v duchovním večeradle mého Neposkrvněného Srdce. Proto obnovuji pozvání celé církvi do večeradla, které vám nebeská Maminka připravila pro poslední dobu.

Můžete tam vstoupit úkonem zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci. Chci, aby toto zasvěcení, požadované se starostlivou naléhavostí, vykonali biskupové, kněží, řeholníci i věřící. Všichni ať tak učiní, aby byla zkrácena doba velké zkoušky, která už nastala.

Duch Svatý vás dovede k pochopení veškeré Pravdy.

Duch Svatý vám dá pochopit dobu, kterou právě prožíváte.

Duch Svatý bude světlem na vaši cestě a učiní z vás nebojácné svědky evangelia v hrozně hodině velkého odpadlictví.

Duch Svatý vám dá pochopit, co vám vyjevím z toho, co je dosud skryto v zapecetěné knize.

Duch Svatý vydá dokonalé svědectví Synu tím, že připraví srdce a duše k přijetí Ježíše, až se k vám vrátí ve slávě.

Přijď, Duchu Svatý.

Přijď na mocnou přímlovu mého Neposkrvněného Srdce.

Moje hodina je hodinou Ducha Svatého.

Triumf mého Neposkrvněného Srdce bude současný s velkým zázrakem druhých Letnic.

Sestoupí nový oheň z nebe a očistí veškeré zpohanštělé lidstvo.

Bude to jako soud v malém a každý uvidí sám sebe ve světle samé Pravdy Boží.

Hříšníci se vrátí k milosti a svatosti; zbloudilí na cestu dobra; vzdálení do Otcova domu; nemocní k úplnému uzdravení; pyšní, nečistí, zlí spolupracovníci satanova budou navždy poraženi a odsouzeni.

Tedy mé mateřské Srdce dosáhne svého triumfu nad celým lidstvem, které se vrátí k novým zasnubám lásky a života se svým nebeským Otcem.

Přijď, Duchu Svatý.

Přijď po hlase své milované Nevěsty, která tě volá.

Jsem božskou Nevěstou Ducha Svatého.

Jak jsem se podle zvláštního Otcova plánu stala opravdovou Matkou Syna, tak jsem se stala opravdovou Nevěstou Ducha Svatého.

Duch Svatý se daroval mé duši vnitřním a opravdovým svatebním spojením a z toho se narodil božský plod panenského početí Slova v mém přecistém lůně.

Duch nemůže odolat hlasu Nevěsty, která jej volá.

Proto se všichni spojte se mnou, moji synáčkové, a prostě dnes o dar Ducha Svatého. Vaše úpěnlivá prosba ať se stane modlitbou této poslední doby.

Zvykněte si na tuto modlitbu, opakujte ji často, protože vás ji naučila a vroucně ji od vás žádá vaše nebeská Maminka: „*Přijď, Duchu Svatý, přijď na mocnou přímluvu Neposkvrněného Srdce Panny Marie, své milované Nevěsty.*“

A otevřete srdce naději, protože už je před vámi největší zázrak druhých Letnic.

San Leonardo (Sardinie), 11. června 1994

*Svátek Neposkvrněného Srdce P. Marie,
duchovní cvičení ve formě večeradla s mladými z MKH ze Sardinie*

Vaše útočiště

„Dnes jsi tady, můj synáčku, v trvalém večeradle modlitby a bratrství, s mnoha mladými mého Hnutí, k oslavě Neposkvrněného Srdce své nebeské Maminky.

Podívej, jak mě všichni tito mladí milují!

Jejich láska, jejich nadšení, jejich modlitba, jejich zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci zacelují hluboké rány mého velkého bolu.

Otvírám zlatou bránu svého mateřského Srdce, abych umožnila vstoupit všem mým dětem, vystaveným mnoha nebezpečím, zraněným mnoha bolestmi, vysíleným mnoha bitvami, zraněným mnoha porážkami.

V těchto těžkých a bolestných letech především pro své mladé otvírám útočiště v mém Neposkvrněném Srdci.

Mé mateřské Srdce se vám stane bezpečným útočištěm.

Je to vaše útočiště, kam se můžete uchýlit před vážnými a hrozivými nebezpečími, která vás obklopují.

Pohanská společnost, v níž žijete, která zradila svého Boha a postavila si idoly rozkoše a peněz, pýchy a sobectví, zábavy a nečistoty, znamená pro vás velké nebezpečí, že zradíte svůj křest a porušíte závazky, jež jste přijali před Bohem a před církví.

V mém Neposkvrněném Srdci budete zformováni k dokonalé oslavě Pána, ve shodě s životním závazkem, jež jste mu nabídli, ve splnění Boží vůle a v zachování jeho zákona.

Je to vaše útočiště, v němž jste chráněni před zlým vlivem tohoto materialistického světa, zcela zaměřeného na stupňovanou honbu za rozkoší.

V mém Neposkvrněném Srdci budete formováni k odříkání a umrtvování, k modlitbě a pokání, k chudobě a dokonalé lásce.

Tak zakusíte radost z toho, že kráčíte cestou, kterou vám Ježíš vytyčil v duchu svobody, a že odpovídáte na velký dar, který vám udělil.

Je to vaše útočiště, které vás chrání před nákazou hříchem a nečistotou.

Jak je nasáklé nemravností a zlem prostředí, v němž žijete!

Spáchá se hřích a je ospravedlňován; neposlušnost Božího zákona je vyvyšována a propagována; ďábelská moc satanova se stále více šíří na jednotlivce i na národy.

Jak vás uchránit tohoto moře bíd, zkázy a bezbožnosti?

Mé Neposkvrněné Srdce je vaším útočištěm.

Je vám dáno právě pro tuto vaši dobu. Vstupte do něj, moji milovaní synové, a tak poběžíte po cestě, která vás dovede k Bohu spásy a pokoje.

Mé Neposkvrněné Srdce je vaším útočištěm. V něm vás shromažďuji jako v novém duchovním večeradle, abych pro vás získala dar Ducha Svatého, jenž vás promění v apoštoly druhé evangelizace.

Buďte apoštoly tohoto mého díla v celé Sardinii. Vyjděte z tohoto večeradla, choďte všude a hledejte mé děti, zbloudilé na cestách hříchu a zla, nevěry a rozkoše, nečistoty a drog.

Všechny je zanešte do tohoto útočiště, které jsem vám připravila. Jsem s vámi a osvětluji cestu, po které máte jít.

Dnes se na vás dívám s mateřskou něhou a všem vám se všemi vašimi drahými žehnám, povzbuzuji vás, abyste kráčeli cestou svatosti a lásky, čistoty a radosti.

Valdragone (Republika San Marino), 30. června 1994
*Duchovní cvičení ve formě večeradla s 25 biskupy a 250 kněžími MKH
Evropy, Ameriky, Asie a Oceánie*

Moje Neposkvrněné Srdce bude triumfovat

„Ještě nikdy jste nepřišli ze všech končin světa v tak velkém počtu – biskupové a kněží mého Hnutí – a jste na této hoře po celý týden stálého večeradla modlitby a bratrské lásky.

Já jsem vás zavolala sem nahoru. V těchto dnech jsem ustavičně u každého z vás; sjednocuji se s vaší modlitbou, prohlubuji vazby vaší bratrské lásky; získávám pro vás dar Ducha Svatého, který působí do hloubky ve vašem životě a přináší vám přeměnu srdce.

Jakou útěchu přinášíte své nebeské Mamince!

Ve vás bude mé Srdce oslaveno, protože vaším prostřednictvím mohu uskutečňovat triumf svého Neposkvrněného Srdce ve světě, jak jsem vám to ohlásila ve Fatimě.

Moje Neposkvrněné Srdce bude triumfovat v tomto nemocném materialistickém lidstvu. Ono se zaměřilo na zoufalé vyhledávání rozkoší a blahobytu, vytvoří-

lo novou civilizaci bez Boha a vrátilo se k pohanství téměř po dvou tisíciletích od prvního zvěstování evangelia.

Jděte a hlásejte nutnost pokání a obrácení, návratu k Pánu cestou modlitby a kajícího, odřeknutí se satana a jeho svodů, zla a nadvlády vášní.

Ať se lidstvo vrátí jako marnotratný syn do náruče nebeského Otce, který s láskou čeká, aby se tak mezi Bohem a lidstvem ustálilo nové, hluboké a všeobecné usmíření.

Vy buďte apoštoly této druhé evangelizace, kterou tak důrazně žádá můj papež; tak prostřednictvím vašim bude moje Neposkvrněné Srdce triumfovat.

Moje Neposkvrněné Srdce bude triumfovat v této mé církvi trpící a rozdělené, rozervané duchy zla a ovládané ve stále větší míře temnými silami zednářství.

Proto se v ní rozmáhají bludy, často se jim vyučuje, rozšiřují se a přijímají v ovzduší velké apatie a lhostejnosti. Šíří se nedostatek víry. Hřeší se a hříchy jsou ospravedlňovány. Služebníci Svatyně chřadnou vlažností a lhostejností a promrhávají poklady, které Pán vložil do jejich rukou.

Jak trpí tato moje přemilá dcera!

Jak málo je těch, kteří naslouchají hlasu vaší nebeské Matky a kteří za ním jdou; a narážejí na těžkosti, nepochopení a pronásledování často od svých vlastních spoluobčanů.

Vy buďte nástroji vnitřní obnovy celé církve, vy, kteří jste voláni, abyste byli novým srdcem nové církve, očištěné, osvícené a posvěcené.

Proto vás zvou, abyste byli dnes odvážnými apoštoly víry a jednoty, svatosti a lásky.

Skloněte se se mnou a ulehčujte velkou bolest církve, podávejte balzám a útěchu na tolik jejích ran, otevřených, krvácejících.

Staňte se tedy dnes pro ni výrazem mé mateřské něžnosti: vašim prostřednictvím bude mé Neposkvrněné Srdce triumfovat.

Moje Neposkvrněné Srdce bude triumfovat uprostřed mých ubohých dětí, které nesou kříž nevýslovných útrap těchto posledních časů očisty a velkého trápení.

Kolik se jich vzdálilo!

Kolik je obětí mého Odpůrce, který dnes ve světě vyvrcholil svou ďábelskou mocí!

Vezměte za ruku děti, které zbloudily v překotných zkušenostech zla; podpořte podvedenou mládež, svedenou falešnými hodnotami, které jí byly předloženy. Leží pod tíhou hříchů, nečistoty a drog. Pomáhejte křesťanským rodinám žít jako malá společenství milosti a modlitby, jednoty a lásky a vysvobodte je z velkého nebezpečí rozdělení a rozvodu, z nebezpečí uchylování se k prostředkům, které zabraňují životu, z nebezpečí potratů, které se množí po celém světě.

Jděte po všech cestách světa a hledejte zatoulané ovečky. Obracejte hříšníky, podepřete nejisté, doprovodte zpět zbloudilé, uzdravujte nemocné, posilujte umírající;

všem dávejte milost a lásku, záchranu a život, který vám zasloužil svým utrpením a smrtí na kříži můj Syn Ježíš.

Staňte se tedy nástroji záchrany pro všechny v těchto posledních časech, ve kterých se má naplnit všechno, co jsem vám předpověděl.

Tak vašim prostřednictvím nakonec moje Neposkvrněné Srdce bude triumfovat. Vyděte z tohoto večeřadla v pokoji a radosti.

Všem vám dávám milost přeměny srdce a přetvoření života.

Žádný nevyjde z tohoto večeřadla tak, jak tam vešel.

Já jsem Matka milosti a čistoty, lásky a naděje, radosti a míru.

Jděte domů v pokoji a staňte se všude ve světě nástroji mého pokoje.

Já jsem s vámi a dám vám mimořádně pocítit svou mateřskou přítomnost.

S vašimi drahými, s osobami, které jsou vám svěřeny, všem vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Rubbio (Vicenza), 15. srpna 1994

Nanebevzetí P. Marie

Svátek radosti

Milovaní synové, rozjímejte o mně dnes ve světle mého oslaveného těla, vzátého do nebeské slávy.

Nejsvětější Boží Trojice odráží ve mně jas své moci a své největší slávy.

Radostí plesají všichni nebeští duchové, oslavují jásavými hymny a koří se v hluboké úctě té, která byla ustanovena jejich Královnou.

Větší blaženost zakoušejí zástupy svatých, když mě vidí vedle mého Syna s mým oslaveným tělem, obklopeným jasem a krásou, u vědomí, že jednou i jejich tělo, teď rozpadlé, dojde ve slávě svého zářivého údělu, teď vyhrazeného pouze vaší nebeské Mamince.

Zvláštní posila sestupuje na všechny duše trpící v očistci v modlitbě a utrpení, protože v představě mého oslaveného těla probíhá silněji jejich očista a horoucněji plane touha připojit se ke mně v rajske slávě.

Útěchou a jistou nadějí je pro celou církev, dosud putující pouští tohoto světa, obtíženou útrapami a ranami. Dnes o mně rozjímá, prosí mě a vroucně vyzývá, aby jí má mateřská přítomnost pomáhala kráčet s důvěrou do nebeské vlasti.

Avšak velkou radost působí zejména vám, milovaní synové, kteří prožíváte přítomnou dobu očisty a velkých útrap.

Svět se stal pouští lásky a života; všude se šíří nečistota všemi sdělovacími prostředky a svým zhoubným vlivem přináší zkázu a úpadek mravů; vaše tělo, chrám Ducha Svatého, je napadáno a hanobeno; hřích vás přivádí do nového a většího otroctví.

Vaše nebeská Maminka vás bere za ruku a vede po jasných, krásných a čistých a svatých cestách, které vás dovedou do ráje.

Dnes je svátek mého Nanebevzetí s tělem i s duší. Je to svátek světla a milosti, krásy a čistoty, lásky a života.

Dnes je svátek radosti.

Radují se andělé a svatí v nebi.

Radují se všechny duše, které se očišťují v očistci.

Raduje se církev na zemi při pohledu na mne jako znamení útěchy a jisté naděje.

Radují se moje ubohé hříšné děti, nemocné, zraněné, zbloudilé a zoufalé.

Dnes je svátek vaší radosti.

Radujte se především vy, moji synové, kteří jste vystaveni ohromným útrapám dnešní doby, a otevřete srdce naději. Žena oděná sluncem teď dosáhne svého největšího vítězství s triumfem svého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Milán, 28. srpna 1994

Předvečer cesty do Severní a Střední Ameriky

Bdělé strážce

„Nech se nést v mé mateřské náručí, mé malé dítě, a uvidíš všude divy milosti a milosrdenství mého Neposkvrněného Srdce.

Nedbej dlouhé a namáhavé cesty, kterou si připravuješ ke konání večeradel s kněžími a věřícími mého Hnutí v celé Kanadě, ve Spojených státech, v Mexiku a Dominikánské republice.

Svěť andělům světla mého Srdce všechno, co se týká tohoto tvého cestovního plánu. Oni tě ponesou na svých křídlech a budou tě střežit, aby tvá noha neklopýtlá o nějakou překážku.

Ach, jak jsou ušlechtilé snahy v dnešní době těch, kdo zvěstují pokoj, kdo šíří dobrou zprávu o spáse a triumfu Božího milosrdenství!

Buďte vy těmi zvěstovateli pokoje.

Buďte vy bdělými strážci na horách důvěry a naděje.

Buďte bdělými strážci v temné době nevěry a odpadlictví.

Tak budete okolo sebe šířit živoucí světlo evangelia, všem dodáte síly Božího slova a ukážete cestu, kterou se jde a zůstane vždycky v Pravdě.

Celý svět čeká se žhavou nadějí na vaši zvěst.

Jste apoštoly této druhé evangelizace.

Kažte všem národům, že Ježíš Kristus je jediný Pán, váš Spasitel a Vykupitel, který se k vám chystá vrátit v jasu své slávy.

Buďte bdělými strážci v hodině největšího triumfu satana a všech zlých duchů.

Lidstvo je v jeho područí; svět se nachází v rukou Zhoubce. Proto se duše staly otrokyněmi hříchu a nesou tíhu odluky od Boha, jediného pramene vašeho štěstí.

Šíří se zoufalství, násilí a nenávisť vládnou mezi jedinci i národy a jste stále více drceni krvavým lisem revolucí a válek, rozdělení a bratrovražedných bojů.

Dospěli jste k vrcholu útrap a prožíváte roky velkého trestu, který vám byl již tolika způsobu ohlášen.

Budte bdělými strážci, kteří razí cestu návratu k Bohu pokoje a života, lásky a radosti.

Proto je třeba, abyste se osvobodili z pout hříchu, abyste žili neustále v milosti a ve společenství s Bohem, odporující světu, v němž žijete. Budete tak stále věrni svým křestním slibům.

Vaším přičiněním se může do světa vrátit světlo dobroty a lásky, bratrství a pokoje, důvěry a radosti.

Budte bdělými strážci, kteří od nynějška ohlašují nadcházející veliký den Páně.

Podávejte všem tuto zprávu, abyste otevřeli srdce naději, aby se tak ve vaší době naplnil druhý advent a všichni se připravili k přijetí nebeské rosy Božího milosrdenství. Je připravena vylít se na celý svět.

Tak i v nevýslovných útrapách této doby, ve které žijete, mohou se vaše srdce a duše otevřít radosti této zprávy a očekávání oné zázračné události, o níž úpěnlivě prosíte nevýslovnými vzdechy: Vrať se, Pane Ježíši!“

Ottawa (Kanada), 8. září 1994

Narození P. Marie

S nejmenšími

„Jsi tu, můj malý synu, v tomto velkém národě, abys oslavil dnes pozemské narození své nebeské Maminky.

Viděl jsi nebyvalou účast kněží a zvláště věřících ve večeradlech, jež pořádáš ve všech částech Kanady. Má hodina přišla a zástup dětí, zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci, je již v pohotovosti.

S nejmenšími dosáhnou triumfu svého Neposkvrněného Srdce a Ježíš upevní svou slavnou vládu ve světě.

S nejmenšími si mohou vytvořit věrnou církev, která už čeká na své zrození v mateřské zahradě mého Neposkvrněného Srdce.

S nejmenšími povedu svou bitvu s mocným zástupcem pyšných a velkých, kteří vmetli do tváře Pánovi svou výzvu k souboji. Pán tak ještě jednou dokáže svou moc a zničí síly všech svých protivníků ústy nemluvnat a kojenců.

S nejmenšími dosáhnou každý den vítězství nad satanem a jeho mocným vojem zla, nad satanskými a zednářskými silami, organizovanými proti Bohu. Proto povedu své syny po cestě hrdinské víry, jisté naděje a dokonalé lásky.

Jejich nebeský Otec bude oslaven; oni milují a následují; skrze ně Duch Svatý vyjeje na svět sílu své božské Lásky.

Také v tomto velkém národě vás vedu ke spáse a míru prostřednictvím těchto mých malých synů.

Pohled, s jakým nadšením a velkodušností mi odpovídají.

Pohled, jak prožívají s láskou a vděčností zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Jeich přičiněním už začal můj triumf.

Teď je vedu spěšně vpřed, protože čas mého největšího projevení nadešel.

Proto, můj malý synu, tě zavedu ještě do vzdálených končin a žádám po tobě velkou námahu a těžkou práci, lidsky nemožnou.

Ale já tě vedu a provázím, podporuji a pomáhám ti, utěšuji tě a povzbuzuji, protože ze všech částí světa musíš přivést do útočiště mého Neposkvrněného Srdce všechny mé malé děti.

Pouze s nimi může nebeská Maminka dosáhnout svého triumfu.

Pouze s nimi může Ježíš upevnit své slavné království ve světě.

Proto v den, kdy rozjímáte o mně v kolébce, kde ležím po mém pozemském narození, žehnám vám s radostí, že mě stále následujete na cestě dětské pokory.“

Saskatoon (Kanada), 15. září 1994

Svátek Panny Marie Bolestné

Probodená duše

„Tvou duši pronikne meč.“ Tato slova starého Simeona ve chvíli, kdy jsem obětovala Pánu své malé Dítě, se ověřila během celého pozemského života mého Syna Ježíše.

Od úkladů v dětství po skryté mládí; od odmítaného veřejného života až po jeho odsouzení na smrt; od výstupu na Kalvárii až po smrt na kříži; celý Ježíšův život byl neustálým naplňováním tohoto proroctví.

Tak se stalo i s církví, mystickým tělem mého Syna Ježíše. Na její pozemské pouťi během její historie, protkané bolestí a krví, kolikrát byla má duše prokláta mečem!

Ovšem zvláště v těchto dobách vaše nebeská Maminka má duši probodenou nesmírnými bolestmi.

Má duše je probodena bolestí celého nebohého lidstva, jež se vzdálilo od svého Pána a následuje bůžky radovánek a blahobytu, pýchy a peněz, nenávisti a nečistoty. Jak velké nebezpečí hrozí, že se může zničit svými vlastníma rukama!

Jako starostlivá Maminka mu tedy domlouvám, aby šlo cestou obrácení a pokání, návratu k Pánu, cestou své spásy.

Ale mé mimořádné domluvy nejsou přijímány, dokonce se jim kladou překážky a jsou otevřeně odmítány.

Má duše je probodena při pohledu na církev, sraženou k zemi pod tíhou přebolestné agonie.

V ní se šíří víc a víc bludy, které vedou ke ztrátě víry; hřích svádí mysli a srdce mnoha mých synů. Mnozí se poddávají lichotkám radovánek a padají do otroctví satana, jemuž se podařilo svést celý svět.

Můj papež je stále víc osamocen, posmíván, kritizován a opouštěn; mnoho biskupů a kněží se dalo na cestu nevěry a chřadne jako vyhaslá světla; mnoho dravých vlků v rouše beránčím vniká a masakruje ovčín mého Syna Ježíše.

Církev je už vyzvána k prožívání hodin svého utrpení a své kruté oběti.

Má duše je probodena pro mnoho ztracených duší, které se denně dostávají do pekla. Pomozte mi je zachránit. Pomozte mi modlitbou, utrpením, svou láskou, svou věrností.

Proto vás prosím, abyste rozmnožovali svá večeradla modlitby v závěrečné době velkého utrpení.

Tak mi pomůžete zachránit mnoho mých ubohých dětí, které jdou vstříc svému věčnému zatracení.

Má duše je probodena při pohledu na situaci, v níž se ocitl tento velký národ, v němž se nacházíš.

Vrátil se k pohanství jako oběť materialismu a nezřízené touhy po radovánkách. Boží zákon je stále víc porušován a denně se vede útok proti daru života ohromným počtem provedených potratů.

Moje nesmírná bolest křičí na všechny silným hlasem.

Oznam nebojácně, že už začal přísný trest, a že chtějí-li být zachráněni, musí se co nejdříve utéci do jistého útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Zde vás budu těšit a vy sami potěšíte mou duši, probodenou zvláště v těchto dobách nesmírnými bolestmi.

Omaha Nebraska (USA), 29. září 1994

Svátek archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela

Andělé vaší doby

Dnes slavíte svátek archandělů Gabriela, Rafaela a Michaela.

Jsou to andělé vaší doby.

Jsou to andělé závěrečné doby očisty a velkého utrpení.

Jim je svěřen úkol být účastní období zkoušky a velkého trestu.

Jim připadá úkol zachraňovat Boží lid, shromažďovat ze všech končin země všechny, kdo jsou povoláni připojit se k malému zbytku, který zůstane věrný, v jistém útočišti mého Neposkvrněného Srdce.

Jsou to andělé vaší doby.

Především jsou to andělé, kteří vám odhalí poslední události, popsané v zapečetěné knize.

Archandělu Michaelovi je svěřen úkol vést do boje zástupy andělů a mých věrných synů proti zkušené armádě satana, zla, satanských a zednářských sil, zorganizovaných na světové úrovni do jedné velké mocnosti, aby se vrhli proti Bohu a jeho Kristu.

Sv. Michael zakročí především při porážce starého nepřítele Lucifera, který se v poslední hodině objeví s veškerou temnou mocí Antikrista.

On má za úkol porazit ho a zvítězit nad ním, rozdrtit jeho království tmy a ohně, nabídnout vaši nebeské Mamince řetěz, jímž ho spoutá, a klíče, aby uzamkla brány propasti, z níž nebude už moci vyjít a škodit světu.

Archandělu sv. Rafaelovi je svěřeno podílet se na velké bitvě jako nebeský lékař, aby vám pomáhal a uzdravoval zasažené a zraněné.

Jako Tobiášovi vrátil zrak, tak miliónům mých ubohých dětí, zaslepených hříchy, bludy a velkou temnotou dnešních dnů, vrátí zrak, aby mohly znovu věřit a rozjímat o božském jasu Pravdy.

Archandělu Gabrielovi je svěřeno velké poslání oznámit návrat Ježíše ve slávě, ke zřízení jeho království ve světě.

Tak jako od něho přišla nebeská zpráva o prvním příchodu mého Syna na svět, tak bude také on zářivým poslem druhého příchodu Ježíše ve slávě.

Tento druhý příchod se uskuteční v moci a slávě, s Ježíšem, který se zjeví v oblacích nebeských, v jasu svého božství, aby si podrobil všechny věci.

Tak se celému stvořenému vesmíru zjeví božská moc mého Syna Ježíše.

Archandělu, jenž je nazván „Boží síla“, byl dán úkol oznámit všem blízký návrat Kristův se silou jeho božské moci.

Proto vás dnes vyzývám, abyste uctívali, prosili a vzývali ochranu těchto tří archandělů, povolanych vykonat velké poslání v závěrečné době velkého utrpení a přenést vás do středu posledních událostí, které máte prožít s důvěrou a velkou nadějí.

Effingham – Illinois (USA), 13. října 1994

*Duchovní cvičení ve formě večeradla
s biskupy a kněžími MKH USA a Kanady*

Můj čas nastal

Milovaní synové, velká je radost, kterou v těchto dnech děláte své nebeské Mamince.

Přišli jste z mnoha částí Spojených států a Kanady, abyste se mnou setrvali v trvalém večeradle modlitby a bratrství.

Připojuji se k vaší modlitbě; pomáhám vám růst ve vzájemné lásce, tak abyste se stali jedním srdcem a jednou duší.

Liji balzám na vaše rány, skýtám útěchu vašim četným útrapám a povzbuzuji vás, abyste kráčeli s důvěrou a velkou nadějí bolestnou cestou těchto posledních časů.

Přinášejte všem mé mateřské poselství.

Můj čas nastal.

Přišla doba, kterou jsem předpověděla ve Fatimě.

Dnes si připomínáte výročí mého posledního zjevení, potvrzeného slunečním zázrakem.

Tehdy jsem vám předpověděla, co prožijete v těchto letech očisty a velkého utrpení.

Předpověděla jsem vám velký trest, který zasáhne ubohé zpohanštělé lidstvo, jež zbudovalo novou civilizaci bez Boha a je ohrožováno násilím, nenávistí, válkou a jemuž hrozí nebezpečí, že se zničí vlastníma rukama.

Má mimořádná opatření, která jsem učinila, abych je přivedla na cestu obrácení a návratu k Pánu, se minula účinkem a byla zpochybněna.

Nacházíte se tedy nyní v předvečer velké zkoušky, kterou jsem vám předpověděla: nastane vrcholný projev Boží spravedlnosti a milosrdenství.

Z nebe sestoupí oheň, očistí lidstvo a úplně obnoví, aby bylo připraveno přijmout Pána Ježíše, jenž se k vám vrátí ve slávě.

Také jsem předpověděla těžkou krizi, která nastane v církvi v důsledku velkého odpadu do ní proniklého stále větším šířením bludů, vnitřním rozdělením, odporem vůči papeži a odmítáním jeho učitelského úřadu.

Tato moje nejmilejší dcera musí prožít hodiny své agonie a bolestného utrpení; bude opuštěna mnoha svými syny. Prudký víchř pronásledování ji zachvátí a mnoho krve prolíjí i moji milovaní synové.

Můj čas nastal.

Proto vás zvu, abyste mě následovali na cestě modlitby a pokání, čistoty a svatosti.

Pohledte, jak se vaše národy staly oběťmi materialismu a nezřízené honby za zábavou!

Stále víc se porušuje Boží zákon; nemravnost je propagována všemi společenskými sdělovacími prostředky; používá se všech prostředků k zábraně života; všude roste počet potratů, jsou legalizovány nespravedlivými a nemorálními zákony.

Můj čas nastal.

Řekněte všem, aby vstoupili do archy mého Neposkvrněného Srdce, kde je ochráním a zachráním.

Žádám, aby se rozmnožila vaše večeradla modlitby: mezi kněžími, mezi dětmi, mládeží a zvláště v rodinách.

Byla jsem potěšena takovou odpovědí, jakou jsem dostala v Kanadě a ve Spojených státech během těchto večeradel, která nikdy neviděla tak velkou účast kněží a věřících.

Za tuto velkodušnou odpověď, které se mi všude dostávalo od mých nejmenších synů, vám slibuji, že se přičiním o vaši záchranu v hodině velké zkoušky. Moje mateřská přítomnost mezi vámi je jistým znamením ochrany a záchrany. Otevřete tedy svá srdce naději a žijte velkou důvěrou a v úplném odevzdání se mému Neposkvrněnému Srdci.

Žehnám vás, vaše drahé a osoby vám svěřené ve jméno Otce, Syna i Ducha Svatého.“

V září svatých

Dnes slavíte svátek Všech svatých.

Kolik vašich bratří a sester, kteří patřili tu na zemi do mého šiku, v nebi tvoří korunu slávy okolo Neposkvrněného Srdce vaší Matky a Královny!

Jsem Královnou všech svatých.

V září svatých se tvoří jedna a jediná rodina Božích dětí, Bohem milovaných, vykoupených a spasených, které se těší dokonalému a věčnému štěstí a pějící novou píseň o svém slavném triumfu.

V září svatých také vy prožíváte tyto dny bolestné očisty a velkého utrpení.

Jsou vám nablízku, pomáhají vám, chrání vás svou mocnou přímluvou a řídí vás k úplnému splnění mého mateřského plánu.

V září svatých jste utěšováni ve svém utrpení a posilováni v krvavých chvílích zápasu proti mocným silám zla, které se zdají dnes převládat.

Tak jste voláni prožívat bolestné hodiny svého mučednictví.

V září svatých máte prožívat přítomné chvíle a nést tíhu velké zkoušky, jež teď sestoupila na svět, aby očistila lidstvo a připravila je na setkání s Pánem, který se k vám vrací ve slávě.

V září svatých musí nyní otevřít srdce naději celá trpící a putující církve, protože z nebe sestupuje hojné světlo k osvícení a posile na její bolestné pouti ke Kalvárii jejího obětování.

V září svatých pokračuje tato tvá tak namáhavá a mimořádná cesta, mé malé dítě, povolane zanechat Kristovo světlo do duší zatemněných hříchem, lásku a posilu Matky přinést do nemocných a zraněných srdcí.

Tak na každém kroku, který uděláš, tvá nebeská Maminka dá vykvést naději, důvěře a radosti.

Lago de Guadalupe (Mexiko), 23. listopadu 1994

*Duchovní cvičení ve formě večeradla
s kněžími MKH z Mexika a Salvadoru*

Vaše důvěra ať je veliká!

Jak jsem spokojena, když vás vidím shromážděné zde v trvalém večeradle modlitby a bratrství, kněží mého Hnutí z Mexika a Salvadoru!

Připojuji se k vaší modlitbě; pomáhám vám růst ve vzájemné lásce, poněvadž musíte kráčet společně po bolestné cestě velkého utrpení.

Milujte se jako mnoho bratří, sjednocení láskou vaší nebeské Maminky.

Žijte v radosti a naději.

Vaše důvěra ať je veliká!

Ježíš vás miluje božskou a milosrdnou láskou.

Vidí vaše velké nesnáze a opuštěnost, v níž se často nacházíte, protože prožíváte bolestné a obtížné časy.

Vaše národy se vrátily k pohanství; jsou ovládány silami zla a zednářství; staly se obětmi materialismu a přehnané honby za požitkem.

Zákon Boží je stále více porušován v každém Božím přikázání. Strojí se úklady daru života lstivým a zvrhlým způsobem; šíří se násilí a nenávist, nečistota se šíří jako jed, který přináší smrt do srdcí a do duší.

Vy jste povoláni být nástroji Božího milosrdenství pro všechno toto ubohé lidstvo, tak vzdálené od Boha.

Proto vás žádám, abyste byli věrni své službě. Buďte mocnými svědky víry v době velkého odpadu, svědky svatosti ve chvílích velké zvrácenosti a svědky lásky v hodině násilí a nenávisti den ze dne větší.

Vaše důvěra at je veliká!

Jsem Maminka a chci vlévat balzám své mateřské lásky na všechny své děti. Potřebuji vás.

Proto vás žádám, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci. Chci z vás udělat nástroje svého mateřského milosrdenství. Vezměte do své kněžské náruče moje nejpotřebnější děti a zaneste je do nebeského útulku mého Neposkvrněného Srdce. Podpírejte slabé; vedte nejisté; obračejte hříšné; uzdravujte nemocné; posilujte zoufalé; noste do Otcova domu vzdálené; všem dávejte balzám mé mateřské a milosrdné lásky.

Saňte se tak vzácnými nástroji triumfu mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Vaše důvěra at je veliká!

Triumf mého Neposkvrněného Srdce je blízko.

Jsem potěšena odpovědí lásky a modlitby, jíž se mi dostalo v tomto národě od těch nejmenších, chudých, slabých, ponížených, prostých.

V srdci a v životě těchto mých malých dětí už začal triumf mého Neposkvrněného Srdce.

Tento triumf bude pokračovat stále výrazněji, protože Latinská Amerika je mým vlastnictvím, patří mně a já se projevím všem jako mocná a milosrdná Matka.

Proto vás vyzývám, abyste vyšli z tohoto večeradla v pokoji, radosti a velké naději.

Vám, vašim drahým, těm, kteří jsou svěření vaší péči, vám všem žehnám ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého.

Město Mexiko, 5. prosince 1994

Národní večeradlo MKH ve svatyni P. Marie Guadalupské

Zorníčka mých očí

S jakou láskou se na vás dívám, kněží a věřící mého Hnutí, kteří jste tady, v této mé velebné svatyni, abyste vykonali velké večeradlo, které zakončuje večeradla v tolika městech Mexika, země, kterou obzvláště chráním a žehnám.

Ze svého Neposkvrněného Srdce nechám téci prameny lásky a milosrdenství na vás, na církev a na toto ubohé lidstvo.

Jako je v mých očích vtisknuta podoba malého Juana Diega, jsem se zjevíla, tak jste i vy vtisknuti v očích a srdci své nebeské Maminky.

Jste zorničkou mých očí, protože jste mé nejmenší děti, zcela mně zasvěcené, a tak vás mohu zahrnout veškerou něhou své mateřské lásky.

Jste zorničkou mých očí, protože se necháváte mnou vést velmi učenlivě. Posloucháte mě, plníte má přání, jdete po cestě, kterou jsem vám vytyčila, a tak mohu vašim prostřednictvím uskutečňovat velký plán triumfu svého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Jste zorničkou mých očí, protože skrze vás mohu šířit světlo víry ve dnech velkého odpadu, vůni milosti a svatosti v čase velké zvrácenosti a vítěznou moc lásky v hodině násilí a nenávisti.

Jste zorničkou mých očí pro velkou lásku, kterou chováte k svátostnému Ježíši. S jakou radostí se na vás dívám, když chodíte před svatostánek, abyste Ježíšovi vzdali svůj kněžský hold lásky, klanění a odčinění.

V době, kdy je eucharistický Ježíš obklopen takovou lhostejností, prázdnotou, vy ještě rozšiřujete slavnostní hodiny eucharistického klanění, obklopujete eucharistického Ježíše květy a světly jako charakteristickými znameními své lásky a něžného soucitu.

Jste zorničkou mých očí, protože jste prostí, chudí, pokorní a milujete mě s veškerou neviností svého dětského srdce.

Viděl jsi, můj synu, s jakým nadšením mě milují, vzývají a oslavují moji mexičtí synové.

Proto odtud započne mé velké vítězství proti všem zednářským a satanským silám za největší triumf mého Syna Ježíše.

Potvrzuji ti, že k Velkému jubileu r. 2000 přijde triumf mého Neposkvrněného Srdce, jak jsem předpověděla ve Fatimě, a to se uskuteční s Ježíšovým příchodem ve slávě k nastolení jeho království ve světě.

Tak nakonec budete moci vidět na vlastní oči nová nebesa a novou zemi.

S celou svou mateřskou láskou Matky, kterou jste potěšili a oslavili, žehnám vám ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého.“

Santiago (Dominikánská republika), 8. prosince 1994

Svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie

Apoštolové posledních časů

Jsi zde, můj malý synu, abys uspořádal večeřadlo s biskupem, kněžími a věřícími mého Hnutí, v den, kdy církev slaví svátek mého Neposkvrněného Početí.

Nejsvětější Trojice mě obdařila touto jedinečnou výsadou, protože jsem byla určena za Matku Slova, které se stalo člověkem v mém přecistém lůně.

Vzhledem ke svému božskému mateřství jsem byla uchráněna dědičného hříchu i každého stínu hříchu osobního a jsem plná milosti a svatosti.

Jako Ježíšova Matka jsem byla důvěrně spjata s tajemstvím jeho vykoupení jako Spoluvykupitelka a stala jsem se opravdovou Prostřednicí milosti mezi vámi a svým Synem Ježíšem.

Pod křížem, podle vůle svého Syna, jsem se stala Matkou vás všech a ve večera-dle s apoštoly jsem se jako Matka zúčastnila zrodu církve.

Mým mateřským úkolem bylo vést církev po cestě evangelizace.

Proto jsem vždycky stála po dva tisíce let po boku každého svého syna, který nesl do celého světa zvěst evangelia.

Právě dnes zde slavíte 500. výročí první evangelizace celého tohoto amerického kontinentu.

Po necelých dvou tisících let od prvního zvěstování evangelia se lidstvo vrátilo k pohanství.

Jsem Matkou druhé evangelizace. Mým úkolem je formovat apoštoly pro druhou evangelizaci.

V těchto letech jsem vás formovala se zvláštní péčí a darem svých slov, abyste byli *apoštoly těchto posledních časů*.

Apoštolové posledních časů, protože musíte zvěstovat všem, do všech končin světa, Ježíšovo evangelium v těchto dnech velkého odpadu.

Rozšiřujte světlo Kristovo a jeho božské pravdy do velké temnoty, která se snesla na svět.

Apoštolové posledních časů, protože musíte přinést všem sám Boží život skrze milost, kterou zprostředkujete svátostmi, jichž jste služebnky. Tak rozšíříte vůni čistoty a svatosti v této době velké zvrácenosti.

Apoštolové posledních časů, protože jste povoláni nést Ježíšovu milosrdnou lásku do světa, vyprahlého neschopností milovat a stále ohrožovaného nenávisí, násilím a válkou.

Apoštolové posledních časů, protože máte zvěstovat brzký návrat Ježíše ve slávě, jež přivede lidstvo do nové doby, v níž se konečně uvidí nová nebesa a nová země.

Vyhlášte všem jeho brzký návrat: Maranatha! – Přijď, Pane Ježíši!

Dongo (Como), 24. prosince 1994

Svatá noc

Tajemství dnešní noci

Prožijte se mnou v modlitbě a očekávání tajemství dnešní noci.

Milovaní synové, vstupte do nebeské zahrady mého Neposkrvněného Srdce, abyste vychutnali veškerou radost a nesmírnou blaženost dnešní události.

„Když se naplnil čas.“ (Gal 4,4)

Čas ve svém běhu je řízen k tomuto okamžiku.

Od počátku. Od věčnosti, v Otcově mysli.

Od té doby, kdy Pán stvořil vesmír; kdy se Země stala vyhrazenou zahradou pro člověka, povzneseného ke zvláštnímu spojení s Bohem; od té doby, co pro pád prarodičů i tvorstvo bylo podrobeno pomíječnosti a Země počala plodit utrpení a trny pro člověka, do budoucna vystaveného tvrdým zkouškám a stálým bolestem.

„Nepřátelství položím mezi tebe a ženu; mezi tvé a její pokolení. Ona ti rozdrtí hlavu.“

Mým pokolením je božské Dítě, které se ze mne v dnešní noci narodí. On je vítěz nad satanem, protože je vtělené Slovo Otce, jediný prostředník mezi Bohem a lidstvem, jediný Spasitel a Vykupitel.

Jeho prostřednictvím je Otcův plán obnoven, jak bylo na počátku; člověk je znovu zrcadlem slávy živého Boha a celý vesmír je podivuhodně uspořádán k hlásání dokonalé slávy svého Pána.

„Bůh poslal svého Syna.“ (Gal 4,4)

Dnešní Svatá noc odpovídá na hlubokou touhu těch, kteří žili v naději a v prosebném očekávání tohoto okamžiku.

Čas se naplnil, neboť soustřeďuje horoucí touhu celých dějin: Adama, Abraháma, patriarchů a proroků, králů a kněží, velkých, malých. Kolik staletí tito spravedliví Izraele žili v prosbách, naději a v očekávání tohoto okamžiku!

„Bůh poslal svého Syna.“ Je to Slovo stejné podstaty s Otcem; je obrazem své podstaty; je jasm slávy, která se dnešní noci rodí do lidského bytí.

„Narozen z Ženy.“ (Gal 4,4)

A rodí se ze mne, své Matky a Panny.

Prožívejte se mnou extázi těchto hodin; vstupte do mého Neposkvrněného Srdce, abyste vychutnali veškerou účinnost této chvíle, kdy čas dochází ke svému naplnění.

Jste v srdci dějin. Zde můžete pochopit všechny minulé příhody; zde můžete dát smysl a význam všem událostem budoucím.

Dnešní noc se stává zdrojem světla pro lidstvo všech dob.

Syn, který se mi v této Svaté noci narodí, je Bůh s vámi, Emmanuel, je to váš Vykupitel, jediný váš Spasitel.

Vstupte s radostí do *tajemství této noci*.

Otevřete svá srdce plnosti blaženosti, která k vám přichází s plností času: „Oznamuji vám novinu, která je radostí všech: dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán.“

V *tajemství dnešní noci* také pochopíte, jak se naplňuje plnost času v novém čase, který na vás čeká.

Tento první Ježíšův příchod v křehkosti jeho lidské přirozenosti je zaměřen k jeho druhému příchodu, až se zjeví v jasu své božské slávy.

O těchto prvních Vánocích (Natale = svátky Narození, pozn. překl.) jeho Božství je zastíněno a skryto za jeho lidstvím. O druhých Vánocích lidství bude zahaleno jasmem jeho Božství.

Vstupte tedy do *tajemství dnešní noci* a otevřete svá srdce naději.

Dnes vám oznamuji novinu, která bude velkou radostí pro všechny. Pán Ježíš, jež pozorujete v jesličkách, slabého a malého, plačícího a všeho potřebného, chystá se k návratu v jasů své božské slávy.

Tento jeho slavný návrat dovrší plnost času, až začne nová doba nových nebes a nové země.“

Milán, 31. prosince 1994

Poslední noc roku

Bolestná a starostlivá Matka

Milovaní synové, v modlitbě a usebranosti prožijte se mnou poslední hodiny tohoto roku.

Kolik lidí tráví tyto chvíle v hluku hlasů a obrazů, který vám brání pochopit vážnost a hrozící nebezpečí doby, ve které žijete.

Jsem bolestná a starostlivá Matka.

Jsem bolestná Matka při pohledu na toto ubohé lidstvo, velmi vzdálené od svého Boha; ve všeobecné nevědomosti a lhotejnosti kráčí po cestě hříchu a zla, nečistoty, bezbožnosti, nenávisti a války.

Jak velké je nebezpečí pro lidstvo, které spěje do záhuby vlastníma rukama!

Vidím vaše cesty zbrocené krví, násilí a krev se rozpoutávají jako strašný uragán nad životy rodin a národů.

Jsem bolestná Matka při pohledu na církev, svou milovanou dceru, klesající pod křížem bolestné agonie.

Kolik lidí ji zapírá a zrazuje; kolik jich ji opouští a odsuzuje; kolik jich ji hanobí a křídí.

Mezi nimi jsou i moji milovaní synové: biskupové a kněží, kteří opakují a obnovují Jidášovo gesto zrady nebo Petrovo zapření nebo gesto apoštolů, kteří zbaběle utečou. Vy jste povoláni být novými Jany, kteří se mnou zůstanou pod křížem, na němž je církev také křížována a obětována za spásu světa.

Jsem starostlivá Matka, protože mé mimořádné kroky, které jsem učinila, abych vás přivedla k obrácení a spáse, nebyly ani přijaty, ani následovány.

Co děláte teď, abyste se zachránili před velkým trestem, který přišel, když jste odmítli to, co vám nebeská Maminka nabídla pro vaši záchranu?

Jsem starostlivá Matka, protože čas posledních událostí už nastal.

Doposud jsem mohla oddálit začátek velké zkoušky jako odpověď, kterou jsem ve všech částech světa dostala od mých maličkých dětí. Teď ale musíte začít prožívat závěrečnou dobu velkého utrpení.

Pro tyto chvíle jsem všude vyvolala Mariánské kněžské hnutí.

Proto jsem zavedla svého maličkého syna do všech koutů světa, abych vám všem umožnila vstup do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Prožijte v tomto útočišti dobu velké zkoušky, která nastala pro všechny.

A otevřete svá srdce naději; protože od tohoto roku uvidíte, že moje mateřská přítomnost mezi vámi bude čím dál jasnější, silnější, častější a zřetelnější.“

1995

MATKA MILOSRDENSTVÍ

Matka milosrdenství

„Milovní synové, tento nový rok zahajujete liturgickou slavností mého Božského mateřství.

Jsem opravdová Matka Boží, protože Ježíš ze mne zrozený a položený do jeslí je pravý Syn Boží.

Je věčné Slovo, stejné podstaty s Otcem, a svou lidskou přirozenost přijímá v mém panenském lůně.

Je darem Otcovy lásky: „Bůh tak miloval svět, že mu dal svého jednorozného Syna.“

Je projevem jeho božského milosrdenství.

Ježíš se rodí ze mne, aby byl vaším Vykupitelem a vysvobodil lidstvo ze satanova otroctví a přivedl je k plnému společenství života a lásky s Bohem.

– *Jsem Matka milosrdenství.*

Mým mateřským úkolem bylo darovat vám Ježíše, který je zjevením milosrdné lásky Otcovy.

Tak Boží milosrdenství, aby došlo k vám, prošlo cestou mého božského a neposkrvněného Mateřství.

Ale jsem i vaší Matkou.

Pod křížem z vůle svého Syna Ježíše stala jsem se pravou Matkou celého lidstva, jím vykoupeného a spaseného.

Božské milosrdenství Ježíšovo, aby dospělo k vám, prošlo tedy cestou mého božského a neposkrvněného Mateřství.

Proto se triumf mého Neposkrvněného Srdce shoduje s triumfem Božího milosrdenství nad světem.

– *Jsem Matka milosrdenství.*

Byl mi svěřen úkol připravit lidstvo k přijetí nebeské rosy Božího milosrdenství.

Vstoupili jste do posledních let, která vás připravují na tento nový a druhý Příchod.

Jsou to roky velmi důležité a nesnadné, velmi bolestné a krvavé, protože se musí splnit poslední události, které jsem vám předpověděla.

Tak se moje mateřské milosrdné dílo projeví v těchto letech v tomto:

– Přivést vás na cestu obrácení a návratu k Pánu, vašemu Bohu.

Toužím dát vám milost proměny srdce a života.

Pomáhám vám osvobodit se od hříchu, přemoci vášně, zvítězit nad zlem a vedu vás k úplnému smíření s Pánem, vaším Bohem.

Je nutné, aby toto všeobecné smíření nastalo rychle, aby vás tak připravilo na velkou zkoušku, která vás čeká k úplné očistě celého lidstva.

– Přivést vás k velké zkušenosti v modlitbě.

Žádám vás proto, abyste rozmnožovali a všude rozšiřovali večeradla, jak jsem vám přikázala: mezi kněžími, dětmi, mládeží a v rodinách.

Mé Neposkrvněné Srdce se teď musí stát novým a duchovním večeradlem, v němž se máte všichni shromáždit, aby se vám dostalo daru druhých Letnic.

Očista světa nastane prostřednictvím Ducha Lásky, který z nebe vyleje svůj *spalující oheň* k obnově tvárnosti země.

– Pomáhat vám prožít hodinu velké zkoušky.

Očekávají vás trápení dosud nevídaná, protože se blíží chvíle všeobecné obnovy.

Satan bude poražen; moc zla bude zničena; Ježíš založí mezi vámi své slavné království, a tak budou utvořena nová nebesa a nová země.

Bez mimořádného zásahu mé mateřské lásky by se vám nepodařilo snést bolest velké zkoušky, která už přišla na všechny.

– *Jsem Matka milosrdenství.*

Byla mi svěřena mateřská úloha být nápomocna církvi v hodině jejího největšího utrpení, protože ona musí vystoupit na Kalvárii svého obětování a svého mučednictví.

Tato moje milosrdná činnost jí pomůže nést kříž zrady a opuštěnosti, až se odpad stane všeobecným a do církve vstoupí ničemný člověk, předpověděný Písmem svatým, který ve svém nitru ponese ohavnost zpustošení.

Moje milosrdná akce bude ještě mocnější, až moji synové budou pronásledováni a vězněni, týráni a vedeni k mučednictví.

Pak se projeví vůči nim mimořádným způsobem podle tajemného plánu, který mé Neposkrvněné Srdce tak dávno už vytyčilo do všech podrobností.

– *Jsem Matka milosrdenství.*

Všichni moji synové od tohoto roku budou vidět, jak se uskutečňuje zázrak Ženy oděné sluncem a já soustředím na svět světlo a milosrdnou moc svého Neposkrvněného Srdce.

Proto na začátku nového roku vyzývám všechny, aby žili v důvěře a v modlitbě. Nemějte strach!

Jsem s vámi a projeví se způsobem mimořádným.

Čím více budete vstupovat do času očištné zkoušky, tím mocněji pocítíte milosrdnou přítomnost Maminky.

Všem vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Sale (Alexandria), 2. února 1995

Svátek Uvedení Páně do chrámu

Hodina vašeho obětování

„Se světly vašich srdcí, planoucích láskou, milovaní synové, doprovodte mě do chrámu Páně nabídnout se mnou za obět mé Božské Dítě ke slávě nebeského Otce.

Když kladu své Dítě do rukou kněze, Nejsvětější Trojice se s potěšením a žehnáním sklání nad oběti vaší nebeské Maminky.

Otec, který tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, přijímá se zalíbením dar Syna, který se stal nyní živým obrazem jeho milosrdné Lásky.

Syn, jenž od věčnosti žije v Otcově lůně, má radost, když cítí, že je obětován na oltář jeho slávy jako oběť vysvobození a vykoupení za spásu všech.

Duch Svatý vstupuje do srdce ubohého starce a otevírá je k pochopení božského tajemství: „*On jest dán jako znamení, kterému se budou vzpírat, k pádu i k povstání mnohých v Izraeli, a tvou duši, Matko, pronikne meč.*“

Prožijte se mnou tajemství této oběti a všichni se dejte za oběť ke slávě Nejsvětější Trojice, moji synáčkové.

Nadešla hodina vaší oběti.

– Na oltáři mého Neposkrvněného Srdce jste obětováni k dokonalé slávě Otcově.

Váš nebeský Otec musí být oslaven.

Proto stvořil celý vesmír a s láskou disponuje ve vaší existenci každou sebe-menší okolností pro vaše dobro.

Proto vám dal svého Syna pro vaši spásu.

Nebeský Otec je ve vás oslavován vaším životem, vaším pokojem, vaší radostí.

– Na oltáři mého Neposkrvněného Srdce jste obětováni k dokonalé oslavě Syna.

Syn musí být oslaven.

Proto přišel na svět. A Syn je oslavován, když všichni dokonale plní Otcovu vůli.

Ve vás tedy Syn pokračuje ve vydávání svého svědectví Otcovi. Toto je jeho svědectví: aby každý tvor plnil jeho vůli.

Jeho vůle je, abyste byli jedno v Synu, a tak byli jedno s Otcem.

Vydávejte tedy svědectví Pravdě a Pravda vás osvobodí.

– Na oltáři mého Neposkrvněného Srdce jste obětováni k dokonalé slávě Du-cha Svatého.

Duch Svatý musí být oslaven.

Proto je vám ustavičně dáván Otcem a Synem.

A Duch Svatý je oslaven, když vás svým božským ohněm očistí a promění, abyste mohli v něm a skrze něho milovat Otce a Syna.

Takto budete žít v Srdci Nejsvětější Trojice a budete obětováni k její dokonalé slávě.

Nastala hodina vaší oběti.

V této době musí být Nejsv. Trojice oslavena.

Proto jste povoláni být zdatnými svědky *Pravdy*.

Nastala hodina velkého odpadu a vašim úkolem je přinést všem jas božské *Pravdy*.

Prožíváte dobu velké zvrácenosti, lidstvo se vrací k pohanství, je horší než za časů potopy, a jste povoláni šířit světlo *svatosti*.

Jste pochodněmi, zažehnutými svatostí a čistotou, v hluboké temnotě hříchu, která padla na svět.

Jste povoláni stát se zdatnými svědky lásky v hodině násilí a nenávisti, bezuzdného sobectví a války.

Uragán je již před vašimi dveřmi a církev a lidstvo budou povoláni prožívat hrůznou hodinu velké zkoušky.

Proto jste dnes obětováni na oltáři mého Neposkvrněného Srdce.

Nastala hodina vaší oběti.

Jsem vám stále nablízku a vedu vás za ruku v každém okamžiku, jako maminka vede své malé děti.

Budu u vás mimořádným způsobem v krušných chvílích vašeho kněžského utrpení a vašeho mučednictví. Tehdy mě uvidíte a zarádujete se, protože budete pozorovat svou nebeskou Maminku, jak vás obětuje jako malé beránky na oltáři svého Neposkvrněného Srdce k dokonalé slávě Nejsvětější Boží Trojice.“

San Marco (Udine), 11. února 1995

Výročí zjevení v Lurdech

Umyjte se u pramene

„Dívejte se dnes na jas svatosti a čistoty vaší nebeské Maminky, která se v Lurdech zjevila jako Neposkvrněné Početí. A přispěchejte všichni, moje nemocné a hříšné děti, k pramenu milosti a božského milosrdenství.

Umyjte se u pramene živé vody, jež prýští z Ježíšova Srdce, probodeného kopím římského vojáka.

Proto jsem rukama malé Bernadetty dala vytrysknout ze skály pramenu nejčistší vody.

Proto jsem vás žádala, abyste se šli k prameni umýt.

Umyjte se u pramene.

Je třeba, aby se umyl, kdo se zašpinil.

Hřích zatemňuje krásu vaší duše; hřích vám bere posvěcující milost a odlučuje vás od společenství života s Pánem, vaším Bohem; hřích vás vrací do otroctví sata-na, který pak nad vámi vykonává svou zhoubnou nadvládu; hřích vás vede na cestu věčné záhuby.

Umyjte se u pramene.

Ponořte se do pramene Božího milosrdenství.

Tento pramen vytrysklý z probodeného Ježíšova Srdce je vám dáván ve svátosti smíření.

Ježíš ji ustanovil jako drahocenné ovoce vykoupení, aby vyšel vstříc vaší krajní slabosti.

V den svého vzkříšení řekl apoštolům: „Přijměte Ducha Svatého: komu odpustíte hříchy, budou odpuštěny.“ Od této chvíle vám byla dána možnost umýt se, kdykoliv se vaše duše pošpiní hříchem.

Umyjte se u pramene.

V těchto letech je svátost smíření stále více zanedbávána; ba bývá napadána zá-
ludným a hanebným způsobem.

Tak se šíří zlozvyk páchat hřích s lehkostí, omlouvat jej, nelitovat jeho páchání
a nezpovídat se z něj.

V mnoha oblastech církve se svátostná zpověď zcela vytratila. Je stále méně kně-
ží, kteří se dávají k dispozici pro tuto nepostradatelnou svátost.

Tímto způsobem je církev zcela ochromena ve své apoštolské činnosti, je zraně-
na, pokryta hlubokými ranami jako malomocná.

Umyjte se u pramene.

Dnes vám sděluji vroucí a vášnivou žádost vaší nebeské Maminky, aby se v této
poslední době velkého utrpení do mé církve vrátila svátost smíření v plném svém
lesku.

Protože pouze z tohoto pramene se může Boží milosrdenství rozlít na celé lid-
stvo.

A jen v této svátosti může Ježíš utvářet nová srdce a obnovený život.

A jen s touto drahocennou svátostí se milosrdná Ježíšova láska může sdílet círk-
vi a celému lidstvu.

Proto vás dnes vyzývám, abyste se ponořili do pramene Božího milosrdenství
a vzhlíželi ke mně, své nebeské Mamince, která jsem byla počata Neposkvrněná
právě proto, abych se pro vás stala Matkou milosrdenství.“

Fatima (Portugalsko), 11. března 1995

Večeřadlo kněží a věřících MKH z Portugalska

Moje tajemství

„V této mé ctihodné svatyni vás všechny vítám, moji milí a děti mně zasvěcené,
abych vás ukryla v bezpečném útočišti svého Neposkvrněného Srdce.

– Zde jsem se zjevila jako Žena oděná sluncem, abych vám naznačila cestu, jíž
máte jít v tomto století, tolik ohroženém a posedlém duchem zla.

– Sem jsem přišla z nebe poskytnout vám útočiště, v němž vás budu chránit ve
chvilí velkého zápasu, který svádím se svým Protivníkem, a v bolestných hodinách
velkého utrpení a trestu.

– Zde jsem dala vzniknout Mariánskému kněžskému hnutí a prostřednictvím
tohoto malého syna, kterého jsem poslala do všech koutů světa, jsem si v těchto le-
tech vytvořila šik, připravený k boji a k mému největšímu vítězství.

– Zde vás chci mít duchovně spojené s tímto mým synem dnes, kdy se koná
velké večeřadlo mého Hnutí, před sochou vaší nebeské Maminky, umístěnou
na témže místě, kde jsem se zjevila třem dětem, Hyacintě, Františkovi a Lucii.

– Zde vás všechny shromažďuji okolo sebe a vyjadřuji své uspokojení nad tím,
jak jste přijali pozvání do Mariánského kněžského hnutí, k zasvěcení se mému Ne-

poskvrněnému Srdci a k šíření večeradel modlitby všude mezi kněžími, dětmi, mládeží a v rodinách.

Chci vás zde mít duchovně u sebe, protože teď vstupujete do posledního časového období tohoto století, v němž události, které jsem vám předpověděla, dojdou svého plného uskutečnění.

Proto vám chci zde, na tomto místě, kde jsem se zjevila, sdělit *své tajemství*.

Moje tajemství ohledně církve.

V církvi bude doveden do konce velký odpad, který se rozšíří po celém světě; dovrší se schizma všeobecným vzdálením se od evangelia a od pravé víry.

Vnikne do ní bezbožný člověk, který se postaví proti Kristu, do nitra církve vnesе ohavnou spoušť, a tím se naplní hrozná svatokrádež, o níž mluvil prorok Daniel (Mt 24,15).

Moje tajemství ohledně lidstva.

Lidstvo dospěje k vrcholu zkázy, bezbožnosti, vzpoury vůči Bohu a otevřené opozice k jeho zákonu Lásky. Lidstvo pozná hodinu největšího trestu, který vám předpověděl už prorok Zachariáš (13,7–9).

Toto místo se zjeví všem jako zářivé znamení mé mateřské účasti v poslední hodině vašeho velkého utrpení. Odtud se mé světlo rozšíří do všech konců světa a z tohoto pramene vytryskne voda Božího milosrdenství, spadne a zavalí vyprahlý svět, z něhož se teď stala nesmírná poušť.

A v tomto mém mimořádném díle lásky a spásy se ukáže všem triumf Neposkvrněného Srdce té, která je zývána jako Matka milosrdenství. “

Madrid (Španělsko), 22. března 1995

*Duchovní cvičení ve večeradle
s kněžími MKH Španělska a Gibraltaru*

Od vás se mi dostává útěchy

„Mému bolestnému Srdci poskytujete útěchu v těchto dnech stálého večeradla, drazí synové mého Hnutí, kteří jste přišli z mnoha částí Španělska, velmi ohrožovaného mým Protivníkem, ale milovaného a chráněného vaší nebeskou Maminkou. Lijete balzám do mých ran a hojíte mé hluboké bolestné rány.

Od vás se mi dostává útěchy.

– *Od vás se mi dostává útěchy vaší ustavičnou modlitbou v usebranosti a lásce, již nabízíte Pánu se mnou a skrze mne.*

Vy dodáváte své nebeské Mamince velkou sílu přímluvy a odčinění, a tak mohou zasahovat a řídit vaše současné události podle plánu milosrdenství a spásy svého Neposkvrněného Srdce.

Jak velkou bolest cítím při pohledu na množství svých přemilých synů, kteří stále víc zanedbávají modlitbu!

Už se nikdo nemodlí.

Nespořádaná a rozptylující činnost zabírá čas mnoha kněží, kteří se utápějí v duchu světa a stávají se solí bez chuti a vyhaslým světlem.

– *Od vás se mi dostává útěchy*, od vašeho odhodlání kráčet po cestě *svatosti*.

Jak potřebná je dnes svatost kněží pro spásu světa!

Ve světě posedlém zlým Duchem, v církvi zatemnělé sekularismem a mravní uvolněností je nutné, aby byli kněží svatí, aby ukazovali všem správnou cestu ke spáse a k pokoji.

Bojujte s hříchem jako s největším zlem; buďte neustále k dispozici pro svátost smíření, dnes velmi zanedbávanou; poskytněte milost Boží duším, které zatemnilo zlo; kráčejte radostně po cestě, na které rozkvétají všechny ctnosti, a tak dojdete ke svatosti.

Proto vás žádám, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci; protože chci i vám, moji synáčkové, sdělit stejnou svatost, jakou má vaše nebeská Maminka.

– *Od vás se mi dostává útěchy* vaším zvláštním projevem *věrnosti a jednoty*.

Ve vašem národě je nebezpečně rozšířen odpor k papeži a k jeho učitelskému úřadu. Proto jsou zpochybňovány a popírány základní pravdy katolické víry, vyučuje se bludům a žije se podle nich, šíří se ztráta víry a všudy se valí velký odpad od Ježíše a od jeho evangelia.

Vy buďte pevnými svědky jednoty s papežem a věrnosti evangeliu, jehož jste služebníky.

Nedbejte na špatný příklad, jež vám v tomto směru mohou dávat i představení a spolubratři; dbejte pouze na hlubokou bolest a krvavou ránu, kterou Srdci vaší nebeské Maminky způsobuje tato progresivní apostaze (odpad), která se stále víc šíří v církvi.

A nalejte balzámu vaší věrnosti a vaší jednoty do otevřených a krvavých ran mého Neposkvrněného Srdce.

– *Od vás se mi dostává útěchy*, protože kráčíte po cestě, kterou jsem vám v těchto letech vytyčila prostřednictvím poselství, jež jsem kladla na srdce tomuto svému synáčkovi. Buďte s ním stále více zajedno; přijměte slovo, které vám jeho prostřednictvím dávám.

Nenechte se odvrátit ani svést na jiné cesty, protože dnes je mnoho těch, kdo rozšiřují falešná poselství a nepravá zjevení. Tímto způsobem spolupracujte na stále větším rozšiřování mého díla Mariánského kněžského hnutí v celé vaší vlasti.

A staňte se cennými nástroji mé mateřské akce záchrany milosrdenství pro všechny mé ubohé zbloudilé děti. *Tím se mi dostává od vás zvláštní útěchy.*

S vašimi drahými, s těmi, kdo jsou svěření vaší kněžské službě, žehnám vám ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého.“

Vroucně jsem toužil

„Milovaní synové, žijte v Getsemanech mého Neposkvrněného Srdce v dnešní Zelený čtvrtek.

Jsou to vaše Velikonoce.

Je to den, který připomíná ustanovení nové oběti a nového kněžství.

Byli jste přítomni záměru lásky Ježíšova Srdce, jež se hodlalo otevřít pro svou největší oběť.

„*Vroucně jsem toužil jísti s vámi tohoto Beránka, dříve než budu trpět.*“
(Lk 22,15)

Vroucně jsem toužil.

Celý Ježíšův život byl zaměřen na tento vrcholný a nepopsatelný okamžik.

Od vtělení v mém panenském lůně po jeho narození, od ohroženého dětství po dospělost, od mládí, stráveného v chudickém nazaretském domku, po jeho veřejný život, každým dnem směřoval Ježíš k tomuto okamžiku.

Vroucně jsem toužil. Když byl Ježíš tísňen únavou a námahou; když byl ohrožován farizeji a odmítán vrchností; když procházel galilejskými a judskými cestami a hlásal radostnou zvěst, uzdravoval nemocné, odpouštěl hříšníkům, uzdravoval posedlé, když jej očekávali chudí a potěšovali maličci, stále toužil dospět k naplnění těchto svých Velikonoc.

„*Vroucně jsem toužil jísti s vámi tohoto Beránka, dříve než budu trpět.*“

Jsou to Velikonoce lásky. V tento den Ježíš dává za pokrm svoje Tělo a za nápoj svou Krev těm, které vykoupil a spasil. *Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dává svůj život za ty, které miluje.*

V tomto jeho daru se ustanovuje *nová a věčná smlouva mezi Bohem a lidstvem* a zakládá se obřad nových Velikonoc s pravým Božím Beránkem, který snímá hříchy světa.

Milovaní synové, přijměte s vděčností tento velký dar Ježíšovy lásky, který vás vnitřně spojil s jeho nejvyšším a věčným kněžstvím.

Jsou to Velikonoce bolesti. Láska se prověřuje v bolesti. Na tento vrcholný dar lásky Jidáš odpovídá zradou, Petr zapřením, apoštolové útekem, veleknězovi sluhové urážkami a políčky.

Vroucně jsem toužil. Ježíšovo Srdce neustále plane touto vroucí touhou.

Milosrdná láska proudí s krví a vodou z rány jeho probodeného boku.

Proudí jako nebeská rosa k umytí každé skvrny, k vymazání každého hříchu, k uzdravení každé nemoci, k zacelení každé rány, k poskytnutí pomoci při každém úderu, k pozvednutí při každém pádu, k vysvobození každého vězně, k záchraně toho, kdo je ztracen.

V této poslední době nastala hodina, po níž Ježíš tolik toužil. Jeho milosrdná láska je připravena ke svému největšímu triumfu.

Proto vás dnes zvu ke vstupu do Getseman mého Neposkvrněného Srdce.

Já, Matka milosrdenství, vás přetvořím, abyste se stali cennými nástroji triumfu Ježíšovy milosrdné lásky vůči celému ubohému lidstvu, jež má svrchovanou potřebu spásy. Tedy i vy dnes mějte touhu jísti tohoto Beránka, dříve než budete trpět.“

Capoliveri (Livorno), 14. dubna 1995

Velký pátek

Slzy a krev

„Pohledte dnes na toho, kterého probodli. Milovaní synové, prožijte tento den se mnou, bolestnou Matkou Umučení.

Kolik krve viděly mé plačící oči v tento den! Můj Syn Ježíš byl přiveden z bičování jako jedna rána. Hrozná římská důtky zanechaly na jeho těle hluboké rány, z nichž hojně teče krev a pokrývá nachový plášť.

Trnová koruna probodává jeho hlavu, z níž prýští potůčky krve, ta stéká a pokrývá k nepoznání jeho tvář.

„Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku.“ (Iz 52,13)

Hřeby prorážejí ruce a nohy, krev teče proudem a stéká na dřevo kříže.

Po dobu tří hodin mučivé agonie zůstávám s Janem a zbožnými ženami pod křížem a jsme společně umyti jeho drahocennou krví.

Když pak vydechl naposledy, římský setník mu kopím probodne bok, z něhož vychází krev a voda, symbol svátosti vašeho znovuzrození.

Z tohoto pramene se rodí církev; rodí se v kolébce vytvořené z krve Syna a ze slz Matky.

Slzy a krev. Jsou cenou za vaše vykoupění; jsou znamením nesmírného utrpení; jsou darem Božího milosrdenství, které sestoupilo k obnově celého světa.

Dnes prožíváte nový Velký pátek.

A kolik krve ještě skane z plačících očí vaší nebeské Maminky!

Je to krev dětí zabitých v lůně jejich matek; je to krev prolitá všemi oběťmi násilí a nenávisti, bratrovražedných bojů a válek.

A také mnoho slz kane z mých mateřských očí nad lidstvem, které v sobě samém nosí důvod ke svému odsouzení.

Slzy a krev. Chci tomuto ubohému lidstvu pomoci k návratu k jeho Pánu, na cestu obrácení a pokání, a tak mu dávám jasná znamení svého mateřského utrpení a bolestné starostlivosti.

Proto mi na některých mých obrazech kanou krvavé slzy.

Jak by se nemohl pohnout syn nad svou plačící matkou? Jak byste se nemohli pohnout vy, moji synové, nad svou nebeskou Maminkou, plačící krvavými slzami?

A přesto tato tak závažná znamení, která vám dnes dávám, nejsou přijímána, nevěří se jim, dokonce se jim otevřeně kladou překážky a odmítají se.

A tak vy bráníte mé poslední akci, kterou podnikám pro vaši záchranu.

Takže, moji ubozí synové, už mi není poskytnuta možnost zadržet ruku Boží spravedlnosti, která svým hrozným trestem očistí lidstvo, jemuž není pomoci, protože tvrději odmítá přijmout všechny tyto mimořádné kroky vaší nebeské Maminky.

Teď už jak na církev, tak na lidstvo přišla bolestná a krvavá zkouška.

Vidím vaše cesty ztropené slzami a krví. Tento svět bude očistěn Boží spravedlností, protože dosáhl dna zvrácenosti a vzpoury proti svému Bohu, který byl dnes pro vaši spásu obětován a na kříži zabit.

Aspoň vy, moji milí, zůstaňte se mnou pod křížem, spolu s vaším bratrem Janem, dodejte posily a útěchy vaší bolestné Matce, znovu probodávané mečem tak velkého odporu. A spojte svou bolest s mou bolestí, abyste ještě prosili o zázrak Božího milosrdenství pro svět.“

Capoliveri (Livorno), 15. dubna 1995

Bílá sobota

Bděte se mnou

„Milovaní synové, zůstaňte u své nebeské Maminky v tento den, kdy tělo mého Syna Ježíše odpočívá bezduché ve svém novém hrobě.

Bděte se mnou.

V modlitbě, kterou musíte konat se mnou a skrze mne.

Dnešní den prožívala vaše nebeská Maminka v neustálém životním společenství s nebeským Otcem, který mi dával veškerou svou lásku a s božskou něhou vléval drahocenný balzám do každé mé rány. Otec tak viděl rozkvétat všechno utrpení Syna i Matky v radosti, že mohl konečně obejmout svazkem lásky a života celé lidstvo, už vykoupené a zachráněné.

Tento den jsem žila svým duchem v blízkosti těla svého Syna, pohřbeného v novém hrobě.

Mé modlitby je zakrývaly jako vonná mast; moje slzy je celé čistily od krve a moje ruce s mateřskou něhou zacelovaly všechny jeho rány.

A tak jsem připravovala jeho bezduché tělo k přijetí nového a mocného dechu života.

V tento den mě Duch Svatý choval ve svém svatebním hájemství, skýtal mi radost a pokoj a vyslovoval své božské díky za to, že jsem ve svém panenském lůně přijala a až do hrobu doprovodila jednorozeného Syna Boha Otce.

Bděte se mnou.

Bděte v naději, která se právě v tento den promění v jistotu.

Když se mi můj Syn Ježíš ukázal ve svém oslaveném těle nad slunce zářícím a něžně mě přivinul na své Božské Srdce, skončilo všechno mé utrpení.

Od nynějška je smrt přemožena životem, hřích milostí, zlo dobrem, nenávisť láskou, satan Božím Synem mrtvým a vzkříšeným.

Bděte se mnou.

V důvěře prožíváte se mnou tento sobotní den.

V hrobě leží celé toto ubohé lidstvo, ovládnuté znovu zlým duchem a zotročené hříchem a zlem.

Je to sobota jeho dlouhého pohřbu.

Lidstvo brzy vyjde z hrobky, v níž leží, až se Ježíš vrátí ve slávě a zavede je do nové zahrady svého zmrtvýchvstání.

Chystá se velký zázrak Božího milosrdenství. Zopakuje pro celé lidstvo to, co se událo na mém Synu Ježíši. Protože toto lidstvo bude zcela obnoveno mocným dechem Duha Svatého, jenž se rozleje po celé zemi, a ta se vrátí do náruče svého nebeského Otce, který se v ní bude cítit blaženě, až Ježíš založí v obnoveném světě své slavné království.

Proto vás, milí synové, dnes vyzývám, abyste bděli se mnou v modlitbě, naději a důvěře během této dlouhé soboty, která už končí.“

Capoliveri (Livorno), 16. dubna 1995

Velikonoční neděle

Triumf Božího milosrdenství

„Milí synové, radujte se se mnou, Matkou zarmoucenou umučením a Matkou utěšenou a potěšenou zmrtvýchvstáním.

Ať se vaše radost spojí s radostí všech andělských zástupů, klanějících se mému Synu Ježíši, když se jim představuje v zářícím jasu svého Božství.

Ať se spojí s radostí celého ráje, který vítá Božího Syna, vzkříšeného a sedícího po pravici Otce, ať se spojí s radostí spravedlivých, kteří pozdravují v předpekli okamžik svého vysvobození.

Dnes každý tvor prochází novými záchvěvy života.

Celé lidstvo jásá neskonale radostí, protože v ukřižovaném, zesnulém a vzkříšeném Ježíši vidí *triumf Božího milosrdenství*.

Triumfu Božího milosrdenství je dosaženo splacením dluhu Boží spravedlnosti za spáchaný hřích prarodičů, jenž způsobil odsouzení celého jejich potomstva.

Dnes se ve vzkříšeném Kristu uskutečňuje zázračný návrat celého lidstva do náruče jeho nebeského Otce.

Ježíš se nabídl jako oběť smíření, aby milosrdná láska Otcova mohla přijmout do svého společenství života vykoupené a spasené lidstvo.

Triumf Božího milosrdenství se dovršuje vítězstvím dobra nad zlem, milosti nad hříchem, lásky nad nenávistí, života nad smrtí.

Kristus vystupující vítězně z hrobu vytyčuje světlou cestu pro celé lidstvo, aby mohlo odpovědět na velký dar, který mu dal.

Je to cesta lásky.

Láska je teď povolána, aby zvítězila nad sobectvím a nenávistí, nad násilím a válkou, nad neporozuměním a rozdělením.

Triumf Božího milosrdenství se dovršuje nad satanem a nad všemi zlými duchy, poněvadž tento den znamená okamžik jejich největší porážky.

Satan ještě může vyvíjet činnost, aby přivedl do zkázy a záhuby toto křehké lidstvo, i když bylo vykoupeno.

Ale nakonec bude triumf patřit cele Bohu, protože Kristus je váš jediný Spasitel a váš Vykupitel.

V této postní době zápas mezi dobrem a zlem, mezi milostí a hříchem, mezi Bohem a satanem dosahuje vrcholu své slávy.

Zdá se, že ve vašich dnech satan dosáhl svého vítězství, jak se stalo během soboty, kdy bezduchý Ježíš ležel v hrobě.

Ale blíží se chvíle, kdy se zmrtvýchvstalý Kristus zjeví v celé své moci, zlo bude zničeno, satan navždy poražen a tehdy se zjeví v plném jasu *triumf Božího milosrdenství* nad světem.“

Perpignan (Francie), 13. května 1995

Výročí 1. zjevení ve Fatimě

Modlete se za papeže

„Připomeňte si dnes první zjevení v Cova da Iria ve Fatimě, prvním z četných večeradel mého Hnutí, jež můj malý syn ještě povede po celé Francii, kterou můj protivník velice ohrožuje a ovládá, ale vaše nebeská Maminka ji brání a chrání.

A právě zde více než jinde se stává aktuálním a naléhavým poselství, jež jsem vám dala ve Fatimě r. 1917.

Pozorujte milosrdným očima své nebeské Maminky trpící a rozdělenou církev, ohroženou ztrátou víry a velkým odpadem.

Vidíte, jak jsou pastýři biti, jak se stávají vlažnými a nevěrnými, a tak se stádo stále víc rozprchává po cestách zla a hříchu a hrozí mu nebezpečí věčné záhuby. Mějte soucit s hlubokou bolestí mého Neposkvrněného Srdce při pohledu na nesvornost, která hluboce pronikla do samého srdce církve vinou neposlušnosti a odporu (mnohých) biskupů a kněží vůči papeži, který byl Ježíšem ustanoven za základ církve a za neomylného strážce její pravdy.

– *Modlete se za papeže.*

Nynější papež je největším darem, který vám mé Neposkvrněné Srdce dalo pro dobu očisty a velkého utrpení. Důležitá část mého poselství a mého tajemství, které jsem zde při svém zjevení sdělila třem dětem, se týká právě osoby a poslání papeže Jana Pavla II.

Jak velké je jeho utrpení!

Často je jakoby rozdrčen tíhou kříže, který je čím dál těžší.

Lidstvo se žene cestou násilí a nenávisti, bratrovražedných bojů a válek přes jeho úzkostlivé volání, které doléhá ke všem a kterým snažně žádá o mír.

Toto lidstvo se čím dál víc stává otrokem blahobytu a zábavy, materialismu a hedonismu, zatvrzelosti srdce a necitelnosti k potřebám malých, chudých, vykořisťovaných, utlačovaných a vykořisťovaných.

Jak velice papeže bolí, když vidí tak ohrožené lidstvo běžet nezodpovědně po cestě vlastní záhuby.

– *Modlete se za papeže.*

Jak krvácí jeho srdce nad rozdělením, jež zapouští v církvi kořeny, nad stále se šířící ztrátou víry, nad bludy, které se hlásají a šíří; přes jeho odvahu a úsilí, s nimiž všude ve světě posiluje všechny ve věrnosti Kristu a jeho evangelium.

Jeho encykliky jsou opravdovými majáky, které svítí z nebe do hluboké temnoty, zahalující celý svět.

– *Modlete se za papeže.*

Prožívá hodinu Getseman a Kalvárie, ukřižování a sebeobětování.

Pán na něj pohlíží jako na nejvzácnější oběť, jež musí být nyní přinesena na oltáři jeho kněžského obětování.

Milovaní synové, zůstaňte stále se mnou pod křížem, na němž můj papež, mnou utvářený, vedený a tak milovaný, dokonává svou velkou oběť lásky a bolesti.

A právě pro oběť tohoto mého prvního milovaného syna se Boží spravedlnost snoubí s velkým milosrdenstvím.

Po období zkoušky, která bude očistou pro celý svět, vyvstane na světě nová éra jím předpovězená a ohlášená, a proto v této poslední době vás všechny vyzývá, abyste překročili zářivý práh naděje.“

Vacallo (Švýcarsko), 4. června 1995

Svatodušní svátky

Ohnivé jazyky

„Spojení v mimořádném večeradle modlitby se mnou, milí synové, slavíte dnes slavnost Ducha Svatého.

Nacházela jsem se s apoštoly a učedníky ve večeradle v Jeruzalémě, když se udál zázrak seslání Ducha Svatého v podobě ohnivých jazyků.

A s radostí jsem viděla zázrak jejich úplné proměny. Z dřívějších bázlivců a ustrašenců vyšli z večeradla odvážní a nebojácní svědkové Ježíše a jeho evangelia.

V duchovním večeradle mého Neposkvrněného Srdce se musí teď uskutečnit zázračná událost druhých Letnic, po nichž voláte a které očekáváte.

Ještě sestoupí na církev a na celé lidstvo zázračné ohnivé jazyky.

– *Jazyky božského ohně* dodají teplo a život lidstvu, prochládlému egoismem a nenávistí, násilím a válkami. Vyprahlá země se tak otevře vánku Božího Ducha, jenž je proměněn v novou a podivuhodnou zahradu a v ní bude s vámi stále přebývat Nejsvětější Trojice.

– *Ohnivě jazyky* sestoupí, aby osvětily a posvětily církev, která prožívá temnou hodinu Kalvárie a je bita v pastýřích, zraňována ve stáde, opouštěna a zrazována svými členy, vystavena vichru bludů, prosáklá ztrátou víry a odpadlictvím.

Božský oheň Ducha Svatého ji uzdraví z každé nemoci, očistí od každé skvrny a nevěry, oděje ji novou krásou, zahalí ji svým jasmem, takže bude moci nalézt znovu svou jednotu a svatost a světu vydá plné, univerzální a dokonalé svědectví o Ježíšovi.

– *Ohnivě jazyky* sestoupí na vás, moji ubozí synové, které tak podvádí a svádí satan a všichni zlí duchové, kteří v těchto letech dosáhli velkého triumfu.

A tak budete osvíceni tímto božským Světlem a uvidíte sebe samy v zrcadle pravdy a svatosti Boží.

Bude to jako soud v malém, který otevře dveře vašeho srdce k přijetí velkého daru Božího milosrdenství.

Duch Svatý tedy učiní nový zázrak všeobecné proměny v srdcích a v životech všech: hříšníci se obrátí, slabí budou posíleni, nemocní dosáhnou zdraví, zbloudilí se navrátí do Otcova domu, oddělení a rozdělení dojdou k plné jednotě.

Tak se uskuteční zázrak druhých Letnic, které přijdou s triumfem mého Neposkvrněného Srdce nad světem.

Teprve pak uvidíte, jak *ohnivě jazyky* Ducha Lásky obnoví celý svět a ten bude úplně proměněn největším projevem Božího milosrdenství.

Proto vás zvů, abyste strávili tento den ve večeradle, spojeni v modlitbě se mnou, Matkou milosrdenství, v naději a toužebném očekávání blízkých Letnic.“

Valdragone (Republika San Marino), 28. června 1995
Duchovní cvičení formou večeradla s 20 biskupy a 300 kněžími
MKH z Evropy, Ameriky, Afriky, Asie a Oceánie

Pro záchranu světa

„V těchto dnech utěšujete a oslavujete mé Neposkvrněné Srdce vy, biskupové a kněží mého Hnutí, kteří jste letos přišli ze všech částí světa v tak velkém počtu jako dosud nikdy, abyste se mnou prožili týden v nepřetržitém večeradle, sjednocení v modlitbě a bratrské lásce.

Spojuji se s vámi v modlitbě. V této vaší době je pro mne modlitba mých kněží nutná *pro záchranu světa*.

Vytvářím mezi vámi větší a hlubší bratrský vztah. Jako Maminka vás volám, abyste se setkali, pomáhám vám, abyste se poznali, podněcuji vás, abyste se měli rádi.

Moje Srdce má radost, když vidím, jak rostete ve vzájemné lásce, takže se stáváte stále víc jedním srdcem a jednou duší.

Tak tedy mohu uskutečňovat na každém z vás svůj plán triumfu mého Neposkvrněného Srdce *pro záchranu světa*.

Pro záchranu světa z vás vytvořím cenné nástroje Božího Milosrdenství.

Vidíte, do jaké propasti bídy a beznaděje upadlo toto lidstvo, které se úplně vzdálilo od Boha.

Samo se nemůže pozvednout, nepřivede-li je k záchraně velké milosrdenství: aby milosrdný Pán mohl působit prostřednictvím vás, biskupů a kněží, které zvlášť mateřsky miluji.

Dívejte se mýma mateřskýmá očima na všechny ty bolesti, hříchy, vzpoury a zvrácenosti tohoto lidstva, které nese tíhu velkého soužení, které právě prožíváte. Ať také z vašich očí kanou slzy bolesti a hlubokého soucitu.

Pomáhejte všem mýma mateřskýmá rukama, aby se vrátili cestou pokání a obřácení; vezměte do své mateřské náruče maličké, ubohé a slabé; podněcujte ke smíření rozdělené rodiny; těšte ty, co trpí: ať není nikdo vámi opomenut nebo opuštěn.

Kráčejte ve šlépějích své nebeské Maminky a hledejte ty nejvzdálenější; pomáhejte odvvrženým a opuštěným; vlévejte naději zoufalým a utiskovaným; lejte balzám do hlubokých ran zraněných; sbírejte krev, kterou prolily nesčetné oběti nenávisti, bratrovražedného násilí a válek.

Milujte všechny tlukotem mého Neposkvrněného Srdce, a tak se stanete nástroji triumfu Božího Milosrdenství a triumfu mého mateřského Srdce.

Pro záchranu světa chci z vás udělat nové srdce nové církve, které bude dávat útěchu v těchto dnech, ve kterých církev prožívá hodinu své agonie a je stále více opouštěna, zrazována, bičována a křižována svými vlastními syny.

Buďte v církvi mou vlastní vroucně zanícenou a věrnou přítomností.

Mým Srdcem milujte svou svatou Matku církev, která trpí a na svých ramenou nese tak velký a těžký kříž.

Buďte velkou oporou papeži, který prožívá hodinu svého obětování. Podporujte své biskupy modlitbou a učenlivostí. Poskytujte všechnu možnou pomoc svým bratrům kněžím, kteří padají, podléhají pod tíží velkých nesnází a podlých nástrah mého Odpůrce. Nikoho nesuďte.

Milujte všechny něžností mého mateřského Srdce a vytvářejte tak nové srdce nové církve, která se zrodí triumfem mého Neposkvrněného Srdce.

Kdybyste se mnou i vy viděli jas svatosti a plnost jednoty církve po tomto období velkého soužení, jásali byste radostí! Proto tedy všechny národy půjdou k ní, která se zase stane světlem pravdy a milosti, jednoty a svatosti *pro záchranu světa*.

Milovaní synové, v těchto dnech jsem každému z vás dala velké milosti. Opravdu jsem pro vás dostala v hojnosti dary Ducha Svatého, který ve vás působil změnu srdce a života. Jak důležitými se staly tyto dny pro vás, to poznáte brzo. Nyní vám dávám milost žít v Srdci Nejsvětější Trojice, kde vaše nebeská Maminka trvale přebývá.

Pro záchranu světa buďte všude věrnými správci Ježíšovy milosrdné lásky a nechte se stále vést ode mne, která jsem Matkou Božího Milosrdenství, protože jenom v triumfu božského Milosrdenství se může ve světě uskutečnit triumf mého Neposkvrněného Srdce.

Vyjděte z tohoto večeraďla v radosti a pokoji a neste do všech částí světa útěchu mé mateřské přítomnosti mezi vámi.

Žehnám vám všem i vašim drahým, kteří jsou svěřeni vaší službě, všem vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Sanť Omero (Teramo), 5. srpna 1995

Svátek P. Marie Sněžné

Bílé sněhové vločky

„Následujte mě, milovaní synové, po cestě, kterou jsem vám vytyčila svými poselstvími, chcete-li prožívat ustavičně a dokonale zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, které jste učinili.

– Na cestě mých poselství uče se být oddáni mně jako malé děti a nechat se vést s prostotou, důvěrou a synovskou oddaností.

Tato vaše oddanost je pro mne nutná, abych mohla působit ve vás a ve vašem životě.

Mým mateřským úkolem je každodenně vás přetvářet, abyste mohli dokonale plnit Boží vůli.

Tak vám pomohu osvobodit se od hříchu a kráčet po cestě Boží milosti, lásky, čistoty a svatosti.

Ve velké poušti, v níž žijete, v nesmírném moři nečistoty, zaplavující tento svět, podmaněný zlým duchem, snášejí se z mého Neposkvrněného Srdce *bílé sněhové vločky* na vás, syny mně zasvěcené, abyste mohli všude rozšiřovat mou nebeskou vůni a stát se pro svět znamením a nástrojem Božího milosrdenství.

– Na cestě mých poselství jste utvářeni tak, abyste hlásali odvážně a horlivě Ježíšovo evangelium.

Jak trpí mé mateřské Srdce, když na záplavu bludů a herezí, skandálů a špatných příkladů se odpovídá hlubokým mlčením, obrovskou lhostejností a kompromisy ze strany těch, kteří mají povinnost mluvit.

V dnešní době jako nikdy jindy se mnozí pastýři stali „němými psy“, kteří nehlídají jim svěřené stádo před ohrožením, pokušením a zardoušením dravými vlky.

A to je proto, že evangelium mého Syna Ježíše je haněno a pustošeno ve všech svých částech.

Mou mateřskou úlohou je tedy vést vás k víře v evangelium, abyste se řídili jedi- ně moudrostí evangelia a žili *do posledního písmene podle evangelia*.

K tomu vás vedu s mateřskou něžností i rozhodností pomocí svých poselství.

Tak se v této velké záplavě odpadlictví snášejí bílé sněhové vločky z mého Neposkvrněného Srdce na vás, mně zasvěcení synové, abyste mohli všude roznášet světlo Božího Slova a stali se nástroji, aby všude zazářila ve svém největším jasu celá Pravda obsažená v Evangelii mého Syna Ježíše.

– Cestou mých poselství vás dovedu k porozumění tomu, co je napsáno v Knize dosud zapečetěné.

Mnoho stránek z toho, co je obsaženo ve Zjevení sv. Jana, jsem vám už vysvětlila.

Především jsem vás upozornila na velký boj, který se rozpoutá mezi Ženou oděnou sluncem a Rudým drakem, podporovaným černou šelmou, tj. zednářstvím.

Také jsem vám odhalila lstivé a ďábelské nástrahy, které vám nakladlo zednářství, když proniklo do nitra církve a soustředilo svou moc tam, kde Ježíš položil střed a základ její jednoty. Nebojte se, protože toto tvoří část tajemného zla, které církev zná od svého zrodu. Opravdu, i do sboru apoštolů vstoupil satan, který vnučil Jidášovi, jednomu ze dvanácti, aby se stal zrádcem.

V těchto vašich časech se tajemství zla projevuje ve vši své hrozné moci.

V této chvíli velkého utrpení, které přišlo na církev a lidstvo, snášejí se *bílé sněhové vločky* z mého Neposkvrněného Srdce na vás, mně zasvěcené syny, abyste mohli všem roznášet můj mateřský hlas, který vás vede k naději a důvěře.

Potom budete moci vzít za ruku mnoho mých ubohých dětí, zbitých a utlačovaných vichrem velkého trápení, a společně překročit zářivé prahy naděje v radostném očekávání, až se s triumfem mého Neposkvrněného Srdce snesou na svět *bílé sněhové vločky* Božího milosrdenství.“

Rubbio (Vicenza), 15. srpna 1995

Svátek Nanebevzetí P. Marie

Znamení jisté naděje

„Dnes pozorujete svou nebeskou Maminku, vzatou do nebeské slávy i se svým tělem.

Připojte se k radosti všech nebeských zástupů, svatých a duší těch, kteří se dosud očisťují v očisti.

Sdílejte také radost církve, poutnice pouští světa a dějin, jak rozjímá o vaší nebeské Mamince jako o znamení útěchy a jisté naděje.

– *Jsem znamením jisté naděje* pro církev, kráčející ke své dokonalé oslavě, kterou pozná ve chvíli Kristova slavného návratu k vám.

V této poslední době velkého utrpení, v závěrečné fázi druhého příchodu, již prožíváte, jako naděje se otevírá v životě církve jistota, že při ní stále stojím a pomáhám jí s tlukotem mého mateřského a milosrdného Srdce. Má přítomnost v církvi je tak posilou v jejím utrpení, úlevou v její námaze, silou v jejím hlásání, podporou její víry, pomocí na její cestě ke svatosti.

– *Jsem znamením jisté naděje* pro lidstvo, dnes tak velice ovládané zlým duchem, tak ohrožené v samém jeho životě, zasažené sobectvím a nenávisí, bratrovražednými boji a válkami.

Jako Maminka pomáhám celému lidstvu k návratu k jeho Pánu, na cestu pokání a modlitby, obrácení, změny srdce a života.

A takto pro ně připravuji nové dny pokoje a ne zármutku, dny veselí a radosti.

Především se v těchto posledních časech zpřítomňuji výrazným způsobem, abych připravila lidstvo k přijetí Ježíše, který se vrací ve slávě, a abych způsobila jeho úplnou a dokonalou proměnu.

– *Jsem znamením jisté naděje* pro vás všechny, mé ubohé syny, kteří nesete břímě mnoha útrap a velkých bolestí.

Tyto útrapy nyní musí pro všechny vzrústat a bolesti se stále budou zvětšovat, jelikož žijete v závěrečném období velkého utrpení.

Dnes pozorujte svou nebeskou Maminku vzatou do nebeské slávy, chcete-li překročit práh naděje.

Ze svého Neposkvrněného Srdce sesílám rosu Božího milosrdenství, libý balzám, který zakrývá otevřené a krvavé rány všech mých dětí.

– *Jsem znamením jisté naděje* pro vás, hříšné a vzdálené, nemocné a zoufalé, utlačované a pronásledované, pro vás, sražené a pošlapané, zraněné násilím a nenávisí, pro vás, zbité a zabitě v bratrovražedných bojích a válkách.

V závěrečné fázi velké zkoušky pocítíte mou mateřskou přítomnost, jež vám pomůže překročit práh naděje, abyste vstoupili do nové éry pokoje, jehož dosáhne církev, lidstvo a vy všichni, s triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

Sale (Alessandria), 8. září 1995

Narození P. Marie

Světlo, láska a mateřská něžnost

„Dnes pozorujte svou Maminku jako děvčátko.

Okolo mé kolébky plesají andělé a nebeští svatí, duše, které se očišťují v očistci, a putující církev, která žije v poušti světa na bolestné cestě do nebeské vlasti.

Dnes vás chci všechny mít okolo kolébky, do níž jsem byla položena po svém narození, moji milovaní synové a děti mně zasvěcené.

– *Chci vás pozorovat těmato svýma očima*, které se sotva otevřely světlu.

Jste určeni, abyste byli zorníčkami mých očí; jste určeni, abyste roznášeli moje světlo do všech koutů světa.

Světlo, které vám dávám, je světlo mého Syna Ježíše.

Neste všude světlo jeho Slova a přemozte velkou temnotu bludu, rozšířeného ve světě. Neste světlo jeho života, abyste přemohli ledy hříchu a zla, jež vysušilo a zatvrdilo srdce mnoha mých synů.

Neste světlo jeho přítomnosti mezi sebe, aby mohla sestoupit na každé místo na zemi nebeská rosa Božího milosrdenství.

– *Chci vás milovat tímto svým Srdcem*, které právě začalo tlouci a už víc nepřestane.

Jste povoláni k tomu, abyste byli největší láskou mého Neposkrvněného Srdce; jste určeni nést mou lásku do všech koutů světa. Láska, kterou vám dávám, je láska mého Syna Ježíše.

Neste všude žár jeho vroucí božské lásky; spalujte plamenem lásky každou lidskou bídu, každé sobectví, každé násilí, každou zášť, každé rozdělení, každý hřích.

Dnešním dnem začíná sice dosud skryté, ale jisté, definitivní vítězství Lásky.

Proto mi byl darován tento život, abych se mohla stát Matkou života, dát Věčnému Slovu Otcovu svou lidskou přirozenost, s níž dokoná dílo vykoupení a osvobození celé lidstvo od zlého ducha a hříchu.

Neste tedy do všech koutů světa oheň jeho božské Lásky a pak s triumfem mého Neposkrvněného Srdce zahájíte novou civilizaci lásky.

– *Chci vás laskat těmto svými rukama*, jež mají za úkol shromažďovat všechny mé syny.

Vy jste povoláni pocítit mé laskání; vy jste určeni zanést všude posilu mé mateřské něhy.

Proto vás vedu do domu Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, abyste mohli být proměnění jeho božskou něhou.

Ať se vaše srdce stane citlivým a otevřeným, pokorným a mírným, něžným a soucitným.

Vaše kněžská něha sestoupí na každou ránu; bude pokrmem hladových, nápojem žíznivých, odpuštěním hříšných, pomocí potřebných, uzdravením nemocných, oporou tápajících, vůdcem nejistých, podporou utlačených, spásou všech.

Jenom tak můžete uspišit triumf mého Neposkrvněného Srdce. Jen když všude rozšíříte světlo, lásku a mateřskou něhu vaší Maminky – tohoto děvčátka – můžete se stát vzácnými nástroji triumfu Božího milosrdenství ve světě.“

Milán, 14. září 1995

*Povýšení sv. Kříže
a vigilie mé cesty do celé Brazílie*

Ukřižovaný Ježíš je vaší spásou

„Jsi v předvečer dlouhé a namáhavé cesty, abys uspořádal večeřadla mého Hnutí v dobrých šedesáti diecézích celé Brazílie, kterou můj protivník silně napadá, ale vaše nebeská Maminka ji obzvláště miluje a chrání.

Obětuj mi svou modlitbu a utrpení; svou práci a únavu; svou malost a ubohost; svou důvěru a synovské odevzdání.

Tentokrát pocítíš větší měrou tíhu kříže, jež ti nebeský Otec připravil, ale uvidíš zvláštním způsobem triumf mého Neposkvrněného Srdce v srdcích a duších mnoha mých synů.

Nastupuješ tuto cestu ve svátek Povýšení sv. Kříže.

Ježíšův Kříž je znamením mého jistého vítězství.

Jedině Ježíše ukřižovaného musíte hlásat a velebit všude ve světě.

Ukřižovaný Ježíš je vašim Vykupitelem a Spasitelem.

Ukřižovaný Ježíš je váš Bůh, povýšený pro vaši spásu.

Ukřižovaný Ježíš je zvláště v této době pošetilostí pro moudré a pohoršením pro učené a pyšné, ale jediné v něm je zajištěna vaše spása.

– *Ukřižovaný Ježíš je spásou pro toto lidstvo*, které se velmi vzdálilo od Boha, vytvořilo civilizaci bez Něho a stanovilo si mravní zákon v rozporu se svatým Zákonem Božím.

Proto nese tíhu nesmírných útrap a kráčí v hluboké temnotě nenávisti a rozdělení, násilí a válek.

Ježíš se obětoval na kříži za jeho spásu. Je třeba, aby Kristův kříž zapustil kořeny v srdci tohoto lidstva, aby mohlo znovu najít cestu ke svému obrácení a návratu k Bohu.

Rosa Božího milosrdenství pak sestoupí a oživí poušť, v níž se lidstvo nachází, a rozkvetne nová zahrada úplného usmíření celého lidstva s jeho Pánem, Stvořitelem, Vykupitelem a Spasitelem.

– *Ukřižovaný Ježíš je spásou pro církev*, své mystické tělo, které prožívá tytéž události, utrpení a oběti. Ve své církvi obnovuje Ježíš obětí vykoupení, sděluje dar své milosti a svým odpuštěním snímá všechny hříchy a zlo světa.

Ve své ukřižované církvi se Ježíš stává spásou lidstva v těchto posledních časech očisty a velkého utrpení. Proto budete voláni ke stále většímu utrpení, abyste vystoupili s Ježíšem na Kalvárii své kněžské oběti za život světa.

– *Ukřižovaný Ježíš je spásou vás všech*, moji synové, vystavených velkým nebezpečím ztráty orientace.

Jeho oběť, která se obnovuje v každé chvíli od východu slunce až na západ, dává stále Otci spravedlivé dostiučinění, sesílá všude rosu své božské milosti, svým Duchem sděluje oheň lásky, obnovuje srdce a duše všech.

Ukřižovaný Ježíš se zvláště v těchto posledních časech stává znamením naděje a jistého vítězství.

Jeho zářící Kříž, jenž se rozprostře na nebi od východu až na západ, oznámí vám všem Ježíšův návrat ve slávě.

Proto vás dnes zvou, abyste se dívali na Kříž, na němž je Ježíš povýšen, aby k sobě přitáhl všechny národy.

Můj malý hochu, jdi nebojácně touto svou novou cestou.

Andělé Světla mého Srdce na můj příkaz všechno pro tebe zařídí. Ty kráčeš po všech cestách světa a všem přinášeš zprávu o triumfu mého Neposkvrněného Srdce.“

Stále dál

„Uvidíš jako nikdy dosud triumf mého Neposkvrněného Srdce v srdci a životě mých malých synů.

Tisíce se jich účastnilo večeradla ve vroucí modlitbě a s tak upřímným a spontánním nadšením, že dojali mé mateřské Srdce.

Vidíš, jak ze všech koutů světa odpovídají moji synové ANO.

Jsou to ti nejmenší, nejubožejší, pokorní, prostí: jejich odpověď naplňuje radostí mé Srdce. Mé bolestivé rány se zacelují a trny se mění ve vzácné vonné květy. Mé slzy se mění v úsměv.

I v tomto tak rozlehlém státě Amazonii jsi mohl vidět triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Toto se stane všude a ty, můj hochu, jsi nástrojem, jež jsem si vybrala pro tak velké poslání.

Proto musíš, nesen v mém náručí a mnou veden, jít *stále dál*.

– *Stále dál* a dál, neboť musíš dojít do nejvzdálenějších a nejztracenějších končin země, kdekoli srdce mých malých synů tlučou láskou ke Mně.

Ty sbíráš tyto drahocenné tlukoty a uložíš je do zářící zahrady mého Neposkvrněného Srdce.

– *Stále dál* v prostoru, kde najdeš všechny sjednocené do jediné velké rodiny, mé syny radující se v nebi, ty, kteří se očisťují v očištcích, a ty, kteří dosud trpí a bojují ve vyprahlé poušti tohoto světa.

Jsi povolán, abys uvažoval o této úžasné skutečnosti, která tvoří v hluboké jednotě velkou rodinu církve, utvářenou v srdci Nejsvětější Trojice, pro niž jsem ustanovena za Matku a Královnu.

– *Stále dál* v čase, protože tvým posláním je spojit v mém Neposkvrněném Srdci hodiny utrpení s hodinami radosti; hodiny velkých strastí s hodinami nových nebes a nové země; bolestné hodiny zkoušky s hodinami mého mateřského triumfu.

Proto pokračuj v pohodě na své cestě, neboť s mou pomocí a s mým vedením musíš jít *stále dál*.

Nevšímej si své slabosti a ubohosti, své velké křehkosti, únavy a vyčerpanosti, jež na tebe padá.

Raději si všímej radosti, kterou tvým prostřednictvím nebeská Maminka zasévá do srdcí, milosti, která naplňuje srdce, života, který se ztrácí a opět rozkvétá, triumfu mého Neposkvrněného Srdce, který roste ze dne na den.

Miluj a žehnej všem, které potkáš na cestě, v místě, prostoru i čase, běž *stále dál*.“

Časy budou zkráceny

„Můj plán se začíná splňovat všude.

Můj synáčku, vidíš, jak dochází k triumfu mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Co se zde děje, je znamením pro tebe.

Desetitisíce mých synů mi odpovídají s takovou láskou a nadšením, až to dojí-má mé mateřské Srdce.

Pro odpověď, kterou odevšad dostávám od svých malých dětí, se přimlouvám za zkrácení doby velké zkoušky, která je pro vás velmi bolestná.

– *Doba bude zkrácena*, jelikož jsem Matka milosrdenství a denně nabízím u trůnu Boží spravedlnosti svou modlitbu, spojenou s modlitbou svých dětí, které mi odpovídají kladně a zasvěcují se mému Neposkvrněnému Srdci.

Bolesti svého Srdce spojuji se všemi strastmi dobrých lidí, kteří trpělivě nesou kříž této doby velkého utrpení.

Bolesti ubohých a vykořisťovaných, malých a opomíjených, hříšných a vzdálených, nemocných a zoufalých, opuštěných a utiskovaných jsou shromážděny v zahradě mého mateřského utrpení a obětovány Boží spravedlnosti na znamení odčinění a ustavičné přímlyvy.

– *Doba bude zkrácena*, protože jsem vaše Maminka a chci vám svou přítomností pomáhat nést kříž bolestných událostí, které prožíváte.

Kolikrát jsem již zasáhla, abych víc posunula čas, začátek velké zkoušky k očistění ubohého lidstva, posedlého a ovládaného zlými duchy.

– *Doba bude zkrácena*, protože velký zápas vedený mezi Bohem a jeho Protivníkem je především na úrovni duchů a odehrává se nad vámi.

Tento hrozný boj se rozpoutává mezi duchy nebeskými a pekelnými, mezi Božími anděly a démony, mezi mocnostmi nebe a pekla.

V tomto velkém zápase je zvláštní úloha svěřena archandělu Gabrielovi, který vás ozbrojí stejnou Boží silou; archandělu Rafaelovi, který pomaže hojivým balzámem všechny vaše rány; archandělu Michaelovi, který povede všechny andělské šiky k úplnému vítězství nad šiky pekelnými.

Proto vás svěřuji mocné ochraně těchto archandělů a vašich andělů strážných, abyste byli vedeni a chráněni v boji, který se teď vede mezi nebem a zemí, mezi rájem a pekem, mezi sv. archandělem Michaelem a samým Luciferem, který se brzy objeví se vši mocí antikrista.

Tak budete připraveni na velký zázrak, který nastane, až s triumfem mého Neposkvrněného Srdce sestoupí na svět božská rosa Božího milosrdenství.“

Moje vítězství

„Jsem Královna posvátného růžence.

Jsem Královna vítězství.

Úloha, která mi byla Nejsvětější Trojicí svěřena, je svádět boj a dovést k vítězství šik Božích dětí, který zápasí s mocným vojskem otroků satana a zlých duchů.

„Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ona ti rozdrtí hlavu a ty budeš činit úklady její patě.“ (Gn 3,15)

Každodenně svádím tento boj a dosahuji vítězství.

– *Moje vítězství* se odehrává v srdcích všech mých synů, kteří se zasvětili mému Neposkrvněnému Srdci a nechají se mnou utvářet a vést jako děti.

Tato srdce otvírám čistotě lásky, a tak mohu dosáhnout vítězství nad každou formou sobectví, nenávisti, násilí a šířit všude líbeznou vůni božské lásky.

– *Mé vítězství* se projevuje v duších, kterým pomáhám bojovat a vítězit nad každou formou hříchu.

Duše mých synů, osvícené milostí, ovládnuté božským životem, zpívají se mnou věčné Magnificat k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

– *Moje vítězství* se dokoná v církvi, kterou osvěcuji svou vírou, pomáhám svou přítomností, posiluji svou mateřskou něhou.

Sama ji vedu za ruku v této době očišťování k jejímu největšímu lesku, který ji obklopí a učiní z ní největší světlo pro všechny národy světa.

– *Moje vítězství* se děje každý den nad tímto ubohým lidstvem, velmi nemocným a vzdáleným od Boha, usilujícím vytvořit novou civilizaci bez něho.

Otevírám nové cesty pro návrat lidstva k Pánu, který je očekává s otcovskou láskou.

Volám své malé syny, aby se stali nástroji spásy pro všechny, a tak v tichu a v skrytu denně připravuji a šířím mezi vámi Boží království.

– *Moje úplné vítězství* přijde na svět s triumfem mého Neposkrvněného Srdce. Zázrak Božího milosrdenství v moci Ducha Svatého obnoví tvářnost země a ta se změní ve vonnou a vzácnou zahradu, v níž Nejsvětější Trojice najde zalíbení a dosáhne od celého stvořeného vesmíru své největší slávy.“

Jauru (Matto Grosso – Brazílie), 12. října 1995
Svátek Naší Paní di Aparecida, patronky Brazílie

Jsem oslavována

„Můj malý synu, ještě se nacházíš v místě, kde jsem velmi milována a uctívána, a pořádáš podivuhodná večeřadla s tisíci dětmi a mládeží, kteří přišli z velmi vzdálených společenství. Přesto jsi zorganizoval tři dny duchovních cvičení ve formě stálého večeřadla s těmi věřícími, kteří jsou apoštoly mého Hnutí v celé Brazílii.

Dnes radostně a slavnostně slavíte svátek své nebeské Maminky jakožto Patronky tohoto velkého národa.

Vidíš, jak jsem zde všude oslavována.

– *Jsem oslavována* ohlasem, kterého se mi dostává všude od mnoha mých synů, kteří přijali mou výzvu zasvětit se mému Neposkvrněnému Srdci.

Teď žijí v mém Srdci a jsou příjemným balzámem na každou ránu mé velké bolesti.

Vidíš, jak mě milují a oslavují.

Jsou z nejmenších, z nejubožejších, z nejprostších, které svět ignoruje a kterými opovrhuje.

Ach! Přiveď mi ve stále větším počtu tyto mé malé děti, protože jsou mým největším a nejvzácnějším pokladem.

– *Jsem oslavována* velmi intenzivní modlitbou, jež je mi věnována v této době vyprahlosti a velké rozmařilosti.

Vidíš, jak jsou všude rozšířena večeřadla, zvláště mezi dětmi, mládeží a v rodinách.

Kolik rodin se zachránilo před rozpadem nebo se po letech odloučení opět daly dohromady díky velkému rozšíření rodinných večeřadel!

Ona jsou mocným prostředkem, který vám mé Neposkvrněné Srdce dává k uchránění křesťanské rodiny od nebezpečí, jež ji ohrožují, jako jsou nevěra, rozdělení, odloučení, útěk k prostředkům bránícím životu a zločinné potraty, které jsou civilními zákony povoleny, ale volají o pomstu před tváří Boží.

– *Jsem oslavována*, protože zatímco se jinde stále víc šíří nedbalost a liknavost, lhostejnost a vlažnost vůči mému Synu, skutečně přítomnému v Eucharistii, zde naopak eucharistický Ježíš přijímá ustavičný hold lásky, klanění, díky a odčinění.

Eucharistický Ježíš je slavnostně vystaven na oltáři po celý den a moji malí synové setrvávají na kolenou v láskyplné adoraci před trůnem, na němž vládne Oběť přinesená pro vaši spásu.

Jak Ježíšovo Srdce na tomto místě oplývá radostí, posilou, útěchou a vděkem!

– *Jsem oslavována*, neboť moje Hnutí je v tomto národě všude rozšířeno jako nikde jinde ve světě.

Žehnám všem těmto svým synům, kteří přišli i z největší dálky, aby se zúčastnili třídenního ustavičného večeřadla.

V nich jsem oslavována.

Také dnes vám opakuji, že Brazílie mi náleží, je mým majetkem. Jsem Maminou a Královnou Brazílie a chci přinést tomuto velkému národu, kde jsem velmi milována, vzývána a oslavována, dar spásy a pokoje.

Co se zde děje, nechť se stane pro vás znamením, které vám ukáže, jak v tichu a v skrytu každodenně uskutečňuji triumf svého Neposkvrněného Srdce v největším triumfu Božího milosrdenství ve světě.

Ten bude brzy zcela obnoven mocným a mimořádným zásahem té, již vzýváte jako svoji Královnu a Matku milosrdenství.“

Pouso Alegre (Minas Gerais – Brazílie), 1. listopadu 1995
Svátek Všech svatých

Nebe se spojuje se zemí

„Pokračuj na této své podivuhodné cestě, můj malý synu, a odpovědej na poslání, které jsem ti svěřila.

Všude vidíš triumf mého Neposkvrněného Srdce, který nesu dál, teď už způsobem stále zřejmějším, v srdcích a v duších.

– *Nebe se spojuje se zemí.*

V mém Neposkvrněném Srdci pro vás dochází každý den k setkání s vašimi bratry a sestrami, kteří vás předešli na věčnost a teď se těší věčné blaženosti svatých.

Ve světle Nejsvětější Trojice pozorují můj plán a jejich radost roste vizí Kristova triumfu, který konečně utvoří nová nebesa a novou zemi.

– *Nebe se spojuje se zemí* v jedno velké společenství modlitby, která stoupá ode všech mých dětí, aby Ježíš uspil svůj návrat ve slávě a celý svět se proměnil v onu podivuhodnou zahradu milosti a svatosti, v níž by Nejsvětější Trojice mohla nalézt zalíbení.

– *Nebe se spojuje se zemí* utvořením jediného šiku, jehož jsem já nebeskou Vůdkyní pro svedení nejdůležitější etapy boje proti satanovi a všem silám zla a pro dosažení mého největšího vítězství.

– *Nebe se spojuje se zemí* nyní, kdy prožíváte závěrečné období očisty a velkého utrpení.

Tak nebeští svatí osvěcují vaše bytí, podporují vás svou mocnou pomocí, chrání vás před lstivými nástrahami mého protivníka, vedou vás za ruku po cestě svatosti v starostlivém očekávání, že i vy se jednoho dne připojíte k jejich věčné blaženosti.

Proto vás dnes zvou k prožívání radostné zkušenosti společenství svatých.

Nyní přijímáte sílu a odvahu k přemáhání chvil zkoušky a z nebe je vám osvětlena bolestná cesta, kterou musíte všichni projít k překročení zářného prahu naděje.

– *Nebe se spojuje se zemí* v rajské zahradě mého Neposkvrněného Srdce, protože s jeho triumfem se snese z nebe rosa Božího milosrdenství, které dovede k novému životu celý svět.“

Barretos (Brazílie – Město Mariino), 15. listopadu 1995

*Duchovní cvičení ve formě večerádla
s biskupy a kněžími MKH z celé Brazílie*

Rozšiřujte moje světlo

„Bolesti mého Srdce se dostává vaší útěchy a mé slzy se mění v úsměv při pohledu na vás zde, shromážděné v trvalém večerádle modlitby a bratrství, biskupy a kněze mého Hnutí, kteří jste přišli ze všech částí Brazílie.

Jsem stále s vámi.

Připojuji se k vaší modlitbě a dodávám jí síly; pomáhám vám kráčet společně ve vzájemné lásce, až se станete jedním srdcem a jednou duší.

Získám pro vás dar Ducha Svatého, který sestoupí na toto vaše večeradlo, jako sestoupil ve večeradle v Jeruzalémě.

Duch Svatý vás přetváří, mění vaše srdce a udílí moudrost vaší mysli, abyste mohli dnes být rozžatým světlem na hoře v této době velké temnoty.

– *Rozšiřujte moje světlo* v hluboké tmě, která se snesla na svět.

Je to tma popírání Boha; je to tma falešných ideologií, materialismu, hedonismu a nečistoty. Vidíte, jak se svět vrátil k pohanství a žije pod jhem velkého otroctví.

Ve vašem velkém národě, kterému můj Protivník činí takové úklady, ale který vaše nebeská Maminka velmi miluje a chrání, se stále víc rozšiřují sekty a vzdalují mnoho mých dětí od pravé církve.

– *Rozšiřujte moje světlo* usilovným a věrným kázáním Ježíšova evangelia. Jeho božské Slovo musíte hlásat se stejnou zřetelností a prostotou, s jakou je hlásal Ježíš. Jste-li věrnými služebníky evangelia, postavíte se ještě mohutněji proti ustavičné propagandě sekt, proti každé formě spiritismu a pověry.

– *Rozšiřujte moje světlo* svou plnou kněžskou jednotou. Hluboká rána, která bolí mou církev v Brazílii, je zaviněna biskupy a kněžími, kteří už nejsou spojeni s papežem.

Ignorují a odmítají jeho učitelský úřad, a tak se šíří bludy, často jim vyučují, a mnoho mých dětí jde vstříc nebezpečí, že se vzdálí od pravé víry.

Buďte pro všechny příkladem pevné jednoty s papežem. Milujte ho, poslouvejte ho, pomáhejte mu nést těžký kříž na Kalvárii jeho obětování.

Pomáhejte svým biskupům modlitbou, kněžskou horlivostí a buďte oporou v jejich nesnadné a bolestné službě.

Ať se vaše srdce otevře k pomoci všem bratřím kněžím, zvláště těm, kteří klesají pod tíhou velkého utrpení, jež prožíváte.

Nikoho nesuďte. Milujte všechny s tlukotem mého Neposkvrněného Srdce.

– *Rozšiřujte moje světlo* šířením balzámu mé mateřské něhy ve svém okolí.

Jděte v ústrety zvláště malým, chudým, hříšným, vzdáleným, zbitým, nesčetným obětem každé nespravedlnosti a každého násilí a všechny vedte do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Stanete se tak apoštoly druhé evangelizace, tolik žádané mým papežem, a cennými nástroji mého mateřského triumfu.

Vyslovuji vám nyní svůj dík za velkodušnou odpověď, které se mi dostalo na mou výzvu k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci a k rozšiřování večeradel mezi kněžími, dětmi, mládeží a především v rodinách.

V těchto měsících, kdy tento můj malý syn jezdil do všech částí vašeho velkého národa, dostalo se mi od vás hodně lásky, modlitby, útěchy a oslavy!

Potvrzuji vám, že Brazílie mi patří; je to moje vlastnictví.

Především v bolestných chvílích, které vás čekají, uvidíte, jak světlo mého Neposkvrněného Srdce zaleje vaši církev a vaši vlast a pocítíte mimořádným způsobem mou mateřskou přítomnost mezi vámi.

Vyjděte z tohoto večeřadla v pokoji a radosti.

Jsem stále s vámi.

Rozšiřujte moje světlo všude, aby se ke všem dostala rosa Božího milosrdenství, a kráčejte s důvěrou a s velkou nadějí vstříc novým časům, které jsou už velmi blízko.

Vášim drahým, všem, kteří jsou svěřeni vaší kněžské službě, žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Puerto de la Cruz (Tenerife – Španělsko), 8. prosince 1995

Svátek Neposkvrněného Početí

Můj plán

„Můj malý synu, dnes se nacházíš na Kanárských ostrovech k uspořádání četných večeřadel s kněžími a věřícími mého Hnutí; slavíte s radostí a jásotem slavnost mého Neposkvrněného Početí.

Také zde vidíš Mariánské kněžské hnutí všude rozšířené a jak mi mé malé děti odevšad odpovídají ano.

Moji přemilí a děti mně zasvěcené, v tento den se dívejte s důvěrou a nesmírnou nadějí na svou Neposkvrněnou Maminku.

Byla jsem počata bez prvotního hříchu, a tak jsem mohla ve svém životě uskutečnit dokonalým způsobem plán Nejsvětější Trojice a odpovědět na úkol, který mi svěřila: stát se Matkou Vtěleného Slova.

Mým plánem je vést do boje šik Božích dětí, bojovat a zvítězit nad úklady těch, kteří se dali do služeb satana a bojují za rozšíření království zla, bludu, hříchu, nenávisti a nečistoty ve světě.

Mým plánem je přivést všechno tvorstvo k jeho prvotnímu jasu tak, aby se v něm nebeský Otec mohl se zalíbením zrcadlit a přijmout od stvořeného vesmíru největší oslavu.

Mým plánem je přivést všechny mé děti na cestu dokonalého následování Ježíše tak, aby v nich mohl ožít a s radostí pozorovat hojné ovoce, zrozené z velkého daru jeho vykoupení.

Můj plán je připravit srdce a duše na přijetí Ducha Svatého, jenž se v plnosti vyje a přinese na svět své druhé Letnice ohně a lásky.

Mým plánem je ukázat všem mým synům cestu víry a naděje, lásky a čistoty, dobroty a svatosti.

A tak v zahradě svého Neposkvrněného Srdce připravuji malý zbytek, který v bouřlivých vlnách odpadu a zvrácenosti zůstane věrný Kristu, evangeliu a církvi.

A tímto malým stádcem chráněným v Neposkvrněném Srdci vaší nebeské Maminky založí Ježíš své slavné království ve světě.“

Dongo (Como), 24. prosince 1995

Svatá noc

Milosrdná láska

„Milování synové, prožívejte se mnou v tichu a modlitbě rozechvělé hodiny vigilie.

Kráčejte s mým přechýštěným snoubencem Josefem a se svou nebeskou Maminkou po dlouhé cestě z Nazareta do Betléma.

I my pocítujeme námahu z cesty, únavu, která nás přepadá, důvěru, která nás povznáší, modlitbu, která doprovází každý krok, a přitom nadlidská blaženost naplňuje naše srdce, spojená v dokonalém společenství se srdcem nebeského Otce, které se otvírá, aby dalo světu velký dar svého jednorozenného Syna.

Neruší nás hluk početné karavany, ani nemalomyslní před všemi dveřmi, které se zavírají po naší žádosti o nocleh.

Dobrotivá ruka jednoho pastýře nám ukazuje chudou jeskyni, jež se otevírá pro největší božský zázrak.

Narodí se k svému lidskému životu jednorozenný Syn Otce.

Na svět sestoupí jeho *milosrdná Láska*, učiněná člověkem v Synu, jenž se zrodí ze mne, ze své panenské Matky.

Po dlouhých staletích očekávání a úpěnlivých proseb konečně k vám přijde Spasitel a váš Vykupitel.

Je to Svata noc.

Jsou to červánky nadcházejícího nového dne vaší spásy.

Je to světlo, zářící do hluboké temnoty celých dějin. Můj snoubenec Josef se snaží udělat studenou jeskyni pohostinnější a dává si práci, aby proměnil chudičké jesle v kolébku. Povstala jsem k intenzivní modlitbě a vstupuji do extáze s nebeským Otcem, jenž mě zahálí svým světlem a svou láskou, naplňuje mě svou plností života a blažeností, a celé nebe se všemi andělskými sbory padá v hlubokém klanění.

Když vycházím z tohoto vytržení, nacházím v náručí své Božské Dítě, zázračně narozené ze mne, své panenské Matky.

Tisknu je k srdci, pokrývám něžnými polibky, zahřívám mateřskou láskou, zavínuji do bílých plenek a ukládám do připravených jeslí.

Můj Bůh je celý přítomný v tomto mém Dítěti.

Otcovo milosrdenství se jeví v novorození, které vydává první plačtivé zvuky.

Boží milosrdenství vám dalo své ovoce: klekněme společně a klaňme se *milosrdné Lásce*, pro nás narozené.

– Pozorujme společně jeho oči, jak se otvírají, aby přinesly na svět světlo Pravdy božské Moudrosti.

– Utírejme společně jeho slzy, které kanou pro soucit s každým utrpením, pro smytí každé skvrny hříchu a zla, pro zacelení každé rány, pro úlevu každému utlačenímu, pro skanutí očekávané rosy na chladnou poušť světa.

– Stiskneme společně jeho ruky, jež se otvírají, aby poskytly Otcovu něhu lidským bédám, aby přispěly na pomoc chudým a malíčným, aby podpořily slabé, povzbudily sklíčené, aby přinesly odpuštění hříšníkům, uzdravení nemocným a všem dar vykoupení a spásy.

– Zahřejme společně jeho nožičky, jež budou kráčet vyprahlými a nejistými cestami a budou hledat zbloudilé, nalézat ztracené, povzbuzovat zoufalé, osvobozovat vězně a podávat dobrou zprávu chudobným.

– Libejme společně jeho malé srdíčko, které právě začalo bít z lásky k nám.

Je to samotné Srdce Boží.

Je to Srdce jednorozeného Otcova Syna, který se stává člověkem, aby Bohu vrátil vykoupené a spasené lidstvo.

Je to Srdce, které tluče, aby obnovilo srdce každého stvoření.

Je to nové srdce světa.

Je to *milosrdná Láska*, vystupující z Otcova lůna, aby přinesla celému lidstvu vykoupení, spásu a mír.

Přijměte ho s láskou, radostí a nesmírnou blažeností.

Ať z vašeho srdce stoupá hymnus ustavičných díky za toto Dítě, které vám může panenství darovalo. V této Svaté noci se pro všechny stávám Matkou Božího Milosrdenství.“

Milán, 31. prosince 1995

Velké znamení Božího milosrdenství

„Milování synové, pobuďte se mnou poslední hodiny tohoto roku, který právě končí.

Vidíte, kolik lidí tráví tyto hodiny v rozpustilosti, zábavách a očekávají nový rok v pohanské atmosféře, často ve vysloveném přestupování svatého Zákona Páně.

Vy tyto hodiny trávíte se mnou, v modlitbě a tichosti, v rozjímání o mých slovech a ve velké důvěře v nebeského Otce.

Prozítelnost vám chystá každý nový den a každý nový rok, rytmitizuje sled času, když jej Otec uspořádává pro dobro všech svých dětí.

Otec pro vás připravuje nové dny pokoje a ne soužení, odpuštění a ne odsouzení, aby mohl ve světle zazářit zázrak jeho božského milosrdenství.

Čtěme společně v této noci znamení, jež nám Otec dává o své milosrdné lásce.

Jsem veliké znamení Božího milosrdenství.

– Proto se projevují tak nápadným a mimořádným způsobem prostřednictvím svých zjevení, svého častého pláče a poselství, jež kladu na srdce tomuto svému malému synovi, kterého sama vodím po všech cestách světa k hledání hříšníků,

nemocných, padlých, ztracených, zoufalých, těch, kteří podléhají svodům hříchu a zla.

Proto vyzývám všechny, aby se zasvětili mému Neposkrvněnému Srdci, a tuto žádost rozšiřuji až do nejzazších končin země prostřednictvím svého Mariánského kněžského hnutí.

Tak vám nabízím bezpečné útočiště, které vám připravila Nejsvětější Trojice pro tyto bouřlivé časy velkého trápení a bolestné zkoušky, která přišla na církev a na celé lidstvo.

Proto obnovuji svou naléhavou žádost o návrat k Pánovi, který vás čeká s otcovskou láskou na cestě obrácení a změny srdce i života.

Vzdalte se od hříchu a zla, od násilí a nenávisti, od kultu, který se stále více a více vzdává satanovi a idolům rozkoše a peněz, pýchy a zpupnosti, zábavy a nečistoty.

A kráčejte obnovenými cestami lásky a dobroty, pospolitosti a modlitby, čistoty a svatosti.

Tak se sami stanete znamením Božího milosrdenství pro lidstvo zasažené bouří nevýslovných bolestí v době, kdy velké utrpení dosahuje svého vrcholu.

– Proto vás každý den volám, abyste mě následovali.

Jsem Matka krásného milování a svaté naděje.

Jsem Královna míru a jitřenka, která oznamuje novou dobu, jež vás čeká a stále více se blíží.

Rozmnožujte všude večeradla modlitby, jak jsem vás žádala.

Nade vše rozšiřujte rodinná večeradla, jež požaduji jako prostředek k záchraně křesťanské rodiny z velkých nebezpečí, jež ji ohrožují.

Jsem Matka života. Jsem Královna rodiny.

Kněží, moji milovaní synové, odpovězte na mou žádost a zasvěťte se mému Neposkrvněnému Srdci, protože jsem vaše chápající a milosrdná Matka.

Mou úlohou je omýt vás od vši poskvrny, potěšit vás v každé bolesti, dodat důvěry ve vaši velké malomyslnosti a posílit naději ve vaši opuštěnosti. Pomáhám vám být ve světě, ale nebýt ze světa; protože chci, abyste patřili vždycky a všichni jedině Ježíšovi, mému Synu.

Především pro vás, moji synové kněží, jsem dnes *velkým znamením Božího milosrdenství*.

S blížícím se koncem tohoto roku vám všem žehnám ve jménu Otce, Syna i Duha Svatého.“

1996

V MÉM
BEZPEČNÉM ÚTOČIŠTI

V mém bezpečném útočišti

„Dnes radostně slavíte svátek mého Božského Mateřství, díváte se na mne se synovskou důvěrou a vyprošujete si velký dar míru pro církve a pro celé lidstvo.

Já jsem Královna míru.

Nebeský Otec mne vyvolil, abych se stala Matkou jeho jednorozeného Syna, narozeného proto, aby přinesl veškerému lidstvu drahocenný poklad pokoje.

Mé Božské Dítě, jež se rodí v chudické jeskyni a je položené do jeslí, je samo tím Pokojem.

Pokojem mezi Bohem a lidstvem, které sám vykoupil a uvedl do nového společenství lásky a života se svým Pánem.

Pokojem mezi lidmi: všichni se stali bratry, protože jsou Božími dětmi, účastnými na jeho dobrech, a jsou členy jedné a téže rodiny.

Můj Syn Ježíš chtěl, abych byla i vaší Matkou. Tak jsem se stala Matkou lidstva, které on vykoupil a spasil.

Mým úkolem je sledovat během celých dějin osudy všech mých dětí.

Zvláštním způsobem jsem Matkou těch, kteří svátostí křtu a darem víry a milosti jsou vnitřně zapojeni do samého Ježíšova života, tvoří jeho mystické Tělo a náležejí k jeho církvi.

Jsem Matkou církve.

Mým mateřským úkolem je sledovat všechny pozemské osudy církve v průběhu jejích dějin.

A za všech okolností na její bolestné pouti jsem pokaždé církvi nabídla bezpečné útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Mé Neposkvrněné Srdce chová v sobě celou moji panenskou a mateřskou lásku k vám.

Mé Neposkvrněné Srdce se vám otevírá k pomoci, posile a ochraně.

Mé Neposkvrněné Srdce se pro každého z vás stává nejjistějším útočištěm a cestou, která vede k Bohu spásy a pokoje.

Na začátku tohoto nového roku, plného významných a bolestných událostí pro ubohé lidstvo v neomezené moci sil zla, zbavených pout, zvu ještě jednou všechny do *bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce*.

– *Do mého bezpečného útočiště vstupují ti, kteří jsou povoláni vydat Pánu krvavé svědectví.*

Od prvního mučedníka Štěpána, kterého jsem vzala do své mateřské náruče po jeho zabití, až po ty, kteří i dnes pokládají vlastní život, velký zástup mučedníků vstupuje do útočiště mého Neposkvrněného Srdce, aby načerpali novou sílu a odvahu v hodině své oběti.

– *V mém bezpečném útočišti* se shromažďuje nesmírný zástup vyznavačů víry, aby dostali Světlo a Ducha moudrosti, který je vede k pochopení, prožívání a hlášení evangelia všem.

– *V mém bezpečném útočišti* se formuje skvělý šik panen, aby se naučily od mého panenského mateřství žít pouze pro Ježíše, vyvoleného za jediného ženicha jejich života, a oděny jeho neposkvrněným Světlem, následují Beránka na každém jeho kroku.

– *V mém bezpečném útočišti* hledají obnovu a ochranu ti, kteří jsou povoláni obětovat se Pánu a následovat ho cestou jeho evangelních rad. Já sama pěstuji tyto vonné a vzácné květy, vyrostlé v zahradě mého Neposkvrněného Srdce.

– *Ve svém bezpečném útočišti* vzdělávám se starostlivou péčí všechny kněze, které mi Ježíš svěřil a které miluji obzvláštní láskou. Zde je posiluji, povzbuzuji a formuji, aby následovali, napodobovali a prožívali Ježíše až k jeho plnosti.

– *V mém bezpečném útočišti* se obnovují křesťanské rodiny, aby byly chráněny před mnoha nebezpečími a strašnými zly, která je ohrožují.

– *Do svého bezpečného útočiště* volám děti, aby dýchaly atmosféru čistoty a modlitby; volám mládež, abych jim pomáhala růst v milosti, lásce a svatosti; volám hříšníky, aby tu našli milosrdenství a odpuštění; volám nemocné, aby dosáhli uzdravení; umírající, aby mohli přejít ze země do ráje nebeskou branou mého Neposkvrněného Srdce.

– *Do mého bezpečného útočiště* máte vstoupit především vy všichni, moji synové, aby se vám dostalo mé obrany a ochrany v době, kdy vstupujete do závěrečného období očisty a velkého trápení.

Teď budou události následovat velmi rychle za sebou do kompletního naplnění.

Má tajemství vám budou odhalena těmi událostmi, kterých se máte dožít.

Proto, když pozoruji s mateřskou starostlivostí všechno to, co na vás od nyníška čeká, ještě jednou zvu církve a celé lidstvo do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Jenom zde budete mnou uchráněni a potěšeni.

Jenom zde naleznete pokoj a radostně překročíte světlý práh naděje.

Protože v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce, jež vám Nejsvětější Trojice nabízí jako archu spásy v současné době, budete v důvěře a modlitbě očekávat slavný Ježíšův návrat, který nastolí jeho království ve světě a obnoví všechny věci.

V očekávání, že se naplní blažená naděje slavného návratu mého Syna Ježíše, na začátku tohoto nového roku vám všem žehnám ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého.“

Dílo lásky a milosrdenství

„Můj milovaný synu, jsi ještě v předvečer dlouhé, strastné a namáhavé cesty, kterou ti ukládám podniknout ke třinácti národům Latinské Ameriky, a přivést velký počet mých dětí do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Neboj se, protože já jsem stále s tebou.

Provázím tě na každém kroku této tvé cesty a nesu tě ve své náruči, kde pocítíš posilu a odpočinek, který ti připravila nebeská Maminka.

Mám naspěch a musím co nejdříve dokončit své velké *Dílo lásky a milosrdenství*.

– *Je to mé velké Dílo lásky*, protože jeho prostřednictvím nabízím všem pomoc, kterou vám dává nebeská Maminka k překonání nevýslovných útrap těchto posledních časů.

Nabízenou pomocí Mariánského kněžského hnutí je mé Neposkvrněné Srdce.

Mé Neposkvrněné Srdce je vzácnou zahradou a obsahuje veškerou lásku, jež vaše nebeská Maminka chová ke svým dětem.

Všichni musíte vejít do mého Neposkvrněného Srdce, abyste zakusili sílu a něhu mé mateřské lásky.

Vstoupíte do bezpečného útočiště, jež nebeská Maminka zřídila pro vás v bolestných hodinách velkého utrpení – skrze vaše zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Hlasem tohoto mého malého syna, kterého provázím do dalekých míst, vyzyvám všechny biskupy, kněze a věřící k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Tak vykonáte to, co jsem žádala ve Fatimě pro spásu tohoto ubohého lidstva, které leží sraženo tíhou svého neustálého odmítání Boha a žije v temném otroctví Satana, který v něm postavil vrchol své moci.

Jak se můžete zachránit v bolestných hodinách velké zkoušky, která teď přišla na církev a na lidstvo?

Kde najdete útočiště v děsivé bouři, která bičuje nebe i zemi stále rozšířenější nenávisí, výbušným násilím, zlem, které se páchá, hříchem, který se oslavuje, nečistotou, která zaplavuje celý svět?

Všechny vás volám, abyste vyhledali pomoc a ochranu v rajské zahradě mé mateřské lásky.

Proto se bude církvi i lidstvu jevit stále jasněji, jakým bezpečným útočištěm je mé Neposkvrněné Srdce, které Nejsvětější Trojice připravila pro vaši záchranu v hodině, kdy se Spravedlnost zjeví v celé své božské moci.

– *Je to mé velké Dílo milosrdenství*, protože Ježíšova milosrdná láska se chce projevovat ve vás skrze mateřskou cestu mého Neposkvrněného Srdce.

Mně byl Ježíšem svěřen úkol hledat mé zbloudilé syny, přivést hříšníky na cestu dobra, navrátit Pánu vzdálené, uzdravit nemocné, dodat naději zoufalým, úlevu utlačeným, záchranu ztraceným.

Jsem Matka Lásky a Milosrdenství.

Ve chvíli, kdy bude svět osvobozen od Zlého a země očištěna bolestnou zkouškou, která vám byla už mnoha způsoby předpovězena, mé Neposkrvnělé Srdce bude místem, kde všichni uvidí uskutečnění velkého zázraku Božího Milosrdenství.

Tak Duch Svatý sešle na svět své druhé Letnice milosti a ohně, aby připravil církev a lidstvo pro Ježíšův návrat v lesku své božské slávy k obnově všech věcí.

Teď chápeš, můj malý synu, velký plán, který s tebou mám.

Pokračuj s důvěrou a radostí na své namáhavé cestě a podporuj v každém okamžiku mé velké *Dílo lásky a milosrdenství*.

I když teď pociťuješ víc a víc tíhu namáhavé cesty, uvidíš jako nikdy triumf své nebeské Maminky, která je ti stále nablízku a vede každý tvůj krok.

Mimořádné milosti sestoupí na mé děti, které se účastní večeřadel, a všichni obdrží zvláštní znamení mé lásky a mé mateřské přítomnosti.

Moji andělé světla tě v každé chvíli ponesou a uchraní tě všech lstivých nástrah, jež ti nachystá můj Odpůrce.

Ty pak zaznamenáš všude s dojetím a radostí triumf mého Neposkrvnělého Srdce v srdci a životě mých malých synů, kteří mi odpoví kladně a jsou mnou povoláni k účasti na tomto mém velkém *Díle lásky a milosrdenství*.“

San Salvador (El Salvador), 24. ledna 1996

*Duchovní cvičení ve formě večeřadla
s biskupy a kněžími MKH Latinské Ameriky*

Jděte v mém jménu

„S jakou láskou vás přijímám v tomto večeřadle, biskupové a kněží mého Hnutí, že jste přišli z mnoha národů Latinské Ameriky, ze země tak ohrožované mým Odpůrcem, ale tak milované a chráněné vaší nebeskou Maminkou.

Stále se připojuji k vaší modlitbě; pomáhám vám v růstu vzájemné lásky; těším vás v četných utrpeních a nesu s vámi tíhu vaší těžké služby.

V těchto dnech jsem pro vás získala dar Ducha Svatého, který sestupuje na toto večeřadlo, jako na ně sestoupil v Jeruzalémě.

A Duch Svatý otevře srdce a duše pro pochopení důležitého a zvláštního poslání, jež vám svěřuji.

– *Jděte v mém jménu* cestami tohoto kontinentu a přinášejte všem světlo mé mateřské přítomnosti a milosrdenství.

– *Jděte v mém jménu* hledat mé syny, ztracené na strastiplných cestách hříchu a zla. Vidíte, jak se vaše společnost vrátila k pohanství jako oběť materialismu, vy-

bičované honby za požítkem, bezuzdného egoismu, násilí, nespravedlnosti a nečistoty.

Kolik je mých ubohých synů, kteří trpí a nesou břímě této tvrdosti srdce, ženoucí zemi do nedozírné pouště bez lásky!

– *Jděte v mém jménu* a přinášejte všem něhu mé mateřské lásky. Hleďte ztracené, posilujte slabé, vodte nejisté, odpouštějte hříšníkům, přivádějte vzdálené, uzdravujte nemocné, poskytněte svou kněžskou pomoc chudým a maličkým, sklánějte se a vlévejte balzám do otevřených ran zbitých a zraněných násilím a nenávisí, berte je do náruče a noste je všechny do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

– *Jděte v mém jménu* a neste mou mateřskou posilu Církvi, která velmi trpí a jde vstříc Kalvárii svého obětování. Můj Odpůrce ji v těchto letech silně zranil v padesáti letech a ve stádcích.

Kolik bolestí vytrpěla církev ve vašich zemích, kolik nedbalosti musela zakusit, kolik hořkosti vypila v kalichu své každodenní věrnosti Kristu a jeho evangeliu!

Stále jsem jí byla nablízku jako Ježíši pod křížem a na této bolestné cestě církev v Latinské Americe pocítila posilu a pomoc vaší nebeské Maminky.

Proto ve vašich zemích úcta ke mně nikdy nevymizela, naopak se den ze dne více šířila a sílila.

A že jsem tady obzvláště milována a oslavována, Latinská Amerika zaujímá v zahradě mého Neposkvrněného Srdce výsadní místo.

– *Jděte v mém jménu* a neste světlo mé víry, mou výzvu k naději a žár mé lásky těm, kteří jsou svěřeni vaší kněžské službě.

Moji milovaní synové, pokračujte s odvahou na strastiplné cestě těchto posledních období. Jsem stále s vámi. Neciňte se sami. I když musíte snášet kříž nepochození, opuštěnosti a protivenství, jsem vám stále nablízku. Jsem s vámi v každém okamžiku a pomáhám vám nést kříž, který vám Pán ukládá pro spásu těch, kteří jsou vám svěřeni.

V bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce najdete pokoj a zakusíte radost, kterou může dát jen Ježíš.

Vyjděte z tohoto večeradla jako apoštolové mého Hnutí do celé Latinské Ameriky. Rozšiřujte večeradla všude, jak jsem vás žádala: mezi kněžími, dětmi, mládeží a zvláště v rodinách, aby byly chráněny ve velkých nebezpečích, která je ohrožují.

Staňte se cennými nástroji triumfu mého Neposkvrněného Srdce a s radostí pocítíte posilu mé mateřské přítomnosti.

S vašimi drahými, s těmi, kteří jsou svěřeni vaší službě, žehnám vám ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého.“

V duchovním chrámě

„Můj malý synu, nacházíš se v národě, který můj Protivník ohrožuje a bije, ale který vaše nebeská Maminka miluje a chrání v bezpečném útočišti svého Neposkvrněného Srdce.

Získala jsem pro něj dar svobody od komunistického otroctví a drahocenný dar míru.

Také církev, která zde žije a trpí, musela nést kříž pronásledování a zrady ze strany některých svých synů. Ale zasáhla jsem na její ochranu a obranu, protože se zasvětila mému Neposkvrněnému srdci.

– *Do duchovního chrámu* mého Neposkvrněného Srdce musí teď vstoupit církev a celé lidstvo.

– *Do tohoto duchovního chrámu* přivádím církev k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

V ní se vidí se zalíbením nebeský Otec; v ní chce znovu žít Ježíš, aby Otci dával plný souhlas s jeho vůlí; do ní se vlévá Duch Svatý, aby v ní zrcadlil celý svůj božský jas.

Proto církev očišťuji a vedu ji cestou na Kalvárii, kde vydá své plné svědectví mému Synu Ježíši.

– *Do tohoto duchovního chrámu* vedu celé lidstvo tak vzdálené od Boha, nyní neschopné milovat, svedené bludy a zotročené zlem, nezřízenými vášněmi a hříchem.

V něm dnes satan zřídil své panství.

V duchovním chrámě svého Neposkvrněného Srdce připravuji úplný návrat lidstva k Pánu cestou obrácení a pokání, proměny srdce a života.

– *V tomto duchovním chrámě* vytvořím ze všech národů jednu rodinu. Tak připravuji novou dobu všeobecného smíření národů, schopných přijmout Pána Ježíše, který se vrací v lesku své božské slávy.

Připravujte se k jeho přijetí. Proto zvu všechny národy země, aby dokořán otevřely brány Ježíši Kristu, který přichází.

– *Do tohoto duchovního chrámu* nesu ve své náruči všechny své malé děti, které se mi zcela oddaly svým úkonem zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.

Zakoušejí jistotu, že jsou v náruči Maminky, a Maminka má radost z toho, že je milována a oslavována těmito svými dětmi.

Nastala hodina mého a vašeho triumfu.

Proto vás vyzývám, abyste všichni chvátili do bezpečného útočiště, které nebeská Matka pro vás připravila v posledním období velkého soužení.

Zde, v mém náruči, se vám dostane útěchy. Jako maminka laská své dítě, tak budu laskat vás.

Proto v duchovním chrámě svého Neposkvrněného Srdce jsem vám již připravila oltář, na kterém i vy budete obětováni pro záchranu světa.“

Cuzco (Peru), 22. února 1996

Svátek Stolce sv. Petra

Pekelné mocnosti ji nepřemohou

„Můj malý synu, jak namáhavá je tato cesta, kterou ti ukládám podniknout k 13 národům a do 52 měst: uspořádat obdivuhodná večeradla s kněžími a věřícími mého Hnutí.

Dnes se nacházíš zde v městě položeném asi 4000 m nadmořské výšky, uprostřed dlouhého řetězu peruánských And.

Ve velkém večeradle na stadionu oslavujete svátek Stolce sv. Petra.

Ježíš založil svou církev na bezpečné skále apoštola Petra.

Petrovi svěřil Ježíš úkol být základem církve a střežit celou její pravdu.

Za Petra Ježíš prosil, aby jeho víra zůstala neporušená po celou dobu trvání lidských dějin. Petrovi dal jistou záruku vítězství své církve: *moci pekelné ji nepřemohou*.

– *Moci pekelné ji nepřemohou*. Úkol svěřený Petrovi se přenáší na jeho nástupce.

Tak se dnes papež stal základem, o který se opírá církev, středem, ve kterém se sbíhá její láska a jistota, že poklad víry (depositum fidei) zůstane stále neporušený.

– *Moci pekelné ji nepřemohou*, přestože se satan rozběšnil, rozsevá rozdělení a schismata, hluboké roztržky, které rozbily jednotu církve, mystické tělo mého syna Ježíše. Všechna rozličná křesťanská vyznání, která se během staletí oddělila od katolické církve, představují vítězství Protivníka nad jednotou církve, kterou chtěl Kristus a vroucně si přál Otec.

Dnes je snaha napravit všechny tyto chyby cestou smíření a ekumenismu. Avšak opětovné sjednocení všech křesťanských vyznání v katolické církvi přijde s triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

– *Moci pekelné ji nepřemohou*, přestože se můj Protivník rozběšnil, aby mezi vámi zpřetrhal lásku.

Proto prudce útočí na papeže, který bdí nad láskou celé církve. A tak rozdělení vstoupilo do jeho vlastního domu. Především na rozdělení, které staví biskupy proti biskupům, kněze proti kněžím, věřící proti věřícím, vybudoval satan svůj triumf.

Ale pekelné moci ji nepřemohou, protože po bolestném údobí očisty a velkého soužení se církev znovu zaskví v celém světle své lásky, jednoty a svatosti. A to bude jedno z největších dobrodiní, které moje mateřská láska přinese církvi.

– *Moci pekelné ji nepřemohou*, i když teď dochází k odporu proti papeži, k veřejné opozici vůči němu a k odmítání jeho magisteria. Tak se šíří bludy, které mnoho lidí odvádí od pravé víry, propagují se sekty, které přitahují tolik dětí církve. Velké

rozšíření sekt v Latinské Americe jako nikdy předtím představuje vítězství pekelných sil, které, jak se zdá, nabývají převahu.

Avšak já volám všechny své děti k největší věrnosti katolické církvi; sděluji jim lásku k církvi, horlivost pro její jednotu, zápal pro její svatost, úsilí o její evangelizaci.

A tak díky těm, kteří se zasvěcují mému Neposkvrněnému Srdci, zmařím všechno úsilí, které satan vyvíjí, aby odtáhl tolik mých dětí od jediné církve, založené mým Synem Ježíšem.

A díky mému novému mimořádnému mateřskému zásahu *pekelné síly ji nepřemohou*.

Kristova moc se zjeví, až v církvi uvede své království slávy, a tehdy všechny pekelné moci budou spoutány, takže už nebudou moci škodit světu.

Tehdy svatá církev Boží bude moci vylít na všechny národy země největší jas své pravdy a své svatosti.“

Montevideo (Uruguay), 7. března 1996

Úkol, kterým jsem tě pověřila

„Pokračuj na této své namáhavé cestě a pořádej večeřadla v četných městech tohoto kontinentu Latinské Ameriky, kde je nebeská Maminka milována a stále víc oslavována.

Vidíš, jak triumf mého Neposkvrněného Srdce se zde stává obdivuhodnou skutečností.

Že to dokážeš udělat, je lidsky nemožné; já tě podporuji a vedu; dávám ti sílu a úlevu, protože čas mého triumfu přišel, a na tobě je, abys splnil úkol, kterým jsem tě pověřila, přivést všechny do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

– *Úkol, kterým jsem tě pověřila*, je přivést do mé mateřské zahrady děti vystavené mnoha nebezpečím, podrobené tolika násilnostem, svedené na bolestné cesty hříchu a nečistoty.

Tato zvrácená a zkažená generace denně nastražuje léčky těmto maličkým, které Ježíš střeží v hájemství své božské lásky a jimž odhaluje tajemství svého nebeského Otce.

– *Úkol, kterým jsem tě pověřila*, je získat pro zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci mladé, aby se vyhnuli velkému nebezpečí odcizení se Ježíšovi a mně. Zlý svět, ve kterém žijete, svádí mladé, nabízí jim chléb otrávený hříchem a zlobou, požitkem a nečistotou, zábavou a drogami.

Přivádím mladé do bezpečného útočiště svého Neposkvrněného Srdce, abych je bránila a chránila před všemi nebezpečími, školila je a provázela na cestě lásky a svatosti, odříkání a čistoty, pokání a modlitby.

Takto si utvářím šik svých mladých, povoláných ke vstupu do nové doby, které nebeská Matka připravuje pro církev a pro celé lidstvo.

– *Úkol, kterým jsem tě pověřila*, je přivést do zárného hájemství mého Neposkvrněného Srdce křesťanské rodiny, abych jim pomohla žít v jednotě a věrnosti, v modlitbě a lásce, pohotové k daru života, který musí být stále přijímán, chráněn a žárlivě strážěn.

– *Úkol, kterým jsem tě pověřila*, je přivést do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce kněze, kteří jsou syny mé zvláštní mateřské lásky, abych je potěšila, povzbudila a podpořila stát se horlivými služebníky Ježíše, jehož životem mají žít a věrně hlásat jeho evangelium.

– *Úkol, kterým jsem tě pověřila*, je přivést do mého Neposkvrněného Srdce tento celý velký kontinent Latinské Ameriky, který mi náleží a který opatruji s mateřskou žárlivostí.

Běž, moje malé dítě, ještě na krátký čas na všechny cesty světa, k lidem a národům velmi vzdáleným, ke kterým tě posílám s láskou a radostí.

Nyní musíš vkročit do druhé fáze své existence a připravit se na prožití těch velkých věcí, o které tě žádám s láskou a bolestí, aby se tvé poslání dovršilo a ty mohl dovést do konce *úkol, kterým jsem tě pověřila*.“

San Luis (Argentina), 19. března 1996

Svátek sv. Josefa

Ochránce a obhájce

„Dnes končíš svou dlouhou cestu po celé Argentině velkým večeřadlem s kněžími a mnoha seminaristy mého Hnutí. Tak slavíte liturgický svátek mého nejčistšího snoubence Josefa. Pozorovals v tomto velkém národě, jak mne tolik mých synů miluje a oslavuje. Tuto zemi obzvláště miluji a chráním a se zvláštní péčí ji chovám v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce.

Přeji si, aby se zde mé Mariánské kněžské hnutí ještě více rozšířilo. Chci, aby se všude rozmnožovala rodinná večeřadla, jež vám nabízím jako vydatnou pomoc k záchraně křesťanské rodiny z velkých nebezpečí, která ji ohrožují.

Svěřte se do mocné ochrany mého nejčistšího snoubence Josefa. Napodobujte jeho činorodé mlčení, jeho modlitbu, jeho pokoru, jeho důvěru, jeho práci.

Ať je ve vás jeho učenlivá vzácná spolupráce na plánu nebeského Otce, poskytnout pomoc a ochranu, lásku a podporu jeho božskému Synu Ježíšovi.

Teď, když vstupujete do bolestné a rozhodující doby, svěřte mu také moje Hnutí.

On je *obhájce a ochránce* tohoto mého Díla lásky a milosrdenství.

Ochránce a obhájce v bolestných situacích, které vás čekají.

Ochránce a obhájce proti četným nástrahám, jež na vás lstivě a nebezpečně stále více líčí můj a váš odpůrce.

Ochránce a obhájce ve chvílích velké zkoušky, která vás už čeká v tomto posledním údobí očisty a velkého trápení.

S projevem díky tomuto lidu Argentiny za hold lásky a modlitbu, jichž se mi všude dostalo, s Ježíšem a mým nejčistším snoubencem Josefem žehnám vám ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého.“

Capoliveri (Livorno), 4. dubna 1996

Zelený čtvrtek

Kalich útěchy

„Milovaní synové, tento den Zeleného čtvrtku prožíváte v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce. Je to váš svátek. Je to vaše Pascha.

Shromáždění okolo biskupů obnovujete dnes závazky a sliby, učiněné v den kněžského svěcení.

A připomínáte si s radostí a vděčností ustanovení nového kněžství a nové oběti, které se událo při Poslední večeři. Je to Večeře lásky: Ježíš, „protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti“ (Jan 13,1).

Je to Večeře ustanovení svátosti lásky: „Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: Vezměte, jezte. To je mé tělo. Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho se slovy: Pijte z něho všichni. Neboť to je má krev...“ (Mt 26,26nn) Je to Večeře nového přikázání lásky: „Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem: jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy.“ (Jan 13,34)

Je to Večeře služby, poskytnuté jako akt lásky: „Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy.“ (Jan 13,14)

Je to ale také Večeře, která se otevírá k bolestnému tajemství jeho utrpení. A tak přichází chvíle jeho agonie v Getsemanech, krvavého potu, nářku a smrtelné úzkosti, opuštění ze strany učedníků, Petrova zapření, Jidášovy zrady.

Milovaní synové, prožívejte v mém Neposkvrněném Srdci bolestné hodiny Getseman.

Jak ráda bych byla u Ježíše, abych ho potěšila ve chvílích jeho vnitřní agonie, ale nepřítomnost Matky byla stanovena nebeským Otcem, aby se Synova agonie stala ještě bolestnější.

Hle, Ježíš, obtížený všemi hříchy světa; jeho křehké tělo zatěžují vzpoury, násilí, nespravedlnosti, nečistoty a všechny lidské špatnosti. Cítí se zdrcen pod tlakem Boží spravedlnosti a z jeho těla počínají vystupovat kapky potu a krve.

Když jde hledat posilu ke třem apoštolům, najde je spící. Otec mu tedy posílá anděla s kalichem své posily, který Ježíš pije s nesmírnou vděčností.

Do tohoto kalichu jsem vložila veškerou lásku, modlitbu, utrpení a něhu svého Neposkvrněného Mateřského Srdce.

Tak Ježíš na vrcholu své opuštěnosti je posílen duchovní přítomností Matky.

Mé Neposkvrněné Srdce se dnes stává kalichem útěchy, který chci nabídnout církvi a všem svým synům ve chvílích jejich největšího utrpení.

Proto vás zvů, abyste svým úkonem zasvěcení vstoupili do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Chci z vás dnes, moji milovaní synové, učinit svůj kalich útěchy.

– *Kalich útěchy* pro Ježíše, který ve svém mystickém Těle znovu prožívá tytéž události svého utrpení.

Kolik je dnes – i mezi jeho služebníky – těch, kteří ho opouštějí, zapírají a zra-zují. V bolestných Getsemanech vaší doby buďte vy, milovaní synové, kalichem útěchy, který chce Matka nabídnout svému Synu Ježíši. Vložte do tohoto kalicha všechnu svou lásku, svou věrnost, svůj horlivost, svůj apoštolát, drahocenné kapky vašeho kněžského utrpení.

– *Kalich útěchy* pro církev, která dnes prožívá tytéž hodiny Ježíšovy agonie ve svých bolestných Getsemanech těchto posledních období.

Jak je zrcena a zraněna, opuštěna a zrazena, zbíta a křižována církev v agonii svého velkého utrpení!

Vložte do kalicha útěchu své kněžské věrnosti; buďte horlivými služebníky Boží-ho Slova a svátosti; krácejte s odvahou po křižové cestě lásky a svatosti.

– *Kalich útěchy* pro mého papeže, který teď přináší svou oběť na Kalvárii nesmírného utrpení.

Pro biskupy, kteří velice potřebují lásku a pomoc svých kněží, aby byli posíleni ve své těžké a bolestné službě.

Pro vaše spolubratry kněze, které máte milovat, pomáhat jim, brát je za ruku a sdílet břímě všech jejich nesnází. V těchto posledních dobách je nastraženo kaž-dý den mnoho nebezpečí a lstivých úkladů do života četných kněží, kteří jsou syny mé zvláštní mateřské lásky.

– *Kalich útěchy* pro celé toto ubohé lidstvo, ochotlé a tak vzdálené od Boha, utlačené tíhou hříchu a zla, nenávisti a násilí, nespravedlnosti a nečistoty.

A tak se v Getsemanech těchto posledních dob stáváte *kalichem útěchy*, jež ne-beská Maminka nabízí dnes církvi a lidstvu, aby mohli prožívat v důvěře a velké naději nastalé hodiny bolestného utrpení.“

Capoliveri (Livorno), 5. dubna 1996

Velký pátek

Jeho rány

„Dnes se mnou vystupujete na Kalvárii, milovaní synové, abyste byli pomoci a útěchou mému Synu Ježíši, odsouzenému k smrti na kříži. Vedena za ruku Janem, který mě opatruje jako syn, potkávám Ježíše, jak stoupá s velkou námahou na vr-chol Golgoty.

V tomto okamžiku je mé Srdce probodeno mečem nesmírného utrpení, ale ne-podléhám mu, protože jako Maminka musím svému Synu poskytnout poslední po-moc.

Ježíš je od bičování samá rána.

Hrozné římské důtky vryly do jeho těla hluboké rány, z nichž teče čerstvá krev a celého jej zalévá.

Trny jeho koruny otevřely na celé jeho hlavě rány, z nichž vytékají praménky krve a pokrývají celou jeho tvář.

Na Golgotě jsou jeho ruce a nohy proraženy hřeby, při prudkém dopadu kříže do země způsobují Ježíšovi nevýslovné bolesti a jsou příčinou, že se neustále řine čerstvá krev z jeho rozdrásaných ran.

Dnes se všichni dívejte na toho, kterého probodli.

Dnes rozjímejte o mém Synu Ježíši, proměněném v jednu jedinou krvavou ránu.

– *Jeho rány*, otevřené a krvácející, jsou znamením jeho lásky k vám. Jsou cenou za vaše vykoupení. Jsou to květy nového jara života.

Jsou vzácným darem Božího milosrdenství, které přináší vám všem velikonoční radost z vykoupení a ze spásy.

– *Jeho rány*, milování synové, pokryjte láskou a polibky, spolu se mnou, Matkou rozbolestněnou tímto mučením, Matkou sklíčenou ukřižováním. Přistupte se synovskou láskou a dejte polibek své nesmírné vděčnosti na každou jeho ránu.

Na rány na hlavě, otevřené trnovou korunou; na každou tržnou ránu na jeho neposkvrněném těle, způsobenou bičováním; na rány na rukou a na nohou, způsobené hřeby, které jej pověsily na kříž. Každé jeho ráně vzdejte poctu svým polibkem lásky, jenž napraví, aspoň zčásti, skutek toho, který ho zradil, zapřel ho, opustil, potupil, ukřižoval.

– *Jeho rány* jsou pro vás bezpečným útočištěm, ve kterém se vyhnete bouři hříchu a zla.

V jeho ranách naleznete svůj bezpečný útulek, nový dům, který pro vás zbudoval nebeský Otec. Nový dům společenství s Bohem, dům spásy, nový dům čistoty a svatosti, nový dům lásky a modlitby, nový dům důvěry a naděje.

V jeho ranách se ukryjete před světem a před jeho svody, před Zloduchem a jeho pokušeními a budete žít krásným vnitřním životem se svým bratrem Ježíšem, který se dnes za vás obětuje.

– *Jeho rány* se stávají pramenem živé vody, tryskající do věčného života.

Umyjte se v prameni milosti a Božího milosrdenství, který prýští z otevřených krvavých ran mého Syna Ježíše, který byl dnes povýšen na kříž a zemřel za vás.

Tak budete umyti od každé skvrny, osvobozeni od každého otroctví, vykoupení z každého hříchu, zbaveni područí Satana, budete přivedeni k plnému společenství s nebeským Otcem, otevření lásce a dobrotě, osvícení milostí a čistotou, obnovení v prameni Božího milosrdenství.

Milování synové, dnes všichni spěchejte k ukřižovanému Ježíši a se mnou, Matkou Bolestnou, líbejte s láskou a vděčností jeho rány; ukryjte se do bezpečného

útočiště jeho ran; umyjte se v prameni živé vody, která neustále tryská z otevřených krvavých ran mého Syna Ježíše.

A s celou církví, bojující, trpící a vítěznou, ať ze země, z nebe i z očiště stoupá k Ježíšovi náš projev hlubokého klanění a nesmírné vděčnosti:

„Klaníme se a dobrořečíme ti, Kriste, protože svým svatým křížem jsi vykoupil svět a tvými svatými ranami jsme byli uzdraveni.“ “

Capoliveri (Livorno), 6. dubna 1996

Bílá sobota

Utěšte mou bolest

„Milovaní synové, zůstaňte u své Bolestné Maminky v tento den, kdy jsem zůstala bez svého Syna.

Jeho tělo, ve chvatu sňaté a pokryté čistým plátnem, odpočívá bezduché ve svém novém hrobě.

Bdím v bolesti a modlitbě; v důvěře a naději; v jistém očekávání jeho vzkříšení.

– *Utěšte mou bolest.*

Podívejte se, je-li někde bolest podobná mé bolesti.

Mé oči znovu vidí s údešem všechnu zuřivost, zlobu, nelidskou krutost ukřižování a Ježíšovy smrti na kříži.

V myšlenkách se vracím k radostné chvíli Zvěstování; k nebeským zpěvům andělů a k radostné zprávě dané malým a chudým o jeho narození v jeskyni; k blaženým časům jeho ohroženého dětství; k jeho dospívání a mládí, jak se sklání nad svou každodenní prací; ke krátkým a intenzivním rokům jeho veřejné činnosti, když všem hlásal radostnou zvěst, když ho doprovázeli a naslouchali mu maličci, chudí, nemocní a hříšní. Můj život byl neustále poznamenán přítomností mého Syna Ježíše po mém boku.

– *Utěšte mou bolest.*

Právě proto, abych získala milou společnost ve své osamocenosti, od prvních časů církve se rozšířil ten zbožný zvyk zasvětit sobotní den zvláštní úctě vaší nebeské Matky. A ve Fatimě jsem žádala, aby se mi obětovalo pět prvních sobot v měsíci na znamení synovského a láskyplného odčinění.

Prostřednictvím mého Mariánského kněžského hnutí se tato má žádost přijímá ve všech částech světa.

A to dává mému Neposkvrněnému Srdci velkou útěchu v bolesti.

– *Utěšte mou bolest.*

Dnes je také první den mého nového a duchovního mateřství. Dívám se tedy na všechny své děti, které mi Ježíš svěřil na kříži, a vybízím je, aby přijaly do svého života vzácný dar jeho vykoupení.

Kolik je ještě dnes takových, kteří ho odmítají a jdou po cestách hříchu a zla, násilí a nenávisti, požitku a nečistoty.

Jak velká je má bolest, když vidím, že utrpení Ježíšovo bylo podstoupeno nadarmo, protože mnozí šlapou po jeho krvi, která byla prolita pro vaši spásu.

– *Utěšte mou bolest.*

Žádám vás, abyste zavedli do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce všechny, kteří se vzdálili, ateisty, hříšníky, otroky hříchu a zla, ty, kteří jsou svedeni lstivými léčkami mého a vašeho Protivníka.

Proto vás chci mít dnes všechny tady u sebe, v tento jediný den, kdy jsem zůstala bez svého Syna.

Ode mne se uče věřit, doufat a milovat.

Ode mne se naučíte svěřovat se s jistou důvěrou Pravdě Božího Slova. Ve chvílích pochyby a nejasnosti žádejte mě o pomoc, abyste byli bdělí v modlitbě a očekávání.

Až se k vám Ježíš vrátí v lesku své božské slávy, tehdy toto ubohé lidstvo, hříšné a zraněné, ležící v hrobě zkaženosti a smrti, vyjde a začne konečně novou dobu svého obnoveného života.“

Capoliveri (Liverno), 7. dubna 1996

Velikonoční neděle

Jeho slavný návrat

„Ať se vaše srdce otevrou radosti v den, kdy mé Neposkvrněné Mateřské Srdce bylo naplněno takovou přemírou blaženosti, že vymazala i stopy jeho utrpení.

Prožívejte i vy, milovaní synové, okamžik, kdy můj Syn Ježíš v oslňujícím lesku svého oslaveného Těla se mi ukázal a zahalil mě svým zářícím světlem, objal mě se synovskou něhou, dal svůj polibek na mé zraněné Srdce a vedl mě za ruku do nebeského Království své božské slávy.

Tak jsem se stala první hlasatelkou jeho zmrtvýchvstání, mateřskou a mlčenlivou.

Byla jsem první živoucí svědkyní jeho slavného návratu do života.

Proto vás vyzývám, abyste s důvěrou a pevnou nadějí pozorovali jeho slavný návrat.

– *Jeho slavný návrat* dává novou životní sílu všemu lidstvu, vykoupenému, ale podřízenému hrozným nástrahám, které vám chystá ten, kdo je od počátku vrahem a chce ještě rozšířit ve světě hřích a smrt.

– *Jeho slavný návrat* dává posilu a útěchu, odvahu a důvěru v církvev, zrozenou v hrobě, z něhož vyšel vítězný Kristus; ona kráčí bolestnou cestou vstříc svému Mistru a Pánu.

– *Jeho slavný návrat* dává nové světlo milosti vám všem, moji ubozí synové, podrobení bolestným a hrozným zkouškám těchto posledních časů očisty a velkého utrpení.

Ve vašich dnech jako nikdy jindy se stává nutným prožívat tuto úžasnou velikonoční pravdu: Zmrtvýchvstalý Ježíš žije mezi vámi a řídí osudy jedinců i národů k jejich konečnému naplnění.

Obráťte dnes svůj pohled na Toho, který vstal z mrtvých, aby vás všechny přivedl do svého království života.

Obráťte dnes svůj pohled na svou Nebeskou Maminku, zahalenou světlem nejčistší velikonoční radosti, která se i pro vás stává mateřskou a mlčenlivou hlasatelkou *svého slavného návratu*.“

Svatyně v Caravaggiu (Bergamo), 13. května 1996
Výročí prvního zjevení ve Fatimě

Bezpečná cesta

„Kněží a věřící mého Hnutí z oblasti Lombardie, v této ctihodné svatyni se dnes shromažďujete do velkého večeraďla modlitby a bratrství, a tak si připomínáte výročí mého prvního zjevení v Cova da Iria ve Fatimě 13. května 1917.

Setoupila jsem z nebe ukázat vám cestu, po níž se máte v tomto století ubírat, abyste došli pokoje: cestu obrácení a návratu k Pánu v modlitbě a pokání.

Setoupila jsem z nebe dát vám své Neposkvrněné Srdce jako útočiště pro vaši nápravu a jako *bezpečnou cestu*, která vede k Bohu spásy a pokoje.

– *Bezpečnou cestu* v této době, kdy se vytyčuje mnoho jiných cest, snadnějších a mnohými používaných, které jsou ale nejisté a nevedou k setkání s Bohem spásy a s Otcem Božího milosrdenství.

– *Bezpečnou cestu*, která vás vede k dosažení veškeré Pravdy, obsažené v Evangelii mého Syna Ježíše.

Na této cestě, mnou vytyčené, jste přitahováni jasem Pravdy a jste hluboce přetváření milostí, která dodává vašemu životu božskou vůni svatosti.

Tak se stáváte zářivými příklady žitého Evangelia a neohroženými svědky Krista, který vás přitahuje k následování každodenním praktikováním jeho božského Slova.

– *Bezpečnou cestu*, která vede ke zřeknutí se každé formy hříchu a zla, k zakoušení konkrétní zkušenosti v milosti, lásce a čistotě.

Žijete v pohanském světě, tonoucím v materialismu a požitkářství, ve vystupňovaném vyhledávání požitku a nečistoty, ale vy šířte světlo svatosti a čistoty, umrtvování smyslu a pokání a tím nabídnete všem pomoc, kterou vám dává mé Neposkvrněné Srdce, aby dosáhli společenství života s Bohem, vaším Vykupitelem a Spasitelem.

– *Bezpečnou cestu*, jež se otvírá pro plné společenství lásky mezi vámi všemi: stali jste se bratry poutem, které vás spojuje jako syny téhož Otce, vykoupené týmž Synem, posvěcené týmž Duchem: všichni jste se stali syny jediné Matky.

Mé Neposkvrněné Srdce zvláště v této době se stává *bezpečnou cestou*, která vás vede ke vzájemnému společenství, k porozumění, k odmítnutí egoismu a každého rozdělení, takže se může konečně uskutečnit nové přikázání, které vám dal můj Syn Ježíš: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“

Když dnes slavíte toto velké večeřadlo Mariánského kněžského hnutí v této oblasti, odkud se rozšířilo do všech částí světa, a připomínáte si mé první zjevení ve Fatimě, kde se toto Hnutí zrodilo, chci vám znovu nabídnout své Neposkvrněné Srdce jako vaše útočiště a bezpečnou cestu, která vás přivede k Bohu.

Je to *bezpečná cesta*, která vás vede k Bohu spásy a pokoje, k Bohu pravdy a svatosti, k Bohu společenství a jednoty.

Po této *bezpečné cestě* kráčíte všichni se mnou v důvěře a pevné naději, v radostném očekávání největšího Božího triumfu, který se dostaví s triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě.“

Madrid (Španělsko), 22. května 1996

Čas večeřadla

„Můj malý synu, už týden se zabýváš vedením velkolepých večeřadel s kněžími a věřícími mého Hnutí ve velkých městech Španělska, které můj Protivník zvlášť ohrožuje a zraňuje, ale které já chráním a strážím v bezpečném útočišti svého Neposkvrněného Srdce.

Prožíváte tak obzvláště intenzivně liturgické období mezi slavností Nanebevstoupení a Letnicemi, což je *čas večeřadla*.

Připomeňte si dobu, kterou jsem prožila spolu s apoštoly ve večeřadle v Jeruzalémě; byli jsme spojeni v modlitbě a vroucím očekávání, že se splní zázračná událost Letnic.

A s jakou radostí jsem vnímala sestoupení Ducha Svatého v podobě ohnivých jazyků, které spočinuly na každém z přítomných a způsobily zázrak jejich úplné a totální proměny!

Toto je pro církev a pro celé lidstvo *čas večeřadla*.

Je to *čas večeřadla* pro církev, kterou zvu ke vstupu do večeřadla mého Neposkvrněného Srdce.

Do tohoto nového a duchovního večeřadla mají teď vstoupit všichni biskupové, aby neustálou modlitbou se mnou a skrze mne mohli obdržet zvláštní vylití Ducha Svatého, jež by otevřelo mysl i srdce pro přijetí daru Boží Moudrosti, a došli tak k pochopení veškeré a celé Pravdy a vydali své plné svědectví mému Synu Ježíši.

Do tohoto nového duchovního večeřadla mají vstoupit kněží, aby se Duchem Svatým posílili ve svém povolání a modlitbou se mnou a skrze mne obdrželi sílu, jistotu a odvalu hlásat Ježíšovo Evangelium v celé jeho celistvosti a do písmene je prožívat s dětskou prostotou, a živili se s radostí každým slovem, které vychází z Božích úst.

Do tohoto nového duchovního večeřadla by měli vstoupit všichni věřící, aby dostali pomoc k žití svého křtu a od Ducha Svatého obdrželi světlo a posilu na své každodenní cestě ke svatosti. Jedině tak se mohou dnes stát nebojácnými svědky Ježíše, který vstal z mrtvých a žije mezi vámi.

– Je to *čas večeradla* pro toto ubohé lidstvo, posedlé duchy zla, hnané po cestě požitků a pýchy, hříchu a nečistoty, egoismu a nespokojenosti. Lidstvo musí vstoupit do večeradla mého Neposkvrněného Srdce: tam je jako Maminka naučím modlitbě a pokání, povedu je k lítosti a k obrácení, ke změně srdce a života.

V tomto novém duchovním večeradle je připravím k přijetí daru druhých Letnic, které obnoví tvář země. Proto dnes žádám, aby církev a lidstvo vstoupily do večeradla, připraveného pro vás nebeskou Matkou. Období očisty a velkého utrpení, které prožíváte, mají být pro vás *časem večeradla*.

Vstupte všichni do nového duchovního večeradla mého Neposkvrněného Srdce, abyste se shromáždili v usilovné a neustálé modlitbě spolu se mnou, vaší nebeskou Matkou, v očekávání, že se stane velký zázrak druhých Letnic, které jsou už blízko.“

Svatyně Di Latas (Španělsko), 26. května 1996

Svatodušní svátky

Druhé Letnice

„Mimořádným večeradlem modlitby a bratrství slavíte dnes svátek Letnic.

Připomínáte si podivuhodnou událost sestoupení Ducha Svatého v podobě ohnivých jazyků v jeruzalémském večeradle, kde byli apoštolové shromážděni v modlitbě se mnou, vaší nebeskou Matkou.

Také vy dnes, shromážděni v modlitbě v duchovním večeradle mého Neposkvrněného Srdce, připravujete se na přijetí podivuhodného daru druhých Letnic.

– *Druhé Letnice* přijdou, aby přivedly zpět toto ubohé lidstvo, zpohanštělé a žijící pod mocným vlivem Zloducha, k plnému společenství života s jeho Pánem, Stvořitelem, Vykupitelem a Spasitelem.

Zázračné duchovní ohnivé jazyky očistí srdce a duše všech, kteří uvidí sebe samy v Božím světle a budou prokláni ostrým mečem jeho božské Pravdy.

– *Druhé Letnice* přijdou, aby dovedly celou církev k vrcholu jejího největšího lesku.

Duch moudrosti ji přivede k dokonalé věrnosti Evangelium; Duch rady jí bude pomáhat a posilovat ji ve všech jejích trápeních; Duch síly jí dá schopnost každodenního hrdinského svědectví Ježíšovi.

A především Duch Svatý sdělí církvi drahocenný dar její úplné jednoty a její vrcholné svatosti.

Jej potom zřídí v ní Ježíš své království slávy.

– *Druhé Letnice* sestoupí do srdcí, aby je přetvořily a učinily vnímavými a otevřenými lásce, pokorné a milosrdné, osvobozené od všeho sobectví a od vši špatnosti.

Duch Páně tedy vymění srdce z kamene za srdce z masa.

– *Druhé Letnice* spálí ohněm své božské lásky hříchy, které zatemňují krásu vašich duší.

Ty se vrátíš k plnému společenství s Bohem, budou výsadní zahradou jeho přítomnosti a v této skvělé zahradě pokvetou všechny ctnosti, které se zvláštění pečící přestoují já, vaše nebeská Zahradnice.

Tak Duch Svatý vyleje na zemi dar své božské svatosti.

– *Druhé Letnice* sestoupí na všechny národy, rozdělené sobectvím a partikulárními zájmy, soupeřením, které často staví jedny proti druhým. Proto se všude šíří války a bratrovražedné boje, které mají za následek potoky krve na vašich cestách.

Národy budou členy jedné velké rodiny, shromážděné a požehnané Pánovou přítomností mezi vámi.

Dnes vás zvou ke vstupu do večeradla mého Neposkrvněného Srdce, abyste se shromáždili k modlitbě se mnou, vaší nebeskou Matkou.

Budeme společně prosit o dar Ducha Svatého a společně očekávat příchod druhých Letnic, které obnoví svět a promění tvář země.“

Valdragone (Republika San Marino), 27. června 1996

*Duchovní cvičení ve formě večeradla s 25 biskupy
a 300 kněžími MKH v Evropě, Americe, Africe, Asii a Oceánii*

Můj mateřský záměr

„Jak jsem spokojena, když vás vidím spojené v trvalém večeradle modlitby a bratrství, biskupové a kněží mého Hnutí, kteří jste přišli ze všech částí světa.

Dosud nikdy nebyla vaše účast tak veliká; ještě nikdy nebyla vaše odpověď vaší nebeské Matce tak velkodušná.

Dívám se na vás se zalíbením jako Maminka, kterou její děti poslouchají a následují.

Spojuji se s vašimi modlitbami a prohlubuji vaši kněžskou jednotu. Jako Maminka vám pomáhám, abyste se setkávali, poznávali, milovali, a stále prohlubují vaše kněžské bratrství. Tak vás vychovávám, abyste dokonalým způsobem odpovídali mému mateřskému záměru.

– *Mým mateřským záměrem* je vést vás po cestě svatosti a sebeobětování.

Proto vám pomáhám, abyste se osvobodili od hříchu a od zla, které je ve vás. Proto vás vedu po cestě čistoty, lásky a svatosti.

Je mým úkolem odhalit vám podlé nástrahy mého a vašeho Protivníka, který vás svádí, aby vás zavedl na cestu zla a hříchu, nečistoty a nevěrnosti.

Proto sestupuji z nebe, abych kráčela spolu s vámi po všech cestách světa. A zvou vás, abyste všichni vstoupili do bezpečného útočiště mého Neposkrvněného Srdce: zde vás budu formovat k velké svatosti.

– *Mým mateřským záměrem* je posilovat vás ve vaší bolesti, nalít balzám na každou vaši ránu a dát vám důvěru a pevnou naději ve vaší malomyslnosti.

Jak obtížné je žít právě v těchto dnech! Je to závěrečné období očišťování a velkého soužení. Neboť celé lidstvo je posedlé duchy zla a do mé církve pronikl divoký víchř bludů, rozdělení, nevěry a odpadlictví.

Vy musíte vydržet bolestnou tíhu této situace. Jste povoláni, abyste nesli kříž v celé církvi. Proto je vám určeno, abyste zakoušeli jako nikdy dříve sladkou posilu mé mateřské něžnosti; v mé náruči naleznete něhu a útěchu.

A proto vám ukládám, abyste se uchýlili navždy do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

– *Mým mateřským záměrem* je být s církví na bolestné cestě jejího ukřižování a jejího mučednictví. A k tomu používám vás, mé maličké děti, které již tolik let miluji a vychovávám slovy svých poselství, která vycházejí z mého Neposkvrněného Srdce.

Buďte v církvi zpřítomněním mého mateřství a mého milosrdenství. Zahojte všechny její rány; ošetřete každou její bolest; sbírejte kapky její drahocenné krve; vtiskněte své kněžské políbení na každou otevřenou a krvácející ránu.

Žádám vás, abyste milovali a těšili papeže, který prožívá bolestnou hodinu svého sebeobětování. Buďte svou láskou a svou učenlivostí synovskou oporou biskupům. Buďte nablízku všem bratřím kněžím, především těm, kteří klesají pod tíhou zkoušky, která nyní dosahuje svého bolestného vrcholu. Právě proto se musíte nyní uchýlit do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

– *Mým mateřským záměrem* je chránit celé lidstvo v bolestné době jeho spásy. Přiblížila se hodina, ve které se zasnoubí Boží spravedlnost a Boží milosrdenství, aby očistily zemi. Připravte se, abyste vydrželi bolest velké očištné zkoušky. Jste paprsky lásky, které sestupují z mého Neposkvrněného Srdce, aby osvěcovaly bolestné hodiny milosrdného trestu.

Prosvětlete mojí mateřskou a milosrdnou září hodiny temnoty a velikého zatmění, které sestoupilo na svět. Darujte balzám mé mateřské něhy malým, chudým, hříšným, nemocným, opuštěným.

Chci žít ve vás a působit skrze vás. Lékem, který nabízím pro spásu všech ve vrcholícím okamžiku velké zkoušky, jsem já sama, neboť se ukážu všem, církvi i světu, a to vašim prostřednictvím, maličcí synáčkové, které jsem povolala a vychovala pro veliký úkol, který vám nyní svěžuji.

Vstupte tedy všichni do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce a už je nikdy neopouštějte.

Odejděte z tohoto večeradla s radostí a s velikou nadějí. Milosti, které jste zde obdrželi, jsou velké, a velmi brzy je pochopíte.

Nejsvětější Trojice se k vám se zalíbením sklonila a Bůh vám dal dar proměny srdce. Na místo vašich malých srdcí naplněných hříchy jsem vložila své Neposkvrněné Srdce. Buďte nyní novým srdcem nové církve, kterou Ježíš přetváří každý den na zahradu své božské a milosrdné Lásky.

Sestupte z této svaté hory v pokoji a staňte se nástrojem mého pokoje ve všech částech světa.

Žehnám vám i všem vašim drahým, všem, kteří jsou svěřeni vaší kněžské péči, ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Dongo (Como), 15. srpna 1996

Nanebevzetí P. Marie

Hleďte k nebi

„Dnes žijte se mnou, milovaní synové, v nebi, kam jsem byla vzata s duší i tělem, abych dokonalým způsobem sdílela slávu svého Syna Ježíše.

– *Hleďte k nebi.*

Vaše nebeská Maminka byla vzata do nebe ve stejném okamžiku, kdy zavřela oči pro svůj pozemský život.

Obklopena množstvím andělských sborů, které mě velebily a uctívaly jako Královnu, byla jsem povýšena do nebeské slávy.

Nejsvětější Trojice se sklonila s potěšením a poctou a odzrcadlila ve mně paprsky svého věčného a božského jasu.

Můj Syn Ježíš, který už vstoupil na nebe a usedl po Otcově pravici, mě přijal se synovskou láskou a radostí a chtěl mě mít po svém boku, abych se podílela na jeho královské moci, která si všechno podrobuje.

Tak jsem se stala Královnou, protože mě Nejsvětější Trojice potvrdila v slavném plánu milované Otcovy Dcery, Synovy Matky a Nevěsty Ducha Svatého.

– *Hleďte k nebi.*

V ráji plně vykonávám svou mateřskou moc.

Jako Matka jsem po Ježíšově boku, abych za vás orodovala. A z mého Neposkvrněného Srdce vám přicházejí milosti, které potřebujete, abyste kráčeli se mnou bolestnou cestou tohoto posledního období. Tak také i vy můžete dospět sem do ráje, kde s Ježíšem na vás čeká vaše nebeská Matka.

Jsem po boku Ježíše, abych obětovala své mateřské dílo odčiňování Nejsvětější Božské Trojici.

Proto sbírám do kalichu svého Neposkvrněného Srdce všechna vaše utrpení, velké bolesti celého lidstva v čase jeho velkého soužení a předkládám je Ježíšovi za všechny hříchy, které se každý den páchají na světě.

A tak se mi dosud podařilo posunout v čase trest určený božskou Spravedlností pro lidstvo, které se stalo horším než lidstvo z času potopy.

– *Hleďte k nebi.*

Uvidíte mého Syna Ježíše vracet se v oblacích a v jasu své božské slávy.

Tak se nakonec uskuteční triumf mého Neposkvrněného Srdce.

Abych připravila tento božský zázrak, chci upevnit svůj mateřský triumf v srdcích a duších všech svých synů.

Proto jsem vzbudila v církvi své Mariánské kněžské hnutí a přivedla jsem svého malého syna do všech končin země a v něm a skrze vás jsem se všem zjevila.

Proto jej ještě žádám, aby šel i do míst zapadlých a vzdálených, aby vám pomohl vstoupit vašim zasvěcením do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Tedy i vy žijte duší a srdcem v nebi, kde přebývám já, i když jste tělesně ještě na této zemi.

Také vy se podílejte na mé mateřské slávě.

Také vy se připojujte k mému dílu přímluvy a dostiučinění a připravujte v modlitbě, tichosti a utrpení toužebně očekávaný okamžik triumfu mého Neposkvrněného Srdce, v největším a nejslavnějším triumfu mého Syna Ježíše.“

Praha (Česká republika), 2. září 1996

Zlo vašeho věku

„Jsi opět zde, můj malý synu, abys pořádal večeřadla s biskupy, kněžími a věřícími mého Hnutí v těchto národech východní Evropy, které po tolik let žily v hrozném otroctví komunismu a byly vysvobozeny na zvláštní intervenci mého Neposkvrněného Srdce.

Kolik pronásledování, útlaků a utrpení musely nést tyto moje děti!

I moje církev zde byla potlačována a pronásledována, zbavena svých statků, křivčována a přiváděna k mučednictví.

Nyní jste však ohroženi nebezpečím ještě vážnějším a záluďnějším.

Zlem vašeho věku je praktický ateismus.

– *Praktický ateismus* šířený falešnými ideologiemi, sektami a bludy, které se stále více rozmáhají i v nitru církve.

– *Praktický ateismus* dovedl lidstvo k vytvoření civilizace bez Boha vybičovanou poptávkou po materiálních statcích, po požitcích, zábavách, po penězích a jejich velké moci.

– *Praktický ateismus* zlikvidoval u mnoha lidí žízeň po Bohu, bezbožně způsobil, že se zbavili úcty k Bohu a dávají ji tvorům, ba i satanovi; a že žijí, jako by Bůh neexistoval.

– *Praktický ateismus* všude rozšířil pohromu bezuzdného egoismu, násilí, nenávisť a nečistoty.

Nečistota se předkládá jako hodnota a dobro a je propagována všemi hromadnými sdělovacími prostředky. Nečisté hříchy jsou prezentovány jako způsob užívání vlastní svobody, a tak jsou ospravedlňovány, a dokonce vynášeny i nečisté hříchy proti přírodě, které volají před Bohem po pomstě.

Svět se dnes stal nesmírnou pouští pokrytou bahnem.

Vy žijete pode jhem tohoto strašného otroctví.

Proto jenom bolest milosrdného trestu může toto ubohé lidstvo vysvobodit z velkého a všude rozšířeného praktického ateismu.

Je mým mateřským úkolem vám pomoci v hodinách velké očištné zkoušky.
Jako Maminka jsem po vašem boku, abych vás chránila a pomáhala vám.
Také proto musím dovést k plnému dovršení své dílo, které jsem v těchto národech započala.

A dovrší se, když s triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě budete úplně osvobozeni od každé formy praktického ateismu, který se stal *největším zlem vaší doby*.“

Bratislava (Slovensko), 8. září 1996

Narození Panny Marie

Silou maličkých

„Shromážděte se jako květy vonící láskou a čistotou kolem kolébky, do které jsem byla položena po mém narození.

Protože jsem maličká, zalíbila jsem se Pánu.

Protože jsem maličká, byla jsem určena svým Bohem, abych vedla šik svých dětí proti hroznému vojsku satana, odbojných duchů a jejich mocných následovníků.

Se svými malými dětmi nakonec dosáhnou svého největšího vítězství.

– *Silou maličkých* přemohu velkou moc satana, který ve světě založil své království a kalichem požitku a smyslnosti svedl všechny národy země.

Proto svým Mariánským kněžským hnutím shromažďuji ze všech stran své malé děti a s radostí vidím, že mi odpovídají velkomyslně a ve stále větším počtu.

– *Silou maličkých* přivedu k Bohu toto ubohé lidstvo, oklamané a svedené falešnými ideologiemi a zvláště ohrožené velkým bludem ateismu.

Právě jím chtěl Lucifer, starý had, satan, obnovit svou pyšnou výzvu Bohu tak, že přivede lidstvo, aby zopakovalo jeho gesto vzpoury vůči Pánu: *non serviam* – nebudu mu sloužit.

A tak já shromažďuji v zahradě svého Neposkvrněného Srdce šik svých malých dětí a nabízím jim dokonalou realizaci vůle nebeského Otce.

Tak v nich a skrze ně opakuji své gesto pokorné a dokonalé pohotovosti k jeho vůli a opakuji tak znovu své *fiat*: ať se stane tvá svatá a božská vůle.

– *Silou maličkých* uzdravím toto lidstvo, nemocné a zraněné hříchem, pýchou, násilím a nečistotou.

Proto se sladkou něžností vedu všechny své malé děti na cestu svatosti, pokory, lásky a čistoty.

A tak se tento svět zase stane zahradou, ve které bude opět možno Pána milovat, těšit se z něho, sloužit mu a dokonale ho oslavovat.

Tak se uskuteční velké vítězství, o kterém předpovědělo a zpívalo Písmo svaté: „Navzdory odpůrcům už v ústech dětí a batolat zjednal sis chválu, že musí zmlknout, kdo zná jen záští a pomstu!“ (Ž 8,3)

Žehnám tomuto malému národu, který v těchto dnech poskytl tolik radosti a útěchy mému Neposkvrněnému Srdci.

Viděl jsi, můj malý synu, s jakým nadšením odpověděli kněží a věřící na mé pozvání k účasti na večeradlech: kolik milostí sestoupilo na tolik dětí tohoto národa, kde nebeská Matka dostala jednu z největších odpovědí na své pozvání připojit se k Mariánskému kněžskému hnutí a stát se tak částí vítězného šiku mých malých dětí.“

Debrecen (Maďarsko), 15. září 1996

Svátek Panny Marie Bolestné

Mějte účast na mé bolesti

„Mějte účast na mé bolesti, milovaní synové.

Meč stále proniká duši vaší nebeské Matky. Dětem, kterým jsem se zjevila ve Fatimě, jsem chtěla ukázat své Neposkvrněné Srdce ovinuté trnovou korunou, aby pochopily, jak mnoho bolestných ran působí, že mé mateřské Srdce krvácí.

– *Mějte účast na mé bolesti*, vy, kteří svým úkonem zasvěcení jste zváni stále hlouběji vstupovat do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

– *Mějte účast na mé bolesti* nad velkým rozšířením materialismu a hedonismu v těchto národech, které desítky let žily v bolestném otroctví ateistického komunismu.

Mé Neposkvrněné Srdce obdrželo velkou milost jejich osvobození.

Ale dábelské a zednářské síly se rozběsnily a způsobily, že i do nich proniklo zlo, které už zamožuje celý svět, jako je materialismus, šílená honba za požitkem a penězi, nezřízená a obscénní zábava, pornografie a prostituce. A tak tyto moje ubohé děti jsou teď ještě více ohrožovány a běží do většího nebezpečí záhuby.

– *Mějte účast na mé bolesti* z rozšíření záludného a úskočného antiklerikalismu.

Církev tu byla po léta pronásledována, vězněna, křížována a vedena k mucednictví. Chci mezi všemi vzpomenout svého milovaného syna kardinála Josefa Mindszentyho, který se stal symbolem a drahocennou obětí krutého pronásledování.

Nyní je církev navenek svobodná, avšak kladou se překážky jejímu poslání šířením praktického ateismu, sekt, lhostejnosti a nihilismu mezi mládeží, takže mnoho z nich odpadá od náboženství a nová povolání k řeholnímu a kněžskému životu jsou tak příliš řídká.

– *Mějte účast na mé bolesti*, protože zde panuje svou tajnou silou zednářství, které přivádí k uvolnění mravů, ke ztrátě mravního smyslu, k oslavování sexuální svobody, k rozbíjení rodiny rozvody, kontrolou porodnosti a potraty, které se stále více rozšiřují a legalizují. A tak chápete, že pád komunismu v r. 1989 po zvláštním zásahu mého Neposkvrněného Srdce se stal jen znamením a závdavkem mého úplného a největšího vítězství.

Toto vítězství přijde s pádem praktického ateismu v celém světě, s porážkou sil zednářských a satanských, zničením velké moci zla a úplným vítězstvím Boha ve světě nyní již zcela očištěném velkým trestem milosrdenství.

Proto vás zvu k synovské oddanosti, k důvěře a velké naději.

Moje Neposkrvněné Srdce je vaším bezpečným útočištěm, ve kterém vás utěšuji, bráním, chráním a připravuji žít hodiny, které si toužebně přejete a očekáváte, hodiny triumfu Božího Milosrdenství nad světem.“

Zagreb (Chorvatsko), 20. září 1996

Neboj se, malé stádce!

„Jsem tak spokojena s večeradlem, které jsi uspořádal zde s kněžími a věřícími mého Hnutí a kterému předsedal kardinál arcibiskup, kterého tak miluji a chráním.

V tomto národě se můj Protivník rozběsnil a způsobil v něm bolestnou zkoušku násilí a války.

Kolik utrpení museli snést tito moji synové!

Přimluvila jsem se a dosáhla pro ně velkého daru osvobození a pokoje.

Avšak čekají vás ještě větší utrpení.

– *Neboj se, malé stádce!* Nebeskému Otci se zalíbilo dát vám království mého Neposkrvněného Srdce.

Projevila jsem se vám a vy jste mne přijali se šlechetností mých malých dětí.

Nyní vás mohu vést cestou čistoty, lásky a svatosti, cvičením ve všech ctnostech, které pěstuji jako nebeská zahradnice ve světlé zahradě vašich duší.

Tak vás každý den obětuji jako smírné oběti Spravedlnosti Boží, aby mohla na svět vylít očištnou milost svého Božského milosrdenství.

– *Neboj se, malé stádce!* Vaše nebeská Matka vám dala dar: sejít se ze všech částí světa v jejím vítězném šiku.

Nadešla hodina rozhodné bitvy.

Satan nyní dosáhl vrcholu své moci a nyní – i v církvi – přivede k naplnění to, co mu Pán dovolil k její nejbolestnější očiště.

Hodiny, které se chystáte prožít, patří mezi nejdůležitější, protože všechny události, které jsem vám předpověděla, se dokonají.

– *Neboj se, malé stádce,* Ježíš vás ukryl v hájemství své Božské lásky.

On vás povede k dokonalému naplnění vůle Otcovy. Ježíš chce, abyste jej oslavili.

Nadešla hodina, ve které Ježíš bude vámi dokonale oslaven.

Vy jste útěchou v jeho opuštěnosti; vy jste velká radost jeho Božského Srdce.

– *Neboj se, malé stádce!* Jste moje malé děti, které jsem svolala ze všech částí země k největší bitvě mezi Bohem a satanem, mezi silami dobra a silami zla.

Pán zvítězí skrze mne, svou malou Služebnici. Já zvítězím skrze vás, své malé syny.

To, co se stalo v tomto národě, se stává znamením pro všechny.

Pro věrnost k Ježíšovi a k vaší nebeské Matce, k církvi a papežovi satan se roz-
zuřil proti ní v pokusu ji zničit. Pro tento účel vytvořily koalici všechny síly satan-
ské a zednářské.

Ale já jsem označila hodinu jejich porážky.

Tak se stane pro celé lidstvo.

Proto vás zvů k důvěře a velké naději.

– *Neboj se, malé stáde!* Vám je svěřeno poslání dokonat triumf mého Nepo-
skvrněného Srdce ve světě.“

Tokio (Japonsko), 13. října 1996

Duchovní cvičení formou večeradla s kněžími MKH v Japonsku

Veliké znamení

„S velikou radostí se na vás dívám, kněží mého Kněžského hnutí Japonska, kte-
ří jste sem přišli prožít se mnou tyto dny ve stálém večeradle modlitby a bratrské
lásky.

Vaše večeradlo končíte dnes, kdy vzpomínáte výročí mého posledního zjevení
ve Fatimě, potvrzeného slunečním zázrakem.

Na nebi se objevilo *veliké znamení*: signum magnum.

Já jsem to veliké znamení, které se objevilo na nebi: jsem Žena oděná sluncem,
s měsícem pod svýma nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem své hlavy.

– *Veliké znamení* ve strašném zápase proti všem silám zla, které se spojily pro-
ti Bohu a proti svému Kristu. Proto vedle velkého znamení Ženy oděné sluncem
se objevuje i znamení Rudého draka, starého hada, satana, který se nyní proje-
vuje v celé své mimořádné moci. Zdá se, že velký Drak dosáhl svého vítězství,
protože dovedl lidstvo k vytvoření civilizace bez Boha; všude rozšířil kult peněz
a požitku; svedl lidské mysli pýchou a bludy; zranil duše hříchem a zlem; srdce
zatvrdil egoismem a nenávisť; zkazil všechny národy země číší smyslnosti a ne-
čistoty.

Satanu se podařilo rozšířit svou zhoubnou vládu na celý svět.

Avšak v divokém boji těchto posledních období mezi Nebem a zemí, mezi
nebeskými duchy a démony, mezi Ženou a Drakem, objevují se já jako veliké
znamení mého největšího vítězství.

– *Veliké znamení* vítězství Boha nad každou formou ateismu teoretického i prak-
tického, vítězství dobra nad každou formou zla a hříchu, vítězství lásky nad každou
formou násilí a nenávisť, veliké znamení vítězství pravdy nad každou formou blu-
du a falše.

Pro toto veliké vítězství jsem si zformovala šik se všemi svými malými dětmi,
které mi ze všech stran světa odpověděly ANO.

Svým Mariánským kněžským hnutím jsem donesla pozvání až do posledních končin země a zformovala jsem si své vítězné vojsko.

I v tomto velkém národě, takřka úplně pohanském, mi moje malé děti odpověděly s radostí a velkodušností.

A mé mateřské srdce se chvěje láskou a něžností vůči nim. Otevírám i pro ně cestu spásy a s triumfem mého Neposkvrněného Srdce vstoupí do jediného ovčince, jehož dobrým Pastýřem je můj Syn Ježíš.

– *Veliké znamení světla v těchto časech husté tmy.*

Proto vás zvu kráčet po cestě modlitby a pokání, důvěry a vašeho velmi velikého odříkání.

Ještě jednou jsem vám poslala tohoto svého malého syna, aby vám přinesl dar mé mateřské něžnosti.

Jeho prostřednictvím nabízím vaši církev a vaši vlasti bezpečné znamení mé přítomnosti a mé mateřské ochrany.

S vašimi drahými, s těmi, kteří jsou svěřeni vaší službě, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Nagasaki (Japonsko), 18. října 1996

V tomto městě

„Dnes tady končíš cestu, kterou jsi podnikl celým Japonskem, kde jsi mohl vidět divy lásky a milosrdenství mého Neposkvrněného Srdce.

A končíš ji právě *v tomto městě*, obzvláště milovaném vaší nebeskou Maminou.

– *V tomto městě* začal dílo evangelizace sv. František Xaverský, velký apoštol a misionář, který prvnímu zvěstování evangelia otevřel cestu na tento vzdálený kontinent.

– *V tomto městě* se stalo mučedníky šestadvacet mých synů, hrdinných vyznavačů Krista, kterému obětovali svůj život na oltáři mého Neposkvrněného Srdce.

Obětoval jsi také mši svatou ve svatyni, která povstala na místě jejich strašné popravy.

– *V tomto městě* žil můj Maxmilián Kolbe a zde vytvořil Město Neposkvrněné; to ještě dnes přináší mou světlou přítomnost tolika mým japonským synům, kteří mě tak milují a uctívají.

– *V tomto městě* vybuchla atomová bomba a usmrtila desítky tisíc lidí v několika okamžicích, trest a strašné znamení toho, co může udělat člověk, když se vzdálí od Boha, stane se neschopným lásky, soucitu a milosrdenství.

To by se mohlo přihodit celému světu, nepřijme-li vybidnutí k obrácení a k návratu k Pánu.

Z tohoto místa obnovuji svou úzkostnou výzvu všem národům země.

– *V tomto městě* ukazují své mateřské dílo záchrany a milosrdenství.

Znovu vyzývám všechny své děti, aby prošly cestou, kterou jsem vám v těchto letech vytyčila poselstvími, která jsem dala srdci tohoto mého malého syna.

Proto jsem tě tu chtěla ještě mít, abych mohla tomuto městu a celému Japonsku nabídnout bezpečné útočiště svého Neposkvrněného Srdce.

Vstupte všichni do tohoto útočiště.

Tak budete mít mou obranu a ochranu, až k vám přijde ten velký a hrozný den Páně!

Soul (Korea), 31. října 1996

*Duchovní cvičení formou večeradla
s biskupy a kněžími korejského MKH*

Země požehnaná i ohrožená

„Jak mě potěšujete, moji přemilí synové, když vás vidím shromážděné z tolika končin Koreje, abyste tyto dny prožili ve stálém večeradle modlitby a bratrské lásky, pociťující zálibný pohled své nebeské Maminky.

Já se sjednocuji s vaší modlitbou a posiluji svazek vaší kněžské jednoty.

Milujte se mezi sebou, jako Ježíš miluje vás. Uvádějte ve skutek jeho nové prikázání stát se všichni jedním srdcem a tak udělat radost a potěšení probodenému Srdci mého Syna Ježíše.

Noste ve svém srdci a ve svých modlitbách potřeby, úzkosti a obavy své církve a své vlasti Koreje, té země tak ohrožené, mnou požehnané.

– *Země požehnaná*, protože zde moje církev prosperuje a šíří se z krve mučedníků, úrodného semene tolika nových křesťanů.

– *Země požehnaná*, protože věřící mají vroucí víru, horlivě se modlí a jsou v jednotě se svými pastýři.

Tady jsem obzvlášť milována, vyzývána a oslavována, především maličkými, prostými, chudými, pokornými.

A mezi těmi roste mnoho povolání k řeholnímu povolání a ke kněžství.

– *Země ohrožená*, protože také tady se šíří bludy, která vzdalují od pravé víry, je zde velká expanze sekt, které představují vážnou hrozbu pro tolik věřících.

Zvu vás tedy, moji milovaní kněží, k velké jednotě s papežem a s biskupy s ním sjednocenými.

Naslouchejte učitelskému úřadu církve a poslouchejte jej, abyste mohli odolat záluďným nástrahám bludu a nevěry.

S odvahou obhajujte slova evangelia a formujte věřící k růstu ve víře horlivou katechezí, která je dnes pro církev v Koreji tak nutná.

Především vás žádám, moji přemilí, abyste byli horliví ve své kněžské službě, vytrvalí v modlitbách, hořeli láskou k eucharistickému Ježíšovi, který se musí stát středem vašeho apoštolátu a velkou láskou vašeho života; buďte otevření k potřebám chudých, pokorných, maličkých, především mých dětí, které žijí v temnotě pohanství a ještě neznají světlo pravdy a spásy, kterou vám daroval můj syn Ježíš.

– *Země ohrožené* ve svém pokoji a ve své jednotě.

Tento národ byl skutečně odloučen a rozdělen. Nesl tíhu krvavé zkoušky v brutovražedné válce a dosud je ve velkém nebezpečí, které ohrožuje jeho bezpečnost a pokoj.

Vy, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, buďte nástroji mého pokoje a mé mateřské pomoci tomuto národu, ve kterém jsem tak milována, vzývána a oslavována.

Korea je země, kterou zvlášť miluji a chráním; je to zahrada, ve které vaše nebeská Matka dává mimořádná znamení své stálé přítomnosti mezi vámi.

Vedu vás cestou jednoty a pokoje. Jednota a pokoj přijdou pro vaši církev a pro vaši vlast jako zvláštní dar mého Neposkvrněného Srdce.

Vyjděte z tohoto večeradla s radostí a všude rozšiřujte moje pozvání k zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, abyste žili v důvěře a ve velké naději.

Vášim prostřednictvím ať se dostává posily a útechy mé mateřské přítomnosti také mým dětem v Severní Koreji, v Číně, ve Vietnamu a v celém nesmírném kontinentu Asie, z velké části ještě pohanském, který však vaše nebeská Matka právě vede cestou pravdy a spásy.

S vašimi drahými, s těmi, kteří jsou svěřeni vaší službě, všechny vás žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Milán, 8. prosince 1996

Svátek Neposkvrněného Početí

S radostí a nesmírnou nadějí

„Dívejte se dnes s radostí a nesmírnou nadějí na svou Neposkvrněnou Maminku.

– *S radostí*, protože já jsem příčina vaší radosti. Tak mne vzýváte v litanii lorentánské, modlitbě, které si velice cením.

Tento den vás zvu, abyste se na mne dívali s radostí.

– *S radostí* o mně rozjímáte ve světle mého Neposkvrněného početí.

Protože jsem byla od věčnosti určena stát se Matkou vtěleného Slova, Nejsvětější Trojice mě uchránila jakéhokoliv hříchu, i hříchu prvotního, který na sebe bere každé lidské stvoření v okamžiku svého početí.

Tak ve mně vidíte odlesk původního plánu Otcova, který člověka stvořil ke svému vlastnímu obrazu a ke své největší slávě. A nebeský Otec se ke mně sklání s obzvláštním zalíbením.

– *S radostí* se na mne díváte, že se stávám panenskou Matkou Slova, které se stává člověkem v mém nejčistším lůně.

Můj Syn Ježíš se ze mne rodí, aby se stal vaším Spasitelem a vaším Vykupitelem. Jenom v něm má celé lidstvo možnost být osvobozeno z otroctví hříchu, aby se mu dostalo společenství života a lásky s nebeským Otcem.

– *S radostí* se vám ukazují celá naplněná Duchem Svatým, který se spojuje s mou duší opravdovým satebním svazkem, protože jenom jeho dílem se ve mně uskutečňuje lidské početí Boha, který se stává člověkem, a jenom jeho božským činem se stávám Matkou Boží. Protože jsem přemilá dcera Otce, Matka Syna a Nevěsta Ducha Svatého, mohu se stát opravdu příčinou vaší radosti.

Avšak dívejte se na mne dnes také *s nesmírnou nadějí*.

– *S nesmírnou nadějí* ve dnech, kdy lidstvo zakouší bolestnou zkušenost svého odloučení se od Boha vytvořením civilizace bez Boha, ve které je jeho zákon stále porušován a otevřeně odmítán.

Přišli na ně hodiny velké zkoušky a jeho milosrdného trestu.

Jako Matka tedy se zpřítomňuji mocným a stálým způsobem, abych lidstvu pomohla na jeho cestě obrácení a návratu k Bohu. Tak otvírám celému lidstvu bránu svého Neposkvrněného Srdce, bezpečné útočiště, do kterého musí vstoupit pro svou záchranu.

– *S nesmírnou nadějí* se na mne dívá církev, která prožívá očistnou hodinu své největší krize.

Pronikl ji satanův dým, její jednota je rozervána, její svatost zakalena, je ohrožena ztrátou víry a velkým odpadem.

Proto se ukazují církvi s něžností a milosrdenstvím své mateřské lásky a tak jí sama pomáhám a těším ji v bolestných chvílích její velké očisty.

Moje přítomnost v církvi se stává od nynějška nadále stále silnější, živější a zřetelnější. Celá církev uvidí v Mariánském kněžském hnutí mimořádnou pomoc, kterou jí nabízí nebeská Matka, aby ji uvedla do *bezpečného útočiště* svého Neposkvrněného Srdce, kde pozná světlou hodinu svých druhých Letnic.

– *S nesmírnou nadějí* se na mne dívejte vy, moji malí synové, tak soužení a ranění a bití prudkým větrem velkého trápení.

Pojďte ke mně vy všichni, moje malé děti!

Pojďte ke mně, protože potřebujete od své nebeské Maminky útěchu, povzbuzení, ochranu, obranu a záchranu.

Proto jsem vám připravila archu nové úmluvy, do které můžete vstoupit a dospět k novým časům, které vás nyní čekají.

Proto vás dnes znovu zvu, abyste vstoupili všichni, *s radostí a nesmírnou nadějí*, do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.“

Dongo (Como), 24. prosince 1996

Svatá noc

Bůh s námi

„Prožijte se mnou tajemství této Svaté noci v mlčení, v modlitbě, v očekávání.

Mějte účast na hluboké radosti vaší nebeské Maminky, která se připravuje darovat vám své Božské Dítě.

Syn, který se ze mne rodí, je také můj Bůh.

Ježíš je jednorozený Syn Otce; je Slovo, skrze něž všechno bylo stvořeno; je Světlo ze Světla, Bůh z Boha, stejně podstaty s Otcem.

Ježíš je mimo čas, je věčný.

Jako Bůh má v sobě samém souhrn veškeré dokonalosti.

Skrze mne se tento Bůh stal opravdovým člověkem.

V mém panenském lůně se uskutečnilo jeho lidské početí. A ve Svaté noci se ze mne rodí v jeskyni, chudě a bez ozdob; je položen do studených jeslí; klaní se mu jeho Matka a jeho zákonný otec; je obklopen pokornou přítomností pastýřů; je oslaven nebeským zástupem andělů, kteří zpívají hymnus o slávě Bohu a pokoji lidem, které on miluje a spasí.

Skloněte se se mnou a klanějte se Ježíši Dítěti právě zrozenému: je to Emmanu-el, je to *Bůh s námi*.

– *Je to Bůh s námi*, protože v božské osobě Ježíšově jsou spojeny přirozenost božská a přirozenost lidská. Ve vtěleném Slově se uskutečňuje podstatná jednota božství a lidství.

Jako Bůh je Ježíš nad časem a nad prostorem; je neměnný, nepomíjející.

Avšak jako člověk Ježíš vstupuje do času, nese omezení prostoru, podléhá veškeré křehkosti lidské přirozenosti.

– *Je to Bůh s námi*, který se stává člověkem pro naši spásu. V této Svaté noci se rodí pro všechny jako Spasitel a Vykupitel.

Křehkost tohoto Božského Dítěte se stává lékem veškeré lidské křehkosti: jeho pláč je úlevou v každé bolesti; jeho chudoba je bohatstvím pro každou bídu; jeho bolest je posilou všem trpícím; jeho mírnost je nadějí pro všechny hříšníky; jeho dobrota se stává spásou pro všechny ztracené.

– *Je to Bůh s námi*, který se stává vykoupením a útočištěm pro celé lidstvo.

Vstupte se mnou do jeskyně osvětlené jeho božskou Láskou.

Nechte se ode mne položit do sladké a příjemné kolébky jeho Srdce, které pro vás začalo bít.

Skloněte se se mnou v extázi nadlidské blaženosti a naslouchejte prvním úderům jeho srdce. Poslouchejte božskou harmonii, která z něho vychází s nebeskými znaky lásky, radosti a pokoje, jaký svět nikdy nepoznal.

Je to zpěv, který opakuje každému člověku věčný a nejsladší rytmus lásky: miluji tě, miluji tě, miluji tě.

Každý jeho úder je novým darem lásky pro všechny.

Poslouchejte se mnou první vrnění jeho pláče. Je to pláč Dítěte, které se právě narodilo; je to bolest Boha, který na sobě nese všechnu bolest světa.

– *Je to Bůh s námi*, protože i ve své lidské křehkosti je Ježíš pravý Bůh. Ježíš Kristus je Bůh mimo proměny času a dějin: je týž včera, dnes i vždycky.

Během tohoto roku, ve kterém vás církev vybízí k rozjímání o tajemství Krista, vejďte všichni do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

Jako Matka vás povedu k pochopení velkého daru této Svaté noci.

Otec tak miloval svět, že mu daroval svého jednorozeného Syna – pro spásu světa.

Mé panenské lůno učinil plodným Duch Svatý, proto Syn ze mne narozený je jen drahocenným plodem jeho božského činu lásky.

Vaše nebeská Matka dala svůj mateřský souhlas, aby se mohl uskutečnit božský zážrak této Svaté noci.

Přemilí synové, skloňte se a se mnou líbejte mého Syna právě narozeného, klanějte se mu a děkujte, protože toto křehké Dítě je Bůh, který se stal člověkem, je to Emmanuel, je to *Bůh s námi!*“

Milán, 31. prosince 1996

Poslední noc v roce

Modlete se a odčiňujte

„Zvu vás, abyste strávili poslední hodiny tohoto roku soustředění se mnou v modlitbě, v mlčení, v duchu proseb a zadostučinění.

Modlete se a odčiňujte!

– *Modlete se*, abyste dostali od Pána mateřským zprostředkováním mého Neposkvrněného Srdce milosti, které potřebujete v těchto závěrečných dnech očisty a velkého soužení. Příštím rokem vstupujete do času bezprostřední přípravy na Velké jubileum 2000.

Tato zvláštní příprava, k níž vás vybízí papež svým apoštolským listem „Tertio millenio adveniente“, vás má uschopnit, abyste pochopili, že toto datum je důležité a význačné pro církve a pro celé lidstvo.

Toto datum musí být zvláště významné pro vás, protože já jsem předpověděla pro takové datum triumf svého Neposkvrněného Srdce ve světě.

– *Modlete se* v důvěrné jednotě víry s vaší nebeskou Matkou, aby dokonala své mateřské dílo přimluvy za všechny své děti.

Žádám od vás modlitbu ustavičnou, pokornou, vytrvalou, plnou důvěry. Proto znovu opakuji svou žádost, abyste všude rozšiřovali večeradla modlitby a bratrské lásky.

Ať se tato večeradla šíří mezi kněžími, kteří jsou mými přemilými syny, a mezi věřícími.

Očekávám obětavou odpověď dětí, abych je bránila a chránila před velkou mravní zvrhlostí, která zamořila celý svět. Žádám mládež, aby se shromažďovala v těchto večeradlech, abyste dosáhli nových časů, které jsem pro vás připravila. Především se musí v těchto večeradlech shromažďovat křesťanské rodiny, abych jim pomáhala žít v dokonalé jednotě lásky, stále otevřené daru života: život musí být žádoucí, musí se chránit a bránit.

– *Modlete se*, aby se vám dostalo velkého daru druhých Letnic, o který žádáte a který očekáváte.

Duch Svatý vydá světu své úplné a dokonalé svědectví o Ježíši.

Ježíše Krista musí přijmout celý svět, musí jej milovat, klanět se mu a poslouchat jej jako svého Vykupitele a Spasitele.

Duch Svatý otevře mysl i srdce všech k přijetí světla Pravdy. A tak nastane jeden ovčinec pod jediným Pastýřem.

– *Odčिňujte* hříchy tohoto ubohého lidstva, které je úplně v moci mého Protivníka. Vidíte, jak odmítlo Boha! Vytvořilo pohanskou civilizaci, založenou na vybičované honbě za požitky a materiálními statky. Boží Zákon je úplně podkopán a uzákoněna jsou i nejtěžší porušování mravního řádu.

Pýcha svedla mysl; nečistota zkazila srdce; tma hříchu a zla zatemnila duše.

Nyní dosáhlo toto ubohé lidstvo dna své bída. Už není schopné se vzpamatovat, jestliže ho nepozvedne velké milosrdenství.

Modlete se, aby ve světě došlo k velkému zázraku Božího Milosrdenství!

– *Odčिňujte* nevěru tolika synů církve. Nedostatek víry se šíří mezi samotnými Pastýři církve a stádo je sraženo k zemi prudkým větrem apostaze (odpadu).

Rozšiřují se bludy, učí se jim a jde se za nimi; všude se množí sekty.

Kdo ještě zůstane pevný ve víře v Ježíše a v jeho církev?

– *Odčिňujte* za moje ubohé hříšné děti.

Žádám od vás, co jsem žádala po třech dětech, kterým jsem se zjevila ve Fatimě.

Chcete obětovat svůj život v duchu modlitby a smíru za spásu všech hříšníků, zvláště těch, kteří nejvíce potřebují Boží milosrdenství?

Vytvářejte tedy se mnou velkou síť lásky a záchrany, která by se rozprostírala nad celým světem.

To je archa nové úmluvy, bezpečné a očekávané útočiště, do kterého mají vstoupit ti, co se vzdálili od Boha, ateisté, hříšníci, chudí, nemocní, zoufalí, aby všichni mohli užívat světla, pokoje, radosti, které vám může dát jenom Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky.

Lidstvu a církvi se v těchto třech posledních letech, která nás dělí od Velkého jubilea, ukáže stále důrazněji, jako nikdy dosud, jak *moje Neposkvrněné Srdce bude vaším bezpečným útočištěm*.

Proto vás žádám, abyste poslední hodiny tohoto roku netrávili v rozptylování a zábavách, ale se mnou v modlitbě a soustředění.

Modlete se a odčiňujte, moji přemilí synové.

Vaše nebeská Matka dá sestoupit na vás své světlým paprskům čistoty a svatosti.

Připravuji vás na nové dny, které vás čekají jako dary milosti a milosrdenství, protože vaším prostřednictvím mé Neposkvrněné Srdce chce dosáhnout svého předpověděného triumfu.“

1997

JEŽÍŠ KRISTUS
JE JEDINÝ SPASITEL

Milán, 1. ledna 1997

Svátek P. Marie Matky Boží a Světový den míru

Ježíš Kristus je jediný Spasitel

„Dnes začínáte nový rok oslavou svátku své nebeské Matky a rozjímáte o tajemství mého božského Materství.

Jsem pravá Boží Matka, protože Syn, jemuž jsem dala pro jeho lidské početí tělo a krev, je věčné Slovo Otce, je pravý Bůh.

Na počátku bylo Slovo, to jest od věčnosti.

Slovo je v Otcově lůně jako jeho jednorozený Syn, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s ním.

Je všemohoucí Bůh, vševědoucí, věčný.

Slovo bylo u Boha jako jeho dokonalý obraz, odlesk jeho slávy. Slovo věčné a soupodstatné, Syn, v němž Otec neustále nachází zalíbení.

Slovo bylo Bůh. Skrze něho je všechno stvořeno; vše, co ve vesmíru existuje, ne-
se jeho nezničitelnou stopu.

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Já jsem byla vybrána za Matku, abych dala Slovu lidskou přirozenost: stala jsem se tak pravou Matkou Boží.

Můj Syn Ježíš několik okamžiků před svou smrtí mě dal za Matku vám všem.

Moje mateřská role vůči vám se uskutečňuje tak, že vás vedu k pochopení tajemství jeho Božské Osoby.

Ježíš Kristus je jediný Spasitel.

Je Bůh s námi.

V tajemství Vánoc můžete pochopit, jakou míru ponížení Bůh zvolil, aby se stal tím, čím jste vy všichni.

Přijal lidskou přirozenost; vzal na sebe omezení času a prostoru; narodil se jako každý jiný tvor; byl položen do jeslí; žil v rytmu každé lidské bytosti.

Byl dítětem jako vy, rostl do věku dospívání, zakoušel s vámi stejné pocity. Stal se citlivým k lásce a byl zraňován bolestí.

Těšil se z přátel a trpěl kvůli nepřátelům.

Je Bůh pro nás.

Rozhodl se být s námi solidární ve všem kromě hříchu, pro lásku, kterou chová Bůh ke svým tvorům.

Jako Bůh se stal člověkem, aby se stal *jediným Spasitelem člověka.*

A tak jsem byla povolána být Matkou Vykupitele, zvláštním způsobem s ním spojená v bolestném díle vaší spásy.

Je Bůh v nás.

Vzácným plodem jeho vykupitelského díla je návrat člověka k plnému společenství života s Bohem.

Bůh může žít ve vás svou láskou, svou milostí a svým vlastním životem.

Bůh se stal člověkem, aby žil v životě každého člověka.

Lidstvo je tak přiváděno k plnému společenství se svým Stvořitelem a Spasitelem.

Mým mateřským úkolem je přivést vás všechny k Ježíši Kristu, vašemu Bohu a Vykupiteli.

Jen tak se lidstvo bude moci těšit z nedocenitelného dobra pokoje.

Ježíš je váš pokoj.

Pokoj mezi Bohem a lidstvem. Pokoj mezi vámi všemi, povolánými být Božími dětmi a tvořit jedinou rodinu.

Pokoj je ovoce lásky.

Pokoj se rodí z dobré vůle.

Pokoj vede k harmonii a bratrství všech.

K vytvoření opravdového pokoje je proto třeba přijmout Ježíše Krista, který je Králem pokoje.

„Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili z krve ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž narodili se z Boha.“ (Jan 1,12)

Během tohoto roku, ve kterém zahajujete duchovní přípravu na Velké jubileum, vás zvů, abyste mě následovali po cestě nejhlubšího pochopení *tajemství Ježíše Krista*, pravého Boha a Krále věčné slávy.

Ježíš Kristus je jediný Spasitel.

Jeho slovo obsažené v evangeliu vás vede ke spáse, protože je to slovo Pravdy a Života.

Přivedu vás k plnému pochopení jeho božského slova. Budu působit, abyste milovali a žili evangelium mého Syna Ježíše.

Chci vás přivést k milování Ježíše, jak ho miluje moje vlastní srdce, Matčino srdce: proto vás žádám, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci.

Tak vás připravím přijmout jej s radostí, až se vrátí v jasu své slávy.

Tedy také vy, moji synáčkové, budete moci „spatřit jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy“. (Jan 1, 14)

V tento den se na vás dívám s mateřským zalíbením a žehnám vám všem ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Vacallo (Švýcarsko), 2. února 1997

*Uvedení Dítěte Ježíše do chrámu,
předvečer mé cesty do Jižní Ameriky*

Na cestě blahoslavenství

„Rozjímejte o mně ve chvíli, kdy uvádím Dítě Ježíše do jeruzalémského chrámu.

Je tak maličký, slabý, křehký: od jeho narození uplynulo teprve 40 dní. Nesu jej v náručí, s láskou jej tisknu k srdci. Sleduji se zanícením jeho oči, jak mě pozorují a zalévají mě svým božským světlem.

Tak jsem jím já sama vedena *cestou blahoslavenství*.

Blažení chudí v duchu.

Pán, Bůh všemohoucí a vševědoucí, je tu cele přítomen, ale skoro jako nic, v podobě tohoto mého Synáčka.

Uprostřed takové chudoby se narodil! Byl položen do žlabu a tráví své první dny v tak ubohém a prostém prostředí.

Teď ho uvádím do chrámu Páně, podpírána svým nejčistším snoubencem Josefem. Jako výkupné za dítě obětujeme dvě holubičky, což je cena určená pro chudé lidi.

Blažení plačící.

Když mi kněz vrací Dítě do mé náruče, staříček Simeon, osvětlený Duchem Božím, odhaluje mé duši, že jeho určením je především velké utrpení: „Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“ (Lk 2, 34) Jako jeho Maminka se k němu přidružuji na cestu utrpení.

Blažení tiší.

Pozorujte na mém Dítěti odlesk mírnosti a dobroty.

Jeho ruce se otvírají jako božská něha vstříc každému lidskému utrpení. Jeho oči vrhají světlo do každého stínu hříchu a zla. Jeho nohy směřují na vyprahlé a nejisté cesty hledat ty, kteří se vzdálili, nalézt ztracené, podpořit strádající, uzdravovat nemocné, přijímat hříšníky, všem dávat naději a spásu. Jeho Srdce bije údery božské lásky, aby utvářelo všechna srdce k mírnosti a soucitu.

Blažení milosrdní.

V Dítěti, které přináším do chrámu jeho slávy, vidíte milosrdnou Lásku Otcovu, která se stala člověkem. Otec tak miloval svět, že dal svého jednorozenného Syna, aby byl svět skrze něho spasen.

V křehké podobě tohoto Dítěte tedy nyní rozjímejte o vyvolené a připravené oběti, která má být přinesena pro vaši spásu.

On je to, který přináší světu milosrdnou lásku Otcovu.

On je ta milosrdná láska, která obnovuje srdce všech.

Blažení čistého srdce.

Bůh je přítomen v mém Dítěti Ježíši.

Jeho srdce je srdce Boha. Ode mne přijal lidskou přirozenost, ale jeho Osoba je Božská.

Tak srdce, které bije v tomto Dítěti, je samo srdce Boží. Vidíte Boha v Synu, kterého nesu ve své mateřské náruči.

Naslouchejte tlukotu srdce Božího v tlukotu jeho srdce a naučte se milovat.

Čistota srdce se rodí z dokonalosti lásky. Proto jedině ten, kdo miluje, může dosáhnout čistoty srdce a jedině ten, kdo má čisté srdce, může vidět Boha.

Blažení tvůrci pokoje.

Hle, Dítě, které je Pokoj sám.

Jeho jméno je Pokoj. Jeho posláním je vnést pokoj mezi Boha a lidstvo. Jeho zá-
měrem je pokoj pro celý svět.

Jedině on může přinést pokoj a může učinit pokojnými srdce všech, kteří jsou
povoláni k účasti v jedné jediné rodině dětí Božích.

Jestliže ho svět odmítne, nikdy nepozná pokoje.

Blažení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost.

V tomto Dítěti se dívejte na oběť povolanou jít cestou odmítání a pronásledo-
vání.

Jako malíčky musí prchat do vyhnanství, protože Herodes nařídil jeho zabití.
Jako chlapec žije v chudém domě a musí namáhavě pracovat. Během svého veřej-
ného působení je vystaven překážkám, je vytlačován na okraj společnosti, je ohro-
žován, nakonec zatčen a odsouzen k smrti. Je to on, pronásledovaný a zbitý, který
přinesl uzdravení všem.

Dnes, když jej nesu v náručí do chrámu jeho slávy, pozoruji jeho oči, ze kterých
vyzařuje světlo nesmírné blaženosti.

On je jedinou blažeností pro vás.

Je to on, který vám ukazuje *cestu blahoslavenství*, kterou se musí dát každý, kdo
chce dojít ke spáse a pokoji.

Je to věčné Slovo Otce v podobě tohoto malíčkého Dítěte, které vám vytyčuje
cestu Pravdy a Života.

Je to jednorozený Syn, ve kterém se Otcí od věčnosti zalíbilo.

Je to Syn panenské Matky, kterého dnes nesu do chrámu jeho slávy, a vám všem
opakuji: *Poslouchejte ho.*

Můj malý synu, jsi ještě na začátku dlouhé a namáhavé cesty, kterou musíš pro
mne podniknout k některým národům Latinské Ameriky. Neboj se tak náročné-
ho programu, který ti připravili. Moji andělé světla jsou ti po boku v každém oka-
mžiku a při tvé slabosti se více projeví moc tvé nebeské Maminky. Veď všechny do
útočiště mého Neposkvrněného Srdce, abych vám mohla pomoci projít nesnadnou
cestu vašich blahoslavenství.“

Caracas (Venezuela), 11. února 1997

Výročí zjevení v Lurdech

Neposkvrněné Početí

„Dnes vzpomínáte výročí mého zjevení v Lurdech velkým večeraďem na stadi-
onu tohoto města.

Zjevila jsem se jako *Neposkvrněné Početí*.

Chtěla jsem svými slovy potvrdit velké privilegium, jehož se mi od Pána dostalo
tím, že mě zbavil moci satana a hříchu již od okamžiku mého lidského početí.

Tak jsem byla počata bez dědičného hříchu.

Jsem Neposkvrněné Početí.

Otec ve mně odráží dokonalý plán, který měl v okamžiku stvoření celého vesmíru.

Syn si bere ze mne tělo a krev pro své lidské zrození, přijímá lidskou přirozenost, která není ani na okamžik podrobena moci Zlého.

Duch Svatý zúrodní tuto mateřskou a svou panenskou zahradu plností všech svých darů.

Se zalíbením se ve mně zrcadlí Nejsvětější Trojice.

Jsem Neposkvrněné Početí.

Tím jsem pro vás, moji ubozí synové, vysílené hříchem a zlem, zbité a zraněné mým a vašim Odpůrcem, podrobené temnému jhu jeho otroctví.

Proto vás dnes zvu k následování cestou nevinnosti a lásky, modlitby a umrtvování, čistoty a svatosti.

Vidíte, jak je teď celý svět proměněn v nesmírnou poušť, ze které vyrazí velké množství zlých výhonků hříchu a egoismu, pýchy a nenávisti, rozkoše a nečistoty. Nečistota se oslavuje a šíří se všemi prostředky propagandy. Tím se začíná ohrožovat nevinnost dětí a pak dochází k narušení čistoty u mladých i manželské čistoty v rodinném životě.

Nad tímto světem vládne démon požívačnosti a pohárem rozkoše úspěšně svádí všechny národy světa.

Jsem Neposkvrněné Početí.

Mým mateřským úkolem je vést všechny své syny cestou umrtvování smyslů, modlitby, čistoty a lásky.

Jen tak můžete vniknout do tajemství lásky mého Syna Ježíše.

Ježíš zvláště miluje čistotu.

Jen lidem čistého srdce odkrývá Ježíš tajemství lásky svého Božského Srdce. Malým dětem čistého srdce Ježíš zjevuje plány své milosrdné lásky, která všechno očišťuje a přetváří.

Abyste vnikli do tajemství Ježíšova života a jeho evangelia spásy, musíte žít ve ctnosti čistoty.

Dnes, můj malý synu, se nacházíš ve velkém národě Venezuely, který ohrožuje můj Protivník, ale který také miluje a chrání vaše nebeská Matka.

Kolik mých synů je ohroženo jedem korupce, nečistoty, bludu, násilí a nenávisti.

Ale stále více miluje, vyzývá a oslavuje vaši nebeskou Maminku mnoho jejích dětí v tomto velkém národě.

Slibuji vám tedy, že vás všechny shromáždím pod svým mateřským ochranným pláštěm v bezpečném útočišti svého Neposkvrněného Srdce.

Vyslovuji vám svou radost, když vidím, jak je tu rozšířeno mé Mariánské kněžské hnutí. Jeho sílu tvoří malí, chudí, prostí: ti, kteří velkodušně odpověděli na mou výzvu rozšiřovat všude modlitební večeřadla, o něž jsem vás žádala.

Slibuji vám, že vás nikdy neopustím, ale že budu vždycky vaší bezpečnou ochranou a vaší božskou Pastýrkou.

Všem vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Capoliveri (Livorno), 27. března 1997

Zelený čtvrtek

Ve večeradle jeho božské Lásky

„Vstupte do večeradla Božského Srdce Ježíšova, moji milovaní synové. Dnes je váš svátek. Dnes jsou vaše Velikonoce. Připomínáte si ustanovení nové Oběti a nového kněžství.

Vstupte se mnou *do večeradla jeho božské Lásky*.

„Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka, dříve než budu trpět.“ (Lk 22, 15)

Velice jsem toužil.

Celý jeho život byl zaměřen k tomuto nevýslovnému okamžiku. Ježíš směřoval myšlenkou i touhou k vrcholu této svaté hory Sion, kde měl dokonat své Velikonoce.

„Toužil jsem jísti s vámi tohoto beránka.“

Vstupte *do večeradla jeho božské Lásky*, abyste vychutnali všechnu sladkost této Poslední večeře.

Ježíš dává své Tělo a svou Krev za duchovní pokrm a nápoj pro váš nový život.

Chce se s každým důvěrně sjednotit až k úplnému splynutí s vámi.

Láska vyžaduje společenství, láska vede k jednotě.

Ježíš vytváří s vámi tak hlubokou jednotu, že se stává masem vašeho masa a krví vaší krve.

Jako je Ježíš v Otci a Otec v něm, tak skrze Eucharistické přijímání jste vy v něm a on ve vás.

Vstupte *do večeradla jeho božské Lásky*, abyste pochopili, že Ježíš je Láska, která *se dává*, je Láska, která *se obětuje* za vás.

Po velikonoční večeři s apoštoly následuje agonie v Getsemanech, Jidášova zrada, opuštění apoštoly, Petrovo zapření, urážky a potupy od velekněžských sluhů.

Nikdo nemiluje větší láskou než ten, kdo dá život za ty, které miluje.

Ježíš obětuje život za vaši lásku.

Milovaní synové, děkujte se mnou Ježíšovi za tento jeho velký dar.

Poskytněte mu úlevu v jeho velké bolesti svou kněžskou láskou. Líbejte všechny jeho rány. Uchovávejte v srdci každé jeho slovo. Odpovězte velkodušně na své povolání.

Vaše kněžství je součástí tohoto jeho daru. Vaše služba vstupuje do hlubiny jeho tajemství lásky.

Ve večeradle jeho božské Lásky se učte sloužit.

Láska, která se dává, Láska, která se obětuje, je také Láska, která se nabízí sloužit.

Ježíš umývá nohy svým učedníkům.

Stvořitel slouží svému tvorů. První se stává posledním. Pán se stává služebníkem.

Moji milovaní kněží, dejte se do služby všem.

Buďte Ježíšovým rukama, které zacelují rány, uzdravují nemocné, odpouštějí hříšníkům, pozvedají padlé, podpírají slabé, utěšují zoufalé, vedou zbloudilé a všem poskytují pokoj a spásu.

Ve večeradle jeho božské Lásky prožívejte v duchu vděčnosti a radosti své kněžství.

Vy jste povoláni být služebníky Ježíšovy lásky.

Nechte se spalovat plamenem jeho božské Lásky, abyste se stali tichými a pokornými srdcem.

Buďte věrnými kněžími!

Proto vás vyzývám k zasvěcení se mému Neposkvvrněnému Srdci.

Jako Maminka vás mohu zformovat v kněze podle Kristova Srdce, služebníky jeho lásky a jeho svatosti.

Pak Ježíš může vašim prostřednictvím pokračovat v každodenním slavení svých Velikonoc až do konce časů.“

Capoliveri (Livorno), 28. března 1997

Velký pátek

Přitáhnu všechny k sobě

„A já, až budu vyvýšen ze země, *přitáhnu všechny k sobě.*“ (Jan 12,32)

Milovaní synové, prožívejte se mnou tento den utrpení a smrti mého Syna Ježíše.

„Až budu vyvýšen ze země.“ (Jan 12,32)

Proto Otcovo Slovo sestoupilo do mého panenského života. Proto se po devět měsíců utvářelo v mém mateřském lůně. Proto se ze mne narodilo v nuzné a nevzhledné jeskyni. Proto prožívalo dny svého ohroženého dětství, dospívání a mládí, skloněno nad svou každodenní prací.

Když jsem viděla růst jeho krásné božské tělo, často jsem s úzkostí myslela na místo, kde měl být obětován jako oběť připravená a očekávaná Otcem.

A s Ježíšem jsme se společně dívali na vrchol Golgoty, kde se jednou naplní jeho krvavá oběť.

Přitáhnu všechny k sobě. (Jan 12,32)

Otec tak miloval svět, že dal svého jednorozenného Syna, aby skrze něho byl svět spasen.

Ježíš se nabízí jako cena vašeho výkupného.

Ježíš se obětuje za vaši spásu.

Ježíš byl zabit na kříži, aby se celému lidstvu dostalo daru jeho vykoupení.

V ukřižovaném Ježíši vidíte živý obraz Otcova Božského milosrdenství.

Milosrdenství je to, co nutká Otce dát vám svého jednorozecného Syna.

Milosrdenství je to, co přivádí Ježíše k oběti na kříži pro vás.

Milosrdenství je to, co dopouští na jeho božské tělo všechny rány, útoky a urážky tohoto dne.

Vidíte se mnou, jak se na jeho obětovaném těle otvírají nové výhonky Božího milosrdenství.

Skleňte se se mnou a líbejte vonné květy milosrdenství, které rozkvétají všude z jeho utrpení.

Líbejme jeho tělo, které je jedna rána. Líbejme jeho hlavu, do hloubi poraněnou dlouhými trny. Líbejme jeho znetvořený a zbitý obličej. Líbejme jeho ruce a nohy, prorazené hřeby, líbejme jeho Srdce, probodené kopím.

Líbejme s láskou a bolestí pravého Beránka Božího, obětovaného na kříži pro naši spásu.

Přitáhnou všechny k sobě. (Jan 12,32)

Celé lidstvo je přitahováno k jeho lásce Spasitele a Vykupitele.

Z něho se rodí nové lidstvo, nesené k plnému společenství života s jeho nebeským Otcem.

Z jeho probodeného Srdce vychází s vodou a krví Boží milosrdenství: odtud se rodí církve a prýští svátosti vaší spásy.

A tak se Boží milosrdenství stává ochranou nevinnosti malých, posílením zdatnosti mladých, posilou v slabosti velkých, útechou v bolesti nebohých, odpuštěním pro rány hříšníků, nadějí ve strachu umírajících, spásou a životem všem.

V Ježíši vyvýšeném ze země pro vás na kříž vidíte *triumf Božího milosrdenství* nad celým lidstvem, které On vykoupil a spasil.

Přitáhnou všechny k sobě. (Jan 12,32)

Jako Matka se podílím na tomto plánu spásy. Proto dnes stojím u svého ukřižovaného Syna, pozoruji ho s hlubokou soustrastí, když je zvedán ze země.

Sdílím všechno jeho utrpení. Cítím na sobě tíhu jeho kříže. Hřeby mi probodávají duši, kopí římského vojáka proniká i do mého mateřského srdce.

Podílím se tak jako Spoluvykupitelka na díle vašeho vykoupení.

Spojuji svou mateřskou bolest se vším utrpením svého Syna, protože jsem byla povolána za Matku Božího milosrdenství.

Proto je vykoupené lidstvo mým Synem svěřeno také mé mateřské lásce.

Ježíš mne dal za pravou Matku celému lidstvu.

Nechte se všichni přitáhnout do kolébky tohoto mého nového a duchovního mateřství.

Vstupte do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

V jeho triumfu, který jsem předpověděla ve Fatimě, uvidíte uskutečnění největšího zázraku Božího milosrdenství ve světě.“

Matka Vykupitele

Bděte se mnou, milovaní synové, v tento den, kdy jsem zůstala sama bez svého Syna.

Jsem Matka Vykupitele.

Jeho poslání je splněno.

Jeho tělo, krutě potupené, ztrýzněné a ukřižované, odpočívá teď ve mém novém hrobě.

Oběť byla přinesena.

Byla obětována oběť nové a věčné smlouvy.

Nové lidstvo, smířené s Bohem, se zrodilo v kolébce nesmírného utrpení.

Naživu zůstala ještě Matka.

Bdím v bolesti, která mě celou zachvacuje a ovíví a já ji neustále obětuji nebeskému Otci, v neustávající modlitbě, v pevné víře, v naději, která se už stává jistotou.

Můj Syn Ježíš, zabítý na kříži a položený v hrobě, se připravuje na zmrtvýchvstání v jasů své božské slávy.

Původce života nemůže zůstat mrtvý.

Nemůže podlehnout temnotě ten, který je Světlem světa.

Nemůže na sobě trvale nést následek hříchu ten, který vás navždy osvobodil z jeho kletého otroctví.

Jsem Matka Vykupitele.

Tento den mé velké bolesti připravuje úsvit největší radosti pro celé lidstvo.

Protože můj Syn, který teď leží bezduchý v hrobě, je váš jediný Spasitel, váš jediný Vykupitel.

Prožijte tedy tento den se mnou, vaší neposkvrněnou a bolestnou Matkou.

Prožijte jej s vírou v jeho Božství.

Prožijte jej v lásce a milosti, kterou vám on daroval.

Prožijte jej v naději na konečné vítězství.

Dnešek je prvním dnem mého nového a všeobecného mateřství. Stala jsem Matkou celého lidstva.

Hrob, který skrývá tělesnou schránku mého Syna, stane se kolébkou vašeho nového zrození.

Vstupte do nového hrobu mého Neposkvrněného Srdce.

To je kolébka, kam chci uložit všechny své děti.

Zde vám pomohu odložit starého člověka hříchu a zla, sobectví a pýchy, špatnosti a nečistoty.

Zde ve vás utvořím nového člověka milosti a dobroty, lásky a pokory, svatosti a čistoty.

Podporujte mou mateřskou činnost, která vás přivádí ke stále dokonalejší podobě s vaším božským bratrem Ježíšem.

Ježíš s radostí pozoruje vonné květy vyrůstající z jeho utrpení a ve vás může sklízet vzácné plody svého vykoupení.

Milovaní synové, prožijte se mnou tento den Bílé soboty.

Mějte účast na mé mateřské bolesti.

Sdílejte mou silnou naději.

Ať vás posiluje má pevná víra.

Ten, který dnes leží v hrobě, připravuje se na své největší vítězství ve chvíli, kdy vyjde z hrobu v lesku své božské slávy.“

Capoliveri (Livorno), 30. března 1997

Neděle Zmrtvýchvstání

Svěddek vzkříšení

„Prožívejte společně se svou nebeskou Matkou hlubokou radost tohoto velikonočního dne.

Kristus žije.

Kristus vstal z mrtvých!

Když se mi Ježíš ve světle svého oslaveného těla zjevil v plném božském jasu a jako Syn se sklonil, aby zacelil každou ránu mé mateřské bolesti, mé srdce se úplně pohroužilo do velikonoční radosti.

Kristus vstal z mrtvých. Kristus žije na věky!

Stala jsem se *první a tichou svědkyní jeho zmrtvýchvstání.*

První svědkyní proto, že Ježíš chtěl především své Matce sdělit novinu této velikonoční radosti.

Jsem také tichou svědkyní, protože úkol zvěstovat světu tento úžasný božský zážitek byl svěřen zbožným ženám a učedníkům.

Jsem svědkyní zmrtvýchvstání.

Mým úkolem je udržovat a rozmnožovat víru v těch, kdo v něho uvěřili.

Dodala jsem nové odvahy tomu, kdo se domníval, že teď už je se vším konec. Žádala jsem zbožné ženy, aby spěchaly ke hrobu, o němž jsem už věděla, že je prázdný. Posílila jsem víru apoštolů, když jsem jim řekla, jak se Ježíš zjevil mně jako první v jasu své božské slávy.

Evangelia o tom nehovořila, protože mým mateřským úkolem je být *tichou svědkyní zmrtvýchvstání.*

Jako jsem byla tichou přítomností u slova, když je hlásal během let své veřejné činnosti, tak jsem také měla být tichou přítomností u slova, které měla nyní hlásat církev.

Matce však byl svěřen radostný úkol svědčit v životě, že můj Syn *Ježíš Kristus vstal z mrtvých a sedí po pravici svého nebeského Otce v nebeské slávě.*

Dnes jsem svědkyní zmrtvýchvstání.

V této době, kdy mnozí popírají nebo zpochybňují historický fakt jeho zmrtvýchvstání, pověřuji vás, moji milí, abyste usilovně hlásali a odvážně svědčili o podivuhodné události *Kristova vzkříšení*.

Kdyby Kristus nevstal z mrtvých, byla by marná vaše víra.

Kdyby Kristus nevstal z mrtvých, bylo by zbytečné hlásání jeho evangelia.

Kdyby Kristus nevstal z mrtvých, nebyl by důvodu věřit ještě v pravdu jeho slova.

Kristus vstal z mrtvých, protože je Bůh.

Kristus vstal z mrtvých, protože to předpověděl.

Kristus vstal z mrtvých a zjevil se v božském jasu své slávy svědkům, které si vyvolil.

Kristus vstal z mrtvých a zjevil se nejprve své Matce.

Pozorovala jsem ho, jasnějšího nad slunce, čistého jako sníh, a jeho božská krása se tak vtiskla do mého života, že od té chvíle jsem začala žít rajským životem už zde dole.

Proto – především ve vašich dnech – vybízím vás všechny, moji milovaní, abyste odvážně zvěštovali jeho smrt, odhodlaně hlásali jeho zmrtvýchvstání a s jistotou čekali na jeho příchod ve slávě.“

Fatima (Portugalsko), 8. května 1997

25. výročí vzniku MKH

Poselství z Fatimy se naplňuje

„S radostí přijímám hold Mariánského kněžského hnutí, který mi vzdáváš v den, který připomíná 25. výročí jeho vzniku.

Nachází se tady na tomtéž místě, před kapličkou Zjevení, kde jsem tvému srdci odhalila velký plán lásky a milosrdenství svého Neposkrvněného Srdce.

Vybrala jsem si tě, mé malé a ubohé dítě, abys byl mým nástrojem tohoto mého plánu.

Tak jsem tě v těchto letech zavedla do všech končin světa a ty jsi s námahami a nesčetným strádáním vícekrát navštívil mnoho národů pěti kontinentů.

Nyní se můj plán začíná naplňovat.

Skrze své Mariánské kněžské hnutí jsem povolala všechny své syny k zasvěcení se mému Neposkrvněnému Srdci.

– *Naplňuje se poselství z Fatimy* a uskutečňuje se všude, díky milosrdnému působení vaší nebeské Maminky.

Žádala jsem v něm zasvěcení mému Neposkrvněnému Srdci jako jistý prostředek k dosažení obrácení srdce a života a přivedení lidstva na cestu k úplnému návratu k Pánu.

Prostřednictvím mého Mariánského kněžského hnutí se toto zasvěcení, které si přeji a o které žádám, koná teď už ve všech částech světa.

Tak jsem si mohla vytvořit celý zástup malých dětí, s nimiž dovrším své největší vítězství.

– *Naplnuje se poselství z Fatimy* v šíření večeradel – nyní na světové úrovni. Žádala jsem vás o tato večeradla, abych vás shromažďovala v modlitbě se mnou a skrze mne.

S velkou radostí přijímám dnes z tvých rukou, můj malý synu, hold: přinášíš mi jej z těch večeradel, která se všude rozšířila mezi kněžími a věřícími, mezi dětmi, mládeží a především v rodinách.

Díky těmto večeradlům můžete dosáhnout milosti obrácení pro mnoho ubohých hříšníků, zvláště těch, kteří Božího milosrdenství nejvíce potřebují.

Těmito večeradly dáváte velkou sílu přimluvě a smíru vaší nebeské Matce, která mnohokrát intervenovala mimořádným způsobem za zkrácení bolestné doby velké očistné zkoušky.

Těmito večeradly prosíte o dar druhých Letnic, které se už přibližují, protože mé Neposkrvnělé Srdce se stalo novým duchovním večeradlem, v němž se uskuteční tento božský zázrak pro církev a pro celé lidstvo.

– *Naplnuje se fatimské poselství* ve vašem úsilí v lásce, modlitbě, jednotě s papežem a církví s ním sjednocenou.

Zde jsem předpověděla a ve vidění ukázala malým dětem, kterým jsem se zjevila, útrapy, protivenství a krvavé zkoušky papežovy.

Tato moje prorocství se splnila především na tomto mém papeži Janu Pavlu II., který je mistrovským dílem formovaným v mém Neposkrvněném Srdci.

Díky vašemu úsilí v lásce a modlitbě jste jeho posilou a útěchou ve chvíli jeho největší oběti.

Díky vaší učenlivosti a poslušnosti stáváte se jeho nejsolidnější pomocí, aby se jeho učitelský úřad všude přijímal, poslouchal a praktikoval.

Díky vaší jednotě s ním jste posílení ve vytrvalosti v pravé víře v době, kterou jsem zde předpověděla: kdy se víra u mnoha mých synů ztrácí vinou bludů, kterým se vyučuje a které se stále více šíří.

Zde jsem dala před 25 lety vzniknout svému Mariánskému kněžskému hnutí: *aby se fatimské poselství, často neuznávané a mnohými odmítané, ve vaší době zcela splnilo.*

Toto splnění je nutné pro vás, moji synové, ohrožení a bití, abyste mohli dosáhnout spásy.

Toto splnění je nutné pro církev, tak raněnou a křižovanou, aby mohla ze své bolestné a krvavé zkoušky vyjít celá krásná, bez poskvrny a vrásek, k podobě své nebeské Matky.

Toto splnění je nutné pro celé lidstvo, aby se mohlo vrátit do náruče svého Otce a poznat nové časy svého plného společenství lásky a života se svým Bohem a Pánem.

Teď je tento můj plán už před naplněním triumfem mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Žehnám ti, můj malý synu, a zároveň mému papeži, biskupům, kněžím, věřícím z mého Hnutí, roztroušeným ve všech končinách světa. Žehnám ti s láskou a radostí.

Žehnám ti s vděčností Matky, které nasloucháš, kterou následuješ, potěšuješ a oslavuješ.“

Marseille (Francie), 18. května 1997

Svatodušní svátky

Ve světle jeho pravdy

„Můj malý synu, pokračuj v této namáhavé cestě po celé Francii a všude zakládej úžasná večeradla s kněžími a věřícími mého Hnutí.

Toto je moje hodina.

Je to hodina, ve které chci shromáždit všechny v duchovním večeradle svého Neposkvrněného Srdce.

Zde se brzy stane zázrak nových Letnic pro církev a pro celé lidstvo.

Duch Svatý podá své dokonalé svědectví.

Toto svědectví Ducha usvědčí svět z hříchu.

– *Ve světle jeho pravdy* pozná celé lidstvo propast, do které se nechalo satanem svrhnout, satanem, který chtěl v lidstvu a skrze lidstvo zopakovat nenávistné gesto svého odporu vůči Bohu a jeho zákonu.

Tak došlo lidstvo k vytvoření civilizace bez Boha, stanovilo si morálku, která se přičí Božímu zákonu, ospravedlnilo každou formu zla a hříchu, nechalo se svést materialismem, nenávistí, násilím a nečistotou.

Božským ohněm Ducha Svatého bude lidstvo úplně očištěno, aby se mohla obnovit zahrada, v níž se Nejsvětější Trojici dostane největší slávy.

Svědectví Ducha Svatého důkladně obnoví církev.

– *Ve světle jeho pravdy* se církev uvidí v celé své lidské ubohosti a bude uzdravena z krize víry. Bude osvobozena z nástrah bludů, které v ní rozšířily hlubokou ránu odpadlictví a nevěry.

Obnovená božským ohněm Ducha Svatého, celá církev bude odleskem slávy svého Pána, stane se opět nevěstou věrnou a čistou, celou krásnou, bez poskvrny a vrásky, k napodobení své nebeské Matky.

Svědectví Ducha Svatého vás přivede k úplnému pochopení pravdy.

– *Ve světle jeho pravdy* se všem ukáže spásonosná síla Ježíšova evangelia, které všude rozšíří svůj božský jas.

A tak lidé budou naslouchat Ježíšovi v jeho slově, budou ho následovat po cestě, kterou jim vytyčil, budou napodobovat jeho život a budou ho oslavovat.

Přišla hodina, kdy všichni budou oslavovat mého Syna Ježíše.

Zázrakem druhých Letnic lidstvo pozná Ježíše Krista jako svého Vykupitele a jako svého jediného Spasitele.

Duch Svatý tedy otevře srdce a duše k přijetí Krista, který se k vám vrátí v lesku své božské slávy.

Tak mé Neposkrvněné Srdce dosáhne konečně svého velkého triumfu.“

Valdragone (San Marino), 24. června 1997

*Duchovní cvičení formou večeradla s 28 biskupy a 300 kněžími MKH
z Evropy, Ameriky, Afriky, Asie a Oceánie*

Ježíš Kristus je jediný Spasitel

„Také letos jste přišli na tuto horu, abyste prožili tyto dni v trvalém večeradle modlitby a bratrství se svou nebeskou Maminkou.

Přišli jste v tak velkém počtu, biskupové a kněží mého hnutí ze všech částí světa!

Dívám se na vás se zalíbením Maminky, které tolik nasloucháte, kterou tolik následujete a oslavujete.

Sjednocuji se s vaší modlitbou, kterou беру do svých rukou, abych ji přenesla před trůn Nejsvětější Boží Trojice.

Pomáhám vám, abyste se milovali jako bratři, aby Ježíš mohl mít radost z pohledu, jak mezi vámi žije jeho nové přikázání.

Způsobím, aby do vašich duší sestoupila nebeská rosa milosti, milosrdenství, posily, radosti a pokoje.

Následujte mě na cestě, která vede k Velkému jubileu po stopách, které vám naznačil můj papež Jan Pavel II.

Nechte se nést v mém Neposkrvněném Srdci k setkání s Ježíšem Kristem, vaším Vykupitelem a jediným Spasitelem.

– *Ježíš Kristus je jediný Spasitel*, protože on je Slovo věčného Otce vtělené v mém panenském lůně, které se zrodilo, vyrostlo a zemřelo na kříži pro vaše vykoupení a pro vaši spásu.

– *Ježíš Kristus je jediný Spasitel*, protože je *Pravda*.

Dokonalý obraz Otce, jeho věčné Slovo, které vám přináší dar věčné pravdy.

Jeho pravda je obsažena v evangeliu.

Milovaní synové, buďte věrnými a pevnými hlasateli evangelia.

Vidíte, jak pravdu obsaženou v evangeliu zatemňuje racionalismus, drásají bludy, které se stále více rozšiřují: tak mnozí se vzdalují od pravé víry.

Žijte do písmene podle evangelia mého Syna.

Hlásejte do písmene evangelium, podle kterého žijete.

Nepřestávejte rozšiřovat světlo evangelia ve světě zahaleném temnotou bludů a odpadlictví.

Buďte apoštoly nové evangelizace ve světě, který zpohanštěl, a to po dvou tisíciletích od prvního hlásání evangelia.

– *Ježíš Kristus je jediný Spasitel, protože je Život.*

V něm je život, protože on je Bůh.

Všichni obdrželi život od něho, protože vám jej získal tím, že se za vás obětoval na kříži.

Život k vám přichází skrze milost, která vám dává podíl na Boží přirozenosti.

Milovaní synové, staňte se služebníky milosti; staňte se nositeli Života.

Proto vás žádám, abyste byli pečliví ve službě svátostmi, které vám Ježíš světil. Buďte především vždy připraveni posloužit svátostí smíření, která je dnes v tak mnoha částech církve zanedbávána.

Buďte služebníky Božího milosrdenství.

Kněží, kteří jste se mi zasvětili, skrze vás sestupuje na všechny moje mateřská něžnost: hleďte ty, kteří se vzdělali, podpírejte slabé, odpouštějte hříšníkům, těšte zarmoucené, přinášejte posilu nemocným, vedte nejisté, chraňte maličké. Vezměte všechny do své kněžské náruče a nestě do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

– *Ježíš Kristus je jediný Spasitel, protože je Cesta.*

On vás v Duchu lásky vede k Otci.

On vás vede po cestě dokonalosti a věčného štěstí.

On pro vás připravuje očekávaný a poslední okamžik setkání s vámi v záři své božské slávy.

Ježíš Kristus je jediná Cesta, která vede k ráji.

Není jiného jména pod nebem, v němž byste mohli nalézt spásu.

Lidstvo kráčí po cestě ke svému setkání s ním, ke kterému dojde, až se Ježíš vrátí ve slávě, aby přinesl na svět své království.

Kráčejte v radostném očekávání jeho slavného příchodu.

Překročte práh naděje a žijte v pokoji, v radosti, v klidu, v důvěře a ve své synovské odevzdanosti.

V těchto dnech večeradla sestoupil Duch Svatý na každého z vás a vložil do vašich srdcí a do vašich duší charisma svých darů.

Duch Svatý vás utvrdil ve vašem povolání a dal vám světlo a sílu, abyste mohli naplnit svou kněžskou službu.

Buďte věrnými hlasateli Pravdy, buďte starostlivými nositeli Života, buďte pro všechny světlem naděje a důvěry.

V těchto dnech jsem zaelila tolik ran; pomazala jsem posilujícím balzámem mnoho trpkostí; utřela jsem mnoho skrytých slz; vnukla jsem dobrou předsevzetí; přetvořila jsem srdce.

Milovaní synové, vyjděte z tohoto večeradla v míru a v radosti. Staňte se nástroji mého pokoje ve všech částech světa.

Jsem stále s vámi. Zjevují se církvi a světu skrze vás.

Skrze vás se naplňuje každý den triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě.

Spolu s vámi, se všemi, kteří jsou svěřeni vaší službě, vám žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Rubbio (Vicenza), 6. srpna 1997

Svátek Proměnění Páně

Král věčné slávy

„Vystupte se mnou na svatou horu milosti a svatosti, abyste byli osvíceni a proměnění slavným světlem mého Syna Ježíše.

On je jednorozený Syn Otce.

On je Slovo věčně rozené Otcem, jedné podstaty s ním, dokonalý obraz a odlesk jeho božského jasu.

On je Král věčné slávy.

Jako se třem apoštolům, Petrovi, Janovi a Jakubovi, proměnil na hoře Tábor, tak se zjeví vám v jasu své božské slávy, vystoupíte-li se mnou na svatou horu pokory a malosti, lásky a čistoty, mlčení a modlitby.

Otec zjevuje svá tajemství pouze dětem a maličkým, naopak je skrývá před velkými a učenými.

Syn odhaluje svůj božský jas vám, malí synové, které utvářím a vedu s mateřskou péčí k vrcholům svatosti.

– *Král věčné slávy.*

Když se Slovo stalo tělem v mém panenském lůně, jeho božský jas se úplně zahallil přijatým lidstvím.

Pohledte na dítě, sotva narozené, položené v jeslích, maličké, všeho potřebné, na chlapce v rytmu lidského rozvoje, na mladíka skloněného nad svou každodenní prací, na muže bolesti, který nese tíži slabosti, odmítnutí ode všech, odsouzení k popravě, bičování, trnovou korunu, ukřižování a smrt na kříži!

Vidíte, jak jeho Božství bylo opravdu poníženo v bolestném rámci jeho lidství.

Já jsem však neustálým heroickým aktem víry uctívala ve svém Synu Ježíši svého Boha a v duši jsem o něm rozjímala v jasu jeho Božství.

– *Král věčné slávy.*

Právě ve chvíli zmrtvýchvstání se jeho Božství projevuje v celém svém lesku a přijímá do sebe i jeho lidství. Ve zmrtvýchvstalém Kristu se jeho lidství zbožšťuje, protože jeho tělo je už oslavené, jak se zjevilo třem apoštolům na hoře Tábor.

„A byl proměněn před jejich očima: jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý.“ (Mt 17,2)

V ráji sedí nyní Ježíš po pravici Otce, v záři svého Božství.

Dnes se máte více dívat na věčnou slávu Ježíše Krista.

Mnozí pochybují o jeho božské přirozenosti. Zpochybňují jeho slovo. Popírají historický fakt jeho zmrtvýchvstání.

Milovaní synové, hlásejte odvážně všem Božství mého Syna Ježíše. Nechte se obestřít jasem jeho Pravdy. Připomínejte jeho smrt, vyhlášte jeho zmrtvýchvstání v očekávání jeho příchodu ve slávě.

– *Král věčné slávy.*

Až se Ježíš vrátí ve své božské slávě a zjeví se všemu lidstvu, každý bude povolán zažít tutéž zkušenost, jako ji zažili Petr, Jakub a Jan na hoře Tábor.

Ježíš se totiž zjeví ve svém lesku a jeho lidství bude zcela proměněno oslnivým světlem jeho Božství.

Takže celý vesmír prohlásí Ježíše Krista za Božího Syna, za dokonalý obraz Otce, za Slovo učiněné člověkem, za jediného Spasitele, skrze něhož je všechno stvořeno a jenž má moc všechno si podřídit.

Ježíš nastolí své slavné království ve světě a bude to království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a pokoje.

Milovaní synové, žijte v radostném očekávání jeho slavného návratu.

Proto vás vyzývám: pojdte se mnou cestou dětství a pokory.

Tak vám Otec vyjeví tajemství svého Syna; Duch Svatý vás dovede k pochopení celé pravdy; Ježíš Kristus se vám zjeví v lesku své Božské Osoby, aby se mu všichni klaněli, milovali jej a oslavovali jako *Krále věčné slávy*.“

Dongo (Como), 15. srpna 1997

Nanebevzetí Panny Marie

Královna září po tvé pravici

„Milovaní synové, pohleďte dnes s důvěrou a pevnou nadějí na svou nebeskou Matku, vzatou do slávy ráje s duší i tělem.

Všechny zástupy nebeských duchů se sklánějí v hluboké úctě před svou Královnou, když jsem byla vzata do nejvyššího nebe a postavena po pravici svého Syna Ježíše.

A ráj líbeznými harmoniemi světél a zpěvů, jež nikdo na zemi nemůže slyšet, mě velebí a volá: Královna září, Pane, po tvé pravici.

Královna září po tvé pravici.

Po pravici se posazuje osoba, která je hodna nejvyšší pocty.

Když můj Syn Ježíš po svém odsouzení k smrti, aby pro nás dosáhl věčného vykoupení, vstane z mrtvých v jasu své božské slávy a vystoupí na nebesa, nebeský Otec ho posadí po své pravici.

Po Otcově pravici, protože jemu se vzdává pocta, která přísluší pouze jemu, jako jeho jednorozenému Synu.

Po Otcově pravici, protože když dokončil dílo vykoupení, přivedl celé lidstvo zotročené hříchem k plnému společenství života s Bohem.

Po Otcově pravici, protože Ježíš je jediný vítěz nad Zloduchem, hříchem, zlem a smrtí.

Po Otcově pravici, protože skrze něho byl stvořen vesmír a pouze jemu je dána moc podrobit si všechno po porážce a zničení svých nepřátel.

„Výrok Hospodinův mému Pánu: Zasedni po mé pravici, já ti položím tvé nepřátele za podnoží k nohám.“ (Ž 110)

Nebeský Otec má Ježíše Krista po své pravici, přisuzuje mu tím nejvyšší poctu, která patří jeho jednoroznému Synu, vtělenému Slovu, Vykupiteli, jedinému Spasiteli a Králi všehomíra.

Královna září po tvé pravici.

Když jsem byla vzata do nebeské slávy, dostalo se mi místa po pravici mého Syna.

Ježíš tím přiznává největší poctu, která mi náleží jakožto jeho panenské Matce, důvěrně spojené s ním v díle vykoupění, zúčastněné na všech jeho bolestech a nyní povolané podílet se na jeho božské moci ve slávě.

Po Synově pravici, protože svým ANO jsem souhlasila, aby přijal svou lidskou přirozenost v mém nejčistším lůně.

Po Synově pravici, protože jsem stála po jeho boku v každém okamžiku jeho existence a pila spolu s ním kalich mnoha hořkostí.

Po Synově pravici, protože pod křížem jsem se svou neposkvrněnou a mateřskou bolestí stala opravdovou Spoluvykupitelkou, obětující svého Syna Ježíše Otci jako cenu za vaše vykoupění.

Po Synově pravici, protože v něm a skrze něho jsem zvítězila nad Zloduchem, nad hříchem a smrtí, jež vstoupila do světa jako trest za hřích prarodičů.

Po Synově pravici, protože nyní se podílím na jeho božské moci podrobit všechno jemu.

Po Synově pravici, abych blízko něho mohla plnit svou duchovní funkci Matky církve a celého lidstva.

Po Synově pravici prosím za vás, přimlouvám se ve váš prospěch, stojím při vás a pomáhám vám v hrozném zápase proti satanovi a všem zlým duchům, proti zlu a hříchu, aby Kristus jednou mohl zvítězit nad mocí, kterou má ještě smrt nad vámi.

A tak na konci světa, až vás Ježíš vzbudí ke svému poslednímu a všeobecnému soudu, i vy, moji synové, můžete vstoupit vzhůru na nebesa a dostanete místo po pravici Syna a vaší nebeské Matky, abyste s nimi prožívali navždy dokonalou a věčnou blaženost.“

Milán, 8. září 1997

Narození Panny Marie

Okolo mé kolébky

„Milovaní synové, slavte s láskou a důvěrou svátek mého narození a připojte se k radosti celé církve, která se shromažďuje v aktu hluboké úcty okolo kolébky, do níž jsem byla po svém narození položena.“

Nechte se přitáhnout mou líbeznou nebeskou vůní.

– *Okolo mé kolébky* se s jásotem shromažďuje celé nebe, protože Nejsvětější Trojici se dostává největší slávy.

Nebeský Otec s potěšením shlíží na veledílo své lásky, které stanovil od věčnosti v plánu své božské Moudrosti.

Slovo se těší z toho, že může vidět stvoření, které si samo připravilo za Matku pro své zrození v čase.

Duch Svatý jása, protože mne zcela naplnil jako svůj svatý a neporušený chrám ke svému božskému záměru.

– *Okolo mé kolébky* se shromažďují všichni nebeští duchové, protože v malém, sotva narozeném děvčátku vidí tu, která je určena stát se jejich Královnou.

– *Okolo mé kolébky* se dnes shromažďujete vy všichni, moji synové, které jsem povolala k zasvěcení se mému Neposkrvněnému Srdci, abyste tvořili část mého vítězného šiku.

Učte se ode mne být maličci.

Nechte se mnou utvářet, abyste se stali služebníky.

Vstupte do této mé kolébky, abyste se mnou zakusili, jak je krásné a líbezné být maličký a pokorný.

Všichni dnes musíte kráčet cestou malých duší.

Satan je na vrcholu své velké moci a cítí se jist svým vítězstvím.

Přemožen může být pouze pokorou a nepatrností dětí zasvěcených mému Neposkrvněnému Srdci.

Proto vás vedu cestou pokory, nepatrnosti, prostoty, nevinnosti, důvěry a vaší velké synovské odevzdanosti.

– *U mé kolébky*, do které vás všechny dnes pokládám, Ježíš zakouší velkou radost, když cítí, že jej posloucháte, milujete a následujete.

On ví, že pouze maličci s čistým srdcem dovedou naslouchat učenlivě jeho slovu a uvádět je ve skutek.

On shromažďuje ve vzácné zahradě své božské Lásky pokorné, chudé, prosté a slabé.

Vidí, že jej stále věrně následují mé malé děti, chudé v duchu a v hmotných statcích, a z nich si vytváří své učedníky, kteří i dnes s ním zůstanou až do konce.

– *Okolo mé kolébky* se dnes zrcadlí jasné paprsky důvěry a bezpečné naděje, které ozařují bolestné dny, jež prožíváte, a dávají vám mateřskou posilu v souženích a velkých utrpeních těchto posledních časů.

Nechte se obklopit mým světlem. Přijímejte s láskou a učenlivostí slova, která vám říkám, protože jimi vás povedu cestou dobra a svatosti.

Vy mne utěšujete a oslavujete, protože v odpovědi, kterou jste mi všude dali, vidím blízké svítání nových časů pro církev pro celé lidstvo.“

Milosrdná Láska

„Milovaní synové, vstupte do duchovního večeradla mého Neposkvrněného Srdce, abych vám umožnila vniknout do božského tajemství milosrdné Lásky mého Syna Ježíše.

– *Ježíš je milosrdná Láska*, protože v něm se odráží božské milosrdenství Otce, který tak miloval svět, že poslal k jeho spáse svého jednorozenného Syna.

V Ježíšovi se Otcovo milosrdenství zosobňuje a realizuje v plánu vykoupení.

Skrze něho sesílá Otec své odpuštění na lidstvo hříchem vzdálené a přivádí je k plnému společenství lásky a života se svým Stvořitelem a Pánem.

– *Ježíš je milosrdná Láska*, protože tím, že se stal člověkem, nese na sobě křehkost, slabost a útrapy celého lidstva.

Jako dítě nese ve svém srdci nářky a vzdechy všech dětí světa. Jako mladík prožívá osud a nesnáze mládí, velmi křehkého a vystaveného prudkému víchru utrpení. Když dosáhne dospělosti, nese ve své Božské Osobě problémy, úzkosti a bolesti všech.

Sklání se nad chudými a hlásá jim evangelium spásy. Vyhlašuje svobodu uvězněným, pozvedá opuštěné, odpouští hříšníkům, uzdravuje nemocné, utěšuje sklíčené a vyhání satana z posedlých.

– *Ježíš je milosrdná Láska*, protože je tichý a pokorný srdcem.

Nechte se přitáhnout jeho tichostí.

Vidíte, jak je něžný, citlivý a soucitný ke všem. Od svých nepřátel se nechá popovlně a klidně vést jako beránek vedený ke krvavé oběti.

Nechte se ovládnout jeho pokorou.

První se stává posledním. Učitel se stává učedníkem. Pán se dává do služby všem.

Plnost jeho Božství je v něm skryta pod lidskou rouškou pokory.

Učte se ode mne, který jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pokoj pro své duše.

– *Ježíš je milosrdná Láska*, protože chce všechny přitáhnout do planoucí výhně své božské Lásky.

Nechte se jím přitáhnout!

Neodpírejte jeho výzvam!

Pojďte se mnou cestou jeho božské lásky.

Milovaní synové, učíte i vy milou zkušenost s láskou k Ježíši.

Dnes slavíte liturgickou památku svaté Terezie od Dítěte Ježíše, která připadá na sté výročí jejího narození pro nebe.

Dnes ji vám všem dávám za vaši malou sestru. Ona je zasvěcenou obětí Ježíšové milosrdné Lásky. Celá se nechala strávit planoucím ohněm jeho božské lásky. Následujte ji po její malé cestě.

Staňte se i vy maličkými, prostými, pokornými, tichými a mírnými.
Staňte se všichni dětmi cestou duchovního dětství, kterou vám ona vytyčila.
Nabídněte se i vy jako oběti milosrdné Lásce Ježíšové, aby se skrze vás mohl brzy ve světě projevit velký zázrak Božího milosrdenství.“

Sale (Alexandria), 21. listopadu 1997

Uvedení Panny Marie do chrámu

Shodní s Ježíšem ukřižovaným

„Milovaní synové, nechte se přivést do nebeského chrámu mého Neposkrvněného Srdce, abych vás mohla stále více přizpůsobovat svému Synu Ježíši.

Váš kněžský život musí být zcela shodný s životem Ježíšovým.

On chce ve vás žít až ke své plnosti.

Musíte se stát jeho slovem, žitým a hlásaným všem odvážně a věrně, aby světlo evangelia mohlo osvěcovat hustou temnotu, která zahluje zemi.

Jeho milosrdná láska se chce projevit a přitáhnout do planoucí výhně jeho božské lásky všechny duše, zvláště ty nejpotřebnější, ztracené, které vězí v otroctví zla a hříchu.

Ježíš koná zázraky Božího milosrdenství především prostřednictvím vašeho kněžského utrpení.

Proto přišel okamžik, kdy vás chci všechny učinit shodnými s Ježíšem ukřižovaným.

– *Shodní s Ježíšem ukřižovaným* ve vaší každodenní kněžské službě.

Přišla doba, kdy vy, moji milovaní synové, musíte vypít do dna hořký kalich, který vám připravil nebeský Otec.

Přibývají vnitřní utrpení, způsobená samými vašimi limity, lidskou bídou, životním pocitem tíže vaší velké slabosti.

Rostou rovněž vnitřní bolesti, zaviněné nepochopením a opomíjením, kterým býváte často vystaveni.

Žádám vás, abyste i vy vychutnali trpkou hodinu Getseman.

– *Shodní s Ježíšem ukřižovaným* především ve vašich četných vnějších útrapách. Potřebuji vaše kněžské utrpení.

Také pro každého z vás jsem připravila chvíle vašeho osobního ukřižování.

Proto, můj malý synu, jsem po tobě chtěla mnoho utrpení, souvisejícího s bolestivou operací srdce, které ses musel podrobit.

Obětoval jsi mi všechno s ochotou a synovskou odevzdaností, a to velmi podpořilo záměr mého Neposkrvněného Srdce.

Především fyzickými útrapami, které učenlivě a s láskou snášíte, vás uvádím ve shodu se svým ukřižovaným Synem a jsem u vás se stejnou mateřskou péčí, se kterou jsem byla nablízku Ježíšovi v krvavých chvílích jeho utrpení a oběti na kříži.

– *Shodní s Ježíšem ukřižovaným*, milovaní synové, právě teď, když se blížíte ke splnění mého plánu, pro nějž jsem vás léta formovala a pěstovala s mateřskou péčí a žárlivostí.

Odvahu! Dejte se znovu na cestu s důvěrou a nadějí.

Blížíte se k okamžikům milosti, kdy uvidíte plynout na svět proudy Božího milosrdenství.

Svět bude očištěn tímto božským ohněm lásky a bude zcela obnoven, aby Ježíš mohl nastolit mezi vámi království svatosti a milosti, spravedlnosti, lásky a pokoje.

Proto vás žádám, abyste každodenně podporovali mou mateřskou činnost, která vás chce stále více činit *shodnými s Ježíšem ukřižovaným*.“

Vacallo (Švýcarsko), 8. prosince 1997

Svátek Neposkvrněného Početí

Otevřete brány Kristu

„Pozorujte dnes nebeský jas vaší Neposkvrněné Maminky a nechte se všichni přitahovat vlnami mé líbezné vůně.

Jsem Neposkvrněné Početí.

Jsem všechna krásná: tota pulchra.

Jsem živým svatostánkem Nejsvětější Trojice. Otec je v něm neustále oslavován, Syn dokonale milován a Duch Svatý jej zcela naplňuje.

Jsem branou, která se otvírá k vaší spáse.

Mou mateřskou úlohou je připravit vás na přijetí mého Syna, který přichází.

– *Otevřete brány Kristu*.

Ježíš přišel mezi vás v den svého pozemského zrození skrze mne, svou panen-skou Matku, aby se stal vaším Spasitelem a jediným vaším Vykupitelem.

Rozjímajte o něm s čistým srdcem a laskavým pohledem v okamžiku, kdy se ze mne rodí, kdy je položen do jeslí, kdy cítí drsnost chladu a mráz světa, který ho ignoruje a odmítá.

Toto malé plačící dítě je Bůh s námi, je Vykupitel světa, je to jediný Spasitel.

Bez něho není pro člověka možné dojít spásy.

– *Otevřete brány Kristu*.

Otevřete brány své mysli k pokornému a učenlivému přijetí jeho božského slova.

V hluboké temnotě, která zahluje mysl lidstva tonoucího v bludech, pouze jeho slovo vám přináší světlo Pravdy.

Nechte zazářit ve světě jeho evangelium.

Splňte úlohu nové evangelizace, která vám byla svěřena.

Ještě dnes zaneste jeho slovo chudákům, hříšníkům, nemocným, vězněným, aby mohli všichni kráčet ve světlo Pravdy.

– *Otevřete brány Kristu*.

Otevřete brány své duše, abyste ho přijali hodným způsobem ve chvíli, kdy se s vámi spojuje pod eucharistickými způsoby.

Ten, kterého přijímáte při sv. přijímání, je Ježíš ve své Božské Osobě, se svým oslaveným tělem a svým Božstvím.

Musíte mu připravit ve svých duších důstojný příbytek.

Proto vás vyzývám, abyste prchali před hříchem, ale žili neustále v milosti a lásce Boží.

Kdyby se vám někdy stalo a upadli jste do smrtelného hříchu, je nutná svátostná zpověď dříve, než přistoupíte k eucharistickému přijímání.

Dnes moje Srdce krvácí, když vidím, jak se stále více rozmáhají svatokrádežná přijímání, protože mnozí, kteří přistupují k přijetí eucharistického Ježíše, jsou ve stavu smrtelného hříchu, bez zpovědi.

Ať jsou proto vaše duše naplněny milostí a svatostí, abyste tak hodným způsobem přijali Ježíše, když se vám dává ve svátosti své lásky.

– *Otevřete brány Kristu.*

Otevřete brány svého srdce, abyste jej mohli přijmout se silou své lásky.

Ježíš vás vede k dokonalosti lásky.

On miluje ve vás, skrze vás se jeho láska rozlévá na všechny. On chce milovat každého člověka, kterého potkáte na své cestě. Skrze vás se jeho božská láska rozšiřuje a vy se stáváte nástroji triumfu jeho milosrdné lásky.

– *Otevřete brány Kristu.*

Otevřete Kristu brány svého života, až se vrátí v jasu své slávy.

Křesťanský život musí být neustále zaměřen na toto očekávání.

Proto vás vyzývám žít v důvěře a silné naději. Nechte se dovést do náruče svého nebeského Otce se synovskou odevzdaností.

Tedy každý den této bolestné doby prožijte v pohodě a radosti.

Protože utrpení tohoto času nejsou srovnatelná se slávou, která vás čeká, až se Kristus zjeví a vy ho uvidíte tak, jak je, v záblesku jeho božského jasu.“

Dongo (Como), 24. prosince 1997

Svatá noc

Vstupte se mnou

„Vstupte se mnou, milovaní synové, do jeskyně, kde se v této Svaté noci rodí mé božské Dítě.

Ať vás neznepokojuje její zpuštění. Ať vás neděsí její chudoba. Ať vás nermoutí její samota.

Je sladkou ochranou před naší únavou. Je to bezpečné útočiště v našem putování. Je to kolébka určená nebeským Otcem pro lidské zrození jeho jednorozenného Syna.

Vstupte se mnou do jeskyně v tichosti a hlubokém klanění.

Věčné Slovo Otcovo se rodí do svého lidského bytí; je položeno do jeslí; je opěvováno anděly, uctíváno pastýři. Já, jeho panenská Matka, spolu se svým přecitlivějším snoubencem Josefem o ně pečujeme a milujeme ho.

Pochopte, milovaní synové, jak Bůh miloval svět, že mu dal samého svého Syna.

Rozjímejte s úžasem o jeslích: Syn Boží zvolil narodit se v chudobě, pokoře, samotě, v bolesti a pláči.

Pociťujte se mnou vroucí přání zahrnout jej vroucí vděčností: zahřejte jej polibkem své kněžské lásky; darujte mu bělostný šat svých ctností; utírejte mu slzy vzácnou rouškou svých obětí; klaněte se mu spolu s pastýři čistotou své modlitby; tiskněte ho k srdci jako svůj jediný a největší poklad.

Vstupte se mnou do této tmavé jeskyně, chcete-li sdílet jas jeho božského pobytu.

Vstupte se mnou do plnosti časů.

Tato Svatá noc směřuje čas k jeho plnosti.

Čas byl Bohem stanoven, aby připravil lidské narození Syna.

Od Adama k Noemovi; od Abraháma k Davidovi; od patriarchů k prorokům čas je poznamenán dlouhým vřelým očekáváním jeho příchodu.

O této Svaté noci se naplňuje čas prvního adventu.

Protože se vám narodí Dítě, Emmanuel, Bůh s vámi.

Sám Boží Syn sdílí lidskou slabost, která se projevuje zvláštním způsobem při jeho narození, při jeho růstu, při jeho dospívání, při jeho mládí.

Nese tíhu všech bolestí a nabízí se jako tichý beránek ke kruté oběti pro vaše vykoupení a vaši spásu.

Lidstvo je vykoupeno; člověk je spasen; čas dosahuje svého vrcholu, když zaznamenává vzácný okamžik všeobecného vykoupení.

Touto nocí začíná pro lidstvo nová cesta, osvětlená nadějí a očekáváním jeho slavného druhého příchodu.

Vstupte se mnou do plnosti časů, jež nastane, až se Ježíš vrátí v jasu své božské slávy.

Tento jeho první příchod nabývá plného významu pouze v jeho druhém příchodu.

Tato Svatá noc je určena pro zářivý den bez západu.

Mé Božské Dítě, které nyní pozorujete v jeslích, jak pláče a chvěje se zimou, se jednoho dne vrátí v moci své božské slávy a dovede čas i dějiny do jejich plnosti.

Čas i dějiny dojdou svého naplnění, až svou božskou a slavnou přítomností obnoví všechny věci.

Prožíváte tajemství tohoto druhého adventu, který vás připravuje na přijetí Ježíše, až se k vám vrátí v nebeských oblacích.

Teprve tehdy se naplní druhý advent, který už prožíváte.

Tehdy čas dojde k svému naplnění.

Tehdy Neposkvrněné Srdce vaší nebeské Matky dosáhne svého triumfu v konečném a slavném triumfu jejího Syna Ježíše.

Vstupte se mnou do plnosti časů a připravujte se na prožívání Velkého jubilea, na něž vás připravuje můj papež, aby na svět sestoupilo nevýslovné světlo Božské Nejsvětější Trojice.

Milán, 31. prosince 1997

Poslední noc roku

Všechno vám bylo odhaleno

„Milovaní synové, v tichu a modlitbě prožívejte se mnou poslední hodiny roku, který už končí.

Nenechte je uběhnout v rozptýlení a zábavách, jako to dělá mnoho mých synů.

Tento rok byl obzvláště důležitý pro můj plán. Nyní vstupujete do mých časů.

Proto jsem vám ukázala zářivou cestu, po které se máte všichni ubírat, abyste žili zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, které jste mi vykonali.

Všechno vám už bylo odhaleno.

– *Všechno vám bylo odhaleno:* můj plán vám byl prorocky oznámen ve Fatimě a v těchto letech jsem jej realizovala skrze své Mariánské kněžské hnutí.

Byl vám odhalen *ve své pozvolné přípravě*.

Toto vaše století, které už končí, bylo ve znamení velké moci, které se dostalo mému Protivníkovi.

Tak bylo lidstvo svedeno bludem ateismu teoretického i praktického; na místo Boha byly nastoleny modly, které všichni uctívají: požitek, peníze, radovánky, moc, pýcha a nečistota.

Skutečně se satanu podařilo pohárem rozkoše svést všechny národy světa.

Způsobil, že na místo lásky nastoupila závist; na místo společenství nastoupilo rozdělení; místo spravedlnosti samá nespravedlnost; místo míru neustálá válka.

Vskutku toto století proběhlo celé ve znamení krutých a krvavých válek, které způsobily miliony nevinných obětí.

A tak Nejsvětější Trojice stanovila, aby se vaše století postavilo pod znamení mé mocné mateřské a mimořádné přítomnosti.

Tak jsem ve Fatimě naznačila cestu, po které mělo lidstvo jít při svém návratu k Pánu: cestu obrácení, modlitby a pokání.

A nabídla jsem vám za bezpečné útočiště své Neposkvrněné Srdce.

– *Všechno vám bylo odhaleno:* můj plán vám byl odkryt též *svým bolestným usku-tečňováním*.

Lidstvo upadlo do satanovy zvůle a do jeho velké moci, vykonávané satanskými a zednářskými silami; moje církev byla zatemněna dýmem, který do ní pronikl.

Bludy se vyučují a propagují, u mnohých ničí pravou víru v Krista a jeho evangelium; svatý Zákon Boží se porušuje otevřeně; hřích se páchá a často je osprave-

dlňován, a tak se ztrácí světlo milosti a Boží přítomnosti; jednota je narušována silnou vzpourou vůči učitelskému úřadu, především vůči papeži, a stále víc se rozšiřuje rána bolestných rozkolů.

Abych poskytl církvi, která v současné době trpí a je křížována, pomoc a bezpečné útočiště, dala jsem vzniknout Mariánskému kněžskému hnutí a rozšířila je po celém světě prostřednictvím této mé knihy, jež vám naznačuje cestu, po níž se musíte vydat k rozšíření mého Světa.

Touto knihou vás učím žít v zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci s prostotou dětí, v duchu pokory, chudoby, důvěry a synovské odevzdanosti.

Už je tomu 25 let, co vás vedu slovy, která diktuji srdci tohoto mého malého syna; jeho jsem si vyvolila za nástroj k provádění mého mateřského plánu.

V těchto letech jsem ho sama mnohokrát poslala do všech končin světa a on se nechal vést učenlivě, malý a nesmělý, ale mně zcela oddaný, jako dítě v náručí své Matky.

Teď už všechno, co jsem vám měla říci, vám bylo řečeno, protože *všechno vám bylo odhaleno*.

A tak této noci končí veřejná poselství, která jsem vám po 25 let dávala: teď o nich musíte rozjímát, žít je a uvádět do praxe. Slova, která jsem vám sesílala ze svého Neposkvrněného Srdce jako kapky nebeské rosy na poušť vašeho života tak ohrožovaného, přinesou ovoce milosti a svatosti.

Od nynějška se budu projevovat prostřednictvím slov, osoby a jednání tohoto mého malého syna, kterého jsem vybrala, aby byl vaším rádcem, a kterého nyní vedu k bolestnému vyvrcholení jeho poslání.

– *Všechno vám bylo odhaleno*: můj plán vám byl předpověděn především *svým podivuhodným a vítězným splněním*.

Oznámila jsem vám triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě. *Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí*.

To nastane v největším triumfu Ježíše, který ve světě nastolí své slavné království lásky, spravedlnosti a pokoje a obnoví všechny věci.

Otevřete srdce naději.

Otevřete dokořán brány Kristu, který k vám přichází ve slávě.

Žijte v toužebném očekávání hodiny tohoto druhého příchodu.

Staňte se nebojácnými hlasateli tohoto jeho triumfu, protože vy, malé děti mně zasvěcené, které žijete v mém duchu, jste apoštoly těchto posledních časů.

Žijte jako věrní učedníci Ježíšovi v přezírání světa i sebe, v chudobě, pokoře, tihosti, v modlitbě, v umrtvování, v lásce a spojení s Bohem, i když si vás svět neváží a vámi pohrdá.

Nastala chvíle vyjít ze svého úkrytu a osvěcovat zemi.

Projevujte se všem jako moji synové, protože já jsem stále s vámi.

Víra ať je světlem, která vás v těchto dnech temnoty osvětluje, a ať vás stravuje je-nom horlivost pro čest a slávu mého Syna Ježíše.

Bojujte, synové Světla, protože hodina mé bitvy už udeřila.

V kruté zimě vy jste drahokamy, které vycházejí z mého Neposkvrněného Srdce a které rozvěšuji na větve církve, aby vám řekly, že právě nastává její nejkrásnější jaro.

Budou to pro ni druhé Letnice.

Proto vás vyzývám, abyste ve večerech často opakovali modlitbu, kterou jsem vám uložila:

– Přijď, Duchu Svatý, přijď na mocnou přímluvu Neposkvrněného Srdce Panny Marie, své milované nevěsty.

S láskou Maminky, které jste v těchto letech tak naslouchali, kterou jste následovali a oslavovali, vám všem žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

ÚKON ZASVĚCENÍ NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE

pro kněze Mariánského kněžského hnutí

Panno Maria Fatimská, Matko milosrdenství, Královno nebe a země, Útočiště hříšníků, my, kteří patříme k Mariánskému kněžskému hnutí a jsme povoláni tvořit šik tvých kněží, zasvěcujeme se dnes zcela zvláštním způsobem tvému Neposkvrněnému Srdci.

Tímto úkonem zasvěcení chceme s tebou a skrze tebe plnit všechny závazky, které jsme přijali svým zasvěcením křestním a kněžským.

Zavazujeme se také uskutečňovat ono vnitřní obrácení, které nás oprostí od každé lidské přichylnosti k sobě samým, ke kariéře, k pohodlí, k laciným kompromisům se světem, abychom byli jako ty ochotni plnit jediné vůli Boží. Svěřujeme své kněžství tobě, Matko nejsladší a milosrdná, abys s ním disponovala podle svých plánů spásy v této rozhodující hodině, která těžce doléhá na svět, a zavazujeme se prožívat své kněžství podle tvých přání, zvláště v novém duchu modlitby a pokání, v horlivém slavení Eucharistie a liturgie hodin, v každodenní modlitbě růžence, obětováním mše sv. ke tvé cti každou první sobotu v měsíci a zbožným a prostým způsobem života, aby byl dobrým příkladem pro všechny.

Také ti slibujeme dokonalou věrnost evangeliu, které budeme hlásat neporušeně a statečně až k prolití krve, bude-li to třeba. Slibujeme též věrnost církvi, pro její službu jsme byli vysvěceni.

Především chceme být spojeni se Sv. otcem a s hierarchií vytrvalým souhlasem se všemi jeho směrnicemi, a tak chceme postavit hráz pokračujícímu odboji proti učitelskému úřadu církve, neboť tento odboj ohrožuje samotné základy církve.

Pod tvou mateřskou ochranou chceme být apoštoly této dnes tak nutné jednoty s papežem v modlitbě a lásce a vyprošujeme pro něho od tebe zvláštní ochranu. Konečně ti slibujeme věst věřící, svěřené naší péči, k obnovené oddanosti k tobě. Jsme si vědomi, že ateismus způsobil u velkého počtu věřících ztroskotání ve víře a že se znesvěcení dostalo do svatého Božího chrámu a neušetřilo ani mnoha našich kněžských bratří, že se stále více šíří ve světě zlo a hřích. A proto se odvažujeme s důvěrou pozvednout oči k tobě, Matko Ježíšova a milosrdná a mocná Matko naše, a ještě dnes prosit a očekávat od tebe spásu pro všechny tvoje děti, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria!

ÚKON ZASVĚCENÍ NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE

pro řeholní osoby a laiky,
spolupracovníky Mariánského kněžského hnutí

Panno Maria Fatimská, Matko milosrdenství, Královno nebe a země, Útočiště hříšníků, připojujeme se k Mariánskému kněžskému hnutí a zasvěcujeme se zcela zvláštním způsobem tvému Neposkvrněnému Srdci.

Tímto úkonem zasvěcení chceme s tebou a skrze tebe plnit všechny závazky, které jsme přijali svým křestním zasvěcením.

Zavazujeme se také usilovat o vnitřní obrácení, velmi požadované evangeliem, které nás oprostí od každé náklonnosti k sobě samým a k laciným kompromisům se světem, abychom byli jako ty ochotni stále plnit jediné vůli Otce.

Nejsladší a milosrdná Matko, svěřujeme ti svou bytost a své křesťanské povolání: disponuj s ním podle svých plánů spásy v této rozhodující hodině, tak tíživě doléhající na svět. Chceme žít své povolání podle tvých přání, zvláště v obnoveném duchu modlitby a pokání, v horlivé účasti na slavení Eucharistie a na apoštolátu, každodenní modlitbou růžence a prostým způsobem života ve shodě s evangeliem, abychom tak dávali dobrý příklad v zachovávání Božího zákona a v praktikování křesťanských ctností, zvláště čistoty.

Slibujeme ti také, že budeme spojeni se Sv. otcem, s hierarchií a s našimi kněžími, aby se tak postavila hráz pokračujícímu odboji proti učitelskému úřadu církve, neboť tento odboj ohrožuje základy církve.

Pod tvou ochranou chceme být apoštoly této tak potřebné jednoty s papežem v modlitbě a lásce a vyprošujeme pro něho od tebe zvláštní ochranu.

Konečně ti slibujeme, že budeme duše, se kterými přijdeme do styku, pokud je to možné, přivádět k obnovené oddanosti tobě.

Jsmo si vědomi, že ateismus způsobil u velkého počtu věřících ztroskotání ve víře, že se znesvěcení dostalo do svatého chrámu Božího, že zlo a hřích se stále více šíří, a proto se odvažujeme, Matko Ježíšova a milosrdná a mocná Matko naše, s důvěrou pozvednout oči k tobě a ještě dnes prosit a očekávat od tebe spásu pro všechny ny tvoje děti, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria!

ÚKON ZASVĚCENÍ NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE

pro mládež

*Fatimská Panno,
moje vroucně milovaná Matko,
připojuji se ke kruhu spolupracovníků
Mariánského kněžského hnutí
a zasvěcuji se dnes – zcela zvláštním způsobem –
tvému NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI.*

*Tímto svým slavným úkonem
věnuji ti celý svůj život,
své srdce, svou duši, své tělo,
zvláště toto údobí svého mládí,
které právě prožívám.*

*VEĎ MĚ po cestě, kterou nám ukázal Ježíš:
po cestě lásky, dobroty a svatosti.*

*POMÁHEJ MI, abych se vystříhal hříchu, zla
a egoismu a abych odrážel pokušení
k násilí, k nečistotě a k drogám.*

*SLIBUJI TI, že se budu často zpovídat
a přijímat do svého srdce Ježíše
jako duchovní pokrm pro svůj život,
že budu zachovávat Boží přikázání,
že půjdu po cestě lásky a čistoty
a každý den se pomodlím růženec.*

*Chci být svědkem jednoty svou velkou láskou
k papeži, k biskupovi a našim kněžím.*

*Miluji tě, moje nejsladší Matko,
a nabízím ti své mládí
pro vítězství tvého NEPOSKVRNĚNÉHO SRDCE ve světě.*

PAPEŽ JAN PAVEL II. SLOŽIL A OSOBNĚ PRONESL TENTO AKT DŮVĚRYPLNÉHO ZASVĚCENÍ PANNĚ MARII

na náměstí sv. Petra o slavnosti Zvěstování L. P. 1984

1. „*Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko!*“

Slovy této antifony, kterou se po staletí modlí církev Kristova, obracíme se dnes k tobě, Matko, v jubilejním roce vykoupení.

Jsmo spojeni se všemi pastýři církve, ve zvláštním svazku tvoříme jedno tělo a jedno společenství, jako z vůle Kristovy apoštolové tvořili jedno tělo a jedno společenství s Petrem.

V této jednotě pronášíme slova tohoto aktu zasvěcení, do něhož toužíme ještě znovu uzavřít naděje a úzkost církve o současný svět.

Před čtyřiceti lety a potom znovu po deseti letech tvůj služebník papež Pius XII. tváří v tvář bolestným zkušenostem lidské rodiny *svěřil a zasvětil tvému Neposkvrněnému Srdci* celý svět a zvláště ty národy, které pro svou zvláštní situaci byly předmětem tvé lásky a tvé starostlivosti.

Tento svět lidí a národů máme před očima i dnes: svět druhého tisíciletí, které pomalu končí, svět současný, náš svět.

Církev, pamětlivá slov Pána „Jděte... a učte všechny národy... Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“ (Mt 28,18-20), oživila na II. vatikánském koncilu vědomí *svého poslání v tomto světě*.

A proto, *Matko lidí a národů*, ty, která znáš všechna jejich utrpení a jejich naděje, ty, která mateřsky vnímáš všechny ty zápasy mezi dobrem a zlem, mezi světlem a temnotami, které otřásají současným světem, vyslyš naše volání, které z vnuknutí Ducha Svatého zaměřujeme přímo k tvému Srdci: *Obejmi svou láskou Matky a Služebnice Páně tento náš svět lidí, které ti svěřujeme a zasvěcujeme*, plni znepokojení nad pozemským i věčným osudem všech lidí a národů.

Zvláštním způsobem ti svěřujeme a zasvěcujeme ty lidi a *ty národy*, kteří tohoto zasvěcení obzvláště potřebují.

„*Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko! Nezamítej v potřebách pro-seb našich!*“

2. Nuže, před tebou, Matko Kristova, před tvým Neposkvrněným Srdcem chceme se dnes s celou církví spojit v tom zasvěcení, jímž se z lásky k nám zasvětil tvůj Syn své-

mu Otcí, když řekl: „Pro ně se zasvěcuji, aby i oni byli posvěceni v pravdě.“ (Jan 17,19)
Chceme se v tomto zasvěcení pro svět a pro lidi spojit se svým Vykupitelem. V jeho Božském Srdci nachází toto zasvěcení sílu k dosažení odpuštění a smíru.

Síla tohoto zasvěcení trvá po všechny časy a objímá všechny lidi, národy a státy a přemáhá každé zlo, jež kníže temnot je s to zasadit do lidského srdce a do jeho dějin a jež skutečně vzbudil v naší době.

Jak hluboce cítíme potřebu tohoto zasvěcení lidstva a světa, tohoto našeho dnešního světa, zasvěcení uskutečňované v jednotě s Kristem! Vykupitelské dílo Kristovo musí být *světu zprostředkováno církví*.

Nade všechno tvorstvo buď v tomto roce velebena ty, Služebnice Páně, která jsi uposlechla Boží volání v nejhlubší míře.

Buď pozdravena ty, *kteřá jsi zcela spojena* s vykupitelským zasvěcením svého Syna.

Matko církve, osvětluj Boží lid na cestě víry, naděje a lásky. Osvěť zvláště ty národy, pro něž ty sama očekáváš naše zasvěcení a naše odevzdání. Pomáhej nám žít v pravdě Kristova zasvěcení pro celou lidskou rodinu v dnešním světě.

3. Když ti, Matko, svěřujeme svět, všechny lidi a všechny národy, *svěřujeme* ti přitom také toto *zasvěcení světa* a klademe je do tvého mateřského Srdce.

Neposkrvnělé Srdce! Pomož nám překonat nebezpečí zla, které se tak snadno zakořeňuje v srdcích dnešních lidí a které ve svých nedozírných důsledcích už zatěžuje současný život a zdá se, že chce zatarasit cestu k budoucnosti.

Od hladu a války *vysvoboď nás!*

Od atomové války, od nevypočitatelného sebezničení, od jakéhokoliv druhu války *vysvoboď nás!*

Od hříchů proti lidskému životu už od jeho prvního počátku *vysvoboď nás!*

Od nenávisti a pohrdání důstojností Božích dětí *vysvoboď nás!*

Od jakéhokoliv nespravedlnosti v životě společenském, národním i mezinárodním *vysvoboď nás!*

Od lehkomyšlného přestupování Božích zákonů *vysvoboď nás!*

Od pokusů rozrušit v srdcích lidí pravdu o Bohu *vysvoboď nás!*

Od ztráty rozlišování dobra a zla *vysvoboď nás!*

Od hříchů proti Duchu Svatému *vysvoboď, vysvoboď nás!*

Vyslyš, Matko Kristova, toto volání *naplněné bolestí* všech lidí! *Naplněné bolesti* celé společnosti!

Pomáhej nám silou Ducha Svatého přemáhat všechny hříchy: hřích člověka a „hřích světa“, hřích v jakémkoliv podobě.

Ať se znovu ukáže v dějinách světa nekonečná spásná síla vykoupení: síla *milosrdné lásky*! Kéž zastaví zlo! Kéž promění lidská svědomí!

Ve tvém Neposkrvněném Srdci kéž se ukáže všem *světlo naděje*! Amen.

Hymna

Mariánského kněžského hnutí

Ne po - skvr - ně - né Srd - ce Ma -
 Na kně - ze za - svě - ce - né
 Vě ři - cí za - svě - ce - né
 Až při - jde po - sled - ní ho - di - na

ri - e, ne - po - skvr - ně - né Srd - ce Ma -
 To - bě, na kně - ze za - svě - ce - né
 To - bě, do kru - hu spoj v té - to váž - né
 na - še, až přij - de po - sled - ní ho - di - na

ri - e, svět - lo a ces - to,
 To - bě, po - hléd - ni s lás - kou,
 do - bě, v dru - ži - ně svo - jí,
 na - še, přijď a ne - pro - dlé - vej,

svět - lo a ces - to,
 po - hléd - ni s lás - kou,
 při - pra - ve - né k bo - ji,
 přijď a ne - pro - dlé - vej,

veď svo - je dě - ti ze zmat - ků a tmy.
 u - čín je po - dob - ný - mi Je - ži - šo - ví!
 a - by už zví - tě - zi - lo Srd - ce Tvé!
 ne - pro - dlé - vej vzít nás k so - bě do ne - be!

POZNÁMKA K 14. VYDÁNÍ V ITÁLII

Z 8. 9. 1987

Dvacet tři tisíce výtisků 13. vydání knihy „La Madonna ai Sacerdoti suoi figli prediletti“ bylo rozebráno v několika měsících. Toto rychlé rozšíření udivuje. Je to jasný důkaz, jak odpovídá hluboce vycítěným požadavkům duší a skutečným potřebám dnešního církevního života.

Co však udivuje ještě více, je neustálý požadavek nových knih. Přichází ze všech stran. Proto bylo nutné připravit toto nové vydání.

U předcházejícího vydání byl zvláště ceněn úvod, velice jasný a vyčerpávající, a sbírka všech poselství v jediném svazku, s dosti významnou fotografickou dokumentací z večeradel, konaných ve všech částech světa.

A tak po uvážení se text nezměnil, připojila se jen nová poselství, která obdržel Don Stefano v těchto posledních měsících.

Co je obsahem knihy?

Naznačuje cestu, kterou musí jít každý, kdo chce konkrétně prožít své zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Je to velký dar, který Srdce nebeské Matky nabízí církvi, aby jí pomáhalo v bolestných chvílích očisty.

Toto nové vydání, které vychází v Mariánském roce, se stává cennou pomocí, abychom zasvěcení prožívali s větším uvědoměním a s větší horlivostí.

Jak se má číst tato kniha?

Kdo ji vezme do rukou, má se především modlit, aby dostal světlo Ducha Svatého, pak se má připravit, aby ji četl s vnitřní učenlivostí a s opravdovou pokorou srdce.

„Čtete ji s prostotou dítěte, které naslouchá mamince. Dítě se neptá, proč matka hovoří nebo jak hovoří nebo kam ho svými slovy vede. Miluje a naslouchá. Dělá to, co matka říká. Tehdy je dítě šťastné, protože cítí, že ho matka vede a všechno mu vysvětluje, a – vedeno matkou a formováno jejími slovy – roste každým dnem. Tak to má být u vás. Čtete je s prostotou a nedělejte si tolik problémů... Mne zajímá jen to, abyste žili podle toho, co jsem vám řekla. Vaše srdce se pak rozechřeje láskou, vaše duše bude ozářena mým světlem a já vás budu vnitřně přetvářet, abych vás každým dnem přiváděla k tomu, že budete dělat to, co je milé Ježíšovu Srdci.“ (21. 1. 1984)

Jestliže přistoupíte ke knize s touto dispozicí, pak poselství v ní obsažené se stane cennou pomocí k překonání pochybností a zmatků, nedůvěry a odporu, aby-
chom mohli pokračovat v pokoji po cestě dokonalé důvěry k Marii.

Komu je určena tato kniha? Především kněží, kteří jsou Panně Marii zvlášť milými syny. Pak všem řeholníkům a věřícím, kteří chtějí prožívat podivuhodnou, ale i zavazující zkušenost zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Mariinu.

Zdá se mi užitečným uvést zde slova P. Gabriela Amortha, ředitele nejrozšířenějšího mariánského časopisu „MADRE DI DIO“, který napsal v říjnovém čísle 1986 (jako odpověď tomu, kdo se ho ptal, zda je možno četbu této knihy doporučit laikům):

„Doporučujeme ji i laikům. Věříme, že může velice prospět (jak se to již skutečně také stalo) všem, kteří ji čtou s otevřeným srdcem, s touhou naslouchat, co vnuká Duch Svatý každému, kdo je ochoten učinit svůj křesťanský život lepším. Naopak nedoporučujeme četbu těm, kteří hledají nedostatky v knize místo v sobě, nebo které vede k četbě duch zvědavosti po kdovíjakých proroctvích.

Zůstal by rozčarován... I když máme dobře na mysli závažnost doby, kterou lidstvo právě prožívá.“

Po těchto slovech zbývá mi už jen přát všem, aby v knize našli pomoc a povzbuzení na každodenní cestě, když se zasvětili Marii. Naše pozemská existence tak bude stále více ozářena světlem a mateřskou láskou jejího Neposkvrněného Srdce.

OBSAH

Poznámka k 19. italskému vydání v r. 1994	7
ÚVOD (MKH)	11
První část:	
VZNIK	11
ROZŠÍŘENÍ	12
SPIRITUALITA	13
Druhá část:	
TEOLOGICKÁ KRITÉRIA PRO POCHOPENÍ KNIHY	25

1973

7. července	▪ Stále budu u tebe	43
8. července	▪ Hnutí se nyní zrodilo	43
9. července	▪ Rýsuje se tvé poslání	43
13. července	▪ Příčina mého pláče	43
16. července	▪ Já budu vaší vůdkyní	44
21. července	▪ Nech mě jednat	45
24. července	▪ Jen a vždy Matka	45
28. července	▪ Bděte a modlete se	46
29. července	▪ Srdce mých kněží	46
1. srpna	▪ Bude to nová církev	47
9. srpna	▪ Tvůj životní cíl	47
21. srpna	▪ V mém Srdci v modlitbě	48
24. srpna	▪ K velikému cíli svatosti	48
28. srpna	▪ Na svět se snesla noc	49
19. září	▪ Matku je třeba milovat a zakoušet	50
23. září	▪ To jsou moji kněží	50
24. září	▪ Budu všechno dělat pro tebe	51
27. září	▪ Pošetilost zahanbí moudrost	51
13. října	▪ Můj způsob jednání je zcela jiný než váš	52
16. října	▪ Chci je zachránit	52
20. října	▪ Světlo evangelia	53
30. října	▪ Přátelé a obhájci papeže	54
31. října	▪ Z rukou mého nepřitele	55

1. listopadu	▪ Můj věrný šik	56
14. listopadu	▪ Dábel se jich bojí a nenávidí je	57
27. listopadu	▪ Jen pro mého Syna Ježíše	57
1. prosince	▪ Duch vzpoury proti Bohu	58
19. prosince	▪ Triumf mého Neposkrvněného Srdce	59
26. prosince	▪ Něžnost maminky	60
28. prosince	▪ Moje církev bude obnovena	61
31. prosince	▪ Opíjejí se do němoty	62

1974

5. ledna	▪ Mé srdce bude tvým útočištěm	65
17. ledna	▪ Večeřadla života se mnou	65
23. ledna	▪ Znamení, která dám každému	66
28. ledna	▪ Co všechno dovede Matka udělat	67
10. února	▪ Důvěřuj jenom ve mne	67
11. února	▪ Ať prožívají s důvěrou přítomný okamžik	68
18. února	▪ Je čas, abych je shromáždila	68
23. února	▪ Začne to s mými kněžími	69
11. března	▪ Velicí v lásce	70
23. března	▪ Dávám ti radost z kříže	70
27. března	▪ Vlož je do mého mateřského Srdce	71
1. dubna	▪ Ať mi obětují svá utrpení	71
18. dubna	▪ Dám jim této vody	72
30. dubna	▪ Moji přemilí synové	72
20. května	▪ Modlitba mých kněží	73
27. května	▪ Dílo, které začínám	74
8. června	▪ Chci, aby Ježíš ve vás znovu žil	74
21. června	▪ Ve výhni Ježíšova Srdce	75
24. června	▪ Nemám zapotřebí lidských prostředků	76
10. července	▪ Přijímám tvůj věnec lásky	76
24. července	▪ Triumf můj a mých synů	77
30. července	▪ Povedu tě za ruku	78
15. srpna	▪ Jsem v nebi, abych byla více Matkou	78
22. srpna	▪ Moje království	78
28. srpna	▪ Modli se za Svatého otce	79
16. září	▪ Tu nikdo neprojde	79
23. října	▪ Modlitba a poslušnost vůči mému hlasu	79
29. října	▪ Jak velice potřebujete Matku!	80
19. listopadu	▪ Oltář, na kterém se budou obětovat	80

30. listopadu	▪ Znamení, která dává Bůh	81
7. prosince	▪ Maličkým budou odhaleny	81
24. prosince	▪ Chvilé úzkosti	82
26. prosince	▪ Síla Ducha	83
31. prosince	▪ Začíná klíčit	84

1975

4. ledna	▪ Věrní hlasu mému a papežovu	87
28. ledna	▪ Čas, který máme k dispozici	88
15. února	▪ Radost, že vás mohu vychovávat	89
15. března	▪ Nemyslet na zítřek	90
28. března	▪ Cesta kříže	90
25. dubna	▪ Nedělejte mi bolest svými pochybnostmi	91
7. června	▪ Odpovězte na moji nejnaléhavější výzvu	92
9. července	▪ Váš nejtěžší kříž	93
24. července	▪ Buď klidný na tomto místě svého odpočinku	94
29. července	▪ Ecce ancilla Domini – Jsem služebnice Páně	95
5. srpna	▪ Kněží mi odpovídají	96
13. srpna	▪ Satan zuří	97
23. srpna	▪ Budeš je přivádět ke mně	97
12. září	▪ Malí v očích druhých, velcí v očích mých	98
15. září	▪ Se mnou se obětovat a trpět	98
7. října	▪ Co znamená být Matkou	100
18. října	▪ Radujte se	100
24. října	▪ Vaše mlčení	102
30. října	▪ Všechny volám	103
9. listopadu	▪ Žijte své zasvěcení	104
25. listopadu	▪ Tyto hodiny budou zkráceny	105
8. prosince	▪ Já zvítězím	106
24. prosince	▪ Nebojte se!	107
31. prosince	▪ Můj dar církvi	108

1976

2. února	▪ Znamení odporu	113
11. února	▪ Vůně vaší čistoty	115
7. března	▪ Dokonalí těšitelé	115
25. března	▪ Matka Ježíšova a vaše	116
3. dubna	▪ Vaše světlo bude zářit	116

13. dubna	▪ Hledte na mého ukřižovaného Syna	117
16. dubna	▪ Hledte, existuje-li větší bolest	118
3. května	▪ Budete schopni milovat	119
13. května	▪ Zasvěťte se mému Neposkvrněnému Srdci	120
28. května	▪ Následujte mě na cestě mého Syna	121
19. června	▪ Říkejte se mnou své „ano“	122
3. července	▪ Vaše svědectví naléhavě nutné	122
16. července	▪ V duchu dětinné oddanosti	123
26. července	▪ Můj čas	124
31. července	▪ Vaše obtíže	125
7. srpna	▪ Pouze s papežem	126
15. srpna	▪ Žijte se mnou v nebi	127
22. srpna	▪ Vaše Královna a Vůdkyně	128
8. září	▪ Musíte být maličcí	129
25. září	▪ Proto k vám mluvím	130
8. listopadu	▪ Hleď na svou Matku	131
20. listopadu	▪ Čas očisty	132
4. prosince	▪ Proč se bojíte?	133
24. prosince	▪ Ježíš od vás žádá pouze dar vaší lásky	134
31. prosince	▪ Pravá chudoba ducha	135

1977

1. ledna	▪ Krácejte v mém světě	139
13. ledna	▪ Naučím tě milovat	140
15. ledna	▪ Budeš celá obnovená	140
2. února	▪ Nesu vás na svých rukou	141
11. února	▪ Čistí duchem, srdcem a tělem	142
18. února	▪ V každé části světa	144
10. března	▪ Vaše mučednictví srdce	145
21. března	▪ Anděl útěchy	145
8. dubna	▪ Se mnou pod křížem	146
23. dubna	▪ Nenechávejte se svádět	147
29. dubna	▪ Můj plán	148
18. května	▪ Moje bitva	148
8. července	▪ Nástrahy mého nepřítele	149
14. července	▪ Spojení v lásce	151
25. července	▪ Vaše ochota	152
29. července	▪ Vstupte do této mé zahrady	153
4. srpna	▪ Milujte se stále	154

6. srpna	▪ Mé vlastnictví	154
24. srpna	▪ Rozhodující rána	155
8. září	▪ Ukazuji vám cestu	156
1. října	▪ Není všem dáno	156
13. října	▪ Sluneční zázrak	157
29. října	▪ Pochybnosti a rozpaky	158
5. listopadu	▪ Všechno se už uskutečňuje	158
8. prosince	▪ Neposkvrněná je při vás	159
24. prosince	▪ Také vy rodíte mého Syna	160
31. prosince	▪ Konec jednoho období	161

1978

1. ledna	▪ Začne to s církví	165
6. ledna	▪ Můžeš mě milovat také takto	165
21. ledna	▪ Synové, pomáhejte mi!	166
2. února	▪ V chrámě budete obětováni	166
10. února	▪ Jen tehdy se porozumí	167
11. února	▪ Nyní se musíte připravit	168
3. března	▪ Dostane se vám útěchy	169
19. března	▪ Hodina temnoty	170
24. března	▪ Kolik krve!	171
10. dubna	▪ Budete svědky	172
13. května	▪ Přišla moje hodina	173
3. června	▪ Celá církev v mém útočišti	173
12. června	▪ Tento obrovský národ!	175
13. července	▪ Vaše veřejné poslání	175
28. července	▪ Znamení pro všechny	176
5. srpna	▪ V srdci církve	177
9. srpna	▪ Papežova smrt	178
8. září	▪ Vaše nové narození	178
13. října	▪ Hodina apoštolů světla	179
17. října	▪ Nový papež – Jan Pavel II.	180
2. listopadu	▪ Nesmíte se cítit osamocení	180
25. listopadu	▪ Moje mateřská činnost	181
8. prosince	▪ Matka církve	182
24. prosince	▪ Jeho druhý příchod	183

1979

1. ledna	▪ Plán milosrdné lásky	187
28. ledna	▪ První znamení: zmatek	188
2. února	▪ Druhé znamení: nekázeň	189
11. února	▪ Třetí znamení: rozdělení	190
3. března	▪ Čtvrté znamení: pronásledování	192
9. března	▪ Vaše osvobození se blíží	193
25. března	▪ Vaše vnitřní rovnováha	194
13. dubna	▪ U Syna a u dětí	195
13. května	▪ Žena oděná sluncem	197
14. června	▪ Ježíš v Eucharistii	197
23. června	▪ V mém Neposkrvněném Srdci	198
1.–7. července	▪ V této Cova da Iria	199
29. července	▪ Vaše odpověď	200
4. srpna	▪ Prvních pět sobot	201
22. srpna	▪ Věrní, ochotní a poslušní	202
8. září	▪ Úzkostlivá výzva	203
29. září	▪ Andělé Páně	204
7. října	▪ Váš růženec	205
21. listopadu	▪ V chrámu mého Srdce	206
28. listopadu	▪ Poušť pokvete	207
3. prosince	▪ Pohled na srdce	208
8. prosince	▪ Matka všech	209
24. prosince	▪ Jaké světlo	210
31. prosince	▪ Vaše poslední hodina	210

1980

1. ledna	▪ Vaše vítězná Matka	215
22. ledna	▪ Veliká síť lásky	215
2. února	▪ Obětování ke slávě Boží	216
11. února	▪ Pod mým Neposkrvněným pláštěm	217
1. března	▪ S Ježíšem na poušti	218
25. března	▪ Moje a vaše „ano“	220
4. dubna	▪ V jeho největší opuštěnosti	221
24. dubna	▪ Mějte důvěru	222
8. května	▪ Stejně rozměry jako svět	223
13. května	▪ Čas boje	223
14. června	▪ Proud vody jako řeka	224

29. června	▪ Poušť, do níž jsem se uchýlila	225
13. července	▪ Dílo spoluvykoupení	226
16. července	▪ Prostřednice milostí	227
8. srpna	▪ Mocná zbraň	229
15. srpna	▪ Moje oslavené tělo	230
2. září	▪ Úskalí velkého rozštěpení	230
8. září	▪ Sestoupí na vás jako oheň	231
15. září	▪ Utrpení církve	232
2. října	▪ Velký to plán s tímto národem	232
13. října	▪ Nehřešte již!	233
19. října	▪ Divy lásky a světla	234
27. října	▪ Cesta k jednotě	234
3. listopadu	▪ Matka nejchudších	235
14. listopadu	▪ Síla evangelia	236
8. prosince	▪ Velké smilování	237
24. prosince	▪ Okolo kolébky	238
31. prosince	▪ Největší výkřik	239

1981

1. ledna	▪ Jediná možnost záchrany	243
2. února	▪ Světlo a sláva Páně	243
11. února	▪ Hledím na vás se zalíbením	244
4. března	▪ Umrtnuvte své smysly	245
25. března	▪ „Ano, Otče!“	246
17. dubna	▪ Dnes se opakuje jeho utrpení	247
13. května	▪ Sestoupila jsem z nebe	248
7. června	▪ Přijď, Duchu Svatý!	249
1. července	▪ To je hodina mého vítězství	249
15. srpna	▪ Útočiště hříšníků	251
4. září	▪ Matka Milosrdenství	251
8. září	▪ Silou nepatrných	252
15. září	▪ Matka všech bolestí	253
29. září	▪ Královna andělů	253
13. října	▪ Vnitřní rána	254
22. října	▪ Přijde k vám pokoj	255
1. listopadu	▪ Společenství svatých	256
12. listopadu	▪ Velká zkouška	256
8. prosince	▪ Na cestě dokonalé lásky	257

24. prosince	▪ V kolébce utrpení	258
31. prosince	▪ Líbezný a smutný hlas	259

1982

1. ledna	▪ Jsem Matka útěchy	263
2. února	▪ Světlo lásky a naděje	264
5. března	▪ Nový Jeruzalém	265
25. března	▪ Souhlas k Ježíšovu evangeliu	265
9. dubna	▪ Tak jsem našla svého Syna	266
13. května	▪ Hleďte na papeže!	267
30. května	▪ Hodina Ducha Svatého	269
19. června	▪ Ve vás bude oslavena Matka	269
30. června	▪ Tajemství mého Neposkvrněného Srdce	270
13. července	▪ Nástroje mého milosrdenství	271
8. září	▪ Bude zachráněno	272
15. září	▪ Velká noc smíru	273
13. října	▪ Já jsem ranními červánky	274
20. září	▪ Poslušní, čistí a chudí	275
8. prosince	▪ Můj plán	275
24. prosince	▪ Bůh je s vámi	277
31. prosince	▪ Bděte v modlitbě!	278

1983

1. ledna	▪ Matka naděje	281
2. února	▪ Žádám od vás duchovní dětství	282
11. února	▪ Milujte se navzájem!	283
5. března	▪ Cesta pokání	284
25. března	▪ Otevření Svatého roku Vykoupení	285
1. dubna	▪ Všechno je dokonáno!	287
3. dubna	▪ Nic ať neruší váš pokoj	288
1. května	▪ Tento měsíc květen	289
22. května	▪ Nové nebe a nová země	290
11. června	▪ Brána nebeská	290
29. června	▪ Proč jsem vás zde chtěla mít	292
16. července	▪ „Svatá hora“	293
15. srpna	▪ Ve světle ráje	295
26. srpna	▪ Matka očisty	296
3. září	▪ Služebníci vykoupení	297

8. září	▪ Mé nejmenší děti	298
15. září	▪ Jsem pod křížem	298
29. září	▪ Úloha andělů	299
7. října	▪ Drak bude spoután.	300
1. listopadu	▪ Vojevůdkyně jednoho jediného šiku	302
21. listopadu	▪ Na cestách Afrikou	303
8. prosince	▪ Lék, který potřebujete	303
24. prosince	▪ Jeho nové Vánoce	304
31. prosince	▪ Vraťte se ke svému Vykupiteli	306

1984

1. ledna	▪ Dodejte si odvahy	309
21. ledna	▪ Moje kniha	310
24. ledna	▪ Má znamení	311
28. ledna	▪ Můj dar pro vás	313
2. února	▪ Probodnutá duše	314
19. března	▪ Dívejte se na mého snoubence Josefa	315
25. března	▪ Po všech chci zasvěcení	316
20. dubna	▪ U každého oltáře	318
13. května	▪ Obraťte se!	320
30. června	▪ Tajemství mého Neposkvrněného Srdce	321
5. července	▪ Matka Kněze Ježíše	322
15. srpna	▪ Chodte ve světle	323
30. srpna	▪ Matka víry	324
13. září	▪ Ve večeradle se mnou	326
20. září	▪ Buďte mými apoštoly	327
24. října	▪ Bojujte, přemilí synové!	329
9. listopadu	▪ Má poselství	330
14. listopadu	▪ Můj naléhavý vzkaz	332
8. prosince	▪ Vůle Boží	333
24. prosince	▪ Všechno je již odhaleno	334
31. prosince	▪ Znamení vaší doby	336

1985

1. ledna	▪ Já jsem počátek nové doby	341
2. února	▪ Vidím vaši nepatrnost	342
9. února	▪ Moje slovo	343
14. února	▪ Moje a vaše čistota	345

16. března	▪ Půst, který chci po vás	348
4. dubna	▪ Hodina nového smrtelného zápasu	349
5. dubna	▪ Tvoje bolestné utrpení	350
2. května	▪ Vaše zadostiučinění	351
26. května	▪ Přijď, ó Duchu Lásky	352
5. července	▪ Nástroje mého míru	353
15. srpna	▪ Nebojte se!	355
8. září	▪ Hodina veřejného svědectví	356
13. října	▪ Dva bojové šiky	357
12. listopadu	▪ Moje cesta	358
1. prosince	▪ Blažení v očekávání	359
8. prosince	▪ Vaše mateřská Pastýřka	360
24. prosince	▪ Hluboké mlčení	361
31. prosince	▪ Vaše modlitba se mnou	361

1986

1. ledna	▪ Královna míru	365
2. února	▪ Cesta k Boží vůli	366
27. března	▪ Boží tajemství	367
28. března	▪ Proč jsi mne opustil?	368
30. března	▪ Ježíš je váš mír	369
8. května	▪ Matka milosti a milosrdenství	370
7. června	▪ Kotva záchrany	371
4. července	▪ Duch radosti a útěchy	373
30. července	▪ Archa nové úmluvy	376
6. srpna	▪ Vystupte na horu	377
8. srpna	▪ Matka Eucharistie	378
15. srpna	▪ Darujte pokoj srdce	381
6. září	▪ Mé Srdce krvácí	382
8. září	▪ Mé narození	383
15. září	▪ Učím vás trpět	384
29. září	▪ S vámi v boji	385
7. října	▪ Růženec vás přivede k pokoji	386
27. října	▪ Úkol svěřený církvi	388
1. listopadu	▪ Vaše místo v nebi	389
23. listopadu	▪ Cesta, která vás dovede do jeho Království	390
3. prosince	▪ Můj lék na vaše nemoci	391
8. prosince	▪ Moje nebeská bělost (úběl)	392

24. prosince	▪ Jesličky pro jeho slavný návrat	393
31. prosince	▪ A pokoj přijde k vám!	394

1987

1. ledna	▪ Jsem Jitřenka, která vychází	399
2. února	▪ Cesta k Božímu zjevení	400
24. února	▪ Moje paprsky světla	401
4. března	▪ Na této zářivé cestě	402
16. dubna	▪ Vstupte s Ježíšem do Getseman	404
17. dubna	▪ Na Kalvárii tohoto století	405
18. dubna	▪ Sobota mé velké bolesti	406
13. května	▪ Do jaké propasti jste padli!	407
17. května	▪ Tvé světlo se vrátí	408
23. května	▪ Hluboké rány	409
2. června	▪ Jak trpí jeho Božské Srdce!	410
7. června	▪ Přijď, Pane Ježíši	411
10. června	▪ Tento mariánský rok	412
3. července	▪ Můj čas přišel	413
23. července	▪ Rodiny mně zasvěcené	416
13. srpna	▪ Papež mého světla	419
21. srpna	▪ Matka klanění a dostiuchnění	419
8. září	▪ Velké divy Páně	423
15. září	▪ Proč ještě pláču?	424
27. září	▪ Všem národům světa	425
29. září	▪ Nebe a země se sjednocují	426
9. října	▪ Děti mnou nejvíce milované	427
13. října	▪ Učiním konec vašemu otroctví	428
28. listopadu	▪ Připravujte se se mnou!	429
8. prosince	▪ Nenechte se oklamat	430
24. prosince	▪ Radostná zpráva	430
31. prosince	▪ Veliké trápení	432

1988

1. ledna	▪ Osvěcujte zemi	437
2. února	▪ Ve vás já jsem oslavena	438
11. února	▪ Pán mne posílá k vám	439
17. února	▪ Obraťte se a vraťte se k Pánu	440
25. února	▪ Moje mateřské poselství	441

22. března	▪ Sláva Mariina	442
31. března	▪ Janové eucharistického Ježíše	443
1. dubna	▪ Hle, Matka tvá	446
2. dubna	▪ V utrpení mé opuštěnosti	447
3. dubna	▪ Radujte se se mnou	448
1. května	▪ Obětujte mi vonné květy	449
13. května	▪ Toto je čas	450
22. května	▪ Duch Svatý přijde	451
11. června	▪ Velký odpad	452
29. června	▪ S vírou Petrovou	453
15. srpna	▪ Mocně jsem zasáhla	454
31. srpna	▪ Oči pozvednuté k Marii	455
11. září	▪ Láska není milována	457
18. září	▪ Období deseti let	458
29. září	▪ Andělům církví	459
13. října	▪ Otevírám vám zapečetěnou knihu	460
27. října	▪ Je to vaše hodina	460
12. listopadu	▪ Budete pronásledováni	462
8. prosince	▪ Znamení naděje a útěchy	463
24. prosince	▪ V noci vašeho času	464
31. prosince	▪ Matka přímlyvy a zadostiučnění	466

1989

1. ledna	▪ Přijď, Pane Ježíši	469
2. února	▪ Nesu vás k Ježíši	470
23. března	▪ Ježíš přichází	471
24. března	▪ Zůstaňte s Ježíšem na kříži	472
25. března	▪ V novém hrobě	474
26. března	▪ V očekávání jeho slavného návratu	475
6. května	▪ Dvě křídla velikého orla	476
14. května	▪ Obrovský Rudý drak	477
3. června	▪ Zvíře podobné pardálu	478
13. června	▪ Zvíře podobné beránku	481
17. června	▪ Číslo bestie: 666	485
28. června	▪ Uchovávejte svědectví Ježíšovo	488
15. srpna	▪ Zde se musí ukázat vytrvalost svatých	489
8. září	▪ Cejch na čele a na ruce	490
15. září	▪ Veliká je moje bolest	492
11. října	▪ Anděl první metly	493

1. listopadu	▪ Nový Jeruzalém	495
8. prosince	▪ Koruna dvanácti hvězd	496
24. prosince	▪ Čas se naplnil	498
31. prosince	▪ Otevřete svá srdce	499

1990

1. ledna	▪ Matka druhého příchodu	503
2. února	▪ Jen v srdci malíčků	504
8. února	▪ Matka a královna Brazílie	505
13. března	▪ Až se vrátí Syn člověka	506
12. dubna	▪ Miloval je až do konce	507
13. dubna	▪ Syn a Matka	509
14. dubna	▪ Bděte se mnou v očekávání	510
15. dubna	▪ Druhá Pascha ve slávě	511
13. května	▪ Sestupuji z nebe	512
3. června	▪ Čas Ducha Svatého	513
23. června	▪ Mé Neposkvrněné Srdce je oslaveno	514
28. června	▪ Druhé Letnice	515
15. srpna	▪ Cesta světla	516
22. srpna	▪ Královna Lásky	517
8. září	▪ Úkol, který jsem ti svěřila	518
15. září	▪ Bolest nového zrození	520
29. září	▪ Hodina andělských mocností	521
7. října	▪ Mé největší vítězství	522
13. října	▪ Zjevuji své tajemství	522
1. listopadu	▪ Ráj se spojí se zemí	523
15. listopadu	▪ Hodina velké zkoušky	524
8. prosince	▪ Otevřete srdce naději	525
24. prosince	▪ Přijměte prorocké zvěsti	527
31. prosince	▪ Kapky mých slz	528

1991

1. ledna	▪ Zvěst nové éry	533
2. února	▪ Cesta, která vede k nové éře	534
26. února	▪ Nejen samým chlebem	536
28. března	▪ Pascha lásky a bolesti	538
29. března	▪ Člověk všech časů	539
30. března	▪ Na dlouhou Bílou sobotu	541

31. března	▪ Matka radosti	542
4. května	▪ Časy vašeho svědectví	543
13. května	▪ Papež mého tajemství	544
19. května	▪ Pochopení úplné pravdy	545
8. června	▪ Apoštolové posledních časů	546
26. června	▪ Ve vás se zjevují	547
15. srpna	▪ Nová éra	548
3. září	▪ Apoštolové nového věku	549
8. září	▪ Věnc slovaných národů	551
12. září	▪ Ve jménu Marie	552
15. září	▪ Velká je má bolest	553
13. října	▪ Velké znamení na nebi	553
16. října	▪ Znamení, které dávám církvi	554
21. listopadu	▪ V chrámu mého Neposkvrněného Srdce	556
8. prosince	▪ Brána, která se otvírá	557
24. prosince	▪ Jeskyně plná světla	558
31. prosince	▪ Padněte se mnou na kolena	559

1992

1. ledna	▪ Vaše vysvobození je blízko	563
2. února	▪ Vstříc Pánu, který přichází	564
11. února	▪ Osvobozuji vás od otroctví	565
27. února	▪ Matka druhé evangelizace	566
27. března	▪ Jděte a hlásejte evangelium	567
16. dubna	▪ Budete věrnými kněžími	569
17. dubna	▪ Kladme se Ježíši ukřižovanému	570
18. dubna	▪ Hrob vašeho otroctví	572
19. dubna	▪ Vítězství, které přemáhá svět	573
13. května	▪ Znamení mé přítomnosti	573
1. července	▪ Vaše kněžská láska	575
15. srpna	▪ Paprsky mé záře	576
8. září	▪ Vaše kněžská věrnost	577
15. září	▪ Čas mé velké bolesti	579
2. října	▪ Ohlášení tří andělů	580
7. října	▪ Anděl s klíčem a řetězem	581
13. října	▪ Pozvedněte oči k nebi	583
2. listopadu	▪ V hodinu vaší smrti	584
22. listopadu	▪ Výrok Hospodinův	585
8. prosince	▪ Svaté Město	587

24. prosince	▪ Hvězda jitřní	590
31. prosince	▪ Konec časů	591

1993

1. ledna	▪ Čas velké zkoušky	597
2. února	▪ V chrámu mého Neposkvrněného Srdce	599
11. února	▪ Nebezpečí, která hrozí	600
15. března	▪ Chtěla jsem tě mít zde	601
8. dubna	▪ Služba lásky	602
9. dubna	▪ Jeho bolestné utrpení se obnovuje	603
10. dubna	▪ U každého hrobu	605
11. dubna	▪ Velikonoce nových časů	605
1. května	▪ Moje mateřská přítomnost	606
13. května	▪ Krvavá léta boje	608
30. května	▪ V pláči Utěšitel	609
19. června	▪ Moje dílo	610
1. července	▪ Poslání, které vám svěřuji	612
15. srpna	▪ Po boku vás všech	613
8. září	▪ Na cestě pokory	614
15. září	▪ Příčina mé velké bolesti	615
2. října	▪ Úloha andělů strážných	616
21. října	▪ Mějte důvěru a velkou naději	618
12. listopadu	▪ V srdcích těch nejmenších	619
21. listopadu	▪ Slavné Kristovo království	620
23. listopadu	▪ Vaše světlo znovu zazáří	621
8. prosince	▪ Léta mého triumfu	622
24. prosince	▪ Tato Svatá noc	623
31. prosince	▪ Moje obavy jsou veliké	625

1994

1. ledna	▪ Otevřete srdce naději	629
2. února	▪ Dar mé důvěry	630
11. února	▪ Jsem potěšena	631
13. února	▪ Chudáky zahrnu dobrými věcmi	632
22. února	▪ Na skále apoštolské víry	633
31. března	▪ Nechte se ovládnout jeho láskou	634
1. dubna	▪ Zářící kříž	635
2. dubna	▪ Sobota, jež právě končí	637

3. dubna	▪ Je to velikonoční radost	638
1. května	▪ Hodina Kalvárie	638
13. května	▪ Apokalyptické poselství	640
22. května	▪ Přijď, Duchu Svatý	641
11. června	▪ Vaše útočiště	642
30. června	▪ Moje Neposkvrněné Srdce bude triumfovat	643
15. srpna	▪ Svátek radosti	645
28. srpna	▪ Bdělé strážě	646
8. září	▪ S nejmenšími	647
15. září	▪ Probodená duše	648
29. září	▪ Andělé vaší doby	649
13. října	▪ Můj čas nastal	650
1. listopadu	▪ V září svatých	652
23. listopadu	▪ Vaše důvěra ať je veliká!	652
5. prosince	▪ Zornička mých očí	653
8. prosince	▪ Apoštolové posledních časů	654
24. prosince	▪ Tajemství dnešní noci	655
31. prosince	▪ Bolestná a starostlivá Matka	657

1995

1. ledna	▪ Matka milosrdenství	661
2. února	▪ Hodina vašeho obětování	662
11. února	▪ Umyjte se u pramene	664
11. března	▪ Moje tajemství	665
22. března	▪ Od vás se mi dostává útěchy	666
13. dubna	▪ Vroucně jsem toužil	668
14. dubna	▪ Slzy a krev	669
15. dubna	▪ Bděte se mnou	670
16. dubna	▪ Triumf Božího milosrdenství	671
13. května	▪ Modlete se za papeže	672
4. června	▪ Ohnivé jazyky	673
28. června	▪ Pro záchranu světa	674
5. srpna	▪ Bílé sněhové vločky	676
15. srpna	▪ Znamení jisté naděje	677
8. září	▪ Světlo, láska a mateřská něžnost	678
14. září	▪ Ukřižovaný Ježíš je vaší spásou	679
17. září	▪ Stále dál	681
29. září	▪ Časy budou zkráceny	682
7. října	▪ Moje vítězství	683

12. října	▪ Jsem oslavována	683
1. listopadu	▪ Nebe se spojuje se zemí	685
15. listopadu	▪ Rozšiřujte moje světlo	685
8. prosince	▪ Můj plán	687
24. prosince	▪ Milosrdná láska	688
31. prosince	▪ Velké znamení Božího milosrdenství	689

1996

1. ledna	▪ V mém bezpečném útočišti	693
19. ledna	▪ Dílo lásky a milosrdenství	695
24. ledna	▪ Jděte v mém jménu	696
2. února	▪ V duchovním chrámě	698
22. února	▪ Pekelné mocnosti ji nepřemohou	699
7. března	▪ Úkol, kterým jsem tě pověřila	700
19. března	▪ Ochránce a obhájce	701
4. dubna	▪ Kalich útěchy	702
5. dubna	▪ Jeho rány	703
6. dubna	▪ Utěšte mou bolest	705
7. dubna	▪ Jeho slavný návrat	706
13. května	▪ Bezpečná cesta	707
22. května	▪ Čas večeradla	708
26. května	▪ Druhé Letnice	709
27. června	▪ Můj mateřský záměr	710
15. srpna	▪ Hleďte k nebi	712
2. září	▪ Zlo vašeho věku	713
8. září	▪ Silou maličkých	714
15. září	▪ Mějte účast na mé bolesti	715
20. září	▪ Neboj se, malé stádce!	716
13. října	▪ Veliké znamení	717
18. října	▪ V tomto městě	718
31. října	▪ Země požehnaná i ohrožená	719
8. prosince	▪ S radostí a nesmírnou nadějí	720
24. prosince	▪ Bůh s námi	721
31. prosince	▪ Modlete se a odčiňujte	723

1997

1. ledna	▪ Ježíš Kristus je jediný Spasitel	727
2. února	▪ Na cestě blahoslavenství	728

11. února	▪ Neposkvrněné Početí	730
27. března	▪ Ve večeradle jeho božské Lásky	732
28. března	▪ Přitáhnou všechny k sobě	733
29. března	▪ Matka Vykupitele	735
30. března	▪ Svědek vzkříšení	736
8. května	▪ Poselství z Fatimy se naplňuje	737
18. května	▪ Ve světle jeho pravdy	739
24. června	▪ Ježíš Kristus je jediný Spasitel	740
6. srpna	▪ Král věčné slávy	742
15. srpna	▪ Královna září po tvé pravici	743
8. září	▪ Okolo mé kolébky	744
1. října	▪ Milosrdná Láska	746
21. listopadu	▪ Shodní s Ježíšem ukřižovaným	747
8. prosince	▪ Otevřete brány Kristu	748
24. prosince	▪ Vstupte se mnou	749
31. prosince	▪ Všechno vám bylo odhaleno	751
Úkon zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie pro kněze Mariánského kněžského hnutí		755
Úkon zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie pro řeholní osoby a laiky, spolupracovníky Mariánského kněžského hnutí		756
Úkon zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie pro mládež		757
Akt důvěryplného zasvěcení Panně Marii, který složil a osobně pronesl papež Jan Pavel II. na náměstí sv. Petra o slavnosti Zvěstování L. P. 1984		759
Hymna Mariánského kněžského hnutí		761
Poznámka k 14. vydání z 8. 9. 1987		763

KNĚŽÍM, PŘEMILÝM SYNŮM PANNY MARIE

České deváté vydání

Pro vnitřní potřebu
Mariánského kněžského hnutí

Z pověření Mezinárodního centra
Mariánského kněžského hnutí v Miláně
podle italského 21. vydání
vydala a vytiskla
Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc,
L. P. 2006